ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 76 (1393) | Вторник, 2 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДУМИТЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПОДКРЕПЯТ С ДЕЛА

Това че тази година трябва да се прибере колкото се може по-бързо и без загуби ечемикът и пшеницата е задължение, което знае всеки ръководител от кооперативните стопанства на окръга. Още по-неотложна е необходимостта пожънатите площи да бъдат освободени от сламата, да се изорат и засеят с втора култура царевица.

Ако изходим от общото задължение и яснотата на поставените задачи, не ни остава нищо друго освен да вярваме, че навсякъде работата е подета и всичко върви нормално. Разбира се, да се идеализират нещата би било погрешно, защото къде повече, къде по-малко недостатъци се намират. Неприятно е обаче, когато те носят чисто субективен характер.

Тазгодишната обстановка в кооперативното стопанство в село Межден с нищо не се отличава от тази в другите кооперативи. Къде по-малко, къде повече земята роди. Остана задължението колкото се може по-бързо всичко да се прибере, а що се отнася до възможностите, те също не са по-различни от тези на другите. Достатъчно е да спомена, че стопанството разполага с 12 комбайна, 9 дизела, не по-малко „Беларуси", транспортни машини и други.

Както навсякъде и тук жътвата започна с ечемика. Засетите над 2 000 декара ечемик скоро бяха пожънати и вниманието се насочи към прибирането на пшеницата. Като се има предвид броят на комбайните и възможността да се жъне всеки ден по около 1 200 декара, остава да се констатира, че и тази жътва можеше да свърши в много кратък срок. Оказа се обаче, че към началото на м. юли са пожънати едва 14 на сто от пшеницата. Такъв резултат не може да не постави въпроса как ще стане със сеитбата на вторите култури? Ако съдим по думите на председателя на стопанството Димитър Иванов и главния агроном Йорданка Тотева излиза, че всичко ще се оправи и поставените задачи ще бъдат изпълнени.

Колкото и да сме склонни да вярваме в техните думи обаче, състоянието и степента на изпълнението на задачите, будят основателна тревога. За да не сме голословни, нека спомена някои факти: освен че са закъснели с жътвата, бавно върви и работата с освобождаването на площите. При това тук сламата не се балира, а само се извлича. Още повече, че в тази работа са заети и част от тежките машини. Такова разпределение на техниката и организация на труда не могат да не се отразят върху втората главна задача — навременно изорава не и сеитба на втори култури. Но има и нещо друго. В деня, когато посетихме стопанството, а това бе краят на м. юни т. г., от 9-те дизела работеха само пет. Останалите бяха в ремонт. На въпроса ни защо това е така, отговор не получихме. Вместо него ръководителите на кооператива категорично заявиха, че с изораването на площите, те ще изостанат и няма да могат да подготвят предвидените декари. В подкрепа на техните думи можем да посочим следните резултати: до началото на м. юли т. г. те са засели едва 2 360 декара царевица — втора култура, а трябва да засеят 8 500 декара.

Не е решен докрай и въпросът със семената. Стопанството е направило искане за 40 тона, а към края на месец юни бяха получени едва 9 тона. По данни на ръководството за онези площи, които те ще могат да подготвят, ще са необходими най-малко още 12 т семена царевица. Ако и това не се реши докрай, не е трудно да се разбере в какво състояние ще изпадне стопанството.

Цялостната картина, създадена през последните дни в Междeнския кооператив, носи ярките от печатъци на липсата на строга организация на работата и отчет за всяка машина. В интерес на поставените задачи необходимо е ден по-скоро да бъдат отстранени всички недостатъци и се влезе в график.

Иван НИКОЛОВ

ПО НЯКОИ ПРОБЛЕМИ НА КЛАСОВО-ПАРТИЙНОТО И ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ

ХРИСТОФОР ИВАНОВ,
секретар на Окръжния комитет на Партията.

Проблемите на класово-партийното и патриотичното възпитание на трудещите се и на подрастващите трябва да станат първостепенна грижа на партийните, младежките, пионерските и другите организации и институти. Пленумът на Окръжния комитет на БКП, състоял се през декември миналата година, постави важни задачи в това отношение.

Сега в нашия окръг се прави немалко за патриотичното възпитание. Идеята за създаване на 31 пионерски полк и клетвата на пионерите пред партийни ръководители на окръга и пред знамето на 31 Силистренски пехотен полк, увенчано със слава в Отечествената война, ще се запомни завинаги от всички пионери, участвували в тържеството.

Голям е интересът на трудещите се към археологическата и етнографската експозиции на Окръжния исторически музей. В окръга нашироко бе честван 3 март — Денят на освобождението на България от османско иго. На 2 юни лобните места и паметниците на загиналите в борбата срещу фашизма и капитализма бяха отрупани с цветя и венци.

Организираната съвместна изложба на Толбухински и Силистренски окръг „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура" е ярко, нагледно свидетелство за родолюбие и патриотизъм. Хубаво е и начинанието на алфатарци, които са създали битова зала, за да запазят някои от обичаите и носиите на местното население.

Могат да се изредят още много инициативи на партийни, младежки, пионерски и други организации, свързани с 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, с 25-годишнината от 9 септември 1944 година, които съдействуват за патриотичното възпитание на трудещите се в окръга.

Но направеното все още не отговаря на необходимостта от по-широки мерки за класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание. Партийните, младежките и други организации не са организирали системна и последователна работа. Различните прояви са изолирани за някой от организациите. Недостатъчно се използува подготовката за Деветия световен младежки фестивал за интернационалното възпитание на младежите и пионерите, нашата дейност за подготовката на фестивала не излезе почти от рамките на официалната информация.

Малко беседи се изнасят на исторически теми. Едва сме в началото на изучаване на кооперативното движение в окръга. Много са гражданите, които малко знаят за наименованията на техните улици, квартали, села. Държат се още неподходящи наименования на улици, местности, квартали, а те биха могли да се заменят със звучни родни български названия. Наложително е вече да се изградят комисиите или групите по общини, които да организират събирането на експонати, материали и документи за създаване на музейните сбирки. В Силистра трябва да започне подготовка за създаване на музей на революционното движение за нашия край.

В навечерието на юбилейната 25-годишнина на свободата трябва да се активизират художниците, поетите, съветите за изкуство и култура за по-широка и плодотворна културна дейност. Целена сочено да се използуват местните радиоуредби за разпространение на материали, в които се разказва за патриотичната история на България, за революционното минало на нашия край, за успехите ни в годините на народната власт. Умело да се използуват източниците и изворите за патриотичното възпитание.

Градските и общинските партийни комитети трябва да полагат особени грижи за идеологическата подготовка на интелигенцията, за нейното патриотично и интернационално възпитание. Да се води упорита борба срещу чуждопоклонството и буржоазното влияние сред младите кадри.

Наближава 25-годишнината на 9 септември 1944 година. Ние трябва да я посрещнем не само с високи трудови дела, но и с по-големи успехи по патриотичното и интернационалното възпитание. За програма могат да ни служат решенията на Деветия конгрес на БКП и другите партийни документи, както и решенията на пленума на Окръжния комитет на БКП от декември миналата година, в които са записани конкретните задачи на партийните, младежките и др. организации и институти.

Класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се и особено на младежта трябва да стане важна партийна грижа.

Решителни жътвени дни настъпиха и за механизаторите от бригадата за комплексна механизация на Димитър Стойчев от кооперативното стопанство в с. Сребърна.

Първостепенна задача

Пет хиляди декара царевица II култура имат да засеят работниците от ДЗС „Янко Забунов". Въпреки неподходящите условия, съществуващи в района, механизаторите полагат големи усилия за изпълнението на тази първостепенна задача.

Още от първите дни на жътвата се взеха необходимите мерки за освобождаване на площите. Сламата бе балирана и извозвана. Благодарение на това трактористите от бригадата на Стоян Йорданов успяха да засеят досега 900 дка с царевица, а другарите им от II бригада — 300 декара.

Необходима е обаче още по-добра организация във всички бригади, за да се засеят в срок планираните площи.

Кирил ТАСЕВ

Подготовка за есенната сеитба

Заедно с другата срочна работа кооператорите от с. Брадвари не пропускат да отделят необходимото внимание и на подготовката за есенната сеитба.

Непосредствено след започването на жътвата те почистиха и доизсушиха на площадката ечемика от семенния участък. След това зърното бе пренесено под навес, където е инсталиран селектор. Никола Добрев и Керанка Добрева подготвиха с него 35 т ечемик за посев.

Сега полевъдите почистват пшеничените семена.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

СЕИТБАТА НА ВТОРА КУЛТУРА Е В СВОЯ РАЗГАР

Блоковете на ТКЗС с. Черноличк са обхванати от небивало оживление. Комбайнерите жънат пшеницата, а трактористите почистват блоковете от сламата, изорават ги и ги засяват с царевица — втора култура. В стопанството е създадена добра организация на труда. Затова всички задачи се изпълняват бързо и качествено.

Дванадесетте дизела на стопанството работят денонощно. Денем те извличат сламата от блоковете, а през нощта изорават освободените площи. Над 4 000 дка стърнища вече са превърнати в черни угари. Най-активно участвуват в извършването на това мероприятие трактористите Мехмед Шакиров и Мехмед Кърджиев от с. Правда и Сабри Юсуфов от с. Черноличк. Вместо по 40 дка на смяна те изорават по 60 дка.

По следите на дизелите вървят беларусите. Те веднага засяват подготвените площи. Във всички бригади на стопанството предстои да се засеят 11 300 декара царевица за зърно — втора култура и 4 470 декара царевица за силаж. Това е голяма и отговорна задача, която механизаторите изпълняват. Но те не се страхуват от трудностите, а работят със съзнанието, че техните усилия ще допринесат за компенсиране на загубите, които суша та нанесе на кооперативното стопанство. Още повече, че в почвата има достатъчно влага, която позволява посевите да се развиват нормално и от тях да се получи задоволителна реколта.

До днес в Черноличкото стопанство са засети над 4 000 дка царевица, предназначена за зърно. Голям дял в изпълнението на тази задача се пада на трактористите на средни машини Осман Джевдетов и Ибрахим Момашев. Всеки ден те засяват най-малко по 150 дка.

Зия ИСМАИЛОВ

Сеитбата на царевица II култура е една от важните задачи в селското стопанство. Кооператорите от Малък Преславец се включват активно в нейното разрешаване. Досега те са засели 2 600 дка царевица за зърно и 2 210 дка за фураж.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Иван Чокоев засява царевица II култура.

Първото зърно на държавата

с. Дунавец

Усилена жътва настъпи в землището на село Дунавец. Кооператорите бързат да приберат час по-скоро реколтата и да я предпазят от известни рискове. Оживлението е обхванало и площадките. Тук с помощта на техниката, кооператорите доизсушават и почистват овършаното от комбайните зърно и първите количества отправят за отчитане на договорните си задължения към държавата. Първите 50 тона пшеница вече са изнесени в складовете на „Зърне ни храни".

Найден СТОИЛОВ

с. Ножарево

Изпълнени с напрежение са сега дните на работниците от филиала на ДЗС „Янко Забунов" в с. Ножарево. Безспирен е потокът на зърно, което возят камионите от комбайните до площадката. А тук под ръководството на отговорниците Бейзат Адемов и Салим Наимов то бързо се почиства и продава на държавата.

Само за два дни механизаторите от филиала подготвиха и продадоха над 200 тона чиста пшеница.

Ахмед ДЕМИРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 28. VI. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в 0|0	Засята царев. за зърно II култура — 0|0	Освободени площи от слама в 0|0	Дълбока оран — дка
Айдемир	57	48	55	—
Калипетрово	43	47	69	500
Бабук	27	46	60	—
Алфатар	36	59	57	1400
Алеково	22	27	60	—
Ширково	37	23	47	1680
Смилец	50	22	53	1700
Попина	28	38	70	1000
Сребърна	43	43	47	200
Ситово	42	0,9	55	1310
Срацимир	40	50	39	350
Кайнарджа	27	36	31	2440
Голеш	8	30	61	—
Средище	28	28	49	—
Тутракан	38	22	31	—
Нова Черна	87	4	29	—
Старо село	55	20	45	—
Белица	53	24	61	—
Главиница	46	31	38	—
Ст. Караджа	53	23	37	—
Сокол	45	2	77	—
Зафирово	46	6	35	1400
М. Преславец	52	56	56	1300
Дулово	32	36	58	1115
Межден	14	28	59	—
Окорш	27	34	46	—
Секулово	36	47	61	720
Добротица	38	32	60	64.0
Черноличк	29	34	76	—
Паисиево	29	23	50	—
Всичко ТКЗС	38	30	51	21515

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ТРУДНИЯТ ПЪТ НА КОНГО

На 30 юни Демократична република Конго чествува осемгодишнината от своето съществуване. Неотдавна списание „Ню Йорк Таймс магазин", пишейки за Конго, се изрази така: „Конго все още е вулкан, който внезапно, неочаквано и бурно изригва". Според автора на статията Хенри Тънер „бялата община, която наброява от 45 до 55 000 белгийци и много гърци, португалци и италианци (а също така и американци), не се чувствува тук добре и изпитва страх".

Защо Конго „все още е вулкан, който внезапно, неочаквано и бурно изригва"? Коя е причината, че за чужденците (за онези, за които споменава Тънер, и за онези, за които той забрави да спомене), „по-нататъшното пребиваване в тази страна" според техните думи е „опасно"?

Конго е една от най-богатите страни в света. Недрата й съдържат мед и кобалт, диаманти и злато, уран и калай, цинк и манган, земята ражда фастъци и банани, какао и кафе, каучук и памук, ориз и чай. Тези богатства е трябвало да осигурят разцвет на страната и на нейния народ. Но всъщност приказните богатства на Конго досега не са донесли на нейното население нищо друго освен нещастия. Не са донесли, защото „бялата община" (както тази, която се намира в Конго, така и онази, която живее в разкошните домове в Брюксел, Лондон, Париж и Ню Йорк) до неотдавна безпощадно ограбваше страната, изнасяше от тук всичко, което даваше земята и нейните недра. Бях в Конго и видях с очите си, как конгоанците, жители на Киншаса, с гладни очи гледаха на жалките купчини батати и банани, изложени на пазара. А редом с тях в разкошните ресторанти за тази „бяла община", за която с такова съчувствие пише Тънер, се поднасяха вкусни бифтеци и ледено бяло вино, сочни ананаси и топящи се в устата кремове от захаросани плодове и каймак, кафе и коняк. Обикновеният конгоанец, истинският стопанин на страната, трябва половин година да превива гръб в изнурителен труд, за да може само веднъж да се нахрани така, както се хранят всеки ден тези бели господа.

Извоюваната от конгоанския народ през 1960 година независимост беше голям удар и за чуждестранните монополи и на първо място за белгийските, особено след като те разбраха, че вождът на конгоанския народ Патрис Лумумба няма да бъде марионетен ръководител и ще сложи край на чуждото господство. Опитайки се на предателите и на палачите на конгоанския народ от рода на Моис Чомбе, чуждите монополи разпалиха междуплеменните въстания, организираха саботажи и диверсии в предприятията, обградиха страната с жестока икономическа блокада. Зверски убиха Патрис Лумумба и неговите най-близки сътрудници, проляха реки от кръвта на патриотите на Конго. Властта над страната беше предадена в ръцете на политици, които се бореха помежду си за „честта" вярно да служат на интересите на чуждите монополи.

На 25 ноември 1965 година в резултат на военен преврат на власт дойде генерал Мобуто, на чалник на генералния щаб на конгоанската армия. Той прогони продажния парламент и продажните политически партии, отстрани от политическата сцена най-ненавистните на народа предатели. В страната беше установено президентско управление.

Генерал Мобуто и неговото правителство, утвърдили се на власт, започнаха постепенно да осъществяват политика на ограничаване господството на чуждите монополи. Властите на Киншаса прекратиха дейността на кампанията „Юнион миниер" в Конго. Всички нейни предприятия станаха държавна собственост.

Тази победа беше постигната трудно. Но с какво народът на Конго посрещна сега осмата годишнина от своята независимост?

Безусловно режимът на генерал Мобуто постигна известни успехи в борбата с чуждите монополи. Укрепиха се международните позиции на Конго, нормализираха се отношенията й с африканските съседи. Конго започна да играе забележима роля в антиимпериалистическата и антиколониалната дейност на организация та за Африканско единство. Правителството на Мобуто възстанови дипломатическите отношения със Съветския съюз и се стараe да установи икономически отношения със социалистическите страни. Сегашните ръководители имат да решават много проблеми и преди всичко проблема за възстановяване и развитие на икономиката, която все още е в крайно тежко положение.

...Труден и кървав беше пътят на народа на Конго към независимостта, не по-малко трудни и кървави години преживя той след получаване на политическа независимост. Много трудности го чакат и в бъдеще, но урокът на Конго нагледно потвърждава, че времето на господството на империалистите и на колонизаторите е минало и към каквито и хитрости да прибягват, няма да успеят да върнат колелото на историята.

За още по-благоустроени и хигиенизирани селища

На този важен въпрос бе посветена състоялата се в събота — 29 т. г., сесия на Окръжния народен съвет — Силистра съвместно с пленума на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Присъствуваха и председателите на общинските комитети на Отечествения фронт.

В доклада, изнесен от др. Кръстю Атанасов — зам. председател на ИК на Окръжния народен съвет, бе направен критичен разбор на недостатъците в работата по благоустрояването и хигиенизирането на селищата и предприятията в Силистренски окръг. Голямо място бе отделено и на тези задачи, във връзка с 25-годишния юбилей на Девети септември и на 1 800-та годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

С жив и образен език др. Атанасов описа онния исторически промени в нашите изостанали някога селища, които направиха окръга неузнаваем.

— Но на фона на тези успехи — изтъкна той — грозно се очертава и безпорядъкът и мръсотията, намиращи все още място в някои от предприятията, ТКЗС и ДЗС.

По доклада, проекторешенията и предложените мероприятия се изказаха повече от 10 души.

Голямо внимание на неуредиците с благоустройствените планове отдели Спас Боевски — председател на ГОНС — Тутракан, а Владимир Драгнев — председател на ГОНС — Силистра, се спря на трудностите, които се пораждат от липсата на канализационни тръби, циментови изделия и на съгласуваност между отделните служби.

Задълбочените изказвания на съветниците и членовете на Окръжния комитет на Отечествения фронт, приетите във връзка с това решения за по-нататъшната работа в чест на 25-годишния юбилей на свободата и социализма в България дават основание да се надяваме, че по пътя на благоустрояване и хигиенизиране на селищата в нашия окръг ще бъдат завоювани още по-големи успехи.

Партиен живот

СЪС СВОЙ ПРИНОС

Комунистите от териториалната партийна организация в Старо село са малко. Но пред тях стоят сложни задачи, което идва от разнообразните им професии. Половината работят в потребителната кооперация, а останалите в общинския народен съвет, здравната служба, киното и др.

Вече четири години секретар на организацията е Друми Великов. Той е натрупал хубав опит в организационната работа. През изтеклите месеци на годината комунистите са разглеждали проблеми, предвидени в плановете. На първо място е стоял въпросът за изпълнението на 44-то постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката, компенсацията на загубите, нанесени ни от сушата, изкупуването на селскостопанските произведения от потребителната кооперация и т. н.

Всички комунисти-производственици са в съревнование. В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България те дадоха дума да посрещнат това изключително събитие със свой личен принос. Така например партийните членове от търговията водят борба за задоволяване на потребителското търсене, повишават рентабилността на търговската дейност. Те осъществяват и строг режим на икономии. Младите комунисти Величко Димитров и Стоянка Великова имат най-добри проявления в тази насока.

Всички комунисти от организацията работят упорито за достойно посрещане на 25-годишния юбилей от победата на социалистическата революция у нас.

Василка РАВАЛИЕВА

(наша кореспондентка)

БРИГАДИРСКО ЛЯТО

Мила мамо,
всеки ден се каня
да ти пиша, а пък време не остава —
сутрин тръгвам за обекта рано,
вечерта си лягам и забравям.

Трета седмица сме вече тука —
дланите ни със мазоли се покриха,
устните ни цели се напукаха,
от потта фланелките ни се протриха.

Все копаем! Планината със насмешка
на нестройните ни удари отвръща.
Ала взрив избухне ли, зловещо
тътне — страховита и намръщена.

И очаквам да запрати разярена
къмто нас скали и камънаци
и от своите гърди ранени
да отърси сините орляци.

Страх ме е понякога, признавам, мамо.
Но страхът ми преминава, щом запеем.
Как тогава слуша планината само,
как във песента захласната немее!

А да знаеш колко са красиви
нощем върховете със звезди накичени!
Иска ми се да откъсна на отиване
по една за теб и за сестричето.

Красимира ОРЛОЕВА

СВЕТОВНИТЕ ФЕСТИВАЛИ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ В СНИМКИ

Първи световен фестивал на младежта и студентите в Прага — юли 1947 година.

Втори световен фестивал на младежта и студентите в Будапеща — август 1949 год.
НА СНИМКАТА: Българската представителна група.

Из дейността на Отечествения фронт

ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ ОТ СУШАТА

Общинският комитет на Отечествения фронт, селските комитети и ръководствата на низовите организации от района на Белишка община участвуват активно за компенсиране на загубите от сушата. Голяма помощ на ТКЗС оказват отечественофронтовците при сушенето на тютюна и при отглеждането на царевицата — втора култура.

Своя принос членовете на Отечествения фронт дадоха в окопаването на слънчогледа и другите пролетни култури. Най-активно работиха отечественофронтовците от четвърта низова организация в село Варненци. Те помогнаха и при връзването на доматите.

Общинският комитет на Отечествения фронт организира и пенсионерите, и учениците. Тяхната помощ в най-усилените дни на полска работа е крайно полезна.

Иванка НЕДЕЛЧЕВА

ХУБАВА СЪВМЕСТНА РАБОТА

Наскоро в село Чернолик се състоя съвместна сесия на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт. На нея беше отчетено изпълнението на 36-то постановление на Министерския съвет за хигиенизирането, озеленяването и благоустрояването на селищата от района на общината. Председателят на общинския народен съвет Мехмед Бекиров направи равносметка на постигнатото. Особено място беше отделено на ниското строителство в селата, шосировката на улиците, поставянето на бордюрите и др.

Отчетено беше, че за подобряване на медицинското обслужване на населението е построен здравен дом в Чернолик. Довършва се строителството на читалищния дом в село Руйно, разширява се водоснабдяването на село Златоклас. За постигане на това голям дял имат отечественофронтовските организации и общинският комитет на Отечествения фронт. Всичко тук е постигнато с помощта на доброволния труд на населението.

Съвместната сесия набеляза конкретни решения за бъдещата дейност на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт по благоустрояването и хигиенизирането на селата от района. Решено бе в чест на 25-годишнината на Девети септември селищата да придобият още по-приветлив вид.

Участниците в сесията дадоха положителна оценка за нейната работа и изразиха своята готовност да съдействуват с всички сили за осъществяване на взетите решения.

Ехлиман АХМЕДОВ

Черти на новия човек

„БЛАГОДАРЯ ТИ, КОЛЕГА!“

Шофьорът Хасан Расимов от село Босна ходил в град Дулово. Някъде към гарата загубил пал тото и портмонето си. Потърсил го, но не можал да го намери никъде. Решил да се отбие в участъка на МВР в град Дулово и да съобщи за случилото се. Когато застанал пред дежурния старшина, телефонът иззвънял. От разговора Хасан разбрал, че става дума за него. От гарата съобщили, че е намерено палто с портмоне. След като свършил разговорът, старшината попитал гражданина:

— Какво се е случило?

— Тъкмо за това идвам... — казал Хасан. — Гдето говорихте преди малко. Всичко това стана с мене...

Подир това дойде шофьорът на Горското стопанство в Силистра Сава Енчев с кола СС 18-95. Посрещнаха го двамата — старшината и шофьорът Хасан Расимов. Хасан благодари на колегата си, който му предаде изгубените вещи, парите, шофьорската книжка, паспорта. На заминаване Енчев покани Хасан на гости в своя дом в Силистра.

— Благодаря ти, колега! — каза накрая Хасан.

Хюсеин РАСИМОВ

ХУБАВА ТРУДОВА ИНИЦИАТИВА

Младежите и девойките от село Царев дол организираха наскоро трудов ден в помощ на кооперативното стопанство. На тях беше поверена трудната и отговорна здача — да почистят и подготвят складовата база за житната реколта. Комсомолците участвуваха масово и почистиха отлично пет складови помещения.

Всички работиха много добре. Но особено се отличиха Пейчо Димов, Цветанка Стайкова, Снежана Калудова, Николай Нейчев.

Иван МАКСИМОВ

ПРАЗНИК НА РЕКА ДУНАВ

На 14 юли онези от Силистра, които обичат родния Дунав и изпитват истинска естетическа наслада от разходките си покрай него, онези, които обичат танците, веселието и песните, ще присъствуват на откриването на празника на река Дунав. Това културно събитие за нашия град се урежда от СП „Културен отдих“, ГК на ДКМС, Профсъюзния дом на културата, Окръжния морски клуб и Градския съвет за изкуство и култура.

Вечерта на 14 юли Дунав или по-скоро брегът на Дунав ще бъде разноцветен, красив и сияещ. Но преди вечерните събития през деня ще се проведат състезания по гребане, плуване и по различните военно-приложни дисциплини. След тях ще има забавни игри във водата. А вечерта — ревю на лодките — конкурс за най-красива лодка.

След конкурса ще се изнесе концертна програма с участието на естрадни изпълнители от града. Естрадните оркестри от града ще поканят на танц младежите и хората с млади сърца. Ще се състои и викторина.

Няма съмнение, че този празник се превръща в една хубава традиция, в едно малко културно събитие през лятото за гражданите на Силистра.

Орлин НИКОЛОВ

ВАЗОВИ ТЪРЖЕСТВА В СОПОТ

На 5,6 и 7 юли в град Сопот ще се състоят големи тържества, организирани от туристическото дружество „Иван Вазов“, по случай 118-та годишнина от рождението на патриарха на българската литература. На 6 и 7 юли ще бъде организиран походът по пътя на Иван Вазов според пътеписа му „Един кът от Стара планина“. В района на историческия манастир край Сопот ще има туристически събор. В него ще участвува и хор „Планинска песен“ от град София, който ще изнесе богата програма.

По време на тези тържества е създадена традиция бивши граждани на Сопот от цялата страна да го посещават. И тая година ръководството на туристическото дружество поканва своите съграждани да гостуват в родния си град.

КБР И ФБР

ТАСКАЛУС — типичен град на дълбокия американски юг. Аз пристигнах тук, за да поговоря с „имперския маг“ на обединените ку-клукс-клановци от Америка — Роберт Шелтон. „Негова светлост“ го нямаше в града — отишъл по работи на организацията. Познати ми казаха, че ако бях пристигнал няколко дни по-рано, щях да имам щастието да присъствувам на митинг на ку-клукс-клановците. Когато се стъмни, ние заминахме на мястото на неотдавнашното сборище. През деня на такова пътуване не се решихме.

— КБР може да забележи — каза един от другарите с нас. — Разследването ще трае не повече от двете денонощия, които ние се готвим да прекараме в Таскалус, а после — паф, паф! И той изразително щракна с палци, като че ли натискаше спусък. На мен ми се стори, че той каза ФБР. И се учудих — защо пък ФБР?

Преминахме през тъмни градини и се спряхме на голяма поляна. Там намерихме голям обгорял дървен кръст. До краката си забелязахме някакъв чувал, пълен със слама. На светлината на запалката аз видях, че на чувала бе нарисувано човешко лице и под него пишеше „Мартин Лутър Кинг“.

Един от другарите мълчаливо показа три дупки в чувла:

— Стреляли са — поясни той шепнешком.

А другият ни спътник — един местен негър — през цялото време полугласно ни умоляваше:

— Угасете запалката! Моля ви се, хайде да си отиваме от тука.

В дъното на градината се чу изстрел и той буквално ме вмъкна в колата. Запали мотора, но не включи фаровете.

— Може би за вас е по-добре да седнете на пода — каза той шепнешком, когато излязохме от градината. До града не проронихме нито дума. Даже по осветените улици в центъра ние се държахме като заговорници — отидохме до хотела, където бях отседнал, на разстояние един от друг, давайки да се разбере, че не се познаваме.

— Никога не знаеш какво може да ти се случи — смутено се оправдаваше моят бял другар, журналист от Бирмингам, когато се събрахме в моята стая. — КБР има навсякъде очи и уши.

И така, оказа се, че освен ФБР съществува и КБР. ФБР това е федерално бюро за разследване, а КБР — ку-клукс-клановско бюро за разследване — очите и ушите на организацията, неговите терористични и наказателни отряди. В южните щати на САЩ КБР е неизмеримо по-силно от ФБР.

— Ако ви грози опасност, никога не се обръщайте за помощ към местните шерифи — ме посъветва моят колега.— Те могат да се окажат последните хора, с които сте разговаряли на този свят. След месец те ще „намерят“ случайно трупа ви в блатата, или в гората. Вариантите са много. Сутринта може да избухне колата ви и да се намерите при прадедите си. За отбелязване е, че КБР предпочита динамит. Той не оставя следи, нито отпечатъци от пръсти.

Веднъж аз бях на митинг на ку-клукс-клановците — продължи той.— Както обикновено запалиха кръста. Не зная как се случи, но на един от тях се подпали наметалото. Той свали наметалото и аз едва не изпуснах фотоапарата. Под наметалото се оказа местният шериф. Успях да го фотографирам, но клановците ме хванаха. Шерифът ме отведе настрани и ми каза, че той изпълнявал служебни задължения и е дошъл на това сборище по задача на ФБР. Бил сложил наметалото, за да не го познаят. След това взе от мен фотоапарата и извади филма.

След седмица същият този шериф през нощта ме настигна по пътя и поиска да ми отнеме книжката, уж за превишаване на скоростта. Разглеждайки книжката ми за управление, той като че ли на себе си мърмореше: „Виждаш ли как понякога се получава, приятелю? Спреш нарушител, а той се нахвърля върху теб с юмруци. Да, налага се да се отбраняваш. Налага се да стреляш в него“. А аз му казвам: „Аз не се готвя да се нахвърлям върху вас с юмруци“. А той: „А кой ще го докаже? Свидетели няма, а мъртвите не говорят“. Върна ми книжката, оправи пистолета на пояса си, погледна ме изразително и каза: „Заминавайте. Този път ви прощавам. Но занапред бъдете внимателен. Законите по нашите места са строги“. И сега тези места аз ги заобикалям от триста мили — се засмя журналистът.

В американския юг за никого не е тайна, че много шерифи и полицейски служители членуват в ку-клукс-клана. „Федералните и щатските власти са уверени, че ку-клукс-клан отговаря за многото убийства, пожари, атентати, изнудвания, заплашвания и всички останали форми на насилието, съществуващи в американския юг“ — писа преди две години „Ню Йорк таймс“. И тези престъпления не са разкрити, защото местната полиция често сътрудничи не на властите, а на ку-клукс-клановците.

Изминалите няколко години говорят, че тази организация все повече се активизира. Тя просто е станала необходима за поддържането на старите нрави. Както и преди сто години встъпващите в ку-клукс-клан дават клетва „да посветят сърце, разум и тяло в запазването на бялата цивилизация и да отнесат със себе си в гроба тайните на ордена“. Но политическата украска на организацията се измени и сферите на неговата дейност неизмеримо се разшириха.

„Ние работим в тясно сътрудничество с организацията на името на Джон Бърч и с други антикомунистически организации“ — в минута на откровение призна „имперският маг“ Боб Шелтон. За бележително е, че ку-клукс-клан престана да бъде вече тайна организация. Вярно маските и наметалата останаха, но те са в името на старата традиция. „Ние нямаме какво да крием“ — не без гордост заяви Шелтон. Работата стигна дотам, че клановците започнаха да издигат на високи щатски и държавни постове свои представители. В 1964 година „великият дракон“ от щата Джорджия Калвинг Крейг постави своята кандидатура в сената на САЩ и призова кук-клукс-клановците да гласуват за Голдуотър. Добре че американците имаха тогава здрав разум, та провалиха и едното и другото.

Забележително е, че клановците активизират своя терор в дните на предизборна кампания. Не е имало ден през 1964 година по телевизията да не се споменава неголемия град Макомб в щата Мисисипи. На телевизионните екрани се появяваха ту опожарени домове, ту горящи църкви, ту избити негри. Един от тукашните журналисти нарече Макомб „най-опасното място на запад от Сайгон“.

Никой не знае колко души членуват в ку-клукс-клана. Но работата не е в броя на членовете, а в това колко хора могат да се държат в страх. „Петима мои хора — се хвалеше „великият дракон“ Калвинг Крейг — заменят армия. В градове с население от 25 хиляди души те могат да създадат такава политическа обстановка, каква то на мен е нужна“.

Какви хора членуват в тази организация? Не е лесно да се отговори на този въпрос. Моят другар, журналистът от Бирмингам, казва, че в клана могат да се намерят хора от всички слоеве на американското общество — от губернатор на щат и началник на градската полиция до разорилия се фермер. Активен клановец е например нефтеният милионер Емет Тронхилд. Но основната маса си остават декласирани елементи, невежи погромаджии, от които някога Хитлер състави ядрото на първите си щурмови отряди. При това днешните клановци пре възходят своите предшественици по жестокост.

Преди 3 години президентът Джонсън заповяда, след като терорът на клановците е станал съвсем явен, да се разследва неговата дейност. В историята на тази организация това е второто разследване. И ако първото в 1927 година подари на Америка сензацията, че в кук-клукс-клана членуват такива видни фигури като върховния съдия Хуго Блек, губернаторът на щата Индиана и няколко членове на конгреса, то разследването от 65-та година мина без шум, като заседания на църковен съвет. Ку-клукс-клановците просто отказаха да отговарят на въпросите на конгресната комисия и при това положение разследването приключи без никакви резултати.

Когато си тръгвах от американския юг и се разделяхме с бирмингамския журналист, той извади бутилка уиски да се почерпим за „благополучното завръщане“. Аз го попитах дали не го е страх, че полицията ще го спре и хване, че е пил.

— Полицията спи — махна той с ръка.— И ФБР спи. Но КБР бодърствува.

И аз видях от прозореца на хотела как на улицата той запали джобно фенерче и внимателно огледа колата си. Погледна под седалките, отвори капака на мотора и зашари с ръце. Нали динамитът не оставя следи и отпечатъци от пръсти.

Да, те искат да създадат не само общество на насилието, но и общество на страха.

Б. СТРЕЛНИКОВ

(собствен кореспондент на вестник „Правда“ във Вашингтон)

ПОСРЕЩАТ КЕРВАНА С ГОТОВНОСТ

Веска Денева пое подадената й пшеница и сръчно я насипа в измервателния уред за проба. Претегли определеното количество зърно и се обърна с висок глас към технолог-лаборанта Митанка Христова:

— 82 и една десета хектолитър. Последната записа тези цифри в журнала. След това стана, отмери 10 грама от пшеницата и на светлината на електрическа лампа, осветяваща зърната през бяла хартия, започна да отбира паранените от пшеничната дървеница зърна.

След няколко минути на шофьора и очакващите резултатите от пробата кооператори бе указано място за разтоварване на новото зърно.

— Сушата тази година ни донесе големи щети — рече един от срацимирските кооператори, — но това, що се е родило, трябва навреме и без загуби да прибера и да се отчетем към държавата.

Минаваме през складовете на ДП „Зърнени храни“ в Силистра. Прави впечатление, че складовете са добре почистени и дезинфекцирани, транспортните ленти и товарачите са по своите места. На силистренския приемателен пункт тази година приемат зърното от есенниците на 4 приемни места. Приети са вече над няколкостотин тона ечемик и хиляди тонове пшеница. Сушата ускори узряването, а оттам и жътвата започна по-рано. Това доведе до изменение графиците на изкупвателните пунктове. Те ускориха своите приготовления и започнаха приемата тази година с около един месец по-рано. Все още зависещото от природата земеделие измени големите очаквания за богата реколта през тази година. Но това, което ще отделят кооперативните стопанства за държавата, ще бъде изкупено и прието при добра организация и в значително кратен срок.

За приемане на зърното в окръга са приготвени 48 площадки, закупени са достатъчно полиетиленови платна за застилане и ограждане. Използването на бали през миналите години се оказа неефикасно — пилее се чрез тях ценно зърно и се развъждат гризачи. За механизиране на товаро-разтоварните работи на площадките през тази година са доставени още 16 нови транспортни ленти и товарачи. Според думите на началник „Изкупуване“ при ДП „Зърнени храни“ — Силистра, тези дни ще бъдат получени още 5 такива машини. За ускоряване изсушаването на пшеницата и ечемика пристигат мощни съвременски сушилни. Една такава сушилня с капацитет 120 тона за денонощие вече е в действие в Добротица.

Трудно е предварително да се съди процентно как ще се отразят загубите, причинени от сушата, на изкупвателните планове, но от потока на колите през първите дни на жътвата се вижда, че планът за изкупуване на есенниците ще трябва да се компенсира за сметка на някои пролетници. И ръководството на ДП „Зърнени храни“ чака по-големи количества царевица, а също така и други пролетни култури. С това ще бъде компенсиран недостигът от есенниците. А изгледи за добра реколта на царевица в нашия окръг са налице — неколкократните дъждове през последния месец спасиха царевицата от изсъхване. В много от кооперативите някои площи от засятата царевица за фураж бяха проредени за зърно, а други засети за фураж.

За прибиране на реколтата от есенниците трябва да бъдат положени всички усилия на кооперативите, както и на хората от изкупвателната организация, така че наличната реколта да бъде прибрана в хамбарите на кооперативите и държавата в срок и без загуби.

През първите дни на изкупуването на пшеницата и ечемика работниците от ДП „Зърнени храни“ — Силистра показаха добра готовност, сръчност и добра дисциплина по бързото обслужване на керваните, пристигнали на приемателните пунктове със зърно. Желателно е да поддържат същия дух до края на този сезон, като не допускат миналогодишните слабости.

М. ТОМОВ

Към решаване на фуражния проблем

С необходимата загриженост и сериозност се отнасят староселци към въпроса за набавяне на повече фураж за животните. Продължителната суша в този район на окръга отне много от възможностите за осъществяване на фуражния баланс. Това кара специалисти и ръководители да създават такава организация по прибирането и изразходването на необходимата за животните храна, че през зимата да не се чувствува остратa й липса.

Кооперативът разполага с 1 485 дка люцерна. Хубавото е това, че 650 дка от нея са на поливни площи. Това даде възможност растенията да се развият добре и след втория откос да се очаква и трети. От първия откос е съхранено общо 350 тона висококачествено сено, а от втория — 100 тона. То е окупено в съседство с кравефермата. Купите са покрити с полиетилен и слама. Според др. Минчев — главен агроном на стопанството, има реална възможност да бъдат съхранени планираните 600 тона люцерново сено.

Кооператорите полагат много грижи и за прибирането на слама-та. Досега са балирани над 40 тона. Сламата се превозва веднага в стопанския двор. Група по-левъди подреждат стегнатите бали в правилни купи. Така сламата ще се запази непохабена от дъждовете. Макар че в сравнение с други години пшеницата е по-ниска, специалистите смятат, че ще могат да осигурят за фермите необходимото количество слама. За това ще допринесат и механизаторите, които жънат ниско и височината на стърнищата е много по-малка отколкото през другите кампании.

В отглеждането на допълнителни декари царевица, староселци виждат една от възможностите за осигуряване повече фураж за животните. Затова те се отнасят с необходимата сериозност към изпълнение на тази важна задача. В стопанството пожънаха 600 дка ечемик на поливни площи. Сламата веднага бе изнесена, освободената площ изорана и засята с царевица за зърно — II култура. С царевица е засято и пресушеното блато. Тук върху 400 дка земя се развива добър посев. Кооператорите разредиха навреме и 4 000 дка фуражна царевица.

Кооперативът разполага с един кукурузокомбайн. Направено е заявка за още два. Ако те бъдат доставени навреме, голяма част от царевицата ще може да се прибере по разделен начин. Да се осигурят по-големи количества силаж.

За животните са съхранени и 20 т грах и грахова слама.

За да се постигнат по-добри резултати в животновъдството и през зимните месеци, сега в отделните фермите се правят известни икономии на фураж. Намалена е дажбата зелена люцерна. Полагат се грижи за обработка на грубите фуражи. Лошото е това, че стопанството не разполага с фуражна кухня. Въпреки това обаче сламата се меласира. Меласират се и смлените какалашки. Пълна дажба е осигурена само на младите животни, които ще бъдат използувани за ремонт на стадата.

Въпреки режима на икономии, планът за животинската продукция за петмесечието е изпълнен. И сега кооператорите полагат големи усилия за постигане на плановете в отделните ферми. Заедно със специалистите и ръководителите на стопанството те ще водят упорита борба за набавяне на необходимия фураж, за получаване на планираната продукция.

Ст. ГЕОРГИЕВА

В ГРАДИНИТЕ ЗРЕЯТ СОЧНИ ПЛОДОВЕ

Не са малко грижите на хората от лозаро-овощарската бригада на Доброслав Колев от кооперативното стопанство в с. Алфатар. След създаването на бригадите за комплексна механизация на тях се предостави изцяло отглеждането на 2 000 декара лозя и 1 000 декара овощни градини.

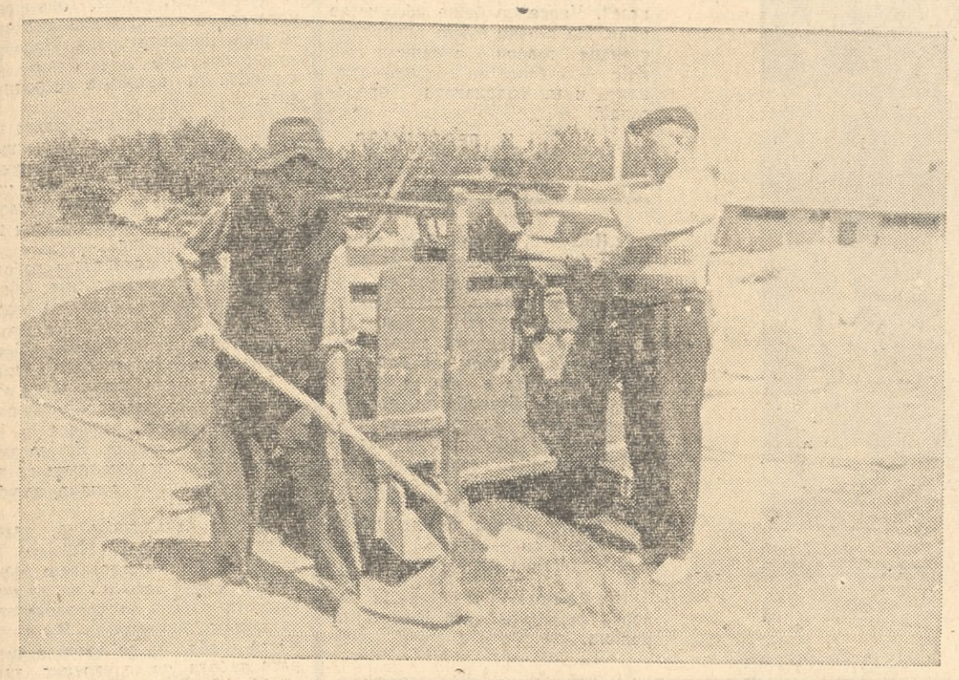
Новата организация на труда безспорно измени и отношението на хората към техните задължения. Заинтересоваността от това какви ще бъдат крайните резултати мобилизира силите на всекиго. Така стана възможно в срок и качествено да се изпълняват поставените задачи.

Сега лозята са в добро състояние, а обилният плод радва кооператорите. Ако природата не измени на досегашната си щедрост, с успех ще бъдат изпълнени плановете за плодове както за промишлени цели, така и за износ. За да се ускори зреенето на гроздето от сорта „Болгар“, тази година лозарите ще колцоват 1 200 декара.

Много грижи бяха положени и за овощните градини, а при такива случаи природата винаги се е отплащала богато. Така стана и сега. От натежалите с плод черешеви и вишневи дървета кооператорите набраха и предадоха на изкупвателната организация няколко тона продукция повече от плана.

Заедно с грижите за лозята кипи напрегната работа и в овощната градина, там, където са узрели вече кайсиите. Тази година и от тях кооператорите са решили да преизпълнят плана. Те вече са набрали и предали няколко десетки тона узрели кайсии.

Никола ИВАНОВ

В ТКЗС — Иширково през тази година наред с другите култури бе отгледана и репицата. Тя бе пожъната преди ечемика. Активно участие в подсушаването и почистването на зърното от тази култура взеха кооператорите Господин Господинов и Боню Недев.

НА СНИМКАТА: Двамата кооператори превяват репичното зърно на веялка, която се задвижва с помощта на електромотор.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Новости-техника-новости

СПОСОБ ЗА ПОВЪРХНОСТНО УЯКЧАВАНЕ НА ИЗДЕЛИЯТА

При обработване на трудно достъпни участъци от повърхността на изделията със сложна конфигурация в Съветския съюз се прилага нов способ за уякчаване в хидрообразна среда. Той се състои в това, че твърди частици, привеждани в движение чрез ултразвук, притъпяват остри ръбове на частите и уякчават повъхностния слой на метала. Това се извършва в обикновени ултразвукови вани. Като абразив може да се употреби промит и пресят речен пясък (10-15 на сто от теглото на работната течност). При работа с ултразвуковия преобразовател възникват хидродинамични потоци, които привеждат абразивните частици в движение. Употребата на механични смесители или приспособления с колебаещи се ултразвукови излъчватели позволява частиците по-равномерно да се разпределят в течността.

БЕЗПАУЗОВ ИЗТОЧНИК НА ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ТОК

Безпаузовите източници на електрически ток са извънредно полезни там, където е недопустимо спадане на електроенергията (летища, операционни зали и др.).

В Будапещенския научно-изследователски институт по електротехника е разработен нов безпаузен източник, съобразен с най-строгите международни изисквания. Той отстранява интервала между падането на напрежението в мрежата и влизането на местния източник в режим. В новата система потребителят получава енергия не направо от мрежата, а от синхронен генератор на агрегат. При наличието на ток в мрежата агрегатът се движи от асинхронен двигател, а генераторът за постоянен ток захранва акумулаторната батерия. Когато в мрежата няма ток, мотор-генераторът задвижва агрегата.

АНАЛИТИЧЕН ГАЗ — ХРОМАТОГРАФЕН АПАРАТ

Група учени от полския Институт за органичен синтез, съвместно със сътрудниците от завода за електроника „Елпо“ са разработили нов вид газ-хроматографен апарат, наименован „501“. Той служи за бърз, качествен и количествен анализ на газове и кипящи течности над плюс 250 градуса целзиеви. Чрез него се установява наличието на разни химически съединения в дадена смес от порядъка на 0,05 на сто. Апаратът намира приложение при решаването на разни аналитични проблеми в областта на минодобивното дело, металургията, геологията, а също така и в хранителната промишленост.

В животновъдния комплекс на ТКЗС с. Секулово ще започне изграждането на нов краварник. НА СНИМКАТА: Пенчо Пенчев — техник от ОКС определя мястото на новия строеж.

Да се учим от съветския опит

Вътрешностопанска концентрация на овцевъдството и форми на организацията на труда

Както е известно, тънкорунното овцевъдство в Северен Кавказ е един от челните отрасли на селското стопанство. През 1960-1965 година колхозите и совхозите на Ставрополския край увеличиха овцете на 641 хиляди глави. В бъдеще овцевъдството ще се развива по линията на увеличаване продуктивността и подобряването на техните племенни качества. Ще се подобри структурата на стадата чрез увеличаване процента на овцете за разплод. Набелязано е коренно преустройване на фуражната база, предвижда се рязко увеличаване на производството на тревно брашно и сено от многогодишни бобови култури.

По-нататъшното развитие на селското стопанство се определя от степента на механизацията и електрификацията на всички негови отрасли. Овцевъдството по степента на механизация е най-изостаналият отрасъл на животновъдството. Механизирано е само стригането на овцете, докато в същото време храненето, почистването на кошарите, предварителното почистване на овцете преди стригването и т. н. се извършва ръчно. Основната причина за ниския уровен на механизацията на производствените процеси в овцевъдството е малкият размер на производствените единици, тяхната разхвърляност по територия и старите форми на организацията на труда.

До преди няколко години ръководителите на стопанствата са се стремили равномерно да разпределят стадата по пасищата на цялата територия на стопанството. При малко обработваеми земи и наличието на големи пасища, такова разместване в определена степен се оправдаваше. Но съвсем друго е сега положението. Процентът на пасищата постоянно намалява, значителна площ от естествените малко продуктивни ливади се подлагат на коренно подобряване. Широко разпространение получава производството на сено във фуражното и частично в полското сеитбообръщение. Това предопределя вътрешностопанската концентрация и реорганизацията на производствените процеси в овцевъдството. През последните 5-6 години в овцевъдните стопанства на страната протича процес на вътрешностопанска концентрация на този отрасъл.

Концентрацията и специализацията изискват нова организация на труда в овцевъдството, която в определена степен би създала предпоставка за прилагането на комплексна механизация в производствените процеси. Тези нови форми на организация на труда в овцевъдството се явяват уедрените овчарски бригади, обслужващи по две-три и повече стада. Уедрените бригади позволяват да се механизират производствените процеси, да се съкратят сезонните работници за превозването на вода за поене, за провеждането на агнилната кампания и грижите за малките агнета, почистването на кошарите и помещенията. Създават се реални предпоставки за подобряването на културно-битовите условия на овчарите и техните семейства.

По данни на ЦСУ на Ставрополския край в колхозите и совхозите в началото на 1965 година е имало 140 уедрени овцевъдни бригади, които обслужвали 239 хиляди овце. През 1966 година те са били 203. При това една уедрена овчарска бригада в състав 5-7 човека отглеждала средно по две стада до 1 616 овце.

В зависимост от конкретните условия в стопанствата на Северен Кавказ има различни видове уедрени овцевъдни бригади и ферми. Основните от тях са: овчарски бригади, които се грижат за 150 процента от предвидените животни. Те са намерили широко приложение в стопанствата на Левокумския район — Ставрополския край. От 1961 година в тези бригади, отглеждащи овцете за разплод, остават до стрижба дзвиките (300-400 броя). Броят на овчарите в такава бригада се увеличава с 1 човек, т. е. бригада в състав от 5 човека обслужва стадо от 600-700 овце за разплод и 300-400 дзвиски. Овчарите от такива бригади по правило вземат активно участие в пренасянето на храната до кошарите.

Друг вид бригада е разделната. Тя е намерила широко приложение в стопанствата на Калмицка АССР и Ростовска област. Бригада от 5-6 човека обслужва стадо от 600-700 овце за разплод и всичките получени агнета (600-900 броя) след отбиването до стрижбата им през идната година. Бригадата със свои сили върши заплождането и добиването на агнетата. Зачислява й се една кошара.

В колхоза „Ленински път“, Изобилненски район на Ставрополския край, уедрената овчарска бригада от посочения тип в състав от 5 човека (вместо 8), ог лавявана от старши овчаря М. Г. Локтионов, през 1965 година, обслужвайки 624 овце за разплод и 740 млади животни, отгледала до отбиване по 132 агнета от 100 овце със средно живо тегло 26,5 килограма. В същото време средно за стопанството добитите от същия брой майки агнета са 102 със средно живо тегло 22 килограма. Настригът на вълна в тази бригада е бил също по-висок от средния за стопанството.

Положителната страна на тези два вида бригади е в това, че се премахва безотговорността при отглеждането на подрастващите животни, усилва се материалната заинтересованост на овчарите при тяхното отглеждане. Преди овчарските бригади, обслужващи агнетата от отбиването им до стрижбата, получаваха заплата за добитата вълна, работейки с младите животни само 8-9 месеца. Бригадата, която е добила агнетата и ги отгледала от раждането до отбиването, за получената вълна не получава нищо.

Разделната бригада се създава от 5-6 овчари вместо от 8 при раделно гледане на стадото. Производителността на труда при това положение се увеличава 25-37 на сто, намалява се нуждата от кошари и те по-рационално се използуват. Като правило уедрените бригади от дадения тип имат по една кошара от 1 000-1 200 квадратни метра, навес, бази, в които отглеждат 1 000-1 300 овце.

УЕДРЕНИТЕ ОВЧАРСКИ БРИГАДИ, обслужващи по 2-3 и повече стада, от 1962 година са намерили широко разпространение в редица стопанства на Петровския, Благодарненския, Съветския, Александровския, Новоалексан дровския, Изобилненския, Апанасевския и други райони на Ставрополския край. За пример ще разгледаме колхоз „XXII конгрес на КПСС“, Съветски район, имащ около 30 000 тънкорунни овце. През 1959-1964 година броят на овцете се е увеличил с 27 на сто, а числото на овчарските бригади се е намалил два пъти. Нараснал е с 2,7 пъти средният брой на овцете, обслужвани от една бригада. Общият настриг на вълната се е повишил с 30 на сто, а средният от една овца с 6 на сто. Се бестойността на вълната се е снижила с 10 на сто, а натоварването на един овчар се е увеличило на 204-277 овце. Успешно работи уедрената овчарска бригада от 11 човека под ръководството на старши овчаря И. В. Сални. Бригадата обслужва около 3 000 овце в това число две стада овце за разплод и едно от млади животни. Агненето на овцете са провели в централната кошара и в два срока, първото стадо през декември — януари, а второто — през март — април. Уедрените овчарски бригади на колхоза взимат активно участие в подготовката на грубите фуражи и силажа. С производството и прибирането на фуражите се занимават тракторните бригади, а овчарите за допълнително възнаграждение превозват и трупат сеното, сламата и силажа.

МЕХАНИЗИРАНИ ОВЧАРСКИ БРИГАДИ в племенния овцесовхоз „Айгурски“ са работели от 1958 година. Те обслужвали по 1-2 овчи стада, били комплектовани с трактори и нужните селскостопански машини. С тях обезпечавали производството и подготовката на фуражите от прикрепените им земи, возенето на вода, изхвърлянето на тора от кошарите и т. н. Едно стадо от 650-1 000 овце се е обслужвало от 5 човека в това число един овчар-тракторист. Към бригадата са били прикрепени кошари, 1-2 колесни трактора с необходимия селскостопански прикачен инвентар и земен участък от 350-500 хектара. Във връзка с организацията на механизираните овчарски бригади и предаването им на земя в стопанството е проведено ново земеустройство, вместо 6 тракторно-полеводни бригади са оставени само три. Механизираните бригади успешно решавали основния въпрос — производство и подготовка на фуражите.

Опитът показва, че най-изгодно е да се създават уедрени бригади, обслужващи 2-3 и повече стада. Те много по-производително използват кошарите, тракторите, селскостопанските машини и работната сила. В същото време обаче племенният овцесовхоз „Айгурский“ не тръгнал по пътя на по-нататъшната вътрешностопанска концентрация на овцевъдството, както това се е предвиждало в плана за развитие на стопанството. Редица години основната маса механизирани бригади обслужвали по едно овче стадо, тракторният парк и селскостопанските машини са били съсредоточени в много бригади. Това е затруднявало тяхното обслужване и използване.

(Следва)

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

ПЪЛНА ИЗМАМА

Американската информационна агенция проведе в университетите на Латинска Америка анкета. Сред другите въпроси на анкетата имаше и такива: „Вашето мнение за Съединените щати?" Получените отговори показаха: мнозинството от анкетираните оцени рязко отрицателно политиката на САЩ в латиноамериканските страни, осъди ги за това, че в много държави под държат крайно реакционните диктаторски режими.

Много професори, студенти и служещи в университетите отговориха в анкетата, че американската „демокрация" и „свобода", които така усърдно Вашингтон рекламира, са „пълна измама".

„ЧАСТ ОТ СВЕТА ТЪНЕ В МИЗЕРИЯ"

Управляващите кръгове на САЩ твърдяха и твърдят, че в Латинска Америка те изпълняват ...„цивилизаторска мисия" и носят на народите „благоденствие".

Ето какво заяви центърът за икономически и специални изслед вания в Латинска Америка:

„Латинска Америка е част от света, потънала в мизерия. От нейните 230 милиона жители повече от половината живеят в ужасни условия. Не достигат училищата, няма болници, доходите са крайно малки, жизненото равнище е извънредно ниско — това са характерните белези на нашия континент".

Нужна ли е по-ясна характеристика на „цивилизаторската мисия" на САЩ в западното полукълбо?

ВОЙНСТВЕНИ ПЧЕЛИ

В 1955 г. известният бразилски ентомолог проф. Естевао Кер отнесъл в Южна Бразилия няколко хиляди африкански пчели. Ученият се надявал, че гостите от Африка ще помогнат да се увеличи производството на восък и мед в страната. От тогава занесените там пчели се размножили толкова много, че станали истинска опасност за населението на страната. Сега се разработват методи за тяхното унищожаване: предлага се да се изгорят кошерите. Правителствата на много щати са пуснали специални напътствия до населението за отбраняване от агресивните насекоми.

Както съобщава агенция Фиел, пчелите, движейки се на големи рояци, нападат хората, ухапванията им са извънредно болезнени и дори понякога смъртоносни. Африканските пришълци особено „не обичат" домашните животни, които често биват намирани смъртно изхапани от пчели. Веднаж рояк пчели атакували група работници недалеч от гр. Рис. Хората се спасили, като се скрили в кладенци.

В напътствията, разпратени от властите на щата Рио де Жанейро до населението, се препоръчва да не се унищожават единични пчели, защото поради неизучен досега феномен към трупа на убитата пчела се устремяват хиляди други и след като се съберат на рояк, нападат хората.

Агенция „Новости"

ТЕ НЕ СЕ ГНУСЯТ ОТ НИЩО

Тези дни във Вашингтон беше съобщено, че директорът на радиостанцията „Гласът на Америка" Джон Дейли е подал оставка. На този пост той не прекара и единадесет месеца. В молбата за подаване на оставка той заявява, че неговото решение е предизвикано от несъгласието му с „административната практика", а не със съдържанието на предаванията. Възможно е в дадения случай причината действително да е тази. Обаче не може да не се отбележи, че напоследък директорите на „Гласът на Америка" започнаха да се сменят толкова често, както и ръководителите на централното разузнавателно управление (ЦРУ). А те, както е известно, се сменят поради честите провали на попрището на шпионско-подривната дейност. Тези провали, според известния американски наблюдател Уолтър Липман, доведоха дотам, че „от дейността на ЦРУ започна да изглежда миризма, като от помийна яма". Тази оценка е напълно подходяща и за дейността на „Гласът на Америка".

Само един пример. На 25 април тази година „Гласът на Америка" съобщи, че камбоджийските власти били заловили „агенти от северен Виетнам", които се занимавали с „подривна дейност" на камбоджийска територия. При това „Гласът на Америка" уточни, че тези „агенти" били „осъдени от военен съд.

Обаче министерството на информацията на Камбоджа обяви това съобщение за абсолютна лъжа, измислена от начало докрай и направена „с явната цел да усложни отношенията между Камбоджа и приятелските й страни".

Тук трябва да припомним обещанието на Джон Дейли да спаза в дейността на „Гласът на Америка" три основни принципа — „честност, висока квалификация и въображение". Но практиката показва, че на дело предпочитание се е давало на богатото въображение и на високата квалификация на дезинформаторите, естествено за сметка на честността.

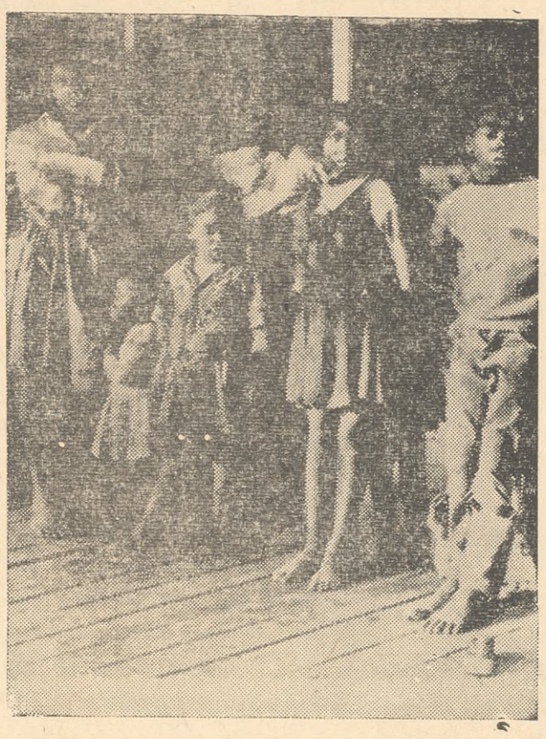
И това не изненадва. Държавният секретар на САЩ Дийн Ръск открито заяви, че неговото ведомство разглежда информационните програми като съставна част на американската дипломация. Следователно, казано с други думи, „Гласът на Америка", която претендира за „обективност" и „независимост" — всъщност е типично оръдие на външната политика на САЩ. А може ли да останеш честен, служейки на престъпни цели?

„Гласът на Америка" не жали средства и сили, за да представи агресията на САЩ във Виетнам като „грижа за мира и независимостта на виетнамците". При това никак не я смущават известните на целия свят факти, които показват, че именно САЩ нарушиха женевските споразумения, че американската военщина със силата на щиковете наложи диктаторския режим в Сайгон, а след това му помогна да започне война против собствения си народ. „Гласът на Америка" представя американските летци — тези въздушни пирати, които варварски разрушават мирните виетнамски градове и села, убиват беззащитни деца и старци, като благородни герои. Разбира се, можем да наречем черното бяло, но от това престъплението не престава да бъде престъпление.

През цялата своя история „Гласът на Америка" беше и си остава верен слуга на американския империализъм. През най-студените години на „студената война" тази радиостанция не се гнусеше дори от такива недопустими методи, като подстрекаване насилието на социалистическите страни към саботаж и други. А филиалът на „Гласът на Америка" — радиостанцията Риас — стигна до там, че взе непосредствено участие в подстрекателството и организирането на контрареволюционни прояви. Това са само някои от многобройните факти.

Държавният департамент на САЩ внимателно контролира предаванията на „Гласът на Америка", съгласува ги с дейността на другите правителствени органи, в това число и с ЦРУ. Всеки ден над сто предаватели на „Гласът на Америка", пръснати по целия свят, разпространяват на 38 езика „обективна" информация от онзи тип, за който се говори по-горе. Предшественикът на Джон Дейли на поста директор на радиостанцията Джон Ченселор заяви: „Гласът на Америка" говори на много езици, но само с един глас". Ченселор беше абсолютно прав. На всички езици тази радиостанция говори с един и същ глас — с гласа на дезинформацията и на подривната пропаганда.

К. ГЕРАСИМОВ
Агенция „Новости"

„Нюзуик", „Ню Йорк таймс магазин" и други органи на печата на САЩ са принудени да публикуват материали за американците, които живеят в нужда. Списанията и вестниците дават най-разнообразни цифри, но най-близка до истината е тази за 40 милиона души. Безработни, пътуващи работници, младежи, които не са получили образование, слабоквалифицирани, ненамиращи място в предприятията, разорили се фермери, негри, които не могат да получат работа поради цвета на кожата си — много хора в САЩ наистина мизеруват.

НА СНИМКАТА: Деца на разорен фермер в щата Южна Каролина.

Основна тема — второгодничеството

Неотдавна в Малък Преславец се проведе специална сесия на общинския народен съвет, която разгледа работата на изпълкома по преодолявне на второгодничеството. Присъствуваха всички съветници, работници от отдел „Народна просвета" при ОНС и учители от двете села — Долно Ряхово и Малък Преславец.

Доклад за изпълнението на тази важна задача изнесе директорът на училището в централното село Петър Захариев; съдоклад изнесе Димитра Баснарова, председател на постоянната комисия при обшинския народен съвет по въпросите на образованието.

Второгодничеството като проблем от изключителна важност е поставен от учителските колективи още преди няколко години. За тази цел ръководствата на училищата са набелязали мерки. По-конкретна е била работата с второгодниците, търсени са причините за тяхното изоставане. Линия на групите при Съюза на учителите са изнасяни теоретични доклади за второгодничеството, за диференцираната работа с изоставащите. Изнасяни са открити практически уроци. Това е спомогнало за подобряване качеството на останалите уроци. Подобрена е работата в занималнята, здравени са връзките с родителите.

Но успешното преодоляване на второгодничеството е немислимо само с усилията на учителските колективи; необходими са и усилията на цялата общественост. Затова въпросът бе разгледан на партийни събрания.

Успехите от цялостната работа се виждат от резултатите. Общо от 350 ученика в общината второгодници са 71. От тях 26 са завършили успешно годината; 36 са останали на поправителен изпит и 9 са останали направо в същия клас. От останалите на поправителен изпит успешно са завършили 25 ученика. Независимо от това тези второгодници са донесли неизмеримо голяма загуба на държавата.

Накрая началникът на отдел „Народна просвета" Николай Тодоров обобщи постигнатите резултати и даде насоки за по-нататъшната работа за преодоляване на второгодничеството. На първо място трябва да се подобри урочната работа, да се укрепят връзките с родителите, с общественост. Той изрази благодарност на управлението на кооперативата, което отпуска средства за подобряване на материалната база, за закупуване на учебници и помагала.

Сесията взе решение освободената сграда на здравната служба в Долно Ряхово да се предаде за нуждите на училището. Повлиянат бе и въпросът през следващите години да се построи нова училищна сграда в Малък Преславец.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ПРЕДСТОЯТ ТЕЖКИ БИТКИ

Некоронованата столица на плодородна Добруджа — Толбухин гостоприемно прие отборите, участвуващи във финалния кръг на седмия републикански фестивал на баскетболната младост. Особено е оживено на модерния и отлично подготвен баскетболен комплекс. И всеки ден там е горещо. Всеки от пристигналите шестдесет отбора иска да направи последна тренировка.

Техническата конференция не донесе нищо ново, тъй като жребият бе хвърлен преди десетина дни в София. Представителите на нашия окръг гледат оптимистично на предстоящите състезания. Участието в трите възрастови групи е безспорен успех на нашите млади баскетболисти.

Днес сутринта ще бъде даден началният сигнал за осемдневния баскетболен маратон. И в първия ден нашите юноши — мл. възраст — минало годишни шампиони, ще се срещнат с тазгодишния двоен шампион по градове и училища — отбора на Бургас. В един директен двубой нашите момчета ще търсят реванш за неотдавнашната загуба в Пловдив. Като прибавим и участието в тази група на отборите на „Спартак" — София, Перник и Толбухин, ще разберем, че борбата ще бъде много голяма.

В групата на девойките — старша възраст — жребият също не беше благосклонен. На ред с миналогодишните шампиони — отбора на Перник, ще участвуват и отборите на „Славия". „Локомотив" и Толбухин. Нашият първи мач е днес от 18 часа с „Локомотив" — София.

При девойките — младша възраст — „Славия" и „Спартак"—София заедно с Тополовград, Петрич и Калипетрово ще бъдат достойни противници.

При пионерите и пионерките положението е неясно. Въвеждането от БФБ за пръв път тази възраст във фестивала на баскетболната младост не дава основание за предварителни изводи. Нашите пионери ще мерят сили с „Локомотив" — София, Петрич, Бъжурище и силния отбор на домакините, а пионерките ще се състезават с Пазарджик, Петрич, Пловдив и „Локомотив" —София.

Тази вечер ще прозвучат фанфарите, които ще обявят тържественото откриване на седмия фестивал на баскетболната младост.

Ангел КАЛИНОВ

ИГРАЯТ НАЙ-МАЛКИТЕ ФУТБОЛИСТИ

В организирания турнир „Футбол на смяна—68" в Дулово участвуваха четири отбора — „Ураган", „Стрела", „Устрем" и „Буря", които играха по системата всеки срещу всеки. След интересна борба най-добре се представиха младите футболисти от отбора на „Ураган" с треньор Мирчо Димов, които набраха 6 точки, по бедждавайки всичките си противници. След тях застанаха отборите „Устрем" и „Стрела".

Бяха излъчени и тримата най-добри състезатели на турнира: най-добър вратар — Хюсеин Алиев, най-добър защитник — Орлин Янков, най-добър нападател и реализатор — Петър Йовков. На тържественото закриване секретарят на ГК на ДКМС Васил Неделчев връчи награди на отличилите се състезатели.

На класиралия се на първо място отбор на „Ураган" пожелаваме достойно представяне на окръжния турнир „Футболна смяна — 68".

Нейко НЕЙКОВ

Къде свършват пътищата

Всеки път свършва някъде.
Всеки път ражда нови посоки.
Всеки път се разлива в един кръстопът
с две тополи високи
или с бяла чешма с два проплакващи чучура,
или просто
с два камъка струпани...

• • •

Две езера планински, два сапфира —
очите ти наведени мълчат. . .
Едва сега, едва при теб разбирам
къде намират, за да възкресят
поетите с ония чудни рими
тъй рядката човешка красота. . .
Вълшебнице добра, дете, прости ми —
не мога в своя стих да събера
това, което в мойта кръв пулсира
и ме тревожи даже и в съня.
Две езера планински, два сапфира —
очите ти засрамено мълчат.

Валентин ЧЕРНЕВ

Нови книги

РОЗАЛИЯ ЛИКОВА. Писатели и време.

РАДОСЛАВ РАДЕВ. За да не гасне огънят.

МИХАИЛ ЛЪКАТНИК. Бисерни зрънца. Стихове за най-малките.

ПЛАМЕН ЦОНЕВ. Бели, черни и зелени. Приказки и поеми.

АЛЕКСЕЙ СЕГРЕНСКИ. Два дневника и една повест.

ПОД ФЛАГА НА ДКМС

Наскоро в град Силистра се проведе първенство по гребане и преминаване на водна преграда с въже, в което участвуваха много комсомолци и комсомолки от предприятията в града. За това първенство някои се готвиха в продължение на месеци и изравнените сили направиха борбата оспорвана и интересна.

Най-напред на старт застанаха мъжете. Очакванията, че ще спечелят гребците от драгажния флот, не се оправдаха. Добре подготвените състезатели на ДМЗ „Стомана" заеха първото място, следвани от гребците на драгажния флот и от „Електрометал". Много хубаво време даде и командата на завод „Хром", но по ради допусната грешка от лодководача при преминаването на състезателното разстояние съдийската комисия я декласира.

При жените също се получиха изненади. Смятаните за фаворити команди на ЗММ и „Оргтехника" отстъпиха първото място отново на състезателките от ДМЗ „Стомана", като командата на „Оргтехника" бе декласирана.

Мъжките команди се състезаваха в една трудна и нова дисциплина — преминаване на водна преграда с помощта на въже. Тази дисциплина има военно-приложен характер. Всички състезатели са построени в колона по един, облечени, въоръжени. Достатъчно е един от участниците да умее да плува, за да пренесе на другия бряг въжето и останалите ще преминат по него. След интересна борба първото място заеха състезателите от драгажния флот, следвани от тези на „Стомана" и на „Електрометал".

В това първенство участвуваха повече състезатели от миналата година. Но това не значи, че всички са направили необходимото. В нашия град има такива големи комсомолски организации като в „Камъшит", „Текстил", „Булгарплод", болницата, ГНС и ОНС, които не представиха ни то един отбор.

П. НИКОЛОВ

Окръжен мото-крос

През миналата седмица в местността „Пръстниците" се събра многохилядна публика, за да наблюдава окръжния мотокрос, организиран от ОК на ДКМС и окръжния авто-мото клуб в чест на IX световен младежки фестивал.

Най-напред застанаха състезателите с машини 125 куб. см. Тази дисциплина предизвика голям интерес, тъй като напред се оформи група от четирима състезатели — от Варна — двама и от Русе и Силистра по един. След изминаването на 12-те обиколки първото място зае Георги Янакиев от Варна. Втори се класира също варненски състезател, трети бе Ирман Григоров от Русе и чет върти—Кръстю Илиев от Силистра.

В клас 175 куб. см първи застана русенският състезател Димо Генчев, следван от Ангел Тодоров от Толбухин и Тодор Къров от Силистра.

В клас 250 куб. см най-добър бе Иван Радев от Русе, а след него се наредиха Димитър Иванов — Разград и Манол Русев—Толбухин.

В последната дисциплина — клас 350 куб. см най-добре се представи варненският състезател Георги Маринов, следван от толбухинските мотоциклетисти Божан Йовчев и Йордан Дончев.

Отборното първенство спечелиха варненските състезатели, следвани от толбухинци и русенци. На първенците бяха връчени награди.

К. ВЪЛЧЕВ

О Б Я В А

СЕЛСКОСТОПАНСКИ ТЕХНИКУМ „ИВ. В. МИЧУРИН"
с. ДОЛЕН ЧИФЛИК, ВАРНЕНСКО

Съобщаваме на интересуващите се, че за учебната 1968-1969 год. в техникума ще се приемат курсисти по специалността ОВОЩАРСТВО-ГРАДИНАРСТВО за редовно и задочно обучение, както следва:

ЗА РЕДОВНО ОБУЧЕНИЕ—105 (70 момичета и 35 момчета) от Варненски, Толбухински, Силистренски и Русенски окръзи. Същите да са завършили VIII клас и да не са по-възрастни от 16 години.

ЗА ЗАДОЧНО ОБУЧЕНИЕ — 40 души от цялата страна, завършили VII или VIII клас, навършили 17 години, с най-малко 6-месечен трудов стаж по овощарство или градинарство.

Всеки кандидат подава до 20 август следните документи:

1. **Молба**
2. **Свидетелство за завършено образование**
3. **Удостоверение за раждане**
4. **Педагогическа характеристика**
5. **Документ за предимство (ако има такова право)**

Задочниците прилагат към молбите документ за образование, удостоверение от ТКЗС или ДЗС, че са на работа по една от горните специалности и с предложение за приемане от административното, партийно и комсомолско ръководства.

Приемането на кнадидатите за редовно и задочно обучение става с класирането им по бал, получен от сбора на общия успех от свидетелството за образование и на успеха по български език, математика и биология.

Приетите курсисти за редовно обучение получават безплатна храна, работно облекло и общежитие.

Списъкът с приетите курсисти ще бъде обявен пет дни след прекратяване приемането на молбите, а записването до 30 август.

Курсът на обучение е 4 години.

Завършилите техникума имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

О Б Я В А

ОС НА БСФС ТЪРСИ

да назначи строителен техник; заплата съгласно щата.

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ИНДУСТРИАЛНА ХИМИЯ—гр. ШУМЕН

О Б Я В А

Средно професионално-техническо училище по индустриална химия в гр. Шумен за учебната 1968-1969 год. има следния прием по окръзи и специалности:

1. Окръзи: Шуменски, Варненски, Толбухински, Силистренски, Търговищки и Разградски

2. Специалности:

а) поддържане и ремонт на машини, апарати и съоръжения в химическата промишленост — 140 курсисти;

б) електрогазозаварки — 35 курсиста.

Приемат се младежи и девойки, завършили VIII клас, на възраст от 15 до 17 години.

Срокът на обучение е 3 години.

Училището подготвя квалифицирани изпълнителски кадри за химическата промишленост в Североизточна България. Завършилите получават средно образование и квалификация по специалността и имат право да следват висше образование.

Приемът се извършва по бал, получен от сбора на общия успех от свидетелството за основно образование и на успеха по български език, математика и химия.

Кандидатите подават молба, свидетелство за завършен 8 клас и педагогическа характеристика в срок до 25 юли в канцеларията на училището.

Адрес: ул. „Н. Попович" № 2
Тел. 61-89; 60-89.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 77 (1394) | Четвъртък, 4 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За празника — венец от трудови дела

„Да посрещнем Деня на строителя с венец от трудови дела!" Такъв е лозунгът, под който се надпреварват силистренските строители в навечерието на своя празник. В тази благородна социалистическа надпревара всеки работник и техник, всяко звено и бригада се стремят към по-достойно посрещане на празника. И резултатите от нестихващия ентусиазъм са налице..

Силистренските строители отрапортуваха за шестмесечието с чест. Изпълнен е планът за първото полугодие със собствени сили 117 на сто.

Голям дял в преизпълнението на плана на предприятието имат както зидарските бригади, така и тези на мозайкаджиите, мазачите. От зидарите в челните редици на предпразничното съревнование и за шестмесечието се нареждат тези с отговорниците Добри Енев, Иван Липков, Михал Жеков, Никола Златев, бояджийските бригади на Атанас Енев и Димитър Андреев, железарската бригада на Стоян Кондов, дърводелската бригада с отговорник Гено Митиков, изкопчийската бригада на Васил Рацов и др.

Големи успехи постигнаха и шофьорите Георги Николов, Тодор Великов и Михаил Костов, които изпълниха плана си по обем над 160 процента и поддържат в отлично състояние колите.

За успешното изпълнение на строителната програма допринесе не само ентусиазмът и готовността на строителните работници, но и привеждането в дело решението на ръководството за създаване на поточност в работата. Положителна роля за това изиграха специализиращите бригади, правилна последователност в работата, осигуряване обектите навреме с материали и т. н.

Работейки с такъв темп и дух, няма съмнение, че силистренските строители ще посрещнат с преизпълнен план и другите два големи празника — 25 годишнината на Деветосептемврийската победа и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Генчо ДИМИТРОВ

СЪС СИГУРНИ ТЕМПОВЕ

Изпълнена с много трудности е тазгодишната лятна кампания. Едновременно с прибирането на зърното, с неговото почистване, съхранение и отправянето му по предназначение, налага се бързо то освобождаване на блоковете от сламата, а площите веднага да се изорават и засяват с царевица—втора култура. Полевъдите и механизаторите от ТКЗС с. Сребърна полагат големи усилия, за да изпълнят в срок всички тези задачи.

Жътвата е вече пред своя край. От 16 000 дка, засети с пшеница и ечемик, над 13 000 са вече пожънати. Деветте комбайна на стопанството работят без прекъсване от ранна утрин до късна вечер. Всеки ден ожънатите площи се увеличават със 700-800 декара.

За отбелязване е, че тази година жътвата минава при много добра организация. Комбайните работят безупречно и загуби не се допускат. Авариите са рядкост и незначителни по размер. Това говори, че действително техническото ръководство се е отнесло много сериозно към задълженията си и добре е подготвило техниката за настоящата кампания.

И в ТКЗС с. Сребърна се жъне групово и на комбайнерите се заплаща на час. Към всяка бригада е определен отговорник, който следи работата на комбайните. Щом някоя машина допусне престой по-голям от 5 минути, това веднага се отбелязва и се приспада от заработените часове. Това стимулира комбайнерите да не правят излишни престои. Никой от тях обаче не се старае да работи бързо, да набира декари и тонове за сметка на качеството. Всеки жъне бавно, ниско и без да разпилява зърно.

Съревнованието между комбайнерите се отчита само на заработени часове. Профкомитетът от начало е допуснал известно залитане като е вземал предвид и овършаните тонове. Партийният комитет, отчитайки лошите последици, които може да има това, веднага се е намесил и този показател е бил снет от уточнените условия. Напротив, наблегнало се е преди всичко на качеството — ниска жътва, липса на разпилени класове и зърно. Като първенец по всички тези показатели в Сребърския кооператив засега се очертава комбайнерът Никола Гецов от комплексната бригада. При него се задържа най-дълго преходното червено знаме „Комбайнер първенец".

Едновременно с жътвата се изпълняват бързо и останалите задачи. Площите се освобождават своевременно. Трите сламопресоподбирача работят непрекъснато. Понеже те не смогват да прибират сламата на деветте комбайна, налага се да се работи. В стопанството почистени са от слама над 7 000 дка.

Кооперативното ръководство е решило да направи всичко възможно, за да приключи сеитбата на царевицата втора култура в най-благоприятния срок. Тежките машини работят денонощно и изорават пожънатите площи. В почвата има достатъчно влага, която позволява обработката да се извършва на високо качество. Обикновено още на другия ден след изораването на определен блок се извършва засяването му със семена от хибрида „Вир-42". При план да се засеят 6 800 дка, вече са засети над 5 000 дка. При положение, че ежедневно се засяват по 700-800 дка, може да се очаква, че след два дни втората култура ще бъде засята.

Краят на жътвата наближава. За него се готвят партийното и стопанско ръководства. Целта е този момент да се отпразнува като истински празник от полевъдите и най-вече от механизаторите. Те дадоха много за прибирането на реколтата без загуби както на зърно, така и на слама и заслужават такова внимание. А за първенците, тези които се нареждат на първото, второто и третото място в жътвената кампания, ще бъде организирана екскурзия в Румъния.

Емил ПРАХОВ

В ТКЗС НОВА ЧЕРНА ЖЪТВАТА ЗАВЪРШИ

Във вторник кооператорите от ТКЗС с. Нова Черна първи в окръга завършиха прибирането на реколтата от есенните посеви. За срок по-малък от месец бяха пожънати 15 000 дка, засети с пшеница и ечемик.

Жътвата в Новочерненското кооперативно стопанство премина при много добра организация и при високо качество. Независимо от сушата посевите бяха буйни и зърното добре изхранено. Това затрудняваше прибирането на реколтата. За да се избягнат загубите на зърно и слама, налагаше се комбайните да работят на първа скорост и да не жънат повече от 60-70 дка на ден.

За да ускори работата и да осигури получаването на зърно с високо хектолитрово тегло, ръководството на кооператива потърси помощта на други стопанства. В началото на кампанията от ТКЗС Дулово, в което жътвата започна по-късно, в помощ на новочерненци бяха изпратени шест комбайна. А в последните дни дойдоха пет комбайна от с. Славяново, Плевенски окръг. Това позволи да се работи бавно, качествено и да се получи зърно с високо хектолитрово тегло.

Радостен е фактът, че стопанството получи високи добиви от есенните посеви, значително над планираните. Най-голямо преизпълнение постигна бригадата от с. Цар Самуил с ръководител Ангел Симеонов.

Всички комбайнери работеха съзнателно, с чувство на голяма отговорност. Но на първо място между тях се нареждат Дауд Халилов от с. Цар Самуил, който е овършал 684 т зърно. Второто място се заема от Димитър Казанлиев от с. Нова Черна, овършал 638 т, и третото от Георги Гецов от с. Цар Самуил, овършал 608 т.

С първите овършани количества новочерненци започнаха да отчитат своите задължения към държавата. До днес в складовете на „Зърнени храни" са изпратени 1 500 т зърно. Стопанството е отделило и 500 т семена за други стопанства от нашия окръг, в които поради сушата зърното не е добре изхранено. А те ще изнесат зърно за сметка на Новочерненския кооператив, който има да отчита 3 500 т пшеница. Ръководството на стопанството е на мнение, че ще може да предаде на „Зърнени храни" 1 000 т пшеница повече от планираното.

Сега, когато жътвата завърши, новочерненци са готови да окажат помощ на някои позаоставащи стопанства. Част от комбайните са изпратени и вече жънат в землището на ДЗС „Родопа" край с. Нова Черна. Другите ще бъдат оправени към някои съседни кооперативи.

М. ТОДОРОВ

Комсомолците са начело

Напрегнати и оживени са тези летни дни и в ТКЗС — Бабук. Покълтелите пшеничени блокове се огласят от 11 комбайна. До 2 юли в стопанството са пожънати 9 500 дка пшеница.

И сега комсомолците са в първите редици. Борис Йорданов, Тодор Кирилов и Георги Вълев проявяват висок трудов ентусиазъм. Те служат за пример на колегите си и ги призовават на упорита работа за по-бързото завършване на лятната кампания.

Очакванията са, жътвата в ТКЗС — Бабук да завърши в близките няколко дни.

Иван БОНЕВ

Беритба на кайсии

През последните дни кооператорите от с. Брадвари провеждат масова беритба на кайсии.

Пролетните слани унищожиха част от реколтата, но грижите, които хората положиха за останалите плодове, дадоха добри резултати. Кайсиите узряха едри и хубави. Досега стопаните от бригадата на Джевдет Назифов продадоха над 20 тона за вътрешния и външния пазар.

Комсомолките Фатме Салимова, Шевкия Хюсеинова и Хатидже Реджебова берат и сортират най-добре плодовете. Заедно с тях и другите младежи се включват активно в изпълнение на тази задача.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Неуморни механизатори

Неуморни са механизаторите от с. Правда. В тези напрегнати дни те са денонощно в полето. Жънат есенниците, прибират сламата, изораят площите и засяват втора култура.

Всички кооператори са доволни от работата на механизаторите Осман Керимов, Хълми Тосков и Неджет Ремзиев, които участвуват в прибирането на реколтата. Те работят бързо и качествено. Не допускат никакви загуби на зърно. С всеки ден пожънатите площи в землището на селото се увеличават. Жътвата е вече преполовена.

Усилено работят през тези дни и шофьорите Халис Бекиров, Мехмед Назмиев и Али Фехимов. Те обслужват комбайните. Всеки ден техните камиони пренасят десетки тонове зърно на площадките в стопанския двор. Тук група кооператори, с помощта на механизацията, го подготвят за внасяне в складовете на стопанството или за изнасяне на „Зърнени храни".

Ферхад БОНДЖУКОВ

Една от най-важните задачи за механизаторите от с. Нова Попина в настоящия момент е засяването на царевицата втора култура. Веднага след пожънването на даден блок те бързат да го подготвят за сеитба.

НА СНИМКАТА: Трактористът Реджеб Даудов извършва предсеитбена оран.

Бързо, без загуби

Бързо и без загуби са решили срацимирци да приберат житната реколта. Както навсякъде, така и механизаторите от комплексната бригада в с. Срацимир работят упорито през тези жътвени дни.

Бригадата разполага с 4 комбайна. Те извършват групова жътва, което улеснява и ускорява работата. Повече от 500 тона зърно са прибрали комбайнерите Иван Занчев, Димитър Атанасов, Йорго Славов и Иван Петров. Веднага след тях сламопресите балират овършаната слама. Балите се превозват в стопанския двор, където веднага се подреждат на купи.

Освободят ли се стърнищата, трактористите Йордан Недев, Вълчо Кирилов, Стоян Тодоров и Марин Господинов навлизат в тях с тежките си машини. Те подготвят земята за сеитба на царевица — II култура. Досега в бригадата са засети над 2 000 дка. По този начин ще се компенсират част от загубите, нанесени от сушата, и за животните ще се осигури повече фураж.

Петър НЕДЕЛЧЕВ

За 336 000 лева надпланова продукция

Такава е общата равносметка на цеховите колективи на промкомбинат „Камъшит" за първото шестмесечие. Изпълнението на плана за полугодието от предприятието с най-многочисления състав в нашия окръг е верен показател за отзивчивостта на този колектив на призива на Партията за компенсиране загубите от сушата.

Трудещите се хора от различните цехове на това предприятие, пръснати в целия окръг, имаха дадена да произведат за отчетения срок продукция за 2 249 000 лева. Това количество продукция бе произведено още до 15 юни. С преизпълнението до края на полугодието то на плана с 336 000 лева, колективът на това предприятие надхвърли първоначалното си годишно обещание за преизпълнение на плана с 50 000 лева заедно с поетото допълнително обещание за компенсиране на загубите от сушата за шестмесечието в размер на 202 000 лева.

Високи производствени успехи за изминалото полугодие постигнаха колективите от цеховете „Фина керамика", изпълнил производствената си програма 130 на сто; „Папурени чанти" — с изпълнение 116 на сто; цехът за кукли и др.

Сега камъшитци преследват новa цел — пред годишнината на Деветосептемврийската победа да изпълнят поетото обещание за компенсиране на загубите от сушата в размер на 404 000 лв. за годината.

Е. ПЕТРОВА

От ранна утрин до късна вечер комбайните кръстосват обширните блокове. Скоро ще бъде прибрана реколтата и от последните декари, засети с пшеница в нашия окръг.

Грижи за съхраняване на сламата

Селските стопани от целия окръг полагат големи грижи за прибиране и съхраняване на сламата. Така те осигуряват част от необходимия за животновъдството груб фураж. Това при тазгодишните условия е твърде важно условие за успех.

Специалистите и ръководството на ДЗС „Янко Забунов", както и всички работници от стопанството още от началото на жътвата, отдават голямо значение на този актуален въпрос. Между отделните бригади се води съревнование. Досега най-много слама са балирали и извлекли хората от втори производствен участък. Те са освободили за оран и сеитба над 2 240 дка земя, като са съхранили повече от 165 тона слама. Следват ги другарите им от първи и трети участък.

Добрата организация ще помогне да се осигури повече груб фураж за храна и постеля на животните.

Кирил ТАСЕВ

НАШАТА РЕПЛИКА

ДОКОГА ОПАШКА ЗА... ХЛЯБ?

Тревогата си за излишно губене на време по опашките за купуване на някои продукти, когато същите ги има в достатъчно количество, сме изразявали и друг път. Искаме с тази реплика да изтъгнем още веднъж глас против недостатъчната организация при продажбата на хляб в Силистра. За това ни напомниха не само дългите опашки за хляб в предпразничните дни в някои квартали на града, но и продажбата му през обикновени делнични дни.

На 1 юли, например, в специализирания магазин за хляб на автогарата, с отговорник Ганка Динева, доставката закъсня с повече от два часа. Вместо към 10, хлябът бе докаран след 12 часа, т. е. тогава, когато трудещите се, излезли от работа, трябваше да образуват дълга опашка. На следващия ден шофьорът Марин Златев докара горъчания хляб също не в определения час и количество. Започва обмяната на остри реплики — магазинер и шофьор. Изправят пропуските в неизпълнената поръчка, защото вместо 15 щайги хляб „Добруджа" бяха разтоварени 3, а вместо 11 щайги типов — 22.

Това е един случай в магазин на самото предприятие—производител, пък да не говорим за снабдяването на магазините от ДТП, при които един камион с един рейс обслужва няколко магазина. Закъсненията в доставката на хляба понякога тровят не само клиентите, а и търговските работници, които предават своето на строение на товарачите, а послед ните започват да подхвърлят хляба, както правят това с тухлите или камъните. Щайгите, в които се превозва хлябът, както узнахме по-късно, се складират и хвърлят направо на улицата край цеха за хляб, а се мият в годината един-два пъти.

Безспорно, възможностите на старите помещения за приготвяне и изпичане на хляба не са добри и не отговарят на изискванията. Тухлите от пещите се ронят и при недобро почистване на фурните, в хляба се образуват не само неизпечени провисвания, но се налепват и чужди тела и остатъци. Сега силистренци, заедно с калипетровци, консумират ежедневно по 19 000—20 000 хляба. Колективът на цеха работи на три смени, а до магазините готовият хляб се вози само с 4 товарни автомобила, при това ТПК „Дунав" е кооперация, в чийто състав влизат обущари, шивачи и прочие занаятчии. И по някога същите коли се отклоняват за доставка на платове, гьон и пр.

Макар че за консумиране на хляба празници да няма, във фурната се работи по традиционното разписание на седмицата, и в събота производството се прекратява. Ако в обикновените работни дни се произвеждат 19-20 000 хляба, то за неделния и съботния се произвеждат около 28 000 броя. В цеха ни информираха, че за неделния ден се понатрупвал помалко резерв и от четвъртък и петък.

Снабдяването на населението от Силистра се затруднява до известна степен и от това, че в града хлябът се произвежда от едно предприятие, а се продава от три. ТПК „Дунав" има 8 магазина, само за хляб. В тези магазини снабдяването е по-редовно, защото и продавачите държат постоянно ръководството на цеха в известност кога и какво количество хляб им е необходимо. ДТП Силистра продава в 14 свои магази на хляб, а в два и „Здрава храна". Последните две предприятия не разчитат на хляба като на важна част за стокооборота си и затова техните магазинери, които имат задължението да снабдяват своите клиенти и с хляб, често изпълняват това си задължение формално. Поръчват по-малки количества хляб, особено в предпразнични дни, опасявайки се да не остане част от него непродаден. Достатъчно е да направим едно такова сравнение: в центъра на града в „Супермаркета" ежедневно се продават около 200 хляба, докато близо до него в магазина на ТПК „Дунав" се продават на ден по над 1 500 броя хляб.

Споделяме мнението на специалистите по хлебопроизводството, че докато в нашия град производството на хляб и хлебни произведения не се възложи на едно отделно предприятие, което да обезпечава и снабдяването на гражданите с хляб, опашките и неразбирателството ще продължават.

А обективните причини за създаване на тази реална възможност са вече налице — строи се нов хлебозавод, чиято производителност ще бъде над 36 000 хляба в денонощие. Ала старите неврелии не бива да се пренасят и в новата сграда. И докато това стане действителност, силистренската общественост трябва да окаже съдействие за намиране на радикално решение за подобряване на качеството на хляба и ликвидация на опашките.

М. ГЕОРГИЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 1. VII. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в 0/0	Освободени площи от слама в 0/0	Засята царев. за зърно II култура — 0/0	Дълбока оран — дка
Айдемир	71	55	63	500
Калипетрово	83	67	62	1080
Бабук	68	77	66	—
Алфатар	50	65	73	2000
Алеково	53	43	45	—
Иширково	65	40	27	2100
Смилец	64	50	35	2000
Попина	39	76	51	1150
Сребърна	64	53	58	200
Ситово	58	49	1.3	1310
Срацимир	59	37	63	350
Кайнарджа	46	38	58	2440
Голеш	22	77	57	—
Средище	44	57	44	2300
Тутракан	49	45	46	—
Нова Черна	100	38	23	—
Старо село	69	48	35	—
Белица	62	66	27	—
Главиница	64	51	37	—
Ст. Караджа	59	41	47	—
Сокол	58	71	12	—
Зафирово	63	43	21	1400
М. Преславец	66	50	108	1300
Дулово	49	51	51	1115
Межден	30	70	48	—
Окорш	36	70	63	—
Секулово	46	65	73	720
Добротица	54	71	47	—
Черноли[illegible]	46	68	57	—
[illegible]ево	48	38	35	—
Всичко ТКЗС	54.5	54.6	46.4	19965

ПАРТИЕН ЖИВОТ

С поглед към новата партийна учебна година

Общинският партиен комитет в село Зафирово след като прецени как премина изтеклата партийна учебна година, набеляза мерки за новата. Съобразно желанията на комунистите се изградиха и формите за повишаване на тяхната политическа подготовка. През новата 1968-1969 партийна учебна година ще работят осем учебни звена. В тях са включени почти всички комунисти от района на общината. Партийният комитет полага грижи и за идейната подготовка на учителите. При тях са създадени три семинара — един по политическа икономия и два по философия.

В школата по марксизъм-ленинизъм, в която са включени комунисти със средно или незавършено средно образование и с по-висока политическа подгвока, ще се изучава марксистко-ленинската философия. В трите села на общината са сформирани и три лектории със смесена тематика. Във всяка лектория ще се изнесат и по пет лекции по история на България. В Зафирово за младите комунисти е изградена начална школа по основи на политическите знания. Целта е новоприетите членове на Партията да започнат от най-ниската степен за политическо обучение и после да преминат към по-сложните форми.

Повечето от пропагандистите ръководят звена вече няколко години наред. С добрата си работа изпъкна пропагандистът Михаил Величков. С дългогодишен опит е и Ангел Минчев, икономист в кооперативното стопанство. Той ще ръководи един от семинарите по философия с учителите.

Партийният комитет и първичните партийни организации се стремят да набавят и нагледни пособия за ръководителите на учебните звена. Набавени са грамофонни плочи, диафилми. Партиен кабинет на обществени начала още не е създаден. Двама пропагандисти ще бъдат изпратени на обучение в семинара, организиран от Окръжния комитет на Партията.

През годината повечето от лекциите в лекториите са изнасяни от членовете на общинската лекторска група. Някои от лекциите, предвидени да се изнасят от членове на Окръжната лекторска група, не са изнесени по редица причини. Някои от тях са учителите, и не са имали възможност да посетят селото. Партийният кабинет при Окръжния комитет на Партията е оказвал помощ по време на учебната година, която се отчита като навременна.

Всичко вече е уточнено за новата партийна учебна година. Общинският партиен комитет и първичните партийни организации в навечерието на новата учебна година още веднъж ще обсъдят подготовката, за да започне тя навреме. Всички необходими пособия за ръководителите на звената и на участниците ще бъдат доставени в срок.

Онези партийни членове, които нямат възможност да участвуват в звената и формите към партийните организации, ще се учат заедно с членовете на Отечествения фронт. Това са много възрастни и болни хора. По този начин всички комунисти от района на Зафировска община ще се учат.

В. ИОРДАНОВ

ПРЕД 25-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ДВОЕН ПРАЗНИК

Кооператорите от село Калипетрово се подготвят да посрещнат достойно славния юбилей на свободата. Това съвпада и с едно голямо събитие за тях. През месец декември тази година се навършват и двадесет години от създаването на кооперативното стопанство.

Отначало канцеларията на ТКЗС била една малка сграда. Сетне дошъл и първият трактор, изпратен от МТС. После се увели чават тракторите, блоковете. Първоначално кооперативът е малък. Но израства. Става силен икономически.

ТКЗС в село Калипетрово сега притежава 50 хиляди декара земя, 42 трактора, над 20 камиона... Над 800 работоспособни кооператори под ръководството на десетина специалисти с висше образование работят за възхода на стопанството. През тази година те се борят за получаване на 180 000 лева надпланова продукция. В кооператива са изградени и две бригади за комплексна механизация. Десет колектива се борят за завоюване на званието „Колектив за комунистически труд".

Огромни са успехите на стопанството от основаването му досега. Нов облик придоби и селото. То е електрифицирано и водоснабдено. Построени са около 5 км шосета. По-голяма част от тях са и асфалтирани. Хубав читалищен дом краси центъра на селото. Построена е нова сграда за детски ясли. С общите усилия на всички бе направен здравен дом, стадион. Не са малко и другите обществени сгради.

Домовете на кооператорите също са нови, хигиенични и просторни. По-голямата част от тях са строени през годините на народната власт.

Много нови постройки има и в стопанския двор на ТКЗС. Обширната ремонтна работилница прилича на същински завод. Нови са и сградите, предназначени за отглеждането на животните.

С растежа на стопанството растеше и благоденствието на хората. Те станаха по-образовани и културни. Всяка вечер посещават прожекциите на киното, гледат често програмите на местните самодейни колективи. Вълнуват се от успехите на младите участници в естрадно-сатиричния състав, в танцовия колектив. В 863 домакинства има радиоапарати, които разнасят правдивото слово на Партията.

Общинският партиен комитет взе решение за отпразнуването на двойния юбилей. Подготвят се и останалите масовополитически организации.

Социалистическото съревнование е обхванало всички полевъди, механизатори и животновъди. Те се борят за спечелване „Паспорта на победата" и златната юбилейна значка. Ще бъде уредена голяма изложба, посветена на успехите на ТКЗС през неговото двадесетилетие. В специален кът ще бъдат поставени снимки на първите учредители на стопанството.

В първичните партийни организации ще се състои викторината „Борбата на Партията и Комсомола за освобождението на България от фашизма". Колективите за комунистически труд честват датите на своите патрони по тържествен начин.

Групата докладчици подготвя лекции и беседи за постиженията на нашата страна в социалистическото строителство, за успехите на Съветския съюз и другите социалистически държави. Общинският съвет за изкуство и култура подготвя проекти за паметни плочи на Станчо Саров и Стойчо Алексиев, които ще бъдат тържествено открити в навечерието на юбилея на свободата.

Интересни инициативи имат и общинският комитет на Комсомола и Димитровската пионерска организация „Септемврийче". Те ще проведат срещи с активни борци против фашизма и капитализма и рецитал, посветен на славната годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна.

Сега цялата дейност на комунистите и кооператорите в Калипетрово е насочена към подготовка на достойно посрещане юбилея на свободата и 20-годишнината от основаването на кооперативното стопанство.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

IX СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ

ФЕСТИВАЛНА ВИКТОРИНА

Наскоро комсомолците от Добротишката община присъствуваха на една хубава проява, организирана от общинския комитет на Комсомола. В чест на Деветия световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, дружба и мир се състоя викторина-конкурс. В нея взеха участие комсомолците от всички села на общината. Присъствуваха и гости от други общински комсомолски организации.

Всички въпроси във викторината бяха свързани с историята на досегашните световни младежки фестивали. Участниците проявиха голям интерес. Бяха наградени 17 комсомолци, които отговориха на поставените въпроси. Най-добре се представиха Димитър Василев, Тодор Цолев, Янка Илиева, Юмер Мехмедов.

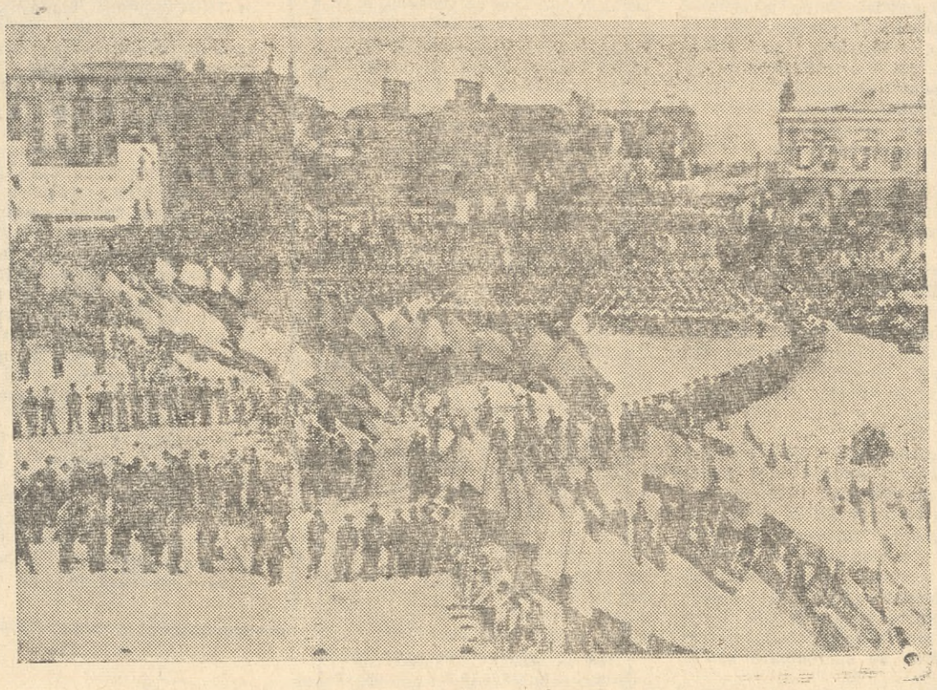
После се състоя младежко увеселение. Беше поканен да свири естраден оркестър от град Силистра. До късно се веселиха младежите.

В тези предфестивални дни една хубава инициатива на общинския комитет на Комсомола и туристическото дружество наме ри подкрепа от всички комсомолци. Тридесет и двама младежи и девойки посетиха Троянския манастир. По пътя за манастира групата разгледа и град Велико Търново. Бяха посетени историческите места в града — Царевец, музеите. Когато пристигнаха в Троян, младите пътешественици се любуваха на прекрасната природа. Ходиха до хижа „Амбарица" и мястото, където се е укривал безстрашният Апостол на свободата Васил Левски.

Комсомолците от Добротишка община очакват с голям интерес откриването на Деветия световен младежки фестивал за солидарност, мир и дружба.

Хюсеин РАСИМОВ

СВЕТОВНИТЕ ФЕСТИВАЛИ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ В СНИМКИ

Трети световен фестивал на младежта и студентите. Берлин — август 1951 г.

Четвърти световен фестивал на младежта и студентите. Букурещ — август 1953 г.

ПРИЗВАНИЕ

От малък заобича техниката монтьорът Иван Атанасов от ДИП „Добруджа". И когато порасна, тя стана негова единствена професия, призвание за цял живот. Отначало работеше на една дърворезачка. Това не беше кой знае каква машина! Но друг избор нямаше. Така беше в миналото.

Народната власт създаде машинно-тракторни станции. Основа МТС и в Силистра. В нея постъпи и Иван Атанасов. Тук получи първата възможност да се отдаде на голямата си обич към техниката, плени го още от детските му години.

— Така съм се свързал с машините, че ще ми е много трудно, когато някога се наложи да се разделя с тях.

Иначе не може и да бъде. Та нима човек, който не обича така страстно техниката и машините, ще започне да внася подобрения в механизмите на машините?...

— Как станах рационализатор ли?... Това е сложна работа за обяснение. За първо свое изобретение трябва да смятам нещо, което направих на младини. Тогава измайсторих една кола. Но каква кола беше тя—с четири дървени колела. Нали му думах кола... Много малко се учих в училище. Завърших в родното си село Калний, Румъния, само четвърто отделение. Това, което правя, го уча от практиката, от живота...

Първото изобретение прави като работник в Силистренската машинно-тракторна станция. Но се случва така, че някои от ръководителите на станцията не повярвали, не обърнали достатъчно внимание на този, който искал да облекчи труда на трактористите. И болно му станало, когато подир една-две години научил за подобно изобретение в друга машинно-тракторна станция в страната.

Двадесет и три години са преминали в труд. Седемнадесет от тях са прекарани в ДИП „Добруджа". В това предприятие, в което за първи път Иван Атанасов се отдава истински на техниката и машините. В 1960 година отново хвърля поглед към рационализаторството. Направил дванадесет предложения. Шест от тях вече са внедрени. Икономическият им ефект възлиза на 2 480 лева.

Като своя постоянна задача комунистът-изобретател смята работата върху проблема за подобряването на конструкцията на механизмите на машините и поевтиняване на продукцията. Досега три негови самостоятелни рационализации са внедрени в производството. Участвува и в три колективни рационализации.

— Нишките събаряха често бобините — разказва Иван Атанасов.—И за да се предотврати това, предложих да направим по две „сърца" на калемите, като едното натиска другото. Това дало хубав резултат. Посрещнало се добре от бобинарките.

След като помисли малко, добави:

— Другата моя самостоятелна рационализация се отнася до намаляването на оборотите на основния спирач. Пресметнах, че е по-добре да изместим спирачите и ги поставим на оста на нищелковия ексцентрик...

Комунистът Иван Атанасов не е от ония хора, дето считат труда си, техния труд, което знаят. Той раздава знанията си на всеки. Сам е обучил 20 майстора. Повечето от тях и понастоящем работят в предприятието. Някои вече послеваха неговия път на изобретател.

— Целия си трудов стаж ще изкарам в „Добруджа". За мене тя е втори дом. Ако някога ми се наложи да се разделя с нея, трудно бих понесъл разлъката. Вече седемнадесет години работя тук и ми се струва, че още толкова бих могъл...

Изтъкнатият рационализатор не е само добър производственик. Той участвува дейно в работата на профкомитета, в технико-икономическия съвет. Със същата настойчивост работи и в квартала, гдето живее.

Трудно е да се каже още колко изобретения ще направи Иван Атанасов. Но докато у него гори неугасващата любов към техниката, ще продължава да се вълнува от недостатъците на машините и ще търси начини да ги отстранява...

Стоян ВЕНКОВ

Прослава на хайдутството

Нови документи за четата на Таньо Стоянов

Отчетникът Петър Иванов.

Първостепенно значение сред новооткритите и непубликувани материали за четата на Таньо войвода имат автобиографията и писмата на четника Петър Иванов, от когото е черпил данни за своите бележки Никола Обретенов.

Петър Иванов, наричан след Освобождението Комитата, е роден в Сливен на 29 юни 1853 година, живял в Браила. Там се е занимавал с търговия и ханджилък и през 1876 година минал Дунава с четата на Таньо войвода. През нощта на 24 май 1876 год. той паднал в тъмнината от една скала в гората при с. Констанденец и се изгубил от четата. Другарите му дълго го викали, но като не им се обадил, помислили, че е загинал и го изоставили.

Гладен и измръзнал, на 28 май той бил издаден в землището на с. Посабина, Поповско, и заловен от турците. Разкарвали го в Попово, Хайдар и Разград и го съдили в Русе. Заточен бил на остров Родос и след Сан—Стефанския мир се е върнал в България. Бил оземлен като поборник в с. Балбунар (днешният гр. Кубрат) и останал да живее там до края на живота си. Умрял през септември 1926 година.

Преписката на Петър Иванов с Никола Обретенов е започнала от 1921 година и завършва в 1926 година, няколко месеца преди смъртта на Комитата.

С писмо от 23 юни същата година Петър Иванов му отговаря от Кубрат (тогава Балбунар). Писмото е написано на кариран лист на две страници и има следното съдържание:

„Господин Кольо,

Доколкото помня: Таньо войвода от Сливен, Кара Петър—тръвналия, Гено Гроша — котленец, тези три глави са заровени в Разград.

Петър Иванов от Сливен, Стефан Зааралия, Стоян Бинкузлия, дядо Цоню стар хъш, Велко от Карлово.

(В) Дикили—таш се залови Стефан. Ние заминахме през Лома. Натъкнахме се между Хайдаркюво и Попово (на потерите). Стана сражение (на) Араб тепе, (после) насреща в Кюмюрджи колу. Таню тамо убит. Кара Петър убит там. А третия Геню Гроша в Лома убит.

Поздрав П. Иванов"

Последвало е второ писмо от Никола Обретенов, в отговор на което Петър Иванов пише от 12 март 1922 година писмо на четири страници.

„Господин Кольо,

Получих второ писмо. Първо бяхме в Турно Могурел. Там бях ме повикани. Тук очаквахме за дядо Панайот Хитов (на) 1 май да минем Дунава. Той не дои. Остана в Сърбия. И Тотю замина за Русия. Таню войвода реши да минем Дунава. Знамето (беше от) копринен плат, изработено в Турно Могурел от момичета. Саде от сърма. Желт изписан герб-лев (и думите) „Свобода или смърт".

Решихме да минем Дунава. Вечерта удари снега. Каруцата нато варена с оръжието. Заминаваме за Оряховица: Таню, Стефан Николов и аз, Петър Иванов, трима. Оръжието (беше) две мартини по двеста патрона френска система. А другото оръжие белгийски, отгоре се пълнят с напрани фишеци книжни. Другите ни другари заминаха по Дунава с парахода. Пристигнахме на втория ден. Посрещна ни отвъд реката (с) един пайтон учителя Чернев. Настани ни у градините. Пристигнаха другарите ни и тях настаниха. Аз бях у града при Стефан Калоферчена, търговец, комитетски (човек). Брат му Христо (имаше) кръчма бирария. Там бях на квартира. Вярвам по вече от пет дена. Ние от Ривнику-вълчи откраднахме каик да прекарат сол контрабанда. (?) Пристигна каика и ние се нахвърлихме в каика. Нея вечер не можахме да минем.

Четата е въоръжена от Турно Могуреле. Оттам (от Олтеница като) минахме Дунава, спахме при едно село черкезко. Близо от там заминахме за Курт орман (б. а. погрешно отбелязано вместо Орман бунар). При трите кладенчета, местност, явиха се два ма души. Приказваха около два часа (с войводата) и те си отидоха. Казва войводата: „Плана разваля". Съветва ни „Секой да стои на място".

Господин Кольо, запитай Митю житаря! (В) това време беше в Олтеница при Логеновите хамбари, житар (на) банката. На свети Кирил и Методий снега пад на. Същата сутрин заминахме от Могурел. За байрактар беше определен Велко от Карлово. Знаметo беше в Таню. Какво стана не зная.

с. Балбунар, 12 март 1922 г.
Ваш П. Иванов."

Изглежда, че Никола Обретенов е искал отменяне на датите, поради което Петър Иванов му изпраща картичка от 6 април 1922 година със следното съдържание:

„Господин Обретенов,

Минахме Дунава на 16 май 1876 година. Войводата Таню е убит на 27 май с. г. помежду Хайдаркьой и Попово (в) местността Кюмюрджи корусу.

С поздрав:
П. Иванов".

Както се вижда от съдържанието на писмата, Петър Иванов отбягва да дава сведения за сраженията на четата и гибелта на войводата, тъй като не е бил вече с другарите си. За станалите събития той е научил по-късно, когато е бил заловен. Преписката се прекъсва за четири години.

На 15 март 1926 година Обретенов пише писмо, в което изрично отбелязва: „По повод 50-годишнината от героичната смърт на войводата Таньо Н. Домусчиев, която според твоите писма навършва на 27 май ст. ст...., написах цяла статия и изпратих до в. „Родна защита".

Така написаната автобиография е била преписана под диктовката на самия Петър Иванов от свещеника на гр. Кубрат Георги Лозев на 10 страници, големи карирани листа от тетрадка. Преписът бил изпратен на Никола Обретенов с писмо, написано на последния лист със следното съдържание:

„С почитание,

Господин Обретенов,

Ако има нещо недопълнено, то го допълни, защото се минали много години и не помня. Забравил съм. Добавям, че при постъпването ми в четата бях около 21 годишен.

с. Балбунар
3 април 1926 г.
С поздрав:
П. Иванов

ПП. За сега съм малко болен и пазя кревата. Прилагам един портрет. Ще моля щом се мине нуждата от него, то да ми се повърне, защото нямам друг. Той е фамилиарният ми портрет".

Освен оригинала и автобиографията, който е останал у Петър Иванов и след това е запазен у сина му Трифон П. Иванов, сега живущ в гр. Русе, препис е изпратен и на Никола Обретенов с цитираното по-горе писмо. Съществува още един препис на автобиографията, който свещеникът Лозев е направил за себе си в една ученическа тетрадка, предадена на завеждащия музейната сбирка в Кубрат Христо Шопов. Съдържанието и на трите екземпляра от автобиографията е почти еднакво, с малки отклонения, дължащи се на грешки от преписване или на доуточнявания и допълнителни обяснения, давани от автора и записвани от преписвача.

Правописът и пунктоацията са осъвременени.

„Биографията ми.

(3. IV. 1926 г. гр. Балбунар)

(Роден съм в гр. Сливен през 1853 година м. юни срещу Петровден, ул. Дамите)

(Напуснах) училището и постъпих на работа (занаят караабаджия) при Пенкоолу Тодораки (който живееше в) св. Димитровия хан. Там имаше маза и едностая на живеене. Там се събирахме младежи. Развивахме политика. От Цариград получавахме вестници. Събирахме се комитския: Таньо Николов (б. а. навсякъде второто име на Таньо е отбелязано Николов, както го е описал в писмото си и Обретенов. В преписа по-късно Никола Обретенов го е зачеркнал и написал правилното Стоянов. (,Георги Икономов, Антон Кутев, Димитър Куюмджиев, Петър Иванов.

(Турското правителство започна да ни подозира. Съседът ни (Панайот Минков беше секретар в медзлиша. Привиква майка ми у тях, ние сме комшии с него и разправя на майка ми) че комкомшия искал да направи добро на и й казал, че турското правителство) в конака има донесение, че той (Петър бил бунтовник). „Ако има оръжие да го махне и той да се отстрани от тука".

Борис ИЛИЕВ
(Следва)

ДП „ТРАНСПРЕД“ УВЕЛИЧАВА РЕНТАБИЛНОСТТА

Основната задача на ДП „Транспред“ — Силистра е да извършва товаро-разтоварни, преносно-превозни и спедиционни услуги на предприятията и гражданите в града и окръга, бързо да обработва превозните средства: вагони, автомобили и пр., като не допуска денгуби по негова вина. За това, че успешно се справя с тези задачи, ясно говорят постигнатите успехи досега по показателите: производителност на труда, себестойност, рентабилност и пр.

Само за няколко години предприятието зае важно място в стопанската дейност на окръга. Всички предприятия — малки или големи, търсят неговите услуги. Но ръководството си постави като основна задача, наред с извършването на услугите да превърне „Транспред“ във високо рентабилно предприятие.

Голяма роля в постигането на тази цел изигра новата система на стопанско ръководство. Тя измени и подобри стила и методите на стопанисване, повлия положително върху вътрешностопанската сметка и доведе до най-пестеливо разходване на материалите, труда и паричните средства.

Икономическите анализи показаха, че най-висока рентабилност осигуряват механичните и превозните средства. И именно към тях се насочи трудовият колектив. За по-пълно използуване на машините и за по-голям контрол беше създадена специална механизирана агенция. За ръководене на тази агенция бяха изпратени най-добрите кадри. Още през първите месеци след създаването ѝ агенцията увеличи рязко приходите и извършената работа. Подобри се използването на машините.

Най-резултатно се оказа механизирането на трудоемките операции в товаро-разтоварната дейност. Затова ръководството на предприятието достави автокранове за обработване на вагоните на гара Дулово и на другите обекти, където преобладава товаренето и разтоварването. В момента предприятието разполага със 7 автокранове „Стар“, 11 грайферни товарача, 5 автотоварача, една „Пантера“ или с 27 механични средства.

Расте броят и на моторните превозни средства, които непрекъснато заменят каруцарския превоз. Наличните 40 транспортни машини — трактори, автомобили, лекотоварни коли и др. са ежедневно на услугите на многобройните товародатели и граждани в окръга.

Обемът на извършената работа, изчислен в приходи, бележи значителен ръст. Така в сравнение с петмесечието на миналата година са реализирани в повече 175 000 лева приходи, което прави 22 процента. Тези приходи дойдоха от разкритите нови обекти в окръжния град и останалите селища на окръга. Бригади на предприятието работят по каменните кариери в селата, канализациите, водопроводите и пр.

По-голямата част от достигнатия ръст на обема се реализира чрез увеличаване производителността на труда. За пример в това отношение е агенцията в Дулово, където производителността на труда се увеличи рязко. Производителността на труда общо за предприятието има ръст 12 на сто в сравнение с миналата година. Тя изпреварва равнището на средната работна заплата с 13 пункта.

Добро е и изпълнението на останалите качествени показатели. В сравнение с петмесечието на миналата година разходите на 100 лева приходи се намалиха с 5,29 лева. Себестойността на извършените работи непрекъснато намалява.

С бърз темп расте и печалбата. В сравнение с миналата година сега е достигнат ръст 168 на сто. Успех, който се дължи изключително на нарастването на производителността на труда.

Интересна е тенденцията, която се проявява в изменението на рентабилността в дейностите, извършвани с механични средства. През първото тримесечие тя е била 39,4 на сто, през април достига 73,9 на сто, а през месец май 74 на сто. В превозните бригади, където конският транспорт е заменен с моторни превозни средства, рентабилността нарасна от 20,3 на сто на 45,3 на сто.

За периода от петте месеца на тази година предприятието достигна 27,31 на сто рентабилност, или показа ръст 48 на сто в сравнение със същия период на миналата година.

Постигнатото по изпълнение на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС не е малко, но съществуват възможности за още по-висока рентабилност. Това показа приключилият първи етап от икономическия анализ. Задачата на ръководството сега е да използва най-рационално резултатите от анализа и да направи корекции в организацията на производството, труда и управлението.

Атанас ВИТАНОВ

Кооператорите от бригадата на Петър Пасков от с. Малък Преславец усилено засаждат тютюн.

ИЗ ПОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

„ОВО — 1968“

В известния на цяла Силезия Хожовски парк за отдих и култура се открива третата общополска изложба по градинарство и овощарство „ОВО — 1968“.

Основно място в изложбата, която ще продължи до края на октомври т. г., заемат цветята, отглеждани в саксии, в градини и на полето, които цъфтят в различно време на годината. Наред с тях ще има щандове със семена, средства за защита на растенията, инвентар за отглеждане на цветя, оранжерии и нови машини. Посетителите ще могат да се запознаят с новите методи на парцелиране на зелените насаждения, съоръжаване на разсадници, с организацията на преработвателната промишленост. Програмата на изложбата предвижда практическа демонстрация на методите за отглеждане на зеленчукови и плодови култури. В изложбата ще участвуват най-големите организации, които се занимават с тези въпроси: Управлението по озеленяване на градовете, кооперативи, селскостопански кръжоци-първенци, научни институти и други предприятия, съюзи и изтъкнати растениевъди. По този начин на „ОВО — 1968“ ще бъдат показани внушителните постижения на полското градинарство и овощарство.

Най-интересната експозиция на „ОВО — 1968“ ще бъде изложбата на рози, която се организира за първи път в Полша. Тя ще се открие на 1 юли. За 15 дни, т. е. до 15 юли, върху 5 хектара площ ще разцъфтят 50 000 рози — повече от 250 вида. Полските цветари ще покажат отгледаните от тях цветя в 15 големи и 250 малки цветарника, които подобно пчелни пити ще покрият цялата площ на розариума. Изложбата ще бъде още по-живописна с 11-те басейна с обща площ 3 000 квадратни метра и многобройните оригинални елементи на градинска архитектура. Ще има съвременни изложбени павилиони-оранжерии, най-големият сред които ще бъде павилионът, построен върху 1 500 квадратни метра площи, покрит с органично стъкло.

Специален участък от изложбата е определен за най-новите видове рози, отглеждани от полски цветари. Тук може да се видят „Мис Белска“, „Мазовше“, „Къмпинг“, „Кехлибар“, „Мешко“, „Варшава“, „Магда“, „Кутно“ и други.

В тази част на изложбата ще бъдат показани също цветя, отгледани от чуждестранни цветари. Организационният комитет на изложбата е получил вече заявки от България, ЧССР, СССР, ГДР, ГФР, Ирландия, Дания, Холандия и Франция. Очаква се в Полша да дойдат представители на най-големите фирми в света.

Най-добрите екземпляри, разбира се, ще бъдат удостоени с награди и дипломи. Журито на изложбата, в състава на което ще влязат видни учени и цветари-практици от Полша и други страни, ще избере най-хубавите.

Организаторите на изложбата не са забравили и хобистите. За тях ще бъде подготвена специална експозиция: роза на пощенски миниатюри, на художествена фотография, живопис и графика, ке рамика и т. н. Вниманието на посетителите ще привлекат без съмнение и продуктите от преработена роза. А от 1 до 15 юли в ресторант „Парков“, намиращ се до изложбата, два пъти дневно ще се демонстрира съставяне на букети. Желаещите могат да получат специална литература. Към изложбата ще се проведе симпозиум, на който ще изнесат доклади полски и съветски специалисти.

Организаторите на международната изложба на рози разчитат на голямо посещение. Според броя на заявките, само през юли изложбата ще бъде посетена от около 2 милиона души.

Международната изложба на розите съвпада с десетгодишнината на полското дружество на любителите на розите. Дружеството има около 2 000 членове и води активна организационна и популяризаторска работа. То поддържа широки международни връзки с цветарите от Съветския съюз, Чехословакия, ГДР, ГФР, България, Югославия, Унгария, Румъния, Франция, Англия и Холандия. В последно време се води кореспонденция с американски и дори японски колеги.

Дървообработване и мебели в Силистра

В нашия окръжен център, както е известно, вече се обособиха три дървообработващи предприятия: ДИП „Липа“, „Оргмебел“, и ТПК „Девети септември“. Имаме също и училище за създаване на квалифицирани дърводелци, а именно техникум по дървообработване. При наличието на тези две условия би следвало да се предполага, че силистренци и хората от нашия окръг, като влязат в мебелните магазини, няма да знаят какво да предпочетат от „изобилие“. Да, хората от нашия окръжен град, пък и от другите селища, влизайки в мебелните магазини, действително се объркват и дълго търсят какво да купят. Това, което търсят, или го няма, или е тежко, тромаво, или не им харесва по стил. А понякога високата цена съвсем не отговаря на неговите естетически достойнства. При такива случаи купувачите или се отказват от покупка, като отлагат въпроса по обзавеждането за по-благоприятни времена, или доставят желания предмет от други градове. А знаете ли как се пренася мебел от далечни разстояния? — дано не ви се случва! Да не се случва! Но как да не се случва, като изискванията на хората постоянно растат, преселват се в нови жилищни сгради, създават нови семейства... и пр. И при закупуването на библиотека, бюфет, маса, столове, диван, фотьойл и прочие предмети за жилищното обзавеждане трябва да имат и малко или много конкретно предназначение. Тези предмети да са здрави, красиво оформени, тапицирани или лакирани и съразмерни.

През миналата година от ТПК „9-ти септември“ бе предложен бял диван с рафт-долапче над него. Министерството на горите и горската промишленост и Министерството на вътрешната търговия одобриха този доста тежък и рядко приложим в новите жилища артикул. Защо смятаме така? Затова защото в жилищното строителство, пък и с развитието на общественото хранене, домашната кухня придобива все по-малка роля. И в много от новите жилища се свежда до 4 квадратни метра, където като поставите печка, шкаф под умивалника, една малка кухненска масичка и 2-4 стола, няма място за нищо повече. Да допуснем, че жилището е строено по индивидуална поръчка и кухнята е по-голяма и към гореизброените предмети сте добавили един кухненски бюфет и хладилник, то и в такъв случай в кухнята е излишен диван.

Измореният след упорит труд човек би предпочел да седне да прочете книга, вестник или списание, или пък да си полегне в дневната, където вероятно е и телевизорът или радиото, но не и в кухнята. Домашните библиотеки, които се изработват в тази кооперация за пазара, или са много малки, или съвсем не са съгласувани със съвременното жилищно строителство. Тази кооперация, като предприятие от местно значение, предлага на търговските ни организации и кухненски бюфети, за чиито качества няма да се спираме. Предложено бе за утвърждение и бе утвърдено производството на диван-креват „Албена“. Произведение доста тежко по стил и скъпо по цена.

Делът в местния пазар на мебели от страна на ДИП „Липа“ е съвсем малък, макар колективът на това предприятие да е завоювал известност в някои страни с добрите си спални гарнитури, матраци и т. н. От това предприятие на нашия магазин в Силистра може да се срещне само салонен полиран бюфет и понякога гардероби или нощни шкафчета.

При тази програма на нашите дървообработващи промишлени предприятия в окръжния център, като имаме предвид, че и в околните селища на окръга не се изработва мебел за широко потребление, възниква въпросът: от къде да се достави мебел за задоволяване нуждите на хората.

Очевидна е необходимостта при планиране производствената програма на дървообработващите предприятия да се имат предвид и потребностите от жилищна мебел и на хората от нашия окръг, и то не само по количество, но и качество и асортимент.

Михаил ТОМОВ

И те със своя дял

В птицефермата на с. Грънчарово работят трима души — Иван Неделчев, Тодорка Йорданова и Мария Петрова. Това са опитни птицевъди, упорити в своята работа. Те не жалят труда си, за да подобрят условията на хранене и отглеждане на кокошките, да поддържат в много добро състояние хигиената в помещенията. На това се дължат и техните успехи, които сега са повече от радващи.

До края на шестмесечието от тази ферма трябваше да се получат 470 000 яйца. Броят на фактически получените обаче бе много по-голям и надхвърли 520 000. А себестойността на продукцията е по-ниска от планираната.

И на кооперативното стопанство в с. Секулово сушата нанесе сериозни щети. Пред трудовите колективи от всички отрасли, от всички производствени единици бе поставен въпросът да работят така, че да преизпълнят своите планове, да дадат значително по-голяма продукция от планираната. И птицевъдите от с. Грънчарово правят това. Те дават своя дял в борбата за компенсиране на загубите.

Освен това птицевъдите от тази ферма полагат усилия за намаляване на разходите. На зачислените им 5 600 носачки сега те дават по 250 кг зелена люцерна на ден. А през миналата година тя достигаше 400 кг. Икономично се изразходват и останалите храни. За сметка на това птицевъдите се стараят много добре да спазват дневния режим, да не допускат фуражите да се разпиляват.

Няма съмнение, че при сегашното ниво на носливостта, годишният план от 710 000 яйца, които трябва да се получат в тази ферма, ще бъде изпълнен много преди края на годината.

Ахмед ДЕМИРОВ

Готови за случната кампания

И през този сезон осеменяването на овцете в Тутраканската ферма ще започне рано. В пункта е извършено необходимото за създаване на хигиенични условия за работа.

За разлика от миналите години, сега броят на дзвиските е много по-голям от възрастните животни. С това се прави решителна стъпка за подобряване на стадата в породно отношение, за повишаване на продуктивността във фермата.

Преизпълнили плана за млякото, вълната и прираста, тутраканските овцевъди ще проведат и това мероприятие според изискванията на зоотехниката. Така те ще поставят нови успехи през 1969 година.

Живко ТРУШЕВ

Икономичното изхранване на животните е един от най-важните въпроси в настоящия момент. За тази цел кооператорите от с. Чернолик започнаха обработка на грубите фуражи.

НА СНИМКАТА: Кооператорът Петър Данков се занимава със смилането на какалашки. Всеки ден той изпраща към животновъдните ферми по 2 т смлени какалашки.

Да се учим от съветския опит

Вътрешностопанска концентрация на овцевъдството и форми на организацията на труда

(Продължение от миналия брой)

МАЛКИТЕ по размер овчарски бригади не могли да отделят необходимите работници за производство и складиране на фуражите и е станало нужда да се привлекат работници от други отрасли, което е довело до преразход на фонда работна заплата. Отчитайки наличието на съществени недостатъци в организацията на производството и заплащането на труда в механизираните овчарски бригади, недостатъчното използване на прикрепената техника, неизпълнението на плана по производството на фуражи, племенният овцесовхоз „Айгурский“ през втората половина на 1967 година разформирова тези бригади.

По същия принцип, но със значително по-висок уровен на концентрация на овцевъдството, през 1964 година са били организирани и успешно работят бригади в племенния завод „Орловский“, Ростовска област. За разлика от механизираните бригади на племесовхоза „Айгурский“ комплексните бригади тук обслужват по 2—4 стада, внедрили са елементи на стопанската сметка и акордно-премиално заплащане на труда. При това трябва да се отбележи, че с ръста на материално-техническата обезпеченост в племзавода „Орловский“ ежегодно расте броят на уедрените бригади в овцевъдния отрасъл. Така например през 1964 година те са били 4, в 1966 година 8, а в 1967 година девет. През 1966 година уедрените овчарски бригади на посоченото стопанство със собствени сили са приготвили за всяка овца груби фуражи 180-360 килограма, силаж 220-420 килограма и концентрати 35—63 килограма. Такова количество фуражи по-рано овцевъдите никога не са имали. Освен това при такава организация на труда се механизират и важни производствени процеси, каквито са доставката на вода, взимането и раздаването на храната, почистването на кошарите и помещенията и т. н. То ва облекчава труда на овчарите и позволява да се снижи разходът на труд при производството на продукция от овцевъдството. Значително се повишава и материалната заинтересованост на овчарите. Средномесечната им заработка от племзавода „Орловский“ през 1965 година е 188 рубли. Такава остава тя и през следващите години. По-леко се решава тук и въпросът с кадрите, защото там, където работят машини, с желание отиват и младежите. Облекчено е и общото ръководство на овцевъдния отрасъл за сметка на подбора на значително по-квалифицирани кадри и компактното разположение на кошарите. Подобрени са културно-битовите условия на овчарите и техните семейства (електрическо осветление, радио, кино и т. н.).

Бригадите на старши овчарите В. М. Доглоро и В. К. Доля, обслужващи съответно по 1 и 2 овчи стада, но не се занимават с производство на фуражи, имат ниски икономически показатели. Бригадата на старши овчаря Д. И. Жмурко обслужва 2 стада с 1819 овце и бригадата на Д. К. Доля отглежда 4 стада с 3 126 овце. Те сами си произвеждат и необходимите фуражи. Това дава възможност при разработване то на организационно-стопанските планове на стопанството да се върви и занапред по пътя на вътрешностопанската концентрация на овцевъдството. Всичките 50 000 овце в това стопанство ще се обслужват от 13 уедрени механизирани бригади вместо предишните 27. Към бригадите се прикрепят земни участъци, в това число и за фуражен сеитбооборот 500-700 хектара пасища, трактори, селскостопански машини в съответствие с технологическите карти на всяка бригада за комплекс на механизация на производствените процеси. Бригадите в състав 14-17 човека обслужват 4-5 стада, тоест 3 500-4 500 овце и се разделят на 6 специализирани звена—5 звена овчари и едно звено механизатори.

Механизираното звено е задължено да произвежда и подготвя необходимите количества фуражи, да раздава храната на овцете, да почиства помещенията от тор и остатъци от храната, да пои животните. Овчарските звена организират пашата на овцете по пасищата, подготовката им за случната кампания, провеждането на изкуствено запложда не, гриженето за овцете при зимното стационарно хранене, провеждането на агненето и отглеждането на малките. Работата по текущия ремонт на машините и инвентара и обзавеждането се изпълнява колективно от всички членове на бригадата. През зимната агнилна кампания, свободните механизатори се използват като общи работници в агнилната кампания и отглеждането на малките агнета. През пролетно-летния период овчарските звена оказват помощ на механизаторите в производството и съхраняването на фуражите.

МЕХАНИЗИРАНА ОВЦЕВЪДНА ФЕРМА. В течение на редица години в колхоз „1 МАЙ“ Петровски район е работела така ва ферма за 10 000 овце. Фермата е обединявала 7 овчарски бригади, всяка от които обслужвала 650-750 овце или 700-800 дзвиски и кочлета. На всяка бригада се прикрепяла по една кошара, база и участък от 300-360 хектара. В обслужващия фермата персонал е включена и бригадата на механизаторите от 22 човека, в това число и 8-10 трактористи. Бригадата има 4 трактора ДТ-54, 4 трактора „Беларус“ и необходимите машини за производство на фуражи, необходими за изхранването на 10 000 овце. Механизаторите произвеждали фуражи от прикрепените участъци и го предавали на овчарската бригада. Доставянето на вода, събирането на тора, донасянето на храната ставало с жива тяга. При такава форма на организация в овцевъдството на участъка на тази ферма с площ от 2 424 хектара се отглеждали 10 000 възрастни овце и около 5 000 агнета до отбиването.

Преди няколко години в отдела за промишлено овцевъдство и механизация при ВНИИОК са били разработени основните положения по организацията и уедряването на механизираните овцевъдни ферми от промишлен тип за 5-10 хиляди овце. В стопанството на ВНИИОК е построена такава ферма за 5 000 овце. Уедрената механизирана ферма е разработена за район с много обработваема земя. Всички основни производствени процеси в производството, прибирането и подготвянето на фуражите, обслужването и отглеждане на овцете е механизирано. В зависимост от броя на овцете, на фермата се предоставят комплектни кошари за агнене на овцете, помещения и съоръжения за хранене, за преработка на фуражите, пунктове за стрижба и осеменяване, както и изолационно помещение за болните животни. Освен това, имало е вана за изкъпване, трактори и селскостопански машини, необходими за комплексна механизация на всички производствени процеси във фермата, землен участък, обезпечаващ производството на фуражи, жилища и други помещения необходими за работниците във фермата. В опитния совхоз на ВНИИОК са разработени нови отделни технологически процеси за отглеждане на овце: циклично осеменяване, групово агнене, изпробват се механизми по приготвянето и раздаването на храната, залагат се многогодишни културни пасбища.

При организацията на уедрени овчарски бригади и ферми възникват редица затруднения, решаването на които зависи от конкретните условия на всяко стопанство. Основните от тях са: недостиг на кадри за ръководство на уедрените бригади, особено със собствено фуражопроизводство, където старши овчарят трябва да разбира не само от овцевъдство, но и от механизация и едновременно да притежава организаторски способности. Съсредоточаването на тракторите и селскостопанския инвентар на значително по-малки производствени единици намалява неговата икономическа ефективност.

Първата Ставрополска краева икономическа конференция, проведена през март 1963 година, препоръча на стопанствата широко да внедряват опита на челните стопанства и постиженията на науката по организацията на уедрените бригади, обслужващи по 2-3 и повече стада. А като изхождат от конкретните условия, да възлагат на тях производството на фуражи и механизирането на процесите по грижите и хранене то на овцете. В препоръките на МСХ на РСФСР по развитието на овцевъдството в колхозите и совхозите на републиката също така се подчертава, че комплексната механизирана овчарска бригада се явява като по-съвършена форма на организацията на труда в овцевъдството, защото в нея удачно се съчетават интересите на овчарите и стопанството.

Д. И. КОЗКО,
научен ръководител, кандидат на селскостопанските науки
А. Н. ТЕНЕШОВ,
аспирант при отдела икономика на ВНИИОК

Из редакционната поща

МЕЖДЕН. Учениците-комсомолци от VII-б и VII-а клас при училището в селото проведоха трудов ден, като напластиха окосената люцерна от 150 декара. Със спечелените средства те ще закупят марки за възстановяването на старата българска столица Велико Търново.

Зайде РЕДЖЕБОВА

ДУНАВЕЦ. Както вска година и това лято в селото със средствата на кооператива бе открита лятна детска градина. В нея от сутрин до вечер се га се чуват веселите глас чета на децата. За тях се грижи учителката Р. Маринова.

Найден СТОИЛОВ

На здравни теми

ХРАНИТЕЛНИ ОТРАВЯНИЯ ПРЕЗ ЛЯТОТО

Настъпиха горещите летни дни, когато почти всички хранителни продукти бързо влошават качеството си и при неспазване на хигиенните изисквания се явяват хранителни отравяния. Те са остри заболявания, които се причиняват от храна, съдържаща микроби, микробни отрови или други отровни вещества, попаднали в храната по различни пътища: чрез водата, почвата, от замърсени предмети и съдове, от нечисти ръце. Отравянето настъпва бързо след поемане на развалената храна. Признаците са предимно от страна на храносмилателните органи, но много често се засяга и целият организъм.

От хранителните отравяния най-често се срещат паратифните отравяния. Те се причиняват от микроби, наречени още салмонели, оттам и заболяванията се наричат салмонелози. Те причиняват заболяване както при човека така и при животните. Вън от организма салмонелите са много устойчиви. На ниска температура тяхното развитие спира, а при нагряване над 70 градуса умират. Салмонелозите се причиняват най-често от месо и особено от мляно месо, от месни полуфабрикати, от нетрайни колбаси. Заразата може да попадне в храната и при замърсяване отвън: от нечисти превозни средства, от ръцете и облеклото на работниците. Често заболяването се причинява от употребата на яйца от патици и гъски. За това те трябва да се използуват, когато са сварени много добре.

Хранителните отравяния могат да се причиняват от някои микроби, които нормално са безвредни, но при известни условия възбуждат заболяване. Такива са чревният бактерий (коли бактерий) и някои гнилостни микроби. Те се намират нормално в червата на здрави хора и могат да се открият в напълно доброкачествени продукти, без да причинят заболяване. Ако обаче продуктите се съхраняват на топло, микробите бурно се размножават в големи количества и тогава причиняват заболяване (особено ако храната не се подлага на достатъчна топлинна обработка). Случаите на хранителни отравяния, причинени от чревни и гнилостни микроби, говорят за крайно лошо санитарно състояние на производствената среда, за обилно замърсяване на съоръженията и готовите продукти, за лоша лична хигиена на работниците.

Към хранителните отравяния, причинени от микробни токсини, спадат стафилококовото отравяне и ботулизмът, които протичат с признаци на истинско отравяне. Те се дължат най-често на заразено мляко и млечни продукти. Ботулиновият бацил се размножава в херметически затворени кутии с месни, рибни и зеленчукови консерви.

Хранителните отравяния от микробен произход могат да протекат тежко и да доведат до смъртен край, особено при децата. Отравянето обикновено настъпва няколко часа след поемането на развалената храна и в повечето случаи протича при повишена температура, студени тръпки, прилошаване, болки в корема, повръщане и диария. В тези случаи незабавно трябва да се потърси лекарска помощ.

За да бъдат избегнати хранителни отравяния, нужно е продуктите старателно да се пазят от замърсяване. В производствените предприятия особено внимание трябва да се обръща на чистота на инвентара, на личната хигиена. Не бива да се забравя, че високата температура унищожава болестотворните микроби, но образуваните от тях токсини са издържливи и не се обезвреждат. По тази причина не всякога топлинната обработка на продуктите може да гарантира тяхната безвредност. Каймата през горещите летни дни трябва да се приготовлява два часа след закупуването ѝ. Не бива да се употребяват колбаси с лепкава повърхност, със зеленикаво-синкави петна под обвивката и несвойствен дъх. Не бива да се употребява за храна риба с хлътнали очи, с тъмни и с лош дъх хриле, с лесно отделящи се хриле, с много лепкава повърхност.

Именно през летните дни работниците от заведенията за обществено хранене трябва най-строго да спазват условията за съхранение на бързо развалящите се продукти, а също и на готовите ястия.

д-р Маргарита МИХОВА

По-разнообразен на теми, по- богат на настроение бе тази годи на традиционният летен карна вал в Силистра.

НА ТЕБЕ НИЩО НЕ ТИ СТРУВА

— фейлетон —

ПО СИЛАТА на един непи сан, но неумолимо действуващ закон и аз, позакъснелият ерген, в една сляпа неделя трябваше да си намеря определената ми от природата половинка. С това моето „аз“ автоматически се трансформира в „ние“, а след това, следвайки противоположното си „аз“, се превърна в едно подчинено „ти“.

— Ти — дума половинката ми — трябва да помогнеш на братчето да стане най-добрия ученик от класа. Ще му правиш домашните, там разните кубчета. На тебе нищо не ти струва!...

— Но, мила нали знаеш, че съм зает, нямам никакво време.

— Е, да, ти за нас никога нямаш време, ама да е за другите.

— Абе за какви други говориш?

— Мислиш, че не знам, че след работно време разработваш темите на онния за кандидат-студентските изпити. Но няма го вече майстора.

Какво да кажа за това. Дойде един от тях, още предни първите дни на учебната година. И направо на целта „Абе — казва — ти знаеш, че вече сме към кандидат-студентстването. Детето се учи отлично. Но нали ги знаеш онния горе, ще подлудят децата с техните изисквания. А защо да зубри цяла година детето, да си разбие нервите и здравето. На него му трябва само есенцията. Та ти ще видиш, те са около четиридесет въпросчета. Ще ги развиеш още сега, а то ще ги заучи. „Опитах се да възразя, че есенцията това са учебниците, но напразно. „Ти — казва ми пак той — си добър човек и най-важното обичаш да помагаш. Пък и нищо не ти струва“.

Случаят се повтори и с бъдещи педагози, че и с търговци. Но откъде да съм знаел, че през тази учебна година ще ми дойде сляпата неделя, която то толкова пъти ме е подмина вала.

— Добре, мила — започвам угоднически аз, — ще му помагам, нека се върна от командировка.

— Каква командировка? — прекъсва ме тя.

— До Пловдив ме изпращат.

— Много добре, дядо отка се кани да ходи при някакъв другар от войниклъка, но нали не вижда, ти ще го заведеш. Разбира се, на тебе ни що няма да ти струва.

Едва я разубедих. И когато броените часове до заминаването се изнизаха, тя увисна на лявата ми страна и заситни до мене. Но едва се наредихме до вратата на автобуса и до нея се залепи приятелката ѝ, а след малко до ухото ми достигна въпросът ѝ:

— Ще пътуваме ли?

Едва дочула положителния ми отговор, тя изчезна и гледам след малко се задава, като придържа грохнала старица:

— Билет съм купила — дума ми тя — куфарите съм качила, в Русе само ги прехвърлете на влака, купете ѝ билет и я настанете, а пък в Пловдив все някак ще се оправите. Много се радвам, че се намери такъв добър човек. На вас нищо не ви струва.

След като това е история, мога само да благодаря на дявола. Можеше да стане и по-лошо, ако разболялата се в рейса бабичка не бе успяла да стигне Пловдив.

Но нали знаете как е при нас — от една командировка се връщаш, на друга заминаваш. Този път положението е много по-благоприятно. Ще свърша служебната работа и ще полежа на Златните пясъци. Да, но това не е влизало в сметките на жената. Там е плаж, има ги всякакви. Нали е по-добре да ми заангажира времето и да ме постави под контрола на сестра си, която е студентка.

Още не бях се доизказал за предстоящата си задача, тя започна:

— Ще приготвя една кокошка, череши и там нещо друго за сестрата. Тази работа няма нищо да ти струва.

— Абе малко ли са черешите на пазара, да си купи. Има стипендия, ние пращаме.

Дали аргументът, че отивам само за един ден, дали защото времето се приготви да вали и следователно плаж няма да има, бях оставен на мира.

...На другия ден, още преди да стигна до рейса, насреща ми идва бившият ми комшия.

— Ще пътуваме, а?—произнесе той нещо като приветствие и докато аз се опомня, бутна ми две кошници с череши в ръцете.

— Не са за горе, нека стоят отпред, при тебе. Там ще те посрещнат, адресът е написан. На тебе нищо няма да ти струва.

Огледах опънатите си до скъсване ръце от тежките кошници, потърсих с поглед половинката си, за да ѝ се извиня, че не мога да я прегърна за раздяла, но тя завиваше вече в страничната улица. Изчезнал бе и притежателят на кошниците.

Свалих кошниците на автогарата във Варна. Застанах до тях, оглеждам се, чакам, но никой не се обади. Какво да се прави? Наех един пикап и ха тука, ха там намерих посочения на кошниците адрес. Посреща ме един ухилен и охранен човек с думите:

— Много ги закъсняхме. Какво да ги правя, като и тук сега са по тридесет стотинки.

Оставаше служебната работа, но аз вече бях закъснял и така се върнах, без да свърша нищо. Но нали началникът ми е добър, наказанието се размина. Но на половинката не ѝ минава и това е. Тя си знае нейната: добър си, добър, ама за хората, и то за нехайните ти приятели, а за мене, за близките ми ти си лош и некадърен. Не те бива за нищо освен за прислужник.

Разбира се, жената е афектирана. А добре известно е, че страстите са врагове на разума. Едно обаче разбрах, че докато бях само едната половинка на света, каквото и да правех, нищо не ми струваше. Сега обаче, когато и останалият половин свят се прилепи до мене, започна да ми се струва много...

Лу Ди Ва

В Лондон се състоя протестна демонстрация срещу откриването на американски военни бази в Испания, срещу атомните бомби, срещу войната във Виетнам и расовата дискриминация. Демонстрантите изминаха последния преход от 4-дневния, 48 мили дълъг поход срещу атомното въоръжаване.

Какво знаете за населението на своя окръг?

Наистина някои съвсем обикновени неща стават интересни, ако човек се замисли над тях. Ако има възможност и време да ги види или прочете. Каква е например територията на Силистренски окръг? Колко и къде живее населението му?

Нашият окръг е един от малките в страната. Неговата територия е 2 870 квадратни километра. Съседният ни Толбухински окръг има 4 689 кв. км, а Разградски — 2 646. В Силистренски окръг живеят 171 446 души (в края на 1967 година). Интересно е обаче, че 86 254 от тях са мъже и 85 192 са жени. Следователно жените ни са по-малко с 1 062. Това означава, че бихме могли да си доведем 1 062 съпруги от другаде. Стига жените от други окръзи да не ни отмъкнат мъжете. Лошото е, че поговорката потвърждава второто: „Откъдето е жената, оттам е и мъжът!“

Но все пак да не се отчайваме преждевременно. Това зависи от много неща...

От цялото население на окръга 56 589 души живеят в градовете и 114 857 в селата. През 1967 година в окръга са били сключени 1 505 бракове и са се родили 3 111 живи деца. Или на 1000 души от населението — по 18 нови граждани. Е, другарки добруджанки, нещо като че ли поизоставате май. Ами че я погледнете сестрите си от другите окръзи. В Благоевградския край например жените са къде-къде по-активни. На 1000 души от населението се раждат по 21 дете, а в Кърджалийски окръг — да не говорим. Пред ставете си — по 27 нови българи. Шега ли е, през 1967 година тези балканджийки са родили 7 847 деца. От въздуха ли ще е, от водата ли, не може да се каже точно, но фактът си остава факт. Добруджанките, кръшните добруджанки от Силистренски окръг проявяват донякъде пасивност в тази област.

Ан. ИВАНОВ,
икономист в окръжен отдел „Статистика“

Археологически разкопки край Нова Черна

За втора година вече продължават археологическите разкопки в местността „Калето“, намираща се на 2 км северозападно от село Нова Черна. Разкопките се извършват от студенти-археолози от Софийския университет „Климент Охридски“ под ръководството на професор Атанас Милчев. Изследването на калето ще завърши през идущата година.

По мнението на специалистите, това е старо славянско селище от VIII-XI век от нашата ера. Досега са открити интересни землянки, керамични изделия, оръдия на труда, златни монети. Тракийският, византийският, римският и славянският пласт култура свидетелствуват за непрекъснат живот на селището.

Откритата керамика води своето начало още от античността. После тя преминава у славяните и прабългарите. Намерени са и предмети от най-ранната славянска и славянобългарска култура, а така също и от IX и XI век.

Резултатите от разкопките ще бъдат изнесени в обзорен доклад на специалната научна сесия, която се организирва в Силистра през 1969 година и е посветена на 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Вълчо РАДЕВ

О Б Я В А

СЕЛСКОСТОПАНСКИ ТЕХНИКУМ „ИВ. В. МИЧУРИН“

с. ДОЛЕН ЧИФЛИК, ВАРНЕНСКО

Съобщаваме на интересуващите се че за учебната 1968-1969 год. в техникума ще се приемат курсисти по специалността ОВОЩАРСТВО—ГРАДИНАРСТВО за редовно и задочно обучение, както следва:

ЗА РЕДОВНО ОБУЧЕНИЕ — 105 (70 момичета и 35 момчета) от Варненски, Толбухински, Силистренски и Русенски окръзи. Същите да са завършили VIII клас и да не са по-възрастни от 16 години.

ЗА ЗАДОЧНО ОБУЧЕНИЕ — 40 души от цялата страна, завършили VII или VIII клас, навършили 17 години, с най-малко 6-месечен трудов стаж по овощарство или градинарство.

Всеки кандидат подава до 20 август следните документи:

1. **Молба**
2. **Свидетелство за завършено образование**
3. **Удостоверение за раждане**
4. **Педагогическа характеристика**
5. **Документ за предимство (ако има такова право)**

Задочниците прилагат към молбите документ за образование, удостоверение от ТКЗС или ДЗС, че са на работа по една от горните специалности и с предложение за приемане от административното, партийно и комсомолско ръководство.

Приемането на кнадидатите за редовно и задочно обучение става с класирането им по бал, получен от сбора на общия успех от свидетелството за образование и на успеха по български език, математика и биология.

Приетите курсисти за редовно обучение получават безплатна храна, работно облекло и общежитие.

Списъкът с приетите курсисти ще бъде обявен пет дни след прекратяване приемането на молбите, а записването до 30 август.

Курсът на обучение е 4 години.

Завършилите техникума имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

VII републикански фестивал на баскетболната младост

ДОБРИ НАЧАЛНИ ОБОРОТИ

Завъртя се колелото на баскетболния маратон. Изминалите два дни бяха благосклонни за отборите на Силистренски окръг.

Първи на старт застанаха представителките на село Калипетрово — девойки младша възраст. Техните противнички от Тополовград бяха равностойни само през първите пет минути. Оттам нататък момичетата в жълто-червено успяха не само да сломят съпротивата им, но и да постигнат най-високия резултат през първия ден — 70:37.

Втората голяма радост за силистренската група донесоха юношите — младша възраст, срещу двойния републикански шампион — отбора на Бургас. След едно равностойно първо полувреме ние се оттеглихме с една точка предни на. Но през втората част на мача, усилвайки постепенно темпото и използувайки добре контраатаките и бързия пробив, нашите момчета увеличиха разликата и съдийският сигнал дойде при резултат 45:32 за Силистра. В този мач всички играха добре, но над всички бе малкият Сашо Недев.

В двубоя между пионерките и девойките — старша възраст на Силистра и „Локомотив“ — София ние се оттеглихме с пасив от две загуби. Пионерките загубиха с 18:19, а девойките, въпреки че водеха през първото полувреме с две точки, не успяха да удържат натиска на софиянки. Резервната скамейка се оказа къса — нямахме равностойни смени, а и националната състезателка Маргарита Щъркелова от София бе безмилостна към нашия кош — отбеляза 36 точки. Краен резултат — 61: 51 за „Локомотив“.

Пионерите от Силистра, срещайки се с отбора на „Беласица“, направиха най-драматичния мач през първия ден. След равенство в редовното време в продължението нашите момчета бяха безкомпромисни и отбелязаха осем точки срещу нула на противника. Най-добри бяха Валентин Иванов и Георги Георгиев.

Сутринта на втория ден добруджанското слънце озари усмивките на нашите представители — пионери и девойки — старша възраст. Пионерите отново победиха този път отбора на Пазарджик с 36:30 и с това дадоха сериозна заявка за финалната шесторка. Девойките старша възраст ни за радваха в мача срещу реномираният отбор на „Славия“ — София. Редовното време завърши без победител и макар че бяхме останали в продължението без някои основни състезателки, нашите момичета вложиха всички сили, за да оформят крайния резултат — 47:41 за Силистра.

Не можем да не бъдем доволни от играта на нашите представителки. Хубавите и качествени мачове се обуславят и от отличната организация и голямото желание на толбухинските организатори фестивалът да бъде проведен образцово.

Ангел КАЛИНОВ
Толбухин

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 78 (1395) | Събота, 6 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Подготвят се за идната реколта

Заедно с освобождаването на площите от есенници в бригадата на с. Правда върви и подготовката на земята за идната година. Пет тежки машини извършват дълбока оран на освободените площи. Досега в бригадата са изорани 1000 декара. Най-много земя са изорали досега трактористите Ахмед Муранов и Мехмед Шакиров.

Ферад БОНДЖУКОВ

Призивът на народните контрольори и досегашната им работа

В началото на м. април т. г. по инициатива на Окръжния комитет на БКП и Инспекцията за държавен контрол—Силистра бе проведено съвещание с председателите на комисиите за народен контрол от селското стопанство. На него те приеха призив към комисиите за народен контрол и всички народни контрольори в областта на селското и горското стопанства в Силистренски окръг, за провеждане на масов обществен преглед за най-пълно използване, правилно поддържане и опазване на селскостопанската техника.

Съгласно плана на Инспекцията за държавен контрол—Силистра на 4 т. м. бе проведено съвещание с участието на председателите на комисиите за народен контрол от кооперативните, горските и държавните земеделски стопанства за отчитане на резултатите от досегашната работа по изпълнението на призива.

Съвещанието премина без основен доклад. Ръководено бе от началника на Инспекцията за държавен контрол Ангел Димитров. Присъствува и инспекторът от отдел организационен на Комитета за държавен контрол Стефан Младенов. По-голямата част от присъствуващите споделиха опита на досегашната си работа.

От разказаното ясно пролича, че комисиите за народен контрол за изтеклия период са отбелязали удовлетворителна дейност по основните задължения от приетия призив. В порядъка на самокритика обаче бяха посочени и редица недостатъци, станали причина да не се прояви по-голяма дейност и резултатност в работата.

Ако трябва да посочим някои от тях, то на първо място ще поставим онези, свързани с оперативната отчетност. След приемането на призива навсякъде са подготвени собствени мероприятия по неговото изпълнение. Въпреки настояването на Инспекцията за държавен контрол, много от председателите на общинските комисии и тези от горските стопанства и ДЗС не са ги изпратили. Не е доведена до край и работата по една от основните точки от призива, предвиждаща проверка на основната техника и бракуване на негодните машини и части, както и тяхното предаване като вторична суровина на държавата. В някои от кооперативните стопанства комисиите са се отнесли почти формално. По данни от инженерите те са попълнили списъка, докато тази задача изискваше съставянето на специална комисия и внимателното оглеждане на целия машинен парк. Не се изпращат редовно и предвидените периодични докладни, в които се отчита извършената работа за дадения срок.

ВОДИТЕ НА ДУНАВА ЩЕ ПОТЕКАТ КЪМ ДОБРУДЖА

Вчера в Силистра се състоя заседание на експертния съвет за разглеждане на Технико-икономическия доклад „Добруджа и Лудогорието“, разработен от „Водпроект“ във връзка с изграждането на напоителна система, която да оросява голяма част от обработваемите земи на Североизточна България. Ръководител на съвета е министърът на земеделието другарят Никола Палагачев. В състава му влизат заместник министрите на земеделието другарите инж. Страхил Кънчев и Вълчо Матев, специалисти от министерството и различни ведомства, както и представители на Русе, Силистра, Толбухин, Шумен, Варна и Разград, окръзите, чиито площи ще бъдат напоявани.

В съкратен вид докладът бе изнесен от другарката Венеция Маркова — инженер при „Водпроект“. В него тя разгледа от различни аспекти въпросите, свързани с изграждането на системата, както и икономическия ефект, който ще се постигне при нейната експлоатация. Системата ще черпи води от река Дунав, като посредством три магистрални канала ще се вливат в язовирите „Мортагоново“, „Лиси връх“ и „Ведрина“. Тя ще обхване над 5 500 000 дка нови поливни площи.

На заседанието бе изслушана експертизата по някои технико-икономически показатели, свързани с изграждането и експлоатацията на системата, разработена от колектив научни работници и изнесена от професор Йордан Ганчев. Становищата на обединение „Напоителни системи“ по разглежданите въпроси изрази инженер Димитър Дашинов.

Обсъждането на предложения проект премина при голямо оживление. Разглеждаха се въпроси, свързани с икономическия ефект от напояването, със строително-монтажните работи, с енергийните източници, с подготовката на кадри и други. Подробно изказване направи и другарят Палагачев. След това съветът прие решения, които да се имат предвид при окончателното разработване на проекта, преди той да бъде разгледан и приет от Министерския съвет. С това заседанието на експертния съвет завърши.

Другарят Палагачев ще продължи посещението си в нашия окръг и днес.

Подобриха организацията на изкупвателния пункт

На приемните площадки за зърнени храни в село М. Преславец през миналото лято организацията не бе добра. Нямаше осветление, задържаха се да престоят излишно време натоварените със златно зърно товарни коли, не навреме се подготвяха нови площадки и т. н. За тези неуредици бяха критикувани отговорните лица в окръжния вестник.

Колективът на базата в М. Преславец тази година отчете всички недостатъци, допускани през миналата година, и взе необходимите мерки, за да не се повтарят. Осигурено е механизирано разтоварване на товарите в насипно състояние. Организиран е приемът на пшеницата на два пункта едновременно. С това се обслужват бързо пристигащите коли със зърно от тазгодишната реколта. Увеличи се значително приемателната способност на базата. За пет денонощия тук е прието 2 700 тона зърно.

На този изкупвателен пункт най-усилено постъпва пшеница и ечемик от кооперативното стопанство в Зафирово, откъдето за пет дни са докарани 1 500 тона ценно добруджанско зърно. По-малки са постъпленията от кооперативите на селата Сокол и М. Преславец.

Експедитивността, с която приемат зърното от новата реколта, труженициите от изкупвателния кункт на ДП „Зърнени храни“ в Малък Преславец, дава основание да вярваме, че договорираните количества зърнени храни тази година ще бъдат изкупени в срок и без загуби, при по-добра култура на обслужването.

Радка ДИМИТРОВА

Доходи от зеленчуковата градина

В местността „Дере овасъ“ се намира зеленчуковата градина на с. Босна. През пролетта в нея бяха засадени 40 дка ранни домати от сорта „№ 10 Х Бизон“, 30 дка среднорани домати, 15 дка картофи, 3 дка чушлета, ранно зеле и други зеленчуци.

Градинарите полагат необходимите грижи за всички култури. Те ползуват вода от микроязовира, като поливат редовно лехите. Провеждат необходимите пръскания за борба с болестите и вредителите на зеленчуците.

През последните дни внимание то на кооператорите е насочено към беритбата на доматите. Досега са прибрани 58 тона, 50 от които за износ.

Според бригадира на градинарите, показателите в годишния план ще бъдат преизпълнени. Първите резултати утвърждават неговото мнение. От продажбата на ранното зеле в касата на стопанството постъпиха 1 600 лева вместо очакваните 750 лева. Повече доходи се получиха и от продажбата на картофи.

Всички градинари се трудят упорито. Ярко се очертава обаче звеното на Исмаил Арифов. Другарите на звеновода са най-редовни на работа. Комсомолките от бригадата вземат активно участие в брането и сортирането на доматите. Между градинарите, Х. Османов, М. Алиев и А. Късад жъков дават най-много труд за отглеждане и прибиране на зеленчуците.

Активността на хората, както и добрата организация в градината на с. Босна, ще допринесат за постигане на повече продукция и доходи за стопанството.

Хюсеин РАСИМОВ

Братски прием

Едно скромно, но мило тържество събра на трети юли в салона на ДИП „Липа“ дългогодишни работници, отличници в производството, бригадири, началници цехове, комсомолски активисти, членове на Партията. И наред с тях — група възпитаници на училището по дървообработване, доскоро стажанти, а от днес работници в предприятието.

На тържеството присъствуваха представители на Окръжния съвет на профсъюзите и на училището по дървообработване в Силистра.

Над масата на президиума се чете лозунгът: „Добре дошли, млади синове и дъщери на голямото работническо семейство“.

И с тези думи председателят на заводския комитет на профсъюза др. Петър Трифонов, приветствува младите работници и откри тържеството. След това директорът на предприятието Георги Маринов, говори за миналото, настоящето и бъдещето. А перспективата за развитието на ДИП „Липа“ в близките години е радостна. Той разказа за трудолюбието на колектива, завоювал не една награда, станал инициатор на много почини, отзовавал се с готовност на всеки повик на Партията и правителството. Накрая др. Маринов пожела на младите работници да станат продължители на хубавите традиции на колектива и със своето трудолюбие да донесат нови успехи и нова слава на предприятието.

За условията на работа преди национализацията, за схлупените работилнички и примитивна техника говори един от дългогодишните работници — Ахмед Юмеров.

С топли думи се обърна към младите специалисти и др. Кирчо Каравасилев — началник участък, който ги увери, че колективът на предприятието и неговите ръководители ги приемат с радост и надежда в своите редове, защото на тях, новото попълнение, принадлежи бъдещето. За овладяването на високо майсторство както досега, така и занапред, ще им бъде оказвана подкрепа.

От името на своите колеги, младият работник Димитър Иванов благодари на колектива за добрия прием и обеща тържествено да се учат, да живеят и да работят по комунистически.

Накрая др. Петър Трифонов връчи на новоприетите работници членски работнически книжки.

Тази нова и хубава традиция, това тържество, което ще остави трайни следи в съзнанието на всеки новоприет член на трудовия колектив, трябва да се утвърди в бъдещата практика и в други предприятия и организации. Към истински тържествените моменти в живота на човека, ще се прибави и този, като символ в посвещението на една от най-съзидателните дейности — трудът.

Петко ХРИСТОВ

Край с. Нова Попина се извършва голяма корекция на пътя. На един от мощните скрепери работи Расим Юмеров. Той ежедневно преизпълнява дневната си задача.

Многолика дейност

Дълго време се готвеха ширковци за лятната кампания. Механизаторите качествено ремонтираха своите машини. Затова жътвата на 3 900 дка ечемик за върши в определен срок, при необходимите изисквания.

Напрежението се увеличи чувствително, когато започна жътвата на пшеницата. Сега дванадесет комбайна огласят полята. Всеки с чувство на отговорност строго спазва указанията за ниска и качествена жътва. Това ще помогне за компенсиране на част от загубите, нанесени от сушата.

Темпът на кампанията се усилва все повече. Най-добра е организацията в комплексната бригада на Нечо Савов в с. Ширково. Не изостава и полевъдната бригада на Пею Начев от същото село.

В прибирането на реколтата дейно участие вземат и кооператорите от полевъдните бригади на Джевдет Назифов от с. Брадвари и на Пею Начев от с. Ширково. Те жънат стръмните блокове, където комбайните не са в състояние да работят. На ръка са прибрани около 2 000 дка пшеница.

Ръководството на стопанството отделя голямо внимание на съхраняването на сламата. Тя ще допълни през зимата недостига на грубите фуражи. Затова в тези благоприятни дни без упречно работят всичките сламопресоподбирачи.

Наред с лятната кампания в ширковския кооператив се изпълняват и всички останали селскостопански задачи. Механизаторите са дали дума да завършат дълбоката оран до 1 септември. Те са изорали вече 5 500 декара. В своя разгар е и беритбата на кайсиите. Започна беритбата на тютюна. Прибира се вторият откос на люцерната и др.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

С преизпълнен план

Овцевъдите от Малък Преславец успяха да постигнат добри резултати в своята работа. Вместо очакваните 6 400 кг вълна, те настригаха от стадата 7 880 килограма. Велико Неделчев зае първо място.

Макар че овцете още не са пресушени, количеството мляко, надоено от тях, вече надминава планираното. Вместо предвидените 46 200 литра, досега са надоени 50 200. Най-много мляко са надоили овчарите Иван Атанасов и Иван Стоев. До 15 юли колективът при овцефермата обещава да получи още 3 500 л мляко.

Упоритият труд на хората ще помогне фермата, която е планирана да завърши годината със загуба, да се превърне в рентабилна. Това е приносът на овчарите в борбата за компенсация на загубите, нанесени от сушата.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Акция „Солидарност“

В отговор на призива на механизаторите от Врачански окръг младежите от района на с. Ситово излязоха със свое решение — всеки млад механизатор, полевъд, животновъд и специалист да се включи активно в акцията, като заработи за героичен Виетнам по ед на трудова норма.

Денят 24 юни беше обявен за ден на солидарност с Виетнам. Между комсомолските дружества пламна истинско съревнование за изработване на повече норми. Заразяващ беентусиазмът сред младежите от комплексната бригада, кои то заработиха и предадоха 227 лева. Счетоводният колектив при ТКЗС, ръководен от главния счетоводител Тодор Гончев, работи в блоковете на стопанството три дни и заработи 150 лева. Младите механизатори от ремонтната работилница осигуриха 125 лева.

Младежите от общинската организация на Комсомола в Ситово ще се включат в заплащането на подаръка за Виетнам, който ще бъде връчен на Деветия световен младежки фестивал на виетнамската делегация, със свой принос от 850 лева.

Красимира ОРЛОЕВА

НАШАТА РЕПЛИКА

ВАЖАТ ЛИ ЗАКОНИТЕ ЗА ВСИЧКИ?

Да, важат. И силата на нашите закони не се изменя от това, че някъде ги нарушават.

За съжаление, наред с деловите, честните и правдиви ръководни работници, за които човекът със своите нужди е всичко, има и такива, които с неправомерните си действия, с бездушието и личната си амбиция към хората, грозят нашата социалистическа действителност. Особено непоносими са нарушенията на трудовото законодателство или на устава на ТКЗС.

Напоследък ръководителите на голешкия кооператив, като че ли се стремят да застанат начело на Силистренски окръг по незачитане на наредбите и законите.

Ето и няколко примера, изразяващи и потвърждаващи този стремеж! През последните години и оттук, както и от другаде, напуснаха някои шофьори или трактористи, на които съгласно Наредбата за трудовата книжка и инструкцията за нейното приложение е следвало при напускането веднага да им се дадат трудовите книжки. Но ръководителите на кооператива решили да не се съобразяват с това, а да действуват по „свой“ закон и да задържат книжките при себе си.

Напусналите кооператива работници изглежда, че също са разбирали от закони, защото се оплакали в Окръжния съвет на професионалните съюзи — Силистра. Оттам още на 23 февруари т. г. с писмо № 293 нареждат на голешките ръководители да оправят допуснатото нарушение. Те обаче си правят оглушки — нито трудовите книжки дават, нито пък на писмото отговарят. Шофьорът Добри Неделчев отправя жалба и до Централния съвет на профсъюзите — София. Оттам на 30 април нареждат същото. Отговорът се повтаря — мълчание. От Силистра на 10 юни пишат до Голеш второ писмо, но работата пак остава по старому. Интересно е да се знае как ли пък стои по закон този въпрос?

Според чл. 13 от Инструкцията за приложението на Наредбата, при уволнение или напускане на работник или служител, трудовата книжка му се предава срещу подпис в деня на напускането. Във втората алинея на същия член пише: „Забранява се задържането на трудовата книжка по какъвто и да било причини от администрацията на уволнения или напуснал работник или служител“. В член 15 от Наредбата дословно се казва: „Нарушителите на настоящата Наредба се наказват съгласно чл. 171 от КТ с глоба до 80 лева.“

Възниква въпросът — защо голешките ръководители постъпват така? Неграмотни ли са, че не могат да четат, заблудени ли са, че не могат да се ориентират или?...

Ако не са им стигнали силите да се ориентират сами, защо пък и след получаването на трите писма от профсъюзните органи не са поправили допуснатата от тях крещяща несправедливост?

Логично обаче възниква и другият въпрос—защо Окръжният съвет на профсъюзите — Силистра се оставя да бъде разтакаван вече пети месец от хора, които не само че нарушават трудовото законодателство, но и упорито воюват против компетентните разпореждания на профсъюзните органи?

Народната поговорка е хиляди пъти по-разумна от всички, когато казва, че който не иска да чува, когато го съветват, той трябва да почувствува и силата на закона, и твърдата ръка на властта, за да влезе в пътя.

Какво още чака ОКПС — Силистра?

И. ГРИГОРОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ЗАВОЯТ НАДЯСНО ВЪВ ФРАНЦИЯ

Основният резултат от общите избори във Франция е, че на практика в националното събрание няма да има опозиция. По-точно казано, както и по-рано в него е налице традиционното разделение на десница, център и левица. Но ако приемем условно, че правителствените депутати образуват центъра, то мнозинството му е тъй внушително, че позволява на правителството да игнорира опозицията и му дава пълна свобода на действие. Това означава, че всички законопроекти, всички мерки на правителството ще могат безпрепятствено да получат одобрението на парламента. В това отношение разликата между националното събрание, избрано през март 1967 година, и сегашния му състав не е толкова голяма. Известно е, че колкото пъти и да поставяше въпрос за недоверие към правителството, опозицията никога не успяваше да събере необходимия брой гласове.

Тази разлика обаче отразява общия завой надясно във Франция. Той не се омаловажава, а може би дори се подсилва от значителния брой на неучаствувалите в гласуването.

Как се стигна до този завой надясно?

Очевидно резултатите от изборите представляват реакция на предхождащите ги събития, получили названието „Майска революция“. Всъщност въпреки масовия и остър характер на тези събития, въпреки названието, в страната не бе създадена революционна ситуация. И реакцията на тези събития включваше като основни елементи страха от безредици и барикади у буржоазията и известно успокояване, настъпило у част от хората на наемния труд, от споразуменията за задоволяване на някои технико-икономически искания. Генерал Де Гол, който добре познава общо взето консервативния характер на средния французин, избра умела и резултатна тактика. Неговите привърженици усилено разпалваха антикомунизма, обявявайки ФКП за най-голям враг на реда и спокойствието, и обещаваха реформи, необходимостта от които бе станала очевидна. За „консумативното общество“, както някои наричат френското, в момента това се оказа най-приемливият изход и то го одобри със своя вот. Не бива да забравяме, че най-малко половината от избирателите принадлежат към дребната буржоазия.

Сложността на положението на най-голямата и най-дейната опозиционна сила във Франция — ФКП, нападана отдясно и „отляво“, се увеличаваше с отказа на федерацията на левите сили да бъде изработена обща програма. Изглежда, че и споразумението за втория тур не е било приложено последователно и докрай. Изигра своята роля в изборите и активизацията на десницата, настъпила след помилването на осъдените оасовци и завръщането на някои от лидерите ѝ от чужбина. Становището на центристите също облагодетелствува правителствените кандидати в някои избирателни райони. Не могат да бъдат премълчани и авантюристичните действия на екстремистките „левичарски“ групи. Макар че ФКП категорично се разграничи от тях, те именно способствуваха най-много за раздухване на антикомунистически настроения и с това засилиха тъй наречената партия на страха. От тежестите, които наклониха изборните везни, не трябва да изключваме и личния престиж на генерал Де Гол, който въпреки установените правила, се обърна към избирателите непосредствено преди второто гласуване.

Подробният анализ на положението във Франция би разкрил и други причини и фактори за завоя надясно. Сега обаче се поставя въпросът за неговите последици. Едва ли може да се очаква някакъв рязък обрат в политиката на правителството. Определена по-рано от Де Гол, тя едва ли ще претърпи съществени промени, след като голистите получиха голямо мнозинство в парламента.

Първото най-сериозно изпитание за сегашното мнозинство ще бъде обещаният референдум, който може да бъде проведен през есента на тази година.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 4 и 5 т. м. Окръжният комитет на ДКМС проведе Пленум във връзка с патриотичното възпитание на младежта и пионерите.

Пленумът, в който участвуваха и комсомолските секретари на заводски, общински и училищни комитети и дружинни ръководители, бе проведен в гр. Шумен. Участниците посетиха Плиска, Мадара и военни поделения. (В следващия брой на вестника ще отпечатаме подробен материал за това събитие).

* * *

Утре от 20 ч. на спортната площадка в гр. Силистра ще се състои голям естраден концерт. Ще пеят звездите на „Златният Орфей“ КАЛИНКА—Белгия, и ЛЕС КАРЛТОН — Барбадос.

* * *

В сряда започна първата смяна на средношколската бригада в гр. Силистра. Комсомолците работят в консервната фабрика.

* * *

Снощи в салона на читалището в гр. Силистра се състоя концерт на младите ни съграждани Красимира Талигарова — пианистка, и Киркор Тютюнджиан — цигулар.

* * *

Филмите през седмицата?

В кино „Москва“ ще гледаме френския филм „Завой наляво“, а в „Доростол“ — италианския филм „Чочарка“.

* * *

Завърши учебната година и за средните училища. На 2. т. м. бяха раздадени дипломите на зрелостниците от двете гимназии в Силистра, а на 4-ти — на завършилите Икономическия техникум.

* * *

В сряда на стадиона в гр. Силистра се проведе финална среща за излъчване на първенец между селските отбори в окръга.

Срещата бе спечелена от отбора на с. Калипетрово, който победи отбора на с. Кайнарджа с 1:0. С това футболистите от Калипетрово си извоюваха правото да представят окръга ни на Републиканското първенство, което ще се проведе от 25 до 29 септември тази година.

* * *

ОТП „Родинатурист“ все повече разширява своята дейност. За шестмесечието предприятието е организирало 24 екскурзии в чужбина. В тях са участвували 1 554 души. В сравнение със същото време на миналата година броят на групите и туристите е много по-голям.

* * *

От 1 до 7 т. м. в Окръжния комитет на Партията в гр. Силистра се състоя семинар с пропагандисти по история на БКП, КПСС и на началните школи.

През следващите две седмици ще се проведе II етап на семинара. Участниците в него ще слушат лекции по философия, научен комунизъм и политическа икономия.

В семинара участвуват над 200 пропагандисти на Партията и Комсомола от нашия окръг.

Лекциите и беседите — там, дето са хората

Работата на общинската и местните лекторски групи в Соколска община не спира и през лятото. Стремежът на общинския и на селските комитети на Отечествения фронт е да се изнасят пред кооператорите на полето по-интересни и актуални лекции и беседи. В състава на групите са включени специалисти от кооперативното стопанство като агрономи, зоотехници, икономисти, учители, добре подготвени по въпросите на вътрешното и международното положение лектори.

Значителна част от лекциите са посветени на борбата за компенсиране на загубите от сушата. За тая цел по зве на и животновъдни ферми лекторите са разяснили решенията на кооперативното стопанство за ликвидиране на лошите последствия, нанесени от сушата. Посочен е делът на всеки кооператор за произвеждане на повече допълнителна продукция, за да се осигурят и заплануваните приходи.

За всяко по-голямо събитие лекторите посещават кооператорите по работните им места и им изнасят беседи. Особено много лекции са изнесени за значението на 24 май, по случай Деня на победата, във връзка с 86-годишнината от рождението на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров и други. Тези лекции винаги са посрещани с голям интерес от слушателите.

Въведена е хубава практика доста лекции да се прочитат и по радиоуредбата. По този начин се осигурява възможност една лекция да се слуша от повече хора.

В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България общинската лекторска група е направила разгърнат списък на лекциите. Съществено място се отделя на беседите и лекциите по патриотичното и интернационалното възпитание. В много лекции лекторите ще говорят за героичната история на българската държава, за революционните традиции на народа. Голям ще бъде броят и на лекциите за миналото на родния край, за неговото настояще и бъдеще. И преди са изнасяни подобни лекции. Но сега те като че ли са по-въздействуващи, събуждат по-голям интерес. Желанието на кооператорите е да научат повече неща за историята на своето село. Наскоро ще се разгледат материали, отразяващи миналото на Добруджа и Силистра в течение на няколко века.

Не са забравени и въпросите на комунистическото възпитание. След такива лекции всякога е имало оживени разисквания, изказвани са мнения и предложения. Проблемите на възпитанието изобщо са сложни и винаги се търси благоприятен начин за разрешаването им. Те са повод да се поговори откровено по възпитанието на подрастващото поколение, за подготовката му за живота.

От какъвто и характер да са лекциите, те са посрещани добре. Според председателя на общинския комитет на Отечествения фронт Д. Великов лекторите се подготвят старателно и това е една предпоставка за успеха на всяка лекция.

В. ПЕТРИНЧЕВ

В националната младежка бригада „Васил Коларов", която работи в горското стопанство „Васил Коларов" (Родопите), участвува и отряд „Дочо Михайлов" от нашия окръг. В продължение на тридесет дни млади работници и служители от града и окръга работиха с много воля и постоянство. Накрая на смяната те се класираха на първо място в бригадата.

На СНИМКАТА: Отрядът по време на почивка.
Снимка: Детелин ВИДЕНОВ

Опознай родината, за да я обикнеш!

В края на миналия месец 60 жени от гр. Тутракан с два автобуса потеглихме на екскурзия из страната, организирана от женкомисията при Градския комитет на Отечествения фронт. Групата потегли с девиза „Опознай родината, за да я обикнеш". В екскурзията бяха включени активистки на Отечествения фронт — председателки, касиерки и членки на ръководствата на низовите органи зации, женотговорнички от предприятията и учрежденията.

Тръгнахме с песни. В Разград разгледахме пеницилиновия завод и стария Абритус. През Търговище автобусите ни отнесоха в Котел. Останахме възхитени от добре подредения природно-исторически музей, прочутите котленски извори, красивия парк и богатата природа на този балкански град. Ето ни и в с. Жеравна. Това село ни напомня за историята на България. Тук почти всяка къща, всяка улица е музей. Посетихме родната къща-музей на Йордан Йовков — певецът на Добруджа, както и други забележителности. Имаше какво да видим и в „града на стоте войводи" Сливен. Оттам се отправихме към нашето лазурно Черноморие. Незабравима ще остане разходката ни с лодки по река Ропотамо, по край водните лилии. А какво да кажем за Созопол, Несебър и Слънчев бряг! Там всичко е като в приказките красиво. Гордост из пълваше сърцата ни, като наблюдавахме развитите пристанища Бургас и Варна. Като венец на всичко бе посещението ни на „Златните пясъци". От красиви по-красиви хотели, ресторанти и почивни домове, наистина „злати ни" пясъци край брега. Не ни се напускаше морето, но трябваше да тръгваме, защото ни очакваха Плиска, Мадара...

Пет дни, прекарани в много балкански градове и села, исторически местности и по черноморския бряг не стигнаха на жените, за да разгледат всичко. Богата е родината ни с красоти, богата е и нейната история. Обикнахме я още по-силно.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

След ваканцията — екскурзия

Хубава традиция стана в края на всяка учебна година да се организира с учениците от с. Долно Ряхово екскурзия за запознаване с героичното минало и красотите на възродена България. В тазгодишната екскурзия, която се състоя през месец юни, участвуваха 40 ученика.

Първият ден от екскурзията бе посветен главно на старата българска столица Велико Търново. Още при слизането на гара Трапезица вниманието на учениците бе привлечено от живописните сгради, които се отразяваха в лъкатушещата река Янтра. С голям интерес разгледахме останките от двореца на българските царе на Царевец, църквата „Св. четиридесет мъченици", Балдуиновата кула и др.

Незаличими спомени остави в учениците Габрово. Тук те видяха родната къща на най-малкия загинал партизанин Митко Палаузов, Априловската гимназия... А на връх Столетов долноряховските деца имаха щастието да минат по същите пътеки между скалите, където опълченците са защитавали свободата от турските наше ственици. Същия ден посетиха и друга светиня на българщината — връх Бузлуджа.

Крайно недостатъчен бе един ден, за да разгледаме града-музей Копривщица. И все пак учениците видяха и научиха толкова много в родните къщи на Любен Каравелов, Димчо Дебелянов, Георги Бенковски, Тодор Каблешков...

Вдъхновени от всичко, което видяха, учениците се отправиха през София за родното си село.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

СВЕТОВНИТЕ ФЕСТИВАЛИ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ В СНИМКИ

Шести световен фестивал на младежта и студентите в Москва — юли 1957 година.

ЧИТАТЕЛИ И КНИГИ

Както винаги и днес в книжарница „Георги Димитров" — Силистра имаше много почитатели на хубавата книга. Всеки търсеше любимото си четиво сред стотиците корици на новоизлезлите книги. Без да я откъсваме от пряката й работа, се обърнахме с няколко въпроса към продавачката Марчела Стоянова:

— Какво показват цифрите, кога имате най-голяма продажба на книги?

— През летния сезон като че ли книжарницата привлича най-много читатели.

— Кои са най-предпочитаните книги?

— Преди всичко художествените. Особено тези на ДВИ, преводните книги от френски и английски писатели; после идва техническата литература и накрая — обществено-политическата.

— По ваша преценка кои автори се изчерпват най-бързо?

— Димитър Талев, Димитър Димов и Джек Лондон.

— Търсят ли се стихове?

— Купуват се главно от трима-четирима души.

— Как се пласират произведенията на нашия прозаик Йордан Радичков?

— При нас не много добре. Купуват се предимно от приходящи негови почитатели, които дори не са успели да си осигурят произведенията му.

— Кои книги са предпочитани от малките читатели?

— Приключенските повести и романи, особено тези на Майн Рид и Жюл Верн.

Кои книги в близките дни сте получили и пласирали вече?

— „Червено и черно" на Стендал, „Самуил" на Димитър Талев и „Дъщерята на Калоян" от Фани Попова—Мутафова.

— Благодаря, довиждане.

Добри ИОРДАНОВ

Писма на читателите

Дамоклев меч

Новият южен квартал на Силистра се смята за един от най-благоустроените и хигиенични. Все повече се разхубавява хълмът „Меджиди табия", а покрай кокетния стадион и модерната детска градина ще минава красив панорамен път.

И изведнъж над квартала се издига „дамоклев меч". въплътен в новия, висок фабричен комин на стъкларския цех на „Камъшит". Всички знаем, че комините не са за украса, а за да бълват пушек. Иначе немного промишленият наш град ще изпита прелестите на дима и саждите, които ще се сипят както в Перник и София, защото ветровете в Силистра са неориентирани.

Всички ние, гражданите на Силистра, разбираме, че нашият град трябва да се развива и в промишлено отношение, но не по този начин. Този цех е нов и трябваше да бъде построен в индустриалния квартал, примерно на запад от бензиностанцията. Засега е необходимо да се монтира димопочиствателна инсталация на комина.

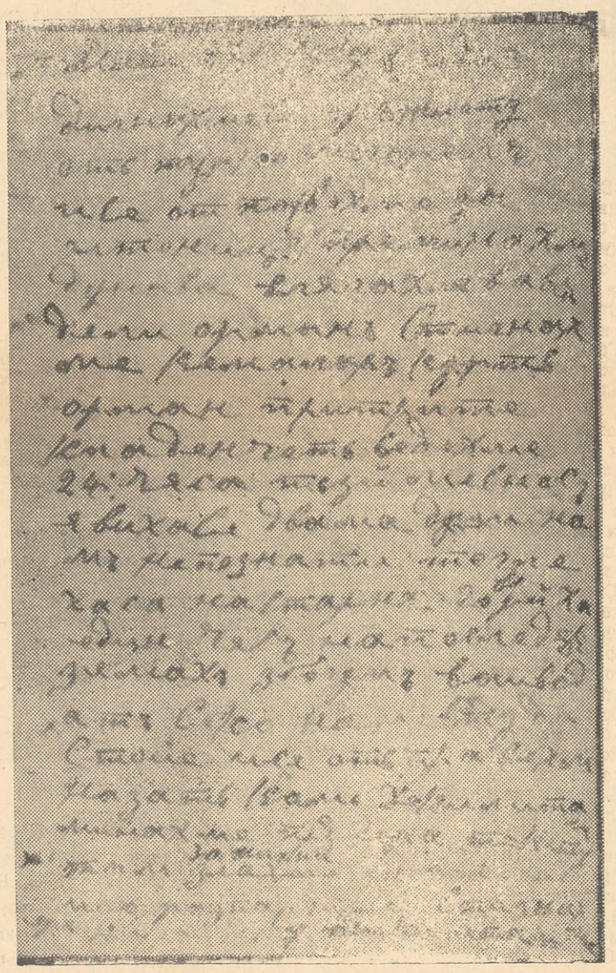
Н. ХИКМЕТ

Търговията в малките села

Сега на полето работата е най-напрегната. Би трябвало в търговските магазини да има разнообразни хранителни стоки. А какво е положението в магазина в село Светослав? Липсват стоки като червен пипер, ориз, фиде, оцет, толкова търсени през летния сезон. Да не говорим за риба, салам, суджука и др. Като няма кооператорът какво да сложи в чантата, не може и да работи както трябва.

Крайно време е ръководството на потребителната кооперация в централното село Кайнарджа да вземе мерки за редовното снабдяване на населението от всички села на района с хранителни стоки. А ако снабдяването с някои продукти не е редовно от Силистра, да постави въпроса пред съответните инстанции.

Георги МАРИНОВ

Прослава на хайдутството

Нови документи за четата на Таньо Стоянов

(Продължение от миналия брой)

Щом вземах сведения, отивам при Георги Икономов и Таньо Николов. Съобщих им: „Аз ще се махна от Сливен. Искам да замина в Румъния!". Дадоха ми препоръка едно писмо до Кабакчиев в Търново. (Аз тръгнах през Еленския балкан за гр. Търново. Предадох писмото на Кабакчиев.) Кабакчиев ме прибра в къщата си и ме разпита как стои работата. (Аз му разправих, че ме подозира турското правителство. Тогава той взема мерки. Предаде ме на Край Панайот каруцарина, да ме занесе в Русчук и да ме предаде на Мутафовия хан. Съдържателят (на хана беше) един брадат човек (35-годишен) с Край Панайот се постараха да ми извадят един паспорт да премина в Гюргево. (Минах в Гюргево, където причаках пасажерския параход, качих се и (за минах за Браила). Слязох на скелята в Браила. Запитах за кафенето на Странджата. И се наме рих сред познати хора: Димитър Дишлията, Зелката, хаджи Човал (дядо Желю Керемидарина, Иван Амуджата, Македонски). Запитах: „Димитър Къшлакювлията има ли?" Да, и държи кръчма и бакалия. (Дюкяна му бил при църквата Св. Константин, където ме заведе един човек. Той ми беше съученик. Срещнах се с Къшлакювлията и като се разправихме) станахме ортаци, сътрудници и се установих в Браила.

Май 27. 1876 г. (?) Дигнахме си оръжието от Турно Мъгурел и се отправихме за Олтеница. (Дойде и ни посрещна учителят Чернев от Олтеница с един файтон. Установихме се в градинарските борде и извън града. Определи се денят, в който ще минем за България. (Преминахме под Тутракан.) Влязохме в Дели Орман. Стигнахме Кеманлар. (В) Курт Орман при трите кладенчета седяхме 24 часа. (В) тази местност се явиха двама души, нам непознати. Оттеглиха се настрана (с Таньо). Говориха един час. Напоследък си вземаха сбогом. Войводата (ни съветва) „Никой на никъде да не мърда, защото планът е развален. (секой на мес то да стои!" и се отправихме назад към Дикилиташ. Минахме през гората на Текето. (б. а. Воден). Там заклахме едно теле и го разпарчихме. (го разделихме помежду си, минахме Адакьойската гора, влязохме в гората Кара кузу и се приближихме до село Дикилиташ. Войводата запита: („Кой ще отиде в селото) да занесе едно писмо на даскал Ивана. (Стефан Заралията пожела: „Аз съм познат с учителя") и без да разбере има ли в селото турци, влязъл в една кръчма. Веднага го познават, че той е избягал от русенския затвор. Хващат го и го откарват в гр. Разград. Ние разбрахме, че е заловен Стефан. Съветвахме се с войводата и казахме, че ако нападнем село то Дикилиташ, то ще станем причина да изколят цялото село. Решихме да запазим пътищата, откъдето предполагахме да прекарат заловения ни другар. Но те минали по друг път. Отправихме се за гората между Топчий и Узундже алан. Слязохме на кана рата и (намерихме една воденица).

Преминахме между Топчий и Узундже алан (б. а. днешно Каменово) минахме железницата (и се установихме близо до с. Сеново, откъдето се виждаше Разград.) и се установихме срещу Разград при с. Торлак горе. Близо до трена останахме в гората. Гледахме разградските казарми. Оттам заминахме на среща. (През нощта) минахме Лома и влязохме в една гора и излязохме на Разградското шосе край Беклемето. (Минаваме втория Лом), където се установихме да нощуваме между Долапите и гората. (Минахме шосето, Русчушкото, край Беклемето и се прехвърлихме на другата гора. Там нощувахме. Оттам тръгнахме по билото през горите. Натъкнахме се между Попово и Хайдаркюю, най-опасното място на потери, за птиета, черкези, на Изет бея отделна потеря. Установихме се на местността „Араб тепе". Заградиха ни наоколо. Започна се престрелка. (Валеше и проливен дъжд. Измокрихме се целинички. Пушките ни измокрени. Дъждове изобилни. Вечерта разбихме кордона и минахме насреща в „Кюмюрджи корусу". Намерихме кюмюрджийски дупки (и се установихме в тях.), завърза се престрелка. На втория ден през деня, уби се Кара Петър, и се рани Гено Гроша. Превързахме го. Надвечер убихаТаньо войводата. Бир тах разпиляхме се кой къде му видят очите. Крихме се из горите, из тръните. През нощта минах Лома. (Третият Лом). Влязох в Екинлика под една круша (близо до Смур-кьой, Разградско). Из мокрен, изтощен, там съм заспал „Дур, давранма!" (Издебна ме на Изет бей потерята). Взема ха ми всичко що имах. Останах гол по риза и едни беневреци гащи. Кой де свари — тюфек дипчие. (биха ме с прикладите на пушките си).

Тръгнахме за гр. Попово. (Него ден имаше пазар: габровци, казанджии, (пълна) чаршия. Щом пристигнахме разпиля се панаира. Заобиколиха на участъка оградата. Извадиха ме да ме гледа народът. Комита яврусу! След време ме прибраха в заптие каушу. След малко ме повикаха в канцеларията. Там заварих 10-15 души старци. „Отур, чоджум, коркма! (б. а. Седни, момче, не бой се). Един старец ми дава джинджифил да пия. И друг ми дава джинджифил. Изет бей, повдигна възглавницата, извади едно стъкло ракия: „Ич, олум, коркма!" (б. а. Пий, момчето ми, не бой се! Жерафина ми превърза главата и крака. Сутринта потеглихме на път. Качиха ме на кон. (турнаха едни дисаги и в дисагите три човешки глави и ме възраха пак на коня с букаи (от долу и ми възраха ръцете. Стигнахме в Хайдаркиво в чифлика на бея. Набиха главите на колове и ги забиха на боклука, да гледа мало и голямо. (Оттам ме вързаха по същия начин) и тръгнах ме за Разград. (Минахме през Ново село), а сега Батемберг и стигнахме гр. Разград. Посрещна ха ни отвън града с гайди, тъпани и зурли. Едвам разбихме път да минем. (Затвори се цялата чаршия.) Навалица от народ се трупа около конака. (Напълни се конакът с турци. Едвам разбихме да минем. Заведоха ме при паша та (седно с дисагите). Медзлиша беше събран. Донесоха глави те от дисагите и ги изсипаха.

(Мюдюринът извика Хасан Чауш и му каза: „Алън гютюрен, хастаане, илачсъна шу куми та".(б. а. Вземете и занесете в болницата този комита да го лекуват).

Съблякоха ме гол и ме окъпаха със спирт. (След това донесоха пресни кожи и ме увиха в тях.) И ме затрупаха с гъбини. Колко съм спал, не зная, като се събудих, олекнало ми. Туриха ме в заптие каушу. Стефан Заралията го нямаше в Разград. (Научих, че го откарали в Русе.) След няколко дена погледнах (докарали от Джумая) Иван Охридлията и Стоян Шекерджията. Седяхме няколко дни в Разград. Прибраха ни една сутрин, оковаха ни в железата (закараха ни на гара Разград, качиха ни на трена и хайде в Русчук."

Понеже на Обретенов се е сторило, че в биографията има пропуски за някои събития и непълноти, той поискал доуточняване, в отговор на което П. Иванов пише последното си писмо от 24 юни 1926 година.

„Г-н Обретенов,

Получих Ви краткото писмце. Ще благоволя да Ви пиша. Доколкото помня за Дикилиташ, пратиха в село Стефана Заарали да се срещне с Комитета и го заловиха в село Дикилиташ. За бави се. Ние разбрахме, че е заловен другарят ни. Съветвахме се да нападнем селото, да отнемем другаря, но помислихме ще станем причина да изколят цялото село. Види се, войводата беше разумен човек. Запазваме за гара Разград пътищата, но се оказа, че е прекаран (през) гора „Кара кузу", Балбунар, Ложеву, гара Вятова.

Спахме в гората (при) гара Разград. Оттам минахме Лома под Торлак. Заловихме гората. Натъкнахме се помежду Попово и Хайдаркиво. Ударихме се (на) Араб калеси. Отворихме си път насреща (в) гората Кюмюрджи корусу назована. Вторият ден започна сражение. Там падна войводата Таню Домухчиев. След него падна Кара Петър Трявналията и други. Оттам се разбихме. Почнаха да ни гонят, да ни следят отвред. Дъждове всеки ден по три пъти мокри. На втория Лом се уби Гено Гроша от Котел. Оттам минувам Лома насреща в нивите. От умора заспивам под една круша. Сутринта бивам нападнат от бюлюк башия и потеря бюлюк башъ Изет бея. Заливат ме. Бой доволно. Между Попово и Омукюво. Закарват ме у Попово на участъка. Затвориха чершията. Имаше пазар, развали се. Доди всичкия народ да ме видят. Закараха ме на Разград. Минахме през Хайдаркиво. Там видях трите глави на кол за бити: една Танева, втората на Петра, третата на Гено. Поведоха ни за Разград с главите. Качиха ме на кон. Оковаха ни с букаи краката. С едно въже назад ръцете. Разград ме посрещна целият град с даули, цигулки, зурли. С главите на конака. (В) затвора (ме) наложиха в кожи сурови. На другия ден у Джумаята хващат Иван Охридлията, Стоян Шекерджи.

Доколкото помня имена: Таню войвода от Сливен, Кара Петър Трявнали, Гено Гроша котленец. Тези три глави са заровени в Разград.

Петър Иванов от Сливен, Стефан Заралия обесен в Русе, Иван Христов Абрашев — охридлия. Велко от Карлово, Стоян Бинкузлия, дядо Цоньо стар хъш, Стоян Енев Шекерджи от Хамзаларе. Има и други, (но) не ги помня".

Писмата и автобиографията на Петър Иванов не са публикувани досега и не са използвани от историографи.

(край)

Борис ИЛИЕВ

УСПЕШНО НАЧАЛО

Измина месец юни. Заедно с него изтече и пробният период за внедряване на петдневна работна седмица в ДИП „Липа“. Свое временната подготовка и добрата организация на производството и труда се оказаха добра предпоставка за изпълнение на необходимите условия за въвеждане на петдневна работна седмица в цялото предприятие.

Бригада „Христо Ботев“, една от определените за пионер на новото работно време, приключи изпълнението на месечния план с висок процент — 144,2. Колективът й изработи детайли за монтирането на 200 спални „Роза“, 600 комплекта „Юност“ и 1 000 маси за износ. За вътрешния пазар направи 960 нощни шкафчета, 800 легла за „Балкантурист“ и др. През юни асортиментът беше разнообразен — 15 вида изделия. Същевременно бяха разработени моделите на 11 нови мебели.

За да се открояят по-ясно успехите, постигнати през пробния месец, е необходимо да направим едно малко сравнение. През първите пет месеца на настоящата година средният процент по изпълнение на плана на бригадата е 121,8, а един от най-високите — 135, е достигнат през месец април. Постигнатото през месец юни е показателно в много отношения. То говори главно за добрата работа по организацията. А каква е била тя? Какви мероприятия са били набелязани и изпълнени? За това разказва бригадирът Велико Токушев.

„В края на месец май — подчерта той — проведохме събрание, на което разяснихме условията и изискванията за преминаване на петдневна работна седмица. Съобщихме предварително на хората разработените мероприятия и графиците за изпълнението на производствената програма. Съобразихме се с направените предложения от работниците и започнахме работа. Отначало всичко тръгна добре, но ето че се явиха някои дребни нерешени въпроси. Ето и пример: тези, които работят на тезгяхи, имат чукове, но понякога в процеса на производството от машините се освобождават хора и трябва да започнат друга работа, свързана с чукове. Чукове обаче няма достатъчно, макар че те са най-необходимите във нашата всекидневна работа. Веднага снабдихме с чукчета всички работници и сега те не си губят времето за търсене на свободен чук.

Друго, от което страдахме, беше липсата на свободна площ. По-рано задръствахме дори и пътеките. Сега със строгото спазване на графиците се оказа, че имаме достатъчно работна площ и свободни пътеки.

Накрая не може да не кажа, че всички работници много съзнателно подеха работата. Работното време сега се уплътнява максимално и това е един от факторите, които ни помогнаха да достигнем 144,2 на сто изпълнение на плана. Резултатите и опитът през месеца дойдоха да разсеят съмненията, които да си признаем, в началото се бяха появили в някои работници“.

Интересни като опит са и още някои други факти от работата на бригадата, за които бригадирът не спомена. На така наречените „тесни места“, които са разкройването на детайлите и шлайфането, се организираха въртящи смени. Широко се използува заменяемостта между работниците, понеже всички са усвоили и работят с успех няколко операции.

Ето как, благодарение на разкриването и прилагането в ежедневната работа на редица, на пръв поглед незначителни мероприятия, бригадата постига високо изпълнение на плана. Налице са резултатите и от прилагането на графиците и поточния метод в производството.

Колективът на бригада „Христо Ботев“ е уверен в силите си и ще работи още по-упорито за изпълнението на годишния план и поетите обещания в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

Мнозина от работниците смятат, че единият почивен ден е достатъчен за домакинството и имат желанието втория да прекарат през летните дни сред природата. Затова, докато през месец юни ударението бе поставено върху производствената работа и бяха организирани само две мероприятия за отдих на работниците, то сега ръководството на профгрупата е съставило по-обширен план за месец юли.

Христо ПЕТКОВ

Пред празника на строителите

Ние бяхме в Съветския съюз

Необичайно навъсено юнско небе проплаква над Силистра. Вече минава осем часа, а като че ли денят се колебае, дали да осари мокрите покриви на сградите и строителните скели. На тези, които за първи път идват в Силистра, им прави впечатление конт растът между изживяващото старо на сградите и новото внушително, грандиозно строителство, което създава цялостно нов облик на този социалистически окръжен град.

С нас е председателят на профкомитета при стройрайон—Силистра Иван Стоянов. Нашето искане е да ни заведе при бригади с най-добри постижения. И той ни води на обектите „Бор-2“ — вече завършен и до него — извисяващ снага четвърти етаж на жилищен блок „Бор—3“. Навлизаме в района на строежа и срещаме забързан човек. Това е бригадирът, чиято бригада през миналата година беше първенец на стройрайона и получи три големи отличия: званието „Бригада за комунистически труд“, „Паспорт на дружбата“ и екскурзия до Съветския съюз. Наистина големи отличия и награди за един къс период. Естествено успехите на бригадата не са дошли изведнаж. Те са плод на дълъг упорит труд.

Докато се върне бригадирът, който бърза да представи навреме заявка за необходимите количества хоросан и бетон, ние оглеждаме завършения блок, който прави приятно впечатление с вну шителността си и с качеството на строителните работи. Дъждовните капки не са могли да прекратят оживлението на строителната площадка на „Бор—3“. Като че ли тези живителни капки са балсам не само за зажадняла та крайдунавска земя. Те освежават и импулсират за още по-големи успехи строителите от тази челна бригада.

Започнахме разговор с комсомолеца-треторазрядник Руси Неделчев. Той с възторг ни говори за успехите на бригадата, за впечатленията си от СССР. Възклицания, многообразен изблик на възторг долита от всички страни. Всичко обаче става в процеса на работата. И колкото повече шибат дъждовните капки по загорелите лица на строителите, толкова по-бързо се стелят в идеален ред тухла след тухла, покривани равномерно с плавна ръка с пласт хоросан.

Пристига и бригадирът. С готовност всички сочат той да продължи разговора с нас, той за всички да сподели впечатленията на групата, посетила Великата страна на строящия се комунизъм. Та нали той, бригадирът-орденоносец наред с другите си качества умее и увлекателно да разказва.

Дълго разказва с увлечение той и за метрото, и за Измаилския парк, и за летния парк, за цветния портрет на Ленин, за Червения площад, за музея на Ленин, за Кремълската стена, двореца „Смолни“, Третяковската галерия и още много, много. Много спомени, много възторг, препълнени с любов към нашата двойна освободителка сърца!

„След като се завърнахме, ние заработихме с още по-голямо желание и енергия. Резултатите са налице. Сега ръководството на стройрайона предвижда за първенците екскурзия до Югославия и Унгария. Момчетата от бригадата работят така, че да можем да спечелим отново първото място. Естествено, ние желаем да спечелим и екскурзията, но ще е хубаво и други бригади да видят това, което видяхме ние.

След завръщането си в България, когато чета в пресата кореспонденции и материали за СССР и Москва, когато слушам радио и гледам телевизия, срещам много места, където сме били и ние с моите другари. Колко приятно ти става когато кажеш: „И тук сме били“!

Наред с другите си мечти пърлива мечта за мен е тази — още веднаж да посетя Съветския съюз и Москва. Едва ли има човек, който е бил в Москва и след като я напуснал, да не копнеее от ново да я види, да я почувствува?! Тази мечта и нашият патриотичен дълг правят крилат нашия труд.

За трудолюбието на бригадата на Липков, за дръзновения труд на комсомолеца Иван Кирчев, на Йовчо Чоков, Петър Йовчев и др. говорят успехите им пред празника на строителните работници.

Георги ФУЧЕДЖИЕВ

Ежедневие в горещото лято

За първи път през тази година в кооперативното стопанство на с. Добротица бе създадена бригада за комплексна обработка на земята. На нея бе поверено отглеждането на есенниците и други култури. Под ръководството на бригадира Никола Матеев механизаторите от бригадата успешно се справят с поставената им задача.

Навреме и без загуби бе прибрана реколтата от 1993 декара ечемик. Наскоро комбайнерите поведоха своите машини в пшеничените блокове, за да приберат и отгледаната реколта върху 12 500 декара.

От блоковете зърното се извозва направо на механизираната площадка, където под грижите на отговорници те Георги Райнов и Димитър Цонев то се почиства и изсушава.

Наред с жътвата в бригадата е извършена и дълбока оран на 5 610 декара площ и засети 1 750 декари втора култура царевица.

В благородната надпревара за бързото и беззагубно прибиране на реколтата най-добри резултати постигнаха досега комбайнерите Марин Иванов, Йордан Кирилов, Мющеба Хюсеинов и Димитър Великов, а сред шофьорите, които извозват зърното, Йордан Спасов, Димитър Петров, Иван Георгиев и други.

Хюсеин РАСИМОВ

НАДПЛАНОВИ ДОХОДИ ОТ КАЙСИИТЕ

С много грижи и умение кооператорите от с. Долно Ряхово отгледаха кайсиевата си градина. Освен пръскането и окопаването, те поляха двукратно дръвчетата. Това помогна плодовете да узреят едри и качествени.

Вместо очакваните 22 тона долноряховци набраха 40 тона кайсии. Почти половината от тях бяха продадени за външния пазар. При подготовката на плодовете за износ стопаните вложиха много старание. Те подреждаха в щайгите най-хубавите, здрави кайсии. Затова нито една пратка не бе върната.

Добрата работа на кооператорите е богато възнаградена. Вместо 3 520 лева, в касата на кооператива от продажбата на кайсии са постъпили 9 080 лева.

Бригадирът Георги Мавродинов е доволен най-много от Куна Василева, Гана Костадинова и Мария Георгиева, които при бритбата и сортирането на плодовете работиха най-качествено.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Завод „Оргтехника“. Центрофугата за отпечатване на платки. Хрипси Агопян е усвоила добре новата техника и дава качествено производство.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Ще се строи модерен птицекомбинат

На 4 юни 1968 година бе учредено междукооперативно предприятие за построяване на птицекомбинат за един и половина милиона бройлери (млади птици за клане) годишно. В него членуват ТКЗС от селата Алеково, Алфатар, Голеш, Дулово, Кайнарджа, Межден, Окорш, Паисиево, Смилец, Средище, Чернолик, и селкоопите от Дулово, Кайнарджа, Межден, Окорш, Секулово и ОКС—Силистра. Строителството на птицекомбината ще започне в началото на 1969 година на определената площадка в гората „Дълъг дол“ край с. Цар Асен. Тук в горския масив ще бъдат направени просеки за изграждане на производствените центрове и на пътищата. Съгласно уточнения план птицекомбинатът ще има пет производствени центъра за бройлери и два за родителските форми, разположени на около 240 м. един от друг.

Всеки център за бройлери ще има по 4 помещения за пилета, свързани две по две, и по една комбинирана сграда. Помещенията ще имат по един декар полезна площ и в тях ще се настанят от 12 500 до 15 000 пилета. Във всеки производствен център ще се отглеждат 60 000 бройлера едновременно. При петкратно зареждане в годината (бройлерите престояват 55-60 дни) през всеки производствен център ще преминават по 300 000 птици.

Комбинираната сграда към центъра се състои от котелно отделение за отопление с прикрепено до него нафтово стопанство, трафопост с двойно захранване и сервизно-битово помещение.

Птицекомбинатът има два центъра за родителските форми — единият за носачките, а другият — за младите ярки. Всеки един от тях се състои от по четири кокошарника за по 5 000 носачки и за толкова ярки. Към всеки родителски център има по една малка комбинирана сграда за битови и други нужди. Тук няма нужда от нафтово стопанство — отоплението става с калорифери.

Към птицекомбината, върху тъй наречената производствена площадка, ще бъдат застроени и други сгради. Те са административно битова сграда със стол и кухня, пропускателен пункт, домакински склад, навес за камиони, люпилня, склад за яйца, ветеринарен пункт и други.

Цялостната технология по хранението и отглеждането на родителските форми и бройлерите е напълно изяснена и изпитана. Ежегодно от хибридния център ще се получават пилета-родители. Същите ще се отглеждат като пилета в единия център за родители, след което ще се прехвърлят като ярки в центъра за носачки. Така смяната на носачките става постепенно след 6-месечно използване.

От 2 000 носачки в родителския център ще се получават хибридни разплодни яйца, които ще се зареждат в собствената люпилня и ще бъдат напълно достатъчни за задоволяване нуждите на птицекомбината. Може да се отделят дори и пилета за задоволяване на една част от нуждите на населението. Минимално от всяка носачка ще се получават по 80 бройлери. Еднодневните пилета ще се залагат в помещенията на серии по 13 000-15 000. Ще се хранят се със специални стартерни и финишни смески през угоителния период и на 56 дни трябва да достигнат стандартно живо тегло — 1 500—1 600 г. При това положение те са годни за клане. Предвидено е да се изнасят и обработват в птицекланицата в гр. Толбухин.

Предвижда се птицекомбинатът да бъде завършен и да влезе в пълна експлоатация след 1970 година.

Героги КОТЕВ

При малките пилета

Недалече от град Тутракан, по пътя за с. Шуменци, се намира една от птицефермите на Тутраканския кооператив. Условията за работа тук не са много добри, но за опитните птицегледачки Йорданка Ангелова и Гина Ангелова те не представляват трудност, която да им пречи в успешната работи.

На двете жени тази година стопанското ръководство е поверило отглеждането на малките пилета до два месеца. Използвайки заградените с мрежа дворчета и сянката на черничевите дървета, те успешно се справят с поставената им задача.

Отначало получиха 3 200 пилета, а сега се грижат за втората група от 2 500 бройки. При отглеждането на първата група нямаше много трудности, но когато получиха втората, положението се влоши. Пилетата започнаха да боледуват. Изпитали не за пръв път подобни трудности, две те птицегледачки веднага се заемат с дезинфекцията на помещението. С помощта на бензинови лампи те обгориха всички стени. Скоро и втората група те ще предадат, за да се влее в ятото на младите кокошки.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

По следите на непубликувани писма

Защо нямаше домати на пазара?

Група работнички от бригада „Димитър Дончев“ при промкомбинат „Камъшит“ в края на месец юни се обърнаха с молба към редакцията да поместим тяхно писмо, адресирано до ръководството на ДСП „Булгарплод“ — Силистра и управителните съвети на трудово-кооперативните земеделски стопанства. В него те изтъкваха трудностите, които срещат при снабдяването на домакинствата си с пресни зеленчуци и по-специално с домати. Много от тях, за да купят по един килограм домати, са се нареждали на опашка пред щандовете на „Булгарплод“ още в 5 часа сутринта и въпреки това често са отивали на работа, без да им дойде редът. Някои дори са закъснявали за работа.

По повод писмото редакцията направи проверка в ДСП „Булгарплод“ и в някои кооперативни стопанства. В началото ние бяхме наострили перото и се бяхме приготвили за критика на съответнитe организации. Това, което видяхме на място обаче промени първоначалните ни намерения.

В градините на кооперативните стопанства имаше червени домати, обаче количеството им бе такова, че в никакъв случай не можеше да задоволи нуждите на непроизводителното население в окръга. Едновременно с това ТКЗС трябваше да поддържат и собствените си лавки поне с минимални количества, защото и кооператорите, тия, които произвеждат зеленчуците, имат нужда от тях.

Ръководството на ДСП „Булгарплод“ направи възможното да достави домати от вътрешността на страната. Няколко тона са извозени от Пловдивски окръг, но и там възможностите в последните дни на месец юни бяха ограничени.

Сега доматената реколта вече достигна беритбена зрелост и пазарът се насити с домати. Занапред, както са изгледите, криза от този зеленчук няма да има.

По-трудно ще бъде снабдяването със зеле и краставици, защото сушата и вредителите се отразиха неблагоприятно върху реколтата. Работниците от ДСП „Булгарплод“ правят всичко възможно да не се чувствува липса от нито един вид зеленчуци, и първите дни на месец юли показаха, че имат успех.

Обработката на грубите фуражи е важен резерв за постигане на икономии в животновъдството. Затова кооператорите от ТКЗС —Иширково дават на животните смлени и меласирани фуражи.

НА СНИМКАТА: Стефан Ненов от с. Иширково мели слама.

ОСМИСЛЕН ЖИВОТ

Беше още в началото на годината, когато пролетта със всем плахо напомняше за себе си, заплашвана от студения хаплив вятър. Напук на студе-

ното утро мъжът, който току-що влезе в големия хангар на ремонтната работилница, беше разкопчал напълно работното си палто. Момчетата, не изпускайки из ръце гаечните ключове, го изгледаха мълчешком, а от дъното, където беше разглобена една редосеялка, някой подметна:

— Лакеров, по телефона е обадиха от управлението... върляй този масленик и върни при председателя... Докол ото разбрах в Силистра тряб а да заминеш...

„Ама, че работа... Започнеш нещо и току те повикат ни в туй, ни в онуй време..“ — изпопта мъжът и поде с едрите си, малко грубовати стъпки към портала.

Когато влезе в новия кооперативен дом, лъхащ на прясно измазани стени и хоросан, беше вече научил новината — ще трябва да тръгне за Силистра. Определен е да участвува на окръжното съвещание на механизаторите-първенци...

От трибуната в дъното на големия салон, препълнен с хора, долитаха цифри, коментираше се възбудено, обясняваше се някаква нова система на работа с машините, обещаваше се. Лакеров чувствуваше, че дълго няма да издържи в този задух. Не, той не беше свикнал със заседанията и многолюдието. А всичко беше толкова интересно и въпреки топлината той напрягаше слух. И така, както си стоеше и размисляше за работата, която предстои да извършват до окончателното приключване на ремонта в Ситово, слухът му долови, че там, от трибуната произнасяха името му. А след това като в просъница заслуша...

„...Един от най-личните електротехници в кооператива в Ситово... 204 на сто изпълнение на производствения си план за годината, която изтече. Икономии...“

Димитър Лакеров се върна от града с едно мило чувство, което беше затаил в себе си, породено не толкова от новия насовник, който получи като награда, а от това, че чистосърдечно бяха оценили четири надесетгодишния му труд в ремонтната работилница на стопанството.

Само че кога бяха успели да изминат четиринадесетте години! Тази цифра изведнъж го поизплаши. Освен трудов стаж, тя значеше, че близо едно десетилетие и половина от ново се е изплъзнало необяснимо лесно. Наистина ходът на годините се оказа незабелязан даже от самия него... Семейство... грижи. И виж го ти скъперникът-живот, току-е осланил косите на слепоочията му... Ама че работа!

...Втора година вече при Димитър Лакеров работи младият му помощник Иван Стоянов. Сега през ръцете на двамата минава всяка една работа, която трябва да се извършва. По майсторлък помощникът вече почти е настигнал майстора си. И нека да не ви учудва това. Лакеров не е от онези пословични майстори, които „пазят хляба си“. Само за види, че имаш желание, че гориш, че тръпнеш с работата, той не скъпи съветите си. Пък ако и те не помогнат, сам ще вземе ръкохватката на електрожена, а тогава се отдръпни и само гледай.

Казват, че работата на електротехниста е малко особена. Нито обемът й е лесно съзрим. Не е като да правиш стругове например или да лееш метал. Там е друго, направеното се вижда, много е. А тук — дойде аварията, донесат детайли, засъска електроженът и когато всичко е привършено, машината или инвентарът потегля отново за полето. Остават само двамата в помещението и сякаш до преди малко нищо не са работили. А ето, че въпреки това, техническите часове се множат (чрез тях се отчита работата им) и икономии се правят от електроди, от тел за заваряването, от всичко...

И сега през жътвената и сеитбената кампания двамата мъже—майсторът и ученикът, са на пост. Тук се работи експедитивно, бързо, защото време за пилеене няма. Житото се рони, а и фуражната царевица трябва да се засее навреме.

Когато все пак останат няколко свободни минути, Димитър Лакеров току се отдава на мислите си за смисъла на живота. И все му се струва, че тези четиринадесет години, откакто е при електрожена, не са минали даром.

Руси ШИМАБЕЕВ

КЪДЕ, КАКВО И ЗАЩО...

Къде ли? Там, където е най-горещо — тоест там, където се прибира житото. Защото въпреки сушата и напук на сушата все пак хляб има — къде повече, къде по-малко, но има. А щом има хляб, всичко е наред.

Едно окръжно сведение ни даде да разберем, че не навсякъде жътвата протича еднакво, някъде хората вече си оправиха сметките с нея и даже са готови на другите да помагат, като новочерненци, например. Пък и не само те — повечето стопанства я приключват. Но именно това сведение ни позволи да надникнем и там, където жътвата все още се протака, или пък ако не се протака, все още не е преполовена. Такива села бяха Кайнарджа, Голеш, Средище, Алеково, Межден и някои други. Но нека да ги започнем по ред.

Голеш ни посрещна с напечените си от активното слънце баири и все още чакащите няколко хиляди декара непожъната пшеница. Според председателя на стопанството там жътвата си протича нормално — значи покъсно е зреело житото и това, че все още няколко хиляди декара не са ожънати, никак не ги плаши. Ние, разбира се, само се радваме. Не ние ще им кажем кога да жънат, но все пак се оказаха някои нерадостни явления, които ако не бяха налице, може би всичко би било още по-нормално. Защото стана ясно, че известно изоставане се е получило в кампанията, поради номерата на някои механизатори, които в последния момент напуснали полесражението и принудили хората в къси срокове да търсят и обучават нови комбайнери, трактористи и пр., вследствие на което с ечемика се получило закъснение. И въобще там нещо става с механизаторите — един след друг гледат да се отдалечат от голешките баири. Четири механизатора и трима шофьора в продължение на един недълъг период ни дават основание да предполагаме, че има от какво или за какво да бягат от там. И няма ли начини по не през време на жътвата да не се приемат по други места такива бегълци? Впрочем, интересно е, че почти всички са си намерили работа в Силистра! Но въпреки това, както отбелязахме и по-горе, със заразяващ оптимизъм председателят на стопанството Паско Жеков заяви, че след 5-6 дни жътвата ще бъде приключена, а когато един председател ти заявява това, значи ще стане. Не сме седнали да се лъжем, я!

Абе, другари, вие виждали ли сте сладкарница, в която да има само локум, вафли и бира. Добре, че е бирата, та става оборот, иначе трябва да затворят единствената сладкарница в това село. Толкова ли се свършиха бонбоните по складовете в Силистра? Да не говорим за кифли, банички, пасти и други там сладкарски изделия, които кайнарджанци трябва да изпратят в Голеш. Но за това ще говорим като дойде реда на кайнарджанци. Само ни се ще да попитаме няма ли в Голеш една по-подходяща стая за магазин за дрехи, сандали и бельо, та всичко е натрупано и претъпкано в една обидно малка за магазин стаичка.

И в Средище председателят на стопанството заяви, че жътвата е нормална, че там житото зреело по-късно и това ги карало да го изчакват, докато узрее хубавичко, и чак тогава да го ожънат. Това че другите вече завършвали с прибирането на пшеницата няма какво да ги смущава — ще го приберат и те, няма да го оставят на гаргите. Ето сега са вече на половината, след седмица и другото ще бъде готово.

Ясно. Успокоени от тези председателски думи, ние продължихме по пътя между кой знае защо разкопаните тротоари и стигнахме до киното, с извинение. Две учителки водеха децата от детската градина в една самотна, стара и вече клекнала сграда, в която жителите на Средище задоволяват културните си интереси. Те това е! За кино, за салон, за събрание, за сцена, за театър, за читалище. Кога ли ще се срути тази къщурка (ние не можем да я наречем читалище или салон), та по не да знаят хората, че въобще нямат такова нещо. Затова пък ще имат нова административна сграда, нов търговски дом с ресторант. Е, като няма читалище, по не ресторанти да има — важното е да се събират хората.

Кайнарджа беше барикадирана. При това от живи баркади. Никога не сме предполагали, че гъските на това село ще ни пречат така ревностно да вземе в него. Оказа се, че те нямат никакво отношение към нас, а по неже от колите, с които се превозва житото малко по малко изтича, гъските тръгнали да го прибират. Прибират го на всяка цена, дори и с цената на жертви. За съжаление не намерихме председателя да ни каже дали и в Кайнарджа хората прибират с цената на всичко житото и докъде са стигнали с прибирането му. Защото по сведението и те са наполовина. Вероятно и при тях житото зрее по-късно, иначе други причини няма. Жалко, че не видяхме председателя на стопанството, за да го попитаме защо именно сега, когато са в разгара на жътвата, два комбайна вееха жито. И след като стана ясно, че сламата трябва веднага да се балира и прибира, защо на едно бая широчко пространство тя си стои, както е паднала от комбайните? И няма ли в кайнарджанското стопанство кой да прибере разхвърляните из стопанския двор кравешки глави, гръбнаци и кокали и да изчисти тоалетните, превърнали се сега, през лятото в истински огнища на зараза?

Няколко думи и за кайнарджанския селкооп. Ако има екстрати и винена киселина, би произвеждал повече газирани напитки, но няма. Дали и в Силистра няма? Тук му беше мястото да кажем, че няма никакви причини да не се произвеждат със седмици баници, кифли, пасти и пр. и да се лишават голешките жители от тях, пък не само голешките. Още повече, че се правят заявки за тези изделия.

Ето това е. Жътвата си върви и вече я привършват — кой по-на пред, кой по-назад — всеки според обективните причини и възможностите. Но преди да завършим, нека кажем две думи за вторите култури. Защото сега те не са втори, а първи. Далече сме от мисълта, че това не го разбират всички, но все пак някак си необяснимо е защо например в Ситово има още над 5 хиляди декара незасети, в Белица — 8 хиляди, в Алеково — 4 хиляди, в Смилец — към 3 хиляди и пр. Сега му е времето да осигурим компенсациите, но какво ли обърква работата в тези села... И докога ли ще я обърква?

Николай ЗЛАТЕВ

Благовест ПЕШЕВСКИ

УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА 32-40

До председателя на Потребителна кооперация „Пчела“ в с. Брадвари.

Уважаеми Председателю,

С ваше позволение ще се опитаме да Ви утешим, да Ви върнем спокойствието и рахат лъка, така нужни за един ръководител от такъв мащаб.

Както знаете, другарю Яшаров, сега е лято. Известно Ви е, че именно през този сезон е жътвената кампания. Лъчите на слънцето са жарки и безмилостни повече от всяка друга година. През деня в селото не остава жива душа — всички са се юрнали да прибират реколтата. Е, не абсолютно всички, а с изключение на служителите, а така също и с изключение на отговорника на пивницата и на сладкарницата. При това положение е повече от ясно, че през деня пивницата и сладкарницата нямат клиентела. Няма кой да пие бирата и лимонадата (ако има такива). В същото време обаче кооператорите на полето са петимни за една лимонадка, но няма кой да им я занесе на блока. Има едно такова понятие „разносна търговия“, сигурно го знаете. Миналото лято тази „разносна търговия“ е вършела хубава работа, но тази година никой не се е сетил за нея. Трудолюбивите брадварци още помнят каручката на дядо Рамис, която им е докарвала студена бира, лимонада, бонбони „кръц-кръц“, рахат-локум, тахан-халва, и други сладкарски артикули. Но те са вече спомен.

Тази година УС на кооперацията е възложил разносната търговия на хлебаря Ембие Сюлейманов, който е млад и енергичен човек. Но колкото и млад и енергичен да е един човек, щом няма свободно време, той не може да извършва никаква допълнителна обществено полезна работа. Това, надявам се, че и на Вас е известно.

Дотук обяснихме случая. Истинското утешение започва оттук нататък.

Ще започнем с народната поговорка „Бистра водица — мирна главица!“ Сигурно сте я чували. Тя е много хубава поговорка. Препоръчваме Ви да я кажете на кооператорите от Брадвари. Препоръчваме Ви също да си я напишете с туш на картон и да си я окачите над леглото. Всяка вечер преди лягане може да си я прочитате на глас, като молитва и ще заспивате спокойно.

Защо Ви споменахме тази поговорка? Защото водата е била, е и си остава най-доброто разхладително средство. Бирата съдържа определен процент алкохол; лимонадата не съдържа алкохол, но ако е топла, предизвиква още по-голяма жажда. А колкото до бонбоните „кръц-кръц“, халвата и локумите — това е чиста глезотия.

Използуваме случая да утешим и отговорника на пивницата и сладкарката Хатидже. Вярно е, че не могат да си изпълняват плана, понеже хората са по полето. Но план с лимонада изпълнява ли се — питаме ние. И си отговаряме — не се изпълнява! Затова няма защо да се тревожат другарят и другарката. Който иска да пие бира и лимонада, да си стои в село, да не търчи по къра. Чуват се подмятания, че хоремагчията и сладкарката трябвало да разнасят разхладителни питиета по полята. Ново двайсе! Планината ли трябва да отиде при Мохамед или Мохамед — при планината?

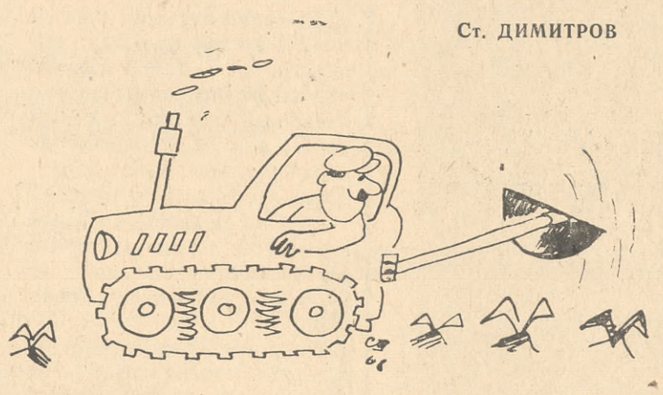
Като поставите ей така ребром въпроса, мили другари, злите езици ще млъкнат. Стойте си на сянка и се радвайте на добро здраве. Слънцето тази година, както се чува, било опасно и не ви препоръчваме да тръгнете под открито небе по кърпищата да разнасяте лимонада и локум.

Друго нямаме засега. При нужда ще ви се обадим пак с едно утешение.

СИМИЧ

(По материал на Рамис Демирджиев,
наш кореспондент)

Ст. ДИМИТРОВ

Комплексна механизация...

КОЙ КАКТО МОЖЕ

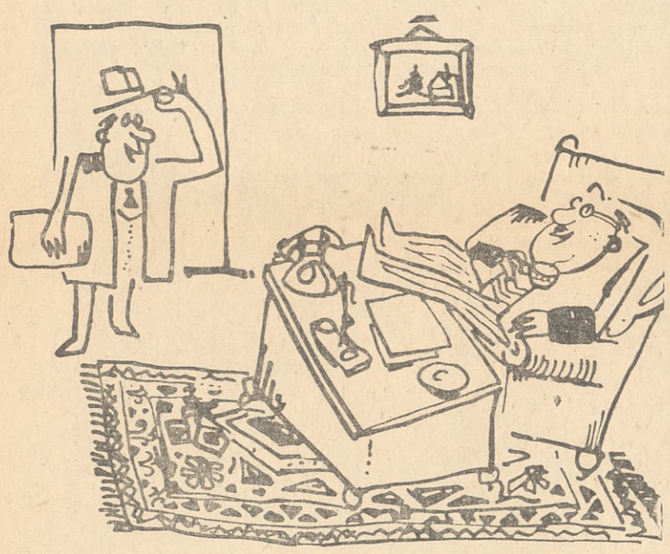
Колкото му глас държи,
той вика —
а каруцата в калта
друг тика.

НАЙ-ПОСЛЕ

Всичко тръгна
по масло и мед —
вуйчо стана
на директор зет.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Св. ЗАГОРОВ

— Здравей, какво правиш?
— Години за пенсия!

Гостоприемство или...

Всъщност, този въпрос стои от миналата година, но понеже миналата година беше първа и обещанието работите да се оправят бяха дадени за първи път ние не реагирахме, чакайки изпълнението на тези обещания. Но от обещания глава не боли.

За какво става дума. Още през лятото на миналата година в село Нова Черна една студентска бригада археолози направи разкопки и цял месец установяваше разни исторически работи за слава и чест на новочерненци. И тази година друга бригада вече две седмици, правейки нови разкопки, установява още исторически работи, пак за слава и чест на новочерненци. Но още миналата година гореспоменатите археолози разбраха какво значи да имаш баня и да нямаш баня. Хайде да не му казваме баня — много авторитетно звучи — няколко душа там за изпечените и измърсени момчета и момичета от бригадата. Да кажеш, че ги няма тези душове — има ги. Да кажеш, че студентите нещо не искат да ги ползуват — не, искат и то най-горещо. Тогава... тогава не ги дават!

И така в механичната работилница на ТКЗС — Нова Черна има баня с пет душа — напълно достатъчна да поеме „разноските“ на тридесетте студента. Но ето, че вече вора година не може да се преодолее съпротивата на началника на механичната работилница, който е решително против студентската чистоплътност. И под предлог, че щели да се запушат каналите и че студентите не разбирали да се оправят с банята, той не дава. А работниците (и предполагам самият началник на механичната работилница) се къпят, без да задръстят каналите или повредят баняджийските инсталации.

Не зная дали на новочерненските ръководители е известно, че когато човек копае и рови в земята, най-много се измърсява. И че след като осем часа си копал пръст и вадил керемиди, грънци, върхове на копия и мечове и други изкопаеми от разни епохи, първото нещо, което трябва да направи един нормален човек, е да се изкъпе в тая горещина. И като няма баня щат, не щат студентите се топят в неособено чисти те напоителни канали или пък се самоизмъчват по чешмите и кладенците. И като си помислиш, че всичко това е само заради нищо не почиващото съмнение, относно техническите способности на студентите, ще те побият възмутителни тръпки и съвсем справедливо ще попиташ: няма ли председатели там, я на ТКЗС-то, я на съвета, та да уредят къпане то на тези момчета и момичета? Защо една баня да хвърля сянка върху прословутото гостоприемство на новочерненци?

Това е не дотам веселата страна на въпроса. Но ако погледнем от елементарна медицинска гледна точка, ще трябва да станем толкова сериозни, че ако не искаме някой цял живот да си спомнят за Нова Черна, да направим така, че да могат да се измиват хората. Смятаме, че в Нова Черна има достатъчно сериозни хора, които да разберат крещящата нужда от баня и я уредят. В края на краищата за чест и слава на селото работят хората...

Панталей ПЪТНИК

Търговски ситнежи

За да получите книгата за оплаквания, ще каже те: „Моля, дайте ми книгата за похвали!“

* * *

Не губете кураж, ако продавачката не ви отговори. Питайте до три пъти и отново!

* * *

Ако намерите косъм в манджата, не се сърдете. Значи, че готвачът не е плешив.

* * *

Щом искате през горещините всичко разхладено, идете на Северния полюс!

* * *

Сервитьорските покривки не са изпрани, защото не влизат в сметката — не се ядат...

* * *

Не давайте бакшиш накрая, а предварително, за да се почувствува ефекта от обидата, която сте причинили на сервитьора...

Митко БРЪЗИЦОВ

Епиграми

ВЪПРОС

Абе в писането няма ли да има моди?
Докога ще пишем с буквите на Кирил и Методий?

* * *

АПОСТРОФ

„Напред, науката е слънце!“
Но всеки ден по 5-6 часа
момчето може да слънчаса!

Ст. ПЕТКОВ

УЧАСТ

Оплаква се пред всички ежът:
— бодлив ли си,
по щат ще те отрежат..

ИДЕАЛИ

И той си има идеали —
цигарите на шефа пали.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

НА ДОНОСЧИКА

Той е пръв сред първите,
щом клюка му подхвърлите.

Р. ШИМАБЕЕВ

ПЕДАГОГИЧЕСКИ

От много обич към децата.
тя ги прави на салата.

* * *

Колкото повече помощни часове взема учителят, толкова той е по-безпомощен.

Димитър СТЕФАНОВ

Св. ЗАГОРОВ

— Тате, да не мислиш, че и на мен ми е лесно тука — цял ден на слънце.

За последен път

Сгреших веднъж. То беше малка грешка.
В душата ми до днеска гръмолят
слова подобно камънаци тежки:
„Това да ти е
за последен път!“

Навярно още в оня миг родилен,
надвесена над моя смешен пъп,
орисница ме е предупредила:
„Това да ти е
за последен път!“

Навярно в сватбения ден, додето
наздравици и тъпани ехтят,
шептяла ми е любовта в сърцето:
„Това да ти е
за последен път!“

А може би и в моя час последен,
когато страсти и заблуда спрат,
над мен животът ще мълви приведен:
„Това да ти е
за последен път!“

Симеон МАНОЛОВ

На похлупака — тенджера

Назначили далтонист за началник на бояджийски цех. Не след дълго пред комисия от по-висш ранг той „мотивирано“ доказал по-добрата работа на работниците от своя цех по отношение на нюансирането в сравнение с работата в другите цехове. Тогава комисията го назначила за началник на предприятието.

Справка: членовете на комисията също са били далтонисти...

Илия РАВАЛИЕВ

Непредвидени

Той беше бомба в литературата, а всяка бомба избухва само веднъж.

* * *

Позволиха му да си развява байрака—байракът му беше бял.

* * *

Съумявай да се изпаряваш, преди да е станало горещо.

* * *

Не вдигай много пара, за да не ти сложат капак.

* * *

Подливай вода само на оня, който е на по-ниско място от теб.

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

VII републикански фестивал на баскетболната младост

Дни на неизвестни и изненади

Седмото издание на фестивала на баскетболната младост в Толбухин е вече преполовено. Нашите отбори водят тежки битки по площадките на спортния комплекс, за да защитят реномето на силистренския баскетбол. Мигват дни, пълни с напрежение и изненади. До последния съдийски сигнал са опънати нервите на състезатели и треньори и до края на всяка среща човек не може да бъде сигурен в победата на този или онзи отбор.

Първи изпитаха горчивината на поражението момичетата от Калипетрово. След успешен старт те се препънаха и загубиха в един динамичен мач от Петрич с 47:49, въпреки че няколко минути преди края водеха с пет точки. След това последва и поражение от „Славия“ — София с 35:40 и с това те загубиха всички шансове за класиране във финалната шесторка.

Девойките старша възраст на „Доростол“ трябва да изчакат изхода от двубоя между софийските „Локомотив“ и „Славия“ и едва тогава ще стане ясно дали ще продължат борбата за финалите.

Юношите младша възраст, след като се наложиха над Бургас, допуснаха да се случи това, което разтревожи цялата група. Заболяването на отличния Орлин Дренчев и неучастието му в мача с Перник се отрази на играта на отбора и въпреки желанието ни за победа, нашите момчета напуснаха площадката с наведени глави. Разбира се, с този мач не всичко бе решено. На следващия ден в мач с домакините — отбора на Толбухин, ние трябваше да победим. В игра отново бе Орлин Дренчев. Въпреки разгорещената обстановка, създадена от многобройните привърженици на толбухинските баскетболисти, нашите момчета вложиха много жар, играха по-зряло и победиха с 35:32. Човек трябваше да бъде на стадиона, за да почувствува радостта на 12-те от тази трудна победа. С нея отборът се нареди между едни от най-добрите финалисти. Но това зависи и от днешния ни мач с отбора на „Спартак“ — София.

Пионерките след известни колебания в първия ден победиха категорично толбухинските си съперници с 37:14, и в мач с представителките на Софийски окръг — отбора на с. Божурище, въпреки че противничките им водеха с шест точки, те победиха с 20:17.

Пионерите носят най-голямата ни радост на турнира. Досега те са безкомпромисни. В последния ден след победа над отбора на „Локомотив“ — София с 29:22, те са финалисти без загуба.

Днес е последният ден от борбата в предварителните групи и до довечера всички въпросителни около финалистите ще паднат. Оттам нататък ще започнат най-горещите битки на фестивала за спечелване купите на БФ по баскетбол.

Ангел КАЛИНОВ

О Б Я В Л Е Н И Е

Специалната школа за подготовка на монтажни кадри за промишлеността и енергетиката на страната при ТЕЦ—Русе подготвя специалисти-монтажници по следните специалности.

1. ЕЛЕКТРОМОНТЬОРИ от 10 юли 1968 г.
2. МЕХАНОМОНТЬОРИ от 10 юли 1968 г.

Периодът на обучението е четири месеца.

По време на обучението курсистите получават безплатна храна три пъти дневно, държавна издръжка по 10 ПМС както следва: неженени — 25 лева, женени без деца — 40 лева и женени с деца — 50 лева плюс семейните добавки за деца.

След завършване на школата обединението „Монтажи“ осигурява веднага работа по системата си из цялата страна.

Завършилите школата имат право да учат задочно средно техническо училище към ДО „Монтажи“ и ако го завършат и желаят, могат да следват ВУЗ — (висше учебно заведение — инженери).

Приемат се за курсисти мъже и жени от 18 до 40 години. Предпочитат се и се приемат предимно отслужили военната си служба мъже.

За справки и допълнителни обяснения по въпроси за курсовете се отнасяйте на адрес:

гр. РУСЕ
СПЕЦ. МОНТАЖНА ШКОЛА ПРИ ТЕЦ
Тел. 59—98

От дирекцията

О Б Я В А

Домът за мъже с душевни недъзи край село Правда — Силистренски окръг, търси да назначи касиер—домакин със средно образование; заплата по щата.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

О Б Я В А

Д. С. П. „Родопа“ — Силистра набира младежи и девойки на възраст от 15 до 17 години, завършили VIII клас, които ще бъдат изпратени на 2-годишно обучение в професионалното училище по месопреработка в гр. Левски.

Обучението е на пълна държавна издръжка.

Справка: Личен състав
тел: 24—07

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 79 (1396) | Вторник, 9 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕКРАСНИ ПЕРСПЕКТИВИ

Североизточна България — Добруджа и Лудогорието, е един от основните земеделски райони на страната. Той разполага с 8 800 000 дка обработваема земя. Постигнатите високи добиви в този край, особено в Толбухински окръг, показват, че тук може да се развие цветущо селско стопанство.

Климатът в района обаче е рязко континентален. Валежите са значително под средните за страната. Типични са ранно пролетните и летните засушавания, които влияят вредно върху развитието на посевите и твърде често се явяват ограничаващ фактор за получаването на нормални реколти. Именно поради това напояването на този плодороден край на нашата родина се явява насъщна необходимост.

Местните водоизточници в района обаче са твърде ограничени. Реките са малко, незначителни по размер и през лятото твърде често пресъхват. Подпочвените води също са в ограничени количества и могат да осигурят напояването само на незначителни площи. Поради това единственият голям водоизточник, от който могат да се осигурят необходимите количества вода за напояване на обширни площи, се явява река Дунав.

В технико-икономическия доклад „Добруджа и Лудогорието" на „Водпроект", който бе разгледан на 5 юли в Силистра от експертен съвет под ръководството на министъра на земеделието другаря Никола Палагачев, бяха предложени три схеми за изграждане на напоителна система в този край. Интерес предизвикаха първата и третата. Разискванията бяха насочени изключително към тях и мненията към изказваните се бяха противоречиви.

Първата схема предвижда водата да се черпи от две помпени станции: „Люляка" и „Малък Преславец". Капацитетът на помпената станция „Люляка" е 21 куб. м вода в секунда. През напоителния сезон ще осигури вода за 415 000 дка, а през мъртвия сезон ще захранва язовир „Мортагоново", който ще напоява 773 800 дка. Помпената станция „Малък Преславец" ще бъде значително по-мощна. Тя ще черпи 55,5 куб. м вода в секунда и ще напоява пряко 985 400 дка. През есента и зимата по два магистрални канала водите ще се отправят към язовирите „Лиси връх" и „Ведрина". От тези два язовира ще се напояват над 3 600 000 дка обработваема земя в Източното Лудогорие и Добруджа.

Третият вариант предвижда изграждането на три помпени станции. Станцията „Люляка" се запазва както в първия вариант. Предвижда се станцията „Малък Преславец" да бъде по-малка, с капацитет 37,5 куб. м вода в секунда. Тя ще захранва само язовир „Лиси връх". Ще бъде изградена и помпена станция „Силистра" с капацитет 31,5 куб. м вода в секунда. Тя ще напоява пряко 371 750 дка земя, а през есенно-зимния сезон ще зарежда с вода язовир „Ведрина".

Всяка една от посочените схеми има свои положителни страни. Както за нашия, така и за Толбухински окръг по-изгодна се явява третата схема. Според нея трите големи канала ще пресякат територията на Добруджа и Лудогорието и ще осигурят по пътно напояване на значителни площи още в първите години от изграждането на системата. Освен това ще се увеличи влажността на въздуха и ще се намали вредното влияние на суховеите в този район. А по първата схема Толбухински окръг ще напоява площите си главно от язовирите, които ще влязат в експлоатация значително по-късно.

Според изчисленията на някои специалисти обаче първата схема има икономически предимства пред третата. Изграждането на една мощна помпена станция край Малък Преславец ще струва по-евтино, отколкото на две станции, чийто общ капацитет е не значително по-голям от първата. И по отношение разхода на електроенергия предимствата са на страната на първия вариант.

Коя от двете схеми ще се приеме, ще се реши допълнително, след по-задълбочено проучване и обсъждане. Крайният икономически резултат от експлоатацията им ще бъде главният определящ фактор. Независимо обаче коя схема ще бъде приета, Добруджа и Лудогорието ще получат вода. Този засушлив район ще се превърне в богат и благоденстващ край.

Напояването ще доведе не само до увеличение на добивите от културите. То ще даде възможност да се измени структурата на посевните площи. Ще се увеличи процентът на интензивните култури. Масово ще се приложи отглеждането на втори култури. Ще се подобри фуражният баланс. Ще настъпи възход на животновъдството и преработващата промишленост. Изобщо перспективите пред нашия край са прекрасни.

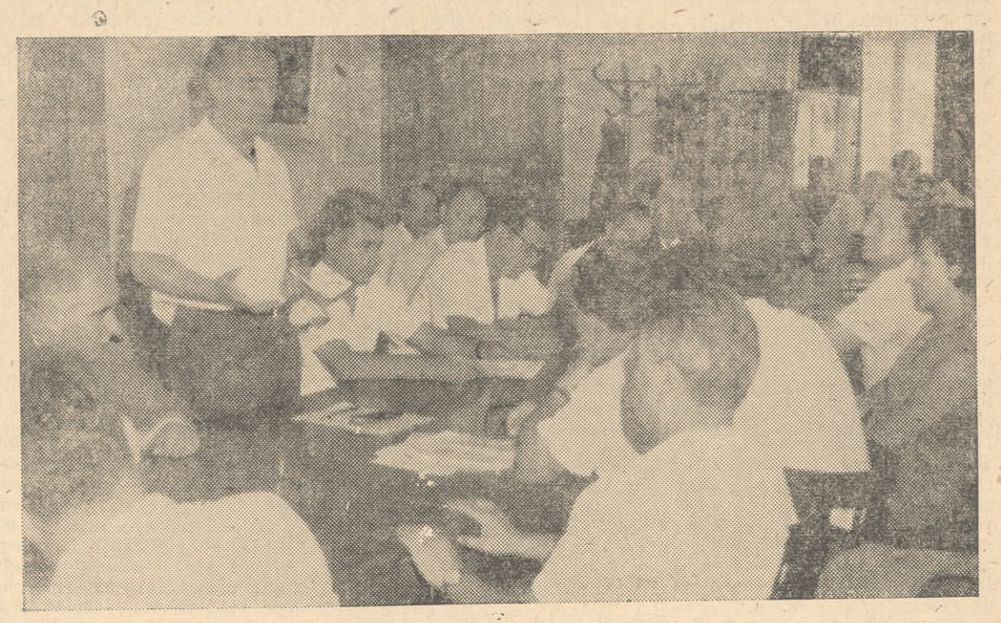
Предвижда се изграждането на системата да продължи около 15 години. Усвояването на поливни площи в нашия окръг обаче ще започне много по-рано, още в първите години от започването на големия строеж. Тогава суша та ще бъде окончателно победена и постепенно ще остане само като спомен от някогашното минало.

Емил ПРАХОВ

Експертният съвет заседава.

ИНДУСТРИАЛНИТЕ МЕТОДИ — БЪДЕЩЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ПРОИЗВОДСТВО

Въвеждането на индустриални методи на производство е решаващ фактор за възхода на селското стопанство. Това е пътят за повишаване на неговата ефективност и рентабилност, на неговата конкурентна способност. Комплексната механизация се явява важен етап към въвеждането на индустриални методи на производство.

Поради това един от главните въпроси, към които бе насочено вниманието на пребиващия в нашия окръг в продължение на два дни министър на земеделието, другаря Никола Палагачев, бе именно въпросът за комплексната механизация. По този повод в събота в малкия салон на ОНС бе проведено съвещание. На него присъствуваха специалисти от министерството на земеделието, ОК на БКП, от ОНС, ОКС и от кооперативните стопанства.

Началникът на управление „Земеделие" при ОНС Цветан Георгиев разказа накратко за успехите на окръга в областта на комплексната механизация. Сега в окръга съществуват 70 производствени единици за комплексна механизация, които обработват 51 процента от наличната земя. Макар че са нови форми на организация на труда, те вече бележат значителни успехи в своята дейност.

Много от присъствуващите взеха отношение по разглежданията въпрос. Голямо внимание бе отделено на подготовката на механизаторските кадри. Всички изказали се изразиха мнението, че това е въпрос, от който в най-голяма степен зависят бъдещите успехи. Същевременно обаче той не е добре решен в окръга. Голямо внимание бе отделено и на заплащането на труда на механизаторите с оглед повишаване заинтересоваността им за получаване на повече и по-евтина продукция.

Другарят Тодор Владимиров — началник на управление „Механизация" при Министерството на земеделието, се спря на успехите и на слабостите на окръга при внедряването на комплексната механизация. Той посочи, че все още много труд отива за прибирането на царевицата. Тя или се прибира ръчно, или пък кочаните се дообелват на ръка, ако са прибрани с кукурузокомбайн. Много труд се губи и за разреждането на посевите. Макар че имаме пневматични сеялки, някои ръководители и специалисти засяват повече семена на декар, за да се застраховат срещу някои непредвидени случаи. На окръга са не обходими още зърнокомбайни. Ге няма да струват повече, отколкото то загубите поради ненавременно прибиране на реколтата.

В своето изказване другарят Никола Палагачев посочи, че комплексната механизация ще изиграе решаваща роля за внедряването на индустриални методи на производство в селското стопанство. Тя обаче е само първата крачка към това. Необходимо е да се решат и други въпроси, като специализацията на производството, подготовката на кадрите и други. Особено внимание министърът на земеделието отдели на подготовката на кадрите. По своята квалификация селскостопанските работници трябва да се доближат до промишлените работници. Това не може да стане изведнъж, а за един по-дълъг период от време. Но то на всяка цена трябва да стане и селскостопанският работник по същество да се доближи до индустриалния работник. Колкото по-бързо решим този въпрос, толкова по-големи и трайни успехи ще имаме при внедряването на индустриални методи в селското стопанство.

Съвещанието обсъди и списването на списание „Механизация и електрификация на селското стопанство". Направиха се предложения на страниците му да се появяват и материали от повече специалисти. Да се пише по въпроси, от които механизаторските кадри ще могат да обогатят своя опит.

След съвещанието другарят Палагачев посети някои стопанства от нашия окръг, за да се запознае с постиженията им в областта на комплексната механизация.

Почетен работник от съобщенията

По случай 30 юни — Деня на работниците от транспорта и съобщенията с Указ на Президиума на Народното събрание от 26 юни 1968 година са наградени със званието „Почетен" работници и служители от ведомството на Министерството на съобщенията.

От нашия окръг със званието „Почетен работник от съобщенията" е наградена КОСТАДИНКА ДИМИТРОВА КОВАЧЕВА — телеграфист-телефонист при районна станция на съобщенията Тутракан — ДП Окръжно управление на съобщенията — Силистра.

И калипетренци ожънаха

С добре ремонтирани машини и при добра организация на труда започна лятната кампания в ТКЗС — Калипетрово. Това позволи на кооператорите да завършат жътвата и да се наредят на второ място в окръга по изпълнение на тази толкова важна селскостопанска задача.

След прибирането на ечемика, комбайнерите навлязоха в пшеничените блокове на 22 юни. Само за 16 благоприятни дни те пожънаха с 8 комбайна 10 500 дка пшеница. Това показва, че машините са работили безотказно.

И през тази кампания в кооператива бе проведена групова жътва. Калипетренци са пионери на този начин на работа в нашия окръг. Сега техния опит ползуват всички стопанства. Той се оказа много подходящ и резултатен.

Според председателя на кооперативна — др. Михаил Георгиев, всички механизатори са се справили добре с кампанията. И все пак са излъчени първенци, на които ще бъдат раздадени материални награди. За най-добрите ще бъдат организирани няколкодневни екскурзии до Варна и Пловдивския панаир.

С необходимото внимание се отнесоха калипетренци към семенните участъци, които заемаха 1 460 дка площ. Семената са съхранени. Макар че анализ не им е правен, изгледите са, че те ще отговарят на изискванията.

Хубавото е това, че вниманието на специалистите и ръководителите от ТКЗС — Калипетрово не бе насочено само към срочното завършване на жътвата. Те не отминаха и актуалния въпрос — сеитбата на царевицата за зърно — II култура. След комбайните в стърнищата навлязоха балировачките. Затова сега 50 на сто от сламата е балирана, а голяма част от останалата е извлечена в края на блоковете. Освободените площи веднага се изораха. Това позволи на механизаторите да засеят преди определения срок планираните 5 100 дка с царевица за зърно. Върху 2 000 дка вече зеленеят младите стебълца.

Срочното прибиране на реколтата е един сигурен резерв за намаляване на загубите от сушата. Като не допуснаха разпиляване на зърно, калипетренци спечелиха не малко в борбата за компенсация на щетите, нанесени от неблагоприятните климатически условия.

И този път победи добрата организация и трудолюбието на хората, тяхната воля и стремеж за постигане на добри резултати.

М. ТРИФОНОВА

ЕДНА КАМПАНИЯ ЗАВЪРШИ

В тези горещи юлски дни в разгара си е не само жътвата, но и прибирането и обработването на кайсиите. Затова ни говори неспирният триседмичен поток от коли, натоварени със сочни добруджански плодове, насочени към базите на ДСП „Булгарплод".

Едва ли има по-нагорещени дни, т. е. по-многолюдни и оживени в двора на консервния комбинат в Силистра от тези по време на обработката на кайсиите. Тук ежедневно постъпват по 130-150 тона сочни плодове. И влезе ли страничен човек, прави му впечатление, че тук се трудят рояк трудолюбиви хора. На помощ на колектива на консервния комбинат са дошли бригади от другите промишлени предприятия, ученици, домакини от града и др.

Нас ни привличат младежите и девойките, облечени в сини бригадирски блузи, работещи от лявото на портала. Това са младежи и девойки от 200-членната бригада „Дочо Михайлов". Те се притекоха на помощ на комбината в най-усиления сезон. 4-5 дни вече Климент Стефанов, командир на бригадата, е в постоянна тревога, и грижа, как неговите младежи да бъдат снабдени с плодове за обработка и как по-добре да изпълнят задачите си. Той разтваря своя бележник. — От него се вижда, че през тези усилни горещи юлски дни само 5-6 младежи не са се справили с трудовите норми. Ала нормите са за възрастни. На 200 човека 5-6 неизпълнили нормите не е голяма беда, защото в отделни дни бригадата обработва и по 17-18 тона кайсии.

На същата площадка се трудят и други временни училищни бригади. Ето например една немногочислена бригада от училище „Отец Паисий". Учителката Венеция Хорозова, с журнал в ръка, лично отчита край кантара резултатите на своите възпитаници. Нейната бригада е всичко на всичко петнадесетина ученици, но ежедневно обработват по 3,5-4 тона кайсии. Най-добре работят: осмокласничката Валентина Илиева, седмокласникът Румен Лазаров, шестокласникът Дончо Димитранов и др.

От другата страна на портала в двора е също многолюдно и оживено. Под навесите чистят от костилките сочните плодове, разговарят, други носят към кантара пълни щайги с вече почистени и сортирани плодове. Кантарджийката Тодорка Пантева бързо претегля очистените плодове и записва килограмите в своя журнал, подписва се и в присъствения лист на работника. В тази половина на двора работят бригади от другите промишлени предприятия, дошли да помогнат на булгарплодци в усиления сезон; индивидуални стопанки от града и постоянни работнички от стерилния цех на комбината. На шето внимание е привлечено от сръчните ръце на една от постоянните работнички на цеха — Надежда Калчева. Че е постоянна работничка в този цех, личи не само по белия й халат, но и от сръчността й, с която разрязва плодовете, изважда костилките и без колебание сортира в щайгите по качество разрязаните половини на плода.

Делничен ден — усилена работа! Трябва да отбележим обаче, че кампанията е към своя край и ръководството на цеха не всякога може да пресметне количеството необходими хора. Ето край кантара са се струпали хора, предават готовата продукция. На тях им задържат присъствените карти, а ново количество кайсии не им дават да чистят. Какво да правят тук, да бездействуват?! Измежду неосигурените с достатъчна работа този ден са и 15 работници от промкомбинат „Текстил". Сутринта им предоставили да чистят кайсии на машина в цеха. Повредила се машината, изкарват ги в двора да чистят ръчно. Тук предоставили на 15 човека примерно 200 килограма кайсии, когато нормата на един човек е сто килограма. И работниците, дошли на помощ, поставят въпроса за загубен ден както на своето предприятие, така и тук. Заявяват, че на другия ден няма на дойдат. Следва отговор, че ще минат и без тях.

При преваляне върха на тази кампания действително не всякога могат да се предвидят точно дневните постъпления, но на призованите на помощ хора трябва да се осигурява работа така, че те да не считат своето време за загубено. А кампанията по прибирането на кайсиите и преработката им е към своя край. След 3-4 дни напълно завършва.

М. ГЕОРГИЕВ

Среща на младите специалисти

Преди няколко дни в Окръжния комитет на БКП се срещнаха младите специалисти от окръга. Тук бяха дошли, за да споделят опит секретарите на заводските комитети на ДКМС, председателите на дружествените съвети на младите специалисти от промишлените предприятия, строителството, транспорта и търговията, млади инженери, гости.

Срещата ръководи секретарят на ОК на ДКМС Димитър Костадинов.

Присъствуващите в залата млади специалисти и гости изслушаха информация за първия етап от обществения преглед за работата с младите специалисти от промишлеността, транспорта и търговията — 1967/1968 година.

Радващ е фактът, че младежта се обръща с лице към грандиозната задача на страната — интензификация на икономиката чрез ускоряване на научно-техническия прогрес, организация на труда и управлението. В страната ни функционират вече 1 200 младежки творчески обединения. Изградени са 550 съвети на младите специалисти, 150 бюра за икономически анализ и т. н. В обществения преглед в страната само за една година са взели участие 16 000 специалисти, постигнати са технически подобрения с икономически ефект за над 100 милиона лева.

Не остават назад от задачите на деня и младите специалисти от нашия окръг, където досега са изградени 10 младежки творчески обединения, от които 5 съвети на младите специалисти, две бюра за научно-техническа информация, толкова конструкторски бюра и едно бюро за икономически анализ. В челните редици на младите специалисти са младите инженери от ЗММ, „Оргтехника" и ДМЗ „Стомана".

П. ТРИФОНОВ

СВЕДЕНИЕ

за напълнението на селскостопанските мероприятия

до 5. VII. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в %	Освободени площи от слама в %	Засята царев. за зърно — % II култура	Дълбока оран — дка
Айдемир	85	61	89	900
Калипетрово	95	74	100	1080
Бабук	82	68	100	900
Алфатар	62	44	91	2000
Алеково	70	50	87	—
Иширково	81	40	67	5290
Смилец	89	48	75	3950
Попина	46	51	73	1970
Сребърна	80	40	91	200
Ситово	73	43	68	1310
Сраимир	90	45	88	350
Кайнарджа	58	39	95	2440
Голеш	30	36	92	—
Средище	66	46	101	2300
Тутракан	66	36	97	—
Нова Черна	100	53	50	—
Старо село	77	48	81	720
Белица	89	61	80	300
Главиница	85	44	66	—
Ст. Караджа	60	46	82	—
Сокол	73	58	45	—
Зафирово	78	42	53	1400
М. Преславец	85	62	108	1300
Дулово	75	42	80	1115
Мерден	41	30	68	—
Окорш	59	44	93	—
Секулово	58	47	92	1820
Добротица	69	46	90	—
Чернолик	65	46	85	973
Нисиево	66	39	89	80
Всичко ТКЗС	70	46	82	30398

Епопея на велик героичен подвиг

(По случай 100 години от преминаването на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа на р. Дунав)

В началото на юли 1868 г. на северния бряг на Дунава 125 българи, облечени във въстаническа униформа, полагат клетва в името на поробената си родина. Четниците са строени един срещу друг с обърнати пушки надолу към земята. Вред тях с голи сабби в ръце са Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Сабите се кръстосват, развяват се знамената с извезаните върху тях призивни думи: „На оръжие, мили братя", „Свобода или смърт". Всеки повтаря клетвата, която с ясен и силен глас произнася писарят на четата Иван Попхристов.

Неимоверните усилия, положени от страна на Хаджи Димитър, Стефан Караджа и техния най-добър помощник и съветник поручик Иван Попхристов (Ванката Райчев), довеждат до успешен край започнатото дело. Създадена е една здрава бойна единица, непозната дотогава по силата на своя дух и значително отличаваща се в усвояването на военното изкуство от всички предишни хайдушки дружини и чети. В редовете на четата са значителна част от участниците от втората българска легия в Белград, известни със своите революционни прояви: Иеремия Българов, Коста Ефтимов, Димитър Захаралията, Спиро Джеров. Немалко са и младежите-патриоти, дошли от България; или емигранти—българи, живеещи във Влашко и Русия. Деветнадесетгодишният Александър Василев, който никога не е виждал България, пише до баща си: „Днес аз отивам в нашата земя прадедна, там ще, мили мой тате, да живеят свободно... Милите мои братчета целувам и да им напомните за мен дано по стъпят и те по мой примерен път".

В нощта на 5 срещу 6 юли един голям чам отнася към южния дунавски бряг, недалече от устието на р. Янтра, шепата храбреци. Нека всички да видят и знаят как българинът се бие за свободата. Брегът е съвсем наблизо. Турският караул забелязва чама и вика: „кой иде". На турски Караджата отговаря: „като излезем, ще ни видиш". Пропукват първите изстрели. Малки огънчета прорязват нощната тъмнина. Четниците слизат на родната земя, която ще напомня на вековете, че оттук е минала дружината на Хаджи Димитра и Стефан Караджата.

В походна колона начело със знаменосците те поемат път, който води към безсмъртието. Още първия ден — 6 юли — започва неравна и жестока борба. Заобиколени при караисенските лозя, достойните синове на България повече от пет часа се сражават срещу превъзхождащия ги противник — башибозук и заптии. Всеки куршум улучва целта. През нощта те успяват да се изтеглят оттам, откъдето неприятелят не очаква, по посока на север и отново поемат на юг към Балкана. Второто сражение става на 7 юли в Карапановата кория. На помощ на врага тук идва и черкезка конница. Боят продължава цял ден. Умората е страшна. Лицата на всички са опушени от барута, устата са попукани от жажда. Едва когато светлината на деня отстъпва пред вечерната тъма, свирачът свири отбой. На третия ден при Вишовград (Велико Търновско) шепата храбреци вече се срещат с редовна войска.

И след третата битка четата не е разгромена. Смущението в лагера на поробителя нараства. Башибозушките табори нападат и викат „москов гяур". Не могат да повярват, че сражаващите се са техните довчерашни роби. Разтревожени са пашите и бейовете, разтревожени са и техните покровители — европейските консули. Телеграфът отнася телеграма след телеграма в Цариград: „добре въоръжени и дисциплинирани. Случаят не е лесен за ликвидиране" Русенският валия моли да се изпрати помощ от цели полкове на втори армейски корпус.

9 юли 1968 г., сряда. Започва четвъртото поред сражение в местността Канлъдере. Двете рътлини са заети от врага. Засвирва бойната тръба. Дясното крило, предвождано от Караджата, полита напред. Лявото се втурва да заобиколи една от височините и да удари в тил неприятеля.

Един срещу друг са изправени — робите и господарят.

Звънтят сабите и съсичат на място.

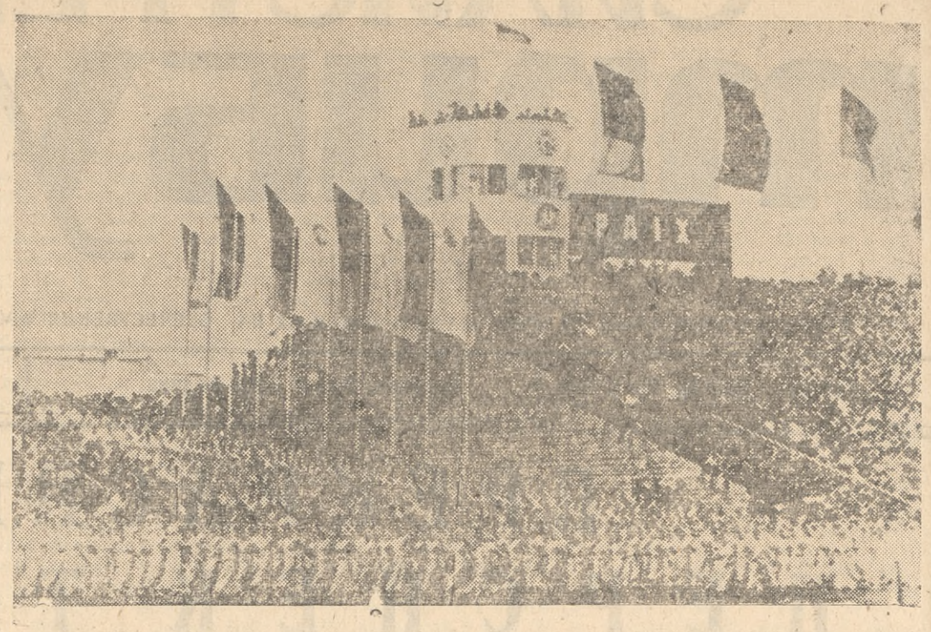
Караджата е обграден. Искат да го хванат жив и спират стрелбата. Втурват се момчетата да спасяват войводата. Късно е. Тежко ранен, със сетни сили той вика: „Дръжте се, братя. Смърт на кучетата.. на месо отмъщение".

Височината е взета, но редиците са оредели. Търновският паша наблюдава сражението, обещал е по три жълтици бакшиш за всяка глава. Настървено налита турският аскер. Със сетни сили юнаците задържат напора, за да дочакат настъпването на спасителната тъмнина.

Останала без Караджата, без Ванката и без десетки още бойци, дружината начело с Хаджи Димитър достига до Бузлуджа, където с геройството си завършва епопеята на един велик родолюбив подвиг.

Людмила ГЕНОВА

СВЕТОВНИТЕ ФЕСТИВАЛИ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ В СНИМКИ

Осми световен фестивал на младежта и студентите в Хелзинки— юли 1962 год.

ПОЛЕЗНА СРЕЩА

Много и разнообразни са инициативите, които провежда комсомолското дружество „Иван Стайков" при промкомбинат „Камъшит". Те се подготвят внимателно. Посрещат се с интерес и желание от младите работници.

Наскоро дружественият комитет подготви среща на комсомолците с добрата производственичка Жечка Георгиева от цех „Ракита".

На срещата др. Георгиева говори за развитието на цеха от основаването му досега. Тя не отмина трудностите, които са срещали в работата. Направи сравнение с миналото и настоящето на цеха. Съобщи някои данни за бъдещото му развитие.

В непринуден разговор комсомолците зададоха много и различни въпроси на добрата производственичка. Как участвува в мероприятията провеждани в бригата? Обича ли професията си?

Присъствуващите напусна ха срещата, като решиха в бъдеще да поддържат по-тесни връзки с първенците. Защото от челниците в производството може да се научат толкова полезни неща.

Радка ЛЮБЕНОВА

По следите на нашата критика

„На пресечките липсват знаци"

„Занемарено заведение"

Под горните заглавия в брой 68 на вестник „Силистренска трибуна" от 13 юни тази година поместихме критични бележки. Във връзка с това Градският народен съвет в Силистра ни отговори следното:

„ЗА ЛИПСВАЩИТЕ ЗНАЦИ: На всички пресечки в града има поставени пътни знаци. Те обаче не се опазват от гражданите — чупят се, изкривяват се. Всички повредени знаци са прибрани. В момента се ремонтират и в срок до 10 юли т. г. ще бъдат поставени на определените им места.

ЗА ЗАНЕМАРЕНОТО ЗАВЕДЕНИЕ: поради това, че ГТП „Здрава храна" няма достатъчно амбалаж (шишета за соди), не се зареждат пивниците достатъчно. В пивницата, която се намира в кв. „Гагарин", има само 12 шишета соди за обмяна. Лимонада има в достатъчно количество и се снабдяват редовно обектите.

Предвижда се да се построят допълнителни търговски обекти в кв. „Гагарин" за подобряване обслужването на гражданите."

Делът на пионерите

Отшумяха училищните тържества по случай края на учебната година. Учениците с радост приеха бележниците си с оценките за годината и заживяха с трепетите на лятото. Впрочем психически те отдавна бяха подготвени за лятото.

На дружинен сбор в с. Попина беше приет план за лятната работа. Изградиха се пионерските команди. Една от основните задачи, която стои пред тях през лятната ваканция, е да помагат на кооперативното стопанство.

И още в първите дни на ваканцията те взеха участие в обработката на пролетните култури. Пионерите окопаха 220 декара царевица, прибраха фураж от граховата смеска на площ от 130 декара, оплевиха тютюневия разсад.

Сега учениците активно се включват в подготовката на пушпа от кайсии. Организирано, по команди, обработиха много тонове кайсии. А бившите седмокласници вземат участие и в брането на плодовете.

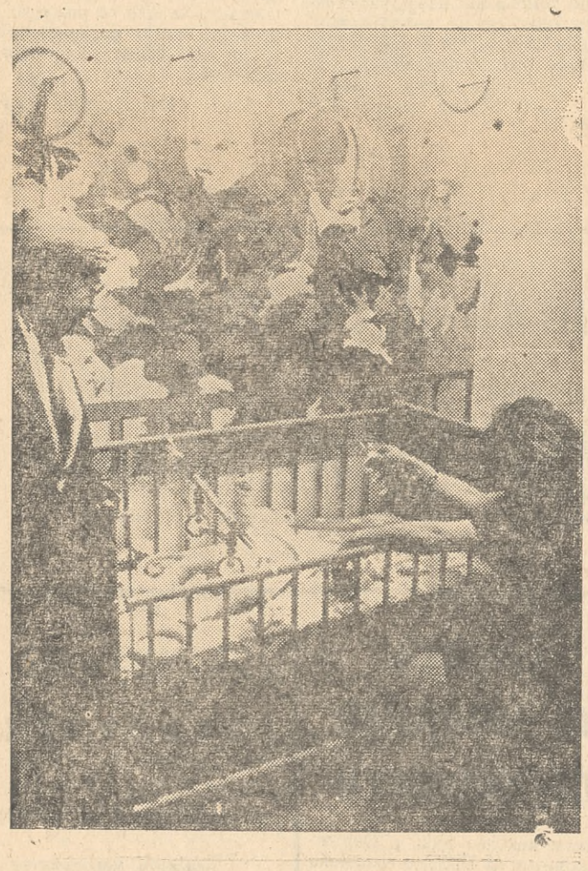
Започна усилена кампания по сортиране на домати за износ. В тази работа също ще се включат пионерските команди. Засега най-трудолюбиви са Радка Христова, Росица Драганова, Гинка Иванова и много други пионери.

Но без спортуване и игра не може. При голям интерес преминаха срещите от турнира „Футбол на смяна 68". Сега отборът на попинските пионери с нетърпение очаква футболния отбор на своите другари от с. Ситово.

Привечер пионерите се отправят към библиотеката да подменят книгите, които четат. В тях откриват всичко, което ги интересува и е било тема на разговор през деня. Още много дела очакват попинските пионери през това лято.

Илия РАВАЛИЕВ

(наш кореспондент)

Г-жа Леа Люблин излага една от своите творби в Майския салон в Париж. Но в добавък към тази творба, наречена „Моят син или обективната действителност". г-жа Люблин излага същевремено и . . . своя син.

Нужна е по-голяма обществена отговорност

Демократизирането на нашия обществен строй извиква на живот редица нови масово-политически организации, комисии и други обществени органи, които изпълняват най-различни функции. За нормалното им функциониране, решаващо значение има положителното отношение на техните ръководства към задачите, които те има да изпълняват, както и умението им да организират по-добре тяхното изпълнение. От голямо знанение е и отношението на политическите и административни ръководства към тях, в чиито райони работят.

Едни от тези нови органи са другарските съдилища към предприятията и учрежденията. Тяхното организационно ръководство, контрол и възлагане на работа съгласно закона е предоставено на профкомитетите и административно-стопанските ръководства по места.

За да се повиши юридическата квалификация и подготовка на членовете на другаските съдилища, Окръжният съвет на профсъюзите провежда периодически семинари и други мероприятия с тях. През тази година са проведени например 4 семинарни занимания с беседи по закона за другарските съдилища и други правни въпроси. За съжаление трябва да отбележим, обаче че посещаемостта на заниманията е слаба — около 25 на сто от определените хора, въпреки че своевременно се повикват с писма, по телефона или чрез председателите на профкомитети. И на 4-те семинарни занимания не са присъствували членовете на другарските съдилища от промкомбинат „Текстил", ОНС, Комунални услуги, Драгажен флот, ДСС, „Водно стопанство". От 3 или 2 занимания са отсъствували представителите на „Стомана", „Оргтехника", ЗММ, Керамична фабрика, „Транспред", ДТП, ОКС, Здрава храна, Камъшит, Горско стопанство и „Зърнени храни". От някои предприятия идват само по 1-2 души, вместо най-малко по 6.

Оправданията със заетост, за бравяне и т. н. на някои представители на профкомитети и на другарски съдилища за тези отсъствия са съвсем неоснователни. Само с наличието на силно подценяване на ролята и задачите на тези органи и с липсата на необходимото чувство на обществена отговорност у тези дейци, може да се обясни това положение.

Нужно е, след като бъде съобщено за семинар, председателите на профкомитети по места да вземат необходимите мерки, за да осигурят хората на насрочените занимания и да търсят обществена отговорност на безпричинно отсъствувалите. При всички случаи може и следва да се осигуряват присъствието на поканените на семинара.

За сравнително малкия брой разгледани дела от другарските съдилища по предложение на административните и профсъюзни ръководства, също имат вина лично ръководителите на предприятията и учрежденията и председателите на профкомитетите. Те не възлагат на другарските съдилища да се занимават с редица нередности, имащи място в техните обекти.

За да се подобри работата на другарските съдилища и те да вършат добре своята дейност, нужно е да им се оказва необходимата помощ.

Андрей ЦОНЕВ

Из опита на партийните комитети

С ПУЛСА НА НОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

На много съвещания в Окръжния комитет на Партията е отбелязвана положителната работа на Градския комитет на БКП — Дулово. Искаме да се спрем не на всички проблеми, които решава комитетът, а на онния, които се очертават като характерни и се отнасят до повишаване ръководната роля на градската партийна организация.

ТВОРЧЕСТВО И ДЕЛОВИТОСТ

Такава е атмосферата, създадена в Градския комитет на Партията. Майският пленум на ЦК от 1964 година обърна особено внимание на необходимостта да се повишава непрекъснато ролята на партийните органи и организации, да се подобрява техният стил и метод, организаторската и политическата им работа. Партийното ръководство да се изгражда на научна основа. В светлината на тези изисквания са насочени и усилията на Градския комитет за осигуряване пълно единство на политическите мерки, обезпечаващи изпълнението на стопанските задачи, с формите и средствата на партийната работа. За да се решат тези големи задачи, комитетът отделя особено внимание на обучението на партийните бюра и актива. Организират се семинари с партийния актив, ден на партийния секретар, а за младите комунисти е образувана двегодишна школа с тематика от партийното строителство и икономическите въпроси.

С помощта на Градския комитет все повече се изменя тематиката на заседанията, пленумите и пратийните събрания. Наред с вътрешнопартийните въпроси се разглеждат и такива, отнасящи се до икономиката на предприятията. Те и преди са разглеждани, но сега стремежът е друг — повещо и по-компетентно. Търси се помощта на специалистите, на научните институти, върши се добра предварителна подготовка.

Градският комитет работи по целогодишен план. За заседанията на комитета и бюрото се приемат календарни и оперативни планове. По инициатива на комитета в шест ППО се експериментира партийната дейност да протича по шестмесечни планове. Резултати? Рано е още да се прави оценка. Оказва се обаче, че перспективното планиране дава възможност на ГК и бюрата на ППО да извършват по-добра предварителна работа по въпросите, които ще се обсъждат. Тази форма дава възможност за повишаване активността на бюрата и комунистите в производствената им дейност, а така също на партийните събрания.

Значителна помощ по внедряване на научност в ръководството на ГК оказва икономическият съвет, изграден на обществени начала. Досега съветът е извършил икономически анализ на Промишления комбинат и „Наркоопт". Главно внимание се обръща на организацията на труда в производствения процес, и на използуването на работното време, техническата въоръженост. Тези проверки-анализи несъмнено ще помогнат на ръководствата на предприятията да подобрят работата. Предстои такава помощ да бъде оказана и на кооперативното стопанство.

В момента икономическият съвет работи карти за технико-икономическите показатели— прогноза. На основата на тези карти бюрото на комитета ще приеме обща прогноза — перспектива за развитието на промишлеността в Дулово. Под ръководството на комитета икономическият съвет организира курс в Машиностроителния завод за създаване на проект за нова организация на производството. Изградени са три групи инженерно-технически работници, които работят по проекта.

Голямо внимание бюрото на ГК отделя на ръководството на икономиката, на кооперативното стопанство, на кадрите, които работят в него. На заседание на бюрото периодически се правят оценки и анализи за различните отрасли от дейността на ТКЗС. Повече от 260 комунисти работят в кооперативното стопанство. От 6 тракторно-полевъдни бригадири 4 са с висше и двама със средно образование, от 6 завеждащ ферми, 3 са с висше и 3 със средно образование, 2 инженери и 2 икономисти — висшисти, прилагат своите знания за укрепване икономиката на стопанството. Проведеният в началото на годината пленум на ГК на тема „Използуването на основните фондове в ТКЗС" беше предшестван от много добра предварителна подготовка, срещи и разяснителна работа с кооператорите, механизаторите и ръководните кадри в ТКЗС. Значителна бе и помощта; която Градският комитет потърси от института в Ген. Тошево.

Творчеството, деловитостта, стремежът за внасяне на компетентност в партийното ръководство са характерни черти в стила на ГК на БКП в Дулово и неговия секретар Тодорка Гроздева. Умението да се поставят и решават задачите не е дар от небето, то се придобива, когато човек обича работата и сам гори в нея.

Творчески подходи комитетът при проведения пленум по въпросите за разширяване на вътрешнопартийната демокрация. За подготовката на пленума работиха 4 комисии от членове на ГК и щатни работници. Наред със събранията по тези въпроси в 30 на сто от ППО и в 6 организации бе проведена анонимна анкета по предварително раздаден въпросник. Анкетата показа развитието на демокрацията в ППО и задачите, които има да решава комитетът в това отношение.

Някои считат, че под научност в партийното ръководство трябва да се разбира прилагането на специални знания, свързани с нуждите на различните сектори. Това е едната страна, макар и много важна. С нея се занимават и стопанските дейци. Компетентното партийно ръководство изисква познаване и правилен подход при решаването на тези въпроси. То изисква от комунистите да бъдат авангард в усвояване на новото, а партийните членове със специални знания да бъдат активно ангажирани в разработването на проблемите. Така постъпва в практическата си дейност и ГК в Дулово.

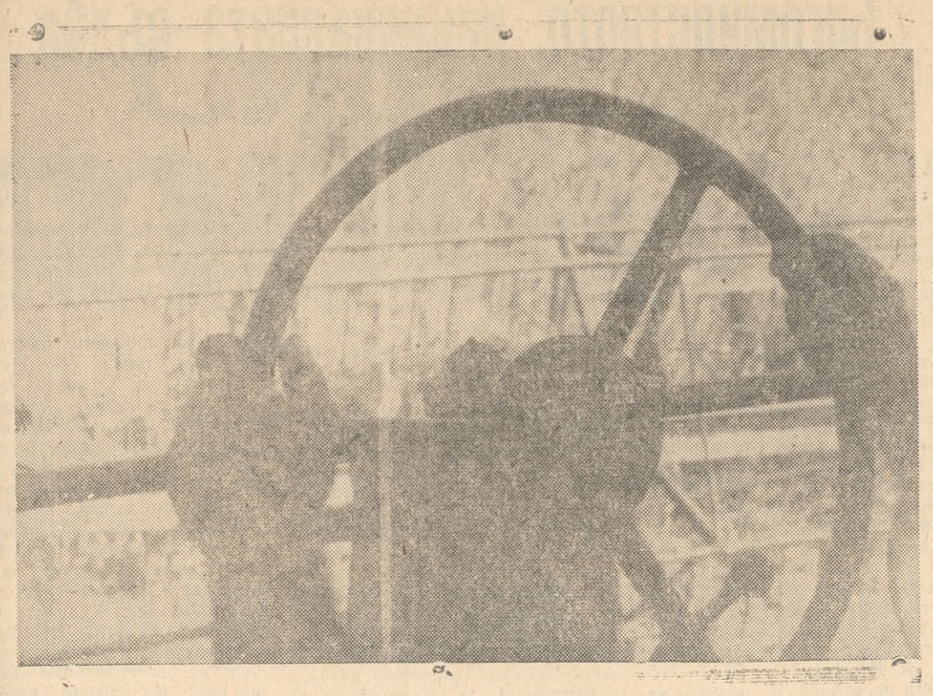
ГЛАВНОТО — РАБОТАТА С ХОРАТА И ПРОВЕРКАТА НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО

Градският комитет високо цени организаторската и политическата работа. Изисква от бюрото на ППО, от ръководителите—комунисти да усъвършенствуват формите и методите на ръководство на стопанската дейност, да бъде действена организаторската и идейно възпитателна работа с хората. Следи с голямо внимание работата на кадрите в района. За тях ежегодно бюрото приема писмена оценка. Главен критерий, по който се оценяват, е тяхната способност да виждат новото, да развиват активността на хората, да довеждат започнатата работа докрай. За тяхното обучение и възпитание работи и школата със смесена тематика, изградена към Градския комитет. В процес е и изграждането съвместно с ГК на Комсомола съвет на младите специалисти. Сега в района има изградени 67 бригади и групи за комунистически труд, в които участвуват 30 на сто от членовете на Партията, предимно млади комунисти. Тази висша форма на социалистическо съревнование изисква от бюрата на ППО ежедневни грижи и ръководство. Тук комитетът трябва да помага повече за преодоляване на някои недостатъци в отчитането, стимулирането и т. н. Голяма политическа и организаторска работа вършат ГК и бюрата на ППО във връзка с 25-годишнината на Девети септември. Повече от 400 работници и кооператори поеха задължение то да водят борба за завоюване „Паспорт на победата".

Полезни се оказаха и срещите на членовете на бюрото и секретарите на комитета с трудовите колективи от предприятията. Повдигнати бяха въпроси около благоустрояването, снабдяването и битовото обслужване на населението. Сега повече внимание се отделя за политическото обучение и информираността на населението. Организират се говорещи вестници по предприятия, беседи по радиоуредбата. На тези задачи служи и вестник „Дуловска искра". В общия тон ще трябва да се влеят и усилията на комунистите от ППО в Раздел, Черковно, клона на ДАП, където всичко е в ред.

Промени се и отношението на партийното и стопанско ръководство по въпросите на Комсомола. В помощ на Комсомола са изпратени над 25 комунисти. В стопанските ръководства се привличат младежи, в УС на ТКЗС има вече трима комсомолци, в Промишления комбинат—двама, в ДМС—двама и т. н. Доверието към комсомолските организации е едно от най-важните условия за повишаване на техния авторитет. Създават се предпоставки, материална база за ползотворна комсомолска дейност. В ППО се прави преценка на направеното досега.

Не може обаче да има положителни резултати в партийната работа, ако ГК не организира системна проверка на изпълнението. Комитетът се стреми проверките никога да не губят характера си на политически контрол. Проверката и контролът се извършват посредством комунистите в различните отрасли, от народно изградени групи, викане на отчет на ръководните стопански дейци. В проверките се ангажират членове на бюрото и секрета

Преодолели не една трудова битка, силните ръце на комбайнера умело водят машината за последен откос на тазгодишната жътва.

ЕДИН ТРУДЕН РАЗГОВОР

*** НЕДОМЛЪВКИТЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ**

*** ОТПАДА ГЛАВНИЯТ ИЗТОЧНИК ЗА КОМПЕНСАЦИЯ НА ЗАГУБИТЕ**

*** ВМЕСТО ИКОНОМИИ — БРАКУВАНЕ НА ЖИВОТИНСКА ПРОДУКЦИЯ**

Разговорът ни с председателя на ТКЗС — Кайнарджа не потръгна. Георги Георгиев ни отговаряше с недомлъвки, резервирано, без всякакво желание. Имаше ли право председателят? За себе си — може би! Защото кога то задачите се изпълняват трудно, труден е и разговорът около тях.

Както във всички кооперативи на окръга, така и в кайнарджанския, главен източник за компенсация на загубите от сушата е тютюнът. Но тук са засадени едва 10 процента от допълнителните площи. Как ще се добие тогава продукция за 360 000 лева?

Причините за изоставането? В най-усилните дни в стопанството са разсаждани средно по 120 дка тютюн. Сега тази цифра спада на 40 декара. Председателят търси оправдание в заетостта на хората. Едни от тях берели кайсии, други жънели на ръка.

— А разсадът?

— С разсада сме добре! Имаме достатъчно във всички бригади.

По-късно разбрахме обаче, че тук др. Георгиев спести известна част от истината. В с. Кайнарджа, в неговите 3 бригади, трябва да се засади най-много тютюн. Но тук разсадът е провален. Бригадите трябва да се снабдяват от другите села, които с право държат първо да изпълнят своите планове. Между другото първите листа на тютюна са вече узрели. А от всички бригади само в Зарник и Светослав е почнала беритбата. Дали липсва работна ръка, или добра организация?

ТКЗС — Кайнарджа закъсня и със сеитбата на царевица за зърно—II култура. А условия за работа тук съществуват. Валежите в началото и средата на юни осигуряват необходимата влага на почвата. Че е така подсказва поникналата и израснала вече царевица, засята на ечемени площи. Лошото е това, че тук пет тях хиляди декара, освободени от ечемик, не бяха веднага засети, а се допусна неоправдано закъснение. Сега работата по подготовката на площите и сеитбата на царевицата е добре организирана, но не можеше ли да не се изчаква?

Другарят Тодор Пасков — главен счетоводител на стопанството, ни въведе в тревожния свят на цифрите.

— Трудно ще бъдат покрити загубите от 536 000 лева! Стремим се да намаляваме разходите, но...

В растениевъдството разходите са по-големи в сравнение с 1967 година. Впрочем те и така са били планирани, а икономии не са постигнати. Скъпа си остава и животинската продукция. Главната причина за това е неизпълнение на плановете. В кравефермите за шестмесечието са надоени 62 то на мляко по-малко от предвиденото. Остава неизпълнен и планът за овчето мляко.

Човек би помислил, че в тази неблагоприятна година стремежът на хората е насочен само към една, единствена цел: икономии и само икономии! Но един, макар и бегъл поглед, ни увери в обратното. За час и половина в стаята на главния счетоводител влязоха двама души с документи за бракуване на ... мляко и яйца.

— Нямаме условия за съхраняване на млякото — бе отговорът на др. Пасков. — А и организацията на изкупуването от Млекопреработване е лоша.

Лоша организация, и лоши резултати. Такива ни са впечатленията и от начина, по който се изразходват оскъдните фуражи. А в един от оборите в стопанския двор на Кайнарджа четем лозунга: „Да изпълним дадената дума пред Партията с чест".

Важен момент в изпълнението на плановете сега е пестеливото изразходване на фуражите. Затова се и възмущаваме от картината, която видяхме в това помещение. Повярвайте: кравите буквално лежаха върху постеля от люцерна и слама! Сочният фураж бе разпръснат чак до входа на обора. А досега в стопанството са осигурили едва половината от необходимата белтъчна храна за животните. Така ли трябва да се пилее ценният фураж?

В мероприятията за компенсация на загубите са посочени задачи във връзка с търсене на източници за поливане. Много от тях обаче са били несполучливи.

Детските градини и ясли (сезонните) тук са разкрити. За разлика от други години в тях се приемат деца само на майки, действително заети в производството, изработили необходимия минимум трудови дни. Но това начинание ли да се направят известни икономии от средствата, предвидени в това отношение.

Ограничени са и покупките на резервни части, с което досега е постигната икономия 12 000 лева. От икономия на труд в животновъдството са спестени 7 000 лева. Това идва да подскаже, че въпросите за компенсация не се отминават. Нашето мнение обаче си остава категорично: в ТКЗС — Кайнарджа е необходима много по-добра организация, много по-голяма настойчивост по изпълнение на набелязаните мероприятия във връзка с борбата за компенсация на загубите от сушата. Само така ще се постигнат значителни резултати и мероприятията няма да останат затворени в папките на ръководителите.

Стефанка СТАНЕВА

Мъката на стария грънчар

Грънчарското колело бавно се завърти и спря. Старият грънчар постави настрани изваяната от него, кой знае коя по ред, глинена саксия, заобира останалата по пръстите си глина и седейки на работното си място, неусетно се унесе в спомени. Когато човек попрехвърли годините, често го спохождат спомените. А той бе почувствувал умора, пък и тези досадни мисли, че с неговия край ще умре и грънчарството в рода му...

— Шейсет и две години не са малко — тихо произнесе за себе си бай Петър и погъна в спомени.

През време на османското иго прадядо му се преселил от Еленско тук, в Добруджа. Намерил препитание в Тутракан. С пресельването си пренесъл и грънчарското колело и така от баща на синовете, от тях на внуците се предавал древният занаят. От купчинка тутраканска глина опитните майстори извайвали чудни вази, саксии, стомни и пр. Разна сяли ги по сборища и панаири. С това се и прославило името на преселците—еленчени. И фамилията им станала — Грънчарите...

Край грънчарското колело израства и бай Петър Грънчаров. Помагал на баща си, учил занаят. През 1944 година опитният майстор решава, че старото колело трябва да бъде заменено. Сам изработва ново. После десетина години затрудненото пласиране на готовата продукция го принуждава да напусне занаята за около десетина години. Но дойде пенсията и старият грънчар се обърна отново с лице към изоставеното грънчарско колело. А то, зарадвано, че отново е в движение, пак запя своята монотонна песен. И сега добре размесената глина бива извайвана още по-добре, отколкото през младите години, или така се струва на стария грънчар, върнал се със спомените си към младите години. Не, не е така. Бай Петър е решил да завърши грънчарството в своя род с най-хубавите творения...

Спомените се редяха като на киноленти в паметта на стария майстор. Беше му мъчно. В размирните години на войната бе отишел да живее в Румъния. Там се ожени, роди му се син. Искаше на него да предаде древния занаят. Южна Добруджа се присъедини към България. Законът по родината Петър Реши—ще се върне в родния град. Жена му отказа, задържа при себе си и сина. Младият и буен Петър не се поколеба — чувството към родината надделя и той се завърна. Ожени се повторно в България. Родиха му се дъщери, а синът, на когото разчиташе да предаде занаята на дедите... остана в Румъния.

Вратата на работилницата скръцна. При бай Петър влезе клиент. Старият майстор трепна и като че се събуди от сън. Синът му е израснал в чужбина, станал е човек. Ала старият майстор току-що го виждаше във въображението си в работна престилка край грънчарското колело...

Стане сутрин бай Петър, ако няма глина, ще отиде и да си достави. Ще начука кварца, ще го смели хромелът, ще зареди пещта. Ще запее грънчарското колело, а утре ще зарадва клиентите. Така осмисля бай Петър своите старини. А дойде ли краят, грънчарското колело ще подеме може би някой от цеха в Силистра. Но да беше го предал бай Пегър на сина си!..

Викентий ДУКАНОВ

Продукция над плана

Кооператорите от с. Дунавец с бригадир Коста Йоргов и уч. агроном Боянка Христова получиха рекорден добив кайсии в кооперативното стопанство. От направената днес равносметка се установи, че са добити и отчетени 165 тона кайсии при план 70 или над плана 95 тона. Изразено в проценти, това е 235 на сто изпълнение.

Да се получат такива високи производствени резултати от кайсиевата градина при продължителната суша през т. г. е истинско чудо. Но получените успехи не са случайни. Те са резултат на проведените агротехнически мероприятия от кооператорите в кайсиевите насаждения. Извършено бе наторяване с по 40 кг суперфосфат на декар, двукратно окопаване около плодните дървета с права лопата, просветляване на короните, пръскане с бордолезов разтвор и севин, варосване и т. н.

Според бригадира Коста Йоргов голямото плодородие се дължи най-вече на проведените навреме две поливки в момента на силния растеж на плодовете.

Така трудолюбивите кооператори от с. Дунавец, с чест и гордост изпълниха и преизпълниха дадената дума. Те дадоха своя дял в борбата за компенсиране на загубите от сушата. От общото производство 135 тона бяха предадени на ДСП „Булгарплод", а само 20 тона на „Винпром". От двете звена на бригадата помного кайсии доби и продаде звеното на Марин Неделчев — над 90 тона.

Живко ТРУШЕВ

Общественият преглед по охраната на труда

Един от основните фактори за успешното изпълнение на показателите на петгодишния план е усъвършенстването на условията на труда. От състоянието, в което се намират те, до голяма степен зависят работоспособността на работниците, равнището на производителността на труда и броят на трудовите злополуки и професионалните заболявания.

Ръководейки се от решенията на Деветия конгрес на БКП за по-нататъшното подобряване грижите за човека, за опазване на неговото здраве и трудоспособност, за създаване на оптимални санитарно-хигиенни условия за работа, Окръжният народен съвет, Окръжният съвет на професионалните съюзи, Хигиенноепидемиологичният институт и редакцията на вестник „Силистренска трибуна" организират обществен преглед по охраната на труда, бита и общественото осигуряване. Целта на прегледа е още веднъж да се наблегне върху този важен за трудещите се въпрос. Да се извършат онези мероприятия, които поради една или друга причина, не са намерили място в еждневната работа на административните и профсъюзните ръководства. Да се активизират колективите в предприятията и организациите за създаване на най-благоприятни условия за осъществяване на трудова дейност.

Общественият преглед започна на 1 юли 1968 година и ще продължи до 1 юни 1969 година. Той обхваща предприятията от промишлеността, строителството, транспорта, съобщенията и комуналните предприятия.

Прегледът ще се проведе по следните показатели:

— Максимално намаляване на производствените злополуки и не допускане на смъртни случаи.

— Намаляване честотата на трудовите злополуки и броя на загубените работни дни от злополуки и професионални заболявания.

— Намаляване до минимум часовете на извънредния труд, положен без разрешение.

— Пълно, навременно и качествено обезопасяване на машините и съоръженията.

— Редовно и качествено провеждане на инструктажите и обучението на работниците и ИТР по техническата безопасност и хигиената на труда.

— Най-широко прилагане на новите почини по охраната на труда.

— Установяване на санитарно-хигиенни норми при условията на труда — осветление, отопление и вентилация — за да се създадат безопасни условия на работа.

— Поддържане в образцов ред и чистота на работните помещения и площадки, баните, съблекалните, умивалните, стаите за лична хигиена на жената, общежитията, столовете, складовете и дворовете, както и тяхното озеленяване и цветооформяне.

— Спазване на трудовото законодателство и включване на стопанския и профсъюзния актив в провеждането на здравната пропаганда. Повишаване на филактика, охраната на труда, подобряване бита и общественото осигуряване.

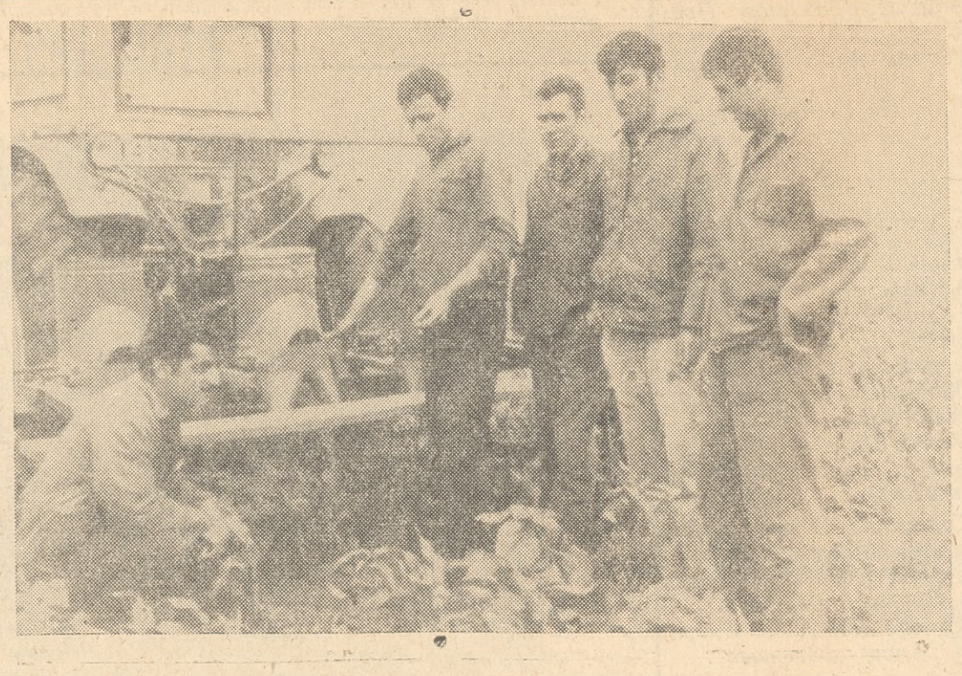
На колективите, постигнали най-добри резултати, ще бъдат раздадени награди както следва:

1. Три награди за предприятията, заели първите три места в прегледа — по 300, 250 и 200 лева.

2. Двадесет индивидуални награди за проявили се работници, служители и инженеро-техническо работници.

Отчитането на резултатите от прегледа ще се извърши под непосредственото ръководство на Окръжния съвет на професионалните съюзи и Окръжните комитети на професионалните съюзи към 1. I. 1969 година и 1 август 1969 година, като се съчетае с отчитането на съревнованието по изпълнение на производствените планове.

Окръжният народен съвет, Окръжният съвет на ПС и Хигиенно епидемиологичният институт призовават всички ръководители на предприятия, работници и специалисти, целия профсъюзен актив на работа за създаване на по-благоприятни условия за труд и почивка, за намаляване на злополуките и заболяванията, за достойно посрещане на 25-годишнината от социалистическата революция в България.

Качественото окопаване на пролетниците е важна предпоставка за получаване на високи добиви. Затова бригадирът Вълчан Стоянов от ТКЗС — Секулово е постоянно сред полето. Той проверява работата на механизаторите и заедно с тях се стреми да отстрани недостатъците при обработката.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Организатор на творчески сили

ДПП „Електрометал" е машиностроително предприятие, включено в системата на местната промишленост. Неговото производство се изразява в единадесет вида машини за предприятията от местната промишленост, леене на чугунени отливки, напарвата на тръби, канализационни инсталации и др. За изпълнението на тези задачи се изисква наличието на подготвени технически кадри — инженери и средни техници. В това отношение обаче то е поставено по-лошо в сравнение с останалите машиностроителни предприятия. В него работят трима инженера и около 20 средни техници. Това обстоятелство налага най-пълно използване на силите и възможностите им и висока квалификация на изпълнителските кадри.

Организатор на творческите сили и добър помощник на стопанското ръководство тук се явява Научно-техническото дружество. В неговия тематичен план е предвидено решаването на многобройни и разнообразни задачи. Седем колектива работят по усъвършенстването и подобряването на производството. Тяхната дейност е от голямо значение, като се има предвид, че предприятието не получава от друго място организационна и методическа помощ. Вече е завършена работата по създаване на уредба за запалване на горивото във вагрянките и приспособление за вътрешно и външно шлайфане на цилиндрични детайли. Колективите работят за направата на инсталация за използуване на горещите газове от вагрянките, за създаване на опростена и по-малко металоемка конструкция на парогладачните машини и прогресивна конструкция на нафтова пещ за топене на цветни метали. Планът за рационализаторската дейност се изпълнява успешно.

Членовете на НТД участвуват активно в мероприятията за осъществяване на 44-то постановление. Те изградиха обществен съвет за научно-техническа информация, който следи новостите и информира периодично кадрите. Специална комисия по научната организация на производството, труда и управлението извърши наблюдения и проучванията по критичния анализ. Тази комисия проведе специална анкета между колектива и сега проучва резултатите.

Значима е дейността на дружеството по квалификацията на кадрите. В предприятието действуват три курса — със стругари, леяри и шлосери и един семинар. Програмата и изнасянето на лекциите са дело на дружествени членове.

Помощта, която НТД оказва на стопанското ръководство, като организира творческите сили на техническите кадри, е значима, затова партийната организация и дирекционният съвет съдействуват за подобряване на работата му, за най-пълно изпълнение на задачите, поставени в плановете му.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Новости • техника • Новости

НОВ ЗЪБОЛЕКАРСКИ ИНСТРУМЕНТ

Ленинградецът М. Н. Добрински е създал зъболекарска бормашина от нов тип, работеща с полупроводници. Тя тежи по-малко от 200 грама, а скоростта, с която се върти нейният наконечник, е 14 000 оборота в минута. Качествата на новата бормашина позволяват да се ускори обработването на зъбите, като при това се намаляват болките.

ПО-ТВЪРД ОТ ДИАМАНТА

В лабораториите на университета в Осака са синтезирали материал, по-твърд от диаманта. Той съдържа една част магнезий, една част кварц и четири части кислород. Сега експериментаторите се опитват да получат диаманти, които да са електропроводими. За това е необходимо да се създадат един милион атмосфери налягане.

ВОДА ЗА ПИЕНЕ ОТ ВЯТЪР

Над остров Сан Кроа — САЩ, разположен между Големите и Малките Антили, почти ежедневно минава силен пасажен вятър с голяма концентрация на вода. Изчислено е, че от тласканите облаци могат да се получат по 3 800 куб. м дневно вода за пиене. Създаден е проект за изсмукване на тази вода чрез специални мотори, действуващи срещу вятъра.

АНТИБИОТИЦИ... В ПОЧВАТА

В почва, взета от Калифорния, са открити нови гъбички — стрептомицети, които отделят неизвестни досега антибиотици. Тези препарати притежават силно антибактериално действие: в частност те действуват пагубно на културата на стафилококите. Веднъж вкарани под кожата на мишки, антибиотиците защищават дълго време жвотните от стрептококи.

БОЯТА ОТБЛЪСКВА ПРАХА

Във всесъюзния научноизследователски институт за нови строителни материали е създадена нова боя, която отблъсква праха. Тя е дълготрайна и евтина.

С полиран мрамор са облицовани станции на метрото и стени в лабораториите, където се работи с голяма точност (там не се допускат повече от две-три прашинки на кубически метър). Мраморът е избран не случайно. При третирането на въздуха върху повърхността на мрамора се образуват положителни заряди и прашинките, които винаги имат положителен заряд, се отблъскват от него. Всички бои имат отрицателен заряд, поради което привличат прашинките.

РАДИАТОРИ ОТ БЕТОН

Съветският изобретател Уханов е разработил прогресивна механизирана технология за масово производство на безметални отоплителни радиатори. Те се формуват от полимерен бетон на две части, които след това се залепват. Евтините лепени радиатори по своята якост и водонепропускливост не отстъпват на съвременните чугунени. В хигиенично отношение са по-добри благодарение на малко по-ниската температура на външните греещи повърхности при равни температурни спадания на топлоносителя.

КИСЛОРОД ВМЕСТО КРЪВОПРЕЛИВАНЕ

Лекарите от болницата „Харбър Дженерал" в Торанс (Калифорния) успяха да спасят болен, който беше загубил много кръв, а отказваше да му бъде прелята такава. Те успяха да сторят това, като му даваха големи дози кислород.

Двадесет и шестгодишният пациент имаше силен кръвоизлив, предизвикан от тумор в стомаха. Лекарите успяха с операция да спрат загубата на кръв, но за спасяването на оперирания беше необходимо кръвопреливане.

Пациентът, последовател на религиозна секта, забраняваща кръвопреливане, не се съгласи с такава мярка, поради религиозните си убеждения. Лекарите бяха принудени да използуват специални методи. Те прибягнаха до силно „бомбардиране" на тялото с кислород. Това въздействие върху тъканите доведе до бързо абсорбиране на кислорода, което помогна на организма да изчака произвеждането на достатъчни количества нови кръвни телца, фиксиращи кислорода в кръвта.

След половин час болният излезе от състояние на кома, а в разстояние на 12 часа положението му беше значително подобрено. След тридневно лекуване лекарите сметнаха, че болният се намира извън всяка опасност.

ри и членове на ГК, което дава възможност да се видят как се изпълняват решенията, дава се възможност да се види реалното положение, да се окаже по-квалифицирана помощ.

ПРОБЛЕМИТЕ НА МАЛКИЯ ГРАД

Не е необходимо да се изучава откъснато работата на Градския партиен комитет. Ежедневието на неговия секретар Тодорка Гроздева събира като във фокус тези проблеми.

Един работен ден... Сутринга среща с началника на отдел „Просвета" при ОНС — за разпределението на учителските кадри в района — те все още не достигат. След него влизат двама директори на предприятия — Бойков и Марков — спор за някакви специалисти — техници — и те не достигат в Дулово... Граждани, поставили въпроса за квартири, те също не достигат (защо в Дулово не е организирано още кооперативно жилищно строителство?). Насочен бе към ГНС.

...Една другарка търси работа, в Дулово трудно се намира. Друга има работа, но няма кой да гледа детето — в яслите няма места... Секретарят на ГК на ДКМС търси помощ по изграждането и осигуряване работа за средношколската бригада.

Проблеми и въпроси, по които трябва да се мисли — трябва да се решават.

После среща с работниците от комитета. Разговор с инструктора на ОК на БКП по предстоящите задачи. След обяд среща със специалистите от промишлеността и селското стопанство. А привечер Гроздева излезе с председателя на ТКЗС по полето. Там се виждат в действие партийните мероприятия за борба със сушата. От разговорите с механизаторите се разбира как е организирана политическата работа, какво е заплащането, сеитбата на вторите култури...

Един обикновен работен ден е завършил.

Дуловският район бе един от изостаналите в миналото. В последните години той обаче прави значителни стъпки в своето развитие. С добра перспектива за развитие е новият Машиностроителен завод. Разширява се дейността на Промишления комбинат. Строи се Завод за биоконцентрати смески. Богатее и укрепва кооперативното стопанство.

Градският партиен комитет като политически ръководител дава вярна насока и полага големи грижи да обезпечи правилно водене на партийната политика от държавните и стопански органи в града и неговия район.

Тук няма област на човешката дейност, където да не се чувствува грижливата ръка на Партията. В училищата, сред работниците и кооператорите — навсякъде е тя, Партията.

Йордан ЦЕНОВ

НЕРЕШЕНИТЕ ПРОБЛЕМИ НА ДВИЖЕНИЕТО

☆ Докога ще съществува опасност от пияните шофьори?
☆ Знаят ли всички правилника за движение?
☆ Кога ще заговори съзнанието?
☆ Какво изчаква ГНС?

Въпросът с автопроизшествията не стои от днес. И не се говори за първи път за необходимостта от решителни мерки за тяхното ограничаване. Но колкото и да се вземат тези мерки броят на превозните средства расте, за съжаление расте, и то твърде обезпокояващо, броят на автопроизшествията. И именно в нашия окръг, който е на второ място по поддържането на пътищата в страната и почти на последно място по брой на моторни превозни средства, както и по натовареност на пътищата. Тогава? Щом имаме хубави пътища, щом движението не е така претоварено, остава ни само да държим здраво кормилото. Но ето че именно това кормило не се държи здраво!

Който минава по-често покрай сградата на окръжното управление на МВР, ще види, че почти всеки ден се сменят на нарочно построената площадка катастрофиралите мотоциклети, коли, имена на нарушители.

За първото шестмесечие на миналата година са наложени 536 наказания на нарушителите. За първото шестмесечие на тази година те са се увеличили на 925. За същия период е имало 61 катастрофи, при които има двама убити и 38 тежко ранени. За тази година тези цифри са нарасли съответно на 97 катастрофи, със 7 убити и 53 тежко ранени. Както се вижда разликата е внушителна. От станалите автопроизшествия най-голям дял се пада на превишената скорост, след това се нареждат тези с употребата на алкохол, неправилното изпреварване и разминаване, техническа неизправност, слаба квалификация и пр.

Превишената скорост обаче е резултат от придобит кураж. А този кураж идва пак от алкохола. Една цифра — 240 наложени наказания на водачите за употреба на алкохол е недвусмислено доказателство за това. Просто няма ден, в който някои да не се напият и направят нарушение. Това говори за явно принизено съзнание у водачите, които най-безотговорно рискуват живота на хора, държавно имущество, че и собствения си живот. Това говори и за слаба възпитателна работа с тях. Но заедно с тях определена вина носят и продавачите на напитки по пивници, лавки и хančета. Въпреки изричното нареждане да не сервират алкохол на шофьорите, те дават. — нали правят оборот. Някои смятат, че ако пият две бири, нищо им няма. А точно тези две бири притъпяват вниманието, забавят реакциите и в края на краищата водят до неприятни и понякога трагични последствия. И понеже борбата против употребата на алкохол трябва да се превърне в една от първостепенните задачи на нашето гражданство, ще цитирам няколко просто фрапиращи случаи.

В Чернолик, начело с председателя на селкоопа, трима „смелчаги“ така се напили, че се качили и тримата (!) на един мотоциклет и пеейки, и викайки, тръгнали да си развяват байрака из селото. При това този, който карал мотора, е бил лишен от право именно за употреба на алкохол. Кръстю Янков — зам. главен счетоводител в РТС—Тутракан, се напил през работно време (!), като при това заявява, че пил само лимонада. Домакинът на същото РТС Аурелиян Керемидчиев така се докарал, че не можел на краката си да се държи, но въпреки това се качил на мотора. В Сребърна Димитър Русев Драгнев, заедно с диспечера на стопанството отишли във Ветрен, на пили се и на връщане обърнали джипката, заедно с дъщерята и зетя на тежко ранения Драгнев. А ето един още по-куриозен случай — Янко Йорданов Грешнов от Иширково, без да има документи за правоуправление се обърнал със собствения си „Запорожец“ и се търкалял доста време. Разбира се, бил пиян човекът. Ето и една жена употребила алкохол — Или на Илиева Тодорова от Дулово. За отбелязване е, че на съпруга ѝ също са отнети документите, поради употреба на алкохол. Кой ли ще им кара сега „Булгарреното“?

Както казахме по-горе, случаите с нарушили правилника пораждат пиене са ежедневни. Значи ежедневно по пътищата ни пътуват един или няколко потенциални убийци. Не знам докога ще се търпят тези хора така, но ясно е, че само глобите на КАТ не са достатъчни. Трябва някой много сериозно да се изправи срещу шофьорското нехайство и лекомислие. И този някой е обществото, чиито членове са и тези шофьори!

Ако отидете до консервната фабрика и се спрете там, ще видите, че всеки втори шофьор нарушава правилника за движение, поне в тази част на града. Ние така и направихме. И само за няколко минути се събраха над десет шофьори, повечето от които първокласни, които много добре знаят какво трябва да правят, но, на, не го правят. Тук имат вина и строителите от ГНС, които си оставиха ръцете на това платно и така го направиха, че само след година се развали напълно.

Стана въпрос за ГНС и веднага си припомних онези важни точки, които залегнаха в решенията на състоялата се през май сесия на ГНС за поставяне на светофари, за разрешаване или поне започване на разрешаването на крайно претовареното движение пред ресторант „Албена“ и пр. Но мина доста време и кой знае защо решенията са си все още на книга, въпреки че има закупени светофари от месеци, и въпреки единодушното мнение и решение на всички за по-бързото им поставяне. А ако някой все още не е убеден в това, че трябва нещо да се направи между ресторант „Албена“ и пътно управление, нека отиде поне един път на обяд на това място и наблюдава само няколко минути страхотната какафония от няколко хилядите приждащи към града пешеходци, велосипедисти, мотористи, коли и пр. Като прибавим липсата на тротоар, ще видим, че ако трябва нещо да се направи—подлези, надлез ли, трябва най-напред там да се прави. Наистина е необяснимо изчакването на ГНС при тази просто вадеща очите ни изтина. Далече сме от мисълта, че това незабавно ще разреши всички проблеми, но значително ще облекчи положението поне на територията на Силистра. А това е вече нещо.

Както се каза и в началото, въпросът с автопроизшествията няма да се разреши незабавно и веднъж завинаги. Но срещу пиене то, нехайството, нарушението на правилника и пр. трябва да се поведе остра и непримирима борба. От всички и навсякъде!

Николай ЗЛАТЕВ

Богомилството, националната съдба и княз Сибин

Още в първите страници на новата си книга Емилиян Станев напомня за своята философия: „В очите на младия елен, който висеше на дъба и чиято кръв капеше по калния сняг на двора, днес беше прочел много повече, отколкото във всички книги. Не се ли криеше в тях загадката на света?“ С романа „Иван Кондарев“ преди години писателят се отклони значително от първоначалната посока на творческото си развитие. Изключителните му възможности на художник, постиженията му като пластик и познавач на природата с нейните първонати обитатели не го задоволяваха и той отвори нова страница в своята творческа биография като се насочи към проблемите на миналото, за да търси там характера на нацията.

Сега писателят се отправя на още по-далечно пътешествие в историята: царуването на натрапника Борил, масовото разпространение на богомилството в началото на 13 век. Но тук няма богат летописен материал, нито дълги анализи. Емилиян Станев отново се връща към своя чудесен лаконизъм.

Книгата може би ще предизвика недоумение у някои читатели, в чиито представи богомилството е само социална реакция срещу властта на боляри и църквата. Същината на всяка средновековна идеология неизбежно е свързана с религията. Някои историци в миналото игнорираха до голяма степен социалната страна на богомилството и виждаха в него само проява на духа на отрицание, под чийто знак преминава като че ли цялата ни история.

Емилиян Станев търси своя позиция. Той не отминава и отрицателните последици от рушителната стихия на богомилското мислене, което води към отрицание на живота. Писателят използува дуалистичната философия на учението, според което материалният свят е дело на дявола, а бог е вдъхнал само душата на човека и разкрива своята концепция за човешкото съществуване. Той вижда в Сатанаил, рогатия, дявола — по-скоро творческо начало.

Интересни са изображенията на тълпата, които Емилиян Станев е изградил със замах. Той е показал разрушителната ѝ сила, безмилостната жестокост, родена от човешкия егоизъм. Образът на Силвестър, съвършеният богомил, носи значителен заряд на обобщение. С него писателят се докосва до явление, което излиза от рамките на българската история. Самотен остава истинският мислител, неразбран е той, щом надхвърли равнището на масата. За свой водач тя признава трезвия и практичен, но ограничен в разбиранията и стремежите си Тихик. Това е разбунтуваният роб, който не знае друго, освен да заеме мястото на господаря, когото е свалил.

Всички проблеми в книгата на Емилиян Станев са органично свързани със съдбата на главния герой Сибин. Авторът го представя като последен княз от прабългарско коляно. В любовта между Сибин и Каломела има нещо възвишено романтично и същевременно сурово, властно, неотменимо, което се отдалечава от духовната сфера и се подчинява на вечния кръговрат на съществуването. И колкото повече се замисляме над съдбата на княз Сибин, над неговите терзания, колкото навлизаме в неговия свят на боготърсене и отрицание на бога, все повече разбираме, че това е герой от ренесансово време. Писателят е подсказал неизбежното развитие на човешкото мислене, което ереси те на средновековието тласкаха извън официалната догматика на църквата. И с това литературният образ може би губи историческата си точност, но затова пък печели откъм жизненост, защото показва на съвременниците силата на човешкия дух, който е способен да проникне в бъдещето.

Йордан ВАСИЛЕВ

Да се тръгне по нов път

За учениците лятната ваканция отдавна вече е свършен факт. Училищните класни стаи зинаха, а глъчката се пренесе на улицата, по домовете и полето. Идентично с казаното е и положението в с. Сребърна. 150 ученици—пионери и комсомолци предстои да прекарат смислено лятната си почивка, за да наберат сили за новата учебна година, чието начало с всеки изминат ден наближава.

От посочената цифра на общия брой на учениците в Сребърна, 34 души се намират в оздравителни и обикновени лагери. Само малка съпоставка е достатъчна да се види, че болшинството от учениците прекарват и тази година лятната си ваканция в селото по своите домове.

Ето какво казва дежурната учителка и същевременно дружинна ръководителка др. Мария Вълкова по повдигнатия въпрос за смисления летен отдих на децата:

— Нашите ученици веднага след започването на лятната ваканция се включиха в помощ на своите родители. Една седмица учениците ходиха в с. Ветрен, за сортиране на домати, а сега голяма част от тях работи всеки ден в зеленчуковата градина на с. Сребърна. Освен това възпитаниците на нашето училище участвуваха масово в беритбата на липов цвят...

На въпроса не е ли организирано нещо друго с децата, не е ли правен опит за осмисляне на почивката, за нейната пълноценност освен с работа др. Мария Вълкова посочи, че поне засега традицията в селото е такава. Прави се всичко, което е по силите и възможностите на учителския колектив, но през лятото учителите са във ваканция, а дежурните по училище имат толкова много задължения. Ето сега се прави инвентаризация на книгите от училищната библиотека, идват ученици за свидетелствата си, правят се протоколи на заседанията на учителския съвет, които са се състояли през последно време, попълва се летописната книга на училището, получават се и се отговаря на множество писма.

Разбира се, най-малко др. Вълкова е виновна за това, че в с. Сребърна летният отдих на учениците е все още в плен на традицията, че е оставен на самотек. Неволно ни се натрапва мисълта — не е ли по-целесъобразно дежурните учители, изоставяйки някои от стандартните си задължения; да поемат организирането на лятната почивка на своите възпитаници, ставайки инициатори на различни занимателни идеи. На учениците освен труд през лятото са необходими игри и занимания, каквито през учебната година липсват. Но в с. Сребърна, както и на още доста места в селата, се работи вяло по този въпрос. Крайно време е по тези аномалия да се сложи край и почивката на децата с помощта на учителите и обществените организации да се превърне наистина в нещо желано, приятно и смислено.

Р. ШИМАБЕЕВ

НЕСЪПРОТИВЛЯВАЩ СЕ

(хумористичен разказ от Фр. Горенщайн)

Добър кръглолик мъж, с очила и шапка срещна една свирепа личност с квадратни челюсти, кокалести юмруци. Мястото на срещата беше самотно и часът късен — само парченце от луната над ничаше като свидетел. Личността внимателно го разглеждаше, преценявайки къде по-добре да се вкопчи. Мъжът отвърна с доверчива, добродушна усмивка.

— Дай да запуша! — намери оригинално начало личността.

— Заповядайте—радостно каза мъжът и извади от джоба си кутия цигари.

— Дай огън!

Мъжът радостно щракна със запалката. Личността взе запалката, замислено и зло запуши, не намирайки продължение на установилите се отношения.

— Ти, може би се обиждаш, че ти задигнах запалката? — с надежда попита личността.

— Не, какво говорите— топло каза мъжът, — аз я носех специално, — може би тя ще се понрави някому...

— Ти, какво, подигряваш ли се? — нервно пита личността.

— Не, моля Ви се, аз просто се радвам на срещата ни.

— А шапка защо си сложил?

— Наистина е топло... Ще я сваля...

— А очилата за какво ти са? Очилата ще ги скрия в джебчето. Ето, както на Вас е удобно.

— М-да — поколеба се личността, губейки нишката на разговора, — м-да... Ух, ти подлец...

— Знаете ли — замислено каза мъжът, — вашата критична забележка, без да се гледа на известна грубост в стила, по всяка вероятност е искрена и обективна.

— Ух, ти, говедо — продължи своята мисъл личността.

— А ето, тази ваша забележка — замислено произнесе мъжът—вече съвсем е лишена от субективизъм и възможно е да е близко до истината...

Личността се слиса и смутено отстъпи, после изведнъж се разсърди и залепи един юмрук по каещата се добра физиономия. Мъжът ахна, но преодолявайки болка като отново се усмихна и искрено каза:

— Очевидно аз нещо съм ви оскърбил... Щом ме биете, значи съм виновен...

Личността постоя малко време леко замислена, после отстъпи, за да се засили и нанесе удар не с ръцете, а с краката. Мъжът се преви, притискайки ръце към корема си, но изведнъж се изправи и усмихвайки се каза откровено:

— Очевидно аз сам не разбирам колко е голяма моята вина пред вас...

Тогава личността, преодолявайки появилите се кой знае защо трепки, събра всичките си сили и заудря мъжа с тяло, глава, крака, лакти, колене, така че той се забърта като пумпал. Но постепенно въртенето се забави и пред свирепата личност се появи неговата нетрепваща виновна усмивка.

— Вашите действия — невъзмутимо произнесе мъжът, наистина леко фъфлейки поради двата избити зъба, — вашите действия са така закономерни и справедливи, че да се протестира против тях, значи да се прояви късогледство.

И тогава личността подскочи, размаха във въздуха крака, нещо в корема ѝ избълбука, от гърдите ѝ се откъсна пълен с ненавист вой, който внезапно премина в стон, и после даже и в жално стенене и хвърляйки на земята чуждата запалка и даже собственния си каскет, личността като обезумяла побягна, чупейки храстите наоколо си.

—Жалко — замислено, гледайки, с добра, съвестна усмивка каза мъжът, държейки кърпичка на разбития си нос.—Жалко, че моята вина пред този човек остана до края неизяснена и неизкупена...

(превод от руски)

Нови книги

Ангел Каралийчев. Разкази. БП.

Александър Атанасов. Пластове. Повест. Профиздат.

Арманд Барух. Съдбоносна есен. Роман. БП.

Божидар Божилов. Поезия. БП.

Георги Апостол. Албум. БХ.

Емилиян Станев. Легенди за Сибин, преславския княз. НМ.

Ефрем Каранфилов. Българи. „България в образи“. НМ.

Иван Спасов. На път с връстниците. Литературни портрети и статии. НМ.

Исак Паси. Философски литературни етюди. НИ.

Любен Станев. Поглед от хълма. Роман. БП

Минчо ДРАГАНОВ. Религиозната психика на българите. БКП.

Станислав Вихров. Бъди. Стихове. НК.

Стефан Продев. Отблясъци. Публицистика. НМ.

Тодор Данаилов. Операция „Амор“. „Стършел“.

Американци, живущи в Токио, проведоха голяма демонстрация, за да протестират срещу войната на САЩ във Виетнам. Те искаха незабавно спиране на бомбардировките. На лозунгите им пише: „Мир“.

В А Ж Н О

Окръжният клон на РАДИО-ТЕЛЕВИЗИОННИ СЕРВИЗИ при ДСО „РЕСПРОМ“ съобщава на своите клиенти, че открива в градовете Силистра, Тутракан и Дулово от 1 юли т. г. АБОНАМЕНТНО ПОДДЪРЖАНЕ на извънгаранционните български и вносни телевизори. Срещу 11 лв. годишна такса сервизите извършват поправки на абонираните телевизори включително и с материалите с изключение на кинескопа. Сервизите са задължени в тридневен срок от датата на заявката да отстранят повредата. Ако дефектът е по-сложен, телевизорът се взема в сервиза, а на клиента се дава оборотен телевизор до връщането на неговия. Заявките могат да се правят и по телефона, като се съобщи само номера на абонаментната карта. Между абоната и сервиза се сключва договор, в който подробно са указани задълженията на сервиза и клиента.

Граждани, възползувайте се от предимствата, които ви дава абонаментното поддържане на вашите телевизори.

ЦЕНТРАЛНА СЕРВИЗНА БАЗА—КЛОН СИЛИСТРА

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра търси да назначи един електроженист-оксиженист. Справка „Личен състав“.

ПРАКТИЧЕСКО СЕЛСКОСТОПАНСКО УЧИЛИЩЕ — ГР. ГЕН. ТОШЕВО, ОКР. ТОЛБУХИНСКИ

С Ъ О Б Щ А В А

на интересуващите се, че през учебната 1968-69 година в училището ще бъдат приети общо 105 ученика и ученички, младежи и девойки със завършено VII и VIII-класно образование.

Курсът на обучението е двегодишен. Завършилите получават книжка за трактористи и комбайнери и право по задочен път да завършат средно образование в ССТ Пордим.

Девойките в училището изучават допълнително готварство и шев—теория и практика.

Всички ученици получават безплатно храна и квартира в общежитие.

Справки и запитвания до дирекцията на училището.

Телефон 136.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

VII републикански фестивал на баскетболната младост

Днес ще се реши всичко

Тази вечер тържествено ще прозвучат финалните акорди на най-голямата баскетболна проява на подрастващите за тази година. Горещината по спортните площадки е нетърпима, но младите баскетболисти стоически понасят този каприз на времето и водят люти битки за всяка точка. Горещо е, много е горещо, когато се решават въпросите за републиканските титли. И в този спор с успех се намесиха и нашите най-малки представители — отборите на пионерите и пионерките.

След като отборът на Калипетрово отпадна от финалната борба, то същата участ последва и отборите на девойките старша възраст и юношите младша възраст. Особено трябва да се съжалява за юношите, които бяха сполетени от заболяването на трима основни състезатели, както и от така наречения „мал шанс“. Не успявайки да опазят Юлиан Йорданов от „Спартак“ — София, който в тази среща от беляза 37 точки, то на нашите момчета не остана нищо друго освен да се преборят в утешителната група.

Пионерките влязоха във финалната шестица с две загуби и особено си утежниха положението чрез загубата от „Миньор“ — Раднево с 21:24.

Единствени пионерите продължават без загуба. Със своята игра те печелят аплодисментите на многобройните любители на баскетбола в Толбухин. В срещата с отбора на „Розова долина“, — Казанлък те показаха висок дух и желание за победа и направиха това, което и специалистите не очакваха. Осем секунди преди края на срещата на таблото резултатът бе 31:30 за Казанлък. Получавайки топката, Иван Динков (Сс) атакува устремно и последният съдийски сигнал завари топката в коша — 32:31 за Силистра. Особено трудно бе да се опази най-високият състезател на турнира Емил Петров от Казанлък — 1,78 м.

С тази си победа в последния ден в директен двубой с отбора на Ботевград нашите пионери ще решат съдбата на републиканската титла — в Ботевград или в Силистра.

Тази вечер младата баскетбол на смяна ще напусне стадиона в Толбухин, за да отнесе в сърцето си голямата любов на добруджанци към баскетбола и набрания опит в баскетболната игра.

Ангел КАЛИНОВ
Толбухин

Плувни състезания в чест на празника на строителите

В неделя на градския басейн се проведоха плувни състезания, организирани от окръжните комитети на профсъюзите на строителните работници, търговията и леката и хранителна промишленост, в които взеха участие над 40 състезатели. След напрегната борба по сините коридори се получиха и следните резултати. На 100 м. свободен стил се наложи Хараламби Георгиев. В дисциплината 100 м бруст най-добър бе Христо Данев от керамична фабрика, а на 100 м гръб, първи се класира Владимир Данев от драгажен флот. На 100 м делфин отново пръв бе Хараламби Георгиев. В щафетата 4Х100 м се води оспорвана борба между отборите на керамична фабрика и драгажен флот, в която отново потвърдиха своята по-добра класа състезателите от драгажен флот. При жените се откроиха състезателката Тодорка Събчева, която победи във всички дисциплини.

В крайното класиране най-много точки събраха състезателите от окръжния комитет на профсъюзите на строителните работници. След завършване на състезанията на победителите бяха раздадени различни награди.

За първи път в чест на празника на строителните работници — 14 юли, се организира плувен маратон — Силистра—Измаил. В него ще вземат участие най-добрите плувци от строителите. На 10 юли ще се проведе контролно плуване на 5 км като най-добре представилите се ще бъдат включени в маратона. В чест на празника се организират и много други спортни състезания. На 11 и 12 юли ще се проведат предварителните кръгове по волейбол, на 13 юли ще се състезават шахматистите и тенисистите, а на 14 юли в местността „Памукулак“ ще се проведе съборът и финалите по волейбол, борба, лекоатлетически кросс и забавни игри.

Васил КОЖУХАРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 80 (1397) | Четвъртък, 11 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За 420 килограма пшеница и ечемик от декар

Производството на повече зърно, бе една от основните задачи, които постави IX конгрес на БКП пред кооперативните и държавните земеделски стопанства у нас. Оценявайки важността на тази задача, през миналата година ръководството на Окръжния комитет на БКП грудещите се от нашия окръг извършиха голяма и решителна за успеха работа. Целта бе да се получат по 400 килограма пшеница и ечемик от декар. Рязкото изменение на метеорологичните условия обаче попречи да се достигне набелязаната цел.

За да приемат новите показатели по пътя на възхода в областта на производство на пшеница и ечемик, вчера бяха свикани на окръжно съвещание всички председатели, главни агрономи и инженери на кооперативните стопанства, секретарите на общинските партийни комитети, председателите на общинските селски народни съвети, партийни и стопански ръководители на окръга, специалисти от ОНС и ОКС. Гости на срещата бяха и старши научните сътрудници от Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево, другарите Коста Гоцов и Мария Кръстева.

Съвещанието, което бе ръководено от първия секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, с интерес изслуша научно обоснования доклад на другаря Никола Николов, секретар на ОК на БКП, в който аргументирано и точно бе изложена извършената през миналата година работа, допуснати слабости и мероприятия за получаване през идната година по 420 килограма пшеница и ечемик от декар.

Поставяйки на преценка досегашните положителни и отрицателни страни в работата по отглеждането на пшеницата и ечемика в нашия окръг, материално-техническата база и състоянието на кадрите в окръга, съвещанието прие като реална възможност получаването на 420 килограма пшеница и ечемик от декар през 1969 година.

За да може с чест да бъде изпълнена поставената от бюрото на ОК на БКП задача, присъствуващите бяха единни в оценката, че е необходимо да се организира широка разяснителна работа. Поставената задача да се обсъди на разширени съвместни заседания на общинските партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС. Да стане тя достояние на всички първични партийни организации и бригади в полевъдството, специалисти и механизатори. Успехът при нейното решаване до голяма степен зависи и от онези, които пряко ще решават нейното изпълнение. Затова е необходимо да се обърне сериозно внимание на теоретическата и практическата подготовка на механизаторите и сеячите. Наложително е още отсега да се изготви програма и се започне тяхното обучение.

Други въпроси, на които трябва да се обърне внимание, това са: изработването на конкретна план-програма както за окръга, така и за отделното стопанство. В нея да бъдат конкретизирани за всеки блок поотделно онези мероприятия, които ще осигурят предвидените добиви. По-нататъшната работа в това направление трябва да се състои в запазването на площите на всички бобови предшественици за есенници, а веднага след тяхното освобождаване да се наторят със суперфосфат и подготвят за сеитба.

Що се отнася до подготовката на площите, задачата е до 1 октомври т. г. 80 на сто от тях да бъдат готови. Това значи да бъдат основно наторени и дълбоко изорани. Да се приведе почвата до градинско състояние и год на всеки момент да бъде засята.

Сортовете пшеница и ечемик, които ще бъдат използувани тази година, също имат определена роля. Отбелязано бе, че моносортието, което бе въведено в окръга, не е най-сполучливото решение на въпроса. Затова необходимо е наред с основния сорт „Безостая-1" да се застъпят и такива сортове, като „Ранная—12", „19—16", „Надежда—2" и някои други перспективни пшеници. При ечемика ще трябва смело да се отиде към засяването на по-големи количества от сорта „Аджер" — чист посев, „Бетакедзорес" и други перспективни сортове.

Торенето трябва да се извършва в съгласие с план-програмата, като във всички случаи се спази съотношението между фосфора и азота при различни видове почви и предшественици. Цялото количество суперфосфат трябва да се внесе през есента с предсеитбената оран, а амониевата селитра да се използува като регулатор и се внася в зависимост от предшественика и състоянието на почвата. Всички те трябва да се разпръскват с машини, а не на ръка.

Имайки предвид миналогодишните грешки, които бяха допуснати по време на сеитбата, присъствуващите на съвещанието подчертаха, че тази година тя трябва да стане в най-благоприятен агротехнически срок при оптимална посевна норма и дълбочина. Това значи, че сеитбата трябва да започне точно на 1 октомври т. г. и завърши не по-късно от 20 октомври. Площите от бобовите предшественици да се засеят с 10 дни по-късно от датата на почвянето, но в никакъв случай да не се внасят по-малко от 500 и повече от 650 кълняеми семена на един квадратен метър.

Обърнато бе внимание и на въпросите, свързани с дълбочината на сеитбата, какви системи сеялки трябва да се използуват, видове сеитба, необходимостта от консултация при вегетацията, борбата с плевелите, болестите и вредителите, необходимостта от нова техника, комплексна механизация и други.

Присъствуващите единодушно приеха прочетената от заместник председателя на ОНС другаря Димитър Михайлов план-програма, изпълнението на която ще осигури получаването на предвидените 420 килограма пшеница и ечемик от декар.

По поставените на обсъждане въпроси взеха отношение много от присъствуващите специалисти. Всички те бяха единодушни с поетото ново задължение. Становище по някои от поставените въпроси споделиха и старши научният сътрудник от института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево др. Коста Гоцов.

В своето изказване първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов посочи, че набелязаната цел напълно отговаря на нашите възможности и сили и към нея трябва да се стреми всеки специалист и стопански ръководител. Предстои ни голяма и трудна работа, но тя е напълно по нашите сили.

Иван ПЕЙЧЕВ

СРОЧНО И БЕЗ ЗАГУБИ ЗАВЪРШИХА ЖЪТВАТА

ТКЗС — СМИЛЕЦ

На 8 т. м. завърши жътвата и в ТКЗС — Смилец. Механизаторите пожънаха 8 400 дка пшеница. Те работиха групово с 5 комбайна.

Непосредствено след прибиране на зърното стърнищата се освобождаваха и подготвяха за сеитба на царевица — II култура. В района на стопанството са засети общо 3 600 дка царевица за зърно.

През тези дни все повече се увеличава площта на извършената дълбока оран. Досега са изорани 4 350 декара.

На зърноплощадките е още оживено. На държавата са предадени над 500 т почистена и доизсушена пшеница. Кооператорите работят и със селекторите. Те подготвят семената за есенната сеитба. Почистени са 15 т ечемик и 30 т пшеница.

ТКЗС — АЙДЕМИР

Преди два дни айдемирци се поздравиха с приключване на жътвената кампания. Първи завършиха тази важна задача механизаторите от комплексната бригада. Младият бригадир Мирчо Илиев съумя да създаде такава организация на работа, която му спечели първенството.

Не изостанаха айдемирци и със сеитбата на вторите култури. Те освободиха, подготвиха и засяха в определения срок планираните 4 600 дка ревицаза зърно — II култура.

С голямо внимание се отнасят кооператорите към прибирането на сламата. Досега са балирани 520 тона. Балите се пренасят в стопанския двор и там се окупяват за зимата.

Група полевъди почистват пшеница за посев. Необходимото количество ечемик е вече подготвено.

За бързото завършване на жътвата в ТКЗС — Айдемир помогнаха и материалните стимули. Проявилите се комбайнери получиха парични награди на стойност 347 лева.

ТКЗС — ЗАФИРОВО

Шестнадесет хиляди и пет стотин декара пшеница трябваше да приберат през това лято механизаторите от ТКЗС — Зафирово. Добрата подготовка на машините им помогна да се справят в срок с тази нелека задача.

Най-много се отличиха комбайнерите Рачо Недялков, Марин Петров и Георги Цачев от централното село и Васил Петров от с. Богданци.

Всеки ден се увеличава количеството на балираната слама. Досега са балирани 1 268 тона.

В „Електрометал" е открит технически кабинет

Непрекъснатото развитие на икономиката изисква от ръководствата на предприятията и организациите да проявяват майчински грижи към специалистите. Особено силно важи това за нашия окръг, където икономическите, техническите и т. н. кадри не са в излишък. Всеки почин за използуване тяхното творчество, за активизиране им в дейност, водеща до усъвършенстване производството, трябва да получи подкрепата на трудовите колективи. Желанието на много от специалистите е да използуват най-рационално придобитите знания в практиката, с рационализаторски и новаторски предложения да дадат своя принос в укрепването на родната икономика.

Неотдавна в ДПП „Електрометал" по инициативата на научно-техническото дружество, стопанското ръководство, партийната организация и профсъюза се проведе скромно тържество по случай откриването на технически кабинет. Мечтата на работниците, техниците и инженерите да имат свой дом, място, където да черпят знания, да разменят мисли, да обсъждат технически новости, сега е реалност.

В думите на др. Желязко Кушев, заместник-председател на научно-техническото дружество, с които той откри тържеството, пролича благодарността на специалистите към стопанското ръководство и партийната организация. „Сега ние ще имаме вече възможност — каза той — да по пълваме своите знания с най-новите постижения на световната техническа мисъл, ще имаме възможност да организираме по-разнообразни и по-резултатни мероприятия за квалификацията на изпълнителските кадри и младите специалисти".

Думите на др. Кушев не са думи, предназначени само за тържественото събрание. Те се потвърдиха от по-нататъшната практика. Изградена бе лекторска група, която изнася лекции, свързани с новостите и техническия прогрес; в клуба работят групите по решаването на тесните места в производството; обогатява се библиотеката с нова техническа литература.

Техническият кабинет, открит неотдавна в ДПП „Електрометал", ще помогне съществено за опростяване, усъвършенстване, поевтиняване и разрастване на производството в предприятието.

инж. Марина ВЕЛИКОВА

На празника на селската младеж — над 60 наши представители

До Деветия световен младежки фестивал в София остават броени дни. Комсомолците от нашия окръг с нетърпение очакват този световен форум.

На четвъртия ден от фестивала (31 юли) в Пловдив ще се проведе среща на селската младеж. На тази среща ще вед нъж младите работници от кооперативните поля, ще изразят своята солидарност с героичния виетнамски народ.

На 31 юли сутринта, след пристигането на представителните групи, ще бъде организирано шествие по улица „Иван Вазов". Младежи и девойки в национални костюми, представители от всички окръзи, ще посрещнат чуждестранните делегации. На митинга, който ще се организира в този ден, ще стане и връчването на селскостопанските машини закупени със средствата от механизаторския фонд на акция „Солидарност". След обяд ще бъде разгледана изложбата от селскостопански машини и града Пловдив. На 31. VII. вечерта окръжните групи, заедно с чуждестранните делегации, ще бъдат разпределени в 17 селища на Пловдивски окръг, където ще се запознаят със социалния и битовия напредък в кооперативните стопанства.

На първи и втори август окръжните групи ще присъствуват на празника на девойката и празника на България, организирани в дните на фестивала в София.

От нашата окръжна организация ще присъствуват 65 младежи и девойки. В групите са включени първенци от предфестивалното съревнование, проявили се комсомолски активисти, първенци от окръжната викторина „Кой какво знае за фестивалното движение".

На срещата в Пловдив представителната ни група ще връчи на виетнамската делегация трактор „Болгар", с комплект машини, закупени от средствата на „Механизаторския фонд за солидарност с Виетнам". Това ще бъде израз на убедеността и предаността ни в идеите на пролетарския интернационализъм, ще бъде израз на нашата солидарност с борбата на героичния виетнамски народ.

Атанаска ЛАЗАРОВА

Напрегнато ежедневие

Кооператорите от бригадата на Исмет Солаков от с. Правда обръщат голямо внимание за почистването и прибирането на пшеницата. Затова на площадката всеки ден е оживено, многолюдно. Най-много са младежите. Организирани в няколко групи, на две смени, с помощта на машините, на ден те почистват по 90-100 тона зърно.

Досега на държавата са изнесени повече от 900 тона пшеница.

Ахмед Алиев, Шемси Мехмедов и други се трудят най-добре. Механизаторът Ибрахим Юсуфов се грижи машините да работят без почивка.

Ферхад БОНДЖУКОВ

Решителни дни в бригадата

Усилени жътвени дни настъпиха и за кооператорите от стопанството в гр. Дулово. Всички бригади сега са в трудова надпревара за бързо и беззагубно прибиране на реколтата. Най-спорен е обаче трудът на хората от бригадата в с. Черковна. Комбайнерите Димитър Енчев и Петър Енчев са винаги на своя пост. Те жънат ниско и без загуби. В близки дни ще завършат жътвата в бригадата. Усилено се прибира и сламата.

На освободените площи механизаторите от бригадата бързат да засеят вторите култури. Засети са вече 1 600 декара царевица за зърно.

За успеха на бригадата определен дял имат и ръководителите Илия Йоргов и Ташо Матеев, които винаги са сред хората и със съветите си помагат за бързото изпълнение на поставените задачи. Наскоро заедно с партийното ръководство бяха разгледани приходите и разходите на бригадата за петмесечието и вземаха необходимите мерки за водене на борба, която ще осигури икономии, като компенсация на загубите, нанесени от сушата.

Венета ГЮРОВА

Сред полята

Кооператорите от с. Пожарево бързат с прибирането на реколтата. Механизаторите използват пълния капацитет на машините. Те жънат колкото се може по-ниско. Сламата се извлича с волокуши и се балира.

Иван Колев, Цончо Христов и Марин Пенев извозват зърното на площадката и не допускат по тяхна вина престои на комбайните.

Не изостават и механизаторите, които подготвят земята и засяват царевица — II култура. Досега в района на Пожарево са засети над 1 300 декара.

Заедно с прибиране на есенниците кооператорите не изостават и една друга важна задача, — осигуряване на повече фураж за животните. В близост с фермите е окупено 112 т грахово и 245 тона люцерново сено.

Пожаревци се трудят така, че всички мероприятия да се изпълняват срочно, според изискванията на агротехниката.

Д. СЛАВЧЕВА

По време на жътвената кампания сред комбайнерите от ТКЗС с. Сокол кипи усилена надпревара. Всеки е обхванат от стремежа да завоюва първото място. Като най-добър се очертава обаче младият механизатор Марин Кръстев. Заедно със своя помощник Христо Великов той е пожънал най-много есенни посеви в района на стопанството.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 8. VII. 1968 г.

ТКЗС	Жътва пшеница в 0/0	Освободени площи от слама в 0/0	Засята царев. за зърно II култура — 0/0	Дълбока оран — дка
Айдемир	100	69	100	1250
Калипетрово	100	81	100	1080
Бабук	90	76	100	900
Алфатар	70	56	100	2265
Алеково	87	63	97	150
Иширково	92	48	74	6830
Смилец	100	72	90	4250
Попина	59	58	91	2510
Сребърна	88	57	93	200
Ситово	90	45	71	1310
Сраимир	99	50	99	350
Кайнарджа	77	47	100	2440
Голеш	34	37	95	440
Средище	73	60	101	3090
Тутракан	83	41	100	60
Нова Черна	100	57	68	—
Старо село	94	56	102	1120
Белица	98	65	96	300
Главиница	98	60	96	490
Ст. Караджа	94	51	97	700
Сокол	92	66	64	—
Зафирово	97	47	73	1400
М. Преславец	98	72	108	1650
Дулово	89	56	83	1115
Мерден	60	40	72	1540
Окорш	80	60	101	150
Секулово	73	52	102	2520
Добротица	83	54	112	2030
Черноли[illegible]	77	64	92	2320
[illegible]ево	87	80	95	305
Всичко ТКЗС	84	54	91	42765

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Тайните инструкции на „Корпуса на мира"

Представителите на „Корпуса на мира" се връщат в Цейлон — 25 юноши, 9 девойки и 15 съпружески двойки. В продължение на две години те ще оказват помощ в строителството на градове, селското стопанство и здравеопазването.

По правило доброволците на „корпуса" нямат никаква специална подготовка в продължение на 3—6 месеца.

Какви са истинските цели на американския „Корпус на мира" в нашата страна и в другите райони на света? За това говори ясно меморандумът на директора Джек Вон до членовете на „корпуса":

„При съвременното международно положение е твърде важно развиващите се страни да бъдат в сферата на западното влияние, да се засилва борбата против идеите на неутрализма и националния егоизъм.

Огромното мнозинство доброволци показаха, че разбират това положение и правят всичко, което е по силите им, за да победят в тази идеологическа война".

По-нататък в меморандума се дават точни инструкции на представителя на „Корпуса на мира", действуващ в която и да е от развиващите се страни:

„Обучавай на американски начин на живот и показвай на народа на слаборазвитите страни как трябва рационално да се мисли и ефикасно да се действува.

Използувай всички средства и възможности за укрепване положението на онези политически дейци и групи, които поддържат идеалите на свободния свят.

Направлявай тяхната дейност в политическата и социалната област, за да не се допусне разпространяването на идеите и методите на тоталитаризма; поощрявай и насаждай идеите на частната предприемчивост и личната инициатива и демонстрирай тяхното очевидно превъзходство. Това е единствено възможният път за развиващите се страни към установяването на ефикасно сътрудничество със Запада.

В страните, лидерите на които се придържат към идеите на национализма и социализма, доброволците са длъжни внимателно, но твърдо да възпрепятствуват разпространяването и укрепването на тези идеи.

Като лице, преминало специална подготовка, доброволецът трябва да оказва пълна помощ на всеки американец, намиращ се в страната, където той работи, и особено на онези американци, които имат широки контакти с младежта, студентите и местната интелигенция.

Отбелязвай всички грешки, направени от твоите колеги, и съобщавай за тях на „представителя на „Корпуса" в тази страна".

По-нататък в меморандума се казва:

„Доброволците от Корпуса на мира" работят в съответната страна в тесен контакт с американското посолство, с отдела на ЮСИА (информационна служба на Съединените щати) и с други служби. Действията на доброволците на „корпуса" се контролират от посланиците на САЩ и ръководителите на американските дипломатически мисии в чужбина.

Всички връзки от подобен род трябва да се пазят в абсолютна тайна, защото всички разпространени сведения могат да предизвикат нежелателни реакции сред местното обществено мнение и сред официалните лица в страната.

Връзката между групите на „Корпуса на мира" в чужбина и неговия щаб във Вашингтон се осъществява чрез органите на въоръжените сили на САЩ.

Важните донесения трябва да се предават само чрез дипломатите или военната служба за връзки".

„Всички сведения, отнасящи се до района, в който действува доброволецът (като положението в страната, климатичните условия, водоснабдяването и особено снабдяването с питейна вода, състоянието на транспорта и пътищата, гъстотата на населението, общественото мнение и особено отношението му към САЩ, силите, които поддържат идеите на социализма и тоталитаризма), са ценна информация и трябва да се предават в центровете на „Корпуса на мира", разположени в дадена страна, а също и във Вашингтон.

Особено важни са районите, където сега действуват подривни елементи, но които в бъдеще могат да попаднат в сферата на интересите на САЩ. Затова специални усилия трябва да се положат за събирането на информации за тези райони.

Трябва да се проявява особено внимание при личната кореспонденция. Имало е случаи, когато частни писма са попадали в чужди ръце и са използувани срещу доброволците. Забраняват се всякакви изказвания в частните писма, които могат да бъдат използувани срещу интересите и целите на „корпуса".

Комунистите смятат, че времето работи за тях и че рано или късно развиващите се страни ще тръгнат по пътя на комунизма, че ходът на историята и ненавистта към колониализма ще наклонят везните в тяхна полза. Но нашите доброволци са длъжни да се противопоставят на това".

Из цейлонския вестник „Форуард"

ПЛАМЪК РОДОЛЮБЕН ВЪВ ВСЯКО КОМСОМОЛСКО СЪРЦЕ

Пленум на Окръжния комитет на ДКМС

За разлика от друг път пленумът на Окръжния комитет на Комсомола за класово-партийното и военно-патриотичното възпитание се състоя в гр. Шумен. Той бе предшествуван от една екскурзия, богата на впечатления.

Повече от 120 комсомолци от Силистренски окръг — членове и кандидат-членове на Окръжния комитет на ДКМС, на 4 т. м. посетиха военното училище „Георги Димитров“ в Шумен. Запознаха се с условията, при които живеят и се обучават курсантите, с богатата материално-техническа база. Групата посети и други военни поделения, където имаше възможност да види съвременна бойна техника.

Колоната от пет автобуса потегли след това към село Мадара. Пред Мадарските скали учителят по история Аврам Василев разказа на комсомолците за чудната легенда около създаването на Мадарския конник.

Вечерта комсомолците си организираха увеселение.

Пленумът се състоя на другия ден в хижата на Пионерския дом в околностите на Шумен. В работата му взеха участие секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, майор Цандев от военно-техническия отдел на ЦК на ДКМС, полковник Ценов — началник на Военното окръжие в Силистра, Борис Стоянов—бивш командир от 31 силистренски полк, секретарите на окръжните комитети на Комсомола в Шумен и Разград Желязко Петров и Йорданка Петрова и др.

Доклад за възпитанието на младежта и пионерите в революционните и боеви традиции на българския народ прочете секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Гинка Пецова. Тя подчерта, че Тезисите на др. Тодор Живков и решенията на XI конгрес на Комсомола налагат едно ново виждане, един нов подход към проблемите на патриотичното възпитание като елемент от цялостната идейно-възпитателна работа. Комсомолът пое изцяло задачите на ДОСО, стана стопанин на голяма материална база и техника, която трябва да се използва най-разумно за предказармената подготовка на нашата младеж.

Като всеки кът на Родината и Силистренският край има богато минало, пред което се кланяме със синовна обич. Но това минало не бива да бъде само привилегия на историците, а достояние на всички младежи. Хубаво е да се организират екскурзии, лектории, просветни събрания, тържества, посветени на бележити дати и годишнини. Подготовката за честването на 1 300-годишнината от създаването на българската държава и 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град е прекрасен повод за многостранна дейност.

Младежите от Ситово проведоха интересна вечер на тема „Синове и дъщери сме на малък, но героичен народ“. По дружева е изградена система за четене на литература с историческа тематика. Проведени са походи до исторически обекти и местности в окръга. Ситовските младежи посетиха и първите български столици Плиска и Преслав, лобното място на Дочо Михайлов край с. Никола Козлево и други обекти.

Градският комитет на Комсомола в Силистра организира разговор „Силистра — минало, настояще и бъдеще“, което е едно хубаво мероприятие за изучаване историята на родния град.

Проведените разговори в окръжната организация на ДКМС на тема „От Бузлуджа до Деветия конгрес“ и „За дълга на младия човек към Партията и Родината“ раздвижиха комсомолските редици. Интересни бяха политическите двубои в Главиница, Белица, Силистра, Дулово и други селища, срещите на комсомолците с активни борци против фашизма и капитализма и други инициативи.

Другарката Гинка Пецова посочи и някои несполуки в работата по патриотичното възпитание. Младежите рядко посещават музеите. Не навсякъде се поддържат в добро състояние историческите паметници. Малко се знае за живота и делото на Никола Петров — Караджата, Йордан Петров и други герои.

В чест на 25-годишнината на Девети септември XI конгрес на ДКМС утвърди прекрасна инициатива: „Всемладежки марш по пътищата на свободата“, който ще завърши със събор в София. Във връзка с това трябва да се организират екскурзии и походи до исторически места. Освен това ЦК на ДКМС и ЦС на БТС организират младежки поход „По стъпките на Трети украински фронт“. В нашия окръг ще се проведе разговор-поход „По стъпките на 31 силистренски полк“.

Важен фактор за патриотичното възпитание е и нашето героично ежедневие.

Изказалите се участници в пленума споделиха своя опит и направиха конкретни препоръки за подобряване на работата. Другарят Христофор Иванов изказа похвала за това полезно начинание и направи някои критични бележки. Той пожела инициативите да бъдат последвани от конкретни дела на истински патриоти. Хубаво е да се организират навсякъде музейни сбирки. Комсомолците трябва да бъдат инициатори за написването на историята на селищата.

Пленумът прие решения за по добряване на по-нататъшната работа по класово-партийното и военно-патриотичното възпитание на младежта. Накрая силистренските комсомолци положиха венец пред паметника на Васил Коларов в Шумен.

Галиб МЕХМЕДОВ

Писма на читателите

За какво служи таблото?

От години наред пред сградата на ТКЗС в с. Ножарево виси едно табло за похвали и критични бележки. Колкото и чудно да е обаче, на него не се пишат никакви похвали, нито пък някой се порицава там пред кооператорите.

Сега, когато хората са от сутрин до вечер на полето, има какво да се отбележи на таблото. Едни ще се поощрят за постигнатите рекордни успехи, други ще се осмеят. Има комбайнери, които постигат големи успехи, но имената им не са написани там. Хубави постижения има и в животновъдството. Наред с това някои кооператори не се явяват редовно на работа.

Таблото пред кооперативната сграда трябва да се използува за разгръщане на съревнованието, а не да стои празно.

Реджеб МЕХМЕДОВ

КИНОТО В СРАЦИМИР

В новия читалищен дом в с. Срацимир има голям киносалон. Сега и киномашината е нова, с голям и хубав екран. Могат да се прожектират и широко екранни филми.

Но се получи нещо друго. Хубави прожекции на филми пак няма. Ту лентата ще се скъса, ту образът ще бъде с краката на горе, или пък смешно дълъг... Понякога се прожектира без говор. Случва се да върви краят на лентата, а след това началото, така че филмът няма никаква връзка. Или по средата на филма ще започне прожекция на някакъв стар преглед.

Всичко това принуждава зрителите да напускат салона и да не посещават филмите. На няколко съвещания другарят Иван Неделчев бе критикуван за тези нередности, но не намери начин да се оправи. Все се оправдава. Време е Окръжното предприятие „Кинефикация“ да се намеси и да отстрани тези слабости.

Петър ТОДОРОВ

Така изглежда новата модерна кравеферма в с. Сокол. Всички процеси в тази ферма ще бъдат механизирани. След пускането ѝ в експлоатация тук ще работят младежи, завършили средно образование.

Снимка: Али РИЗОВ

Боецът от Силистренски окръг

Беше нощ. Февруарският вятър заледяваше прозорците на колата. Изведнъж тя затъна в снега. Но опитният шофьор не изпадна в паника. С неимоверни усилия той успя — колата отново тръгна по очертаната ивица на бялото поле.

...Оттогава измина много време. Но всички си спомнят за този случай. И всички знаят, че редник Иван Гецов е от с. Ситово, Силистренски окръг. Той е шофьор в поделението на офицера Дзипалски. Ползува се с добро име, защото всяка поставена задача изпълнява навреме и точно.

— Гецов, колата на редник Добрев не е изправна. Трябва да помогнеш!

Съзнателният боец веднага се захваща за работа. Той знае, че помощта му е нужна и я оказва с готовност. Другарите му го обичат, и за това, че защищава на терена футболната чест на поделението.

ст. ш-к Янко АТАНАСОВ

Млечна кухня в Брадвари

Грижата за човека и то най-вече за децата е една от най-важните за Партията и народната власт. Нов израз на тази грижа е откритата наскоро в с. Брадвари детска млечна кухня.

Досега за всяко дете над тримесечна възраст кооперативното стопанство осигуряваше дневно по половин литър мляко. Но това не беше достатъчно. Прясното мляко не съдържа всички хранителни вещества и витамини за малкия организъм. За това ръководството на стопанството, съвместно с училищното ръководство и здравните органи, поеха инициативата за обзавеждане на млечна кухня.

На работа в новата кухня бе привлечена дългогодишната и опитна готвачка Мария Бацинова. Заедно с помощничката си Фатме Салимова те готвят за бебетата вкусна храна. Всеки ден за седемнадесет деца от петмесечна до едногодишна възраст се приготвят три вида ястия: супа с месо или постна, пюре от картофи и краве масло и кисел от пресни плодове.

Майките са крайно благодарни от тази нова придобивка. Ето например какво заяви полевъдката Наврия Ташчиева:

— Сега се връщам от беритбата на тютюн. Свекървата ми приготвила ядене за големите, а аз дойдох на бърза ръка да получа храната на дъщеря си. Много се улесни работата в къщи с тази кухня. Сега цял ден не се грижа за ядене на детето. Ние, майките, сме много благодарни на Партията и ще се отплатим с упорита работа на полето и във фермите.

Такива благодарствени думи могат да се чуят от всяка майка.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

СЪРЦЕТО НА НОВА МОНГОЛИЯ

(По случай националния празник на Монголия — Ден на народната революция — 11 юли)

В долината на р. Тола на 1300 метра над морското равнище е разположен Улан Батор — столицата на Монголската народна република. Макар основаването му да датира от 1639 година, Улан Батор е съвсем нов град, защото всичко което определя лицето му, възниква след победата на народната революция: огромният площад, в центъра на който е извая на фигурата на великия син на монголския народ Сухе Батор, обяздил буен кон и вперил остър поглед на север; заобикалящите го съвременни сгради на министерския съвет, държавния университет, на двореца на младежта, театъра и операта, държавната библиотека, големия хотел, но сещ името на града, многоетажните жилищни блокове; широките асфалтирани булеварди, железопътната гара и летището, спортния стадион, промишления комбинат, авторемонтния завод, поликлиниките, санаториумите и почивните домове, красивите мостове над реката, парковете и училищата; големия паметник на Съветската армия — символ на признателността на монголския народ към съветските народи...

Представете си за момент града без всичко това. Пред вас ще бъде не Улан Батор, а мрачната панорама на стария Урга (под това название е била известна на европейците столицата на Монголия до 1924 година) със своите три-четири хиляди жители, с манастирското селище Да Хурен, с дворците и лавките на търговци и лихвари, със схлупените глинени къщурки на бедняците и наредените до тях подвижни юрти на скотовъдите, с миризмата на сурови кожи и манастирски тамян, с дима от печени овни и монотонните молитвени звуци, с облаците прах от преминаващите по мръсните улици големи стада овце, коне и кози, с блещукащите нощем слаби пламъчета на ръчно изработените лампи и кандила. Това е било време; когато половината от монголското население са били лами, когато страната е имала само едно училище, и то за писари на ламите, когато аратите, основната маса от населението, са били в крепостна зависимост (отменена в края на 1921 година), когато е господствувало изостаналото чергарско скотовъдство, земята не се е обработвала, а промишленост не е съществувала. Всичко това сега е история.

На 6 юли 1921 година в Урга навлизат полковете на монголските революционни войски и слагат край на манастирското селище Да Хурен и калният Урга става столица на нова Монголия. В 1924 година го нарекли Улан Батор (червен богатир). За малко повече от четири десетилетия Улан Батор се превръща в съвременен двестахиляден град, в живописен административен и промишлен център на Монголската народна република, с широки булеварди, по които се движат автобуси, леки коли, мотори. Юртите не са още изчезнали, но те са изтласкани по периферията на града. Много от уланбаторците, облечени в традиционното национално облекло — дълги сини халати, се чувствуват вече неудобно сред съвременната панорама на столицата. Манастирите (около 700 до революцията) и хилядите лами, които в миналото бяха „жълтите“ феодали на Монголия, сега са само част от старините на страната и обект на любопитните чуждестранни туристи.

Преживените, преживени от Улан Батор след победата на народната революция, са интересни не сами за себе си. Те красноречиво говорят за коренните изменения, станали в живота на цялата страна и на нейния героичен народ, който втори след съветския народ смъкна феодалния и колониалния гнет и установи своя власт. Без това не би съществувал и градът с названието „червен богатир“. Без тази историческа победа страната на вечните скотовъди-скитници не би се превърнала в аграрно-промишлена страна, с механизирано селско стопанство, с развиваща се социалистическа промишленост, с пропорционално на населението повече студенти, отколкото Англия и Франция.

Тази страна на ламите и скотовъдите-скитници (13 пъти по-голяма от България и с един и половина милиона население) сега произвежда над 300 милиона киловатчаса електроенергия и 30 000 тона цимент. Тя добива също волфрам, въглища и редица други метали, разполага с богати находища на нефт, желязо, олово, злато, с повече от 100 езера и над 1 000 реки и минерални извори. Нейното селско стопанство разполага с 285 селскостопански обединения, 32 ДЗС и 37 машино-животновъдни станции, с хиляди трактористи и комбайнери и обработваема земя и пасища, по които пасат над 24 милиона глави добитък. В миналото конете са били всичко. Сега трудно може да се каже кое е повече — конете или машините.

За 47-ми път монголският народ слави новата си подмладена родина, осеяна със строителни скели, красота и вяра в светлото бъдеще. А заедно с цялата страна и нейното сърце Улан Батор подобно на богатир расте и хубавее.

Добри ДОБРЕВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 1

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Не, махорката, каквото и да кажеш, е истинска стока. Да вземем днешните цигари, особено с филтър. Никаква сила нямат, вкусът им е еднакъв. И после киселината. Аз съм много чувствителен към нея: малко да ме подразни, веднага започва да ми гори — тогава и содата не помага. А от махорката в края на деня като си свиеш една цигара, един-два пъти да дръпнеш — веднага ти се прочиства мозъкът.

— Шарапов говори бавно, без да бърза гали и изправя думите, като лениво ги изпуска между устните си.

— Е, и как, светна ли ти сега?

— Трудно е да се каже...

Тихонов нетърпеливо барабани с пръсти по гърба на стола и мърмори:

— Непонятно, непонятно е всичко това...

Шарапов е спокоен.

— Ще потърсим, ще помислим и ще намерим.

— А ако не намерим?

— Едва ли. И по-трудни сме намирали...

— Тогава хайде да помислим, дявол да го вземе.

Шарапов протяга ръка и смъква от електрическата печка кипналия чайник, изважда от чекмеджето на масата голяма кристална чаша с очукани краища. Дълго, замислено я изтрива с лист хартия, сипва захар и кафе. После налива от емайлираният чайник вряла вода, гледа как кипва с жълта пяна кафяво-черната течност. Всичко върши спокойно, истинско, почти тържествено. Тихонов седи, затворил очи, слуша как Шарапов сладко мляска, до волно пъшка, мърморейки: „Ех, че е хубаво!“ После чашата с лек звън се удря в мрамора на писмените прибори и Шарапов казва тихо:

— Подем, сине. Тръгнахме от самото начало...

Тихонов отваря очи и прелиства първата страница на картонената папка, надписана с акуратен канцеларски почерк: „Криминално дело № 2834 по данни за убийство на гражданката Т. С. Аксенова. Започнато на 14 януари 1966 година. Завършено...“.

Част първа

ОТНОСИТЕЛНОСТ НА АБСОЛЮТНОТО

Понеделник.

1.

Вятърът утихна и снегът заваля още по-силно. Беше удивително тихо и тази лепкава, хладна тишина внезапно раздра пронизителен звук. После още веднъж и още веднъж, сякаш някой набиваше размахваше огромни ламарини листа.

— Какво е това? — попита Тихонов постовия милиционер.

— Проклети пауни. Тях тук, в Ботаническата градина, ги държат в клетка. Направо да се чудиш — такава важна птица, а гласът ѝ — сякаш се надсмива над някого.

— Добре. Дайте фенерчето.

Тихонов натисна копчето и струята на светлината заля в сребристата зимна нощ кръг от сняг, пресечен от човешко тяло. Тихонов помисли, че в цирка точно така осветяват въздушните акробати. Той се спусна на колене направо на земята и видя, че снежинките, полепващи по дългите ресници, вече не се топят. Големите очи бяха отворени; сякаш жената ей сега ще се намръщи от ярката светлина на фенерчето и снежинките ще изчезнат от ресниците ѝ.

Но тя лежеше неподвижно, широко разперила ръце, и с учудена усмивка гледаше през светлината към ниското замрежено от снеговалежа небе. А снегът валеше, валеше, валеше, сякаш искаше съвсем да закрие вкамененото ѝ лице.

— В моргата...

2.

Тихонов държеше чантичката внимателно за дръжката, бавно я извърташе под късия лъч на настолната лампа. Черната кожа, блестящата жълта ключалка от топлината веднага се покриха с матова пара. Снегът, задържал се в страничната гънка на чантата, се стопи и падна на масата, като две тежки капки.

Стас отвори ключалката и изсипа чантата над лист бяла хартия. Цигари „Ява“, бележник, цветен молив, тубичка с туш за мигли, десеторублевка, дреболии, пудра, бяла кърпичка със следи от червило. Стас се почувствува нечестен, сякаш без разрешение беше се намесил в чужд живот и надзърнал в нещо много интимно. Дори не в живота — за там беше закъснял. Той беше надзърнал в чужда смърт.

От страничното джобче на чантата Тихонов извади удостоверение и плик. В кафява книжка със златна щампа „Съветска страна“ беше написано: „Аксенова Татяна Сергеевна. Специален кореспондент“. И отстрани — снимка: лице с големи, учудени очи и усмивка в ъглите на устните. Тихонов помисли, че обикновено снимките по документите някак си много не приличат на хората, личността на които те удостоверяват. А тази прилича. Дори след смъртта. Пликът беше без марка, с щампа „с доплащане“ и московски печат. Вътре лежеше лист хартия, неакуратно откъснат от ученическа тетрадка. С лош почерк беше написано: „Вие сте долна и подла жена. Ако не го оставите на мира, то много скоро ще ви се случи нещо много лошо. Сама се поставяте в много опасно положение“.

Тихонов поклати глава: не е лошо като начало.

„Москва, Топла пресечка, д. 67, кв. 12. Аксенова Т. 66.

Тихонов взе слушалката.

— Адресно бюро ли е? Тук е Тихонов от милицията. Дайте ми справка за Аксенова Татяна Сергеевна, журналистка. Така, така. Всичко е правилно. Не, това не се отнася за вас. Благодаря.

Обратен адрес на плика няма. Писмото е получено преди два дена.

В бележника са изписани само първите две страници. По-точно не изписани, а изрисувани. Някакви фигурки, отделни кратки фрази, думи между рисунките: „Гърчи се без съд“, „бели от зло ба очи“, „старецът Одуванчик“, „страх разтърсва всичко човешко“, „ужасно е, че все още...“, „вярвала е глупавата жена!“, „а може би не е той?“, „той, той, той!“.

3.

— Гражданко Евстигнеева, разкажете ми сега всичко подред.

— От самото начало ли?

— От самото...

— Значи Нюра дойде при мен във връзка с хладилника...

— Нюра — Ана Лапина ли е?

— Да, разбира се! Какво повече! Наближаваше ѝ редът за „ЗИЛ“, а аз съм записана за „Юрюзан“. Тя ми каза да направим размяна, защото моят ред е много назад...

— Надежда Петровна, започнете с момента, в който сте излезли на улицата.

— Добре, моля! Значи в осем и половина се подготви да си отива и аз ѝ казах: „Хайде да те изпратя до автобуса“. А моята къща е точно срещу хотел „Байкал“, малко по диагонал. Аз казах на Нюра: „Тук няма да можеш да седнеш в автобуса, тук е винаги пълно. По-добре е да минем през изоставеното място, там е последната спирка на двадесет и четвърти автобус. Всички ще слязат на пазара, а ти ще седнеш, е, ще заобиколите хотела, но затова пък до самия център ще бъдеш седнала. Малко повечко ще дадеш, все едно с такси. И тръгнахме. Пътечката там беше отъпкана...

— Кажете, моля ви, пътечката направо на автобусната спирка ли излиза?

— Не, спирката е на Сусоколовското шосе. А накрая на изоставеното място е дом 16. Като го заобиколиш, тогава е спирката. Този мъж още в началото на пътечката изпревари мен и Нюра. А пред нас вървеше убитата.

(Следва)

МИРНИ ЕКИПАЖИ

КЪМ МОРЯЦИТЕ като към хора с твърда воля, мъжественост и безпределна романтичност е обръщал не един перото си. И действително да е човек постоянно „на дърво без корен", над водната шир не е лека задача...

Преди да отдели своя влекач от пристана, капитанът на „Витоша" Петър Вълчев записа в своя журнал датата, часа, номера на шалана и от кой до кой километър му предстоеше да го тегли на буксир. После повърве влекача между големите шлепове на пристанището и моряците прикачиха разтоварения шалан. ДДП № 43. Докато бе прикачен шаланът и докато го изведе в открити води, седящият зад щурвала суховат, среден на ръст четиридесетгодишен мъж вперваше поглед ту пред своя влекач, ту в тесния път, по който трябваше да изведе закачения на буксир съд. При излизането в открити води, той избра правилно направление срещу течението на голямата река и се обърна към нея. При отговаряне на любопитните ни въпроси черните му мустаци разсейваха лека усмивка.

На палубата на малкия плавателен съд морякът Никола Йорданов с лек, но силен замах загребваше със завързана на въже кофа вода направо от водната дунавска шир и с такъв замах я излива ше върху палубата. Чистотата при моряците е отличителна черта. В задната част на плавателния съд, някъде долу, под палубата ритмично се отваряха и затваряха клапите на двигателя. Заравния му ход следеше широкоплещест млад мъж. При едва уловимия за нас разговор, той се представи: „Петър Пенчев". Зад влекача водата, разбунена от перките на влекача, излизаше разярена и в буйни талази се носеше надолу към шалана, за да бъде отново усмирена и раздвоена на нови вълни. Над нас печеше ярко юлско слънце, а километрите един след друг отминаваха назад.

След двайсетина минути на девет километра от Силистра влекачът „Витоша" плъзна своя корпус край дълбачката „Янтра" и ние от движение скочихме на нейния борт. А влекачът с буксира продължи срещу течението да търси другата дълбачка, носеща името „Вулкан"...

За екипажа на дълбачката „Янтра" бяхме слушали похвални приказки от ръководството на драгажния флот, но отблизо никого не познавахме. Смените дежурели, т. е. работели на този агрегат по цяло денонощие и за този срок добиват по 700 куб. м баластра или пясък за строителството. Дълбачката е стара, но намират време всеки месец да ѝ правят двудневен профилактичен преглед и работата върви не прекъснато. За миналата година с тази дълбачка неуморните моряци добили 188 000 куб. м строителни материали, а през първото полугодие на тази година 85 000 куб. м. Този екипаж бил отличник и много допринесъл за преизпълнението на плана за първото шестмесечие.

И ето ги част от хората, работещи на тази дълбачка! Този път на смяна бе бригадата на капитан Георги Пенев. Хей този, приветливо усмихващият се русичък момък. Моряшка душа — търпи ли на суша! Щом се уволнил от черноморския флот през 1964 година, сменил бойния катер по разминиране с този мирен съд. Комсомолецът-капитан ни запознава със своя помощник Димитър Митев, също млад мъж. Последният в момента следи за правилното „тъчене" на дълбачката като от време на време регулира стричното преместване на драгажната стрела. В тази смяна на екипажа е и старият машинист — Георги Митев. Невисокият му ръст го прави не по годините му ловък и пъргав по стълбата и в ниските сводове на помещението за машините. Очилата и седмото десетилетие от годините на бай Георги не пречат той да служи в мирния флот наравно с тези млади, пъргави и силни мъже. Той е вече 16 години машинист в драгажния флот. 16 години на постоянно самоотричане от сушата — хей тук, при тихия ропот на машините!

Четвъртият член от смяната направлява лентата на шлепа. Там се сипе пясъкът, като из ръкав на комбайн направо в трюмовете. Само преди около два часа е доставен празен шлеп № 30, а вече завършва неговото пълнене. Сто кубически метра строителен материал за около два часа! Всички от бодърствуващата смяна са по своите места. От хода на моторите отмерено погръпва старата дълбачка. Препълнените кофи с пясък, загребан направо от дъното на голямата река, поскърцват и бавно пълзят по ролките нагоре. На върха изсипват както трябва долюбивите пчели своя товар и отново се отправят към дъното. А тук то е на около 8-9 метра. На дълбачката, както и на шлепа, цари обикновено трудово еженевие. И изведнъж се почувствува по-силно разтърсване на дълбачката. Веригата с кофите-тружениците се опъна и някъде изпращя желязо.

— Спри основния двигател! — отривисто подаде команда капитанът. И бай Георги тутакси изключи основния двигател. Дойдоха край веригата с кофите и тримата от дълбачката. Скъсал се бе болтът на едно от звената. Подвързаха с як синджир съседните звена и ръчно натегнаха цялата верига до пълно освобождаване на счупеното звено. Сега всички напрягаха мускули като артилеристи при затъваща гаубица, за да я изгласкат на здрав път. След петнадесетина минути счупеният болт бе избит, а на негово място поставен нов. Включиха основния двигател. Заприпка хоно кофите нагоре и надолу по плъзгачите. Потече отново в улея буйна струя от добре промит пясък и баластра.

Ето откъде започват своя път основните съставки на бетона за яките железобетонни основи на новите сгради в нашия окръг, в Толбухински и Шуменски, една от съставките на хоросана, на мазилката на многоетажните сгради. Ето ги и няколко от неуморните труженици-моряци, намерили романтиката в мирния труд, в слънчев пек и буря или в есенна мъгла над водната шир на великата река. Те неуморно добиват строителни материали и не скучаят по неразминирани заливи и морета.

Михаил ТОМОВ

С УТВЪРДЕН УСПЕХ

Преди няколко дена в стаята на бригадира на кравефермата в с. Сребърна донесоха неголям пакет. Бяха диаграмите за изпълнението на плана по млеконадоя във всяка една група. За първи път ги бяха поръчали на специален художник в Силистра и сега доячите изведнъж се скупчиха около масата и занаднича ха любопитно. Всеки търсеше да зърне своето име и проследяваше с показалец цифрите, изписани в графите, означаващи ежемесечния млеконадой.

Бригадирът ги гледаше усмихнат. Радостно му ставаше, че хората от фермата се интересуват живо от резултатите на колектива.

— Виждате ли — каза по едно време той—Димо е начело. За юни е отчел 1 000 литра мляко повече от плануваното. Трудно ще е на тези, които го гонят. С такава предница лесно не може да се настигне човек...

Като чу името си, едрият, малко грубоват мъж, който стоеше в края на групичката, се изчерви почти детински. Руменината заля лицето му изведнъж, защото не беше свикнал да го хвалят. Беше мъж, работеше по мъжки и по мъжки беше свикнал да се отнасят с него. А ето, че този път го хвалеха. Виж ти изненада. Ако знаеше, че ще става въпрос за него, щеше да си стои при животните. Макар и да беше още рано за доене, работа щеше да се намери достатъчно. В кравефермата винаги има работа.

— Цифрите не знаят хатър, Димо — обади се някой като видя, че мъжът се сконфузи.

— И тази година трудно ще ти отнемат знамето. Пък и ти не си поплюваш в работата. Халал да ти е първенството...

Прав беше колегата на Димо Тодоров. С първенеца на фермата шега не бива. Ето и самата диаграма показва красноречиво успеха му. При годишен план 137 000 литра мляко, вече е надоил от поверените му животни повече от 77 000 литра. Само през юни вместо 10 755 л е отчел 11 800 литра мляко. Наред с това не бива да се изпуска и една не малка подробност, че тази година фуражният въпрос създава големи трудности на доячите. Дажбите са ограничени и кравите получават по-малко храна от всеки друг път. И въпреки всичко, Димо изпълнява и даже надвишава планираните количества мляко.

Вече осем години Димо Тодоров е неотменно в кравефермата. Работата е все още много трудоемка, защото освен доенето друга механизация не е внедрена. Сега кооперативното ръководство в с. Сребърна строи нов просторен краварник. Там вече е предвидено всичко — и лента за почистване на тора, и механизъм за залагане на храната.

Но докато влязат в новата сграда, Димо и колегите му все пак търсят начин да улеснят еженевната си работа. Ето наскоро ги навести една интересна мисъл. Вместо на ръце, защо да не почистват и по-точно да извозват насъбраната тор с голямо гребло, теглено от кон. Речено-сторено. Сега в кравефермата на сребърци този начин на работа спестява много труд на доячите.

Когато привърши работа, Димо е все до яслите. Четиридесет и седем породисти крави съставляват неговата група. Той толкова е свикнал със спокойното преживяне на животните, с техните кротки приятелски погледи, с топлината и дъха им, че когато си тръгне за в къщи след свършване на смяната, чувствува, че в обора е оставил нещо свидно и скъпо. Може би това чувство, напластено с годините, се нарича обич към професията. Кой знае! Може и да е така. Едно обаче е ясно, че Димо Тодоров — първенецът на сребърската кравеферма, е човек, който не обича да посрамва собствената си чест. С труд е извоювал успеха си и с труд го отстоява.

Руси ШИМАБЕЕВ

Голямо е оживлението през тези дни на площадката в с. Малък Преславец. Почистеното зърно се разстила от кооператорите, за да се намали влажността му до необходимия минимум.

За да бъде леко на зима

Въпросът за осигуряването на повече фураж е един от важните въпроси, които сега се решават в кооперативното стопанство на с. Малък Преславец. От този въпрос в много голяма степен зависи дали зимата ще бъде по-лека или по-тежка за животновъдите. Активна дейност в тази насока разгръщат и полевъдите от с. Долно Ряхово. Тук се отглеждат 180 телета за угояване, 50 коня и 1 840 овце.

За компенсиране на загубите, които сушата нанесе, и за осигуряването на повече фураж, бе предвидено бригадата на с. Долно Ряхово да засее 3 000 дка с царевица—втора култура, от които 2 000 дка за зърно и 1 000 дка за силаж. След падналите валежи през миналия месец подготовката на почвата за сеитба и самата сеитба започнаха. Изпълнението на задачата бе поверено на механизатора Стоян Костадинов, който успешно се справи с нея.

Освен това полевъдите прибират своевременно и висококачествено продукциите от останалите фуражни култури. В стопанския двор досега е складирано 76 т люцерново сено от първата коситба, както и 112 т грахово сено. Направени и съхранени са 110 т бали от ечемичена слама. Прибрани са и отпадъците от граха, лещата и други култури.

Сега механизаторите от бригадата извличат пшениченатa слама от блоковете, правят я на купи или я балират. Очаква се да бъде съхранена 400 т слама. Предвижда се от втория откос на люцерната да бъдат прибрани още 50 т сено, да се добият 54 т бобеница, значително количество царевичак и други.

Възможности за осигуряването на необходимите фуражи за нуждите на животните в с. Долно Ряхово има. Нужно е само кооператорите да работят и занапред упорито, за да осигурят пълното им прибиране при високо качество и в най-подходящ срок. По този начин ще може да се осигури изпълнението на плановете за животниската продукция през идната година.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

При подходяща организация

Механизаторите в ДЗС „Янко Забунов" срочно и качествено подготвиха семечистачните машини. Големите механизирани площадки дават възможност за бързо почистване и товарене на зърното.

Рано сутрин керван от камиони, натоварени с добре почистена пшеница, напуска площадките и се отправя към „Зърнени храни" в гр. Тутракан, където предава своя товар и отново поема обратния път. Шофьорите работят в най-прева ра. Най-голямо натоварване на колите постигна колективът на автотранспорта на 1 юли, когато за един ден извози 479 тона пшеница. През последните дни това количество достига 250-300 тона.

Досега стопанството е извозило и предало 1 050 тона пшеница. Най-много е изнесъл Илия Лазаров, който всеки ден извозва по 40-50 тона. Добре уплътняват капацитета на колите си и шофьорите Филип Димитров, Георги Йорданов, Христо Николов, Стоян Вълев и Слави Йорданов. Но когато говорим за работата на целия колектив от автотранспорта, определено трябва да кажем, че той добре се справя с прибирането на реколтата. По вина на шофьори и техници не се допуска престой на останалата техника в стопанството.

Кирил ТАСЕВ

ПО ВСИЧКИ ПОКАЗАТЕЛИ ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ

Години наред овцефермата в с. Паисиево с бригадир Атанас Николов изпълнява годишния си производствен план по всички показатели. Тук повечето овчари са стари, опитни и винаги работят заедно, помагат си. Това е една от причините за техните успехи. В началото на годината, когато специалистите определиха плана на фермата, а той беше далеч по-висок в сравнение с миналогодишния, някои от овчарите недоверчиво погледнаха на това.

Но повечето вярваха в своите стада. Изискванията към овцевъдството ставаха все по-големи, но и породният състав се подобряваше, фуражите се увеличаваха, продуктивността също растеше. Скоро всеки заживя с мисълта, че пред тях стои отговорна задача, която трябва да се изпълни. Овчарите си спомняха преди години при какви тежки условия работеха. Не достигаше фураж и пак изпълняваха плановете си. С чест приключваха всяка година.

Овчарите се грижат общо за осем стада. По двама души на едно стадо. Навреме и в срок осемениха през миналата година овцете. Подготвиха добре агнилните помещения. За малките агнета всички условия бяха налице. Овчарите добре знаеха, че това са бъдещите продуктивни животни и затова полагаха по-големи грижи за тях. Благодарение на това и резултатите са много добри. При план да получат 1 575 агнета от 1 500 овце, те добиха 1 709. Най-много агнета получи старият и опитен овчар Вълю Панайотов. Вместо 189 той получи 232 агнета. Преизпълнен е и планът за прираста с 5 000 килограма.

Завърши и стрижбата на овцете. Всяка година вълната беше „ахилесовата пета" за овцеферма та и винаги с някой и друг килограм предвиденото количество не достигаше. Но голяма беше радостта на овчарите тази година при отчитане на крайните резултати. По план трябваше да получат общо от фермата 7 240 кг, а получиха 7 983 килограма вълна. Най-радостен е Мустафа Хюсеинов, който получи с 203 кг повече от планираното количество. Средно от овца той настрига по 6,600 кг.

Преди една седмица овчарите преизпълниха и плана за мляко. По план следваше да надоят 72 000 л за годината, но до края на месец юни надоиха 73 250 литра.

Тези успехи овчарите от Паисиево постигнаха въпреки голямата суша. Няма съмнение, че при една нормална година успехите биха били много по-големи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

МАЙСТОР ЗА ПРИМЕР

В доклади, на производствени събрания и в разговор с ръководителите на стъкларския цех, много пъти чувах да се споменава неговото име. Сега той стоеше пред мен. Лек загар придава ще приятен тен на лицето му. Такъв тен имат всички стъкларски работници, които боравят с нажежено стъкло.

Строен, не много висок и въпреки че е 32-годишен — с леко посребряла коса. Гледаха ме с топъл поглед две светлокафяви очи.

Със стъклопроизводството Илия Господинов Семов се запознава още като 16-годишен юноша. По-късно като войник, като звено вод и като тракторист в родното си село Главан Илия пази нежно и грижливо в сърцето си една спотаена любов към първата си професия. И през мразовития февруари на 1964 г. тази любов го довежда в стъкларския цех на промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Навън е студ, а вътре в цеха—душно, като в юлски ден. Голите до кръста тела на работниците се извиват, плували в пот над огненочервените стъклени топки, които растат и алеят, като красиви детски балони. Горещият въздух, който волю-неволю вдишваш, за да надуеш балона, обгаря изсъхналите устни. Работата е тежка, но за Илия в цеха е като в роден дом. Той обича професията си.

Четири месеца е фускаджия—духа за образуването на първоначалния балон, този, който е с големината на презрял нар и има консистенция като на преварен сироп. През юни става калфа—духач на окончателното оформяне на дамаджаните. След това Илия е фангаджия. Като чародеен фокусник върти стоманения прът със самотната топка накрая, дето се задържа стъклената маса, подава я с точно нужното количество на „кико—машината" за полуавтоматично производство на дамаджани и буркани.

Три месеца на този трудов пост са достатъчни, за да се оценят способностите, прилежанието и упоритостта на Илия Семов. Издигат го като майстор-бригадир на „кико-машина". Новият пост поражда нови задължения, по-големи и по-отговорни. От майстора зависи дали дамаджаните, или буркани ще бъдат правилно издухани от полуавтоматичната машина. Дали стените ще бъдат с еднаква дебелина и устойчивост. Но майсторът бди. Продукцията е безупречна. Огромното умение и разумният труд са наградени. Още от първата година на постъпването в цеха и досега следват наградите. Постоянен ударник, качественик, най-добър в професията, носител на паспорта на трудовата слава. Награждават и бригадата. Тя е първа от всичките бригади в цеха през последното тримесечие на 1967 година. Можеше да бъде такава и през първото тримесечие на 1968 г., но техническото преустройство попречи. Тя се бори за званието „Бригада за комунистически труд" и няма съмнение, че в най-скоро време ще го завоюва. Доказателствата за това са много. Първото е внедрената в бригадата заменяемост в работата. Майсторът подава стъкло, подавачът заема мястото на майстора и т. н. Задачата е членовете на бригадата да овладеят всички операции на производствения процес и при неотложно отстъствие на някого, производството да не се затормозва. Тази задача е почти решена. Много от голямо значение е сплотеността между членовете на бригадата. Културно-масовата работа, която бригадата разгръща, допринася за културния растеж на работниците и засилване на другарската задушевност.

Бригадата е посетила колективно едно театрално представление, една кинопрожекция и един концерт. Уредена е и една другарска среща в „Механата". Взаимните гостувания в домовете и другарската солидарност са постоянни явления. Затова на работа те се явяват бодри и с желание. Вложеното старание дава успешни резултати и води до добро заплащане на труда.

И всичко това се дължи до голяма степен на организаторския похват на бригадира-майстор, на зрелия и упорит мъж, който увлича с труда си и другарското си държане.

Минчо ДИМИТРОВ

Консултация по трудово-правното законодателство и социалното осигуряване в ТКЗС

ПО ТРУДОВОТО ОСИГУРЯВАНЕ

Въпросите на трудово-правното законодателство и социалното осигуряване вълнуват твърде много кооператорите от нашия окръг. Това са въпроси, които са разработени и са влезли в сила през последните години. По много от тях както кооператорите, така и ръководителите не са наясно. За това говори фактът, че относно трудово-правното законодателство и социалното осигуряване се получават твърде много жалби и запитвания до окръжните органи от страна на кооператорите. Много такива въпроси бяха поставени и на състоялия се неотдавна семинар с главните счетоводители на ТКЗС. Във връзка с това ще публикуваме материали в нашия вестник, с които ще запознаваме кооператорите и ръководните кадри с някои основни положения по посочените въпроси.

ВЪПРОС: При кои случаи може да се изплати парично обезщетение поради временна нетрудоспособност на земеделски стопанин-кооператор за не повече от 75 календарни дни, ако например същият заболее на 15. VIII.

ОТГОВОР: Когато през последните 30 календарни дни преди настъпването на временната не трудоспособност (15. VIII) кооператорът, който е включен в плана на ТКЗС за редовна работа, няма изработени 12 дни, на които осигуровката за всички осигурителни случаи се прекъсва и той ще има право на парично обезщетение за временна нетрудоспособност само при условията на чл. 152 ал. II от Кодекса на труда. Това означава, че ако временната нетрудоспособност настъпи в двумесечен срок (в случая след 1. IX. 1967 г.) от края на календарния месец, през който е изработил 12 дни, на същия следва да се изплати парично обезщетение до 75 календарни дни.

Така например: ако кооператорът се е разболял на 15. VIII. и от 16. VII до 14. VIII. няма изработени 12 дни, но през м. VII или VI има изработени повече от 12 дни, последният ще има право на парично обезщетение, но максимум до 75 календарни дни.

Посоченото изискване не се отнася за случаите, когато временната нетрудоспособност е настъпила през месеците XII, I, II, III, и IV, за които се прилага ал. II на § 2 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори.

ВЪПРОС: Следва ли да изплащаме парични обезщетения на кооператори, които са представили медицинска бележка за временна нетрудоспособност вместо болничен лист след 1. IX. 1967 г.

ОТГОВОР: Изплащането на парични обезщетения поради временна нетрудоспособност по медицински бележки е трябвало да се извършва до 31. VIII. 1967 година. След тази дата обезщетенията следва да се изплащат само срещу представени болнични листове. Онези лекари, които са издали медицински бележки за разрешен отпуск поради временна нетрудоспособност след 1. IX. 1967 година, следва да заменят същите с болнични листове.

ВЪПРОС: Когато кооператорката се намира в отпуск поради бременност и раждане и представи болничен лист за друго заболяване, следва ли да се прекрати отпускът и обезщетението по бременност и раждане и да се изплаща такова за последната не трудоспособност.

ОТГОВОР: Когато кооператорката, работничката или служителката се намира в отпуск поради бременност и раждане, същият отпуск не може да се прекратява, ако осигурената изпадне в друг вид нетрудоспособност. Не може да се прекъсва един отпуск, за който се изплаща парично обезщетение 100 на 100 от средно-дневното трудово възнаграждение и да се заменя с по-малък процент парично обезщетение. Та към отпуск може да се ползува след като завърши отпускът поради бременност и раждане.

ВЪПРОС: Когато един кооператор през работно време е заминал да извършва лична работа и катастрофира, следва ли да му се съставя акт за трудова злополука.

ОТГОВОР: В случая не следва да се съставя акт за злополука, защото същата няма характер на трудова, т. е. злополуката не е станала по повод и във връзка със служебните задължения на кооператора. При това положение паричното обезщетение ще се изплати като при общо за боляване.

ВЪПРОС: Следва ли да се съставя акт за трудова злополука, когато кооператорът отсъствува от работа само до 3 работни дни.

ОТГОВОР: На регистриране подлежат всички трудови злополуки, които са станали с работници, служители или кооператори и са предизвикали загубване на работоспособност за един или повече работни дни. След съставянето и завеждането на акта за трудовата злополука ръководителят на предприятието, учреждението или организацията е длъжен незабавно да изпрати по един екземпляр от него на: Окръжния съвет на профсъюзите, на пострадалия или неговото семейство, на Окръжния прокурор, четвъртият екземпляр остава в канцеларията на предприятието, учреждението или организацията и се съхранява в специална папка за актовете за трудовите злополуки.

ВЪПРОС: Когато една осигурена кооператорка роди, без да е ползувала 45 календарни дни отпуск по бременност с болничен лист, може ли този отпуск да ползува след раждане.

ОТГОВОР: Работничките, служителките или кооператорките, които са родили, без да са ползували с болничен лист отпуск по бременност, не могат да го ползуват след раждане. Такъв отпуск изцяло могат да ползуват само онези работнички и служителки или кооператорки, които са родили недоносени деца.

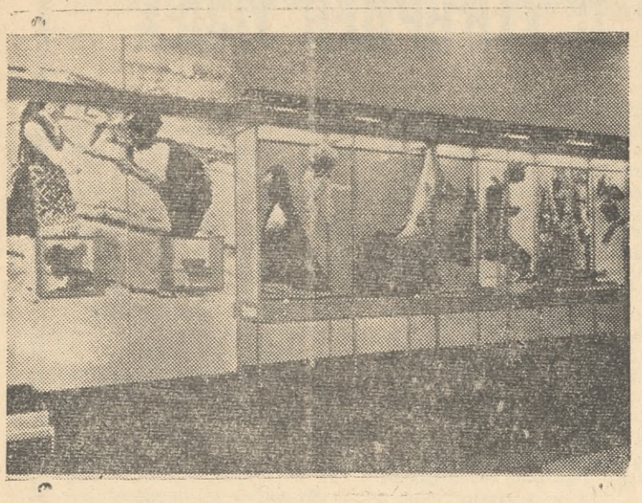
Работничките, служителките или кооператорките, които са започнали да ползуват отпуск поради бременност с болничен лист, ако родят преждевременно, разликата от неизползувания отпуск ще ползуват след раждане.

Когато отпускът поради бременност се окаже повече от 45 календарни дни, разликата се намалява от отпуска след раждане.

Справка: чл.152 ал. II от КТ, §§ 2 и 6 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ бр. 67 от 1967 г.); т. т. 1, 4, 7, 8 и 9 от Правилника за регистриране и отчитане на трудовите злополуки (ДВ бр. 37 от 1966 г.); § 1 ал. I от Указа за насърчение на раждаемостта (Д В бр. 15 от 1968 г.)

Николай КРУМОВ —
началник отдел „ДОО"

ДОБРУДЖА—СЪКРОВИЩНИЦА НА ХИЛЯДОЛЕТНА КУЛТУРА

Хиляди столичани проявиха интерес към богатата материална, битова и духовна култура на добруджанския край.
СНИМКА: Т. СЛАВЧЕВ

Под знака на вдъхновението

Наскоро младите инструменталисти — нашите съграждани Красимира Талигарова — пианистка, и Киркор Тютюнджиян — цигулар, изнесоха в залата на читалището концерт. За любителите на камерната музика това беше интересна среща. Разнообразната програма включваше пиеси от Бах, Моцарт, Бетовен, Лист, Шопен, Шостакович, Хачатурян и др.

Начинът, по който една творба ще се възприеме, зависи много от начина, по който ще бъде поднесена. Критикът често се позовава на младостта, като на качество, което ще компенсира известни слабости на изпълнението. И тази вечер имаше младост, но имаше и дълбочина и верен отклик на авторския замисъл.

К. Тютюнджиян се представи като инструменталист със сигурна, ясна техника, издържливост и овладяно звукоизвличане. Изпълнението на Моцартовия концерт № 5 представлява и за цигуларя, и за пианиста трудна изпълнителска задача. Никакви блестящи инструментални качества не могат да заменят липсата на правилното идейно-естетическо отношение и чувство за спецификата на Моцартовия стил. Странно, но младият цигулар тук показа някои технически несъвършенства, каквито не забелязахме в пиеси, значително по-трудни в техническо отношение. Прелестните четири прелюда от Шостакович той предаде със свойствената им характеристичност, твърде артистично и въздействуващо. Безспорно най-силно впечатление остави последният номер на програмата — концерт за цигулка, първа част от Хачатурян. Трябва да се отбележи, че Тютюнджиян достойно се справи с тази трудна задача. Имам предвид не само безупречното владеене на пиесата по памет, недопускането на ученически грешки от музикално и техническо естество, но главно способността му да почувствува и предаде характера и съдържанието на творбата по едно убедително със своята младежка непосредственост виждане.

Изкуството, което ни поднесе Красимира Талигарова, ся каш ни кара да забравим младостта ѝ. Бетовеновата соната оп. 31 № 2 бе изпълнена с вътрешен подем и въодушевление, ясно и свежо, и с плътен, дори понякога много плътен тон. За сегашния етап на развитие на младата пианистка добро бе изпълнението и на Лист — концертен етюд. Но не рядко проявяваната порано грубост по отношение качествата на тона все още не е изчезнала. Несъмненият пианистичен дар на младата изпълнителка се наложи особено при изпълнението на „Бриляитни вариации“ от Шопен, които прозвучаха много изразително, одухотворено и пластично. Тук тя прояви още едно качество, което е като че ли свойствено на мъжете — изпълнители — изграждането на вариациите в едри линии.

Убедени сме, че Кр. Талигарова и К. Тютюнджиян и занапред ще продължават да работят сериозно и да оползотворяват всичко ценно, което може да се научи в консерваторията. Ще се радваме, ако те всяка година ни дават възможност да следим тяхното артистично развитие.

Лиляна СТРИНСКА

БЪЛГАРИЯ И ФЕСТИВАЛЪТ

Дейността на българската делегация за Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София е многостранна. В нейния състав са включени около 4 000 младежи и девойки. В политическите дискусии, семинари, срещи на работещи една и съща професия и др. ще участвуват 1 170 души. Между тях са 140 представители на селската младеж, 85 от които селскостопански специалисти, 118 работници, 54 инженери, 110 учители, 160 студенти, 40 поети и журналисти, 250 научни работници, 290 спортисти. В художествените самодейни младежки и детски колективи, които ще представят пред младостта на човечеството нашите културни завоевания, са включени 2 400 души. На фестивала всеки един от делегатите ще се яви със специално комсомолско поръчение, изпълнението на което ще означава достойно изпълнен патриотичен и съюзен дълг.

Характерът на фестивала определя важно място на политическите дискусии, колоквиуми, конференции и семинари. Международният подготвителен комитет утвърди 47 теми, по които участниците във фестивала ще изразят своето отношение. Темите засягат най-важните и парливи въпроси в областта на икономиката, политиката, образованието, правата на младежта, на човека и пр., както и отношението на младото поколение към тях. Върховен дълг на пратениците на българската младеж е да защитят ясно и убедително марксистко-ленинската идеология, да спечелят нови привърженици на великото комунистическо дело. В дискусиите ще вземат участие 250 кандидати на науките, асистенти, журналисти, добре запознати с най-актуалните проблеми на нашето динамично съвремие.

За участие в културната програма на фестивала бяха проведени в София, Благоевград, Варна, Плевен, Ямбол и Пловдив зонални прегледи-конкурси. Те се превърнаха в празници на фестивалната младост. 60 танцови колективи, 17 битови хора, 19 битови оркестри, 17 хора за школувано пеене, 9 камерни оркестри, 6 симфонични, 10 ансамбли, 15 естрадни оркестри с над 50 солисти и 250 изпълнители си оспорваха в благородно съревнование правото да представят България на фестивала.

Състояха се и конкурси по пиано, класическо пеене, цигулка, народно пеене, за естрадни изпълнители, за народни и модерни съвременни танци. В няколко тура бяха прослушани 50 оперни певци, девет цигулари, девет пианисти, всички изтъкнати естрадни изпълнители и състави и над 100 народни певци и инструменталисти.

Прецизен подбор на българските участници за конкурсите извършиха компетентни журита под председателството на проф. Брумбаров — за класическо пеене, проф. Аврамов — за цигулка, проф. Янкова — за пиано, проф. Елиезер — за естрадата и народния артист Филип Кутев — за народно пеене и народни инструменти. Във Варна и Пловдив за Северна и Южна България се проведоха конкурси за изпълнители на съвременни танци, които се явиха на заключителния конкурс в София.

В многобройните фестивални концерти активно участие ще вземат и българската делегация. В зала „Георги Кирков“ и залата на партийния дом пратениците на българската младеж ще организират ежедневно по 2—3 концерта — жанрови, смесени и с участието само на детски колективи. Българската делегация ще организира и гала-концерт в Софийската народна опера, който ще бъде представен на широка българска публика и в навечерието на фестивала.

По решение на международния подготвителен комитет петият ден на фестивала — 1 август, е посветен на дружбата с младежта и народа на България. На този ден българската младеж още веднаж ще изрази своите чувства на солидарност и готовност да подкрепа на борещите се за свобода и прогрес народи и на първо място на виетнамския народ и неговата младеж. На този ден прагениците на световната младеж ще имат широки възможности да изразят своето отношение към българската младеж, Димитровския комсомол, към социалистическа България.

На първи август ще се организират тържествени спектакли. Ще се проведе празник на българския пионер с гала—концерт, изпълнен само от детски колективи.

Интерес ще предизвикат срещите в Съюза на българските писатели, на българските композитори, на българските художници, с млади поети, музиканти, художници — гости на фестивала.

На стадион „Васил Левски“ вечерта ще се състои голям музикално-танцов спектакъл „България строи, танцува и пее“. Този концерт—спектакъл ще представи най-характерните постижения на българското изкуство — на българските автори, артисти, музиканти, танцьори, певци, балетисти, цирковите артисти и други. Най-характерното в този концерт ще бъдат фолклорните песни, танци, обичаи, обредни игри.

Българските младежи и девойки ще открият тържествено предстоящата среща на младостта на планетата с внушително-масовата физкултурна композиция, отразяваща стремежа на младежта по цял свят към волност и красота, към солидарност и дружба, нейната борба за свобода, мечтите на децата по света за щастие, светлина и прогрес.

Една от частите на композицията ще представлява българската младеж, отдаваща творчески сили и способности за новия, красив живот. Под звуците на национални песни, хора и ръченици деветстотин младежи и 1 280 девойки ще изобразят активното участие на нашата младеж в борбата на младежта от цял свят за солидарност, мир и дружба. Участниците в композицията ще разкрият красотата на българското национално изкуство. По ярък начин те ще подчертаят, че българската младеж, обединена в Димитровския комсомол, е в челните редици на международната демократична младеж, а със своя мирен труд, овладяването на науката и техниката върви уверено към комунизма.

През десетте дни на фестивала активна дейност ще развие и българският фестивален клуб, който се организира в Централния дом на народната армия. Той ще бъде средище на ежедневни срещи на български делегати с чуждестранни делегати и гости. Тук ще се разменят информации от взаимен интерес, ще се изнасят концертни програми, а всичко това ще допринася за установяване на сътрудничество между домакините и гостите.

Редовни тренировки за достойно участие в спортните състезания водни и българската спортна група, която сега е свикана на подготвителен лагер.

България, освен че ще участвува в 10-те международни изложби, ще организира и няколко самостоятелни изложби: за Георги Димитров, за детското творчество, за живота на българската младеж и на етнографските ни ценности.

Изобщо българските младежи и девойки трескаво се готвят не само да посрещнат достойно пратениците на младостта от целия свят, но и да се представят достойно в многобройните прояви по време на фестивала.

ПЛЕНУМ ПО БИБЛИОТЕЧНОТО ДЕЛО В СИЛИСТРА

На 6 юли се състоя пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура, на който бе разгледано състоянието и перспективите на библиотечното дело в Силистренски окръг. На пленума присъствуваха щатните библиотекари от окръга и някои предприятия от града и председателите на общинските съвети за изкуство и култура.

Доклад за състоянието и проблемите на развитието на библиотечното дело в окръга изнесе директорът на Окръжната библиотека в Силистра Стоян Лазаров. В него той говори за успехите в развитието на библиотечното дело в окръга. Изтъкнато бе, че в момента в системата на читалищната, профсъюзната и училищната библиотечна мрежа работят около 270 библиотеки, с над 700 хиляди тома литература. Библиотеките обслужват над 50 хиляди читатели, раздадената литература за прочит надхвърля 630 хиляди тома. Главният проблем, по който сега работят съветите за изкуство и култура, е приближаването на книгата до трудещите се, организирането на по-разнообразни културно-масови мероприятия. Работата на библиотеките в селата Срацимир, Белица, Старо село, Алфатар и други бе посочена като много добра и се отчете тяхното място в развитието на културния живот в тези села.

Наред с успехите в развитието на библиотечното дело има много пропуски и нерешени въпроси. На първо място бяха изтъкнати тези по комплектуването на книжния фонд. Има библиотеки, където през 1967 година не е закупена нито една книга, а в други те са съвсем малко. Особено остро стои този въпрос пред училищните библиотеки. Навременното и системно подобряване състава на книжните фондове се налага от самия живот. Трябва да отбележим, че все още не се обръща достатъчно внимание на селскостопанската, производствено-техническата и научната литература.

По-нататък в своя доклад др. Лазаров говори за необходимостта от изучаването на читателските интереси, за начина на снабдяване на библиотеките с книги, за опазването на книжния фонд. Бяха дадени необходимите препоръки за осигуряване на правилно и пълно комплектуване на книжния фонд.

Наред с всичко това буди тревога и въпросът за библиотечните кадри в окръга. На много места се назначават библиотекари без необходимото образование, с ограничени възможности и ниска култура. Това им пречи да проявяват необходимите грижи за пълноценна библиотечна дейност. Бе препоръчано на общинските съвети за изкуство и култура да издирят и подготвят свои кадри за библиотеките.

Материалната база на библиотеките също беше обект на внимание на участниците в пленума. Обърнато бе внимание и на работата с книгата и читателите, за предимствата на свободния достъп до книгите и резултатите от въвеждането му в нашия град. Др. Цветана Целова — методист от Окръжната библиотека, изтъкна, че библиотекарите от окръга трябва да следят отблизо работата и да проявяват по-голям контрол в библиотеките, където има въведен свободен достъп. Представителят на комитета за изкуство и култура М. Разбойников в своето изказване подчерта, че за цялостната библиотечна дейност в окръга, трябва да се грижи Окръжният съвет за изкуство и култура и секцията по библиотечно дело към него. Трябва да се направи всичко необходимо за изучаване и популяризиране опита на най-добрите библиотеки в окръга. Той препоръча да се работи по-системно по патриотичното възпитание.

Накрая пленумът взе решения, които ще осигурят развитието на нормална библиотечна дейност в близките няколко години.

Но още по-големи успехи би ха се постигнали, ако съветите за изкуство и култура подобрят съвместната дейност с ДКМС и другите масови организации.

Никола НИКОЛОВ

Куриозен конкурс

В един от градовете на Съединените Американски Щати бил организиран конкурс за най-модерно стихотворение. Наградата била неголяма сума долари. Конкурсът бил спечелен от някой си Джон Херби със следното стихотворение:

Найлонови дрехи си има кенгуру
Алабама, гръм, огън трам, трам
Гъски пълзят нагоре едно, три
Реката лети, лети срещу Икар
Адът непрекъснато слиза, слиза
Дървениците танцуват бам, бам.
Екна изстрел, свири трио
Тишината плаче като койот
Ела, ела да пием ром и грог
Моят отбор не е отбелязвал гол
Елдорадо към мен ела о, о, ела
Не, не, аз отивам, а ти назад.

Запитан от журналисти как е успял да получи първа награда, „поетът“ отговорил: „Нямам време да ви обяснявам, прочетете първите и последните букви на редовете от горе надолу.“ И хукнал някъде.

А. Р.

Кооператорите от ТКЗС—Сек улово са решили да превърнат стопанския двор в двор-градина. Преди известно време те започнаха шосировка около сградата на краварника. Строители са работниците от бригадата на Слави Димитров, които са си поставили за цел да завършат шосировката през хубавите летни дни.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЛЕКОАТЛЕТИТЕ — ОТНОВО С МЕДАЛИ

„Каквото посееш, това ще пожънеш“ казва народната поговорка и тя важи в най-голяма степен за големите успехи на лекоатлетите от град Силистра в продължение на една година. Защото те не отидоха напразно хиляди пробягани километри и упоритите ежедневни усилия на състезатели и треньори. Характерите се калиха, подготвиха се за големи битки по пистите, за да започнат един ден да застават на тях като победители.

Преди няколко дни приключи индивидуалният лекоатлетически шампионат за юноши и девойки, който всяка година събира елита на нашата лека атлетика от тази възраст. Тази година значението му се увеличава и от това, че още по време на провеждането му се определиха участниците в двустранната лекоатлетическа среща между отборите на България и Гърция на 25 и 26 юли в Атина и след това европейското първенство за юноши. И за наша всеобща радост, нашите юноши отново насочиха вниманието на всички към Силистра. Защото за воюваните три златни и един бронзов медали сами говорят за големите ни крачки в тази област.

На 1 500 метра гладко бягане Митко Иванов в отличен стил пробяга разстоянието, като се наложи над противниците си и доказа, че е най-добър сред юношите младша възраст в тази дисциплина. Той стана и най-големия щастливец на шампионата — на втория ден завоюва втори златен медал на 1 500 метра с препятствия, като постави и нов рекорд на НРБ. Златка Иванова зае петото място на 800 метра, а Николай Богданов се класира девети на 3 000 метра.

При юношите старша възраст нашият шампион Исмет Мехмедов в един бурен финал победи Атанас Иванчев от София и спечели трети златен медал на 1 500 метра, ставайки отново републикански шампион. В тази дисциплина отлично се класира и Димитър Русев, който тепърва ще ни поднася изненади. Той има отлични качества и голяма воля. Много добре се представи и Велико Иванов на 3 000 метра като се класира непосредствено след републиканския шампион Петко Георгиев и още един състезател и спечели бронзов медал.

В тласкането на гюлле нашата представителка Николинка Филипова зае четвърто място, а в бягането на 5 000 метра Васил Веселинов се класира девети.

Нашите състезатели участвуваха в тези състезания много мотивирани и доказаха своите възможности. В семейството на нашиналите влезе и Велико Иванов, който заедно с Исмет Мехмедов замина на лагер—сбор с нашионалния отбор. А оттам на добър път за славата на родната лека атлетика.

Стоян ЦОНЕВ

В служба на красотата

С цел повишаване квалификацията на бръснаро-фризьорските работници и за усвояване на новата модна линия през 1968-1969 година, през месец юни се проведе вътрешен преглед по бръснаро-фризьорство. В него участвуваха всички бръснари и фризьори от силистренското комунално предприятие. Състезанието бе спечелено от най-добрите майстори — Илия Йонков, Титю Крумов, Георги Иванов, Жонца Ранчева, Марийка Иванова, Янка Кърджиева и др.

Преди няколко дни в гр. Търговище се проведе зонов преглед между най-добрите бръснаро-фризьори от окръзите Варненски, Силистренски и Търговишки. Нашите работници се готвеха отдавна за това състезание. Бяха подбрани най-добрите манекени, бе доставена необходимата екипировка, специално облекло и т. н.

В условията на прегледа се предвижда задължително изпълнение на четири фризури — дневна, вечерна, художествена и празнична (за коктейл).

Влагайки своето творчество и високо художествено майсторство, силистренските представители не правеха, а просто рисуваха фризурите, затова заслужено завоюваха първото място. На този преглед фризьорките Жонца Ранчева, Марийка Иванова и Янка Кърджиева бяха определени да представят нашия окръг на националното състезание, което ще се проведе в София на 25 август 1968 година. От мъжете бръснари най-добре се представи Георги Иванов.

З. ГЕОРГИЕВА

Нови книги

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра търси да назначи един електроженист-оксиженист. Справка „Личен състав“

О Б Я В А

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“ —Силистра търси да назначи веднага стругари, фрезисти, шлайфисти, шлосери.

За предпочитане квалификация над втори разряд, предимно мъже.

За справки — Личен състав

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 81 (1398) | Събота, 13 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МИСЛИ ПО ПОВОД ЕДНО СЪВЕЩАНИЕ

Завчера бяхме свидетели на една хубава инициатива на градския комитет на БКП, — Силистра. Пред силистренския партиен актив търговските работници излязоха с отчет за своята работа по обслужването на населението. Подобни съвещания ще бъдат провеждани и занапред от градския комитет. През месец септември директорът на Държавното автомобилно предприятие ще даде отчет за състоянието на транспортните услуги.

Радостен е фактът, че се поставят на обсъждане пред широка аудитория въпроси, които интересуват голяма част от населението. Тук обаче възниква един въпрос, имащ известно отношение към стила и метода на работа на партийните комитети, свързан с работата на други органи и организации. С тези мисли не искам да принизя значението на завчерашното съвещание. Изразявам само собствено мнение и ми се струва, че резултатът би бил по-осезателен, ако се разшири кръгът на слушателите.

Но да се спрем на разглежданите въпроси. Главен докладчик беше Милан Ангелов, директор на ДТП. В тридесет минутното си слово, той се спря на много въпроси, които решава търговското предприятие. Спомена за безспорните успехи на търговията, изразени в разширяването на търговската мрежа, в преизпълнението на плана за стокооборота, в подобряване културата на обслужване и т. н., и т. н. Както слуша човек доклада, остава с впечатление, че всичко е направено и че за слабостите, които спомена, има само обективни причини. Впечатление ми направиха съобщените от него статистически данни за персонала на ДТП. От общо 356 души само четирима са с висше образование, седем са със средно икономическо, 67 със средно реално, а останалите 279 служители и работници имат незавършено средно или седмокласно образование. Върху тези цифри човек не може да не се замисли. Те до голяма степен обясняват нивото на културата на обслужване, липсата на някои стоки, спазването на трудовата дисциплина и т. н. Просто необяснимо е защо пред 25-годишния юбилей от социалистическата революция у нас отчитаме, че висшистите в това голямо търговско предприятие представляват едва 1 на сто от целия му персонал. Обясненията, каквито и да са те, ще почиват на нереална основа.

В доклада се казва, че е проведена задълбочена работа по изучаване на потребителското търсене. В същото време обаче изказалите се на съвещанието наблегнаха, а и ние имаме лични наблюдения, че липсват често пъти стоки, които не са дефицитни за страната, като определени номера детски роклички, елементи за електроуреди, мебели, с разнообразен асортимент, детски играчки, паста за бръснене и т. н. Вярно е, че откъснатостта на окръга ни от вътрешността на страната влияе отрицателно върху редовното снабдяване със стоки, но нали затова се прави потребителско проучване — за да се вземат мерки навреме за доставка на липсващите стоки. Струва ни се, че връзките между търговските организации и производствените предприятия в нашия окръг понякога се свеждат до взаимни обвинения за неизпълнение на договорните отношения, без да се търси общият интерес на производители и търговци. Ще вземем за пример търговията с млечни продукти. Доскоро в магазините се продаваше само кисело и пряно мляко (не включвам сиренето и кашкавала, които са само четири вида). И производителите, и търговците (ДТП и „Здрава храна") са заинтересовани от увеличаване на асортимента, но никой не прави нищо за разнообразяването му.

На съвещанието направи опит да докладва и заместник директорът на ДСП „Булгарплод" др. Недьо Недев. Той направо оправда всички неблагополучия в търговията с плодове и зеленчуци със суша та. За да бъдем справедливи, трябва да признаем, че работниците от „Булгарплод" полагат не по-малко усилия за доставката и зареждането на магазините с плодове и зеленчуци и до голяма степен задоволяват нуждите на гражданството. Въпреки това пред щандовете, в магазините и лавките се образуват опашки. Причините се казаха на самото съвещание, — зареждане на магазините в работно време, неритмично извозване на стоките от склада до щандовете, занижени заявки и т. н. И пълни с истина са думите на секретаря на ГК на БКП др. Кардашев, който изрази общото мнение, че опашките не са продукт само на липсата на стоки, а имат в основата си организационни слабости.

Много от изказалите се засегнаха търговията и производството на хляб и ситничарски произведения. Ние не веднъж сме повдигали този въпрос, но резултати все още не са получени. Тук като че ли трябва да се разграничат дейностите на търговията с хляб и производството му. Засега ТПК „Дунав" се явява и като производител, и като търговец. Тази паралелна продажба на хляб от две предприятия дава възможност да се прехвърля вината за опашките от едното върху другото предприятие. Трябва да се намери някой, който да разграничи вината между хлебопроизводителите и Зърнени храни за качеството на хляба.

На съвещанието бяха повдигнати много въпроси. Те бяха съответно записани. Това дава възможност на заинтересованите организации и предприятия да ги проучат подробно и да приемат съответни мероприятия за ликвидиране на слабостите. Разбира се, ако има желание за това.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Мечтата на силистренци се сбъдва

На 10 т. м. в Силистра се състоя заседание на експертния съвет за строежа на железопътната гара в града и изменението на железопътното трасе от спирка Калипетрово до гр. Силистра. Ръководител на съвета е заместник-генералният директор на ДСО „БДЖ" инж. Ради Синигеров.

Доклад за идейните проекти изнесе инженер Фоти Петков от „Транспроект".

Новото трасе на железопътната линия от Калипетрово до Силистра ще претърпи изменение от първоначалния си вариант. Това изменение на проекта се налага от новия градоустройствен план на Силистра и от някои особености на терена. Новото трасе ще бъде по-целесъобразно и ще има дължина около 5 400 м. То ще пресича шосето за Алфатар с ж. п. подлез и шосето за Тутракан с ж. п. надлез.

Железопътната гара ще бъде построена в промишлената зона, срещу площад „Аврора". Нивото на платформата на гарата ще бъде на един метър над най-високите води на р. Дунав. Тя ще разполага с нужните коловози за товарно-разтоварната дейност и добра територия за маневриране.

В близост с железопътната гара ще бъдат сточното пристанище и автогарата. Но поради отсъствието на представител на „Автотранспорт" мястото на автогарата ще бъде уточнено допълнително. Обсъждането на проектната премина при активно участие на присъствуващите специалисти. Аналитично и подробно изказва не по проекта направи инженер Синигеров. Накрая съветът прие решения, които ще се имат пред вид при окончателното проектиране на ж. п. гарата, автогарата и пристанището.

Галиб МЕХМЕДОВ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК

Далеч от вековете идва славата на българските майстори—строители. Гордост за нашия народ са оставените от тях много бройни паметници на материалната култура, които, преживели стотици години, сега будят искрено възхищение със своето оригинално архитектурно решение и майсторско изпълнение. Кой от нас не е разглеждал с интерес и национална гордост останките на Царевец, не се е възхищавал със захлас от майсторството, събрано в беленския мост на Янтра, някогашния конак в Търновград, Рилския манастир... кой не е отдал заслуженото на знайните и незнайни майстори, създали чудни творения на самобитната българска архитектура.

Утре, в Деня на строителя, не може да не си спомним за богатите традиции, оставени ни от вековете, но не може и без възхищение да гледаме нашата Родина, превърнала се от ръцете на потомците в една огромна строителна площадка. Димитровград, АТЗ Стара Загора, Кремиковци, Нефтохимическият завод в Бургас, промишлеността при река Девня, десетки язовири и електростанции, асфалтираните пътища и нефтените канали са естественото продължение на тези традиции. Те бяха създадени в годините на народната власт, когато професията на строителите стана една от най-почетните и най-уважаваните.

И тази година строителите посрещат своя празник с дръзновени дела. В чест на 25-годишнината на деветосептемврийската победа в действие влизат нови промишлени мощности, стотици жилищни блокове, увеличава се мрежата на асфалтираните пътища... Многохилядната строителна армия все повече доближава своята дейност до промишленото производство, въвежда прогресивни методи на работа, все по-широко внедрява техническия прогрес и осъществява на дело призива на Партията за икономии и висока рентабилност.

Строителите от нашия окръг също ще се явят на утрешния празник доволни от своя труд. Силистра, преживял бурите на не една историческа превратност, израсна изпод техните ръце в нов, богат и устремен в бъдещето град. Гордо се извисяват корпусите на завод „Стомана", на ДИП „Добруджа", и ДИП „Липа", стотици новодомци се радват на просторните и слънчеви апартаменти в блоковете „Детелина" 1 и 2, „Лилия", „Кристал", „Нарцисите"... В стремителната борба за срочно влизане в действие бързо израснаха слънчевата сграда на силистренската гимназия, цехът за плоскости в Тутракан, силозите за зърнени храни в Дуловo и Алфатар, жилищните блокове „Аврора", „Чайка", „Здравец" и много други производствени и жилищни сгради.

Окръгът ни не помни в историята си такова огромно строителство. Само строителите от „Стройрайон" — Силистра са поели задължението да извършат през тази година работа за повече от 6 216 000 лева, със 731 000 лева повече в сравнение от 1967 година. Голяма е и задачата на пътните строители. Всеки месец те предават десетки асфалтирани и подобрени километри главни и междуселски пътища.

В това бурно строителство израснаха нови хора, хора, закалени от труда и възпитани в социалистически дух. Бригадите на Михаил Жеков, Иван Липков, Еньо Енев и др. показаха, че са достойни потомци на майстор Кольо Фичето. Гърдите на десетки скромни, но упорити в труда строители, са окичени с ордени и медали. Петър Желязков, Петър Илиев, Павел Батанов и много други показват истински героизъм и себеотрицание.

За безспорните успехи, за хубавите перспективи нека ви е чест стит празникът, строители!

С два месеца пред плана

Такова е изпреварването, с което работят трудовите хора от Асфалтова база — Дулово. При план за преработка на 5 000 тона асфалт за първото шестмесечие, отчетени са 13 600 тона. Надплановото количество от 8 600 тона е с 1 600 тона повече от поетото обещание за годината. В стойностно изражение този трудолюбив колектив е извършил строителни работи по асфалтирането на пътищата за около 150 000 лева допълнително. Завършен е еди найсеткилометров участък на пътя Дулово — Шумен, петнадесет дни преди срока. Асфалтовата настилка на пътя за Шумен е приключена. Довършена е и хиляда и двеста метрова отсечка по пътя Дулово — Исперих — Разград. С това нашият окръг се свързва с асфалтов път и с Разградски окръг. Асфалтиран е и пътят Дулово — Грънчарово. С асфалт са залети много зърноплощадки на кооперативни стопанства, физкултурни игрища, ремонтирани са десетки километри пътища с изровена асфалтова настилка. Завчера бе започнато асфалтирането и на 6-километров участък от пътя Ширimово — Смилец — Силистра, който ще бъде завършен за по-малко от два месеца.

Според предварителни изчисления на ръководството на базата до края на тазгодишния строителен сезон колективът на Асфалтова база — Дулово ще оползотвори не 18 000 тона асфалт, както се предвиждаше по плана за годината, а около 30 000 тона.

Добър темп на работата поддържат машинистите Антон Лазаров и Георги Ганев при асфалтосмесителя. Те ежемесечно изпълняват нормите си над 180 на сто. Добрата работа зависи не само от асфалтосмесителната група, но и от всички останали звена на базата, където навсякъде мъжествено се преодоляват трудностите. С високо преизпълнение посрещат Деня на строителните работници, каменарите от групите на Мехмед Арифов от кариера „Овен" и тази с отговорник Хаккъ Халидов от кариера „Межден". Неуморно се трудят и хората от каменотрошачката. А бригадата асфалтонастилачи с отговорник Йордан Йорданов неотдавна получи нов високопроизводителен асфалтонастилач, с който работата при настиланото се усокри два пъти. Новата придобивка ентусиазира тези работници и ги подтиква към още по-големи успехи.

Радостен е фактът, че те се стремят да подобряват механизацията, посредством рационализаторските предложения. На пътния участък Окорш — Паисиево с ръководител Слави Георгиев, от замяна на пясъка с подходящи каменни фракции и други подръчни материали, постигната е икономия за 13 500 лева. От замяната на цилиндрично-ротационното сито с наклонено-вибрационно такова при каменотрошачката, и от направата на улеи за разтоварване на докарания горещ асфалт от Русе направо в цистерните при асфалтосмесителя е постигнат икономически ефект за още 3 000 лева годишно.

Задружните усилия на целия колектив, признат по различни участъци, както и ръководството на Асфлатова база — Дулово посрещат своя празник — Деня на строителя, с чувство на изпълнен дълг и законна гордост за постигнатите високи успехи.

Михаил ТОМОВ

Да звучи още по-близко руската реч

Традиция стана всяка година да се провежда семинар с преподавателите по руски език от училищата на нашия окръг. За да се окаже квалифицирана помощ всяка година в нашата страна по инициатива на Министерството на народната просвета пристигат от Съветския съюз опитни преподаватели.

Тази година семинарът бе ръководен от другарката Галина Соколова — сътрудничка на научно-методическия център по руски език при Московския държавен университет. По случай завършването на 25-дневния семинар, представител на редакцията се срещна с другарката Соколова и я помоли да отговори на няколко въпроса:

Въпрос: За пръв път ли сте в България и с какви чувства дойдохте да помогнете на нашите преподаватели?

Отговор: Когато ми бе предложено от Министерството на просветата на СССР да замина, аз изпитах огромна радост. Не бях идвала в България, но знаех много неща за нея от разказите на онези, които са били, и честите ми срещи с българските студенти у нас. Красотите на България и топлотата на хората в отношенията им към мен, далеч надхвърлиха моята представа.

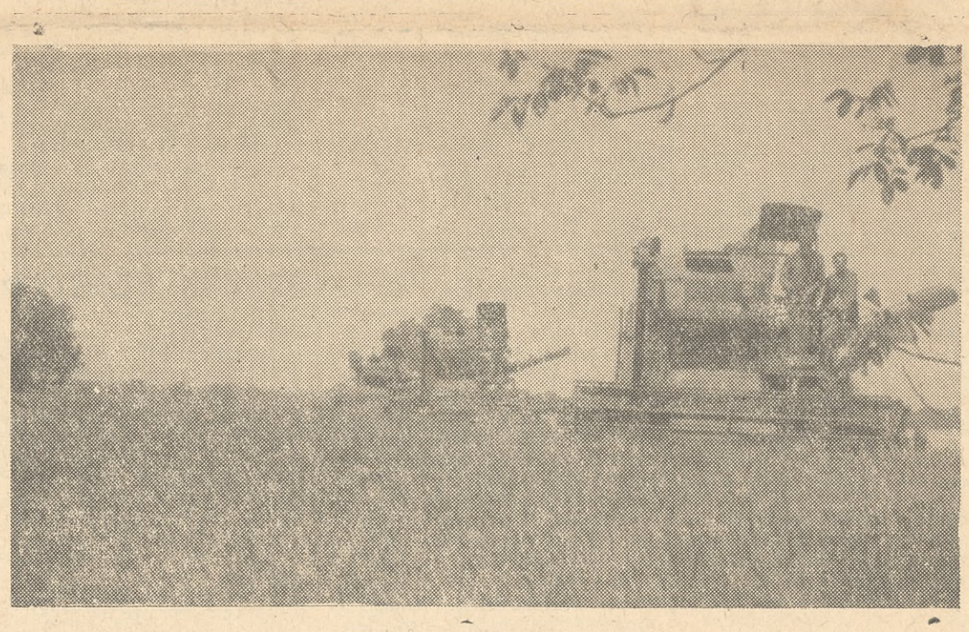
Въпрос: Знаехте ли от какво се нуждаят нашите преподаватели и какви цели ще трябва да преследвате по време на семинара?

Отговор: Да — знаех. По предварителен план на Министерството на народната просвета в България, някои от помощните материали бяха предварително осигурени, а други сама взех със себе си. Всичко бе насочено към по-задълбочената подготовка на преподавателите от 5, 6, 7, и 8-те класове на руската говорима реч. На тази цел бяха подчинени и всички часове от нашите занимания. Смятам, че те им помогнаха.

Искам да изразя голямата си благодарност от тяхната доброс вестна и упорита работа.

Въпрос: Какви са ви впечатленията от нашия град и хората?

Отговор: Предварително знаех, че Силистра е един от старите градове на вашата страна. Но когато пристигнах, разбрах, че старостта е само историческо определение. Всъщност градът е твърде млад и красотата му е в пълно съчетание с младостта. Хората, с които работих и се срещах, ви приеха ме обграждаха с топлота и внимание. Искреността на българите към нас, съветските хора, е ярко доказателство за нашата нерушима братска дружба. Ако стане нужда, аз с готовност ще дойда пак, при своите станали ни ка близки познати и приятели.

Последни жътвени дни. Комбайнерите от бригадата за комплексна механизация от с. Сокол, при лагайки групова жътва, успяха да приберат реколтата с най-малки загуби на зърно.

ПОДГОТОВКА ОТРАНО

Жътвата едва навлизаше в решителната си фаза, а ръководителите и специалистите от ТКЗС с. Бабук вече бяха помислили за подготовката на предстоящата есенна сеитба. Отдалеко, за да е леко — така казва една народна мъдрост и който се придържа към нея, винаги печели.

Поставената сега задача — да се получат по 420 кг зърно от всеки засят декар с есенници, без добра предварителна подготовка трудно ще се изпълни. Това добре разбират бабукци и затова отрано вземат необходимите мерки.

Най-добрите предшественици на есенниците са бобовите култури. Те обаче проявяват своите предимства само когато почвата се подготви добре и своевременно, когато след прибирането им веднага се изоре и се поддържа в добре обработено състояние.

Първите 600 дка, освободени от грах за зърно, са вече изорани на дълбочина 20—22 см с предплужник и едновременно бранувани с тервелски брани. Преди това те бяха наторени с по 60 кг на декар суперфосфат. Наличието на влага в почвата позволи оранта да се извърши качествено. Предстои да бъдат наторени и изорани и местата на фия за зърно, който сега се овършава с комбайните, и един блок от бракувана люцерна.

Започна подготовката на семената. Необходимите 80 тона ечемик са вече почистени. Сега през селекторите минават семената на пшеницата. И от тях 100 т са вече подготвени. В Семеконтролната инспекция обаче няма изпратена нито една проба. Нужно е специалистите да направят това в най-скоро време, за да може правилно и своевременно да бъде окачествен посевният материал.

За да може да се засее в определения срок, нужно е 80-85 на сто от площите, определени за есенници, да бъдат подготвени до 1 октомври, деня, в който трябва да започне сеитбата. Стопанството има готовност да извърши това. Площите от фасула и слънчогледа ще бъдат освободени по-на време и ще могат да се подготвят преди определения срок. По-особено е положението с царевицата, която ще се прибира главно през септември. ТКЗС с. Бабук разполага с три кукурузокомбайна. Очаква се да се получат още два. При използването на тези машини бързото освобождаване на площите от тази култура няма да представлява някаква трудност. Ако евентуално не се получат очакваните два нови кукурузокомбайна, специалистите възнамеряват да използуват за прибиране на част от царевицата обикновените зърнокомбайни.

Извършва се подготовка и на техниката, която ще участвува в подготовката на почвата и в самата сеитба. Обръща се голямо внимание на подравнителните греди. Сега в работилницата се правят 8 такива греди. Посредством тях почвата ще се изравнява и ще се създадат условия за извършване на висококачествена сеитба. Стопанското ръководство търси да закупи и култиватор-комбинатори, които играят голяма роля за качествената подготовка на почвата и две нови редосеялки СУБ—48.

По отношение на сортовия състав на есенниците в ТКЗС с. Бабук не се предвиждат големи изменения. На малко по-голяма площ ще бъде застъпен ечемикът сорт „Аджер", както и сортът „Дунав". При пшениците единственият сорт си остава „Безостая—1". Вярно е, че той е сорт с явно изразени предимства. Но на последък в някои стопанства бяха изпитани, макар и на неголеми площи, нови, по-високодобивни сортове. Желателно е и ТКЗС с. Бабук да потърси семена и засее отделни блокове с такива сортове, за да види резултата от тяхното отглеждане в района на стопанството и ако се окажат подходящи, да ги застъпи по-масово в бъдеще.

Емил ПРАХОВ

СЕМЕНАТА СА ГОТВИ

Първи в ТКЗС гр. Тутракан кооператорите от с. Търновци завършиха почистването на семената за посев. Заедно с приключването на жътвата бригадирът Димо Ташев отчете пред ръководството на кооператива, че предвидените 95 тона пшеница от сорта „Безостая—1" са готови за посев.

За постигане на този успех допринесе денонощната работа на площадките с отговорник Димитър Пецов. Най-напред зърното минаваше през веялката ОВ—10 и след това два пъти през селектора. Семената са доведени до много добро състояние. Кълняемостта им е висока.

За хубава работа по подготовката на семената заслужава похвала семейството на Юсуф Ахмедов, който със съпругата и сина си работи на селектора през деня, и Димитър Илиев и Дауд Неджипов, които работеха през нощта.

Усилено почистват семената и кооператорите от останалите производствени участъци. Преди няколко дни завърши почистването на ечемика за посев, необходим за цялото кооперативно стопанство. Тази година то се извърши в бригадата на с. Пожарево, от семенния участък на която се получи най-висок добив зърно от декар. За нуждите на целия кооператив се подготви и изпрати вече по бригадите 80 тона ечемик, който отговаря на първа класа.

Живко ТРУШЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Утре от 9 часа сутринта в местността „Памук-кулак" край Силистра ще се проведе тържеството по случай Деня на строителните работници. На него ще присъствуват строителите от Силистра, Тутракан и Дулово. След приветствията и съобщенията за резултатите от социалистическото съревнование др. Сава Шиваров, председател на ОНС, ще връчи медали и ордени на наградените от Президиума на Народното събрание майстори-строители. Тържеството ще завърши с изпълнение на програми от военалните групи при „Стройрайон" Силистра и Окръжно пътно управление.

* * *

Утре любителите на водния спорт в Силистра ще имат възможност да присъствуват на едно интересно и забавно събитие — празника на река Дунав. Той ще започне от десет часа преди обяд с водомоторно състезание със скутери, в което ще участвуват команди от Русе и Силистра. От 17 часа ще наблюдаваме плувни състезания и забавни игри, след които ще се проведе конкурс за най-добре украсена лодка и разходка с лодки по реката. После ще бъдем свидетели на посрещането на водния цар. Празникът ще завърши с музикална програма и градинско увеселение.

* * *

От 9 часа в неделя, 14 юли, на градския плувен басейн ще се проведе плувно състезание в чест на Деветия световен фестивал на младежта и студентите за купата на Окръжния комитет на ДКМС.

* * *

Днес от 9.30 часа сутринта в салона на ОНС ще се състои разширен пленум на окръжната секция по футбол, където ще се отчете дейността на секцията през изтеклата година и ще се приемат наредбите за следващия период. Поканени са да присъствуват председателите на физкултурните дружества от селищата на окръга, председателите на ТКЗС, секретарите на ДКМС и представители на съдийската колегия.

* * *

През изтеклата седмица времето се задържа слънчево и горещо. Валежите в Силистра бяха оскъдни — на 5 юли 3 литра на квадратен метър и на 8 юли 9 литра на квадратен метър. Най-горещ се оказа вторникът, 9 юли. В този ден, когато стотици силистренци търсеха разхлада във водите на р. Дунав, работниците от Хидрометеорологичната станция са измерили най-високата температура за седмицата — 36,4 градуса целзиеви.

* * *

През втората половина на месец юли пътническият самолет АН — 14 („Пчолка"), който излита от Силистра, ще пътува по специално разписание. Часът на тръгването и пристигането в Силистра се запазва. От 12 до 18 юли вместо до Варна, пътниците ще бъдат превозвани директно до София. От 19 до 23 юли самолетът ще лети по стария маршрут, а от 24 до 28 юли — по маршрута Силистра — София. След тази дата АН—14 ще лети само до Варна.

партиен живот

Комунистите — в авангарда!

ПРЕМИНАВАНЕТО от екстензивно към интензивно производство е немислимо без технически прогрес. През тази година колективът на промкомбинат „Трансмариска“ в гр. Тутракан премина на работа по новата система. Това задължи много и партийната организация, която насочи вниманието на работниците към по-филиране на производството, задоволяване услугите на населението и разгръщане на техническия прогрес. По тези въпроси се приеха специални мероприятия. По инициатива на партийната организация се проведоха в предприятието курсове за запознаване с нормирането и планирането на труда, материално-техническото снабдяване, разпределението на доходите и т. н. Внедриха се нови мощности — стотонна фрикционна преса, апарат за точкова заварка, вагранка 600 мм и др. Влезе в експлоатация високоефективна тунелна електросъпротивителна сушилня на „сърца“, която няколкократно повиши производителността на труда и подобри условията за работа.

Първичната партийна организация извърши разпределение на комунистите по възли и бригади. По този начин се осъществи целенасочена специализация за постигане на висока ефективност в труда. Създаде се реална предпоставка за научно обоснован разпределение и пълно натоварване на мощностите. Изгради се в предприятието научно-техническо дружество, в което участвуват много комунисти.

Според особеностите на производството в предприятието са изградени пет партийни групи. Редовно се поставят партийни поръчения, които се вписват в специална тетрадка. Контролът по изпълнението им се извършва въз основа на личните наблюдения на партийния секретар и отговорника на партийната група. Ето и някои от тези поръчения: на Тодор Илиев е възложено да организира партийната група за направа на кътове в два цеха, на Георги Дамянов и Марин Керанов — да подменят нагледната агитация, на Димитър Дичев — да съдействува чрез профорганизацията за подреждане на работното място в бригадата и т. н.

В предприятието са организирани в Комсомола около 40 на сто от работниците. Партийната организация проведе специално събрание, на което прие мероприятия за работата с Комсомола. По осъществяването на тези мероприятия бяха заангажирани комунисти, изпратени бяха с поръчение в младежките дружества Никола Драганчев, Ангел Ганев, Петър Калчев, Васил Чобанов и др. Бригадите на комунистите Марин Керанов и Хюсеин Хърсавалиев, в които участвуват само комсомолци, поеха задължението да работят със собствен качествен щемпел. Младежите поеха инициативата за почистване на работните места и района, направиха и физкултурни площадки и др.

Във връзка с патриотичното възпитание е предвидено да бъдат посетени историческите музеи в Плевен и Русе. Младите работници се запознаха с материали за Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София. Изнесени са две лекции за военно-патриотичното възпитание, което е шефство от комсомолската организация над три класа в гимназията и детската градина и много други мероприятия.

Друга форма на работа в партийната организация е оказване на помощ и контрол на бригадите за комунистически труд. В промкомбината са включени в това движение 20 бригади, които обхващат 90 на сто от всички работници. Между бригадите са сключени договори за съревнование, което се отчита всеки месец и по тримесечия. Съревнованието спомогна много за постигане на високи производствени успехи. Най-добро изпълнение на трудовите норми имат работниците от бригадите на Атанас Владов — 184 на сто, Иван Стоилов — 138 на сто, Георги Неделчев — 129 на сто и др.

Комунистите Чобанов, Пасатов и Генков, изпратени на работа в заводския профком тет, ръководят добре дейността на бригадите за комунистически труд. Издават се мълнии, тревоги, листовки, в които се отразяват постигнатите успехи и изоставането на някои бригади и отделни работници. Връчват се 11 преходни червени знамена, дават се парични и предметни награди. Направени са табла за добро и лошо качество. Едновременно с това профкомитетът се грижи и за почивката на работниците. В собствената почивна станция на предприятието е осигурен летният отдих на около сто човека. Освен това са дадени карти за почивка на 20 души.

Мощен фактор за разгръщане на социалистическото съревнование е наближаващата 25-годишнина на Девети септември.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

НА ШИР И ДЛЪЖ ИЗ РОДИНАТА

Хубава традиция стана членовете на бригадата за комунистически труд „Дочо Михайлов“ от ДИП „Липа“ да си организират екскурзии из страната. И тази година традицията бе спазена. В едно слънчево утро групата пое гли на път. Маршрутът, определен отрано, предлага богата възможност да се запознаем с миналото и настоящето на нашата Родина. След град Русе пътят ни поведе на юг.

Първия престой правим в град Бяла. Тук разглеждаме военно-историческия музей и моста на река Янтра, построен от прочутия майстор Кольо Фичето.

Часовете, определени за разглеждането на Велико Търново, ни се струват само миг. Толкова красота, толкова исторически и архитектурни паметници! Стръмните тесни улички, старинните сгради, живописните завои на Янтра — всичко това привлича нашите очи. На хълма Царевец разглеждаме разкопките на дворците от средновековната българска държава. Бедно е обаче въображението ни, за да си представим блясъка и величието им.

Следващият обект е историческият Дряновски манастир. Разглеждаме музея и паметникакостница на загиналите въстаници от четата на Бачо Киро и Поп Харитон.

Далече преди Габрово ни посреща плакат с прочутата габровска котка с отрязана опашка. Това дава повод за шеги и смях. Надпреварваме се в разказването за забавните габровски вицове. Неусетно навлизаме в града и вниманието ни привличат хората, улиците, сградите. Предприемчивите потомци на Рачо—ковача, основателя на града, са постигнали много.

През втория ден пътят ни минава по един от най-красивите кътове на Стара планина и Розовата долина.

Едва първите слънчеви лъчи бяха огрели връх Столетов и ние заизкачвахме стъпалата към паметника. Малцина са тези, които стъпват за пръв път тук, но вълнението обхваща всички ни. Всеки знае за епичните боеве, които са водили българските опълченци и руските войници, за безпримерния героизъм на шепата храбреци. Величественият паметник е достоен израз на народната благодарност към тях.

По великолепна серпентина слизаме в село Шипка, разположено в подножието на връх Столетов. Тук разглеждаме храма-паметник, построен в памет на падналите в Освободителната война руски и български войни.

Освободила се от спирачките, колата литва по равния асфалтов път. Разцъфтелите покрай пътя рози ни подсещат, че сме навлезли в Розовата долина. Автобусът като че се изпълва с техния аромат. Преходът от миналото към настоящето е кратък. За по-малко от час достигаме до нов величествен паметник. Той е символ на грандиозното ни социалистическо строителство. От височината на стената на язовир „Георги Димитров“ се любуваме на едно миниатюрно море и на околната панорама.

След кратък отдих потегляме към Калофер. Роденият град на Христо Ботев ни посреща с улици, пълни с екскурзианти, поклонници на делото на гениалния поет и революционер. В къщата-музей се запознаваме с битовата обстановка от родния дом на Христо Ботев.

В Карлово разглеждаме родната къща на вожда на национално-революционното движение на нашия народ Васил Левски. Скромна, почти бедна е обстановката, но велико е делото, за което се бори и даде живота си Апостолът на свободата.

Напускаме Карлово и поемаме към Пловдив, към най-южната точка от нашия маршрут. По долината на река Стряма пресичаме Средна гора и навлизаме в Тракийската низина. Все по-равна и плодородна става земята. Край пътя се редят села с широки дворове и къщи, потънали в зеленина.

Запознаваме се с историческото минало на Пловдив. Научаваме, че той е един от най-старите градове по българските земи. За това свидетелствуват многобройните намерени при разкопки основи на храмове, гробници, бойни колесници и оръжия. Арена на много войни, опустошаван и грабен, надживял вековете, днес той е един цветущ социалистически град.

Няколко часа разглеждаме невидите широки многолюдни улици, любуваме се на хубавите сгради и богато уредените витрини. Изкачваме се на Хълма на освободителите, при „Альоша“, както ласкаво наричат пловдивчани паметника на съветския воин.

Рано на третия ден отпочинали и бодри, тръгваме на път. По тихите и още безлюдни улици се отправяме на изток, към морето.

Характери и хора. Те се разкриват не само в труда, а и сега, когато сме на път. Всеки като че ли е станал по-любезен, по-отзивчив и по-отстъпчив. Много са примерите за това, макар и малки, едва забележими, като кълнове на пролет, но ги има. А не са ли това кълнове на комунистическата пролет?

Обстановката не предразполага за размисъл. Шумно е, дошъл е редът на песните. В това отношение се прояви галерията, в която са насядали младежите. Там са запевчикът Йордан Иванов и неуморният шегобиец Иван Господинов.

Още с влизането в Стара Загора на всички правят впечатление многото паркове и градини, широките и прави улици. Наистина с това и с липите доскоро известен този град. Неговата нова слава е вече Азотно-торовият завод. Имаме възможност да го видим, макар и пътем.

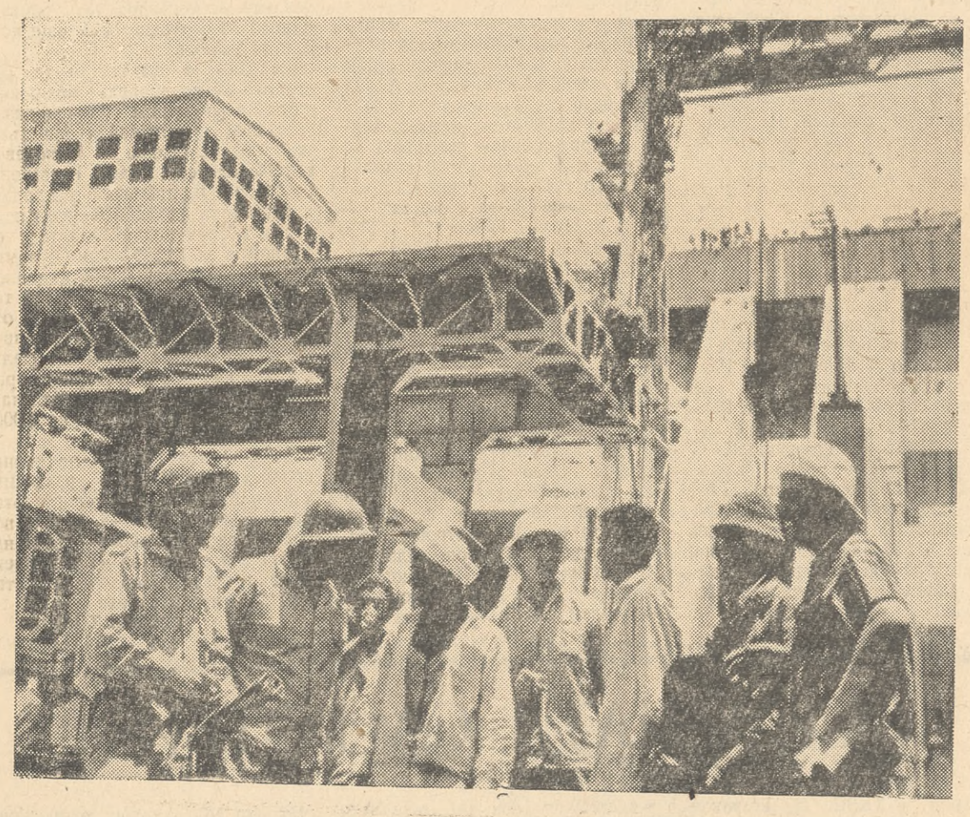
В гр. Сливен правим втория престой от днешния етап. Разглеждаме паметника на Хаджи Димитър, площада и Стария бряст, до който са били излагани убити въстаници от септември 1923 година и партизани от годините на антифашистката борба.

Сега всеки изминат километър ни приближава към морето. Разговорите и настроението поемат една насока — предстоящата среща с Черно море. Но за съжаление в Бургас стигаме късно следобяд, времето за плаж е минало и не ни остава нищо друго, освен да разгледаме града и да се приберем за почивка.

...Наближаваме Слънчев бряг — най-притегателната точка по нашето Черноморие през летния сезон. Решили сме тук да направим по-голям престой. Най-нетърпеливите веднага се отправят за морето. С групата на „по-умерените“ разглеждаме хотелите на комплекса и просторния парк. Смесваме се с многобройните чуждестранни летовници. Чуват се разговори на руски, немски, полски и други езици.

Отново потегляме на път. На север, към родния град!

Христо ПЕТКОВ

Асуански язовир. Рамо до рамо работят в Асуан арабските и съветските работници и специалисти.

Трудно се снабдяваме с хляб

Живея в гр. Дулово, на работа съм в „Транспред“. На 5 юли тази година отидох да взема хляб от магазина. Чаках там от 11 до 15 часа. Имаше хора, които чакаха от 8 часа. Това често се случва в квартал Черник. Отиваме в Дулово за хляб, там не ни дават. Връщаме се и продължаваме да чакаме.

Не можем да си обясним на какво се дължат тия трудности на Наркооп — Дулово, който снабдява района с типов хляб!

Али МЮСЛЮМОВ

За добри резултати

Още от ранно утро в зеленчуковата градина на с. Ветрен настава оживление. Между най-пъргавите са хората от IV звено. Жените берат домати за износ, а мъжете поливат лехите. Пионери и комсомолци сортират набраните домати. Анка Радилова Величка Димитрова, Веска Петкова и Любка Петрова подреждат по 60—70 щайги на ден.

Малки и големи работят най-усърдно, за да се постигнат добри резултати от обработката на зеленчуците в градината на с. Ветрен.

Иван РАДИЛОВ

Писма на читателите

Да се отстранят неуредиците в търговията!

Въпреки належащата необходимост от редовно снабдяване на населението с нужните търговски стоки, в с. Долно Ряхово съществуват неуредици в това отношение.

Извънредно много е наболял въпросът за редовното доставяне на кисело мляко. Въпреки че ДСП „Млекопреработване“ трябва да доставя в селото три пъти седмично бурканчета с кисело мляко, това не става редовно. Тази обстановка затруднява най-много родителите, които имат малки деца. За да не ги лишат от така необходимата им храна, те са принудени, въпреки напрегнатия сезон, да ходят в Зафирово и Тутракан, за да направят там покупката си.

Тъй като в Долно Ряхово няма млечна кухня, кооперативът отпуска безплатно на децата до 1-годишна възраст по килограм кисело мляко. Когато то не се доставя обаче, кооператорите се лишават от тази придобивка.

Освен това в детската градина на селото 50 деца остават също без така необходимата през летните горещини храна. А колко е нужно **киселото мляко** за възрастните и болни хора, това всеки знае. Само ДСП „Млекопреработване“ може да разреши този проблем за селото при добро желание и още по-добра организация.

Остава нерешен въпросът и за производството на сладолед. Впрочем, през тази година в разстояние на два месеца сладолед се предлага на хората, но сега машината не работи. Ръководството на **потребителната** кооперация в Малък Преславец трябва да вземе мерки и да възстанови производството на така търсения през летните горещини продукт.

Нерешен остана през този сезон и проблемът за разносната търговия. С право хората от с. Долно Ряхово се интересуват до кога ще съществува тази слабост на кооперацията.

Нужни са повече усилия, както от страна на ДСП „Млекопреработване“, така и на потребителната кооперация в Малък Преславец, за да бъдат снабдявани редовно тружениците от с. Долно Ряхово с така необходимите им през лятото стоки.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

УСПЕХИ, КОИТО РАДВАТ

Основна задача пред работниците от Окръжното аптечно предприятие е снабдяването на населението със всички търсени лекарства. За изпълнението на тази зидача бяха хвърлени много сили през тази година, отправени бяха много искания пред производствените предприятия. Колите често обикаляха заводите на „Фармахим“ — София, Галеновите фабрики в Станке Димитрово и Троян, Завода за антибиотици в Разград, ДИП „Здраве“ в Пловдив и други, откъдето донасяха необходимите лекарства. Болните оздравяваха, възстановяваха силите си за работа и творчество.

В нашите аптеки са вече малко случаите да се отказват лекарства. Липсват само някои вносни лекарства или пък от нашата промишленост, която работи с вносни суровини. Наскоро в окръга направи проверка комисия от Аптечно управление в София. Тя установи, че тук положението с лекарствата е по-добро в сравнение с Шумен, Търговище, Толбухин и дори Русе. Като се има предвид, че до преди една година Силистренски окръг бе на едно от последните места в това отношение, през тази година е постигнат голям успех. Сега имаме възможност да се борим за завоюване на едно от първите места в страната по обслужването на населението с лекарства.

Вторият успех в дейността на аптечните работници е изпълнението на плана по стокооборота, както за първото, така и за второто тримесечие. Броят на отказаните лекарства вече не е проблем. Голям дял имат за подобряване на обслужването бригадите, включени в движението за комунистически труд.

П. ОБРЕТЕНОВА

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“

2

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— На какво разстояние върве ше от вас жената, която уби?

— Кой знае? Точно ли искате да знаете? Но аз не съм го мерила. Мисля, че около петдесет крачки. А може да са и шестдесет! Ако знаех по-рано...

Тихонов внимателно слушаше, стараейки се подробно да си изясни всичко, което говореше тази разстроена жена. Нали тя и приятелката й Ана Семьоновна Лапина са били единствените очевидци на убийството.

— Как изглеждаше мъжът?

— Как? Обикновено. Висок, с шапка, палто, струва ми се, че беше тъмничко. И чанта в ръката...

— Гражданко Лапина, а вие не разгледахте ли лицето му?

— Къде можех да направя това. Беше тъмно. Пътечката е тясна, а аз бях обърната с гръб към него, когато ни задминаваше.

— По пътечката могат ли да вървят двама? Или единият трябва да заобиколи?

— Та нали за това говоря. Единият трябва да отстъпи, но той стъпи с крака в снега, когато ни задминаваше.

— А каква чанта имаше в ръката си?

— Дори това, според мен, не беше чанта, а куфарче. Като тези, които носят студентите.

— Бихте ли могли да познаете този човек?

Жената помисли, позабави се:

— Не, страхувам се да взема грях на душата си. Така мога да вкарам някого в затвора за нищо.

Тихонов се усмихна:

— Така просто човек в затвора не вкарват... Хайде по-нататък. На пътечката вие сте били четирима: вие и Евстигнеева, пред вас мъжът, а пред него — онази жена...

— Правилно. Когато стигнахме до средата на изоставеното място, жената вече приближаваше до края, а мъжът я изпревари ваше. Когато вдигнах глава отново, видях, че нито той, нито тя се виждат. Повървяхме още малко, гледаме — тя лежи, гърката на снега, а той — дим да го няма.

— Хайде, още веднъж да възстановим последния момент, когато всички сте били на пътечката. Вие видяхте ли как той задмина ваше жената?

— Да, видях.

— После те веднага ли изчезнаха от погледа ви?

— Не. Аз видях още как той вървеше малко напред, а тя след него.

— Колко метра приблизително имаше от вас до тях?

— Ами, така на око, около петдесет метра навярно.

— А от тях до дом 16?

— Около тридесет метра — каза неуверено Лапина.

— Ако излезем на мястото, бихте ли могли да покажете къде се намирахте всички?

— Мисля, че ще мога...

4.

„... ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Аз, съдебно-медицинският експерт Сорокин, въз основа на проучените обстоятелства по делото и данните от съдебно-медицинското изследване на тялото на гражданката Аксенова Т. С., на двадесет и осем години, като вземам под внимание:

1. характера на канала на раната, с направление отзад напред, отгоре надолу, малко отляво надясно и сляпо завършваща на вътрешната повърхност на четвъртото ляво ребро;

2. особеността на краищата на раната — кръгла форма, равни, без разкъсване;

3. наличния в лявата лопаточна кост кръгъл отвор, който повтаря формата на оръжието, диаметърът на който съответствува на размерите на раната;

4. липсата на кръгове от разкъсване и изгаряне; —

идвам до заключението, че смъртта на Аксенова е настъпила вследствие нанесената рана през левия бял дроб, през сърцето, причинена с дълъг (не помалко от 17-18 см) остроръх предмет, действуващ по продължение на своята ос, най-вероятно да е шило...“

Тихонов дори свирна с уста:

— Хубава работа! С шило! То прилича на пещерата на... Лейхвейс ли беше?

Шарапов още веднъж разгледа акта с експертизата.

— С шило трябва да е! Как ви има, Стас?

— Ето, погледни, Владимир Иванич: план, съставен по измерванията и по показанията на Евстигнеева и Лапина на мястото на убийството. Двете свидетелки твърдят, че неизвестният е задминал Аксенова на десетина-дванадесет метра от това място. Това е непонятното. След като той я е ударил с шилото в гърба, тя направила още около двадесет крачки и паднала, без да издаде дори някакъв стон.

Шарапов огледа листа от едната страна, а после кой знае защо го обърна с краката нагоре. На обратната страна листът беше изпълнен с цифри: делени, събирани, умножавани...

— Що за аритметика?

— Дойде време да си припомним: „Пешеходец излязъл от пункт А и се отправил към пункт Б. След един час след него тръгнал велосипедист...“

Шарапов кимна с глава:

— Разбрах. Какво са получили?

— Изходните данни при мен са много близки. Аз опитах три варианта: при различна скорост на убиеца, убитата и свидетелките. После три варианта за различно засичане на интервалите, през които Евстигнеева и Лапина са видели Аксенова и убиеца на пътечката. После ги сравних със средния резултат.

— И какво?

— Несъответствие. Лапина казва, че когато погледнала последния път пред себе си, никого не е видяла. А убиецът, според мене, тя е трябвало да види. Една след това е паднала Аксенова.

— Добре, да отидем на място то...

5.

Все още продължаваше тази безкрайна нощ. Снеговалежът утихна малко и прожекторът на оперативната кола осветяваше почти цялата пътечка — от дом 16 до корпусите на хотел „Байкал“.

Шарапов каза:

— Тя е паднала тук. На него са му останали да измине десет метра, после той е изчезнал в сянката на дом 16. Виждаш ли, домът закрива светлината на уличните лампи. Затова Лапина не го е видяла.

— Може би — каза Тихонов. — Но тук нещо не е в ред...

Той махна с ръка и прожекторът на оперативната кола угасна.

Мъглата, непроницаема и изгълнена с бели снежинки, се надвеси над изоставеното място.

Те преминаха по пътечката за шосето, където вятърът със съскане разклащаше лампите по стълбовете. Последният път на Таня Аксенова, който тя не извървя до края. Тук снеговалежът беше се развихрил напълно и лепнеше по лицето, пъхаше се в ръкавите, влизаше в якета. Сухо хлопна вратата на колата и Шарапов каза:

— На Петровка...

Вторник.

1.

Ключът леко заяде в ключалката и за да отвори вратата, той трябваше бързо да го превърти няколко пъти наляво и надясно, да го раздвижи напред и назад. Тихонов изруга, но все пак ключът се обърна леко, вратата се отвори. В кабинета беше синкаво от зимното разсъмване и студено. „Дяволи-стопани — мелан холично помисли Стас — сигурно чак за Първи май ще облепят прозорците“. Стъклото беше се покрило с дебел пласт лед. Без да снема палтото си, Тихонов се приближи до масата и включи електрическата печка. Сне палто то си, а дебелия шал хвърли на гърба на стола. След вчерашната нощ той се чувствуваше разбит. От топлия въздух на печката отново му се доспа. „Добре би било да отида при нощния пазач! Хубаво е там. Седиш си в кожуха и с валенките и дишаш свеж въздух. И спиш. Красота! А на сутринта те сменят — и отново спиш! Късмет!“ Стас се усмихна, спомняйки си тази дума. Спомни си как и по време на войната всички момчета казваха: „Късмет!“. С това изразяваха най-висшето си блаженство. А после то изчезна така неочаквано, както беше се появило.

Тихонов се протегна с всичка сила — тялото му изпращя. Баба му казваше в детството: „Гледай да не ти изскочат всички кости от гнездата, ще станеш гърбав“.

Той стана, разходи се из кабинета си.

„Ще започна да звъня на всички автобуси и стопанства“.

Шракна телефонният диск.

Шест цифри:

— Моля ви, дайте ми началника на експлоатацията.

Шест цифри:

— Моля, да се обади старшият диспечер.

Шест цифри:

— Линейната служба, моля.

Шест цифри:

Началникът на четвърта колона. А! Много ми е приятно. Говори старши оперативният работник от МУР Тихонов. Не, не, с вашите нищо не се е случило. Кажете ми какъв е интервалът в движението на 24 автобус по маршрута му в район Владикино между 20 и 21 часа. Колко? 11 минути? Така. Сега втори въпрос. Кажете ми фамилиите на водачите, преминаващи Владикинското крайно колело от 20.20 минута до 20.45 минути. Записвам. Гавриленко — 20.26, Демидов — 20.37, Лампси — 20.48. Благодаря. Кога работят те днес? Много добре. Дочуване.

2.

Тихонов излезе на Петровка, заобиколи Екатерининската болница и премина през булеварда до Пушкиновския площад. От въздуха сънливостта премина. Тихо поскърцваше под ботушите му снегът, а по пейките той беше се издигнал като „търговски“ купчини стоки. В движение Стас загреба шепа сняг, направи си сбита топка и я хвърли към стъблото на стара разклонена топола. Снегът шумно се разби и

(Следва)

Задачата сега е дълбоката оран

Няма по-силно действуващи при чини за доброто настроение на селскостопанските труженици от тези, свързани с навременното изпълнение на стопанските задачи. Нейното въздействие с пълна сила чувствуват в тези решителни дни кооператорите от с. Кайнарджа, Петрово. В миналото остана вече тазгодишната жътва на ечемика и пшеницата, а в държавните и кооперативни хамбари е прибрано всичкото зърно.

Навреме започна тук и подготовката на площите за сеитба на втора култура царевица за зърно.

— Когато пожънахме първите 400 декара ечемик — разказва главният агроном на стопанството Руси Николов, — а това беше още на 7—8 юни т. г., трактористите Петър Джиболов, Иван Димов и Драган Йорданов от бригадата за комплексна механизация на Никола Георгиев изорахa веднага освободените площи и ги засяха с царевица. Така се заредиха дните не само на усилена жътва и освобождаване на площите от слама, но и на оран и сеитба.

Сега върху освободени площи са засети 5 100 декара царевица за зърно втора култура и 2 000 декара за силаж. Радостта от успешното и навременно изпълнение и на тази задача се преплита и с хубавите резултати от посадената царевица. Тя е окопана с ротационна мотика, а част от нея е третирана с препарати против болести и вредители.

Навременното завършване на жътвата, изораването и засяване то на вторите култури дадоха пълна възможност на механизаторите да започнат подготовката на площите за идната година. Сега стопанството трябва да направи дълбока оран на 8 000 декара площ, а наесен, когато се приберат и вторите култури, ще бъдат изорани още 10 000 декара.

Първите бразди от дълбоката оран направиха пак механизаторите от бригадата на Никола Георгиев. Всеки ден четирите машини орат по над 180 декара. Изорани са вече и наторени с по 60 килограма суперфосфат освободените 1 100 декара грахови площи. До края на м. юли т. г планът за дълбоката оран в стопанството трябва да завърши.

Иван НИКОЛОВ

Ролята на многофакторното заплащане в ДП „Транспред" — Силистра

В ДП „Транспред"—Силистра през тази година се въведе сделно-премиална система на заплащане. При нейното прилагане се отчитат три основни показатели, а именно: изпълнение плана на участъка или бригадата, групата; степента на достигнатата производителност на труда на едно лице; трудовата дисциплина, изразяваща се преди всичко в постоянството в работата, липса на безпричинни отсъствия и закъснения и т.н. Отначало на годината тези три фактора се отчитаха за всеки месец, като при идеалното им спазване всеки работник можеше да бъде премиран с 15-20 на сто, а при неизпълнение заплатата се намалява до 10 на сто от тарифната заплата за месеца. По-късно се премина към изплащане на премиите на три месеца. Или това изисква ситстемно преизпълнение на нормите. И на всеки работник стана ясно, че само изпълнението на прихода е недостатъчно, за да получи той по-високо възнаграждение, а е необходимо да се изпълнят и редица други фактори, за да се оформи напълно месечната и тримесечната му заплата. Особена роля изигра наредбата, която предвижда при преизпълнение на показателите заплатата да се увеличава. За получаването пък на непрекъснато високо преизпълнение на трудовите норми спомогна подобряването на трудовата дисциплина.

За достигане до всеки работник на новите изисквания положителна роля изиграха масовите организации в предприятието. Подобри се и коефициентът за натоварване на наличните машини. Сега техният капацитет се използува по-рационално. Машините и хората работят удължен работен ден при нужда. Използува се и най-малката възможност за увеличаване изпълнението на плана за приходите.

Във връзка с подобряване на дисциплината ръководството на предприятието е принудено да налага понякога административни наказания за допуснати самоотлъчки и други нарушения. Това е нежелателно, но понякога необходимо.

Общо взето с прилагането на многофакторното заплащане се по добри значително не само приходът на предприятието, но и качеството на товаро-разтоварните работи. Увеличи се броят на бригадите, постигнали високо преизпълнение на трудовите норми. Това особено се отнася за преносните бригади, прикрепените на нормите. И на всеки работни на постоянна работа към строителните обекти или предприятията. Така например преносвачите при стройрайон — Силистра постигнаха 146 на сто изпълнение на нормите. Значителен напредък в работата показват и бригадите към ДИП „Липа", ДМЗ „Стомана", Техноснаб — Силистра и др. С все по-високо преизпълнение на трудовите норми се отличават бригадите от гаровата агенция в Дулово. Тук особено високи успехи жъне бригадата на Димитър Кралев. Пренос вачите от тази бригада изпълняват над 170 на сто трудовите си норми, при високо качество на услугите. Значително превишават своите трудови норми и бригадите на Шерафедин Мехмедов и Мюмюн Рамисов. Бригадата при „Текстилни влакна" от тутраканската агенция преизпълнява също ежемесечно своите норми и товарачите от тази бригада получават високо възнаграждение.

Явно е, че новата система на заплащане създава материален стимул за всяка бригада и група от ДП „Транспред", а материалният стимул е движеща сила за преизпълнение на трудовите норми. И резултатите от добрата работа работниците осезателно чувствуват при окончателното изплащане на заплатата по приключване на тримесечието. И трябва да отбележим, че средно работната заплата се увеличи с 12 на сто. Един положителен факт, който стимулира към нови трудови победи в бъдеще.

Атанас ВИТАНОВ

Източник за допълнителни доходи

За да се компенсират загубите от сушата, ръководството на ТКЗС с. Малък Преславец реши да отгледа и 4 000 патета, от които да получи допълнителни доходи. Патетата бяха поверени на Марин и Атаначка Вълчеви. Отначало се появи болест и имаше опасност стадото да бъде ликвидирано. Но благодарение бързата намеса на ветеринарния лекар Стефан Нанев, още в първите дни смъртността по птиците бе преодоляна.

Под добрите грижи на своите стопани младите юрдечки израснаха бързо. Здрави и весели, те се гонят из водите на езерото. Скоро първите партиди от тях ще бъдат продадени и в касата на стопанството ще постъпят непредвидени парични доходи.

Димитър ДИМИТРОВ

Лагерното отглеждане на животните е значителен резерв за постигане икономии на фуражи, за укрепване на стадата в кооперативните стопанства.
НА СНИМКАТА: Млади животни от Иширково на паша в лагера на кооператива.

Балирането продължава

Още когато обсъждаше въпросите, свързани със задачата за бързо и беззагубно прибиране на есенниците, бригадният съвет в с. Господиново правилно реши и въпроса за освобождаване на площите от сламата. Още с ожънването на първите декари в кооперативните ниви, след комбайните тръгна и трактористът Стефан Николов. С помощта на Павел Димитров, Петко Недев, Марийка Енева, Неделчо Димитров и други кооператори започна балирането на сламата с балировачна машина.

От пожънатите досега над 1 500 декара пшеница, 900 декара са освободени от сламата. Над 220 тона бали са вече струпани близо до стопанския двор. Балирането продължава.

Христо ВАСИЛЕВ

Бързо и експедитивно изкупуване

Едновременно с прибирането на реколтата кооперативните стопанства от Дуловския район предават договорираните количества зърнена продукция в складовете на изкупвателната организация. Първи в това отношение са ТКЗС Добротица, Чернолик и Дулово. За разлика от друг път, сега житото се носи в насипно състояние, което спомага за бързото му разтоварване.

Колективът на дуловската база на ДПЗХ „Първи май" е добре организирал своята работа. Той направи навреме подходяща разстановка на подемните машини, разкри повече приемателни пунктове и определи работното време от 5 часа сутринта до 20 часа вечерта. Така осигури експедитивност при разтоварването на превозните средства, което е от голямо значение за по-бързото извършване на транспортните работи в ТКЗС.

Венета ГЮРОВА

Рационализаторското движение в леката и хранителната промишленост в окръга

Работниците на ОКПС с помощта на комисията по техническия прогрес извършиха проверки във всички предприятия с изключение на промкомбината в Дулово и се запознаха с работата на НТД и профкомитетите по организирането на съревнованието с рационализаторите. Направени са ценни изводи от проверката.

В болшинството от нашите предприятия досегашните резултати от организаторска работа на НТД и профкомитетите са добри. Всички получени материали се разгледаха с членовете на НТД и актива в ДИП „Добруджа", „Текстилни влакна", промкомбинатите „Текстил", „Камъшит", „Трансмариска", ДПП „Електрометал" и ДСП „Булгар клод". През 1967 година тези предприятия участвуваха най-активно в рационализаторското движение. И благодарение на тяхната дейност, в отрасъла са внедрени 71 рационализаторски предложения с общ икономически ефект 80 370 лева.

Тази година НТД приеха тематични планове, по които вече се работи. Например в „Текстил" и другаде една трета от темите са вече разрешени.

НТД от „Добруджа" и „Нектар" за целия период на съревнованието с рационализаторите са предвидили да постигнат от внедрените рационализаторски предложения по 15 000 лева.

В някои предприятия внедрените досега предложения са дали добър икономически ефект. В „Текстилни влакна" — Тутракан от едно предложение е получен икономически ефект — 4 997 лева.

Очаква се тазгодишният резултат да бъде общо за отрасъла по-голям от миналогодишния, но за това е необходима и по-голяма мобилизация на техническите кадри и организационните работници и по-голямо внимание от страна на административните ръководства към рационализаторското движение.

Трябва да спомена, че тези въпроси не стоят на вниманието на ръководствата на НТД, профкомитетите от ДСП „Родопа", ДПЗХ „1 май", ДСП „Млекопреработване", ДСП „Винпром", ДИП „Дунав" и ДЗС „Родопа" в с. Нова Черна. Посочените колективи и през 1967 година не са участвували в рационализаторското движение и сега продължават да изостават.

В някои предприятия, като в промкомбинат „Камъшит" и „Трансмариска" от януари до май са постъпили съответно по 15 и 13 предложения, които не са разгледани от ТИС.

В „Текстилни влакна"—Тутракан не бяха изплатени възнагражденията на някои рационализатори за 1967 и 1968 година. На отделни предложения не беше изчислен икономическият ефект по вина на икономистите. Профкомитетите и НТД не популяризират успехите на добрите рационализатори сред останалите членове на колектива. Няма връзка между профкомитетите, НТД и дружествата на ДКМС. Някои НТД нямат разработени и приети тематични планове. Тези въпроси не са стояли на вниманието на профкомитетите, не са ги поставяли на обсъждане на съвместни заседания.

При проверките и след това ОКПС тревожно постави въпросите пред профкомитетите и техническите ръководства и редица не достатъци бяха отстранени.

Имайки предвид изнесеното, изпълнителното бюро на ОКПС оцени като незадоволителна работата на профкомитетите и НТД от леката и хранителната промишленост по разгръщане съревнованието с рационализаторите.

В изпълнение на решенията в Силистра се проведе съвещание с председателите на профкомитетите, гл. инженери, заведущ БРИЗ и председателите на НТД, на което др. Иван Ангелов — председател на ОКПС, запозна присъствуващите с оценките на изпълнителното бюро и други материали и набеляза предстоящите задачи.

Сформирана бе група от организационни работници и специалисти, която посети предприятия от гр. Русе и обмени опит по организацията и ръководството на движението на рационализаторите.

ОКПС препоръчва да се проведат съвместни заседания, срещи с рационализаторите, вечери и др. Такива съвместни заседания на профкомитетите и НТД вече се проведоха в промкомбинатите „Камъшит", „Трансмариска" — Тутракан.

В ДПП „Електрометал" и ДИП „Добруджа" се проведоха срещи с членовете на НТД и рационализаторите. В „Електрометал" вече е открит и технически кабинет.

ОКПС на работниците от леката и хранителната промишленост се готви да проведе пленум по въпросите на рационализаторското движение.

Сега той е насочил своето внимание главно към отстраняване на съществуващите недостатъци и към подобряване организаторската работа в профкомитетите, като поддържа по-тесен контакт с НТС.

На 8 август ще бъдат обсъдени резултатите от рационализаторската дейност през първото полугодие на 1968 година. Това ще помогне да направим по-добра оценка за работата на отделните колективи.

Окръжният комитет ще окаже помощ на изоставащите предприятия, за да може отрасълът на леката и хранителната промишленост от Силистренски окръг да заеме достойно място и изпрати свои делегати на националното съвещание с рационализаторите и изобретателите.

Иван САВОВ

По следите на нашата критика

По повод отпечатания в брой 71 на в-к „Силистренска трибуна" материал на тема „Пропуските да бъдат отстранени", ръководството на ТКЗС—Белица ни съобщава, че е съгласно с почти всички посочени слабости и е взело мерки за отстраняването им.

Така например жътвата с виндроуер е била преустановена. Наказан е бил комбайнерът Велико Черников за неправилна работа. Сега механизираните площадки работят безупречно. За три дни е освободен складът в Белица и закъсняването на жътвата е преодоляно.

Листниковият фураж — резерв за изхранване на животните

От листата и младите клонки на дърветата се приготвя листников фураж. В сушави години той допринася твърде много за по-доброто изхранване на животните през зимата.

Сега в кооперативните стопанства на окръга трябва да се подготвят над 30 000 кубически метра листници, чрез изсичане и струпване предимно на дъбови, букови и други широколистни клочки. По-богати на хранителни вещества са листата на по-старата дървесина. Според проучванията, те са богати на протеин, калций и каротин. По съдържание на протеин в сухото вещество листата от широколистните дървета се изравняват с люцерната, а по съдържание на калций и каротин я превишават.

Съставът и хранителността на листниковия фураж зависи от редица фактори— дървесния вид, от който е приготвен, времето на сечене, начина на приготвяне и съхранение, съотношението между листа и клонки и др. Всички тези обстоятелства трябва да се съблюдават от специалистите, за да се приготви фураж с високо хранително съдържание.

Трябва да се знае, че със застаряването на листата хранителността им намалява. Затова най-подходящото за приготвяне на листници у нас е времето от втората половина на юли до средата на месец септември.

Изследванията за хранителността на 100 кг дъбов листник, приготвен в различни месеци показват, че ако клонките са сечени през юли те съдържат 7,77 кг смилаем протеин, през август — 6,75 кг и началото на м. септември—4,98 килограма. Идентично е съотношението и на съдържанието на кръмни единици.

За приготвяне на качествен листников фураж е необходимо непосредствено след изсичането клоните да се извозват и складират в близост до фермите, където ще се дават на животните. Пупането да става на плътно наредени купи, след предварително насичане на малки клонки. Така листната маса се съхранява най-добре.

Понеже листата на повечето от дърветата съдържат танин и други дъбилни вещества, фуражът, приготвен от тях, даван в по-големи количества, може да предизвика храносмилателни разстройства. Ето защо трябва да се зарежда в умерени количества, и то като добавъчен фураж, главно на овцете и говедата. На възрастни говеда да се дават дневно от 4—7 кг на животно, (по 1—1,5 кг на сто кг живо тегло). На говеда от 9—15 месечна възраст се определя половин до един кг дневно на сто килограма живо тегло. На коне да се дават 3—5 кг на ден, а на овце 1—1,5 килограма.

През тази година листниковият фураж е добра доба въчна храна за говедата и овцете. Това налага ръководствата на стопанствата да вземат всички необходими мерки за приготвяне на достатъчни количества качествен листник, като влязат във връзка с държавните горски стопанства в Дулово и Силистра и организират бригади за изсичането и извозването му.

Георги КОТЕВ

С НЕСТИХВАЩА ЕНЕРГИЯ

Една тъжна семейна история прокудила Лиляна Тасева от родния Михайловградски край. Не могла младата специалистка да се помири с тежките думи на втората си майка и тръгнала да дири щастие в далеч на Добруджа. Случайността я довела в Старо село, където вече 7 години е бригадирка в животновъдството.

Седем години... Години, пълни с напрежение, с неспокойствие и успехи. Но те и досега не са заличили първите впечатления от староселци. Тогавашният председател на стопанството бил млад човек. Той се радвал на младите хора, които идвали да работят в кооператива. Поощрявал ги. Помагал им. Но животновъдите? Трудно свикнали те на „женските" команди. А били все едни здрави мъже, все дългогодишни краегледачи. Много месеци носили те в сърцата си неприятните чувства към новата специалистка. Лиляна съумяла да се наложи със знанията си, с прямия си характер, с пословичното си трудолюбие. Тя успяла да осъществи една своя мечта: да работи с повече жени във фермите. Постепенно мъжете отстъпили. И сега, ако има някой мъж в краевефермата и птицефермата, той е или пастир, или фуражир.

— Слушат ме жените, обичат ме и ме уважават — не може да се нарадва бригадирката на своите помощнички. — А колко трудности сме преодолели заедно, колко трудности...

Ето най-близкия случай: инсталирали в новия краварник доилен агрегат. Мъчно било, докато привикнат животните с този начин на доене! Много усилия били необходими, за да стане всичко така, както трябва. И винаги, в

ранни зори и тъмни нощи, Лиляна била сред жените. Да им помогне, да ги насърчи, да ги приласкае.

— Аз помагам на жените но и самата имам нужда от съвети. Най-добрият ми съветник е главният ни зоотехник — др. Масларски. Той ме въведе в работата. На неговия дълга много от своя опит. И сега, когато имам нужда (а това се случва толкова често), пак той ми вдъхва вяра и ме насочва по най-правилния път. Случва се понякога отивам при него потисната, разтревожена. Др. Масларски ме изслушва спокойно и чак когато се успокоя и аз — тогава разговаряме. Неспокойно е моето сърце—на всичко откликва, от всичко се тревожи. И дали това кара хората все мене да търсят — не знам! Но ако постоите повече при нас, ще видите колко хора ще дойдат да ме питат по какви ли не въпроси, свързани с работата ни.

Като че ли разговорът ни бе подслушван от стройна, за пъхтяна от обедната жега кооператорка:

— Пилетата, Лиляно! Две умряха, а разкриленте стават все повече.

Жената дори не поздрави. Тя засипа укори за недоставените навреме лекарства.

— Идвам веднага. Ще се помъча да направя всичко каквото мога!

За бригадирката няма нормиран работен ден. Има само работа, срочни и неотложни задачи. Има тревоги и малки радости от успехите, от преодолените трудности.

А то успехите на староселските говеловъдки не са малки. През миналата година те се наредиха на второ място по млекопадоя в окръга. Пред тях бе само ТКЗС—Айдемир със своите елитни датски крави. Добрата работа на староселки им помогна да получат по 3 342 л мляко средно от 250 фуражни крави, вместо планираните 3 100 литра. А птицевъдките събраха по 202 яйца средно от кокошка, при очаквани 170.

За тези успехи Лиляна Тасева стана отличник на Министерството на земеделието, а краевефермата завоюва паспорта на дружбата. Включили се активно в движението за комунистически труд, още през 1966 година краегледачките отговориха на изискванията и станаха носители на високото звание.

Голямата заетост на Тасева не й пречи да бъде и активен член на БКП. През изтеклата партийна учебна година тя изнесе не една лекция в кръжока на първичната партийна организация в животновъдството. Като кръжок-ръководител тя направи много за изучаване историята на БКП от комунистите—животновъди.

— Много ми е работата. Много и разпокъсана. На четири места са животните и птиците. С 50 души трябва да се справям. Но...

В това „но" почувствах неукротимата енергия на бригадирката. Голямата й обич към труда, към животните, които отглежда със завидна любов. Почувствах и волята й за постигане на много идеали в живота. Живот, който черноката, умна и амбициозна жена е осмислила в една трудна, но желана професия.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Пред IX световен фестивал на младежта и студентите

Ето защо са нужни новите жилищни блокове с 1 170 апартамента на фестивалното градче.

НА СНИМКАТА: Изглед на част от фестивалното градче.

ФОРМИРАНЕТО НА ОБЩЕСТВОТО И ЛИЧНОСТТА

При внимателно прочитане на последните две речи на генералния секретар на КПСС Леонид Брежнев в Кремъл — на Конгреса на съветските учители и на митинга на съветско-унгарската дружба — не може да не направи впечатление вниманието, което то е отделено в тях на насъщните проблеми за развитието на демокрацията и формирането на личността в рамките на социализма.

Младото поколение в много капиталистически страни изразява все по-голямо разочарование от системата, която го заобикаля и търси отговор на въпроса, има ли друга алтернатива, осигуряваща по-хармонично съчетаване на интересите на обществото и личността. В същото време и социалистическият свят преживява сложен и твърде многообразен процес на търсене на най-съвършените форми на развитие, които във всяка социалистическа страна могат да се отличават с известно своеобразие в зависимост от различните равнища на развитие на икономиката и културата, на националните традиции. Но при всички тези различия, при всички трудности, които могат да се срещнат по пътя на първооткривателите и „първоизпитателите“ на новата обществена система, съдбата на всички търсения зависи от отношението към самата основа на обществото — укрепва ли се тя все повече или пък се оставя да бъде носена от вятъра на дискусиите за „либерализъм“ и „свобода на личността“?

В хода на социалистическото строителство в СССР, подчерта Л. Брежнев, се отделя непрестанно внимание за създаване на благоприятни възможности за развитие на личността. В този смисъл изграждането на материално-културната основа и формирането на човека са два взаимно свързани процеса.

Колко голямо значение има създаването на материална основа за осигуряване на такова право на човека като правото на знание и образование свидетелстват решаваните в СССР задачи в областта на строителството на училища, институти, университети, издаването на книги и т. н. Ето резултатите: абсолютна неграмотност преди революцията — пълна грамотност сега. 300 000 учители преди революцията — 2,5 милиона учители сега. Докато на първия конгрес на учителите през 1925 година се говореше за проблема да бъдат обхванати в първоначалното четиригодишно образование половината от децата, на последния конгрес през юли 1968 година се говори за задачата през следващите три години да бъде осъществено десетгодишно задължително обучение на всички деца. Всичко това, както и другите цифри на най-големия в историята културен преврат, говори за стремежа да се направи максималното за истински всестранното развитие на личността, за разцвета на способностите на всекиго, за поощряване на младите таланти.

Социализмът се отличава от другите обществени системи, както подчерта Л. Брежнев, с това, че съзнателно, с цялото си развитие, целенасочено подготвя и формира своето бъдеще. Работата за развитието на социалистическата демокрация, законността и правовия ред ние не смятаме като някаква кампания. Тя се провежда постоянно, без излишен шум, пронизва цялата практическа дейност на съветите и другите органи на управлението. Широкото всенародно обсъждане на законопроектите, както това-що стана със закона за брака и семейството, е един от утвърдилите се в практиката на социализма методи за все по-широко и непосредствено участие на масите в решаването на държавните и обществените въпроси. Проблемите за постоянното заличаване на различията между града и селото, между умствения и физическия труд са също проблеми на социалистическото развитие, на правата и възможностите на личността. Те се решават също по комплексен път: чрез програмирането на новия подем на индустриалната база в съответствие с изискванията на научно-техническата революция и мерките, насочени към осигуряване на максимален достъп на масите до знанието и до процеса на управлението. Това е дело на всички.

Във връзка с това Л. Брежнев припомни за социалистическото разбиране на взаимоотношението между личността и обществото, за думите на Ленин, че „НЕ МОЖЕШ ДА ЖИВЕЕШ В ОБЩЕСТВОТО И ДА БЪДЕШ СВОБОДЕН ОТ ОБЩЕСТВОТО“. Какво то дадеш на обществото, това и ще получиш от него. Социалистическата демокрация — това не са само права, но и висока гражданска отговорност. И колкото повече се разширяват тези права, толкова по-голяма е отговорността на гражданите пред обществото. Възпитанието на висока идейност и на съзнателна дисциплина е необходимо, взаимно свързано с прогреса на обществото условие за формиране на личността при социализма.

Л. Брежнев категорично отхвърли догадките на чуждите „съветолози“, че съветското възпитание преследвало тесни прагматични цели, че в процеса на обученито се потискала личността. Ние, каза Л. Брежнев, се обявяваме против опитите да се нивелират индивидуалните особености на художниците. Обаче всеки автор на художествено произведение трябва винаги да помни, че носи отговорност пред обществото, което внася решаващ принос в борбата между новия и стария свят, да помни на какво в крайна сметка служи едно или друго произведение или идейно течение — за утвърждаването на социализма или за отричането му.

При всички разнообразни форми на социализма и националната специфичност в развитието на отделните страни няма и не може да има социализъм без общественост върху средствата за производство, без привличането на най-широките народни маси в управлението на обществото, без ръководната роля на партията, която акумулира в себе си политическата, моралната и интелектуалната сила на народа и носи не намаляваща се, а засилваща се отговорност за успеха на общото дело, възложено й от историята и народа. Това означава не отслабване на единството между партията и народа, а обратното, всестранно по-нататъшно укрепване на това единство, основано на доверието и пораждано от предаността към общия идеал.

СЛАВНИЯТ ЧУДАК

Има сто „за какво“ и хиляда „защо“. Защо, например, са славните чудаци на света? А ето защо...

В една приказка живял някога един велик композитор. Даже и за приказка той бил малко чуден. Този чудак обичал и жалел всички обърканите и бездомни хора.

Ако някъде срещнел бездомно куче, то непременно му давал закуската си.

— Заповядай, куче.

На безпътния скитник вина ги купувал бира.

— Заповядай, приятелю.

А когато срещнел плачещо дете, великият маестро му казвал най-ласкавата дума:

— Защо плачеш, камбанке?

Камбанке... Какво страшно има в това? И все пак...

Всички солидни, уважавани хора от града се възмущавали:

— Ние правим всичко, за да въведем чистота и ред в нашия град. И изведнъж такова...

А наистина имало неверо ятен безпорядък. Всяка сутрин глутници бездомни кучета, тълпи скитници, весели дружини безпризорни деца вървели, смущавайки полицията, през града към квартирата на композитора.

Своята закуска, своята чаша бира, своята ласкава дума те получавали там.

А жителите на града си мислели: какво ще стане, ако в града пристигнат чуждестранни гости!

Е, разбира се, ако композиторът беше просто композитор, биха го изселили и край.

Но той бил велик композитор и градът бил принуден да се гордее с него: нали всеки път чужденците питали: „А къде е вашият знаменит маестро“?

И солидните хора отговаряли неохотно: „Ами тук е, разбира се. Ние се гордеем с него, много... се гордеем“.

Но отдавна е известно: къде по-спокойно е да се гордееш с безжизнен паметник, отколкото с неговия жив модел.

И затова, макар че именитите хора на града сваляли пред композитора шапка, всеки слагайки я, си мислел: „А кога все пак ще умре“?

И най-сетне, за всеобща радост композиторът починал. Станало тържествено, прилично на празник погребение.

Държали се речи, речи и след това... в града настъпила тишина, покой и ред.

Лишили се от своя защитник, всички скитници бездомни кучета и безпризорни деца го напуснали.

— Ах — възхищавали се солидните граждани, — такава, такава тишина!

И полицията също била доволна.

Но на другата сутрин... На другата сутрин всичко станало кой знае защо скучно. И може би защото нямало на кого да се каже ругателна дума, нямало върху кого да се хвърли камък, нямало на кого да се издърпа ухото.

И тогава за пръв път в живота си всички солидни и порядъчни хора на града започнали да се съмняват в своята солидност и порядъчност.

А един много солиден човек дори казал изведнъж:

— Ето защо са нужни славните чудаци! Не само да жалят за някого. В края на краищата те са нужни на нас, солидните хора, за да не се съмняваме никога в своята солидност и порядъчност.

Но както винаги било вече късно.

(превод от руски)

Злополучната дружинка

Вярна дружина
Влади е подбрал
тази година
в своя квартал.

С шапки от вестник,
с пушки от бъз,
с дървени саби —
остри през кръст.

Цял ден играят
все на война
и все на края
бит е врага.

Влади командва
ех, че герой!
Дето потрябва
първи е той.

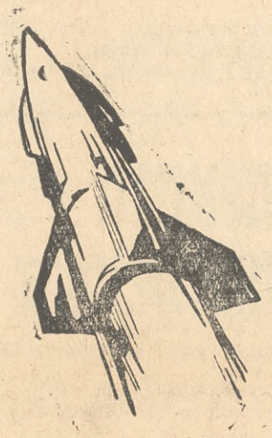
Плодна градина
в този съсед,
хайде дружина,
смело напред!

Сочни черешки
чакат ни там.
Бързо с прибежки
идвай насам.

Но... изненада!
Скочи съсед
и в плен от засада
Влади е взет.

Минчо ДИМИТРОВ

Мечтател

Днес на двора
до стобора,
дето няма
много хора,
на площадка
чиста, гладка
Гошко построи ракета
за разходка
непозната
чак до близката планета.

Ив. ПЕЙЧЕВ

Рибари

С вдиги децата
крачат край реката.
В близката горица
кука кукувица:
— Хайде, на сполука,
рибките са тука.
До вира се спрете
и си наловете!

Заю кантонер

Срещнахме в полето вчера
Заю-Баю кантонера.
Знаци нови той поставя
и трапчинките поправя,
че за зайци мотористи
нужни са пътеки чисти.

Методи БАХЧЕВАНОВ

ЮНАК

Карах камиона:
— Би-бип!
Тър-биб!
Пах...
И кога съм паднал
сам и не разбрах!
Сърди ми се мама:
— Ех, какъв си ти,
раната от вчера
пак разкървави!
— Не сърди се, мамо,
ще играя пак!
Само тъй ще стана
истински юнак!

СМЕШКА

— Татко бе, купи ми сладолед!
— Не може! Ще се простудиш!
— А нали ми каза, че за мен ще ли да направят топъл сладолед?

Ст. СТАНЕВА

Тръгнали Маша и Оля из гората. А насреща им изведнъж се появили старата мечка и старият еж. Мечката мъкнела голям чувал с ябълки. Уморила се е. И старият еж едва пристъпял. Той е прикачил на бодлите си една голяма ябълка.

Мечката казала на момичетата:

— Помогнете ни, момиченца!

— Добре, —казала Маша.

— Добре—казала Оля. — Само че аз ще помогна на таралежа. А ти, Маша, помогни на мечката.

Взела Маша на гърба си чувала с ябълки и тръгнала след мечката. Тежко й било на Маша. Превила се е от товара.

Но ето донесла тя чувала до бърлогата. Развързала мечката чувала и започнала да раздава на всички ябълки — на стария мечок, на мечетата, на Маша. На всички дала по десет ябълки.

Приказка

А Оля вървяла из гората след таралежа. Леко и било на нея. Вървяла тя и подхвърляла ежовата ябълка. И ето, че стигнали до ежовата къща. Взел ежът нож и разрязал ябълката на парчета. На всички се паднало по едно малко парче — и на таралежката, и на таралежчетата, и на Оля. Изяла Оля своето парче ябълка и трябвало вече да си тръгва.

Печелна вървяла Оля из гората. А насреща й Маша. И във всичките й джобове, и в ръцете й ябълки. Огорчила се Оля и запитала:

—Ой, защо така? Ти имаш много ябълки, а аз нямам нито една?

Тогава една Белка скочила от клоните и казала на Оля:

— Който работи повече, той получава и по-много. А който малко работи, малко и получава.

ФИЗКУЛТУРА ★ СПОРТ ★ ТУРИЗЪМ

Крайно класиране в „Б“ окръжните групи

Западна група

	м	п	р	з	г р	т
1. Гарван	20	16	—	4	57—21	32
2. Айдемир	20	13	3	4	58—19	29
3. Зафирово	20	13	3	4	51—25	29
4. Шуменци	20	13	3	4	43—20	29
5. Варненци	20	12	3	5	63—26	27
6. Ст. село	20	8	3	9	43—44	19
7. М. Преславец	20	7	2	11	39—43	16
8. Богданци	20	6	1	13	31—40	13
9. Н. Черна	20	6	—	14	25—57	12
10. ДЗС — Н. Черна	20	4	1	15	22—62	9
11. Ст. Караджа	20	2	1	17	16—71	5

Източна група

	м	п	р	з	г р	т
1. Иширково	22	15	3	4	70—35	33
2. Алфатар	22	13	4	5	54—35	30
3. Паисиево	22	11	5	6	55—37	27
4. Межден	22	13	1	8	46—41	27
5. Секулово	22	12	2	8	46—34	26
6. Бабук	22	8	4	10	44—37	21
7. Ситово	22	9	3	10	34—33	21
8. Окорш	22	8	2	12	35—44	18
9. Честименско	22	6	6	10	31—47	18
10. Алеково	22	5	8	9	33—52	18
11. Правда	22	8	1	13	52—73	15
12. Срацимир	22	4	5	13	30—57	13

ЗАВЪРШИ ПЪРВЕНСТВОТО в „Б“ окръжните футболни групи. Победителите и в двете групи станаха известни едва в последния кръг. Това са отборите на Гарван и Иширково. Иширково спечели първото място благодарение на хубавата си техническа игра, непрекъснато водеше таблицата и влизането му в „А“ окръжната група не бе изненада. Изненада влизането на Гарван в „А“ група. Докато Айдемир, Зафирово и Варненци водиха упорита борба помежду си, Гарван без много шум победи почти всичките си конкуренти, загуби само от Зафирово и оглави крайното класиране. Кое е по-характерното за двете групи?

В западната окръжна група пет отбора бяха с изравнени сили и водиха мъжка борба помежду си, тъй като останалите участници не ги затрудняваха особено. Всички показаха добра резултатност. Във втората половина на таблицата хубави думи можем да кажем само за отбора на Нова Черна, който подобри значително състава и играта си. От групата отпада отборът на Ст. Караджа, който ще играе в зоната.

Както и в западната, така и в източната пет отбора се бориха за първото място, но от тях се открояваха два — на Иширково и Алфатар. Ако алфатарци не бяха загубили няколко точки на собствен терен, можеха да бъдат първи. Във втората половина на таблицата са отбори с изравнени сили. Само отборът на Бабук показа напредък и шестото място е една хубава награда за платения физкултурен организатор Йовков и неговия упорит труд. От групата изпада отборът на Срацимир. През новия сезон в групите ще играят отборите на Бреница, Смилец и ДЗС Окорш.

Г. РАЙЧЕВ

С лодки от Тутракан до Силистра

На 6 юли една кола, натоварена с палатки и сглобяеми туристически лодки, потегли за Тутракан. Тук на брега на Дунава младите силистренски туристи сгънаха лодките, надуха ги и бе дадена зелена светлина на единственото по рода си досега в историята на силистренския туризъм пътешествие по красивата река с маршрут: Тутракан—Силистра. Участвуваха двадесет души, настанени в десет лодки. Минавайки край с. Дунавец, там, където през 1867 г е дебаркирала четата на Панайот Хитов, участниците в похода слезнаха на брега, казаха се топли думи за освободителното дело на четниците и тяхната памет бе почетена с едноминутно мълчание. После лодките отново потеглиха. Нека да не говорим за емоциите и вълнението на участниците от хубавата река, от бреговете и залеза. На всеки българин научил се да цени родното, тези чувства са известни. Вечерта лодките спряха до пристанище Малък Преславец, грижливо се изнесоха на брега, опънаха се палатките, лумна лагерният огън. Близо до него къкреше в голяма тенджера зарящият се боб. Разнасяше се приятна миризма, а туристите, насядали край огъня, пееха възрожденски песни, казваха стихове от Хр. Ботев. След веселата вечеря на никого не му се спеше. Небето беше ясно, луната любопитно надничаше през тръстиките на резервата, но още по-красиво беше отражението й във водата между големите листа на лилиите. Беше настанала една луна тишина, бих казал — космическа, че и пеликаните, които се обаждаха от време на време само я допълваха. Подухваше лек вятърец, който не позволяваше на комарите да безпокоят гостите.

Едни от походниците ловяха риба, други я печаха, а трети просто се любуваха на хубавата природа и си разказваха случки из туристическия им живот. Късно вечерта палатките утихнаха и няколкочасов сън на чистия въздух бе достатъчен да възвърне силите на младите туристи. Сутринта те свалиха палатките, сгънаха ги в лодките и продължиха по начертания маршрут. Поздравяваха всеки срещнат кораб с вдигнати гребла и получаваха от говор—продължителен вой на сирена. Хората, които срещаха по брега, бяха любопитни да знаят откъде идат и къде отиват. На тези въпроси не можеше да не се отговори с известна гордост. Понякога тези въпроси се задаваха на румънски език и отговорите бяха на същия.

По обяд туристите пристигнаха на остров Чай-Тепе. Тук те си отпочинаха, направиха си плаж и обядваха за десерт едри, сочни къпини, каквито има само на Чай-Тепе.

Привечер лодките пристигнаха в Силистра. Веднага бяха демонтирани, грижливо измити и прибрани.

Ръководителят на похода — секретарят на ОС на БТС Иван Бонев, и ръководителят-движение Петър Чаушев изказаха благодарност на участниците за добре пазената дисциплина и отличното съхраняване на лодките. При наличието на тази материална част на силистренци предстоят да участват и в по-големи и интересни походи.

Добри ЙОРДАНОВ

О Б Я В А

Строително-бояджийска ТПК „Труд“ гр. Толбухин търси строителни работници—майстори и общи работници по възможност цели бригади. Осигурява общежитие и столуване.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра търси да назначи един електроженист-окисженист. Справка: „Личен състав“.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 82 (1399) | Вторник, 16 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЖЪТВАТА В ОКРЪГА ЗАВЪРШИ

МЕХАНИЗАТОРИТЕ и полевъдите от кооперативните и държавни земеделски стопанства на нашия окръг завършиха жътвата на есенните посеви. Това стана с около две седмици по-рано, отколкото през другите години, което се дължи преди всичко на по-ранното узряване на пшеницата и ечемика и на добрата организация на работата.

Тазгодишната жътвена кампания бе организирана много добре от стопанските ръководства. Навсякъде се жънеше групово. На комбайнерите се заплащаше на час, а не на пожънати декари и овършани тонове. Този начин на заплащане оказа твърде голямо влияние върху качеството на работата. Освен това контролът от страна на специалистите и ръководителите от стопанствата бе много добър. Всичко това допринесе реколтата да се прибере без загуби на зърно и слама и въпреки продължителната суша, да се получат задоволителни добиви.

За своевременното и качествено завършване на жътвата допринесе и взаимопомощта между отделни стопанства и предприятия както от нашия окръг, така и извън нашия окръг. В първите дни на кампанията комбайните от ТКЗС—Дулово бяха отправени в помощ на ТКЗС—Нова Черна. Стопанствата, които първи завършиха с прибирането на реколтата, изпратиха своите машини в тези части на окръга, където реколтата узрява по-късно. Почти през цялата кампания при нас работиха 43 комбайна от Плевенски окръг. В ТКЗС — Голеш и ТКЗС—Мерден, в които останаха да се жънат най-много площи през последните дни, бяха съсредоточени голям брой комбайни от съседните кооперативи.

За да се осигури бързото извозване на пожънатото зърно и другата селскостопанска продукция, ДАП — Шумен оказа помощ на нашия окръг с 40 камиона, които бяха разпратени в различни стопанства. Транспортните средства на ОКС—предприятие Тутракан и на Растително-защитната станция също бяха включени в извозването на селскостопанската продукция.

Прехвърлянето на комбайни и на транспортни средства от едно стопанство в друго, както и цялостната координация на работата по време на лятната кампания бяха осъществявани от ОКС—Силистра.

Емил ПРАХОВ

ПРАЗНУВАХА СТРОИТЕЛИТЕ

От ранна утрин на 14 т. м. към местността „Памук кулак“ от различни посоки се понесоха потоци от хора, тръгнали да вземат участие в честването на Деня на строителя.

В 10 часа на специално построената трибуна заеха места партийни и стопански ръководители, изтъкнати работници от строителството и строителната промишленост.

С кратко приветствено слово председателят на Окръжния комитет на професионалните съюзи на работниците от строителството и строителната промишленост другарят Йовчо Николов откри тържеството.

— Тази година — изтъкна той — за шести път строителите в нашата страна отбелязват своя ден. Правото да имат свой празник е едно от големите признания на Българската комунистическа партия към труда и себеотрицанието на достойните наследници на Уста Кольо Фичето.

Своя празник строителите от нашия окръг тази година посрещат с нови трудови дела. Изпълнявайки решенията на IX конгрес на БКП и поетите задължения в чест на славната 25-годишнина на Деветосептемврийската победа у нас, те достойно изпълниха задълженията си за първото шестмесечие на годината. Колективът на ДСО — Стройрайон — Силистра изпълни плана си по обем като главен изпълнител 117,5 на сто, а със собствени сили 120 на сто. Окръжно пътно управление — 137 на сто, Керамична фабрика — 103,51 на сто, Строително промишлено предприятие — 100 на сто, Дунавски драгажен флот — 115 на сто и Електромонтажна група — 138 на сто.

С приветствие към строителите от името на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на професионалните съюзи се обърна другарят Кръстьо Атанасов — заместник председател на ОНС. Той изрази увереността, че и за напред строителите от окръга все така упорито ще изпълняват своите задължения и с чест ще посрещнат славната 25-годишнина на Деветосептемврийската революция у нас.

За проявен трудов героизъм, в чест на Деня на строителя, с указ на Президиума на Народното събрание и тази година са наградени и строители от нашия окръг. Със златни ордени на труда другарят Кръстю Атанасов окичи гърдите на Жеко Кьорилиев — технически ръководител в гр. Тутракан, Павел Батанов — технически ръководител в ДСО — Стройрайон —Силистра и Иван Липков — бригадир на бригада за комунистически труд при ДСО — Стройрайон — Силистра. Сребърен орден на труда получи Тодор Тодоров — работник в помощното предприятие на ДСО—Стройрайон, а бронзов орден на труда Еню Добрев — бригадир при ДСО — Стройрайон — Силистра.

В списъците на носителите на почетната значка „Майстор Кольо Фичето“ записаха имената си Христо Стамболиев — технически ръководител при ДСО — Стройрайон — Силистра, Стоян Кондов — бригадир при помощното предприятие на ДСО — Стройрайон —Силистра, и Жеко Атанасов — водопроводчик към ДСО—Стройрайон — Силистра, а на носителите на значката „Отличник на министерството на строежите“—Жеко Димитров — работник от Строително промишлено предприятие — Силистра.

Освен почетните значки, знатните строители получиха и парични награди от 40 до 55 лева. Със заповед на началника на ДСО — Стройрайон—Силистра парични награди бяха дадени и на 12 работника, проявили се в своята работа.

В знак на признателност присъствуващите на тържеството единодушно изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП. В нея те уверяват родната партия, че ще вложат всички сили и умения, за да превърнат в дело решенията на IX конгрес на БКП и спомогнат за създаването на здрава материално-техническа база като залог за по-нататъшното укрепване на нашата социалистическа икономика.

След тържеството се състоя преглед на художествената самодейност от промишлеността и спортни прояви.

Срещата продължи до късно с общо веселие.

Иван ПЕЙЧЕВ

ОТПЛАТА ЗА ТРУДА

Много труд беше необходим, за да се произведат ранни дини в бригадата на с. Цар Самуил. Кооператорите подготвиха добре почвата. Изкопаха ямки. За да се запазят от сланите и студовете, младите стебълца се покриваха с полиетилен. А бостанът не е малък: цели 60 декара! Затова пък сега трудът на хората е богато възнаграден. Дините узряха едри и сладки. Бригадата продаде първите 20 тона на високи цени.

През тези дни започна беритбата на дини и от бостана в с. Нова Черна. От продажбата им ръководството на стопанството очаква значителни приходи.

Резултатен е трудът и на зеленчукопроизводителите. Досега те са продали само за външния пазар 110 тона домати.

М. ТРИФОНОВА

Повече от миналата година

Въпреки големите трудности, създадени от неблагоприятните климатични условия, ранните домати в градината на ТКЗС Тутракан се развиха много добре. Сега те са отрупани с изобилен плод.

Според бригадира Никола Гочев и звеноводите планът за износ ще бъде изпълнен. Досега са предадени 84 тона. В сравнение със същия период на миналата година продадени са с 50 тона повече. На първо място в изпълнение на тази важна задача е звеното на Раданка Бъчварова, предало 28 тона, следвано от звеното на Димитра Пецова — 23 тона.

По мнение на Раданка Бъчварова нейното звено ще произведе 100 вместо планувaните 70 тона домати за износ.

Берачките Софка Иванова, Минка Славова, Донка Кирчева, Иванка Чакърова, Величка Андреева, Мария Гочева и Йорданка Митева се справят най-добре с работата.

За правилното развитие и равномерно узряване на доматите дялат и поливачите Рачо Димитров, Тодор Киров, Махмуд Кютуклиев и др.

С всеки изминат ден беритбата на домати за износ навлиза в своя разгар и ако сега се предават по 4-5 тона домати на ден, то скоро това количество ще достигне 8-10 тона.

Живко ТРУШЕВ

Балирането на слама сега, когато жътвата в окръга завърши, е една от най-важните задачи за кооператорите от нашия окръг.

Окръжна фестивална викторина

Все по-многобройни стават инициативите и делата на комсомолците от окръга, посветени на предстоящия Девети световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба. Една от тези прояви бе и окръжната викторина — конкурс на тема: „Кой какво знае за световното младежко фестивално движение?“ Тя се състоя в неделя преди обяд в салона на театъра в Силистра. Тук дойдоха да се състезават първенците от общинските викторини.

Един подир друг участниците във викторината изтегляха по-ковете с въпросите. И после бързо отговаряха на въпросите. За щото трябваше отговорът да трае само четири минути. Това изискваше изключително съсредоточаване на вниманието и запазване на спокойствие. У всеки горяше желанието да се представи добре.

Първите шестима участници, които набраха най-много точки, получиха виза да бъдат гости на фестивала в София. Това са осмокласничката Ценка Бонева от село Зафирово, младежът Съби Петров от село Ишпиково, Красимира Орлоева от село Ситово, Стоянка Иванова от град Дулово, Васил Йорданов от село Ишпиково и Димитър Бонев от Бабук. Сред всички се откроиха Ценка Бонева и Съби Петров. Техните отговори бяха най-смислени и точни. А публиката ги възнагради с продължителни ръкопляскания.

Стоян ВЕНКОВ

Грижи за вторите култури

На царевицата втора култура, като перо за компенсиране на част от загубите, причинени от сушата, бабуци разчитат много. По-ранното започване на жътвата им даде възможност още през юни и в първите няколко дни на юли да засеят определените 7 000 дка за зърно и 3 000 дка за силаж. Наличието на влага в почвата позволи царевицата да поникне бързо. На някои площи тя вече образува по пет листа. Дали ще се получи от нея известен добив зърно и по-голямо количество зелена маса за силаж, зависи от една страна от климатичните условия през лятото, а от друга, от грижите, които кооператорите ще положат при нейното отглеждане.

Кооператорите от ТКЗС с. Бабук са решили да положат необходимите грижи за правилното развитие на посевите, да направят всичко, което зависи от тях. На всички рано засети площи те вече извършиха брануване с ротационна мотика. Така почвата се запази рохкава и чиста от плевел на растителност. Освен това в първа полевъдна бригада трактористът Гани Николов окопа 300 дка с култиватор.

Работата в царевичните блокове продължава. Стопанството разполага с достатъчно амониева селитра. Ако има валежи, всичката царевица ще бъде подхранена. Освен това в зависимост от състоянието на времето ще се направят и две или три окопавания. Всички площи са засети с пневматични сеялки на точно определени разстояния. Поради това сега не се налага разреждане на посевите.

Така с полагане на навременни грижи бабуци създават добри условия за развитието на царевицата втора култура.

М. ТОДОРОВ

Множат се тютюневите низи

Добре обработиха тютюна кооператорите от с. Зарник. Навреме го разсадиха. Навреме извършиха необходимите агротехнически мероприятия. Сега хората от бригадата на Тодор Маринов берат и нижат узрелите листа. С всеки изминат ден броят на низите се увеличава. Те надминават вече седем хиляди.

Най-активно се включват в беритбата звената на Мустафа Рафиев и Рустем Мехмедов. Прибирането на тютюна продължава с ускорен темп.

Сали САЛИЕВ

Търговия близко до хората

В Кайнарджа попаднахме в един доста горещ жетварски ден. Добре уреденият площад беше пуст в предобедните часове, което показа, че хората са хвърлили всички сили за прибиране на реколтата. Нашата цел този път беше потребителната кооперация, затова с известно незадоволство констатирахме, че магазините и сладкарницата са затворени. И макар първите ни впечатления да не бяха кой знае колко положителни, смятаме, че заслужава да разкажем за работата на малкия търговски колектив.

Както впоследствие научихме, магазините са затворени всеки ден в предобедните часове. Специално за лятото управителният съвет е въвел ново работно време. Продажбата на стоки започва рано сутрин, преди кооператорите да са заминали на блоковете и приключва късно вечерта, когато уморени се връщат от работа. Тогава се прави и най-големият стокооборот. Хубаво е измислено — та на кому са необходими магазини в предобедните часове, когато в селото няма жива душа!

Този път изневерихме на установените от самите нас правила и не питахме за изпълнението на стокооборота. Неведнъж това правило ни е поставяло в неудобно положение. Планът, изпълнен и преизпълнен, а в магазините липсват най-елементарните стоки и кооператорите ходят в други села да правят покупки. И в Кайнарджа има липсващи стоки, но броят им е по-малък и някои от тях не могат да се намерят дори и в едровата организация. По този пункт работата тук е добра.

Направи ни впечатление дейността на управителния съвет по търговията във връзка със 27-то министерско постановление. Малко са кооператорите, в които търговията е така близо до хората. Просто се чувствува стремежът да бъдат обслужени по-добре кооператорите, и то в най-удобното за тях място. В централното село освен магазините и заведенията за обществено хранене (пивница и сладкарница) стоки се продават и в две лавки, открити в стопанските дворове на ТКЗС. Лавки са открити и в стопанските дворове на селата Войново, Зарник и Светослав. Разбира се, тези лавки не правят такъв стокооборот, какъвто правят магазините в самите села, но кооператорите имат на разположение различни видове закуски, цигари, разхладителни газирани напитки, бира и т. н. Освен лавките, в селата Кайнарджа, Светослав и Зарник е организирана разносна търговия по блоковете на ТКЗС. По наше мнение тя не е много добре уредена, защото е възложена на яйчарите, които през деня имат и задължението да изкупуват яйца от домовете на кооператорите. Практиката е доказала, че когато човек има да изпълнява две задължения в едно и също време, едното обезателно ще остави на по-заден план.

Макар че стокооборотът не винаги изразява доколко населението е задоволено със стоки, управителният съвет се стреми да изпълни плана. С такава цел в дните, когато има сборове в Кайнарджа или в съседните села, той открива нови търговски обекти. На самия площад, където на сбора се събират най-много хора, се продават текстилни стоки, има скара и бира и т. н. И така, така да се каже, допълнителен стокооборот е помогнал на кооператорите да се приближи до плановата задача по стокооборота, да се намали отрицателното влияние на някои обективно липсващи стоки.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Празникът на река Дунав — вече традиция

Тази неделя се различаваше много от другите. Непрекъснатият рев на скутери по Дунава, забързани хора към градината, оживлението на брега предвещаваше нещо.

Наистина тази неделя се определена за празник на река Дунав. Вече за трети път.

Към 10 часа нетърпеливите граждани бяха заели брега и очакваха с нетърпение започването на състезанията със скутери. Участвуваха състезатели от Русе и Силистра.

Ракета оповести началото. Стремително се носеха скутерите. Спорт не за всеки. Спорт, който изисква мъжество. Гражданите с право аплодираха Стоян Трифонов и Цветан Радулов от Русе и Янко Василев от Силистра, заели първите места в различни класове. Доста смях предизвика стартът на жените от Русе (от нашия град състезателки нямаше). Стартираха но... без финиш! И четирите състезателки закъсаха по средата на реката и трябваше да се извлекат с лодки на брега. Нищо. Догодина пак ще има празник...

След обяд започнаха различни състезания и забавни игри в реката. В състезанието по плуване с багаж и пушка (дървена) участвуваха около 20 младежи. Димитър Ганев от Драгажния флот бе най-бърз от всички. И останалите участници показаха добро време.

Голям интерес предизвика състезанието по преодоляване на водно препятствие между отборите на различни предприятия. По даден сигнал по един състезател от отбор преплува разстоянието с вързано вече на кръста. Достига понтона и се хваща за него. После въжето преплуват и останалите състезатели, като последният се изтегля бързо с помощта на въжето от съотборниците му. В тази дисциплина отборът на Драгажния флот бе най-монолитен, бърз и техничен и заслужено зае първото място. Отборите на „Родопа“ и „Хром“ заеха второ и трето място.

Голямо оживление настана сред зрителите, когато започна забавната игра „ловене на прасе“. На върха на една наклонена греда е завързано 20-килограмово прасе. „Мераклиите“ трябва да тръгнат по гредата, да достигнат прасето и... да го вземат. Много лека задача. Но практически се оказа доста тежка, защото гредата беше намазана с... грес. На десетина участници се охладя горещото желание, след като цамбурнаха във водата. Зрителите вече бяха загубили надежда, че е възможно да се достигне целта. Но Руменчо ги убеди в обратното. Засили се, направи един плонж... и цамбурна във реката, обаче с прасето в прегръдките си.

Същото оживление предизвика и ловенето на кърпи и юрдечки. При ловенето на кърпите участниците се хвърляха без да се щадят. Запитахме се на какво се дължи това. Когато им връчиха наградите, разбрахме всичко. За бялата кърпичка — бутилка бяло вино, за червената—червено вино, а за зелената—бутилка ракия. (А за следващия празник предлагаме друго: да има и една шарена кърпа с награда — колода карти. Поне докато си изпият наградата моментата, да поиграят и един бридж-белот!)

Игрите може би щяха да продължат още, но една ракета извести, че самият Воденичар идва на посещение на празника. Настана голяма шетня. Малка работа ли е да се посреща цар? Нейсе, намериха се отнякъде традиционната питка, бутилка бира и, разбира се, красиви силистренки и царят бе посрещнат както подобава. Тържествено му бе връчен ключът на града и бе поканен на почетно място. „Негово Величество“ прие поканата, приветствува гражданството и обеща да остане до полунощ.

Седна на издигнатия дървен престол и почна да наблюдава. Имаше какво да види „Негово Царско величество“. Програмата-концерт задоволи и него, и хилядите граждани, разположени на брега на голямата река.

Народните песни на Ганка Стефанова, изпълнението на естрадни песни от Марияна Стефанова, сценките на Стойчо Димов и Антон Коларов—гости-хумористи от град Варна, моряшкият танц на Петър Кенаров и Георги Тихонов от Варна, модерните ритми на състава „Железните струни“ с ръководител Никола Касабов и много други изпълнения оставиха в гражданите хубави спомени за един празник, който вече стана традиция в Силистра.

Али РИЗОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

БОН И БАЛТИКА

БОНСКИЯТ генералитет и неговите съюзници от НАТО смятат Балтика като важен плацдарм за агресия против социалистическите държави. В стратегическите планове на западногерманските реваншисти особено място се отделя на Балтийско море. Според тях господството над този район трябва да окаже решаващо влияние върху хода на възможни военни действия в Европа. Изхождайки от плана на настъпателната стратегия, ръководството на Бундесвера постави на своите сили в района на Балтийско море, подчинени на местното обединено командуване на НАТО, следните задачи: използуване на корабите и авиацията на военноморския флот на ГФР против балтийските флоти на държавите-членки на Варшавския договор, подкрепа на десантните операции по крайбрежията на ГДР и Полша.

Поддържайки по всякакъв начин агресията на Тел Авив, командуването на Бундесвера възнамерява „при случай“ да последва „примера“ на Израел и да нанесе внезапен удар на ГДР. При това особена роля се отрежда на военноморските сили.

Численият състав на военноморските сили на Западна Германия — Бундесмарине — сега възлиза на около 35 000 души. Във флотата влизат по-точно девет ескадрени миноносци, 40 торпедни катера, 9 подводници, няколкостотин десантни кораба. Те притежават над 200 самолета. Две военноморски въздушни ескадрили са снабдени със самолети „Старфайтър Ф-104 Г“, които могат да носят атомно оръжие. планира се по-нататъшното увеличаване на ядрения потенциал на военноморските сили на Западна Германия. Програмата, утвърдена от бонските генерали, предвижда да се купят от САЩ шест ракетни ескадрени миноносци. Те настояват тези ескадрени миноносци да бъдат снабдени с американски ракети най-нови модели (а такива ракети, както е известно, могат да се употребяват както против морски, така и против земни цели). Предвидено е също да се построят десет корвети-ракетоносци и 34 подводници. Всички 14 въздушни ескадрили на военноморските сили ще бъдат снабдени със самолети „Старфайтър“. Не малко важна роля в програмата за въоръжаване на Бундесмарине се отделя на построяването на десантни кораби.

Личният състав на бонските военноморски сили е възпитан с груба, сурова дисциплина и е идеологически обработен. В корпуса на морските офицери здраво са се настанили бивши хитлеристки командири и нацисти. Всички те на своето време са служили под командуването на нацистките адмирали Денц и Редер.

Народите от Прибалтийските държави добре разбират, че агресивния външнополитически курс на бонските милитаристи е голяма заплаха за тяхната сигурност. Затова те вземат всички мерки, за да може Балтийско море да бъде море на мира.

В Рощок — най-големия пристанищен град в ГДР, приключи провежданата всяка година Седмица на мира в Прибалтика. По традиция в нея участвуваха представители на прогресивната общественост на всички Прибалтийски страни, а също на Исландия и Норвегия. Участниците в провежданата седмица призоваха всички хора с добра воля зорко да стоят на стража на мира в района на Балтийско море и на целия континент.

Вернер ГРАФ

ЛИЛЯНА

Спомени за Лиляна Димитрова по случай 50 години от рождението ѝ

СПОМНЯЙКИ си за Лиляна, в мен възкръсва онова време на мечти и борба, за което с право днешното младо поколение ни завижда. Ние имахме пред себе си един голям идеал и най-добрите от нас сливаха своето физическо и духовно съществуване с него. От тези най-добри челно място заемаше Лиляна Димитрова. За мене тя бе от ония другари, които искаха и бяха революционери с определен път в живота — борба без компромиси, до пълната победа!

Кога точно се запознахме с нея не помня. Заварихме се в университета и вероятно от тогава датира познанството ни. Тук, в университета, тя ръководеше тогава кандидат-студентските борби.

* * *

Веднаж предавах „женската страница“ на в. „Заря“ на бай Кръстьо Станчев, главен редактор на вестника. Той ви наги я преглеждаше най-внимателно, страхувайки се да не съм прекалила, та цензурът Звезделин Цонев да шари пак с червения си молив и да останат празни полета по страниците на вестника. В този момент в единствената редакторска стая влезе красиво стройно момиче, чиито умни очи излъчваха едновременно мекота и духовна сила.

— Заповядайте, елате! Наша млада сътрудничка на младежката страница! — представи ми я бай Кръстьо.

Ние се усмихнахме и той разбра, че вече се познаваме.

— Можете да си сътрудничите, пък и вие сте вече опитна да ѝ покажете изкуството как камила минава през иглени уши!—каза една от своите любими фрази старият, брадат редактор.

Така установихме известно сътрудничество с бъдещата наша национална героиня.

И сега като че я виждам, взела думата в секцията на студентките при дружеството на жените с висше образование.

Одухотвореното ѝ лице искри, думите се леят, а ясният ѝ глас е категоричен. На едно от първите събрания уговарям с Лиляна въпросите, които тя ще да засегне и ѝ напомням за кандидат-студентските борби, а тя се смее.

— Не забравяй, че съм специалист по тях! Те няма да слязат от сцената скоро...

* * *

Потънала в организационна работа, за известно време не се виждахме с Лиляна. Една вечер тя пристигна ненадейно на ул. „Цар Симеон“ 122, където живееех със семейството си. Беше уморена, говорихме малко, запита за наши общи познати и си отиде. Пак така случайно я видях няколко пъти със Златка Черноколева и Дими Паламарова. По това време Лиляна се беше по изменила — чертите на лицето ѝ бяха станали по-строги и леко уморени, очите, поприсвити в размисъл, придаваха съвсем друг израз на веселата, вечно усмихваща се, пълна с ентусиазъм девойка.

След големите арести и интернирвания през лятото на 1941 г. ние няколко пъти се налагаше да сменяме квартирите. В една от тях в кв. „Иван Вазов“ имах възможност да виждам Лиляна по-често, тъй като в тази квартира през известни интервали засе даваше ЦК на РМС.

Лиляна пристигаше винаги дълбоко законспирирана.

— Ще си спомняме това време и ще ни е весело!—шегуваше се тя.

— Представи си, днес бях млада лекарка в трамвая... съветвах една майка как да изцери болното око на детето си! — и разправи как упоритото я заглеждал познат агент на полицията.

— Признайте си, че и вие да ме срещнете няма да ме познаете! — настояваше Лиляна по момичешки и ние се съгласявахме, разбира се.

На съветите да се пази, за щото е нелегална, тя отговаряше винаги много спокойно.

— Няма страшно.

За Лиляна наистина нямаше нищо страшно. Така, както нямаше нищо страшно за истинския революционер, избрал своя път в живота, път, станал смисъл на живота му.

Понякога си позволявахме да спорим по някои междуродни въпроси. Лиляна не участвуваше в тия спорове, мълчеше. Партията имаше становище и тя го знаеше от „Работническо дело“.

* * *

Една вечер на външната врата се почука тихо.

— Кой е?

— Свой!

Отворих вратата. Пред мен стоеше млада, снажна жена, с пъстра забрадка и черни очила. Притворих вратата.

— Кого търсите?

Дамата се усмихна със затворени уста и сложи крак отвътре на прага на вратата.

— Моля ви, кого търсите?...

Непознатата дрипна забрадката си, избухна във весел смях. Отдавна не бях виждала Лиляна да се смее така неудържимо.

Сега за първи път разбрах колко е възмъжала нашата Лиляна. Поела на младите си плещи всички задължения и права на зрял революционер, тя бе станала още по-сериозна, по-солидна и това я правеше още по-обаятелна.

* * *

Голямата бомбардировка над София разпръсна всички ни.

Злокобното съобщение за героичната ѝ смърт ни покрусиха дълбоко. Но ако трябваше да призная как бих виждала тогава жизнения път на Лиляна Димитрова, трябва да кажа, че той беше пределно ясен.. да бъде ръководител-революционер, да умре с револвер в ръка като герой, да победи с победилата революция.

Недялка КАРАЛИЕВА

Бригадирско лято, здравей!

Последните слънчеви лъчи галят стройните редици на бригадирите от окръжната средношколска бригада „Дочо Михайлов“. Те пеят и все по-мощна става песента им.

По лицата на бригадирите се чете вълнение и радост. Тази вечер е по-различна от другите, защото се открива първата бригадирска смяна.

На осветената площадка пред сградата на Помощното училище край Силистра пакат гостите. Тук са и бригадирите от Керамичната фабрика.

Всички са строени. Не след дълго се разнасят командите на отрядните командири. Започва проверката. Рапортуват по военному отдельонните, четните и отрядните командири. Те съобщават, че всички бригадири от отрядите „Пеньо Пенев“ и „Никола Вапцаров“ са строени за откриването на бригадирското лято.

Настъпва най-тържественият момент на вечерта. Всички притаяват дъх. Първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров връчва знамето на бригадата. Мощно бригадирско „ура“ се разнася в лагера. Другарят Киров поздравява комсомолците и им пожелава големи успехи в труда.

Следва литературно-музикална програма. Малката група изпълнители се строяват пред другарите си и запяват бригадирския марш „Млада гвардия“. Пламъците на големия лагерен огън осветяват всички.

...До късно се веселиха тази вечер бригадирите. И с право. Те са горди и щастливи, защото с чест изпълняват поставените им задачи.

Ана ГАНЧЕВА,
член на бригадирския щаб

ХУБАВЕЕ СЕЛО ЧЕРНОЛИК

Допреди няколко години в село Чернолик имаше шосирани съвсем малко улици. По останалите се вдигаха облаци прах през лятото, а през зимата хората газеха непроходима кал. Затова на селението реши да изпрати в историята прашните и кални улици.

По инициатива на Отечественния фронт и с помощта на общинския народен съвет през миналата година бяха шосирани четири улици, а тази година се шосират още две. Направени бяха също тротоари и веднага покрай тях кооператорите насадиха декоративни дръвчета.

Преди две години в селото нямаше и парк за отдих. С доброволен труд на населението бе създаден паркът, който сега краси Чернолик. В близките месеци се очаква да бъде завършен новият здравен дом.

Сега над 90 на сто от къщите на кооператорите са нови. На много от тях са поставени табелки с надпис „Образцов дом“. По покривите се виждат антените на повече от 30 телевизора.

Ехлиман АХМЕДОВ

Писма на читателите

Кередности, които трябва да се отстранят

В с. Окорш неотдавна беше открита аптека. Наистина хубава придобивка за района! Вместо да се търсят лекарства в Дулово, Исперих или Силистра, както беше преди това, сега с местната аптека се създава голямо улеснение за хората.

Всичко това е добре, но защо не се спазва определеното работно време, обявено на вратата на аптеката? Какво по-точно имаме предвид? Аптекарката в Окорш малко стои на работното си място. Тя обикновено затваря аптеката и отива на приказка в съседното дамско ателие, или пък посещава магазините, пощата и пр. Преди няколко дни една стара жена с последни сили дойде до аптеката, похлопа на затворената врата и си отиде недоволна. Има и други такива случаи.

Смятаме, че трябва да се спазва стриктно работното време. Затварянето на аптеката, както се казва, ни в това, ни в онова време, е съвсем неправилно и във вреда на нуждаещите се болни. Нека младата аптекарка не ни се гневи — нашият обществен дълг налага да повдигнем този въпрос. По този начин ще помогнем да бъде отстранена една нередност.

* * *

Хигиенизирането на населените места е съвременна придобивка и белег на социалистическа култура. Щом като това е така, защо тогава съвсем близко до родилния дом в с. Окорш са струпани грамадни купове с боклук? Ние знаем, че има определено специално място извън селото за изхвърляне на тези отпадъци.

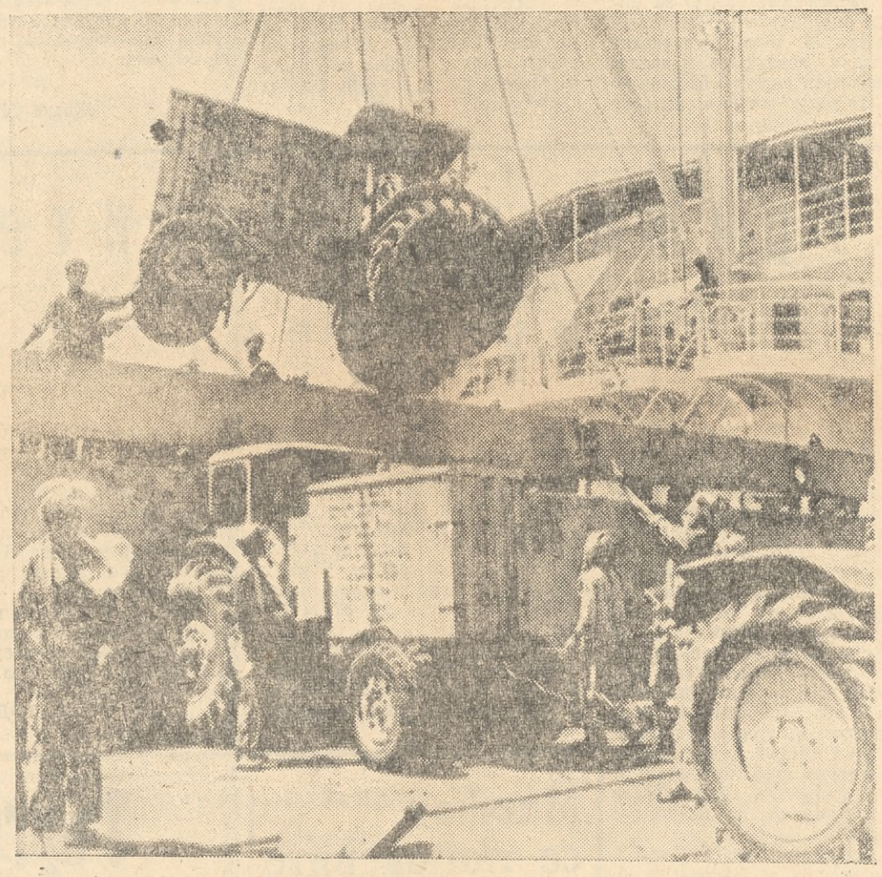
Налага се общинският народен съвет и здравните органи да предприемат мерки за незабавно почистване на района около родилния дом.

Владимир ПОПОВ

Хляб с червеи

Преди известно време, когато се хранех, забелязах в хляба едно червейче. Опечено заедно с хляба. Всеки може да си представи какво отвращение изпитва човек в такива случаи. Затова нека тези, които произвеждат хляба в село Кайнарджа, се вглеждат по-внимателно в брашното и втори път това да не се случва.

Еленка КОСТОВА

Народът на Пакистан полага големи усилия за създаване на национална икономическа база — основа за независимостта на страната. Съветският съюз оказва помощ на младата република чрез строителство на ред промишлени предприятия, електростанции, помага при търсенето на нефт и газ. Неотдавна в пристанището на Карачи пристигна съветският параход „Симферопол“, който достави голяма партида товарни автомобили и трактори.

По следите на нашата критика

„Няма магазин за детски играчки“ „Бръснарница без бръснар“

Под горните заглавия поместихме в брой 72 на вестник „Силистренска трибуна“ от 22 юни тази година критични бележки. Във връзка с това получихме следните отговори:

от Градския народен съвет в Силистра

„Засега като магазин за детски играчки се ползува магазинът за сувенири, намиращ се до кино „Москва“ в центъра на града. За в бъдеще ще има специален магазин Детмаг — в партера на сегашния универсален магазин, щандове детска конфекция, детски обувки и детски играчки“.

...и от ТПК „Съединение“ в Тутракан

„Изнесеното във в. „Силистренска трибуна“ е вярно. Изпратихме за заместник на Халим Халимов по чл. 64 от КТ един младеж със сравнително добра квалификация като бръснарски работник. Това се наложи поради липсата на добри майстори“.

„Хигиена, хигиена и още някои неща около хигиената“

Материалът, поместен под горното заглавие в брой 75 на вестник „Силистренска трибуна“ от 29 юни тази година, бе също критичен. Търговското предприятие „Здрава храна“ отговаря следното:

„Изнесеното относно неспазването на хигиената в ресторантите „Златна Добруджа“, „Дунав“, и „Плаващ ресторант“ отговаря на истината. Колкото за мухите, хлебарките и други насекоми, имаме сключен договор с ХЕИ гр. Силистра — да води борба с тях, но още няма задоволителни резултати. Обърнато им е внимание за вземане на бързи мерки по ликвидирането на насекомите.

Критикувани сме и за музиката, което също отговаря на истината. Такова е положението в оркестрите намного места в страната, което наложи специални комисии да се занимават с тях.

Статията е прочетена пред колективите на всички заведения на предприятието и се набелязват мероприятия за подобряване на работата“.

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 3

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

веднага от клоните се посипаха тежки бели парцали. Пред него вървеше висока старица. Тя се обърна и каза дрезгаво:

— Ти какво, от вчера не си си доспал като че ли? Виж го ти безделникът, играчки си измисля!

Стас бързо отговори:

— Моля да ме извините, мадам!

Старицата го заплаши с пръст, заприличал на обгорена пръчка.

— Ах, ти!

Тихонов познаваше тази старица. През лятото тя разхождаше по булеварда грамаден оранжев петел, върван с въженце, на име Пиер. Старицата разговаряше високо с този Пиер на френски. Затова Стас веднага използува всичките си познания по френски. Помогнаха му. Стас помисли, че на всеки човек изглежда е отпуснат известен лимит за любов и той трябва непрестанно да го изразходва, за да не наруши баланса на своя живот. Страшно обидно: на хората са нужни още толкова много доброта и любов, а някой безсмислено обича един оранжев петел...

Под стъкления навес на киното-театър „Россия“ се тълпяха първите зрители. Във витрината за фотоси беше подреден фотомонтаж „Якутия — вчера и днес“, ученици бяха положили цветя до паметника на Пушкин. Тихонов се качи в тролейбуса. Под Кропоткинските люлякови облаци се издигаше над басейна пара, с неправилни светли кръгове още блестяха над водата прожектори. По Метростроевска, шумно размахвайки кривите си железни ръце, пълзяха снегочистачни машини и шофьорите на самосвали, гледайки как се провират под купове сняг кошовете, крещяха:

— До-о-бре!

Москва живееше своя живот. Тихонов вървеше по Топла пресечка.

Той се изкачи бавно по стълбата, спирайки се на всяка площадка. Най-много го плашеше минутата, когато ще позвъни и изпад вратата ще попитат: „Кой е там?“ Кой е там? Десетки пъти и преди е звънил, питали са го и той е отговарял: „Отворете! От криминалния отдел на МУР“. Ня кога може да получи в отговор куршум или пълен ред сачми. Така убиха Толя Панкратов. Съвсем млад беше, забравил как трябва да отговори и че трябва да стои настрана от вратата. Отвратителната студенина под лъжичката в такива случаи никога не идва. Но и към това се привиква. Не бива да се привиква към необходимостта да кажеш на някого, още съвсем непознат, през вратата: „Днес убиха дъщеря ви...“

Е. Стас, кой е там? А? Капи танът от милицията Тихонов, на двадесет и осем годинки, неженен, за последна година в комсомола, по мнението на началството, опитен следотърсач, по собствено мнение, човек, още не намерил призванието си и нерешаващ се да започне нов живот.

Най-глупавото, до което може да стигне човек, това е да реши да започне нов живот. Стас знае това добре. Волевите хора, взели такова решение, се измъчват дълго, докато не постигнат нещо, което, макар и само външно, да не прилича на мина.ото. И продължават спокойно и весело да живеят по старому. А с безволевите хора е трудно. Стас е безволев. Той често се събужда с твърдото решение да започне нов живот, обмисли всичките му аспекти в тролейбуса, докато пътува за работа. Вместо обикновените шеги Стас сухо поздравява постовия до вратата и не тича по стълбата до втория етаж, а чака асансьора. Отключва вечно заяждащата брава на кабинета си, сяда до масата и обмисля рапорта до началника за освобождаването му от милицията. После премисля къде може да работи като свободен гражданин. Лешка Пинчук, бивш следовател от първи отдел, стана кореспондент на „Московска правда“, Тихонравов — заместник директор на самолетостроителния завод... По общите въпроси, разбира се. А Иван Петренко стана администратор в цирка. Вярно е, че Петренко не напусна сам, а го освободиха от милицията...

После размислите на Стас се прекъсват от телефонен звън и провлеченият глас на Шарапов звучи в слушалката:

— На проспект Мир — въоръжено ограбване на спестовната каса. Инкасаторът е ранил един от бандитите. Ти си старши в групата Савоненко, Ластиков и Дрига с тебе. Хайде, бързо.

И така се повтаря почти винаги. Стас се отпуска в леглото и заспива веднага, пребит от умора, така и не започнал и днес нов живот, а изминалият ден е бил еднакъв с десетки други. За това той си спомня на другата сутрин. Но тогава няма време да мисли за него. Тогава делото ще бъде в разгара си. За нови животи ще се наложи да помисли, когато делото зазвъни и настъпи пауза. Но тогава ще позвъни Шарапов, както позвъни вчера, и ще каже:

— Стас, убили са жена във Владкино...

Тихонов се изкачи до четвъртия етаж, спря се, извади от джоба си бележка: „5-ти етаж, квартира 49“. Това е, трябва да отиде. Когато направи последната крачка, видя, че вратата на квартирата е отворена. Стас влезе в предверието. В стаята стояха тихи, разплакани хора. Значи е закъснял. И за пръв път на Тихонов му беше леко от това, че някой го беше изпреварил. Пълен мъж високо говореше по телефона. От време на време гласът му се загубваше:

— Това не са хора, а бозкрати ви казвам! Това е нещо невъзможно. Аз казах да изпратят кола в моргата. — Той със замах постави слушалката на телефона и се обърна към Тихонов.

— Здравейте. Арон Скорий, завеждащ редакция. По-точно заместник-главен редактор по стопанската част. Ах, каква мъка! Кой би могъл да помисли! Вие, ако не греша, сте Константин Михайлович?

— Не. Аз съм Станислав Павлович. Но това няма значение.

— Наистина няма значение. Пред мъката всички са равни. Да-да-да.

„Ето привързал се е Сорокий — Почтовой — Пасажирский — или който и да е там — с досада помисли Тихонов. — А кой е този Константин Михайлович? Нали тя не е омъжена?“

— Извинете. — Той отстрани разтревожения дебелак и влезе в стаята.

Прехарена жена, завързана с черна кърпа, седеше на края на дивана. Тя не плачеше, а тихичко се поклащаше и повтаряше непрекъснато:

— Душичке, моя душичке, защо направи така? Таточка моя нежна, защо така? Защо ми е да живея без тебе? Душичке, моя душичке...

До нея стоеше, прегърнала я през раменете, девойка с подпухнали очи, червени от сълзи, и говореше:

— Но, мамичко, скъпа мамичко, престани! Престани, мамичко...

Жената през цялото време се поклащаше.

— Душичке моя светла, слънчице мое, Таточка, убиха ме заедно с тебе, Таточка...

Стас внимателно отиде до прозореца. Изведнъж жената вдигна глава и видя Тихонов.

— Вие от службата на Таточка ли сте?

Стас малко се разстрои, неочаквано и остро почувствува неудобността на своето присъствие тук и каза измъчено:

— Аз съм от милицията.

Жената го изгледа дълго, вдумателно и на Стас му стана ужасно страшно: такова чудовищно страдание беше изписано в тези избелели очи.

— Ела, синко — каза изведнъж жената с пресипнал глас.

Стас се приближи.

— Наведи се. — Стас се наведе и тя прокара ледената си ръка по челото му, както той предишната се докосна с ръка към мъртвото лице на Таня. — Дъщеричката ми, Таточка са убили — каза жената тихо. — Изведнъж с пълен глас, от цялото си разкъсано сърце тя зави:

— Уби-и-и-ха-а! Душичке ми! Капчицата ми родна!

Девойката я прегърна, стисна я здраво, като че ли искаше да спре изтръгващия се от нея вой.

— Мамичко, престани! Ще ме убиеш!

— Ой, Галинка, защо ми е да се жаля? Съсипаха ме днес, искам да живея повече. Защо е да живея? Как ще се върна къщи утре, като я погребат в земята?

— Някаква старица високо ридаеше. Стас замръзна. Жената се обърна към него:

— Слънко, искам да дочакам да ги хванеш! Ако не ги хванеш напразно живееш на този свят. Чуваш ли, това ти го казва майката!..

(Следва)

Резерви за изхранване на животните

Засушаването през тази години създава големи затруднения в изхранването на животните. За тяхното преодоляване е необходимо във всяко стопанство да се издирят и използват всички източници за получаване на допълнителни количества фураж.

Резерв в това отношение представляват отпадъците от предприятията, които преработват зелени чуци, плодове, грозде и др. Такива отпадъци се получават в консервната промишленост.

Обикновено тези отпадъци се получават за кратко време, поради което не могат да се използват напълно. Ето защо е необходимо да се съхраняват чрез силажиране, изсушаване и други обработки, с оглед най-пълноценното им използване за храна на животните и птиците. Те съдържат значителни количества хранителни вещества. Например доматената каша съдържа 7,18 на сто суров протеин, 6 на сто сурови мазнини. В един кг се съдържат около 0,24 кръмни единици и 52 г смилаем протеин. Граховите шушулки съдържат 3,31 на сто суров протеин, 0,17 на сто сурови мазнини и др. В един килограм се съдържат 0,15 кръмни единици и 25 г смилаем протеин. Такова е съдържанието и на други отпадъчни храни. Граховите шушулки се използват главно от дойните крави, като им се дават по 20-30 кг дневно на глава или по 5-6 кг на 100 кг живо тегло. Те оказват благоприятно влияние върху млечността. Доматената каша, дръжките и семената от пипера и др. са по-подходящи за птиците и свинете. На птиците се дават по 20-30 г дневно на глава, а на свинете по 5-6 кг.

Посочените отпадъци, за да бъдат годни за фураж, трябва да бъдат чисти и правилно съхранени. Задача е сега ръководствата на преработвателните предприятия да положат грижи за събирането на отпадъците и запазването им от замърсяване.

Ръководствата на ТКЗС и специалистите-зоотехници да се договорят и да поддържат тясна връзка с консервното предприятие за редовното получаване на отпадъците, които могат да се използуват за фураж. С това те ще спомогнат за подобряване храненето на селскостопанските животни и ще направят икономии на част от тревния фураж за зимните месеци.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

Звената се съревновават

Известно е трудолюбието на калипетренци. Между най-работливите обаче в стопанството се нареждат кооператорите от II полевъдна бригада. Привършили своята работа, те се притекоха на помощ на другарите си от комплексната бригада. Пожънаха 200 дка пшеница на ръка, там, където комбайните не можаха да навлязат. Разредиха и фураж ната царевица на бригадата.

Полевъдите отглеждат 110 дка тютюн. Всяко звено обработва по 20 декара. Първи започнаха беритбата на зрелите листа хората на звеноводката Бойка Пенева.

Кооператори от II бригада участвуват и в почистването на зърното. Още в началото на кампанията досега работят Иванка Йорданова и Жека Иванова.

За бързото изпълнение на задачите дял имат и каруцарите. Те излизат сутрин рано на уречените места и превозват хората на полето. Не трябва да отминем имената на Йордан Василев и Велико Михалев, които са най-упоритите.

На всеки 15 дни в бригадата се отчитат резултатите от социалистическото съревнование. Това импулсира хората. Прави ги по-упорити, по-бързи. За първите 15 дни на юни първенец на бригадата бе звеното на Бацин Касабов, а за второто петнадесетдневие — хората от звеното на Бойка Пенева.

Упоритият труд на кооператорите от II полевъдна бригада ще им донесе още по-големи успехи.

Иван ГАДЖЕВ

ЗА КАЧЕСТВОТО НА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИТЕ РАБОТИ

Много пъти е говорено за качеството на строително-монтажните работи. Обикновено изпълнителят — Стройрайон — Силистра, търси обективни причини за допусканите пропуски или отрича някои от тях. Не може да се отмине обаче фактът, че в последно време, при наличието на повече и по-добри специалисти и квалифицирани работници, качеството в строителството има известен напредък. Разбира се, това не може да ни успокоява, защото в края на краищата тежестите на лошокачественото строителство падат върху новодомците, върху тези, които експлоатират построените обекти.

Органи на Инспекцията за държавен контрол съвместно с Инспекцията за държавен технически контрол по строителството направи проверка на жилищни и стопански сгради и констатира, че все още се допускат редица слабости по отношение на качеството, които при по-голямо желание и старание от страна на строителите могат да бъдат избегнати.

Никой не може да отрече голямото значение на документацията при планирането, при определянето на сметната стойност и на техническите показатели и при уреждане отношенията между строители и инвеститори. Непълната документация, както и неспазването ѝ, водят до технически бъркотии и до лошокачествено извършване на определените работи и до оскъпяване на обектите.

Макар че в общи линии документацията на проверените обекти да е добра, все още не са спазвани всички разпоредби, което води до нежелани последици. От протоколите за строителните нива се вижда, че Стройрайон не е искал заверка на кота-цикъл и корниз, макар за това да е обръщано неведнъж внимание.

Прието е извършените работи да се приемат с актове, в които се отразяват обемът и качеството. Този момент от строителството не е формалност. Чрез него се осъществява междинен контрол, който влияе положително върху качеството. За съжаление обаче, не навсякъде са съставени подобни актове. Примери има много: укрепването и уплътняването на дограмите, състоянието на декофрираните бетонови плоскости и други работи не са приемани с актове. Вследствие на това на много места беше намерена оголена арматура: на обектите „Светлина-2" гр. Дулово, блок „Баня" и „Аврора" — Силистра щурцовете над вратите са високо зазидани и попълването след монтажа на вратите се извършва с тухли без варов разтвор и т. н.

Недоумение будят и някои промени в първоначалните проекти на обектите. Така например от Проектанска организация Силистра, където е преработен проектът на жил. блок „Аврора", е предвидено междуапартаментните зидове да имат дебелина 12 см, вместо 25 см. Това от една страна е нарушение на т. 66 от строителните правила и норми, а от друга, ще постави в много неудобно положение бъдещите новодомци. При проектирането на магазини, проектантската организация не винаги е предвиждала отвори за комини.

Наред с пропуските при проектирането и документацията, на много места са допуснати слабости при самото изпълнение на строително-монтажните работи. Из вършените тухлени зидарии на много от обектите не отговарят на всички технически изисквания. На жилищен блок „Светлина-2" — Дулово, „Баня" — Силистра и др., зидариите са с нехоризонтални и с нееднакви фуги. На места се срещат вертикални фуги, които обхващат 4-5 реда. С това се нарушава вертикалната връзка в зида.

Пропуски има и в изпълнението на вътрешните мазилки. Пак в „Светлина-2" — Дулово мазилката е с неравни плоскости, на втория етаж тя е направена преди монтажа на електрическата инсталация и зазиждането на сифонните кумини. На бл. „Аврора" мазилката на стените и таваните е направена преди укрепването на дограмата. Това усложнява извършването на останалите работи, понижава производителността на труда и води до допълнителни разходи на труд и материали. Добре са изпълнени мазилките на обект „ХЕИ" — Силистра.

Не малко пропуски са констатирани и в изпълнението на мозаичните работи, бетоновите конструкции и т. н. Прави впечатление, че най-много пропуски има на обектите „Светлина-2" — Дулово и обект „Баня" — Силистра. Причините би следвало да открие ръководството на Стройрайона.

В бетоновия възел на помощното предприятие към Стройрайона дозирането на компонентите се извършва обемно с колички. Поради това и поради неспазване указанията на лабораторията относно дозирането, част от пробите показват значителни отклонения от проектната якост на бетона. Този пропуск може да доведе до нежелателни резултати. Затова ръководството на строителната организация трябва да обърне по-голямо внимание на него.

Дозирането на инертните материали по обем се извършва също така и при производството на строителни елементи в Промишлено строително предприятие. Следствие на това някои конструкции са с ослабена якост.

Все още машинно-монтажните работи не се извършват съгласно правилниците. На силозите в Алфатар и Дулово няма съгласуваност между архитектурните и машинно-монтажните проекти, следствие на което се наложило разбиването на нови отвори за монтаж на машините. На обектите „ХЕИ", „Баня" — Силистра и др. не са укрепени добре вертикалните щрангове на отоплителните инсталации.

Инспекцията за държавен контрол обърна внимание на ръководителите на Стройрайона за допуснатите слабости и ги задължи да провеждат по-действен контрол върху качеството на строително-монтажните работи.

Иван РАЙКОВ,
инспектор ИДК
Атанас ДИМИТРОВ,
инспектор ИДТК—Силистра

Без страх от трудностите

С най-много грижи са заобиколени малките телета в краве фермата на с. Айдемир. Още щом се родят, те се предават на четири жени, които ги отглеждат с обич и старание. Станат ли на месец, теленцата се преместват в голям, механизиран обор, пред който са оградени широки, чисти дворчета.

Една от най-добрите телчарки е Денка Нейкова. Пъргава, четиридесетгодишна жена. С големи черни очи и неуморни, отрудени ръце.

— От 3 години съм във фермата. Преди бях лозарка, но нещо ме тегли при животните и то при мъничките. Я виж, какви ми са хубави, обичливи.

Денка присегна към червено теленце, а то сгуши главица като дете в скута ѝ. С привичен жест я заобиколиха и другите животни. Те очакваха телчарката да им даде биберона с поредната порция мляко. Та още от първия ден те са тук, при нея. Те не знаят да бозаят от майките си.

— Когато дойдох да работя в телчарника, най-чудно ми се видя, че трябва да научa имената на всички теленца. Струваше ми се, че те така си приличат! А то всяко си има свой белег и аз се научих да ги различавам, да ги назовавам по име. Сега отглеждам 54 телета. При големите е лесно, но за малките грижите са повече. Почистваме им по няколко пъти на ден. По три пъти им даваме мляко. Зелена люцерна им слагаме в яслата. А и водата на ръка носим.

В обора, където са боксовете на теленцата е чисто. Подът е засипан с вар. Варосани са и всички огради. Вратите и прозорците са разтворени, за да се проветряват помещенията, да се намалява юлската жега. Навън в дворчето са направени малки навеси, къде то животните почиват на сянка.

Денка довърши работата си. След това прошумя с бързи стъпки до другия обор. Разбъркa ярмата в хранилките и гальовно подкани животните:

— Яж, Послушно! Ганке, защо не присягаш? Не ти ли харесва? Зеленичко ти се прияло, зная аз, но... сушата, сушата прави всички бели тази година.

Денка обиколи набързо боксовете и напълни с прясна вода циментовите корита. Животните жадно запиха и успокоени прилегнаха на постелята с чиста и суха слама. Бе дошло време за почивка и за гледачката. Тя прибра и измете стаята, застлана с килим, с чиста покривка на масата и при седна на мекото легло. Помислих, че Денка ще прекара тук, в стаята за гледачките, времето до обедното хранене на малките теленца, но тя бе взела вече друго решение:

— Трябва да си отида до в къщи. И там работа ме чака.

А къщата на телчарката е чак на другия край на селото. В тази жега тя трябваше да си отиде и точно в 12 часа да бъде отново на работното си място. Труднички нали? Но за калената, трудолюбива жена няма непреодолими трудности. През миналата година тя преизпълни плана за прираста от телетата с повече от 2 000 килограма. И сега, макар че фуражите са оскъдни, Денка пак успява да догонва плана. Затова пък и трудът ѝ е добре заплатен. От 110 лева на месец по-малко не взема. И сина си чак в Пловдив има възможност да учи, и къщата си да подреди от хубаво, по-хубаво.

Защото Денка Нейкова не избира лекия път, а с много умение и воля преодолява несгодите, сгряна от една голяма обич.

Ст. ГЕОГРИЕВА

Работна зала в завода „Оргтехника" — Силистра

Активна дейност на ловците

Макар че е лято, грижите на членовете от ловно-рибарското дружество в гр. Дулово за опазване на полезния дивеч от пернати и космати хищници не спират. От началото на зимата досега ловците са унищожили 146 лисици, 79 пора и 48 малки лисичета.

Добре изпълняват тази важна задача ловците Коста Жеков от с. Мезден, който е унищожил 6 пора и 4 лисици, Галиб Мехмедов от с. Чернолик, унищожил 6 лисици, Михал Великов от с. Златоклас, Ахмед Хатибов от с. Вокил и много други ловци, които се включват активно в изпълнението на тази важна задача.

Освен гореизброените дивечи не по-малка вреда на полезния дивеч нанасят и скитащите кучета, които масово унищожават малките зайчета. За тяхното избиване са дадени поръчения на ловците. Като пример може да посочим ловджията-пенсионер Неделчо Андев, който по поръчение на ръководството досега е унищожил голям брой кучета.

Съвместната работа на ловно-рибарското дружество с народните съвети от района допринесе много за унищожаването на ненужните кучета. Ловният надзирател към дружеството Стефан Митев и ветеринарният лекар Шабанов положиха немалко усилия за тяхното ликвидиране.

Също така ловците вземат мерки още отсега за осигуряването на концентриран и груб фураж за подхранване на полезния дивеч през тежките зимни дни.

Венета ГЮРОВА

Консултация по трудово-правното законодателство и социалното осигуряване в ТКЗС

За поощряване на раждаемостта

ВЪПРОС: При изплащане на еднократните помощи за живородени деца следва ли майката на детето да има отработени 12 дни през последните 30 календарни дни преди излизането ѝ в отпуск поради бременност или 135 работни дни през последните 12 календарни месеца, когато раждането е станало през м. м. XII, I, II, III и IV.

ОТГОВОР: За да се изплати еднократна помощ за живородено дете на земеделска стопанка—кооператорка, тя трябва да отговаря на едно от горните условия в зависимост от месеца, през който е излязла в отпуск поради бременност. За изработени се считат и дните, за които е изплатено парично обезщетение поради бременност или друг вид нетрудоспособност.

Ако майката не отговаря на горните условия, но бащата е осигурен за всички осигурителни случаи, той има право да получи еднократната помощ за живородено дете.

В случаи, че и двамата родители не отговарят на условията по § 2 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори, еднократната помощ следва да се изплати от народния съвет по местожителство на майката. Когато майката е починала преди да получи помощта, тя трябва да се изплати на бащата.

ВЪПРОС: Кой следва да представи декларация обр. МД за получаване на месечни добавки за деца—майката или бащата.

ОТГОВОР: Месечните добавки за деца ще се изплащат до края на 1968 година на бащата, поради което той следва да представи упоменатата декларация. Когато бащата не е от категорията на осигурените, нито е пенсионер с право на месечни добавки, тези добавки се изплащат на майката, ако тя е осигурена или пенсионерка и отговаря на изискващите се условия.

ВЪПРОС: На какви условия трябва да отговаря член-кооператорът, за да получи месечна добавка от 10 лева за трето по ред дете, когато същото е под 16-годишна възраст.

ОТГОВОР: Месечната добавка от 10 лева за третото по ред дете до навършване на 16-годишната му възраст се заплаща на кооператора за всеки месец, през който той е изработил най-малко 12 дни. Когато месечната добавка ще се изплаща за месеците XII, I, II, III, IV необходимо е, кооператорът през последните 12 календарни месеца, за които следва да се изплати добавката, да е отработил най-малко 135 дни — за полския район.

Справка: §§ 2 и 14 от Правилника за прилагане Указа за насърчение раждаемостта (ДВ бр. 30 от 1968 г.); §§ 2, 4, 5 и 10 от Временната наредба за изплащане през 1968 г. месечните добавки за деца (ДВ бр. 29 от 1968 г.; § 2 от Указа за насърчаване на раждаемостта (ДВ бр. 15 от 1968 г.)

Николай КРУМОВ — началник отдел „ДОО"

Новости • техника • новости

ЕЛЕКТРОНЕН ЛОЦМАН

Алуминиев кабел с дебелината на молив може да управлява речните кораби не по-лошо от капитан и лоцман.

Кабелът се прекарва под водата по продължение на фарватера. По него се пуска променлив ток. Електромагнитното поле, което възниква, се регистрира от бордовите антени на кораба. След усилване импулсите се предават на рулевото устройство, което действува автоматично.

Тази система за управление на кораби е изпробвана във волжското водохранилище край град Горки. Там е бил прокаран 14-километров кабел и товарни кораби, снабдени със специална бордова апаратура, са преминавали над кабела при всякакво време с отклонение не повече от 6 метра, управлявани автоматично без участието на човек.

Д-р Павел Шанчуров заяви пред кореспондент на ТАСС, че създаването на системата с водещ кабел по водния път Москва — Астрахан ще струва значително по-евтино от обикновената навигационна апаратура и ще гарантира пълна безопасност на движението.

Сега учените предлагат да се създаде единна унифицирана бордова апаратура за всички речни кораби.

СВРЪХТОЧЕН ТЕРМОМЕТЪР

Съветски специалисти са създали свръхточен лентов термометър, който е способен да определя температури от —250 градуса целзиеви до плюс 5 А градуса целзиеви. Резултат от измерването може да се получи мигновено — затова са необходими практически само 0,4 секунди. Това е десет пъти по-бързо от всички показания на досега съществуващите термометри.

УЛТРАЧИСТО ЗЛАТО

В Сибирския институт за катализация е преработено злато с изключително висока чистота. Металът съдържа само една десетхилядна част примеси. Производството на злато с подобна чистота е изключително трудно, защото даже обикновената атмосфера може да го замърси. В института сега се разработва нова технология и за производството на никел, кобалт и платина с висока чистота.

УСЪВЪРШЕНСТВУВАНЕ НА ХИДРОКОПИРНИТЕ УСТРОЙСТВА НА СТРУГОВЕТЕ

В института за изобретения и рационализации беше зарегистрирано едно интересно изобретение на старши асистента от Висшия машинно-електротехнически институт „В. И. Ленин" инж. Александър Любенов. С него се внасят съществени подобрения в командните разпределители към следящите системи, които работят с флуидно налягане. Изобретението дава възможност съответните елементи лесно да се изработват и да се получат от тях командни разпределители, гарантиращи оптимални технически характеристики на следящите системи. Прилагането му в хидрокопирните устройства на универсалните и на специалните хидрокопирни стругове поевтинява тяхното производство и значително подобрява техническите им качества. С новия принцип на работа на командните разпределители измененията в размерите на обработваните детайли и по-големите колебания в силите на рязане са незначителни. Стабилността на следящата система се запазва и при значителни изменения в скоростите на копиране.

УЛТРАЗВУК — ЧИСТАЧ

В ГДР е изработен нов измерителен трансформатор, който с ултразвук чисти стоманен тел непосредствено след производството му. За целта се поставя пред апарата за изтегляне. Телът минава през средния отвор на трансформатора, през който тече ултразвукът.

В борбата за икономия на фуражи и добро телесно състояние на овцете немалка роля играе правилното използуване на пасбищата. Затова овчарят Мюмюн Халимов от ТКЗС с. Паисиево вина ги изкарва стадото си в кооперативните пасища.

ПОЧИВКАТА НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ — ПЪРВОСТЕПЕННА ГРИЖА

☆ Дървени бараки край морето. Достатъчни ли са?
☆ А нови форми?
☆ Справедливо разпределение на картите

Става дума за лятната почивка на хората, които упражняват почти целогодишен физически труд, изискващ пълноценна отмора. В някои предприятия, ДЗС и кооперативни стопанства този въпрос е решен по-добре, другаде по-незадоволително. Сега ще ви разкажем накратко как е организирана лятната почивка на работниците от ДИП „Липа“ в Силистра и ДЗС „Янко Забунов“.

Един случаен поглед...

Авторът на тези редове навярно не би се отбил в ДИП „Липа“, ако при една разходка към консервния комбинат един случаен поглед към прозореца на портиерната на споменатото мебелно предприятие не беше събудил любопитството му. Това, което видях през прозореца, бе една карта за почивка. Помислих си, че картата е загубена от някого и затова е поставена там — притежателят й да я види. Така се случи, че в този момент до портала стърчах партийния секретар на предприятието Недко Христов. Попитах го за картата, а той се усмихна:

— Картата ли?... Не е загубена. Там поставяме картите за профсъюзните почивни домове. Когато работниците прекрачват прага на портала, хвърлят по един поглед към прозореца на портиерната и ако някой я пожелае, обажда се на своя профгрупорг и... отива на почивка.

— Толкова фейлетони във вестниците и хумористични сценки на „Кадрава антена“ осмиват навика на някои ръководещи лица в предприятия и учреждения да разпределят профсъюзните карти помежду си, а тук...

— При нас почти няма случаи служител да е получил за себе си профсъюзна карта, всички са за работниците. Картите за балнеосанаторнумите разпределяме според предписанията на лекарите — прекъсна ме секретарят.

— Естествено, профсъюзните карти са в ограничен брой и не могат да решат въпроса за лятната почивка.

— Разбира се. Нашето предприятие има собствен почивен лагер край Балчик. Впрочем този лагер използуваме съвместно с ДИП „Добруджанска мебел“ — Толбухин. Там летуват четири смени по двадесет наши работници. Първата смяна ще се завърне утре. Освен това двадесет души укрепват здравето си в „Тузлата“, където има кални бани.

— Доколкото знам, във вашето предприятие работят 400 души...

— Разбирам ви. Тази година ще идат на почивка помалко наши хора, отколкото други години. Искахме да изпратим наши работници на пансионатно летуване в такива курорти, където пътните и режийни разноски се поемат от съответното предприятие, където работят хората, но нямаше желаещи.

— Причините?

— ???.

— А може би трябва да се помисли и за други форми?

— Освен почивките в курортите и бараките на предприятието, организираме почти всяка събота и неделя екскурзии до различни градове — Шумен, Търново и др. Там хората посещават мебелни предприятия, забележителни обекти, културни паметници...

— Съчетават полезното с приятното.

— Нещо такова... Отделни бригади правят излети до хижата в „Каракуз“. Бригада „Валентина Терешкова“ ще предприеме една обиколка на страната. Бригада „Герман Титов“ се готви за екскурзия до Съветския съюз.

С тези няколко реплики нашият разговор с партийния секретар в неговия кабинет привърши. Кабинет ли? Какъв ти кабинет — една малка, тясна стаичка с три бюра, които почти я изпълват. Очевидно тази стаичка е кабинет и на профпредседателя, и на комсомолския секретар. Впрочем това не е толкова важно. По-добре е когато в кабинетите е тясно, а в работните помещения е широко и просторно. От цеховете до нас долиташе не престанният шум на банцигите и фрез-машините. (Един поет преди много години нарече този шум песен на машините). Докато едни работници събират нови сили в почивните станции, останалите поддържат задъхания ритъм на песента, за да не пресек нетя никога.

Един случаен поглед... Но изглежда погледът ни към ДИП „Липа“ не е бил случаен, защото това предприятие редовно праз пълнява плановете си. Само един пример — за месец юни планът е изпълнен със 148,77 на сто.

Когато си тръгвах, усетих приятната хладина, която повяваха тополите край портала. Наредените в правилна редица велосипеди и мотоциклети очакваха своите притежатели. До павилиона съхнеха на слънцето почернели каси с празни бирени шишета.

— Не ни доставят редовно бира. Лимонада и оранжада има, но бира — рядко — оплаква се продавачката.

Но това е друга тема.

Симеон МАНОЛОВ

Хората са доволни

Едно от основните задължения на профкомитета, партийното и административното ръководство на ДЗС „Янко Забунов“ е да се организира лятната почивка на работниците и служителите, за да укрепнат силите им за нови производствени успехи. И през настоящата година този въпрос беше правилно разрешен.

Още в началото на годината беше сключен договор с няколко от най-хубавите курорти в страната за пансионатно летуване. По този начин е осигурена почивката на повече от 70 души от стопанството.

Бяха използувани и други възможности. Стопанството устрои свой почивен лагер на море в село Крапец край Каварна. Там летуват по двадесет души със семействата си на четири смени. Построена е столова и кухня, която осигурява пълноценна храна на летуващите работници. За подобното снабдяване към лагера е предадена една лекотоварна кола „Пикап“.

Безспорен факт е, че партийният секретар на стопанството Борис Бонев положи големи грижи и усилия за откриването на лагера. Той ходи няколко пъти да урежда редица подробности по уреждането на лагера.

На първи юли в лагера се настани първа смяна, която ще прекара годишния си отпуск в пълна отмора на този красив кът от нашето Черноморие.

Работниците от стопанството при много случаи са изразявали задоволството си от грижите на ръководството да осигури летния им отдих.

Кирил ТАСЕВ

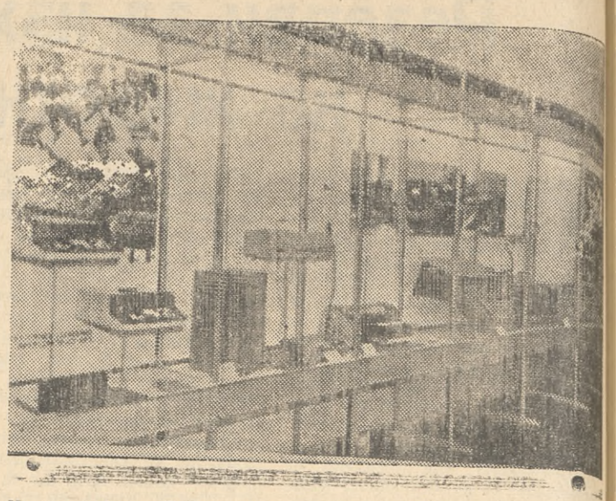
Приятни мигове на плажа

На тутраканския плаж биха за видели много от крайдунавските селища. Широката ивица чист и дребен пясък се изпълва всеки ден от стотици граждани. Особено многолюдно е на плажа в събота следобяд и в неделя. Тогава като че ли целият град е на плаж.

Градският народен съвет и „Наркоп“ тази година взеха при сърце обзавеждането на плажа и гражданите са им благодарни. На плажа е построена удобна съблекалня и павилион, където винаги може да се намери лимонада, бира и други разхладителни напитки. Построена е също и наблюдателница за спасителите.

Плажът на Тутракан е място, където трудещите се и учащите се (във ваканция) на този град укрепват със слънце и вода здравето си.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Из изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“.

В името на живота

Първият слънчев лъч завари бригадата от Окръжната станция по кръводаряване — Силистра на път. Този ден бе определен за кръводаряване в с. Добруджанка (Голешки съвет).

Пред здравния пункт в селото вече ни очакваха активисти на БЧК и най-нетърпеливите кръводарители.

Първите прегледи вече са извършени. Отнася се и първата банка кръв. Чакащите реда си кръводарители се питат дали е болезнено кръводаряването. Ири на Русанова, която вече е дала кръв, обяснява:

— Няма нищо страшно, другари. Само едно убождане на иглата и с него спасяваш човешки живот.

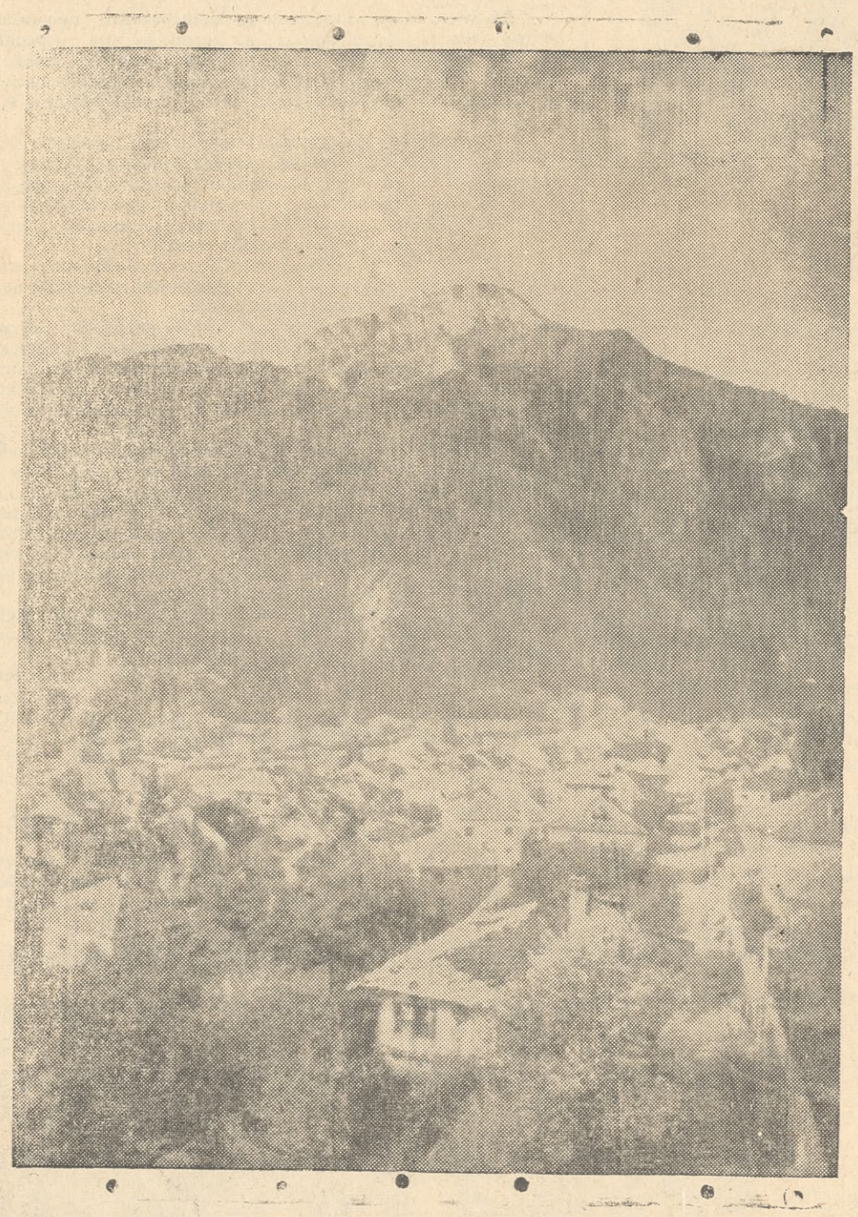
Зарежда се непрекъснат поток от мъже и жени. На преглед при лекаря е и Янка Георгиева Ангелова. Коварна болест е отнела здравето на детето ѝ, а мъжът ѝ Георги също е пострадал. За тяхното оздравяване бе нужна много кръв. Беше им прелята над пет литра кръв, взета от 25 кръводарители. Затова Янка най-искрено желае да подари малко от своята кръв, да помогне на нуждаещите се.

Акцията по кръводаряването в с. Добруджанка приключи с успех. На какво се дължи хубавият резултат? Безспорно на чувството за дълг към другаря, който е в беда; на ясното съзнание, че човек за човека е брат, приятел и другар.

Безспорна роля е изиграла обаче и широката пропагандно-разяснителна работа. На кратки събрания по бригади и звена д-р Недялков, председателят на съвета, секретарят на партийния комитет и други обществени дейци в селото търпеливо разясняваха значението на кръводаряването и нуждата от кръв за лечебните заведения.

Кръвта не се произвежда в никой завод и не се продава никъде. Да дариш малко от своята кръв в името на живота, да върнеш радостта и щастието на човека, дръзновените мечти на младежа, веселия смях на девойката; да възвърнеш живота, вечен и красив — е висококухумавно, благородно и патриотично дело.

Иван ВЪЛЧЕВ

ИЗГЛЕД НА ВРЪХ „ПЕТРА ХИЛЯ“ — „СЛЪНЧЕВ КАМЪК“.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

„АКО НЕ БЯХ ДОШЪЛ В ТЕТЕВЕН,

И АЗ ЩЯХ ДА БЪДА ЧУЖДЕНЕЦ НА МАЙКА БЪЛГАРИЯ... ХОДИЛ СЪМ И В ШВЕЙЦАРИЯ, И ПО ДРУГИ МЕСТА ПРЕБРОДИЛ СЪМ БЪЛГАРИЯ, НО НЕ СЪМ ВИДЯЛ ПО-ВЪЛШЕБЕН КРАЙ“.

ИВАН ВАЗОВ

Ако не сте ходили в Тетевен и не сте видели красотите му, тези възторжени думи на народния поет може би ще ви прозвучат неестествено. Но отидете ли в този старопланински град, погледнете ли нагоре към извисилите се върхове, заслушате ли се в песента на водите на Вит, хвърлите ли поглед от Хайдушка поляна към опасния зъб върху наредените една над друга по ската къщи, ще се убедите колко верни са тези думи, колко чист и неподправен е възторгът на поета.

Тетевен — Балканът! Толкова много прелести, една от друга по-ненагледни и омайващи, толкова много красоти са събрани тук наедно!

Трескавец и Червен, облечени в слънце или забулени в мъгли! Петрахиля — белеещ се като бурен облак в небесната синева! Вит, Рибарица, Костница, Козница — буйни и пенливи, Гложенският манастир, кацнал като орлово гнездо на високите и непристъпни скали! Накъдето и да се обърнеш, накъдето и да погледнеш — прелест, красота!

„Алтън Тетевен“

Цветущо и богато селище е бил в далечното минало Тетевен. Но време на турското робство тетевенци успели да си извоюват султански ферман за самоуправление и градът им станал войвод ство. Жителите му по онова време наброявали 15 хиляди. Богат ството му непрестанно се множало. Нарекли го „Алтън“ — Златен Тетевен. Прочути извън пределите на родината ни били произведенията на тетевенските майстори-златари, грънчари, тъкачи, папукчии. Известни били тетевенските търговци.

...Било март 1801 година. Жадните за плячка и кръв кърджалии нахлули в града, ограбили го и го опожарили. Останала да пази спомена само Йорговата къща, в която се били настанили кърджалийските главатари. Над 5 хиляди души загинали в битката с грабителите. Останалите живи се укрепили по чукарите на връх Трескавец и там геройски устояли на кърджалийската обсада.

Тетевен не загинал. На мястото на изгорелия град тетевенци построили нов.

...В градския музей между многото скъпи реликви има две знамена на Хвърковатата чета на Бенковски. На тях грижлива ръка е извезала „Свобода или смърт“.

Много голям кръвен данък са платили тетевенци за народната свобода. За нея са се били с кърджалии, башибозуци и аскер Лалю войвода и Дели Палю, и много други славни хайдути. За нея се бори Петко Милев — Страшника. За нея не един тетевенец постъпва в редовете на четите на Хаджи Димитър и Панайот Хитов, в легията на Раковски, сред въстаниците на Бенковски. За нея дадоха живота си в борбата срещу фашизма членът на ЦК на БКП Емил Марков — син на прогресивния тетевенски учител Марко Марков, партизанката Пенка Михайлова, ятакът Иван Туйков и др.

„Механата“

Така наричат сега къщата на братята Хаджиивановци. Тази къща пази свят спомен за апостола на свободата Васил Левски. В нея Левски е отсядал. Имал е сигурно скривалище, което и сега може да се види. Тук той е основал Тетевенския таен революционен комитет, 24 от чиито членове след гибелта на Левски бивват изпратени на заточение в Мала Азия.

Не случайно пред „Механата“, където в годините на робство са звучели клетвени слова, след Освобождението тетевенци са дали израз на своята вечна признателност към руските братя-освободители, издигайки тук паметник на руския командир полковник Орлов — влязал пръв с войниците си в Тетевен на 1 ноември 1877 година.

Старият и новият Тетевен

Старият? От него са останали само Йорговата къща — един прекрасен паметник на българската архитектура от 17 в., къщата на Бобевски, механата на Хаджиивановци, караджейките и тепавицата край реката. За него говорят сега легендите и историята.

Новият Тетевен говори сам за себе си. Просторни двуетажни къщи, чисти дворове и пъстроцветни градинки, асфалтирани улици с нощно осветление. Градът бързо расте по протежение на двата бряга на река Вит и се катери по склоновете на планината. Тетевенските занаятчии са вече история. Техните произведения са в музеите и по запазените още стари домашни полици. Сега тетевенци работят в дървопреработвателния завод „Петър Абаджиев“ в ДИП „Тетевянка“, в прокомбинатите „9 септември“ и „Пенка Михайлова“, в ТПК „Сава Младенов“ и в редица други предприятия, които оформят вече промишления облик на града.

Старото — здраво и родно — е преляло неусетно в новото и Тетевен сега е колкото стар, толкова и нов: в него бликат неудържимите сили на възхода на нашата социалистическа родина.

А. АДАМОВ

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ В ОКРЪЖНИТЕ ФУТБОЛНИ ЗОНИ

I ЗОНА

	м	п	р	з	гр	т
1. Бреница	18	13	—	5	54-23	26
2. Антимово	18	11	3	4	36-17	23
3. Ножарево	18	10	3	5	43-33	23
4. Косара	18	7	4	7	32-33	18
5. Преславци	18	7	3	8	34-36	17
6. Цар Самуил	18	6	4	8	44-46	16
7. Осен	18	7	1	10	43-41	15
8. Белица	18	6	3	9	28-43	15
9. Сяново	18	5	4	9	34-42	14
10. Коларово	18	5	3	10	30-39	13

II ЗОНА

	м	п	р	з	гр	т
1. Смилец	14	11	1	2	40-18	25
2. Посев	14	12	—	2	59-21	24
3. Голеш	14	7	2	5	31-23	16
4. Ветрен	14	6	1	7	30-26	15
5. Върбино	14	6	3	5	28-26	15
6. Брадвари	14	4	—	10	33-43	8
7. Каменци	14	3	1	10	28-45	7
8. Йорданово	14	3	—	11	16-56	6

III ЗОНА

	м	п	р	з	гр	т
1. ДЗС Окорш	14	9	4	1	36-17	25
2. Черковно	14	7	3	4	32-23	17
3. Яребица	14	8	1	5	36-32	17
4. Вокил	14	4	4	6	18-24	13
5. Ирник	14	5	3	6	24-19	13
6. Зебил	14	6	—	8	23-21	12
7. Любен	14	5	2	7	16-24	12
8. Руйно	14	2	2	10	8-33	6

Завършиха футболното първенство и в зоните. След последните срещи станаха известни победителите в двете зони, тъй като три кръга преди края отборът на ДЗС Окорш си бе осигурил първото място в третата зона.

В първата зона се води голяма борба между Бреница, Антимово и Ножарево, която завърши с победа на Бреница. Отборът има добра физическа подготовка и се стреми към колективна игра, но е необходимо по-голямо усъвършенстване в техническо отношение.

Във втора зона победи отборът на село Смилец, който стана победител едва в последния кръг. Отборът играе силов футбол и трябва да положи много усилия за успешно представяне в „Б“ групите. Хубави думи могат да се кажат за победителя в трета зона — ДЗС Окорш, който е съставен от добри, технични футболисти, които се стремят да играят техничен футбол и оправдават грижите, които се полагат за тях.

Трябва да се каже, че във втора и трета зона играят много малко отбори и не може да се води пълноценен състезателен живот. Затова трябва в тези зони да се включат още по няколко отбора, за да бъде футболният сезон пълноценен и за тях.

Г. РАЙЧЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Плувни състезания за купата на ОК на ДКМС

В неделя сутринта на плувния басейн в Силистра се събраха най-добрите плувци от окръга, за да си оспорват първите места в различните дисциплини. Състезанията започнаха оспорвано и завършиха с победи на най-добрите, най-подготвените. Още с първия сигнал започна гореща борба на 100 м св. стил между А. Шабанов и В. Чумпилев, която завършши с минимална победа на Шабанов, но малкият Чумпилев се реваншира и победи в дисциплината 100 м бруст.

От момичетата най-добре се представи Жана Петрова, която победи в четири дисциплини и е една наша надежда в плуването. При жените Тодорка Събчева бе без конкурент и обра наградите за първите места в четирите дисциплини.

Оспорвано се бориха мъжете. На 100 метра свободен стил най-добро време постигна Хараламби Григоров, следван от Иван Златев и др. Григоров се наложи и на 100 м делфин, а на 100 м гръб победи Вл. Донев.

Накрая на победителите бяха раздадени различни награди. Предходната купа на ОК на ДКМС спечели отборът на Силистра, следван от отборите на Зафирово. Айдемир и др. Състезанията можеха да бъдат и по-масови и оспорвани, ако от Тутракан, Попина и М. Преславец бяха изпратени състезатели.

Г. САВОВ

НОВ ШАМПИОН ОТ СИЛИСТРА

От 6 до 8 юли т. г. в София се състоя третият етап от републиканското първенство по спортна гимнастика за жени. В него взеха участие 48 състезателки от цялата страна, покрили кандидат-майсторски разряд.

Силистренската гимнастичка Еленка Павлова успя да се наложи с техничната си игра и стана шампион на страната за 1968 година на смесена успоредка, а нейната съотборничка Росица Тонева покри кандидат-майсторски разряд и взе бронзов медал в дисциплината „Земна гимнастика“.

Състезателката Еленка Павлова бе включена в основния състав на отбора, който до края на т. г. ще посети Румъния, за да представи нашата страна.

И. ЯВАШЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 83 (1400) | Четвъртък, 18 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Предфестивални трепети

НАСКОРО заводският комитет на Комсомола при ТПК „Девети септември" в Силистра осъществи една хубава инициатива. В местността „Памук кулак" се състоя предфестивална среща. Пред комсомолците за значението на предстоящия Девети световен младежки фестивал, който ще се състои в София, говори секретарката на Градския комитет на Партията в Силистра Ганка Андреева. С голям интерес присъствуващите изслушаха нейния вълнуващ разказ за впечатленията й като делегатка на Осмия световен фестивал на младежта и студентите, състоял се в Хелзинки.

После комсомолците до късно се веселиха.

Лефтер ДОЙЧЕВ

ПИОНЕРИТЕ от нашия окръг очакват с изключително внимание откриването на Деветия световен младежки форум. Безбройни са техните дела в чест на фестивала. Те събраха стотици килограми вторични суровини, участвуваха в трудови акции. Седем стотин лева внесоха в акцията за закупуване на автобус и линейка за виетнамските деца, която ще бъде предадена на на виетнамската делегация по време на фестивала от представителна пионерска група.

Те изпратиха и 300 подаръка, които ще бъдат връчени на делегатите на фестивала. Това са саморъчно изработени пирографирани сувенири. бродирани карета с българска шевица, бродирани блузи, салфетки. Който делегат получи подаръка, ще види и инициалите на пионера, училището, селото или града, откъдето е. Многобройни са и албумите от снимки, направени от пионерите. Това са изгледи за най-забележителните местности от родното мяс то и исторически обекти, разкриващи героичното минало на родния край.

В изработването на подаръците се отличиха пионерите от училищата „Отец Паисий" и „Никола Вапцаров" в Силистра. Добре се представиха и пионерските дружини при училище „Стефан Караджа" в Тутракан и от селата Айдемир, Сребърна и Иширково.

В дните на фестивала пионерите от нашия окръг още един път ще изразят своята солидарност с борбата на виетнамския народ, ще подкрепят идеите на фестивала.

Стоян ВЕНКОВ

Изкупвателната кампания е към своя край

Колективът на ДП „Зърнени храни" в Тутракан отрано се подготви за тазгодишната изкупвателна кампания. Ударението бе поставено върху механизацията на товаро-разтоварните работи и складовата манипулация. И именно това позволи да се разтоварват едновременно по 8 камиона за 5-10 минути на четирите приемателни пункта. Значително по-голямата експедитивност на работниците от лабораторията позволи за един ден да се приемат в базата повече от 300 превозни средства.

Така бе и в неделния ден на 14 юли. Непрекъснато пристигаха камионите от ТКЗС — Белица, Тутракан, от ДЗС „Янко Забунов" и др. стопанства, препълнени със златна пшеница. Нямаше още обяд и всичкото зърно от 350 тона беше анализирано, разтоварено и складирано.

Първи в района продадоха договорираните количества кооператорите от ТКЗС — Нова Черна. След тях се редят кооператорите от ТКЗС — Тутракан, извозили също 3 500 тона, ТКЗС — Белица ТКЗС — Стефан Караджа и др.

Работата в базата протича на две смени — от 6 часа сутринта до 22 часа вечерта. Колективът чувствува голямата отговорност и работи съзнателно и усърдно. Заслужават похвала другарите Ради Христов, Аспарух Данов, Махмуд Акифов и др. С усърдие работят и лаборантките Милка Митева и Златка Савова. Отговорникът на механизацията Парасков Рацов осигури безаварийна работа на машините.

Жизко ТРУШЕВ

Бързото прибиране на сламата от блоковете е една от най-важните за момента задачи пред механизаторите от кооперативните стопанства.

НА СНИМКАТА: Трактористът Ангел Калинов от с. Добротица извозва от полето готовите бали.

ПРИБИРАНЕ НА ФАСУЛ

В бригадата на Крум Георгиев от с. Казимир фасулът узря. Кооператорите започнаха неговото прибиране. Първи се включиха в изпълнението на тази задача хората от звеното на Крум Георгиев. Най-активни са Бойка Иванова, Ивана Ганева и други кооператорки.

Стръковете са отрупани с обилен плод. Всички очакват да се получи надпланов добив от тази култура. Това ще им подпомогне в борбата за компенсиране на загубите, които сушата нанесе.

Симеон КОЛЕВ

Качествен посевен материал

Есенга е още далеч, но в кооперативното стопанство на село Главиница усилено подготвят семената за предстоящата сеитба. Впрочем 38 тона ечемик толкова, колкото са необходими, вече са преминали през семечистачните машини. По-голямата част от пшеничените семена — около 300 т, също са почистени.

Подготовката на посевния материал се извършва на едно място — в стопанския двор на село Главиница. Двата селектора ОС—3 и Петкус—гигант се обслужват от четири човека. Ръководството на стопанството полага големи усилия, за да се използува пълният капацитет на машините и да може до 1 август да се приключи с почистването на посевния материал, необходим за нуждите на кооператива.

Работата ще продължи и след тази дата. Ще се почистват семената, които стопанството трябва да предаде съгласно сключения договор на предприятието „Сортови семена". През тази година ТКЗС с. Главиница отглежда 5 000 дка семепроизводни посеви.

За да бъде ясно още отсега с какъв посевен материал разполага главният агроном на стопанството заложи проби. Получените от тях резултати са твърде добри. Постигната е чистота на преминалите досега семена през селекторите над 99 процента. Абсолютното тегло на пшеницата е 40 грама.

Т. МИХАИЛОВ

РИБАРСКА РАДОСТ

В РИБНАТА БАЗА разговаряха оживено. Някакъв другар от Русе се интересуваше за риболова на тутраканци.

— Да дойдеш в Тутракан и да не ядеш риба, все едно да отидеш в Рим и да не видиш папата. — смееше се възрастен мъж, стар рибар, както разбрах ме.

Пръв забеляза рибарските лодки магазинерът на месарския магазин Димитър Спасов. Всяка привечер той получава своя дял риба за продажба на гражданството.

Лодките, плавно носени по течението на реката, се къпеха в яркочервения, навярно предвещаващ буря залез, както се изрази бай Кръстьо Порожанов — един от най-възрастните в групата на тутраканските рибари.

Рибарите първи посрещат и изгрева. Преди съмване те са на крак. Станеше ли бащата някога да тръгне на риболов, малкият Ангел ококорваше очи — „И аз ще дойда" — не отстъпваше той. Често старият риболовец го вземаше със себе си. Друг път се криеше, стремеше се тихомълком да се измъкне, да не го усети синът. И тази история на рибарска страст се повтаряше със синове и внуци. Така биваше не само у Ангел Порожанови. Така се предаваше по наследство рибарлъкът и у Никола Хаджибеевия род, у Ангел Калчевия, Кръстьо Порожановия и т. н.

И тази сутрин слънцето зажари от най-ранните часове, на деня със стремеж като че ли да прогони всичко — и хора, и птички на сянка. Рибарите от Тутракан знаеха — ще е горещо. Ще се погмурнат в реката. Но на Дунава те са преди всичко риба да ловят. Необявеното и днес съревнование между хората от бригадата на Ангел Калчев и Никола Хаджибеев хвърли рибарите в мълчалива битка за повече уловени. Започнаха със сетките. После хвърлиха и дифаните. На по 3-4 километра от града, забили лодки край островните пясъци, риболуваха. Идваха часове и за отдих. Край загасналия огън сърбаха рибарска чорба, приготвена с дунавска вода. Шегуваха се, гадаеха за улова на другите. Крояха планове за следобед...

...От лодката слезе пъргав младеж и грабна сандъка от брега. Рибарите захвърлиха с гордост рибата от лодката в сандъка. Не беше отминал напразно денят.

Това се повтори и във втората лодка.

По около 120 кг риба бяха хванали днес.

— Повече мряна — бършейки ръце, говореше Н. Хаджибеев. — И днес свършихме добра работа, ама малко бяла риба падна.

— Е, нейният ред е утре — засмя се един от групата...

За разпределяне на улова — за ресторанта, за магазина, за Русе се погрижиха отговарящите за това другари в базата. Риболовците бяха свършили работата си за днес, но още не си отиваха. С поглед обгръщаха пълните сандъци с риба. Радваха се със сурова рибарска радост, сурова като суровия рибарски живот. И чудно, сега ли бе най-голяма рибарската радост, когато пълните сандъчиги караха да се чувствуват победители и днес, или когато в мрежите през деня заскачваха рибите.

Богат е риболовът на рибарите от Тутраканската рибна база. За да изживеят една радост, призори грабват греблата и веренските, и попинските рибари, и рибарите от Дунавец, рибарите от Силистра до Тутракан, числящи се към рибна база Тутракан. С радост узнаха те преди няколко дена, че при план 17 700 кг риба за 15 100 лв., са уловили 36 тона на стойност 23 873 лв., радост, родена от радостта всеки час, когато в мрежата заскача рибка. Когато вече се напълнят сандъците.

И в това преизпълнение на плана потомците на прочутите тутракански рибари, хората от бригадата на Ангел Калчев и Никола Хаджибеев имат решаващ дял... Хората, които славят Тутракан с риболова, дал препитание на тутраканеца през вековете.

В. МАРИНОВ

ДЕНОНОЩНА ОРАН

Половината от земята, освободена от есенниците в ТКЗС — Дулово, вече е изорана. На 2 900 дка от нея е извършена предсеитбена, а на 14 000—дълбока оран. Близо 12 000 дка от тази земя е засята с царевица — II култура. Сега върху останалите 17 000 дка сноват денонощно 15 дизела. Пред тях са беларусите, които освобождават стърнищата от сламата.

Най-добре е организирана дълбоката оран в бригадата на с. Водно. По всичко личи, че тук тя ще завърши най-напред. От наличните 5 855 дка досега са изорани 4 355. Заведущ производствения участък Вели Хюсеинов влага много умение при изпълнението на тази важна задача.

В Дуловския кооператив се следи отблизо и за качеството на оранта. Главният агроном Сюлейман Мерданов често обикаля блоковете и там, където е необходимо, коригира работата на механизаторите. Такъв е случаят в района на с. Черник, където са бракувани 100 дка от оранта на механизатора Михман Мухаремов. Поради неправилната регулировка на плужните тела, извършената от него оран е била вълнообразна. След намесата на гл. агроном тази нередност е отстранена.

Във всички останали райони на стопанството качеството на оранта е добро. Благодарение на това, че в края на юни тук паднаха добри валежи (по 41 л на квадратен метър), влагата на почвата е задоволителна. Механизаторите работят с предплужник и тервелски брани. Затова почвата се изравнява. Особено качествена е работата на трактористите Мухарем Зейнулов от Дулово, на Ахмед Кабакчиев от Водно и Бехчет Алиев от Порой но.

По план в стопанството трябва да се наторят с оборски тор 1 500 дка стърнища. За това са определени най-слабите блокове в отделните бригади. Още през пролетта торът е извозен на полето. След освобождаването на превозните средства, той ще бъде разпръснат и заоран със стърнищата. Всеки декар ще получи по 7 тона оборски тор. След прибирането на царевицата — II култура, освободената земя също ще бъде наторена.

Според главния агроном стопанството разполага с достатъчно машини, за да може да подготви земята след прибирането на вторите култури. Тя ще бъде обработена според изискванията.

Качествената и навреме извършена дълбока оран е добра предпоставка за постигане на високи добиви от всички пролетни култури в района на ТКЗС — Дулово.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ЧССР. По време на командно-щабните учения на армиите от страните на Варшавския договор. НА СНИМКАТА: Съветски войни разговарят с чехословашки деца.

За повече листников фураж

Управителният съвет на ТКЗС — Главиница обръща сериозно внимание за осигуряване на повече фураж за животните. Важен резерв в това отношение той намира в подготвката на листник.

Отзовавайки се на общия стремеж, кооператорите от с. Падина усилено секат и трупат клони, предимно от дъбови дървета.

По план хората на Даил Хасанов трябва да подготвят 1 500 кубически метра листници. Всеки ден те извозват по 70-80 куб. м.

Досега в близост до фермите в с. Падина са струпани около 1 000 метра листников фураж.

Реджеб МЕХМЕДОВ

В зеленчуковата градина на ТКЗС—Нова Черна се отглеждат надпланови площи с късно зеле. Получените доходи ще компенсират част от загубите, нанесени от сушата.

НА СНИМКАТА: Тодор Русев подготвя разсад за изнасяне на полето.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Непоклатимо доверие в дружбата със Съветския съюз

ЛИКВИДИРАНЕ на кризата в Близкия изток по политически път и установяване на справедлив мир в този район на света — това беше основната цел на посещението на президента на Обединената арабска република Гамал Абдел Насър в Съветския съюз и на разговорите, които той води със съветските ръководители. Както се посочва обаче в заключителното комюнике за посещението на египетския ръководител в съветската столица, състояло се от 4 до 10 юли, мирът е невъзможен без премахване на последиците от миналогодишната израелска агресия срещу арабските държави. В това отношение СССР е готов да окаже на ОАР всичката необходима политическа и практическа помощ.

Миролюбивите сили в света, начело със Съветския съюз, се стремят към политическо разрешаване на възникналата в резултат на израелската агресия остра криза. Повечето арабски страни и най-вече Обединената Арабска република, след войната от юни миналата година със що възприеха тезата за политическо разрешаване на базата на резолюцията на Съвета за сигурност от 22 ноември 1967 година. Порицаваща използуването на сила за разрешаване на спора между арабските страни и Израел, тази резолюция поставя като предварително условие за установяването на мир в Близкия Изток Израел да оттегли своите войски от окупираните арабски територии зад границите си от 5 юни 1967 година.

Нарушили всички решения на Организацията на обединените нации във връзка с разрешаването на споровете с арабите и установяването на Израелската държава, ръководителите на Израел и сега действуват така като че ли решението от 22 ноември не съществува. Поставили си за цел да извлекат максимум облаги от своята агресия, израелските ръководители не само не изтеглят войските си от окупираните арабски територии, но дори вече крият планове за незаконно присъединяване към израелската държава на някои от тези територии, като източната част на Ерусалим, възвишенията по бившата сирийска граница, западния бряг на река Йордан и Газа.

В изпълнението на тези свои цели освен масовия терор, който прилагат срещу населението на окупираните арабски територии, израелските милитаристи и подкрепящите ги империалистически кръгове в САЩ и другите западни страни не само впрегнаха в действие целия си пропаганден апарат, за да заблудят световното общество мнение относно целите на посещението на Насър в Москва, но и решиха да укрепят още повече израелския военен потенциал. Точно по време на посещението по искане на Израел американското правителство реши да му отпусне допълнителни контингенти от ракети „Хок" и сега обсъжда въпроса за нови доставки на най-модерни военни реактивни самолети. Примерът на САЩ бе последван и от правителството на Западна Германия с доставката на други въоръжения...

Пак по време на посещението бяха засилени ежедневните израелски провокации по линията на прекратяване на огъня с Йордания. Нещо повече, точно тогава израелската военщина предприе и една с нищо не предизвикана артилерийска бомбардировка над египетския град Суец, при която освен големите материални щети бяха убити и повече от 50 мирни граждани.

Освен пренебрежение към мнението на цялата световна общественост, настояваща за мирно политическо уреждане на кризата в Близкия изток, тези действия на израелските екстремисти и империалистическите им поддръжници целяха да докажат на арабите, че военният натиск срещу тях няма да престане и че дори и дружбата им със страните от социалистическия свят няма да ги спаси от военния и политически шантаж на империализма и неговите израелски слуги, ако не се съгласят с диктуваните от израелското правителство условия за уреждане на кризата в Близкия Изток.

Отгласите в целия арабски свят от посещението на Насър в Москва обаче доказват, че този шантаж на империализма и ционизма няма да успее. Вярата на арабските народи в дружбата със социалистическия свят и по-специално със Съветския съюз, който се бори за справедливо уреждане на всички проблеми, стоящи пред арабите, включително и на палестинския проблем и спора с Израел намери широк израз във всички положителни отзиви за това посещение. „Доверието на арабския свят в Насър и в неговата политика на дружба със социалистическия свят и Съветския съюз порасна още повече. Неговото посещение в Москва отговаря на очакванията на всички араби" — писа по този повод бейрутският вестник „Сауд Ал Уруба".

Д. МАСЛАРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 15. VII. 1968 г.

ТКЗС	освободеният от слама площи в (%)	почистени семена за пос. пшеница тона	почистени семена за посев ечемик тона	Дълбока оран — дка
Айдемир	93	21	60	2700
Калипетрово	100	10	60	2080
Бабук	100	50	80	1800
Алфатар	68	—	95	4150
Алеково	81	200	45	2700
Иширково	60	—	15	1340
Смилец	86	44	15	4800
Попина	78	40	50	4300
Сребърна	70	—	—	5000
Ситово	58	—	—	2030
Сраимир	68	—	110	2000
Кайнарджа	69	70	—	5570
Голеш	71	200	78	2300
Средище	80	87	—	5000
Тутракан	50	334	73	3894
Нова Черна	84	60	50	—
Старо село	74	38	—	2040
Белица	89	264	60	610
Главиница	98	400	38	2030
Ст. Караджа	64	120	20	2210
Сокол	85	82	30	1950
Зафирово	79	90	—	2640
М. Преславец	100	—	40	2880
Дулово	73	110	165	1184
Междея	77	60	—	3730
Окорш	100	320	19	2030
Секулово	89	310	—	3645
Добротица	67	22	70	2700
Чернолик	85	—	—	5620
Паисиево	78	—	55	2550
Всичко ТКЗС	77	2932	1228	94583

„АЗ СЪМ ЧАСТИЦА ОТ БЪЛГАРИЯ...“

БРОЕНИ ДНИ остават до фестивала. И в тия последни дни и часове на подготовка заедно с хотелите и жилищата, със залите и стадионите, с естрадите и сцените, се появяват много нови витрини — главозамайващо пъстри, интересни, оригинални. Витрините подредени със сувенири.

Ние и досега сме купували сувенири — мил спомен за близки приятели и далечни познати, който възкресява в паметта някой радостен миг, някой сърдечна усмивка, някоч добра дума. Но тези хиляди подаръци, които се появяват пред фестивала, са замислени не само като красиви предмети, а като веществени спомени за една страна, за един народ, за едно изкуство — едновременно древни и съвсем млади, жизнерадостни и жизнеутвърждаващи.

Ако отидете на гости в руската земя, ще ви подарят матрьошка; ако посетите Холандия, ще ви дадат за спомен дървени пантофки „Сабо“; японците ще ви поднесат изящна кукла с чадърче; полинезийците ще ви окачат на врата красив гердан от корали... Всяка нация има по нещо характерно, неповторимо, което се отразява в сувенирите ѝ, концентрирайки традициите, чувствата на симпатия и добрите пожелания.

А нашите фестивални сувенири? Цяла година голям отряд от художници, скулптори, моделиери, десенатори съставяше образците; една голяма армия от работници и работнички изработваше по тях масовата продукция. Стотици трудово-производителни кооперации, промкомбинати и държавни предприятия опаковаха кутиите с надписи: „За фестивала“. 4 284 вида сувенири. 2 000 000 броя. Всеки от тях — малък шедьовър на приложното изкуство. На българското изкуство.

Представете си за момент, че вие сте дошли за фестивала от далечна страна, че току-що виждате България — с нейните житни градини и тучни поля, с нейните сини планини и златисто крайбрежие. Нали ще ви се поиска да изпратите в родината си вест за себе си, привет от страната, която гостоприемно ви показва своето великолепие и сърдечност. Избирайте! Толкова много изгледи, толкова разнообразни картички са приготвени за вас — те ще кажат на близките ви повече, отколкото вашите 3-4 реда.

Вас навярно са ви изпратили много приятели, които ви завиждат с добра завист и на които трябва да занесете спомен от фестивала. Елате да изберем на всекиго по една значка. С фестивалната емблема. И все пак те са толкова много видове, че можете да вземете на всеки приятел различна значка.

Горещо е, нали? Нашето слънце също иска да присъствува на фестивала. За да се запазите от него, обърнете отново очи към сувенирите. Вземете си по избор козирка или лятна шапка, или кърпа за глава. С герба на София, или с изглед от Търново, или с мадарския конник.

...Фестивалът живее от сутрин до късна нощ. Срещи, дискусии, посещения, веселби. Какви буйни хора имат българите! Какви прелестни националнн костюми! Трябва да си купим за спомен от техните шевици — тази везана блуза например или шарената торбичка. А може би пъстротъка на престилка или възглавничка?

Погледнете куклите. Те са толкова красиви, толкова характерни, че вие нерешително се питате: „коя“? А ето ви и други кукли — те направо са грозни. Това са „кукери“ — но нали са смешни... симпатични?

Кой занаят е най-развит в България — керамиката? Златарството? Дърворезбата? Обработката на кожи? Бродерията? Коваяният метал? Пирографията? — Всички занаяти, в които българинът отколе е влагал художественото си виждане за света. И всички са възродени сега, за да радват и красят живота ни. Само златарската промишленост е изработила стотина вида фестивални сувенири. Коя брошка ще си изберете — с Хрелювата кула, с Рилския манастир, с Пловдивското златно съкровище, с емблемата на София?

... И когато се върнете у дома, през девет земи в десета, малката глинена вазичка с чудни багри по нея, или железният светилник с неговата строга красота, изящното пирографирано чибуче или разкошната кожена папка ще ви напомнят завинаги: „Аз съм частица от България. Аз съм рожба на златни ръце, на талантливи майстори, на щедри, добри и миролюбиви хора...“

Ангола. Бойци от артилерийско поделение на освободителните патриотични въоръжени сили на Ангола по време на поход.

Черти на нови

човек

Така постъпва честният служител

Пред пивницата и сладкарни
та в село Окорш гъмжи от жо
—пенсионерите получават тр
месечните си пенсии.

Бай Стефан Бояджиев получ
своята и на жена си пенсия
доволен отиде да изпие чаша б
ра в пивницата. Улисан в при
телски разговор, той не забелязв
как след плащането портмонет
му паднало на пода. Бай Стефа
напуснал пивницата и тръгна
към къщи.

По едно време някой го потр
пал по рамото, той се обръща
насреща му сервитьорът от пи
ницата Димитър Стойчев. Митк
се усмихва и весело му подав
портмонето: „Вземи си, бай Ст
фане, парите!“

Стъписва се Стефан Бояджиев
— „Бре — вика той, — как щя
да се явя пред жената без пен
сия? Браво Митко, заслужаваш
една черпня“.

Постъпката на Димитър Стойчев е похвална и нека бъде за пример на всеки търговски служител.

Владимир ПОПОВ

Да укрепва още повече движението за комунистически труд

Наскоро по инициатива на общинския партиен комитет, общинския комитет на Комсомола и профкомитета при ТКЗС в село Средище се състоя среща на участниците в четирите бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд“. Домакин този път беше бригадата от село Посев. Председателят на профкомитета при кооперативното стопанство говори за досегашната дейност на бригадите.

На срещата бяха обменени ценни мисли за производствената и възпитателната работа в бригадите. Особено внимание бе отделено на колективния метод на работа и другарската взаимопомощ между участниците.

Направено бе предложение индивидуалните първенци — механизатори да обменят опит помежду си. Механизаторите пожелаха да се срещнат с героите на социалистическия труд Живко Топалов и Мирон Брезоев в родните им места и се запознаят с техните постижения. Ще бъде посетен и Научно-изследователския институт по пшеницата и слънчогледа край град Генерал Тошево.

Стефан ИВАНОВ

Начело са комсомолците

В този ранен час вървях по улицата към Дунава, там, където е агенцията за механизация на ДП „Транспред“ — Силистра. Мислех си за хората, които работят в нея. Познавам повечето от тях. Те са все млади и упорити. Малко са по-възрастните работници, които крачат ведно с комсомолците.

Скоро пред мен блеснаха водите на Дунав. Погледът ми се спря върху двата кораба, които се разминаваха с поздрав. Не различих кой от коя страна беше. Но поздравът на моряците говореше за стремежа им да живеят спокойно и в мир...

На входа на агенцията, разположена на самия дунавски бряг, бяха спрели шофьори. Край тях беше и началникът на агенцията Велико Димитров. Шофьорите получаваха последните задачи. Това бяха комсомолците Петко Радев, Кемаладин Велиев и Георги Димов.

Минах покрай машините, строени в две редици. Механикът Марин Димитров преглеждаше готовността и изправността на техниката. Той е секретар на комсомолското дружество при агенцията. Всички комсомолци живеят и работят задружно. Те дадоха обещание да бъдат на челно място в предприятието. И устояха.

Само за десетина минути всички автомобили, трактори, влекачи и автокранове се отправят към обектите за работа в града и околността. Остават само тези, които трябва да се ремонтират. След всичко това началникът на агенцията със задоволство каза:

— И днес техническата готовност е добра. Момчетата свършиха хубава работа. Гледаш ги скромни, тихи, но в работата си са огън!

В неговите думи има истина. Този колектив постоянно множи успехите си. Млада, много млада е трета агенция в предприятието. Само за няколко месеца тя доказа необходимостта и значението си за цялото предприятие. По-компетентното и пряко ръководство на техниката се отплаща неколкократно по-добре. Само за първото шестмесечие на тази година са получени в повече над 8 000 лева приходи. Основното, към което се стремят шофьорите, е да увеличават непрекъснато производителността на труда. И трябва да кажем, че те постигат това. Само за шест месеца планът за производителността на труда е преизпълнен с 27 процента.

— За най-добрите ли искаш да ти кажа? — пита ме сега началникът на агенцията. — Най-добрите не са в Силистра. Те са из окръга. Там, където работата е най-трудна. В Бабук по прокопаването на водопровод е комсомолецът Костадин Русев, в Богорово на каменната кариера е Иван Раданов. За пример са Петко Радев, Руси Николов, Георги Николов и Кемаладин Велиев. Те изпълняват трудовите норми над 150 на сто...

Още много неща научих за трудовото ежедневие на комсомолците от младежката агенция. И още един път се уверих, че младостта е била винаги начело, начело е и тук. Тази агенция изкарвша вече 50 на сто от дейността на предприятието. Младите работници се грижат съвестно за поверената им техника. И готовността на техните машини е винаги на нужното ниво. Те постигат и най-висока планова производителност на труда.

И всичко постигнато досега не е предел за комсомолците. Те работят старателно за изпълнението на четиридесет и четвъртото постановление, за получаване на по-високи производствени резултати.

Атанас ВИТАНОВ

ОТРЯД „ЧЕРВЕНИТЕ ВИТЯЗИ“ БРОДИ ИЗ РОДИНАТА

Ако с нас имаше кинокамера и с нея заснемахме местата, които посещавахме и през които минавахме, на филма щяхме да поставим такова име: „С музика и песни из нашата красива родина“ Който не вярва, че България е много красива, нека да предприеме едно пътешествие из нея и сам ще се увери. А музиката и песните са нашите постоянни спътници.

От Силистра потеглихме на 25 юни рано сутринта. След като пътем разгледахме в Русе Мостта на дружбата, къщата-музей „Баба Тонка“, след обяд вече бяхме в гр. Свищов. Най-напред там посетихме мястото, където преди 90 години са слезли братята-освободители. То е превърнато в парк. Разгледахме къщата-музей на Николай Павлович. Особено интересно ни беше в къщата, където се е родил и живял Ал. Константинов. Може би не само за това, че като туристи сме негови последователи.

От Свищов потеглихме за Плевен. Още с пристигането си посетихме Музея на руско-българската бойна дружба, а оттам за минахме за „Кайлъка“. След като вечеряхме в ресторанта „Пещерата“, пренощувахме на палатки. Посетихме в Плевен още „Скобелевият парк“ и храма-паметник — символ на българо-руската дружба. Часовете, прекарани по тия места, ни върнаха в онния години, когато хиляди руси са дали най-скъпото си за освобождението на България.

На 27 юни пристигнахме във Враца. Настанихме се край хижа „Леденика“. На следващия ден след посещението на красивата пещера слязохме в града, където посетихме окръжния музей, паметника на нашия безсмъртен поет и революционер Хр. Ботев.

Подир обяд се отправихме за Берковица. Пътят ни минаваше през гр. Михайловград, град, който завинаги написа своето име в нашата история. Тук имаме възможност по-отблизо да се запознаем с хода и развитието на Септемврийското въстание през 1923 година. Голям беше интересът на пионерите към изложените експонати в музея. Особено дълго се застояха те пред стаята, в която се е съвещавал щабът начело с Г. Димитров и В. Коларов

В Берковица престояхме близо ден. Красива е природата тук. Не беше трудно да се разбере кое е дало повод на Вазов да напише стихотворението си „На Ком“. В Берковица Вазов написва и поемата си „Грамада“. С много голям интерес слушахме разказа на уредничката относно повода за написването ѝ.

Отново сме на път — през Петроханския проход за София. Преди да стигнем в столицата, отклонихме се през Своге за гиганта на нашата металургия МК „Кремиковци“. Тук разгледахме коксохимическия завод и доменните пещи. Навсякъде бяхме обкръжени с внимание от работниците. Същата вечер пристигнахме на хижа „Алеко“.

На следния ден рано сутринта през „Стената“ тръгнахме за „Черни връх“. Гъстата мъгла, стръмният път и доста ниската температура не ни уплашиха. Това беше вторият връх, който покоряваме през тази година (първият е Персенк в Родопите). Този ден посветихме изцяло на Витоша. От хижа „Алеко“ се спуснахме през Драгалевци за Бояна и след като видяхме Боянската църква, заминахме за „Златни мостове“. Тук се намираше и един от задължителните обекти на IV Димитровска експедиция — мястото, където се е състояла Витошката партийна конференция през 1924 година.

Новият ден бе посветен на София. Но колко може да се види за един ден в София, и то само до обяд! Успяхме да посетим къщите—музеи на Д. Благоев и Г. Димитров и Музея на революционното движение. След обед пристигнахме в Боровец.

Красива е Рила планина. Още на другия ден за сетен път се уверихме в това, след като се изкачихме на най-високия връх Мусала. Това беше голямо събитие за нас. А горе температурата беше само три градуса по Целзий. Вече покорихме 3 планински първенци. Радостни се спуснахме в Боровец. Радостта ни се усилваше и от едно друго събитие, което ни предстоеше. Сутринта трябваше да отидем при граничарите от с. Гюешево, Кюстендилски окръг.

Рано заранта потеглихме за Самоков. Изгладихме костюмите, обядвахме, разгледахме музея и потеглихме за Кюстендил, а оттам за с. Гюешево.

На заставата ни очакваха свободните от наряд граничари. По срещането беше много сърдечно. Най-напред опънахме палатките в двора на заставата. Предлагаха ни помещение, но ние отказахме. След това дружественият комитет на ДКМС при заставата и щабът на отряда уточниха програмата на гостуването. Прекараните тук 3 дни никой няма да забрави. Ето как премина един от тях. Сутринта закусихме заедно с граничарите. След закуската пак с тях направихме разходка до КПП и крайграничната ивица. Върнахме се към обяд. Всеки с нетърпение очакваше да мине обядът. Предстояха бойните стрелби. Интересно беше това, че никой не беше стрелял и никой не се изплаши. Стреляха всички пионери и добре стреляха. След стрелбата се проведе официалната част. Срещата бе открита от секретаря на ДК на ДКМС ефрейтор Йордан Ненов. След като ни приветствува, той разказа накратко историята на заставата, говори за живота на комсомолците-граничари, за случки на границата. После старшина Иванов ни запозна с много интересни случки по залавяне на нарушители. Чест беше за нас да бъдем сред младежите, които през тази година са заловили 18 нарушителя на Родината.

Дойде и нашият ред. Пламен Неделчев разказа накратко историята на гр. Силистра, а Нина за дейността на отряда през изтеклия период на Димитровската експедиция. Светла Стефанова приветствува граничарите. Поднесохме подаръците, които бяхме приготвили. На заставата подарихме два албума—единият с изгледи от града, а другият — със снимки из живота на отряда, 30 прочитни книги, макет от паметника на съветските летци край с. Иширково, пионерска връзка с пионерска значка, папка с материали на отряда, публикувани във в-к „Силистренска трибуна“. На всеки граничар подарихме значка за Силистра с два изгледа и кутия цигари.

Срещата завърши с литературно-музикална програма, изнесена с успех от „Червените витязи“.

От клуба на граничарите излязохме отново навън. Не можете да си представите с какъв интерес слушаха всички тактико-техническите данни за автомата „Калашников“. Не бяха успели още да се нарадват на автомата и ето на тренировъчната пътека се появи граничарското куче „Вълчо“. То изпълняваше прецизно всичко онова, което му се нареждаше. Но ето че някъде в дъното на заставата се появи диверсант. Само един жест на водача редник Иванов бе достатъчен, за да разбере кучето. След миг диверсантът беше повален на земята. Всички бяха във възторг. Диверсантът беше мл. сержант Нейков, на който по чудо не бе разкъсан вратът.

Деня завършихме с песни и игри.

На другия ден заедно с граничари покорихме връх Руен — първенеца на Осоговската планина. Това бе четвъртият ни връх. Така завърши гостуването ни в гранична застава „Къпина“ — най-добрата, с най-много задържани нарушители от всички застави на Гранични войски. Сега се намираме на лагер около Рилския манастир.

На следващото утро тръгнахме за Банско, за да покорим връх Вихрен. Преди да стигнем там, преминахме по стъпките на Рило-родопския партизански отряд: Рилски манастир — Пчелина — село Пастра — Жабокрек — село Рила — Кочериново. С това броят на националните маршрути, преминати от отряда, ще стане 6.

Досега сме посетили и над 30 обекта от „100-те бисера на Родината“. Целта ни е да станат 50 (за сребърна значка). След покоряването на връх Вихрен, което стана на 9 юли, покорените върхове стават 5. Ще останат още само два—Ботев и Богдан, на които също ще стъпим до края на 36-дневната си екскурзия.

Какъв е маршрутът ни след гр. Банско? Най-напред ще отидем във Велинград, за да преминем по стъпките на партизанския отряд „Чепинец“. След това ще заминем за Карлово, откъдето ще се изкачим на връх Ботев. Оттам ще посетим Сопот и ще заминем за Клисура, откъдето ще покорим връх Богдан, ще посетим Копривщица и ще преминем по стъпките на партизанския отряд „Г. Бенковски“. Пътешествието ни ще завърши на 30 юли в Панагюрище.

Витош ПОПОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 4

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Галя извика:

— Защо говориш така, мамо!

— Галечка, човек са убили! Моята дъщеря са убили! Какъв човек уби-ха-а-а!..

...Тихонов цял час разпитва Галя в съседната стая за всичко, което би могло да има връзка с убийството на Таня. Нищо! Нищо съществено не можа да каже детето, което да е полезно за делото. Вече преди края на разговора Тихонов изведнъж си спомни:

— А кой е този Константин Михайлович?

— Това е Ставицки — приятел на Таня. По едно време тя дори искаха да се женят. Но той скрил от нея, че е женен. А тя ненавижда лъжците. Тогава всичко между тях се обърка. Но все пак те се срещаха понякога...

Девойката не забелязваше, че говори за Таня така, сякаш тя всеки момент може да дойде...

3.

Тихонов вървеше по улицата, мислейки къде е най-добре да се срещне с водачите на автобусите: да отиде в автомобилния парк или да изчака на спирка „Владикинско колело“ В парка може да поговори с шофьорите по-обширно, а по линията ги очаква изпълнението на графика. Но срещата на спирката е психологически по-целесъобразна: там ще им се наложи само да развият назад нишката на спомените за миналите събития — обстановката е напълно подходяща. С това не трябва да се съобразява. Впрочем, помисли Стас, ако не излезе нищо, ще ги повикам на Петровка и ще се опитам да се разровя по-надълбоко.

Той пристигна на Владикино много по-рано от пет и реши още веднъж да мине по пътеката. На мястото, където беше падала Таня, снегът беше вече напълно утъпкан по пътеката делото крачеха хора. Стас стигна до хотел „Байкал“, несъзнателно броейки крачките си. После се върна обратно. Лапина каза, че ето тук убиецът още е вървял от пред. Колко крачки е направила Таня със смъртната рана в сърцето? Пътеката завива покрай дом 16 и свършва до автобусната спирка. Евстигнеева помни, а може би и се струва, че помни, как щом като стигнали до Таня, се разнесъл шум на потеглящ автобус...

Шофьорът Гавриленко не помнеше човека, за когото го попитаха.

— Бях го знае! С мен дълги мъже с тъмни палта и шапки по сто на ден пътуват...

Тихонов не разчиташе много на него. Колата на Гавриленко е тръгнала в 20.26. А Евстигнеева казва, че те са излезли от къщи в 20.20 мин. За шест минути не са могли да стигнат почти до самата спирка. Убиеца са могли вероятно да возят Демидов или Лампси.

Демидов — дебел, с малки сиви очички и червен нос, със сини кавички бръчици — говореше спокойно, ровейки с върха на ботуша си в снега до кабината.

— Когато има много хора, по-се сбутват. Сякаш всички него гледат: давай парите. А, когато няма пътници, отзад някои така си минават покрай касата, без да платят. Ще мине си казват. А аз двадесет години въртя кормилото — мен не можеш ме излъга Новаците отдалеч ги забелязвам и веднага им казвам по-говорителя в колата: „Гражданино, покажете си абонаментната карта или веднага пуснете стотинките за билет в касата“. Така че този, за когото питате, не е. Той влезе внимателно в колата, заедно с някаква старица. Старицата пусна монетата в задната каса, а той чака, рови нещо в джобовете си и не бърза да си вземе билет. Аз включих микрофона и казах: „Граждани, купете си абонаментни карти от петдесет копейки за десет пътувания. Те ще икономисат времето ви“. Тогава той се приближи до прозорчето и викна: „Чичо, хайде да икономисаме моето време“ — и си купи карта. Пусна билетче в касата, върна се при мене и ми вика — прозорчето ми беше още отворено:

„А микрофона си, чичко, трябва да смениш. Иначе, току-виж, че с пресипналия си глас си изплашил всички пътници“. Това е всичко. Затова го и запомних. А иначе не бих. Много хора — млади и високи, а за черните палта и дума не може да става. Изобщо той е спретнат момък...

Разсъдлив чичко, юнак. Тихонов попита:

— А къде слезе този младеж?

— Е, това не мога да кажа, не гледах, разбира се. На следващата спирка се качиха много хора, пък и защо ми е да гледам след него. И изобщо, ако не е тайна, за какво ви е потрябвал той?

—Работата е в това, че както изглежда този спретнат младеж преди да седне във вашата кола, е убил човек...

— А-а-а! Този младеж?! Значи бандит... И е ограбил някого?

— Не мисля. Кажете, Иван Михалич, бихте ли познали този младеж?!

— А как иначе! Та аз разговарях с него...

—Добре, ако си спомните още нещо, или ако забележите нещо ново, позвънете ми на телефон 99-84. Фамилията си вече ви казах, Тихонов. Всичко хубаво.

— Всичко. Ако има нещо, разбира се, ще позвъня...

Зимният ден догаряше, вече се стъмни. Светна зелената светлина на реклама на покрива на хотела, запалиха се лампите по Сусоколовското шосе. Небето се разведи малко и между облаците едва блещукаха бледи звезди. Застуди се силно. Тихонов се изпъна под пронизителния вятър, разтърсите си с ръце. Дълго стоя на спирката, пропускайки уютните и шумни автобуси. Мислеше за нещо. После махна с ръка и седна в поредния автобус. Топлината го накара да се отпусне и отново му се доспа. Слезе на Петровка, качи се в кабинета си и взе телефонната слушалка:

— Адресно бюро ли е? На телефона е Тихонов. Дайте ми, моля ви, справка за Ставицки Константин Михайлович. Постарайте се да я приготвите за утре.

СРЯДА

1.

Издателското обединение се намираше в голяма сива сграда, с дълги балкони и кръгли прозорци. Сградата приличаше на стар пътнически кораб, случайно попаднал във време на наводнение в средата на улицата и заседнал там завинаги.

Тихонов знаеше, че „Съветска страна“ се помещава в лявото крило на четвъртия етаж.

По неизброимите врати се белееха табелки с фамилии. Кой знае защо до тоалетната висеше черна стъклена табелка с надпис: „Движи се тихо. Работят“. На вратата на стая 414 беше написано: „Беляков С. Н., Степичев Ю. М., Аксенова Т. С., Пушкина А. Н.“ Тихонов тихо почука.

— Влезте...

В стаята зад една от масите стоеше младеж на около 30 години, в красива полушубка от дуле. (Следва)

ОСНОВА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

Борис Симеонов, директор на Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево

Правилната и своевременно из вършена дълбока оран е едно от важните агротехнически мероприятия, което осигурява високи добиви от пролетните култури. Ефектът от дълбоката оран у нас е вече безспорно потвърден както от резултатите от опитите, изведени в институтите, така и от широката производствена практика. В селското стопанство е създадена материално-техническа база за цялостно провеждане на това мероприятие в най-подходящия срок и дълбочина, в зависимост от почвените и климатически условия за отделните райони. Главните задачи трябва да бъдат насочени към натрупване и запазване на влагата в почвата, подобряване на хранителния режим и борбата с плевелите.

Сега жътвата се извършва с 15 дни по-рано. Това удължава благоприятния срок, през който може да се проведе дълбоката оран, и позволява да се изпълнят някои мероприятия, които през други години се осъществяват трудно.

На първо място всяко стопанство трябва своевременно да определи площите, които подлежат на основно торене. Нито килограм оборски тор, предназначен за полето, не бива да остане в стопанските дворове.

Известно внимание трябва да се обърне и на подметката на стърнищата. Поради това, че значителна част от тях се използува за сеитба на втори култури, тежките машини са съсредоточени главно на тези площи. Затова веднага след освобождаването на останалата земя от сламата, трябва да се извърши подметка на стърнището на 10—12 см с полски браздири или многокорпусни плугове. Целта е бързо да се унищожат плевелите. В случай, че продължи засушаването, това покъсно ще улесни качественото извършване на дълбоката оран. Най-късно освободените площи трябва направо да се орат, без да се прави подметка на стърнището.

Третият момент, на който трябва да се обърне внимание, е дълбоката оран да става обезателно със заравняване. Така загубите от влага по дифузионен път ще се ограничат. За целта всички плугове задължително трябва да бъдат агрегатирани с тревелски ротационни брани.

По безспорен начин е установено, че за осигуряване на високи добиви от пролетните култури голямо значение има времето, през което се извършва дълбоката оран. Многогодишните резултати от опитите в Института ни показват, че когато тя се провежда късно, пролетните култури закономерно намаляват добивите си. При царевицата средно за пет години при августовската дълбока оран се получиха 657 кг, от ноемврийската — 586 кг и от пролетната оран — 426 кг зърно от декар. Или ако добивите при августовската оран вземем за 100, то само в резултат на закъснението на дълбоката оран през м. ноември се губи 15 процента от добива, а при пролетната оран — около 36 процента. Аналогични са резултатите и с другите пролетни култури. Извършването на дълбоката оран рано в края на м. юли и през месеците август и септември има и съществени организационни предимства, поради възможността тя да бъде завършена преди да започне есенната сеитба.

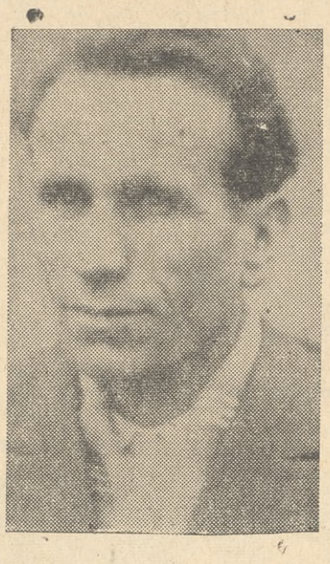
В продължение на 8 години в Института се разработва въпросът, свързан с установяване най-подходящата дълбочина, на която да се извършва основната оран. Резултатите показват, че всички култури се развиват най-добре, когато тя е направена на дълбочина от 30 до 40 см с отметателна дъска. В такива случаи добивите превишават с 10-13 процента резултатите, постигнати при обикновената дълбока оран. Установено е, че при продълбочаване най-силно се увеличават добивите от царевицата и цвеклото. В резултат на такава обработка се повишават със 7-8 на сто и добивите от следващата култура — т. е. зимната пшеница. Ежегодното изораване на почвата на 30-40 см както от агротехническа, така и от икономическа гледна точка е нецелесъобразно. Правилно е то да се извършва периодически през 4 години. През останалия период основната оран срещу пролетните култури трябва да бъде на дълбочина 20-25 см. Продълбочаването също трябва да стане веднага след жътвата. Всяко закъсняване води до намаляване на неговия ефект.

В години с чести превалявания през лятно-есенния период върху изораната земя поникват много плевели — див синап, пшеница, ечемик и др. В някои райони с по-тежки почви освен заплевеляването става и значително уплътняване на почвата до пролетта. Резултатите показват, че е най-добре, когато към края на м. септември или октомври площите, на които е извършена дълбока оран, се обработят с дисково оръдие или култиватор на дълбочина не по-голяма от 10-12 см. Така се запазват хранителните вещества и влагата на почвата. Резултатът — добивите от пролетните култури при еднакви други условия в този случай се увеличават с 6 до 8 процента.

През миналата година в редица стопанства допълнителните обработки през есента се извършиха късно, когато плевелите бяха вече силно израснали. Това се отрази неблагоприятно върху качеството на работата. Наложи се да се премине към по-голяма дълбочина, а това не е желателно. Преораването на дълбоката оран, което в много случаи в нашия район се практикува през есента, не бива да се прилага, тъй като то е сравнително скъпо мероприятие. От друга страна в такива случаи винаги стърнището излиза на повърхността. Почвените слоеве се размесват, а това довежда до намаляване на добивите.

Навременното и качественото извършване на посочените мероприятия, съобразени с конкретните условия по райони, са гаранция за получаване на високи добиви от пролетните култури през 1969 година.

Един от обикновените

Когато стана дума за Александър Димитров, свиневъда, партийният секретар на Нова Попина Сава Иванов кимна усмихнат:

— Да, ще ви разкажа за него. Има какво да се разкаже за бай Санди.

И започна да разказва. Изненадах се от това, което чух. Александър Димитров не бе един обикновен животновъд. Той бе първенец-свиневъд на целия Силистренски район.

— Където и да го пратиш — казва партийният секретар, — си сигурен, че ще се справи.

И той наистина се справя и се е справял. И като звеновод, и като дояч, и като гледач на свине за разплод. От три години работи в свинефермата. Неговите 36 свине дават най-много прасенца. Обещанието му за тази година е до ста насърчително — по 18 прасенца от свиня. И всяко от предадените досега прасенца тежи по 18 кг.

Александър Димитров е дългогодишен партиен член.

— Отличен агитатор! — добавя Сава Иванов. — Съзнателен и активен общественик. На събрания критикува наред, когато е необходимо, без да гледа хатър на председател или бригадир.

След малко дойде и самият бай Санди. Нисък, слаб, изпечен от слънцето и работата. Стисна ми ръка и се усмихна с широка, топла усмивка. Вече бил научил за какво го чакам. И аз изслушах още един трогателен разказ — разказ за съдбата на един човек, изгубил родината си, за да я намери у нас, в свободна България...

Било още по времето, когато цяла Добруджа принадлежала на румънските чокои. Немотията прокудила от Молдова сирачето Санди из чифлиците на Добруджа. В село Горняк, Толбухинско, още невръстно дете работил като свинарче при тамошния чифликчия. След това дошъл в с. Чехларе, Силистренско. Тук го завярила подялбата на Добруджа. Сирачето останало само в чуждия край.

Минали години. Дошъл Девети септември. Александър бил вече семеен. До този момент ни какви вести нямало от родния му край. Близките му го смятали за умрял. Той направил постъпки за издирване на родините си чрез посолството на СССР и Червен кръст, но без резултат. Писмата му се връщали неполучени. Той не знаел, че неговото село отдавна не е село. То било град Комра в Молдавска ССР. Жителите на този град са преселени от България по времето на похода на Дибич, от град Кубрат.

След като дълго време нямал вест от близките си, Александър решава да отиде сам до родния си край и да ги издири. Но едва тази година успява да замине и за своя голяма радост намира жив и баща си, и брат си...

Разказва бай Санди, а лицето му грее от радост. И аз го разбирам. Радва се, когато и други споделят неговата радост. Той даже и не подозира, защото сам не спомена нито дума, че хората ще научат за неговия труд, за успехите му. И ще се радват още повече за него — обикновения човек на нашето **време.**

Красимира ОРЛОЕВА

ОБМЯНА НА ОПИТ

Фейлетон

Когато получиха съобщението за поредната обмяна на опит, директорът Торлаков се хвана за главата. „Тези от Обединението са луди — каза си той гласно. — В разгара на лятото уреждат показни занятия... Е, този път да имат да вземат... Канцеларите са празни... Инженерите и всичките там специалисти заминаха на море да ощавят малко епидермиса си. Аз ли да тръгна на обмяна в този адски пекарник! Хипертоник съм, а след края на деловата работа сигурно пак ще има банкети. Гдето се вика, ще се претоваря в интерес на службата и ела тогава та ми виж кръвното..."

Когато вече се канеше да прибере ключи с това неприятно писмо, Торлаков съвсем случайно забеляза в единия му ъгъл думите „Представител от завода да присъствува на всяка цена..." Тогава не захвърли предизвестието. Беше човек на служебния принцип. Една идея обаче светкавично да вести мисълта му. И право да си кажа, беше духовита и оригинална на тази негова идея.

Натисна служебния звънец и тозчас се появи секретарката. Нея директорът не беше пуснал в отпуск. Та сами си представете дедниците му без това сексапилно същество, което може да се усмихва не само по служба.

— Извикай ми спешно архивара Сазлийски. Той нали още не се е пенсионирал... Нека се качи в кабинета ми...

И докато токчетата на секретарката барабаняха по паркета към архивното мазе, директорът едва сдържаше възторга си. „Ама че го измислих... Тази склеротична дядка Сазлийски е подходяща за играта...

—Влез — рече директорът, когато на вратата се почука плахо. — Имам една командировка за тебе, Сазлийски. Обединението организира показна обмяна на опит.

— На архивариге ли? — попита влезлият.

— Не, разбира се — отсече директорът. — Обмяната е за специалисти, но ти си трай. Работата ти е да представиш бройката от завода.

— Щом е за бройката!!!

И замина.

Дните на командировката течаха бавно. Торлаков започна да се тревожи не на шега. „Ако го разкрият, генералният директор ще ми лепне някое наказание вместо очакваното повишение..."

Междувременно един по един започнаха да се връщат и отпуските. Новината за стария архивар оказа небивал ефект. А когато на уречения ден Сазлийски се завърна от обмяната, въпросите заваляха един подир друг. Архиварят не отговаряше. Само по искане от директора да му отдели време за докладване за резултата от обмяната. Директорът възкликна. И си помисли, че нервната система на двадесетгодишния обитател на архивното мазе не е издържала вече. Но старият не стояваше. И тогава директорът махна с ръка. Надойдоха инженерите, началник-цеховете, ръководителите на смени, дойдоха всички, които обикновено се събираха при директора на важни за седания. Всеки един от тях досега беше ходил стотици пъти в такива командировки, но освен за банкетите за друго не бяха говорили след завръщането си. Например когато се случеше да бъдат командировани във Велинград, връщайки се казваха: — „Там да пиеш кайсиева ракия под боровете... сред природата, а когато отиваха в столицата не скъпяха приказки да разправят: — „Заслужаваше си пътя..." „Астория" не е за пропускане и новият бар „Роптоамо", пък софиянки-капчици".

И сега, когато научиха, че Сазлийски ще докладва, всички помислиха, че ще почне да им говори за варените охлюви, които си е поръчвал във вегатарианските ресторанти или за лечебните свойства на планинската лавандула, която сигурно е открил в някой прашен билкарски магазин. Рапортът на този диабетик-архивар обещаваше небивала скука.

А Сазлийски дойде от мазето с черните си ръкавели и с тънките телени очила от времето на окупацията и като се изсекна в кърпичката, както беше правил винаги преди да започне да говори, започна:

— Обсъдени бяха въпросите около екстраполирането на определението за топлоустойчивостта на електроизолационните материали...

...Най-ниските температури на топлинното стареене отсега нататък трябва да бъдат от 20 до 40 градуса по-високи от максималната работна температура, а изпитванията да се провеждат не помалко от три пъти при различни температури с разлика една от друга 20 градуса...

...Анализира се новият метод за получаване на метали от водни разтвори...

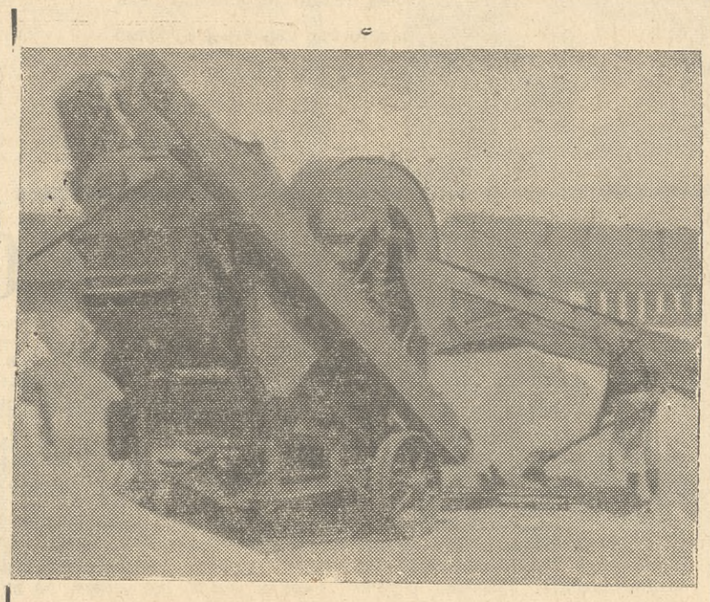
...Ако екстраполираме функциите на съответната за целта формула до температура „м" за относителна грешка по отношение на трайността на елементите, получаваме величината, която търсим.

...Новите полуавтомати за челно престъргване на заготовките за валовете са истинска революция в машиностроенето...

* * *

На това се казва гръм от ясно небе. Той порази най-напред директора, после инженерите-конструктори, после началник-смените. Усмивките бяха изстинали по лицата им. А старият служител, този, който двадесет години беше работил в полутъмното помещение и страдаше от хронична астма и диабет, продължаваше да говори пламенно за всичко онова, което го беше поразило и удивило в неговата единствена командировка, където трябваше да изпълнява само ролята на бройка от завода.

Р. ШИМАБЕЕВ

Усилена работа кипи в тези дни на площадката за зърно в кооперативното стопанство на с. Сокол. С помощта на машините кооператорките Петра Ганчева и Димка Георгиева всеки ден почистват по 280 тона зърно.

ДОГОВАРЯНЕТО — ВАЖЕН ЕТАП В ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА СТОПАНСКИТЕ ЗАДАЧИ

Пред селскостопанското производство в окръга стои основната задача — да расте и се повишава неговата ефективност по пътя на интензивното развитие и внедряване на промишлените методи.

Договорните връзки между производителите и изкупвателните организации заемат важно място в осъществяването на тази задача.

Договорите гарантират правилното планиране на продукцията, изпълнението на стопанските задачи на отделните стопански единици и оттам на народностопанския план. Те разгръщат инициативата и активността на организациите и са едни от най-важните лостове в социалистическата стопанска система.

При договарянето възникват редица разногласия и спорове, които са резултат на недостатъчното изучаване на нормативните актове, установяващи стопанските връзки между социалистическите организации, или резултат на непълното регламентиране на тези връзки. При договаряне то е необходимо да се изхожда не само от принципите, но и от конкретните условия за производство и реализация, нуждите и възможностите на потребители и производители.

Ето защо в окръга се налага да се разрешат принципно някои наболели въпроси по договаряне то на селскостопанската продукция, каквито са местопредаването и окачествяването ѝ.

Крайно време е да се вземат сериозни мерки, щото предаването и приемането на тази продукция да става колкото се може по-близо до производителя. Колкото по-къс е пътят от производителя до потребителя, толкова по-голяма е изгодата за народното стопанство и за отделния гражданин.

По-голямата част от тази продукция като мляко, месо, плодове и зеленчуци, е бързоразваляща се. Практиката, при която предаването и окачествяването ѝ става в изкупвателните пунктове, които не винаги съвпадат с населеното място на производителя, води до излишни пренасяния на същата от едни превозни средства на други, до транспортирането ѝ на по-дълги разстояния, отколкото е необходимо и до излишни манипулации с нея. Следствие на това голяма част от продукцията се разпилява и повреждa и докато пристигне в изкупвателния пункт, тя вече е загубила част от качествата си, поради което бива окачествявана и предавана в по-долно качество. Често при спор за качеството в такива случаи производителят отстъпва, защото в противен случай възниква опасността продукцията му да остане непродадена и да се развали. По този начин на приемане причиняващи щети на производителите и води до заплащане по-късно на неустойки за неизпълнение на договорите за асортимент и качество.

Докато през 1967 г. ДСП „Булгарплод" гр. Силистра изкупуваше плодовете и зеленчуците в три пункта в окръга, тази година изкупуването става в два пункта. Това е крайно неизгодно не само за производителите, но и за гражданите-потребители, които са принудени да консумират не винаги доброкачествени плодове и зеленчуци.

Известно подобрение във връзка с местопредаването бележи ДСП „Млекопреработване" гр. Силистра. През 1967 г. то приемаше млякото в 30 приемателни пункта, а тази година го приема в 44 пункта.

При договарянето за 1969 година е необходимо да се договори приемането и предаването колкото се може по-близо до производителя.

Заслужава голямо внимание и въпросът за окачествяването на продукцията. И сега, вместо да става при производителя, окачествяването се осъществява в приемателния пункт. В голяма част от кооперативните стопанства не са осигурени условия за окачествяването на продукцията по научен път. То става в лабораториите на изкупвателните организации и най-често едностранно, тъй като производителят няма възможност да участвува в него или да го контролира. Така се окачествява продукцията в ДП „Зърнени храни", ДСП „Млекопреработване", ДСП „Родопа" и ДСП „Булгарплод".

Налага се да се подобрят редът и начинът на окачествяването.

На някои места в страната е възникнала идеята за създаване на държавен орган по качеството и стандартите на селскостопанската продукция с поделения по окръзи. Въпреки че контролът на един такъв орган ще бъде извънведомствен и безпристрастен, тази идея търпи възражения. Практически трудно този орган ще осъществява контрола върху окачествяването, защото ще се наложи или да поддържа многобройни служители-окачествители, които да се държат на разположение на всички производители, или ще се наложи производителите пак да извозват продукцията си до определени изкупвателни пунктове (което, както се изтъкна по-горе, е съвсем неизгодно и стопански неоправдано) за окачествяването ѝ от този орган преди да я предадат на изкупвателната организация. При такъв начин на окачествява не пак не биха се избегнали излишни разходи за издръжката на многобройния щаб от окачествители или транспортни разходи за извозването на продукцията до изкупвателния пункт и похабяването ѝ.

Най-икономично, ефективно и стопански целесъобразно би било производителите да се снабдят с апаратури и съоръжения, необходими за окачествяването на продукцията, както и да подготвят компетентни служители-окачествители, които заедно с приемачите на изкупвателните организации да я окачествяват на само то място в седалището на производителя. Само тогава продукцията, без излишни прехвърляния от място на място, пренасяния и манипулации, може да стигне невредима, в добро качество при потребителя. Само тогава тя може да бъде реално оценена и производителят да получи реални доходи от продажбата ѝ.

По-нататък грижите на социалистическите организации не следва да спрат само до сключването на договорите. С още по-голяма осторожност те трябва да продължат и при изпълнението им. Необходимо е строго спазване на договорната дисциплина, за да се осъществят целените при договарянето резултати.

Ако пък през договорната година настъпят условия, които изключват възможността за пълното изпълнение на договора, не обходимо е веднага да се иска неговото изменение. Ако доставчикът не изпълни задължението си в договорния срок и ако купувачът има все още интерес от изпълнението, необходимо е последният незабавно да иска реално изпълнение.

С оглед на строгото спазване на договорната дисциплина се налага още да търсят дължимите се неустойки и глоби от неизправната страна по договора. Неизпълнението на договорите и нетърсенето на отговорност води до неизпълнение на производствените планове, до разхлабване на договорната дисциплина, до ниски стопански резултати.

Договорите трябва да бъдат сключени и изпълнявани така, че да създават стабилни, устойчиви и сигурни отношения между социалистическите организации, да съдействуват за по-нататъшното укрепване на народното стопанство.

Татяна ТИХЧЕВА,
държавен арбитър—гр. Силистра

Относно изваряването на ракиите през 1968 година

Със 149-то разпореждане на министерския съвет от тази година се измени т. 3 на 737-то постановление, относно изкупуването и преработката на летни плодове: „На стопаните, предали на ДСО „Винпром" и поделенията на Централния кооперативен съюз плодове за изваряване на ракия или изварили в техните ракиджийници ракия от ферменти рали в домовете им каши, да се предостави р а к и я, както следва: — при производство до 800 градуса—цялото количество; при производство над 800 градуса — 50 на сто от количеството, над 800 градуса, но не повече от 4 000 градуса на едно домакинство. Останалото количество се изкупува от ДСО „Винпром" и поделенията на Централния кооперативен съюз по изкупни цени, определени с решение 101 от 27. V. 1968 година на комисията по цените. На ТКЗС се остаья 50 на сто от добитата плодова ракия, независимо от количество".

С новото разпореждане на министерския съвет се дава възможност на стопаните-производители да получат по-големи размери не разпределяеми количества плодови ракии.

Срещу продадени плодове на ДСО „Винпром" и поделенията на ЦКС производителите имат право да получат ракия по рандемани, определени с т. 4 на 737 постановление на МС от 1951 година и т. 1, буква „г" от 106 постановление на МС от 1963 година. Получената ракия се заплаща по фабрично-заводска цена, увеличена със съответния данък оборот и вноски за ФПЗСК. Нямат право да получат ракия срещу продадени плодове, предприятия, училища, народни съвети, читалища, ДЗС, селскостопански техникуми, профкомитетите към предприятия и организации и др.

С т. 8 на 106 постановление се забранява строго производството на ракия от зърнени храни, цвекло, картофи и др. Такива ракии се облагат в четворен размер с данък върху оборота, плащан от ДСО „Винпром", независимо от наказанието на виновните по чл. 271 от НК. Нарушение на 106-то постановление е и производството на ракии от закупени плодове от стоковия фонд. Тези ракии се облагат по т. 6 на постановлението — в двоен размер данък върху оборота, плащан от „Винпром", независимо от наказание то по чл. 271 на НК. Лицата, които произвеждат ракии от лично от тях събрани плодове от диворастящи овощия, като дженки, диви круши, черници, диви ябълки и пр. имат качеството на производители и не подлежат на наказание по т. 6 от 106-то постановление.

Законният произход на добитата ракия се доказва от стопаните само с производствен лист, издаден от съответния пункт, когато ракията е изварена на ишлеме и със сметкофактура, когато е получена срещу продадени плодове на поделенията на ЦКС и ДСО „Винпром".

На онези стопани, които не представят на контролните органи посочените по-горе документи, намерената в дома им ракия ще се счита като придобита по незаконен начин и спрямо тях ще се приложи т. 6 на 106-то постановление. Затова е необходимо всеки стопанин, който изварява ракия от собствени материали, да изисква от отговорника на ракиджийницата производствен лист за платен данък оборот и вноски по фонд пенсии на земеделските стопани кооператори, върху фактически добитата ракия.

Спиридон ТОДОРОВ,
контрольор при отдел „Финансов" на ОНС

Съхнат първите низи тютюн

Много грижи положиха през тази година кооператорите от бригадата на Георги Вълев в с. Краново за отглеждането на тютюна. Сега вниманието на хората е насочено към бързото и качествено прибиране и съхранява не на листата.

От няколко дни започна беритбата и низането на тютюна в бригадата. На сушилните съхнат вече първите 3 220 низи. В брането и низането най-добре се справят хората от звеното на Иван Желев, които са направили над 950 низи. Сред кооператорите най-сръчни се оказаха Станка Стоянова, Славка Колева и Гинка Атанасова. В близки дни ще започне още по-масова беритба на тютюневи листа и низане.

Жеко БЕНОВ

ЕДНО СЪРЦЕ ПРЕД ТРУДЕН ПОЛЕТ

ЗАГЛАВИЕТО може да подведе. Тук няма да говорим за сърцето на пилота на свръхзвуков самолет. Освен авиационни и космически полети съществуват и други, не по-малко трудни полети. Едно сърце пред дълъг, труден и пълен с неизвестности полет — това е сърцето на младия човек, който за първи път (и винаги ще му се струва, че за първи път) се привежда над белия лист, за да излее в изящно поетично слово своите съкровени вълнения и чувства.

Във века на атома и на изумителния технически прогрес все по-осезателна става потребността от хора, които да запазят човешкото сърце от безсърдечието на машината. Тази мисъл все по-настойчиво си пробива път в редица статии и изказвания. Затова появата на всеки млад и нов (може да е млад и да не е нов) творец в изкуството е радостна и желана. Разбира се, съвсем е рано да се говори за младата авторка Добринка Панайотова като за достатъчно изявен млад творец. На нея тепърва ѝ предстои „черната", но носеща толкова радост работа да извоюва свой глас в поезията. Борбата със словото е дълга и мъчителна; разочарованията съвсем не са изключени, затова пък толкова по-скъп и свиден е всеки, с труд постигнат успех.

Стихотворението, което сега предлагаме на читателите, не смайва с богат поетичен език, с оригинални и свежи изразни средства, но подкупва и задържа вниманието ни със своята искреност, непретенциозност и простота. В другите стихотворения обаче, които ни донесе авторката, се забелязва „говорене на висок тон", „крещят" неприемливи декларации, неестествено звучащи интонации и пр.

Тези искрени забележки, които отправяме към авторката в самото начало на нейния път, са продиктувани от доброто желание следващите ѝ стихове да бъдат по-свежи и по-въздействуващи.

Впрочем Добринка Панайотова не прави сега първите си стъпки. Началните ѝ стихотворни опити навярно се губят някъде в безгрижните ученически дни. Тя е печатала своите стихове във вестниците „Шуменска заря" и „Учителско дело". Надяваме се, че като учителка в амфитеатралния Тутракан тя ще успее да претвори в сърдечни стихове вълненията и радостите на прекрасните хора от нашия строителен и красив крайдунавски кът.

Пожелаваме ѝ успех!

С. М.

Мама

Така те помня — тънка и превита
от работа, от грижи и сълзи,
с косата под забрадката ти скрита,
с лицето издълбано от бразди.

В очите ти гореше все тревога,
когато ни изпращаше в зори
и със искриците на своя огън
затопляше и нашите гърди.

И тръгвахме по своя път поели,
не ни задържаше, а гледаше след нас,
измъчена и с устни пребледнели.
Така те помня и от оня час,

когато като птица лекокрила
от бащината стряха излетях.
Далеч от тебе любовта открила,
за майчината ласка закопнях.

Макар далеч, ти беше все със мене,
съветваше ме, права аз стоях
и запламтявах с твоето горене,
до твойто здраво рамо щом вървях.

Пред тебе коленича, скъпа мамо,
пред твоето набръчкано чело,
задето със сърцето си голямо
ме учеше усърдно на добро!

Добринка ПАНАЙОТОВА

Столът на механизаторите в Алфатар — занемарен

В село Алфатар има два стола, които осигуряват храна на служителите и механизаторите в стопанството. Само хубави думи могат да се кажат за стола, който се помещава в административната сграда. Какво да кажем обаче за този на механизаторите, намиращ се в стопанския двор? Сервира се твърде еднообразна храна — обикновено супа и една яхния. Липсват салати и десерти. Оправданието, че не всички столуващи желаят салати и десерти, не е основателно, тъй като нищо не пречи да се сервират такива само на желаещите. Качеството и вкусът на храната съвсем не будят възторг. Причина за това е може би фактът, че не се използува сборникът с утвърдени рецепти от Министерството на вътрешната търговия.

Работниците от кухнята работят без специално облекло. Освен това те не са санитарно освидетелствувани. По този начин са нарушени утвърдените от МЧЗСГ правила за обществено хранене. А готвачката и доставчикът на хранителни продукти изобщо нямат здравни книжки.

В помещенията на стола не се поддържа необходимата чистота. Масите в залата за хранене не се почистват добре. По вилиците и лъжиците се забелязват остатъци от храна. Не се води борба с гризачите и те свободно шарят из шкафовете и по инвентара за хранене. Изпражненията от мишки могат да се открият в чекмеджетата, по вилиците, лъжиците. Това крие голяма опасност за здравето на столуващите.

Кърпи за ръце няма. Дадени са на механизаторите да ги използуват като кърпи за баня. В кухнята се допускат външни лица. Не можем да отминем и факта, че помещенията не са измазвани от дълго време.

Всички тези неща са убягнали от погледа на административното и профсъюзното ръководство.

Същият този стол, който сега се намира в такова окаяно състояние, някога бе сочен за пример в окръга. Вина за това имат и служителите от местната здравна служба, които недостатъците надникват в работата на столовете.

В стола на механизаторите в Алфатар не липсват условия за хранителни отравяния и за поява на други заболявания. Какво трябва да се направи? Преди всичко основно да се почистят помещенията. Да им се направи нови мазилката и се създаде приятна обстановка за хранене. Масите и инвентарът да се освободят от чистота. Работниците от стола да се изпратят незабавно на медицински преглед и се снабдят с редовно заверени здравни книжки. За целия персонал да се ушие специално работно облекло. Едновременно с това да се засили контролът и да се повишат изискванията за разнообразна и качествена храна. Не е излишна и една обмяна на опит с работниците от другия столовото.

Столът на механизаторите в Алфатар трябва да възвърне предишното си високо реноме.

Георги СТЕФАНОВ

Готови за новата учебна година

Още преди да са приключили занятията учителите от с. Искра започнаха подготовката за учебната 1968-1969 година.

Съвместно с Изпълнителния комитет на общинския народен съвет беше подготвен и приет специален план. В него беше предвидено ремонтът на училището да приключи до края на месец юни, докато учителите не са излезли в отпуск. И така стана.

За двадесет дни една бояджийска бригада от ТПК „Девети септември" в Силистра измаза и боядиса класните стаи, кабинетите и стола на училището. Учителите и прислужниците почистиха прозорците, провериха годността на инвентара и учебните помагала и пособия, подредиха шкафовете и етажерките. Учителите реализираха икономия и средства като с доброволен труд боядисаха цоклите в коридорите на училището. Сега то е напълно готово за новата учебна година.

Учителите са уверени, че добрата подготовка на материалната база ще им даде възможност за по-нататъшно подобряване на учебно-възпитателната работа.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Задграничен калейдоскоп

За да се диша по-леко

Димът от фабричните комини и ненужните газове от автомобилите действуват отравящо не само на хората, но и на растенията. Вземайки това под внимание, муниципалитетът в Хамбург (ГФР) изнесъл съобщение на миращите се по улиците на града декоративни растения в метални съдове да се изнасят извън града за оздравяване. За хората в съобщението нямало нито дума.

Автоматизация

Нюйоркският оптичен магазин предлага автоматично устройство за почистване стъкла на очила. В обявлението се казва: „Прикрепеният към ухото автомат работи за сметка на мускулната енергия на брадата, която се получава при преживянето на дъвка".

От руски

СМЯХ НА КОЛЕЛА

КАТО огромна настъпана змия съска под напора на гумите извитото асфалтово шосе. Камионът лети и весело бръмчи, сякаш и нему е драго от необичайния товар. Лети и волната песен на младежите и девойките, надделяла бръмченето на мотора. Сега на изпълнителите никой не ръкопляска. Само златоцелите слънчогледи учтиво покланят глави и избуялите царевици ги приветствуват с листата си като строени изпращачи, които размахват кърпички. Но довечера в душния салон благодарната публика ще ги посрещне и изпрати с овации.

После камионът навлиза с намален ход в китно преобразено село. (Кое ли село у нас не е китно и преобразено!) Той завива и спира пред кокетната читалищна сграда.

— „Камъшит" пристигна! „Камъшит" пристигна! — крещят обградилите го малчугани и се впускат по всички посоки да утвърдят радостната вест и да измолят стотинки и разрешение от родителите си да посетят „концерта". Ах, какъв ли ще е този концерт, щом като от камиона слизат двадесет и четири млади и вдъхновени изпълнители и стоварват толкова чудни неща! Какво ли ще им каже този чуден робот с антени на главата и причудливи надписи на гърдите! Какъв ли разговор ще се проведе в тези боядисани във весели цветове телефонни кабини! Какви ли тайни ще разкрие тази хубава дървена козичка, на която краката са стъпили върху лагерни колелца!

Още от вчера, когато видяха афишите и чуха съобщението по радиоуредбата, трепнаха в радостно вълнение малките им сърца.

— Татко, хубаво ли играят „Камъшит"? Дали ще е интересно?

— Интересно ще е. Техният естрадно-сатиричен състав е изнасял и друг път спектакли в селото ни. Спектаклите „Ракетна кантрина", „Сатиричен воайаж" и „Хитър Петър" дълго ще се помнят.

— Ами „По втория начин" какво значи?

— Ще видим, момчето ми! Вероятно ще ни разказва за хора, които не постъпват честно, а чрез заобикалки и хитрини се вреждат при различни случаи.

Салонът е вече препълнен. Часовниците често се поднасят под очите. Младите посетители — нетърпеливи подканят самодейците с ръкопляскания. И изведнъж пред спуснатата завеса излиза красива девойка и съобщава:

— Драги посетители, трябва да ви съобщя една неприятна вест. Част от изпълнителите ги няма и ние не ще можем да ви изнесем спектакъла си...

Угасва и токът. В мрака публиката разочаровано ахва. Но в тъмнината над общия смут и недоволство, като че изсвирва тръба и един друг глас топъл и разчетлив възвестява:

— Спокойствие, драги посетители! (Светва и токът.) Ние, изпълнителите, сме тук и ще играем на конферансието на пук. Снажният и приятен левент построява самодейците и с песен от салона те се изкачват на сцената. Спектакълът започва. Публиката, доволна от устроената ѝ шега, следи със затаен дъх хубавия низ от оригинални и комедийни сценки. Смехът изниква спонтанно, а после на вълни, на вълни се носи от сцената до балкона, за да литне навън през отворените прозорци, дето тези, които не са могли да се вмъкнат по втория начин се катерят един върху друг.

На сцената всичко се нарежда по втория начин. Колко правдоподобие и жизнена сила лъха от всеки епизод! Да, така е на много места в живота ни. Но тук смехът, дошел в селото на колелата на камиона, прави на пух и прах тези, които чрез телефони и недостойни прийоми си служат по втория начин. Красив и добър е животът ни. В него наистина няма и не бива да има място за действия по втория начин. Тях смехът—тази най-голяма сила, ще ги прогони. Затова и за доставената естетическа наслада публиката най-сърдечно се отплаща с нестихващи ръкопляскания.

Идва и краят. И вместо строените сатирици да изпратят публиката с ритници (по втория начин), както се заканват, те я изпращат с ведри усмивки, свежи цветя и волна песен:

„Тук от нашата естрада
ви изпращаме привет,
искаме една награда —
срещи с вас и занапред.
Ний от вас ще отнесеме
спомен скъп и много мил.
За отнетото ви време
скромно ще се извиним."

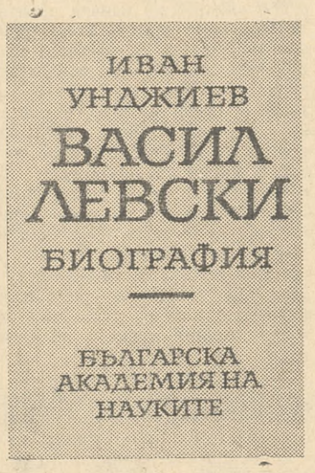
Мил спомен отнасят не само самодейците. Мил спомен ще остане в сърцата и на всички зрители. И времето съвсем не е от него, а е приятно и осмислено прекарано, преминало в люлката на изкуството и окъпано във ведрината на смеха.

И пак отново камионът е на път. Сега той ръмжи като разярен хищник срещу тъмнината и я разкъсва със силата на светлината, която струи от огромните му очи. Смехът върху колелата на камиона, който струи от двадесет и четири сърца, също разкъсва мрака и хвърля светли на по пътя към нашето лъчезарно утре.

Сребърна, Гарван, Кайнарджа, Алфатар, Ситово, Главиница, Паисиево — смехът на колелата обикаля селата на окръга ни, посветил се на изкуството и правдата.

П. ПЕТРОВ

Нови книги

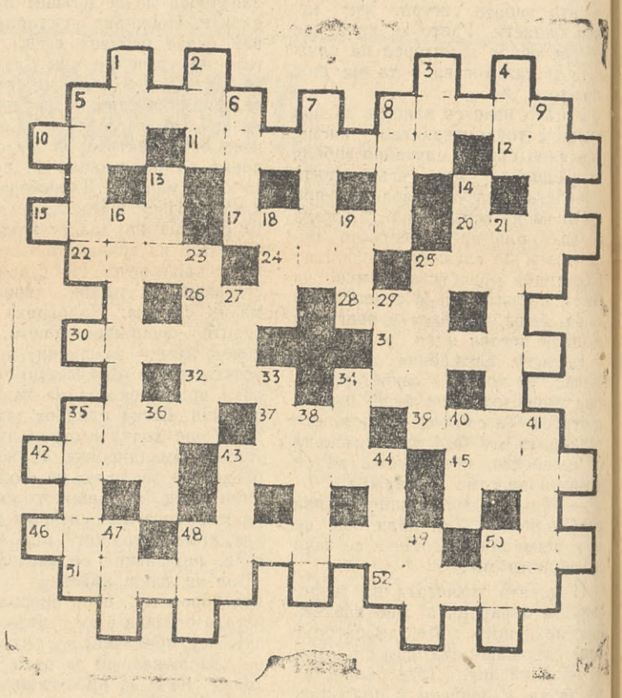
РАСТАТ РАДОСТНИ

В продължение на 45 дни децата от предучилищна възраст в с. Господиново ще укрепват и ще се възпитават в открития преди няколко дни целодневна детска градина.

Докато майките се трудят на полето, детските гласове от сутрин до вечер огласят училищния двор. Учителката Л. Иванова разучава с децата песни и игри. Пред тях оживява чудният свят на приказките. Децата придобиват трудови навици, които чрез различни форми и средства възпитава у тях ентусиазираната учителка.

Христо ВАСИЛЕВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 5. Лирическо стихотворение от 14 стиха. 8. Наш черноморски курорт. 10. Река в Южноафриканската република. 11. Бележит гръцки историк (460—395 г.) 12. Нос в Северна Англия. 15. Древноиндийски бог на любовта. 17. Езеро във Финландия. 20. Отделен номер от музикалните произведения на композитор. 22. Голяма картина. 24. Град в Грузинска ССР. 25. Възпаление на очите. 26. Покровител на родината и домашното огнище в древен Рим. 28. Водно превозно средство. 30. Дъбилно вещество, получавано от кората на дъб. 31. Балканска монетна единица. 32. Река в Чехословакия, приток на Дунав. 34. Подарък. 35. Италиански фин болен отбор. 37. Термин при фехтовката. 39. Безправен човек в древна Спарта. 42. Ходеща птица в Нова Зеландия. 43. Виден френски астроном (1786-1853 г.) 45. Монголски скотовъдец. 46. Мнение, изразено чрез гласуване. 48. Лекоатлетическа дисциплина. 50. Френски писател (1808-1890). 51. Противоположна точка на зенита. 52. Знаменит руски художник.

ОТВЕСНО: 1. Виден руски европатолог клиницист (1849-1916). 2. Партия игра на тенис. 3. Трагедия от Пиер Корней. 4. Град в ГФР. 5. Кръстоцветно растение, чиито семена се употребяват като лекарство. 6. Членовна тайна секта в Индия. 7. Най-големият спътник на планетата Сатурн. 8. Тройният олимпийски шампион в алпийските дисциплини в Гренобъл. 9. Вид бобово растение. 13. Виден немски писател (1875-1955) автор на романа „Буденброкови". 14. Река в Англия. 16. Руски учен и флотоводец. 18. Департамент във Франция. 19. Хищно горско животно. 21. Древногръцки философ и математик (544-504). 23. Маслинено дърво. 25. Древни жители на Балканския полуостров. 27. Героиня на Толстой. 29. Река в Италия. 33. Департамент във Франция. 34. Порода кучета с голяма глава и сплескана муцуна. 35. Античен съд за течности от метал или камък във формата на животински рог. 36. Съветски авиоконструктор. 38. Наша планина. 40. Уред за определяне скоростта на кораб. 41. Древно стенобитно оръдие. 43. Вещество, получавано от водорасли. 44. Френски вестник. 47. Пустиня в Южна Азия. 48. Народно представление в Антична Гърция и Рим, което осмива характери и обичаи. 49. Река в Полша. 50. Английски драматург, един от основоположниците на английската ренесансова драматургия.

Йордан ПЕТРОВ

Оперета в Тутракан — постижения и проблеми

ДА СЕ ПОДГОТВИ оперета в един малък град като Тутракан, не е лесна работа. Ръководителят на музикалните кръжоци при местното образцово читалище „Н. Й. Вапцаров" Иван Пантелеев и преподавателката по музика в СПУ „Йордан Йовков". Лазаринка Димитрова работиха месеци наред над оперетата „Шибил" по едноименния разказ на Йордан Йовков.

Тутраканската сцена е предоставена преди всичко на самодейците. Ежегодно се поставят по две-три пиеси от самодейния театрален състав. Спектаклите на сатиричния състав се очакват с интерес от гражданството и се посещават масово. Танцьорите при профсъюзния клуб освежават с изпълненията си художествените програми на общоградските празненства. Тутракан се посещава от драматичните театри в Разград, Търговище и Русе. Поради незадоволително посещение на постановките му, самодейният театър при ОНС в Силистра отдавна не е посещавал Тутракан. А той, както се знае, изнася постановките си в редица села на окръга и е желан и любим от театралната публика. Изводът не може да бъде друг, освен този, че интересът към сцената в нашия град е понамалял. Може би причината за това трябва да търсим в големия брой телевизионни приемници в града, а навярно и в недостатъчната пропагандна работа сред младежта и учащите се. Два театъра — един път шуменският, а втори път разградският — се отказаха от гостуване в Тутракан, след като към обяд в деня на представлението се информираха за малкия брой продадени билети. Действително, по една лоша традиция тутраканци имат навика да си купуват билети едва няколко минути преди самото представление, но не само в това е причината професионалните театрални състави да ни посещават с не особено желание. Причината е там, че днешното младо поколение е ревностен почитател преди всичко на естрадната песен.

Подобни мисли навярно са вълнували и Иван Пантелеев, когато е замислял да постави „Шибил". Благороден е неговият стремеж да поднесе на тутраканската публика едно по-голямо сценично изкуство, каквото е оперетата.

Още преди десетина години като учител в гимназията Иван Пантелеев прави първите крачки в тази насока. С ученици-самодейци той поставя драматизирания разказ „Шибил" с 6-7 песни от Дамян Брайков. Във връзка с предстоящото представление на „Шибил" Пантелеев е потърсил в София Дамян Брайков и се е съветвал с него около постановката. Пантелеев сам е написал увертюра към „Шибил".

Тазгодишното представление на „Шибил" бе подготвено и представено в чест на всенародния празник „Прослава на хайдутството".

Сега Пантелеев работи с бившата си ученичка Лазаринка Димитрова, която е участвувала като оркестрантка в първата постановка на „Шибил", а сега е учителка по музика в гимназията...

Пантелеев и Димитрова зарабо тват с над 80 ученика от гимназията и прогимназиалния курс. Работят търпеливо и упорито. (Болшинството от участниците не са виждали оперета). Те са били уверени, че постановката ще допринесе за патриотичното възпитание на младежта и учащите се и ще повиши интереса към творчеството на нашия голям класик Йордан Йовков, който е патрон на Тутраканската гимназия. Не на последно място е и музикалното възпитание.

Трудът е възнаграден. Няма зрител, който да не е намерил за себе си нещо хубаво и полезно в обстановката. Кристално чистата романтична тъкан на разказа е дала богата храна за въображението на зрителите. Задоволителната игра на изпълнителите е показала истинския Йовков. Колективът е успял. Чувствува се, естествено, и неопитността на самодейците. Налице е известна скованост. Не е преодолян страхът, че не ще могат да осъществят една истинска оперета. В първите представления липсваше вътрешен заряд у Велико Кехая на Коста Тодоров. Плахо навлиза в ролята си и Владимир Феоктистов (Мехмед Чауш). Много труд е положил над образа на Мурад бей Г. Радулов, в резултат на което е постигнал сполучлив образ. Янка Рачева (Рада) е преодоляла смутата по време на репетиции. Денка Дончева от девети клас изненадва със сполучливото си превъплъщение в образа на майката. Това е най-сполучливо изграденият образ в оперетата. Тя играе с вътрешна сигурност, обмислила е всеки мизансцен. За успеха ѝ допринася и нейният плътен глас. Вярно е разбрал своя Шибил единадесетокласникът Марин Вълчев.

Декорът, взет от русенската народна опера, великолепно допълва играта на изпълнителите.

...Звучат тежки акорди. Увертюрата ни пренася в робските години. Звънят ръждясали от кръв и сълзи робски вериги... После — борбата с цялото ѝ величие и обикновени човешки вълнения и тревоги.

Пантелеев и Димитрова поднасят на зрителя един вълнуващ спектакъл. Поне тия стотина са модейци да обикнат оперетното изкуство, пак ще е достатъчно. А нима зрителите няма да посетят и други оперетни постановки, ако им се удаде случай?

Постановката на „Шибил" показа, че и в малкия град, с цената на достатъчно усилия, може да се подготви оперета. Надяваме се, че „Шибил" няма да бъде последната.

Искрените аплодисменти на публиката са най-голямата награда за безкористния вдъхновен труд на самодейците и техните художествени ръководители.

Накрая искаме да поставим още един проблем. Защо хората от предприятия и учреждения в Тутракан не посещават колективно опера в град Русе, който е само на шестдесет километра от нашия град? Докога ще чуваме гласове: „Не харесвам опера"? Нехаресването е понятно — когато нещо не се познава, то и не се харесва.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

БЕЛ. НА РЕДАКЦИЯТА: Редакцията е готова да даде място и на други мнения по поставените проблеми от нашия кореспондент във връзка с оперетата „Шибил" в град Тутракан.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 84 (1401) | Събота, 20 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУГАРКАТА ЦОЛА ДРАГОЙЧЕВА ПОСЕТИ СИЛИСТРА

НА 18 ЮЛИ следобед в град Силистра гостува членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба др. Цола Драгойчева.

На среща с бюрото на ОК на БКП, първият секретар на комитета др. В. Максимов запозна др. Драгойчева с изпълнението на стопанските задачи в окръга. Тя бе информирана и за инициативите, които се провеждат сред трудещите се сега в областта на идеологията.

Другарката Драгойчева обърна внимание, че борбата със суша та трябва да се води до пълна та компенсация на загубите. То ва трябва да става не само в сел ското стопанство, но и на целия стопански фронт.

След това другарката Цола Драгойчева посети дома за българо-съветска дружба. Тук скъпата гостенка бе приветствувана от името на клуба на говорещите руски език и й бяха поднесени цветя.

Председателят на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Хр. Иванов разказа за работата на дома в укрепване и разширяване движението за българо-съветска дружба в окръга. Окръжният комитет за българо-съветска дружба има свои мероприятия за посрещане 25-годишнината на социалистическата революция в България. Широко ще се популяризират резултатите от животворната дружба между България и СССР. Ще се организира Месец на българо-съветската дружба. Към дома ще има ансамбъл за съветски песни и танци. Тук ще се организират вечери на съветската музика, ще се прожектират филми. Домът ще стане център за запознаване трудещите се от града и окръга с успехите на Съветския съюз.

Другарят Христофор Иванов благодари на бюрото на ОК на БКП, на Общонародния комитет и лично на др. Драгойчева за активната помощ, която са ока зали за създаването на дома.

Другарката Драгойчева от сърце благодари на Окръжния комитет на Партията, че за съвсем кратък срок е успял да организира такъв хубав дом. Тя изтъкна, че домът трябва да стане една необходимост в ежедневието на силистренци, особено на младежта. Да се използват различни форми, за да бъдат запознавани те с неизчерпаемите успехи на съветския народ. Разказа за някои инициативи на Общонародния комитет във връзка с четвъртвековния юбилей на свободата.

Младежта на СССР се готви за фестивала. НА СНИМКАТА: руски танц в изпълнение на народния ансамбъл за танци „Чайка" при Дома на културата на комбинат „Красный перекоп" в Ярославл.

НА ДОБЪР ЧАС, НАШИ ПРАТЕНИЦИ!

Трудно биха могли да се изброят десетките инициативи и дела на комсомолците от нашия окръг, посветени на Деветия световен младежки форум в София. В четвъртък след обед делегатите от нашия окръг за фестивала се срещнаха с членове на Бюрото на Окръжния комитет на Партията. Първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров разказа за огромната предфестивална дейност на младежта от окръга. Навсякъде младото поколение отдавна живее с идеите на фестивала и изразява своята гореща солидарност с героичната борба на виетнамския народ.

Селската младеж от нашия окръг първа откликна на призива на механизаторите от Врачански окръг за набиране на средства за „Механизаторския фонд за солидарност с Виетнам". Със събраните 10 200 лева ще бъде закупен трактор „Болгар" с комплект машини, който ще бъде подарен на виетнамската делегация за фестивала. Младите работници и учащите се осъществиха безброй прояви за популяризиране високоху манните идеи на световното младежко фестивално движение. Пионерите също дадоха своя принос за достойното посрещане на фестивала.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов приветствува делегатите от името на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и им пожела плодотворна работа и в дните на фестивала.

Вечерта в центъра на града се състоя голям общоградски младежки митинг за изпращането на делегатите на фестивала. В деловия президиум заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Никола Николов и Христофор Иванов, първият секретар на ГК на БКП в Силистра Георги Кардашев. Тук бяха и трима виетнамски студенти Бинк Нгок Нгуен, Хунг Ши Нгуен и Шинк Бан Нгуен, учащи се във ВИМЕСС — Русе, делегати на фестивала. Митингът бе открит от Петър Костов, първи секретар на ГК на Комсомола.

За значението и делото на Деветия световен младежки фестивал говори първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Той подчерта, че днес цялата планета е отправила поглед към столицата на социалистическа България, където ще се състои най-големият младежки форум за годината в света. Досегашните осем световни младежки фестивали бяха израз на борбата, сплотеността и волята на младото поколение от целия свят за мир и дружба. Този дух ще бъде пренесен и на предстоящия Девети световен младежки фестивал.

Виетнамският студент Бинк Нгок Нгуен говори за справедливата борба на ДРВ против агресорите и предаде горещите поздрави на своя народ към младежта и народа на България, които ги поддържат.

Спортистът Симеон Радев прочете пожеланията на Силистренската окръжна комсомолска организация до Деветия фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба. Изпратена бе телеграма до посолството на САЩ в София, с която бе осъдено варварството на американската военщина във Виетнам.

Девет топовни салюта известиха края на митинга.

Вчера сутринта 94-те делегати за фестивала от окръга отпътуваха за София.

Вълчо РАДЕВ

Винаги отзивчив и човеколюбив

Във вътрешното отделение на Дуловската болница преди няколко дни имаше тревога. Младата туркиня Халиме Хакиева от с. Вокил беше получила силен кръвоизлив и се гърчеше в конвулсии от силни болки. Лекарката, която я прие в болницата, повика близките на Халиме и им каза, че трябва да се намери кръводарител, за да се прелее кръв, в противен случай има опасност за живота на болната.

Близките се разтревожиха и бързо напуснаха болницата. Намерика почетния кръводарител Руси Василев Петров от с. Окорш, обясниха му какъв е случаят и той веднага се съгласи да помогне, макар че само преди няколко дни беше дал кръв на друг болен. Яви се в болницата и даде 300 г от своята кръв.

Постъпката на Руси Василев е хуманна. Той обича хората. Досега е дал 37 кг кръв за спасяването живота на десетки болни.

Вл. ПОПОВ

ЗА БЪДЕЩАТА РЕКОЛТА ДА ПОМИСЛИМ ОТРАНО

НИКОЛА НИКОЛОВ
— секретар на Окръжния комитет на БКП

ДА СЕ ПОЛУЧАТ по 420 кг пшеница и ечемик от всеки засят декар това е сериозна и много отговорна задача за тружениците от кооперативните и държавни земеделски стопанства на нашия окръг. Тя обаче е реална и напълно изпълнима. Ние разполагаме с високо съзнателни кооператори и кооператорки и със солидна материално-техническа база, с натрупан дългогодишен опит, с голям брой специалисти и опитни ръководни кадри в областта на селското стопанство. Тези именно предпоставки ни позволяват да обещаем такъв висок добив за идната година.

За неговото постигане обаче е нужно да се разгърне много сериозна подготвителна работа. Общинските партийни комитети съвместно с управителните съвети на стопанствата трябва да направят критичен анализ на своята дейност по отглеждането на есенните посеви през изтеклата година. Да се огледа до най-малки подробности агротехниката на всеки блок. Да се отчете какви мероприятия са приложени върху него, какви грешки са допуснати и в края на краищата какво е тяхното влияние върху получения добив.

На 10 юли бе проведено окръжно съвещание, на което се приеше план-програма за обезпечаване получаването на 420 кг пшеница и ечемик от декар. В нея залягат основните моменти в агротехниката на тези две култури и тяхното изпълнение е задължително за всеки ръководител, за всеки специалист.

Въз основа на тази план-програма и на направения критичен анализ на миналогодишната работа специалистите да разработят диференцирани мероприятия за всеки блок поотделно, съобразно конкретните условия — предшественик, плодородие и т. н.

Нужно е след това партийните и стопански ръководства да разгърнат активна дейност, за да могат тези мероприятия да станат достояние на всички, които се занимават с отглеждането на есенните посеви. Всеки селскостопански специалист, ръководител, механизатор и полевъд трябва да заживее с мисълта за предстоящата сеитба и да счита подготовката й като първостепенна задача.

В момента трябва да се реши и още един друг важен въпрос. Бригадите за комплексна механизация вече се утвърдиха като прогресивна и перспективна форма на организация на труда в селското стопанство. През тази година те обработиха 51 на сто от земята на окръга. Нужно е на базата на постигнатите успехи тези производствени единици да разширят своята дейност. Те да поемат 75 на сто от обработваемата площ. И това да стане именно сега, когато се залагат основите на бъдещата реколта. Всяка бригада за комплексна механизация да знае какви площи ще й се зачислят и да ги подготви съгласно изискванията за добивите, които трябва да се получат. Основната част от есенните посеви следва да бъде поета от бригадите за комплексна механизация.

За да се засее в срок и висококачествено, нужно е 80 на сто от площите, определени за пшеница и ечемик, да бъдат подготвени до 1 октомври. Това изискване всеки блок да се изорава веднага след прибирането на предшестваща култура. Всяко закъснение може да има твърде лоши последици върху очаквания добив. През миналото лято някои стопанства като ТКЗС Ст. село, Алеково, Белица и др. поради организационни причини закъсняха твърде много с подготовката на площите. Впоследствие това повлия отрицателно върху извършването на самата сеитба.

За тази цел е нужно партийните и стопански ръководства да създадат много добра организация за своевременното освобождаване на площите. Не след много слънчоглед ще узрее. Площите трябва да се почистват много добре както от стъблата, така и от питите, които да се съхранят за фураж.

По-особени трудности може ема големи площи и ще се прибира главно през септември. За да не се забави освобождаването на площите от нея, необходимо е да се използва най-пълно наличната техника. Колкото се може повече декари да бъдат прибрани с кукурузокомбайни.

Особено внимание трябва да се обърне на качеството на предсеитбената обработка, независимо кога се извършва оранта, та да се прави така, че почвата да бъде година за засяване още в същия момент. В никакъв случай да не се допусне накъртването на буци.

За пример на всички стопанства при подготовката на почвата трябва да служи опитът на ТКЗС Нова Черна. Благодарение използуването на две подходящи прикачни машини — култиватор-комбинатор и подравнител, през миналата година тук почвата бе доведена до градинско състояние, в резултат на което се постигнаха високите добиви от пшеницата и ечемика в това стопанство. Ръководствата на всяко ТКЗС и ДЗС да се постараят да се снабдят с такива машини и масово да ги използуват в предсеитбената подготовка.

Важен момент в борбата за високи добиви от есенниците е торенето. Окръгът разполага с възможност да осигури за всеки засят декар по 12—15 кг фосфор и по 12-17 кг азот в активно вещество.

Почистването на посевния материал е въпрос, на който следва да се обърне най-голямо внимание. На никого няма да се разреши да сее със семена от втора и трета класа. Дори нещо повече, за сеитба ще се използуват само елитни семена, семена от първо и второ размножение и само по изключение от трето размножение.

В окръга сега се извършва усилена подготовка на семената. В много стопанства като ТКЗС Иширково, Тутракан, Главиница, Окорш и други голяма част от семената вече са преминали през селекторите. Но има и такива, кооперативи като ТКЗС — Сребърна, Ст. село, Чернолик и др., които изостават с изпълнението на тази задача. Техните ръководства и специалисти трябва да помислят сериозно, защото срокът за окончателното завършване подготовката на посевния материал е до края на август.

Обученото на хората, които ще участвуват в сеитбата, е важен момент в нейната подготовка. Вряно е, че ние разполагаме с опитни механизатори и полевъди, които са участвували в не една сеитбена кампания. Но фактът, че на много места все още се допуска некачествена сеитба — незасети ивици между сеялките или цели сеялки, недобре заровени семена, неизравнени посеви, говори че все още квалификацията на хората не е на нужната висота. Наложително е във всяко стопанство още до средата на идния месец да се проведат курсове с механизаторите и полевъдите и те да се запознаят основно с агротехниката на есенниците.

Голяма роля за срочото и висококачествено изпълнение на всички мероприятия, свързани с подготовката и извършването на сеитбата, ще изиграе социалистическото съревнование. То трябва да се води между отделните производствени единици, механизатори и специалисти и да бъде подчинено на получаването на високи добиви от есенните посеви.

Няма съмнение, че ако положим достатъчно усилия и изпълним всичко така, както изисква агрономическата наука, ще получим набелязания добив — 420 кг зърно от декар.

Докога ще се връщаме с празни кошници?

КУЛТУРАТА на търговията се оказа една неизчерпаема тема, която винаги може да се разработи в най-различни варианти и нюанси. В докладите и информациите, на събранията и съвещанията, свързани по един или друг повод със снабдяването, на преден план се поставя културата на търговията. И така от години наред. Бихме искали, след като толкова е писано и говорено, да се изчерпи тази тема и както много други теми, изгубили значението си в наша действителност, да я изпратим в историята. И с най-голяма готовност бихме я изпратили в историята, ако търговците упорито и последователно не ни напомняха за нея. Надникнете, в който щете магазин — без значение дали е градски или селски — поискайте десетина вида стоки и обезателно ще ви отговорят поне за няколко, че липсват. А някъде може дори да не ви отговорят — зависи от характера и настроението на продавача.

Летните дни се помнят с горещините, жътвата и плажовете, с изобилието на зеленчуци и плодове, с бирата и лимонадата. И в един такъв летен ден ние пак се срещнахме с културата на търговията.

Ресторантът в с. Главиница е добре уреден. Помещението е широко, светло, обзаведено е с хубави мебели. Петчленният колектив, ръководен от Стефан Терзиев, си разбира от работата, учтиво посреща и изпраща клиентите, стреми се да изпълнява плана за стокооборота и има успех в това направление, но не може да предложи бира и лимонада. Не че няма желание, а просто затова, че бирата и лимонадата тук са дефицитни стоки. За последен път са ни донесли наливна бира преди 20 дни и оттогава клиентите са само на лимонада, обаче от три дни и нея я няма. Производството й е спряно, поради липса на вода. Целта ни в това село беше разносната търговия. Отказваме се от по-нататъшни проучвания, защото разносна търговия без бира и разхладителни напитки не става.

Който не е ходил в с. Вълкан, не знае какво е горещина и прах. Но който не е ходил във Вълкан, не знае още какво нещо е да живееш през лятото без зеленчуци. За разлика от другите села, тук зеленчуците се продават в пивницата. През тази година Шабан Рафиков, отговорникът на пивницата, е продавал само три пъти краставици (по десетина килограма), четири пъти домати и веднъж зеле. В селото има детска градина. Кооперативното стопанство отпуска редовно яйца, месо, пилета, мляко, но... децата не знаят вкуса на доматите, да не говорим за пипера. Във Вълкан не се продават също сирене, кашкавал и колбаси, защото няма хладилник. От година и половина е доставен за пивницата един хладилен шкаф, но не е пуснат в експлоатация. Няма трифазен ток. От трансформатора до пивницата има около 100 метра, а в разстояние на година и половина никой не се е погрижил да закара трифазен ток до пивницата. Не е направено дори и искане от страна на управителния съвет за това пред съответните учреждения и организации. В селото не е донасяна бира вече 20 дни. От три дни няма и лимонада. Шабан Рафиков продава изключително само ракия без мезе, затова и възнаграждението му, което е процент от стокооборота, не надминава 40 лева месечно. С лед се снабдява от съседното село Зебил.

Снабдяването на селата Листец и Зебил със зеленчуци е такова, каквото е във Вълкан. Зебилци обаче са малко по-облагодетелствувани — имат си хладилник и лед, затова не им липсват кашкавал, сирене, а понякога и колбаси.

Всичките тези села попадат в района на потребителната кооперация в с. Паисиево. Ние се надявахме, че и в централното село картината ще бъде същата, но се оказа, че не е така. Управителният съвет по-настойчиво и много по-редовно доставя зеленчуци за населението от с. Паисиево. Но и тук често хората се връщат от магазините с празни кошници. Бирата и в Паисиево в дефицитна стока.

Можем да покажем още много факти за лошата култура на търговията, като споменем за стоките стоки, липсващи в складовете на ОКС Дулово (за които очаквайте допълнителен разговор), за с нищо неоправданите разходи, които правят потребителните кооперации при доставките от други окръзи и градове, за грубото отношение към клиентите и т. н. Ние обаче се задоволяваме само с виденото в крайните райони на окръга. То е твърде показателно и говори силно за организаторската работа на Окръжния кооперативен съюз и отдела „Търговия и изкупуване" при ОНС. Нима снабдяването на населението от тези райони е само тяхна вътрешна работа. Хората от Вълкан, Листец, Зебил, Паисиево и т. н. питат: докога ще се връщаме с празни кошници от магазините, докога зеленчуците ще бъдат лукс за семействата ни. И имат право да питат!

Николай ЗЛАТЕВ
Благовест ПЕШЕВСКИ

ПЛУВЕН МАРАТОН СИЛИСТРА — ИЗМАИЛ

НА 18 ЮЛИ в Силистра бе даден стартът на първия по рода си плувен маратон до съветското пристанище на река Дунав — Измаил. Този маратон се организира от Окръжния комитет на профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Десетте смелчаци-маратонци бяха излъчени на проведените преди седмица контролни състезания между най-добрите плувци от работниците в строителството, които се състезаваха на десет километра разстояние. Тритедненощния непрекъснато плуване до Измаил по 320-километровия маршрут не са малко. Иска се воля, умение и издръжливост от плувците. На всеки маратонец се падат да изминe по над 30 километра и да престои във водата по няколко десетки часа. Плуването ще бъде щафетно — докато един от плувците преодолява определено разстояние, другите ще почиват. Маратонците се придружават от катер и две спасителни лодки.

Докато привършваха последните приготовления, успяхме да разменим няколко думи с майстора на спорта по плуване Хараламби Калчев, монтажник в Стройрайона в Силистра и един от най-надеждните маратонци:

— Много се радвам за участието си в това трудно изпитание. За първи път и аз, и другите ще преодоляваме такова голямо разстояние, но мисля, че сме добре подготвени и няма от какво да се боим. Много бих искал този маратон да се превърне в традиция и всяка година от Силистра да тръгват все повече плувци към Измаил.

Днес вечерта маратонците ще пристигнат в Измаил, където по време на престоя си ще се срещнат със съветски спортисти от града. После ще отпътуват обратно за Силистра.

Н. РОМАНОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

ЗАВЪРШИ двадесетдневният семинар на пропагандистите от окръга, организиран от ОК на БКП. Разделени на пет групи, 200-те пропагандисти изслушаха редица интересни лекции по история на БКП и КПСС, по философия и политическа икономия, изнесени от лектори от лекторската група при ЦК на БКП. Придобитите на семинара знания несъмнено ще бъдат от полза в идейно-пропагандната работа през новата партийна учебна година.

* * *

С ПРИБЛИЖАВАНЕТО на фестивалните дни започнаха и спортните състезания по дружества и организации в окръга и града за покриване на спортните нормативи за значката на фестивала.

* * *

НА ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ отбори на окръга е доста горещо през тази седмица. Седем отбора участвуват в селската ученическа спартакиада в Плевенски окръг, юношеските отбори по бор ба младша и старша възраст ще се борят в Сливен, а от сряда за почват борбата и юношите-лекоатлети в Стара Загора. Да пожелаем на всички успешно представяне и повече медали за Силистра.

* * *

ИНТЕРЕСНИ ФИЛМИ ни предлагат през идущата седмица градските кина. В кино „Доростол" от понеделник до четвъртък ще се прожектира френският филм „Ни чул, ни видял" с участието на големия френски комик Луи Дьо Фюнес, а от четвъртък до неделя чехословашкият филм „Двама в клетка". В лятното кино любителите на приключенските филми ще видят отново Ален Делон във филма „Черното лале", а в кино „Москва" ще се прожектира гръцкият игрален филм „Да танцуваме сиртаки".

* * *

ЧИТАЛИЩЕ „Доростол" открива за деца на 5 и 6-годишна възраст детска езикова градина, в която ще се изучават английски и немски език. Освен това читалището съобщава, че през новата учебна година към детската музикална школа ще се открие и клас по китара. Записването на желаещите да се обучават и по виола, акордеон, цигулка и виолончело продължава в канцелярията на читалището.

* * *

ПРЕЗ следващата седмица ще започне масовото преодоляване на водните площи и преплуването на реки Дунав. В Силистра това събитие ще бъде открито с плувни състезания, а след тях от различни места групи от плувци ще започнат преодоляването на реката.

СВЕТЪТ И ФЕСТИВАЛЪТ

СОЛИДАРНОСТ, МИР ДРУЖБА! — Крилатият девиз на Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София намира горещи привърженици надлъж и шир по Планетата. Стотици милиони младежи и девойки, обединени в четиристотин двадесет и седем организации по света, работят активно в изградените вече деветдесет и седем национални подготвителни комитета. За световния младежки форум ще изпратят свои представители и десетки междуна родни и регионални организации. В това число: сто тридесет и девет организации, представляващи различни политически течения в 27 страни на Европа; осемдесет и шест африкански организации от 31 страни на континента; 118 — от 16 страни на Латинска Америка, 55 — от 20 страни на Азия.

В Австралия националният подготвителен комитет обединява десет организации, а тези дни бе съобщено, че във фестивала ще участвува и туземската младеж.

Подготовката в социалистическите страни по преценка на международния подготвителен комитет се извършва в още по-голям мащаб, отколкото за предидущите фестивали. Съветският съюз ще се представи в София с осемстотинчленна делегация; ще пристигнат и 650 туристи. С най-изтъкнатите си първенци в производството и в селското стопанство, млади учени, студенти, служащи и представители на творческата интелигенция ще бъдат представени всички съюзни републики, краеве и области. Предфестивалните дни в страната на Ленин са внушителна изява на младежката солидарност с борбата на виетнмския народ, на борещите се народи от Азия Африка и Латинска Америка.

С внушителни по своя числен състав делегации ще се представят Румъния, Полша, Чехословакия, Корея. На път за фестивалната столица са пратениците на федерациите на виетнамската младеж на ДРВ и на младежта при Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам.

Широка подготовка се извършва и в арабските страни. Националните делегации на ОАР и Сирия представлят целокупната младеж на двете страни. Масово се пропагандират фестивалните идеи в Йордания, Ирак..

Свои пратеници на събитието ще имат и младежите, участвуващи в тежките борби за свобода и национална независимост от Ангола, Мозамбик, Южна Африка, то латиноамериканските страни.

За мащаба на подготовката в Индия говори фактът, че досега там са се състояли повече от 500 местни фестивала. Профсъюзната младеж на Япония и младежта, включена в движението против атомната бомба, също проявяват особена активност в предфестивалната дейност.

За популярността на младежкия форум говори недвусмислено и непрекъснатият поток от послания, пристигащи в международния подготвителен комитет, в подкрепа на неговите идеи и програмата му. Между тях са посланията на У Тан, Урхо Кекконен, Сиримаво Бандаранайке, Изабела Блум, Мохамед Абдел-Халек Хасуна и много други.

Наивно е да се мисли обаче, че привържениците на различните политически течения, които ще бъдат представени на фестивала, идват в София единствено за съдействие и подкрепа на неговите идеи.

Особено показателен е нашумелият напоследък случай „Хекеруп".

Разтревожени от успешната подготовка на фестивала, агресивните среди на империализма пак прибягнаха към познатите приеми на шантаж и диверсия. Сега обаче те не атакуват фронтално, не организират антифестивални комитети, а правят опити да подкопаят младежкото единство отвътре. С тази именно цел Централното разузнавателно управление на САЩ е поддържало престъпни връзки с генералния секретар Ян Хекеруп и други деятели на международния съюз на младите социалисти — връзки, станали вече широко известни по света. Сметката на агресивните среди да вмъкнат чрез тези младежки деятели свои агенти вътре във фестивала се провали. Международният подготвителен комитет засега постави под въпрос участието на делегация на международния съюз на младите социалисти. Такова впрочем е становището и на десетки национални подготвителни комитети и младежки организации, които вече изразиха своето негодувание относно случая „Хекеруп".

Показателен също така е и примерът за подготовката на някои младежки организации от ГФР, които би могло да се очаква — ще имат наглостта нашироко да проповядват „новата" източна политика на бонското правителство.

Повече от ясно е обаче, че каквито и опити да направят сили те на империализма и агресията, те не ще могат в никой случай да попречат на изпълнението на фестивалната програма, която има ясно изразен политически характер. С пълно основание и реален оптимизъм можем да заявим още отсега, че Софийският фестивал ще бъде една внушителна изява на световната демократична младеж, на нейните дръзновени пориви за мир и дружба за морална и материална подкрепа на борещите се за своята свобода и национална независимост народи.

По време на фестивала, както винаги досега, нашата димитровска младеж, целият ни народ ще застанат на класово-революционни, марксистко-ленински позиции, отстоявайки страстно и убедително политиката на нашата Партия и Правителството, делото на социализма и комунизма, на международното работническо и комунистическо движение.

Радослав ДРЪНДАРОВ

22 юли — Национален празник на Полша

ВЪЗРОДЕНА, СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СТРАНА

НА 22 ЮЛИ 1944 година в първия полски град, освободен от хитлеристките нашественици — Люблин, Полският комитет за национално освобождение възвести своя първи манифест. Това беше обширна и ясна програма за доунищожаването на поробителите, за освобождението на страната и нейното изграждане като възродена, социалистическа държава. Този ден целият полски народ чествува тържествено като свой най-велик и свещен празник.

Оттогава изминаха 24 години. С огромни усилия и всеотдаен труд полският народ с помощта на Съветския съюз и другите социалистически страни изгради от разрушенията своите нови градове, възстанови унищожената почти изцяло промишленост и изостаналото селско стопанство, създаде новата социалистическа култура и наука.

Полският народ, който даде над шест милиона човешки жертви по време на петгодишната хитлеристка окупация, под ръководството на своята боева работническа партия превърна родината си в една от най-развитите страни в Европа в редица отрасли на промишлеността.

В модерните полски каменовъглени мини в Шльонск всяка година се добиват близо 125 милиона тона черни каменни въглища. По добива на „черно злато" народна Полша се нарежда на едно от първите места в света. С полски кокс се зареждат десетки металургични заводи в Индия и Япония, в Скандинавските страни, в Азия и Америка в Централна Европа.

С помощта на Съветския съюз край старинната полска столица Краков израсна един от най-големите в Европа металургични заводи — Нова Хута. От някогашното малко селце Нова Хута стана 100-хиляден град на металурзите. Заедно с другите металургични заводи в Катовице и Варшава Полската народна република произвежда над 10 милиона тона стомана.

През последните години полски геолози откриха огромни залежи от самородна сяра, което изведе страната на едно от челните места в света по производство на тази ценна и перспективна суровина. Всяка година в Полша израстват един след друг нови химически и машиностроителни заводи; модерни предприятия на тежката и лека промишленост, разширяват се съществуващите мощности в нефтохимическия комбинат в Плоцк, в завода за изкуствени влакна в Торун, в завода за автомобилни гуми в Олщин, влизат в действие нови турбогрупи в съвременните електроцентрали. През миналата година за първи път в своята история Полша произведе над 50 милиарда киловатчаса електроенергия.

Изоставените по време на многогодишното германско робство пристанищни градове Шчечин и Гданск сега заедно с Гдиня се превърнаха в световноизвестни корабостроителни и кораборемонтни предприятия. Всяка седмица от стапелите на трите корабостроителници слиза по един нов кораб. По производство на рибарски кораби народна Полша е на второ място в света след Япония. Шчечинското пристанище е едно от най-големите в Европа по товарене и разтоварване на масови стоки.

Всеки чужденец, посетил Варшава преди 20 години, сега възкликва възторжено: „Това е истинско чудо. Това е чудото на нашия век". Столицата на народна Полша бе заварена от народната власт изцяло разрушена — без водопроводна мрежа, без канализация и електричество, без транспорт, един огромен куп от разрушени жилищни и промишлени сгради. Сега Варшава е съвременен модерен град с повече от 1 200 000 жители. Но не само столицата е нова. Нови са големите градове Лодз, Катовице, Вроцлав, Познан, Гданск, Бидгошч и др. Нови са хиляди училища и болници, научни институти и висши учебни заведения, нов стана животът на трудовите хора.

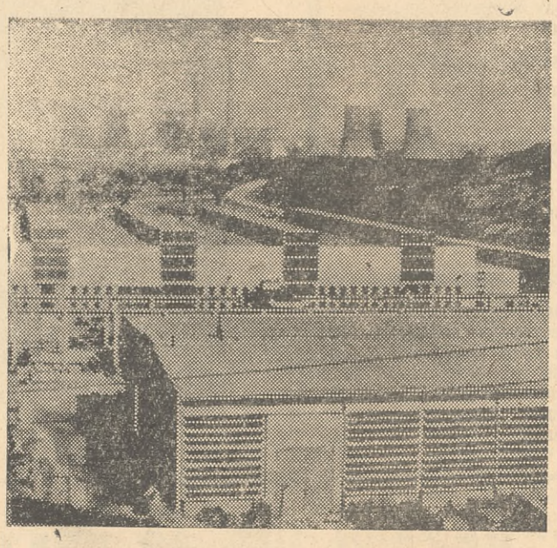
Приетият през 1966 година от Сейма петгодишен план предвижда нов етап в развитието на народна Полша. Националният доход до 1970 година ще нарасне с 34 на сто, а промишлената продукция — с 44 процента. Делът на промишлеността в националния доход ще възлезе на 56 на сто. Само тези няколко цифри са достатъчни, за да разкрият новия облик на Полша, прекрасната перспектива, откриваща се пред полския народ. Направената само преди няколко дни равносметка на изминалите 2,5 години от петгодишния народностопански план потвърди правилността на икономическата политика на Полската обединена работническа партия — петгодишният стопански план се изпълнява успешно.

Тази година полският народ ще чествува своя национален празник при особено голяма политическа и трудова активност. 24-та годишнина от провъзгласяването на историческия манифест в Люблин съвпада с няколко исторически събития. На 11 ноември във Варшава ще бъде открит Петият конгрес на Полската обединена работническа партия, който ще направи анализ на изминатия досега път и ще начертае главните насоки за развитието на страната през следващите няколко години. По времето на конгресните дни в Люблин ще се състои тържествена сесия по случай 50-годишнината от независимостта на полската държава, получена благодарение победата на Великата октомврийска социалистическа революция. През тази година полският народ ще чествува и 50-годишнината от създаването на Полската комунистическа партия, 25-годишнината от своята народна армия и 20-годишнината от обединяването на Полската работническа партия и Полската социалистическа партия, положила началото на марксистко-ленинската Полска обединена работническа партия.

На своя 24-ти рожден ден Полската народна република, целият 32-милионен полски народ гледа с оптимизъм в бъдещето. В нерушим съюз и братска дружба и сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни той уверено и неуморно изгражда своята социалистическа родина, укрепва мощта на братското семейство на социалистическата общност.

Кирил ИЛИЕВ,

кореспондент на БТА

Полша. Частичен изглед от големия завод за комбайни и електроцентралата в Турошов.

До селото... свинарник

Преди няколко години в непосредствена близост до село Алеково кооперативното стопанство построи свинарник. Миризмата, която се отделя от отпадъците, се разнася по домовете. Да не говорим за мухите, които също са носители на болести.

Макар че е село, аз считам, че трябва да се съобразяваме с хигиенните изисквания, когато строим селскостопанските сгради. Необходимо е общинският народен съвет и други органи да вземат мерки във връзка с тази нередност.

Христо ПЕТРОВ

Преобразени села

ИСКРА. До Девети септември селото беше изостанало във всяко отношение. По-малко от четвърт век трудолюбивите му жители го преобразиха. Чрез самооблагането и доброволния труд на населението бяха извършени десетки благоустройствени мероприятия. И помен не остана от старите схлупени и нехигиенични къщи, покрити със слама. На техните места издигнаха снага нови тухлени постройки. Сред тях сега се ширят прави и озеленени с декоративни дръвчета улици.

Все още улиците не са шосирани. Затова на квартални събрания по линия на Отечествения фронт съветниците призоваха всички избиратели да съдействуват за изпълнението и на тази задача, която трябва да бъде завършена в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. За шестте месеца на тази година вече са шосирани над 15 000 квадратни метра. От един месец насам валяк натрошава камъните.

Всички хора от селото са уверени, че идущата година улиците ще бъдат напълно шосирани. Това ще бъде хубав дар по случай четвъртвековния юбилей на свободата.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

СМИЛЕЦ. Който е виждал Смилец преди години и дойде сега, не може да не види голямата разлика. В него са настъпили толкова много промени, че те основателно радват хората. В центъра на селото се извисиха двуетажните сгради на училището, читалищния дом, административната сграда на кооперативното стопанство и магазините на потребителната кооперация. В скоро време ще бъде завършен и ресторантът. Това ще бъде една голяма придобивка за населението, понеже в момента той се помещава в мазе.

Радва окото и хубаво оформеният площад пред читалището, ограден с ароматни декоративни рози. Сега тук се поглагат цветни мозаечни плочки. Трудно е на майсторите Киро Стоянов, Жельо Златев и Иван Дачев. Но те знаят, че после доволни ще бъдат всички техни съселяни и затова бързо и качествено работят.

Още една мечта на смилечани ще бъде осъществена. В селото се строи и баня. И тя ще разкраси центъра му.

С нови придобивки ще посрещнат 25-годишнината от победата на социалистическата революция в нашата страна жителите на Смилец. За тая светла дата те ще осъществят и много трудови дела.

Атанаска ИЛИЕВА

Село Босна ще стане по-приветливо

Кооператорите от село Босна с всяка измината година работят по-добре за благоустрояването и хигиенизирането на селището. За разлика от друг път сега се шосират и страничните улици. Вече са изкопани каналите за полагане на водопроводните тръби. И селяните, които живеят в покрайнините, няма да ходят за вода в центъра на селото. Някои домакинства прокараха вода и в дворовете си. Има и други желаещи, но в момента липсват водопроводни тръби.

Усилено се работи и по шосировката на улиците. Досега са шосирани над 2 500 квадратни метра. Скоро ще пристигне валяк, за да валира камъните. Всичко това ще улесни движението на камионите и ще облекчи хората. Ремонтирано е и централното шосе, по което всяка заран преминава рейсът за Силистра.

Всичко това е постигнато със средствата от самооблагането и доброволния труд на населението.

Хюсеин РАСИМОВ

Конкурс на Главно управление на трудова повинност

За поощряване написването и поместването в ежедневната и периодична преса, списанията, Радиото и телевизията на повече материали—разкази, очерци, репортажи и др., отразяващи героичните дела на трудослужещите за изграждане на материално-техническата база на социализма в нашата страна и възпитанието на новия човек, Главно управление на Трудова повинност учредява следните ежегодни награди за най-добри постижения в тази насока от българските журналисти в страната:

1) една първа награда от	500 лв
2) една втора награда от	300 лв.
3) три трети награди от по	200 лв.
4) една колективна награда за колектив или редакция, най-добре отразила проблемите на Трудова повинност	300 лв.

По предложение на журито могат да се дадат и допълнителни награди на отличили се журналисти, редакции и колективи.

Наградите ще се присъждат ежегодно по случай Деня на българския печат — 24 май. При присъждането на наградите ще се изхожда от количеството и качеството на поместените материали.

Присъждането на поощренията ще става от компетентно жури, съставено от представители на СБЖ и ГУТП, решението на което ще се утвърждава от началника на Трудова повинност.

Срок за представяне на отпечатаните и излъчени материали в ГУТП — 25 април

Обявяването на присъдените награди ще става на 24 май всяка година.

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

5

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Кожена шапка с дълги уши се се търкаляше на близкия стол.

— Търся завеждащ отдела Беляков.

— Младежът обърна към него светлата си кадрава глава с остър хищен профил.

— Беляков излезе. Ще се върне след половин час. Аз съм Степичев. Мога ли да ви бъда полезен с нещо.

— Да, можете. Аз съм Тихонов от МУР.

— Седнете тук, това е Танината маса. Почакайте малко, аз сега ще завърша работата си и ще бъда на вашите услуги.

Танината маса беше затрупана с някакви вестници, изписани листа, изрезки от списания, по календара бяха правени бележки и подгъвани листа. Капачката от мастилницата беше отвита и в нея стърчеше дръжка ученическа писалка с оръфан край. Под стъклото на масата имаше голям цветен портрет на Фолкнер и снимка на космонавта Комаров с надпис: „На добрата и умна приятелка, на прекрасния човек Танюша Аксенова. В. Комаров. 12 август, 1965 година". Космонавтът свива купола на парашута сред безкрайно и заляно в слънце поле.

Степичев разгръщаше на масата си някакви хартийки, бързо ги препрочиташе, някои слагаше в горното чекмедже на масата, а останалите късаше. В ъгъла по стави снопче изписани бележници. Позвъни на някого и помоли да му приготвят досието за Таймир. Затвори чекмеджето, заключи го и постави ключа на масата на Беляков.

— Свърших. Мога да замина вам. — Той седна на края на стола, извади пакет цигари и подаде на Тихонов.

— Благодаря, не пуша. Далеч ли ще отивате?

— В Талнах, Северен Таймир. Ще пускат хидростанцията и металургичния комбинат. Там всичко е в ред, а при вас как е — още ли няма нищо?

— Нищо. На вас се надявам, мисля, че ще ми помогнете. Вие кога за последен път видяхте Аксенова?

— В понеделник, към пет часа.

— После тя замина ли си?

— Не, аз си заминах пръв. Таня остана след мене. Поканих я да вечеряме, тя каза, че трябва да поработи още малко.

— Никой друг ли нямаше в отдела?

— Не. Всъщност дойде Беляков. Но той в понеделник не беше добре и затова в отдела почти не се показа.

— Какво значи „не беше добре"?

— За всеки нов брой на вестника се определя човек, който ид ва, когато страниците са върза ни и го „полива".

— Ясно. Вие не забелязахте ли какво беше настроението на Таня през този ден?

Степичев сви рамене:

— Трудно е да се каже. Като че ли нормално. Тя въобще си беше много спокойна.

— Спокойна или флегматична?

— Степичев махна с цигарата си:

— Знаете ли, хората само в учебниците са разделени на четири категории: флегматици, холерици, меланхолици, сангвиници. В живота е трудно да определиш човека точно в тези рамки. Таня беше обикновена млада жена — весела, добродушна. И освен това, когато така внезапно загине близък човек, някак всичко най-важно ти изчезва от главата. Дреболии и глупости ня какви ти остават в главата.

— Знаете ли дали е имала врагове?

— Не мисля. Недоброжелатели някакви както у всеки човек имаше. Но такива, които да я убият, едва ли.

— А какво прави тя в понеделник през деня?

— Да си помисля, дано се сетя. Така в понеделник от сутринта тя писа отчет за командировката си...

— Извинете, а кога замина в командировка?

— В събота сутринта. Таня ходи в завода в Ровно, беше цяла седмица там. Написала очерк. Да! Разказваше, че намерила някакъв поразителен материал за рубриката „На морални теми", но трябвало още нещо да й изпратят ли, да провери лично ли това не мога да си спомня точно. Аз бях много зает тогава и не съм обърнал достатъчно внимание на това. Но всъщност това няма толкова голямо значение...

— Стас попита някак между другото:

— Аксенова не е ли омъжена?

— Не. Тя имаше някакъв — годеник или нещо такова. Става ще веднъж дума... Но нещо не го харесвахме.

— Сигурно романтика не му достигала. Вие за Ставицки ли говорите?

Степичев го погледна учудено:

— А вие знаете ли вече за него?

— Засега още много малко. Аз бих искал да узная за него нещо повече.

— Нищо интересно, според мен, няма в него. Артист. На такива като че ли цял живот не им достига още една роля, за да станат знаменитост.

— Искам да ви напомня, че ние за обстоятелствата по убийството още почти нищо не знаем. Известно ни е само, че Таня може би е убита от млад висок мъж, с тъмно сако и куфарче в ръка — каза спокойно Стас.

— Първо, Ставицки ходи със сиво палто, и второ, не допускам, че той може да бъде заменен в тази работа.

— Първо, аз не съм ви казал, че подозирам Ставицки; аз трябва просто по-добре да познавам хората, които са заобикаляли Таня. И второ, само в системата на Станиславската теория „Не вярвам!" е неоспоримо. Ние предпочитаме фактите.

— Знаете ли, аз не го обичам и затова не мога да бъда обективен. А необективността сега може само да ви навреди. Пък и аз много малко го познавам. Срещал съм го няколко пъти и той не ми хареса. Едно лекомислено конте, което в къщи снема своята интелигентност като панталон. На мен винаги ми се е струвало, че Таня го търпи, защото си е дала дума да направи от него човек. А може и да не съм прав, не зная...

2.

Беляков влезе в стаята запъхтян, стремителен. В ръката си държеше още прясно парче от вестник. Той беше, нисък, прям и загрижен.

— Здравейте, другарю Тихонов. Аз идвам направо от печатницата.

Стас стана, пристъпи към него.

— Седнете, седнете. Ето, тук пускаме очерка на Таня, който тя написа през командировката.

На жълтеникав лист хартия бяха подредени колонки сиви буквички, внимателно заобикалящи мястото, където трябва да се постави клишето. Отстрани беше напечатан материал на три колони със заглавие „Много ли добрина трябва на човека?". Под заглавието беше поставена фамилията на Таня оградена в траурна рамка и с едър официален шрифт — „Когато се възвръщаше този брой, трагично загина младата и талантлива журналистка Т. С. АКСЕНОВА. Читателите добре знаят..."

Степичев стана.

— Е, аз тръгвам.—Той прегърна Беляков през рамото, стисна ръката на Стас. — Желая ви успех.

— Позвъни — каза Беляков.

— Ще се обадя.

Вратата се хлопна и още дълго по коридора се носеха отчетливите стъпки на Степичев.

Беляков свали очилата си и повдигайки ги високо, започна да ги избърсва с кърпичката си. Както у всички късогледи хора, очите на Беляков без очила изглеждаха съвсем близо до носа и съвсем голи.

Беляков постави очилата си и стана отново служебно замислен.

(Следва)

План - програма

на бюрото на Окръжния комитет на БКП, ИК на ОНС и ОКС гр. Силистра за осигуряване получаването на 420 кг пшеница и ечемик от декар през 1968—1969 г., приета от окръжното съвещание на 10 юли

Натрупаният опит в производството на пшеница и ечемик и съществуващата материално-техническа база създават реална предпоставка през 1968-1969 година кооперативните стопанства на територията на нашия окръг да водят борба за получаване на 210 000 т. пшеница и 46 200 т ечемик. Това производство ще осигурим като засеем 500 000 дка пшеница и 110 000 дка ечемик и получим среден добив 420 кг от декар.

За изпълнение на тази задача да се направи следното:

По технологията на производството

ПРЕДШЕСТВЕНИК И СОРТОВ СЪСТАВ

За сеитбата на пшеницата и ечемика да се използува цялата площ от 74 000 дка фасул, 30 000 дка грах и грахова смеска, 152 000 дка слънчоглед, 220 000 дка царевица за зърно и други пролетници 146 000 дка. Да не се допусне сеитба на стърнище.

Основен сорт пшеница да остане „Безостая—1", която да засеме 490 000 дка, 10 000 дка да се засеят с „19-16", „Ранная-12" и други перспективни сортове.

При ечемика да се застъпят сортовете: „Аджер" на площ от 30 000 дка, „№ 12-41" на площ от 5 000 дка, смес със пшеница „Сан Пасторе" и „№ 12-41" на площ от 70 000 дка и „Сан Пасторе", 5 000 дка за семенни участъци. За изпитване да се заложат сортовете „Дунав" и „Добруджа", а на „Бетакезорес" да се увеличи семенният материал в Ситово.

ПО СЕМЕННИЯ МАТЕРИАЛ

Да се осигурят семена за сеитба, отговарящи на първа класа по БДС, абсолютно тегло над 39 г и хектолитрово над 80 пункта за пшеницата и 67 пункта за ечемика.

Почистването и окачествяването на семената да приключи до 30 август 1968 година.

Да се засеят с пшеница елит 10 000 дка, първо размножение 50 000 дка, а останалите площи с второ и по изключение с трето размножение.

Да се концентрира семепроизводството като всяко стопанство определи максимум три семенни участъка. На всяка цена семенния участък да бъде с бобов предшественик.

ПРЕДПОСЕВНА ОБРАБОТКА

Във всички случаи да се оси гури оран без буци на 20—25 см.

Обработката да се извършва диференцирано съобразно предшественика и условията. Непосредствено след освобождаването площта да се подготвя така, че всеки момент да може да се сее.

До 30 септември да се подготвят най-малко 80 на сто от площите за сеитба. На по-късно обработените да се извършва валиране с оглед да се създаде уплътнено легло за пшениците семена. До момента на сеитба та земята да се поддържа в градинско състояние. Без изключение преди сеитбата всички площи да се подравнят като се използуват за целта култиваторите-комбинатори и подравнителни те греди.

ТОРЕНЕ

Без оглед на предшественика за всеки декар пшеница и ечемик да се осигури минимум 12 кг фосфор в активно вещество, а максималното да не бъде повече от 15 кг на декар.

Цялата норма фосфор да се внесе преди предсеитбената обработка (преди оранта).

В зависимост от предшественика и запасеността на почвата на азот и фосфор да се спазят съотношенията: — при средна запасеност 1:1 или 12 кг азот и 12 кг фосфор; при слаба запасеност 1:0. 8 или 14 кг азот и 12 кг фосфор — при бедна запасеност 1:0,6 или 17 кг азот и 10 кг фосфор.

След бобови предшественици да се спази съотношението: азот:фосфор 1:1,2-1,5.

Азотните торове да се внесат през пролетта от 15. II. до 10. III. По изключение на слаби посеви след късно прибиращи се предшественици 1/3 от нормата да се внесе през есента. Минералните торове да се разхвърлят изключително механизирано. При използуването на карбамид на всяка цена внасянето му да стане преди предпосевната обработка и **самата сеитба.**

СЕИТБА

Сеитбата да започне на 1 октомври и да приключи на 20 октомври. Да се използуват само дискови сеялки и се сее по совалковия начин. На бобовите предшественици сеитбата да започне около 10 октомври. След сеитбата да се извърши валиране.

Посевната норма да се определи от 500 до 650 кълняеми семена на квадратен метър, в зависимост от наличието на влага, срока на сеитбата и предшественика, а за семенните участъци да бъде 500 семена. Заравянето на семената да стане на 4—6 см.

Организационни мероприятия

В срок до 7 юли 1968 година да се проведе окръжно съвещание, на което да се направи оценка на работата на стопанствата и производството на пшеница през 1968 година и се поемат обезателствата за 1968-1969 година.

До 15 юли 1968 година ОПК съвместно с УС на ТКЗС да разгледа своята дейност през 1968 година и подготвят свои мероприятия, обезпечаващи получаването на 420 кг пшеница и ечемик от декар средно за окръга за 1969 година.

Управление „Земеделие" при ОНС да предложи примерна програма за обучението на механизаторите, сеячите и кооператорите, които ще вземат участие в сеитбата и отглеждането на пшеницата и ечемика.

Да се проведат теоретически и практически занятия за запознаване механизаторите с технологията на отглеждане на пшеницата и ечемика.

За обезпечаване срочното приключване на сеитбената кампания ОКС да осигури допълнително следните машини за стопанствата от окръга:

Дискови плугове — 53, греди 44, подравнители 81, култиватори-комбинатори 116, тервелски брани 171, чизел-култиватори 53 редосеялки СУБ-48—77. СУК-24 — 17, СДП-3,6—14, тороразпръсквачки ТТП-5—162 и амазония — 12, валяци 35, семечистачни машини. Петкус-гигант 10 и СУ-4, — 10.

ОКС да осигури ритмично доставяне на изкуствените торове, а кооперативните стопанства правилно да ги съхранят и оползотворят, съгласно приетата технология.

Управление „Земеделие" да осигури всички необходими препарати за борба против плевелите, болестите и неприятелите. Особено внимание да се отдели на обеззаразяване на семенния материал.

Под никакъв предлог да не се допуска сеитба със семена, заразени от главни и други болести и неприятели.

Да не се допусне сеитба на втори култури след ранните предшественици — грах и грахово овесена смеска. Непосредствено след освобождаване на предшественика площта да се подготви за сеитба на пшеница или ечемик.

В срок до 15 юли Управление „Земеделие" да извърши необходимото движение на посевния материал с оглед да се задоволят 100 на сто нуждите на всички стопанства.

Изграждането на бригадите за комплексна механизация за 1969 година да се организира сега преди есенната сеитба, с оглед производствените процеси по отглеждането на пшеницата и ечемика — оран, сеитба, торене, почистване на семената, да бъдат обхванати от самото начало.

Да се отгледат от бригадите за комплексна механизация 450 000 дка пшеница и 100 000 дка ечемик, което представлява съответно 90 и 95 процента за ТКЗС и 19 000 дка пшеница и 13 000 дка ечемик или 91 на сто и 100 на сто за ДЗС.

Подготвените блокове за сеитба на есенни култури да се приемат от комисия в състав: председател на ТКЗС, гл. агроном, уч. агроном и бригадира и се съставят протоколи с оценка за годността им.

Да се счита за лоша сеитбата, ако между отделните сеялки има пропуснати незасети ивици.

За най-високо процентно изпълнение на обещанието от пшеница и ечемик от декар да се даде на стопанство, класирало се на първо място, награда от 2 000 лв., на второ място 1 500 лв. и на трето — 500 лв.

ОПК и УС на ТКЗС да разгърнат широко социалистическо съревнование между бригадите, като за целта приемат свои мероприятия. Отчитането да стане в ТКЗС и ДЗС до 15 ноември 1968 година.

До края на м. ноември т. г. да се проведе окръжно съвещание, на което да се направи оценка на качеството на есенната сеитба и се наградят онези, които са спазили условията.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ на БКП
ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ
ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ

Алековските овощари

Стане ли дума за развитието на овощарството в окръга, обикновено говорим за стопанствата от крайдунавския район. Но през Алеково. Заприказвахме се овощарството се наложи като доходен отрасъл и в Алековския кооператив.

Преди няколко дни минах през Алеково. Заприказвахме се се с кооператорите за сушата, за реколтата. От дума на дума заговорихме и за овощната градина, а тъкмо тогава беритбата на кайсиите бе в своя разгар.

— Хубава ни е овощната градина — обади се един от кооператорите, когато стана дума за нея.

— Да видите само с какъв плод са отрупани овошките — додаде втори.

Това ми направи силно впечатление, защото не знаех, че и тук виреят добре овошките и дават сочни и вкусни плодове. Отправихме се към овощната градина. Отдалече се чуваха песни, смях. В градината беше оживено. Овошките бяха свели клони от натежалия сочен плод. Едни от кооператорите беряха, други пренасяха щайгите, а трети сортираха кайсиите за износ и вътрешна консумация. Няколко кооператори тъкмо привършваха товарането на камион с плодове.

Бригадира на лозаро-овощарската бригада Тодор Станков намерих при хората. Той беше любезен да ми разкаже за успехите на бригадата.

— Нашата овощна градина заема площ от 420 декара, а лозята 860 дка. От овошките 127 дка са кайсии, 120 дка круши, 60 дка ябълки, 50 дка праскови, а останалото е сливови насаждения.

След това разказа, че в бригадата работят 120 души, които са разделени в 4 звена. Всички работят съзнателно и упорито. Но на челно място между тях са хората от звената на Тодорка Минчева и Йорданка Михнева. Между овощарите особено голямо старание в работата полагат Пеню Марчев и Нешо Пенчев. А най-възрастният овощар е дядо Цанко Пенчев, който е на 74 години и често засрамва с трудолюбието си младите.

Благодарение на упоритият труд на всички овощари, минала та година бяха набрани много повече кайсии от предвиденото в плана. Преизпълнен бе и планът за паричните доходи. Вместо 50 000 лева, бяха осигурени 87 000 лева.

Въпреки голямата суша през тази година, овощарите очакват да надхвърлят миналогодишните резултати. По-голямата част от продадените плодове са изкупени за екстра качество.

С плод тази година са отрупани не само кайсиите, а и круши те, прасковите, сливите и ябълките. Затова кооператорите бързаха с беритбата на кайсиите, защото и прасковите узряха, а и крушите трябва да се берат.

Постигнатите успехи в овощарството са резултат на големия труд на кооператорите от бригадата. През пролетта те извършиха навреме почистването от сухи клони и резитбата на дръвчетата. За да запазят плодовете от болести и неприятели, 5 пъти са пръскали дръвчетата. Почвата в овощната градина е изорана един път и култивирана на три пъти, а около дръвчетата е добре окопана. За да не остане дребен и некачествен плодът от сушата, не изпускаха да полеят дръвчетата с по 70-80 литра вода.

Голяма заслуга за успехите в овощарството на алековския кооператив има и бригадирът Тодор Станков. Той е човек със знания и опит, завършил селско стопански техникум, и има над 8-годишен стаж в лозаро-овощарството.

Някога ръководството на кооператива мислеше да корени лозето и част от овощната градина, като недоходни. Сега никой не мисли за това.

Георги КИРИЛОВ

Още труд е нужен

Въпреки падналите напоследък дъждове в района на ТКЗС — Алфатар, тревогата по компенсирането на загубите не напуска хората.

Особено разтревожен е главният агроном на стопанството Иван Матеев. От разговора, воден с него, разбрахме, че грижите на кооператорите са основателни. По първата оценка, направена от специалистите и ръководителите на кооператива, през април загубите от сушата при тях възлизаха на 154 000 лева. Само след 20 дни тази цифра се удвои. На 1 юни загубите възлизат вече на 440 000 лева. Почти толкова си остават те и сега, макар че влагата в почвата се увеличи.

Немалко се направи в стопанството за намаляване на нанесените щети. Засадиха се допълнителни площи с тютюн. В касата на стопанството постъпиха 25 000 лв. в повече от кайсиите, които бяха обрани навреме и окачествени по 18-20 стотинки на килограм. Много грижи полагат алфатарци и за доброто обработване на лозята. Те са отрупани с изобилен плод. От направо производство при тях се очаква допълнителен доход 45 000 лева.

С необходимата сериозност се отнесоха механизаторите и полевъдите към разреждането на фуражната царевица, към засяването на вторите култури. От допълнителния план царевица се очакват значителни доходи за компенсиране на загубите.

Последната оценка, направена на 5. VII. показва, че взетите мерки могат да помогнат да се покрият щетите, нанесени от лошите климатични условия. Но много труд и много напрежение са още нужни, за да се постигнат очакваните резултати. И преди всичко много умение от страна на специалисти и ръководители да организират така работата, че тя да бъде резултатна, успешна.

Марин МАРИНОВ

Поуки от една проверка

ДП „Транспред" е едно от онния предприятия, които всеки месец и тримесечие изпълняват плана по всички показатели. В ръководството и колективите на агенциите има стремеж към подобряване стила и метода на работа и затова резултатите се множат. Планът по приходите се преизпълнява с над 10 на сто. И въпреки това се срещат неблагополучия. Ето защо се извърши обследване и анализира не причините на някои слабости и неблагополучия в работата.

Установи се, че някои от ръководствата на агенциите не са се съобразявали с изискванията, залегнали в новия правилник за заплащане труда на работниците и служителите. Така приходите от агенция Дулово са начат високо изпълнение — 123 на сто, а приозводителността на труда расте с много малък процент. Едно несъответствие, което се отразява неблагоприятно на финансовите резултати на предприятието.

В наредбата по заплащането на труда в предприятието за т. г. производителността на труда се третира като един от основните показатели за премиране в края на отчетния период. Така че стремежът трябва да бъде не само да се изпълняват приходите, а и планът по производителността. Повечето бройки за отчитане резултатите трябва да бъдат за сметка на производителността на труда.

Анализът показа, че приходите се преизпълняват от тези дейности, които имат ниска рентабилност. А това са: ръчен труд, превоз с чужда жива сила и др., което се отразява в крайната сметка на печалбата. Направи се изводът, че за да се постигне по-голяма икономия на нормативния фонд работна заплата и повече премии в края на тримесечието, трябва да се преизпълняват приходите от тези дейности, които са по-рентабилни, като механизация, собствен моторен превоз, специална дейност. Така при товаро-разтоварната дейност по механичен начин рентабилността е 39,4 на сто, при собствения моторен транспорт — 21 на сто, а при ръчно товарене е само 5 на сто. Ръководствата на агенциите се убедиха с примери, че трябва да се търсят обекти за работа на механичните и превозни средства и да се преизпълняват приходите, но със същите бройки хора и механизми.

Установи се, че недостатъчно се използува капацитетът на машините, с което се оскъпяват услугите на товародателите. Слаб е бил контролът от страна на ръководството на агенциите и ръководителя на експлоатацията по обекти, където работят механичните и превозни средства. Има възможност да се удължи работният ден на машините. Особено през летния сезон, когато има много частни строежи. Към тези и други слабости, които се допускат при експлоатацията на автомобилите, сега се насочва вниманието на ръководството на предприятието.

На много обекти се работи по 5-6 дни и повече, без да се взема документ за извършената работа същия ден. Някои бригадири не изпълняват своето пряко и най-важно задължение. Всичко това затруднява финансовото предприятието и изплащането на заплатите се забавя.

По оформянето на документите — заявка, наряд, пътни листове и др. се разкриха редица нередности. Някои от документите се дублират и затрудняват отчетността. За да се съкрати излишната писмена работа, съкратихме и групирахме много от издаваните сметки за извършените услуги.

Оказа се, че в агенциите едни служители са много натоварени, например тарифьорите в Агенция — 1 в Силистра и в Тутракан, а на други работата не е достатъчна за уплътняване на работния ден. А това води до изкуствено напрежение, до допускане на грешки и т. н. Създава се излишна кореспонденция с товародателите за коригиране на грешките.

Този първи етап от проверката на организацията на труда разкри още много пропуски в работата на агенциите и същевременно показа, че макар предприятието да е усвоило досега много скрити резерви за увеличаване доходите, все още има и много неизползувани. За да бъдат количествените и качествени показатели още по-добри, ще продължаваме да извършваме такива проверки и икономически анализи за разкриване на неизползувани резерви.

Атанас ВИТАНОВ

За да имат машините дълъг живот

В държавното предприятие „Сортови семена" — Силистра, тътенът на големите семечистачни машини е нещо, с което случът на външния човек не свиква лесно. Грохотът те посреща още от входа и за миг те изпълва с напрежение. Разбира се през последните седмици напрежението тук е още по-голямо, защото са пуснати в действие и петте „Петкус гигант" — селектори с капацитет общо 36 тона зърно за две смени.

Днес дежурството по машините се води от механизатора Йордан Стоянов. Той се е превърнал целият на слух, за да следи огромния многотактов пулс на двигателите.

— От регулирането на машините зависи преди всичко качественото почистване на зърното за посев — пояснява този словоохотлив мъж, без да спира да развива с гаечния ключ някакъв болт...

От темата за капацитета и функционирането на селекторите разговорът изведнъж се прехвърли на въпроса за ремонта на инвентара — работата, която месеци наред е била първостепенна грижа на Йордан и колегите му Генчо Димитров и Христо Недялков.

— Грижата за машините от базите в Дулово и Тутракан също е наша. Сами разбирате, че това не е съвсем лека работа. Трябва своевременно да се проверя годността на всяка една част, всеки един детайл, за да се обезпечи нормална работа през времетраенето на кампанията...

От „Сортови семена" — Силистра с посевен материал се снабдяват почти всички кооперативни стопанства в окръга, а семена често се изнасят и на външния пазар. Малкият колектив на механизаторите в предприятието дава възможност чрез своите грижи за техниката семената да бъдат добре почистени и годни за посев.

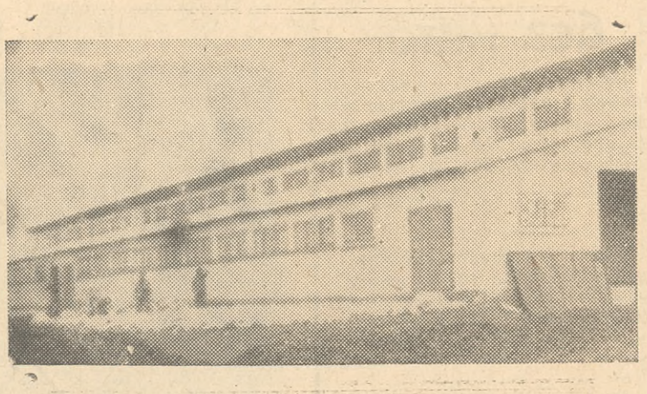
Не са тайна и някои новъведения, които са внедрени в семечистачната техника от самите механизатори. Най-голям ефект от тях има въвеждането на поточност в почистването на зърното от една машина в друга, посредством внедряването на специален ламаринен зърнопровод. Така ръчният труд по прехвърлянето на зърното става ненужен.

Голям ефект показва вече доста време и второто нововъведение, отнасящо се до подмяната на фабричните лагери с ролкови. Дълготрайността на тези части става по-голяма.

Не на последно място е и решението на механизаторите да подменят бронзовите сита на селекторите с такива, направени от неръждаема ламарина. Бронзовите по-бързо се поддават на деформиране от вибрациите и биват бракувани. Дълготрайността на ламаринените сита е вече неоспорим и проверен факт...

...Току-що е пристигнала нова товарна кола със зърно. Работниците припряно запренасват чувалите към вътрешността на помещението околовръст машините. Време за много дълъг разговор сега няма. Дежурният механизатор чувствува своя дълг. Може би затова гаечният ключ в ръцете му се задвижва по-бързо. Умората няма място в делниците на Йордан Стоянов и колегите му, които поддържат живота на сложните машини вече не една година.

Р. РУСЕВ

В ТКЗС с. Секулово е построен модерен краварник. В него ще се отглеждат 200 крави при висока механизация.

НА СНИМКАТА: Изглед от краварника.

Със завода растат и кадрите

За постоянно растящия и укрепващ млад колектив на завода за селскостопански машини в Дулово първите решителни крачки са вече направени. Това се вижда и от графически изразения план, поставен до самия портал на завода, където е показан с една постоянно растяща права линия не само обемът в близките две-три години, но и другите показатели.

С изменянето на фирмата от „РТС" в „ДМЗ" самочувствието на работещите тук хора е значително повишено. За това говори и фактът, че много предишни работници от промкомбинат — Дулово, преминават в завода. За работа тук изявяват желание и работници от други дуловски предприятия, постъпват и хора, както се изразява главният инженер Джевдет Чаушев, направо от улицата. Тези дни са приети 11 ученици. Тяхната професия ще бъде стругарството. С обучението им се е заел опитният стругар Идриз Кабов.

С увеличението на производствената програма расте и числеността състав. Само през времето на първото шестмесечие са постъпили над 80 работника. За първото полугодие при план 695 000 лв. е произведена продукция за 705 000 лв. В сравнение с първото шестмесечие на миналата година обемът се е увеличил с 42,4 на сто.

Лесно се набират хора за работа, но по-трудно се създават висококвалифицирани кадри, научна организация на труда и производството и т. н. Ръководството извършва проучвания и реконструкция. Към механичния и шлосерно-монтажния цехове се създава инструментален отдел, в който ще се изработват инструменти, матрици за машините, екипировка и т. н. Подготвя се помещение за заваръчен участък, друго за извършване на ковашко-пресовите операции и пр.

Получен е планът за научно-техническия прогрес на предприятието. По него висшестоящите организации предвиждат съществени технически усъвършенствувания на сенокосачките, предварителни проучвания за въвеждане на научната организация на производството, труда и управлението, но всичко това е в доста разтегливи срокове. А какво да се прави тогава?

И ръководството на завода решава със свои сили да реорганизира производствения процес за този междинен период от преминаване на предприятието от ремонтно-техническа станция в истински завод.

Още сега се решават частично въпросите по внедряването на отделни елементи на научната организация на производството, труда и управлението. Машините се групират по операции и възли. А машинният парк тази година значително се увеличи. Досега са получени 6 нови струг, 2 фрезмашини, 2 шестшпиндели автомата, една сто и шейсет тонна преса и т. н. Новите високопроизводителни машини пристигат по план и на всяка машина предварително е отредено място в цеха, като на още не открит елемент в таблицата на Менделеев. Със свои сили работници от технологичния отдел и ТРЗ извършват хронометражни наблюдения на всяка операция, на всеки възел при сегашните условия на завода и от началото на третото тримесечие ще бъдат въведени норми, изработени по научен път, съгласувани с условията и капацитета на машините. Това ще създаде известна прогресия в по-рационалното използуване на машините и труда на хората. А пред стоящите задачи са постоянно нарастване както на обема, така и увеличаване броя на произвежданите машини. В програмата на завода изработването на резервни части на селскостопански машини заема все по-малък дял. Дава се предимство на готови сенокосачки и силажокомбайни. Усвоява се нулева серия на сеносъбирачка СО—16Б. От този образец до края на годината ще бъдат произведени около 25 броя. През идната година ще бъдат произведени 1 000 сеносъбирачки СО—16 за комплектуване на трактор „Болгар—112", предназначени за износ в Румъния. Изпитва се и нов образец сенокосачка, която ще се използува и от тракторите „Беларус", „Зетор" и др. През идната година ще бъдат произведени 550 сенокосачки СО—16Б, и 500 броя СО—16 за комплектуване на новия малък български трактор ТК—224, производство на завод „Г. Димитров" — Русе.

Производствената програма се увеличава, заводът укрепва, с неговото укрепване израстват и нови хора в Дулово — заводските работници.

Михаил ТОМОВ

ПОЧТИ НЕПРИЯТНИ СЛУЧАИ

В силистренското кино „Москва“ прожектират такъв филм. Само че той се казва „Почти неприятен случай“. Ние вземаме множествено число, защото „почти неприятните случаи“ в Силистра са множество.

И така — почти неприятен случай е, че отидохме да гледаме този английски филм, помамени от интересното заглавие. Редник Ууд разрушава всичко, което му попадне под ръцете. А при разрушаването се получава трясък и киносалонът се изпълва със страхотна пукотевица. Знае се, че говорът и озвучаването се командуват от кабината на оператора. Този човек от кабината не помисли ли за ушните тъпанчета на кинозрителите. Говори се, че мнозина след филма са тръгнали да търсят ушен лекар.

Човек отива на кино за културна отмора, а излиза от киносалона грохнал и изнемощял — като че ли заедно с онзи редник Ууд е разрушавал самолети, коли и пр.

* * *

Пак във връзка с тишината искаме да зададем един въпрос. Почти неприятен случай ли е, ако тръгнеш вечер по центъра на града между преминаващите разхождащи се граждани и си пуснеш транзистора с пълна сила? Въобще, как мислите вие, културно ли е да се разхождаме с транзистори по улиците? За какво е изобретен транзисторът — да показваме на другите, че го имаме или пък с друга цел — да допълва приятната обстановка, когато сме на риболов или на излет?

Чудно ни е как още никой не е тръгнал по „гезмето“ с телевизора си. Но и това вероятно ще стане, когато у нас бъдат пуснати в продажба портативни телевизори.

* * *

Почти неприятен случай е и когато, завърнал се от работа, искаш да получиш своите законно полагащи ти се 6—7 часа здрав, отморителен сън, а на горния етаж някой до полунощ репетира на някакъв музикален инструмент. В общежитие „Албена“ например съществува някакъв самодеен джазов оркестър (нещо като „Щурците“), който дори до след полунощ свири и пее. Може би другарите се готвят за IX световен фестивал. Ако е така, молим да бъдем извинени. Целта оправдава безсънието, което се подарява всяка нощ на живеещите в това бекярско общежитие...

* * *

Почти неприятен случай, по наше мнение, е и когато в магазина ти претеглят развалено месо. Ето какво се случи преди известно време в големия магазин (супермаркета), намиращ се в центъра на Силистра. Непроучвайки достатъчно потребителското търсене, другарите от магазина получават по тяхна поръчка известно количество месо, което не са могли да продадат за 3—4 дни. Непродаденото месо бива прехвърлено на други магазини в града. Продавачът на магазина до автобусната агенция отказва да получи това намирисващо месо, но стоковедът Ат. Върбанов от ДТП му нарежда да го приеме. И човекът го приема и започва да го продава. Но гражданите не са лишени от обоняние, разбират, че месото е развалено и... около 60 кг месо е бракувано.

Тук възникват няколко въпроса, един от които е следният: знае се, че месото може да стои в хладилник не само 3—4 дни. Изводът е, че месото в супермаркета не е било добре съхранено. И ето ти те бе почти неприятен случай...

* * *

На кооператорите от с. Тарица почти всеки ден им се сервират почти неприятни случаи. Сервира им ги продавачката на единия от двата магазина. Името ѝ е Кулина Калистратова. Тази жена здраво удря в кантара. Известен е и един скандал в магазина. Главни герои на скандала са били Кулина и съпругът ѝ. Двамата съпрузи твърде успешно са се справили с неколцина клиенти.

Почти неприятни случаи има още много, но дали има съвсем неприятни, вие ще кажете.

СИМИЧ

Кръстьо НАДАРЛИЙСКИ

С ДУМИ

Кръстьо НАДАРЛИЙСКИ

В НОВИЯ АПАРТАМЕНТ

— Ало! Може ли един проект за отводняване?

Негостолюбивото село

Селото се казва Босна. И съвсем не е негостолюбиво, но ако Вазовият герой от разказа „Негостолюбиво село“ влезе в магазина на това село, ще се завърже приблизително следният диалог:

— Дайте ми тахан-халва!
— Няма.
— Тогава един пакет фиде.
— Няма.
— Юфка може би имате?
— И юфка няма.
— Подайте тогава един електрически котлон!
— Няма.
— Изглежда, тук продавате само басма?
— И басма няма.
— А нима само гвоздеи продавате?
— И гвоздеи няма. В Добротица има, но тук няма. Не ни доставят. В Добротица всичко можете да намерите.

Хюсеин РАСИМОВ
и кака „ОСА“

Епиграми

РАЗНИ ХОРА

Един държи на думата си.
друг — на сумата си...

Т. Р.

ПОЛЕВЪДКА

И тя веднъж дойде на къра —
на бригадира за хатъра.

Димитър СТЕФАНОВ

Хайде да се хванем на бас!

Оня ден ме срещна един стар познат — земляк. Не бяхме се виждали физиономиите близо едно десетилетие и наред с възклицанията, удивленията и цъкванията с език оня току ме подкача.

— Градски — вика, — Силистра станала неузнаваема. На цветни фотокартички съм я гледал, но нали съм си неверник, не вярвах, дорде с очи не видя:

— Сега убеди ли се? — питам го.

Оня клати глава и вика:

— Не ще и дума, но само едно е останало от онова старо време.

— Кое, бе приятел — подскачам аз, защото този израз ме жегва не на шега.

— Абе — вика, — сеирджиите не са се свършили още в града ви...

Тази дума „сеирджии“ много обичаше да я употребява моят баща. Той разправяше например, че на времето имало един малоумен. Когато веднъж се запалило селското землище, оня вместо да вземе кофата с вода, пляскал с шепи и крещял неистово: „Ей че топли тоз огън!“

— Че какви сеирджии са силистренци — питам го аз с повишено любопитство.

— Ами ето какви — отговаря ми моят познайник. — Чакам вчера до един от новите заслони на градската автомобилна мрежа. Практично нещо. Дъжд, да речем, вали, а гражданите на сухо, а когато хем чакат, хем решат да пийнат една студена бирички — ей ти го павилончето. Та докато чакам, дойде една група от подрастващото поколение и се хваща на бас. Едното вика: —Стената е здрава, но и с бос крак мога да я пробия... „Не не можеш“ — оспорваше му бабаитлъка другото. И задумкаха. Събраха се граждани. И така както гледаха как трещят и се огъват стените на автобусния заслон, започнаха да се хващат на бас. И за какво мислите. Ами че за това дали ще могат момчетата да разбият стените на новата постройка или няма да могат... „Малкият бъхти технически“ — подметна един солиден гражданин.—„Има силно фалцов удар. Не ми се вярва да изтрае стената, трябва да се засилва от бъгъл“—наставнически съветваше друг. И продължаваха да се хващат на бас. Междувременно стената от пластмасова плоскост не издържа и половината граждани загубиха баса. Младото поколение беше демонстрирало на практика възможностите си.

После гражданите огледаха опустошението на постройката и един, който имаше по-солидни по знания по строителните въпроси, констатира, че всеки един павилион струва около 3 000 лева и че в града имало вече шест такива доста повредени заслони за пъпиците, някои от които с павилиончета за бира и сувенири, и че Градският народен съвет се е охарчил за това мероприятие с повече от 12 000 лева.

—Ами ти — викам аз на моя земляк. — Ти защо не се намеси, бе човек. Защо не предотврати това злосторство, щом силистренци са сеирджии открай време.

—Ами че аз... аз...— заеква оня ми ти земляк.. Ами че и аз бях се хванал на бас.

Руси ШИМАБЕЕВ

Лафоризми

Не крийте явно тайните си!

* * *

Морето й е до колене; океана — до мини-жупа.

* * *

Между калките не се минава с чадър.

* * *

Той след всяко умозаключение задълго заключваще ума си.

* * *

Който действува от позиция на силата, отслабва позициите си.

* * *

Всяко нещо си има граници. И всяка граница — митница...

* * *

За да имаш основание, трябва да имаш основа.

Турхан РАСИЕВ

Половин час преди да си легне, захърка...

* * *

Най-хубавата подправка на едно ядене е гладът.

* * *

Попитали новопостъпилия работник:

— Какво най-много ти харесва в нашето предприятие?

— Обядът в стола — отговорил.

Иван ПЕТРОВ

Последното желание на един осъден на смърт било да обядва в ресторант. След обяда учтивият келнер изпратил нещастника с думите:

— И пак заповядайте!...

М. Х.

Първата стъпка на Гошко

Фейлетон

За първи път Гошко тръгна сам на пионерски лагер. Това бе първото му отделяне от семейното огнище, в което бдяха над него с голямата си любов мама баба, леля, кака и татко.

В навечерието на заминаването му баба измъкна своя обемист куфар, наследен от нейната прабаба. Тя започна да го пълни с крайно необходимите за Гошко дрехи — четири пуловера, ушанка, мерносови три четвърти чорапи и т. н., и т. н. — общо около 30 кг топли летни и зимни дрехи. Грижите на леля бяха на пръв поглед по-маловажни, защото тя като домашен „знахар“ екипира племенника си с най-необходимите медикаменти за оказване на първа медицинска помощ. Тук не липсваха и пчелното млечице за усилване, всички възможни витамини, йод, пеницилин, бинтове та дори и ампули с противозмийска отрова, поставени при специално извара на спринцовка в херметическа кутия. На мама остана най-лекката задача, а именно да амбалира хранителните продукти. В три кошници и два сака тя нареди: бисквити, мед, конфитюри, масло, сирене и още стотина вида крайно необходими продукти, с които би могла да се изхрани експедицията на „Кон-тики“ при още едно пътешествие. Накрая семейният съвет отдели сумата 40 лева, която бе връчена на Гошко за лични дребни разходи.

След като бяха направени последните свиждания с дружинните ръководители, които обещаха да треперят лично над скъпоценната мамина рожба и да дават информация ежечасно, когато биват повикани по телефона, всички близки с наведени глави, посърнали като при нещастен случай, тръгнаха подир Гошко към гарата, която беше на пет минути път. Двама пребледнели от тежестта носачи мъкнеха тежкия багаж, проклинайки своя незавиден занаят.

По време на тази покъртителна „процесия“ само в очите на Гошковата кака проблясваха дяволити пламъчета, от които всеки по-наблюдателен човек можеше да разбере, че тя крие някаква приятна тайна. А тази тайна беше само нейна и тя на никаква цена нямаше да я издаде. (След дълги уговорки с управлението на детските лагери, тя беше успяла да получи назначение за готвачка в същия пионерски лагер, в който отиваше братчето ѝ, и сега се готвеше тайно да го последва със следващия влак. Декизирана като готвачка тя щеше да бди най-отблизо над Гошковото драгоценно здраве. По този начин тя бе надхитрила всички, дори и своето лично безспокойство).

Ето как започна първата самостоятелна Гошкова стъпка в живота.

На добър час, скъпи сине, внуко, братко, племеннико и приятелю!

Митко БРЪЗИЦОВ

АНЕКДОТИ

— Странно, вие продавате само саксофони и револвери.

— Никак не е странно. Щом някой си купи саксофон, веднага идва съседът му и си купува револвер.

* * *

Дама отишла в полицията и заявила:

— Един мъж ме преследва през цялата вечер. Сигурно е пиян.

Полицаят внимателно се вгледал в жената и казал:

— И аз мисля, че е бил пиян.

* * *

Ядосан баща звъни в магазина:

— Изпратих момчето си да купи два килограма сливи, а то донесе в къщи само един килограм.

— Претеглихте ли сина си, когато се върна от магазина?

* * *

Директорът на училището повикал един ученик.

— Признаваш ли, че си написал на дъската: „Учителят по закон божи е магаре“?

— Да.

— Добре е, че казваш истината.

* * *

— Ще трябва да уволня шофьора си — казва на жена си директорът на една фирма. — Вече два пъти едва не загинах заради неговото невнимание.

— Дай му още един шанс скъпи — казва загрижено жена му.

* * *

Някакъв бъбривец се обръща към един философ:

— Обяснете ми каква е разликата между времето и вечността.

— Дори и да не скъпя времето си, за да ви обясня, на вас ще ви е необходима цяла вечност, за да разберете това.

от руски

Смях без мито

Разликата между камилата и човека е тази, че камилата може да работи цяла седмица, без да пие, а човекът може да пие цяла седмица, без да работи.

* * *

Синоним е дума, която писателят употребява, когато не му е известно как се пише необходимата дума.

* * *

Порядъчното момиче не тича след момчета. Нима някой е видял капан да тича след мишки?

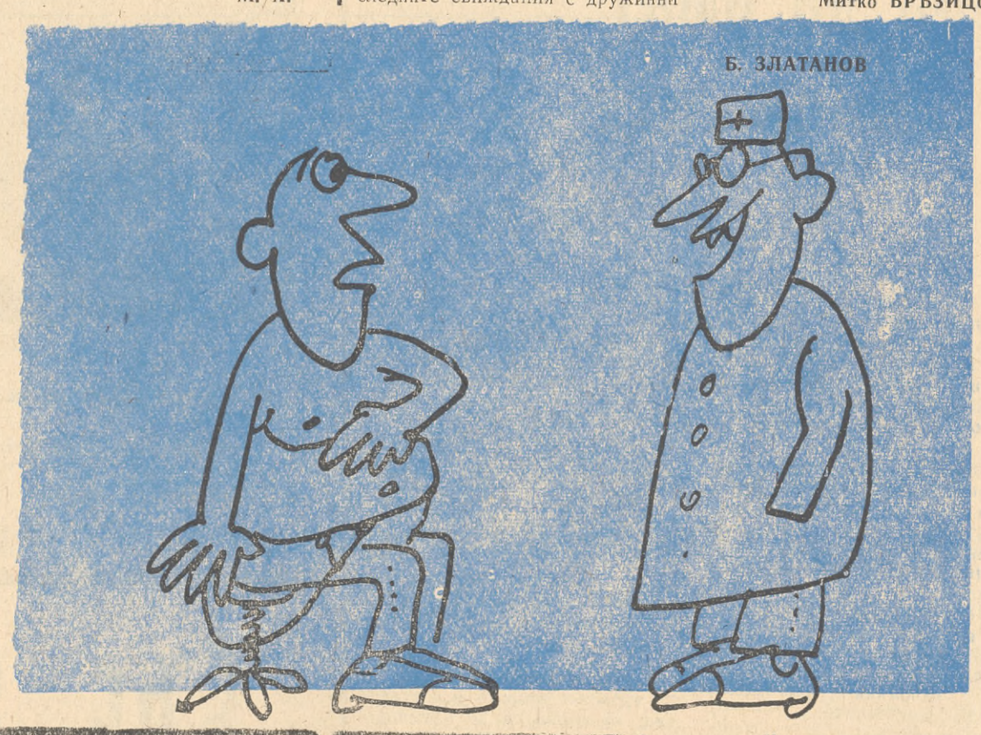
* * *

Да се почисти квартирата, това значи прахът да се премести от едно място на друго.

* * *

Глупости могат да се говорят, но не бива с тържествен тон.

Юлиан ТУВИМ
полски поет

Б. ЗЛАТАНОВ

— Като се пипам тука, доктоpе, ме боли.

— Няма да се пипаш, бе!

ОБЯВА

ДИП „Канцеларски машини“ — София, ремонт на пишещи и сметачни машини и калкулатори „Елка“ открива клон в гр. Силистра за извършване на горепосочените услуги. Уведомяваме учрежденията, предприятията и кооперативните стопанства, че могат да се отнасят за услуги при съответния клон, който се помещава в бившата стара поща до Дома на профсъюзите. Разполагаме с всички видове части за всички видове пишещи и сметачни машини.

За сведение на предприятията съобщаваме, че поддържането на машинния им парк може да става и чрез абонаментна система, подробности за която може да научите в съответния клон на телефон 39—13.

От администрацията

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

За по-качествен футбол по терените в окръга

Преди известно време в Силистра се състоя пленум на окръжната секция по футбол, в работата на която взеха участие председателите на физкултурните дружества от окръга, секретарите на общинските комитети на ДКМС, партийните секретари и председателите на ТКЗС. На пленума присъствуваха и другарите Шакир Шакиров — секретар на ОК на БКП, Николай Георгиев — заведущ отдел в ОК на БКП и др.

Доклад за състезателната 1967/68 година изнесе председателят на секцията Александър Жечев. Той подчерта, че през изтеклия период футболът в окръга има известно подобрение, личи стремеж за по-качествена и технична игра на отборите от „А“ и „Б“ окръжните групи. Подобрено е и съдийството. Но все пак има още много слабости да се преодоляват и на тях бяха посветени повечето от изказванията на присъствуващите. Те отправиха упрек към ръководството на секцията, че не проявява същата взискателност и към градските физкултурни дружества, както към селските. Иван Радев от Кайнарджа предложи мачовете да се играят само в неделя, за да се избягнат затрудненията с освобождаването на футболисти в събота и да се улесни превозът. Други другари изказаха своето недоволство от някои неточни свирения на съдиите и изказаха пожелание това нещо да става все по-рядко.

Никола Маринов — председател на съдийската колегия, говори за връзката между съдии, публика и състезатели, подчерта подобреното съдийство и мерките, взети за пресичането на грубостите и непристойните прояви, изтъкна значението на зрителите. Трябва да се направи така, че хората в черно да бъдат посрещани и изпращани от публиката и състезателите както подобава на хора от нашето общество.

Отношение взе и другарят Шакир Шакиров, който призова всички присъствуващи да организират и провеждат така футболните срещи в окръга, че те да се превърнат в истински празник на село.

Накрая пленумът прие нова наредба за първенството през 1968/69 година. Новото в тази наредба е учредяването на купи по спортменство, на отбор с най-добро комсомолско дружество, на най-добър реализатор, на най-добър съдия. С това пленумът завърши своята работа. Да се надяваме, че през новото първенство ще видим осъществени неговите решения по футболните терени на окръга.

Георги РАЙЧЕВ

Футболен турнир в чест на IX младежки световен фестивал

Физкултурният колектив при завод „Оргтехника“ заедно с комсомолското ръководство организираха футболен турнир между цеховете, който е посветен на Деветия световен младежки фестивал. В турнира взеха участие осем отбора, които бяха разделени на две групи — в първа играха отборите на административната, мебелния цех, механичния цех и цеха за размножителна техника, а във втора група участвуваха отборите на „Елка“ — I, „Елка“ — II, цех за метални изделия и инструменталния цех. Срещите в групите се играха по системата всеки срещу всеки и първите два отбора образуваха финалната четворка. След разгорещена борба най-добри се оказаха футболистите от цеха за размножителна техника, следвани от отборите на метални изделия и администрацията. Турнирът бе проведен в продължение на петнадесет дни и след завършването му на победителите бяха връчени награди. Хубавото на тази инициатива е, че бе подета и от комсомолските организации и физкултурните колективи от промкомбинат „Електрометал“, ТПК „Метал“, завод „Хром“ и други.

В. ДИМИТРОВ

Успехи на спортистите — кооператори

Неотдавна в Пловдив се проведе първата републиканска спартакиада по пет вида спорт на работниците от ТПК. Право за участие в това първенство придобиха първенците от зоните по различните видове спорт. Участвуваха над 400 състезатели—мъже и жени от 16 окръга. Силистренският отбор се представи със състезатели от кооперациите в града— „Метал“, „Дунав“, „Добруджанка“ и др. В състезанията по лека атлетика взе участие и наш отбор. От него добре се представиха Атанас Ников—заел трето място на 100 и 200 метра гладко бягане и Иван Гайдаров на 800 метра, класирал се пак трети. В щафетното бягане 4Х100 метра нашият отбор успя да заеме третото място. От жените добре се представиха Йорданка Райчева и Анка Николова, които заеха шестото място в дисциплините 100 и 200 метра гладко бягане.

В крайното комплексно класиране нашият отбор зае осмото място.

Т. ДЕЧЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 85 (1402) | Вторник, 23 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Прибират фасула

За 180 дка фасул трябваше да се грижат полевъдите от с. Падина. Те окопаха навреме посева. Навреме започнаха и прибирането на узрелия фасул. Само за 2 дни те завършиха тази работа.

Въпреки сушата, планираните добиви ще бъдат достигнати. За това подсказват първите резултати от вършитбата.

Овършаното бобенище се събира и окупява за храна на животните.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Солидарност с Виетнам

В ДНИТЕ пред Деветия световен младежки фестивал за солидарност, мир и дружба младежта от окръга осъществява многобройни инициативи. В петък вечерта в село Окорш се състоя многолюден младежки митинг по случай откриването на „Седмицата за дружба с Виетнам". Освен комсомолците от трите села на общината присъствуваха и много кооператори. Скъпи гости бяха тримата виетнамски студенти Бинк Нгок Нгуен, Хунг Ши Нгуен и Шинк Ван Нгуен, учещи се във Висшия институт по механизация и електрификация на селското стопанство в Русе.

Митинга откри секретарят на общинския комитет на Комсомола Борис Недков. Той даде думата на Георги Димитров, секретар на общинския комитет на Партията, който прочете доклад за борбата на виетнамския народ срещу американските агресори. Докладчикът изрази още веднъж горещата подкрепа на младежта и населението от общината към героичния виетнамски народ, който се бори за своята свобода и независимост.

С голямо вълнение беше посрещнато изказването на виетнамския студент Бинк Нгок Нгуен, който говори за смелите битки на своя народ против американската военщина, дръзнала да покори свещената земя на виетнамците. Той благодари за братската подкрепа на българския народ и на неговата младеж към борбите на Виетнам и твърдо вярва, че скоро над виетнамската земя ще има спокойствие и мир.

Участниците в митинга изпратиха протестна телеграма до посолството на САЩ в София, с която настояха да бъде по-скоро прекратена мръсната война във Виетнам.

На виетнамските студенти бяха връчени много подаръци от общинския партиен комитет, общинския комитет на Комсомола, общинския народен съвет, управителния съвет на кооперативното стопанство и др.

* * *

На комсомолците от промкомбинат „Камъшит" гостуваха тримата виетнамски студенти, където бяха сърдечно посрещнати от комсомолците. Те се запознаха с цеховете на предприятието. На среща та с членовете на заводския комитет на Комсомола те разказаха за борбата на виетнамските младежи против американците. Върчени им бяха много сувенири и цветя.

Младите производственици от ДМЗ „Стомана" също разгозаряха с тримата виетнамски студенти. Те им разказаха за работата на завода и на комсомолците за получаване на повече продукция и за предфестивалната си дейност.

И младежите от завода за металорежещи машини имаха възможността да слушат вълнуващия разказ на своите нови приятели от Виетнам за прогонването на американските злодеи. Навсякъде се чувствуваше другарската подкрепа, дружбата и взаимопомощта между младежта на България и Виетнам.

Вълчо РАДЕВ

ЗА СРОЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЕ

На своето последно заседание оперативната комисия за борба със сушата и за компенсиране на загубите констатира, че по изпълнението на редица задачи работата в областта на селското стопанство върви добре, но на фона на общите успехи съществуват и известни слабости. В болшинството от кооперативните стопанства сламата е извлечена от блоковете и съхранена. На места обаче съществува явно подценяване на този въпрос. Въпреки че жътвата завърши преди повече от седмица, ТКЗС Алфатар, Алеково, Иширково, Сребърна, Срацимир, Кайнарджа, Голеш, Средище, Тутракан, Зафирово, Добротица и Мерден имат да прибират слама от още по няколко хиляди декара.

На много места след прибирането на сламата из блоковете остават разпилени купчинки. Обикновено явление е те да не се прибират, а да се заоряват от тракторите. С това стопанствата понасят излишни загуби.

За явно подценяване на този въпрос говори фактът, че в землището на с. Долно Ряхово един блок бе изоран без сламата, определена за балиране със сламопресоподбирач, да бъде прибрана.

Комисията констатира, че в много стопанства се допускат слабости и по съхранението на сламата. На места тя се извлича на края на блоковете, без да се натрупва веднага на купи. А на други се прави на малки и недобре оформени купи, които при по-голям валеж ще погълнат влага, която ще причини тяхното загниване. Такава слабост е допусната в ТКЗС Айдемир и някои други стопанства.

Окръжната комисия поставя задача пред всички ръководства на стопанствата така да организират работата си, че най-късно до 28 юли да приключат с окончателното прибиране и съхранение на наличната слама. Там, където купите са лошо направени, да се вземат мерки да се дооформят, за да бъдат добре запазени от валежите. Балите да се натрупат на големи камари и да се покрият със ситна слама.

Един от важните резерви в борбата за компенсиране на загубите от сушата и за осигуряване на по-доброто изхранване на животните през зимата е съхраняването на листников фураж. Най-благоприятното време за това е месец юли. Съхраненият през юли листник съдържа повече хранителни вещества от съхранения през август. Това налага стопанските ръководства да организират работата така, че най-късно до средата на август изпълнението на тази задача окончателно да приключи.

От предвидените 53 000 куб. м листников фураж досега са приготвени около 10 000. Някои стопанства, като ТКЗС Попина, Старо село, Зафирово, Малък Преславец и Мерден, все още не са започнали работата по изпълнението на тази задача. А стопанствата в Алфатар, Сребърна, Срацимир, Секулово, Голеш са едва в самото начало и имат приготвени не повече от по 100 куб. м.

В някои кооперативи, като ТКЗС Ситово, Малък Преславец и други, работата по прибирането на листниковия фураж е все още в сферата на преговори и уточнявания с горското стопанство. А в ТКЗС Попина считат да привършат с другите задачи и едва тогава да започнат изпълнението на тази.

В основата на всички тези причини обаче лежи подценяването на въпроса за листниковия фураж. Иначе не може да се обясни фактът, че други стопанства като ТКЗС Добротица, Сокол, Айдемир, Белица и Главиница успяха навреме да уредят взаимоотношенията си с горското стопанство, да изпълняват в срок останалите задачи и същевременно да натрупат значителни количества листник.

Окръжната комисия констатира, че почти в целия окръг листниковият фураж се прибира и съхранява неправилно. Секат се твърде едри клони, както става в ТКЗС Сокол, Добротица и на други места. Изсушаването става неправилно, а купите, които се правят, са застрашени от намокряне при валежите. Необходима е активната намеса от страна на кооперативните ръководства и на специалистите от ОКС и ОНС за преодоляване на тези слабости.

Важна задача в момента е прибирането на тютюна. На тази култура се разчита твърде много за компенсиране на част от загубите, нанесени от сушата. Проверките обаче показват, че на места се подценява бързото прибиране и съхранение на готовите листа. Особено очебийни са примерите в ТКЗС Кали петрово, Окорш и в други стопанства. На места тютюнът е нападнат от трипс. Това влошава качеството на продукцията.

Нужно е да се вземат сериозни мерки за борба с трипса, както и за бързото прибиране и съхранение на готовата листна маса, за да не се допускат излишни загуби за стопанствата.

Добре е организиран в окръга износът на домати. При план да се изнесат 6 000 т до днес са изнесени 3 900 т. В някои стопанства обаче изпълнението на тази задача изостава сериозно. Така например ТКЗС Нова Черна при план да предаде 800 т е изнесло само 300 т, а ТКЗС Сокол вместо 400 т само 140 т. Изостават също стопанствата в Тутракан, Зафирово, Белица, Средище и Ситово. Необходимо е да се създаде много добра организация по изпълнението на тази задача. Продукция навсякъде има. Нужно е тя да се прибира навреме и да не остава да се похабява.

Задачата по отношение износа на доматите е стопанските ръководства така да организират своята работа, че най-късно до края на месеца да бъдат предадени предвидените 6 000 т домати за външния пазар.

Към тези въпроси Окръжната оперативна комисия за борба със суша и за компенсиране на загубите реши да насочи вниманието на селскостопанските ръководители и специалисти, като ги задължава да вземат не забавни мерки за отстраняване на всички съществуващи слабости.

Трудът не стихва

Жътвата на есенниците в бригадата на с. Светослав завърши преди десет дни. Трудовото напрежение в полето обаче не стихва. Напротив, с всеки изминат ден то се засилва. Сега на площадката се почистват последните количества зърно. Голямата механизация, която съществува тук, позволи само трима човека да обработят всичкото зърно на бригадата.

Сламата усилено се изнася от блоковете с волокуши. В изпълнението на тази задача участвуват механизаторите Тодор Димитров и Атанас Стойчев. Нощно време те изорават освободената площ. Досега в бригадата е изорана дълбоко оран на повече от 1 000 дка.

В бригадата работи и една балировачна машина. Тя се управлява от механизатора Георги Великов. Досега са балирани 120 т слама. Готовите бали се изнасят веднага в стопанския двор, където се трупат на камари.

Но най-важната задача всички считат подготовката на есенната сеитба. Механизаторите се стремят да наторят и изорат висококачествено всички освободени площи. Те подготвят и техниката за предстоящата кампания. Целта им е да направят всичко възможно, но да посрещнат 25-годишнината от Деветосептемврийската победа с недостигнати досега високи добиви от есенните посеви.

Георги МАРИНОВ

НЯМА ДА ОТСТЪПЯТ ПЪРВЕНСТВОТО

РАННО ЮЛСКО УТРО. Между крайните къщи на с. Казимир върви висок мъж. Това е звеноводът Крум Георгиев. Той почуква на вратата на всеки дом и назовава стопанките им:

— Хей, Стояно... Бойке... Ивано! Днес ще берем тютюн в „Кал буртията". Хайде! По-бързо се стягайте...

След малко по прашния селски път се занизват хората от трето звено. До блока е близо. Ей там зад хълма е зеленото островче на тютюна. Щом стигнат до първите редове, стопаните оставят някои от дрехите си, обличат се в по-вехтички премени и се загубват сред буйналите растения. Та тютюнът е израснал повече от метър! Над него се белеят само забрадките на жените. Те сръчно закършват лист след лист. Когато листата в скута им натежеят, тютюноберачките се привеждат към редовете и броят на купчинките расте с всяка изминала минута.

— Обирайте и повалените стебла — забелязва звеноводът. — Какво ще стане, ако ги изоставяме? Нали трябва да се компенсират загубите от сушата!

Думите на Крум карат хората да се оглеждат. Да не отминават нито едно стебло, нито един зрял лист.

След малко над полето се разнася песен. Подхващат я младите, но и по-възрастните не изостават. Сипват се шеги, закачки и времето неусетно лети. Слънцето пилее жарки лъчи. Ръцете на хората лепнат. Тютюневият аромат става по-тежък, по-осезаем.

— Достатъчно за днес! — провиква се Крум. — Започвайте да товарите!

Берачите пълнят една, две каруци. Когато всичко е готово, те поемат обратния път към стопанския двор. Тук, под голям навес, разтоварват листата и започва втората фаза на работата им през този ден: низането.

Под сянката на навеса е приятно. Отново лумват незавършените разговори. Иглите проблясват в сръчните ръце.

За звеното броят на низите достига вече 1 600. То запазва първенството си в бригадата.

Хората на Крум Георгиев ще се трудят така, че да устоят първото място, докато се прибере и последният тютюнев лист.

Симеон КОЛЕВ

Комсомолките от звеното на Ибрям Мехмедов берат домати за износ.

Да бъде защитен социализмът в Чехословакия!

Трудещите се от град Силистра посрещнаха с голямо задоволство писмото на Централните комитети на комунистическите и работническите партии на България, Германската демократична република, Полша, Съветския съюз и Унгария до ЦК на Чехословашката комунистическа партия, прието на срещата във Варшава. По предприятия, учреждения и квартали се състояха събрания, на които комунисти и безпартийни изразиха своята тревога от антисоциалистическите елементи, които искат да подкопаят устоите на социалистическия строй в Чехословакия.

На събрание в Държавното промишлено предприятие „Електрометал" работниците разгледаха писмото на братските партии на петте социалистически страни и се солидаризираха с изводите и оценките, направени в него. Те изказаха своето безпокойствие от антисоциалистическата кампания, която сега се развиря в Чехословакия и е насочена към реставрация на буржоазния строй. Изразиха своята увереност, че братската Чехословашка комунистическа партия няма да допусне това.

Събрания за разглеждане на писмото до ЦК на Чехословашката комунистическа партия, изпратено от ръководствата на комунистическите и работническите партии от петте социалистически държави, бяха организирани в ДИП „Добруджа", завод „Хром" ДСП „Винпром", ДМЗ „Стомана", ДП „Техноснаб", Българска народна банка, в първа квартална партийна организация и на други места. Навсякъде работниците подкрепят единството и загрижеността на комунистите от социалистическите страни по повод събитията в Чехословакия, които контрареволюционерите се стараят да използуват за осъществяване на своите пъклени замисли.

Трудещите се от Силистра считат, че работническата класа на братска Чехословакия и нейната Комунистическа партия няма да допуснат да бъдат унищожени социалистическите завоевания в страната, за които са се борили и загинали най-достойните сини нове на народа.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ПРЕГОВОРИТЕ В ПАРИЖ

Перспективите за започването на истински преговори, насочени към разрешаването на виетнамския конфликт, са напълно блокирани от условието на американската делегация — виетнамците да „заплатят" за окончателното прекратяване на бомбардировките срещу Северен Виетнам. Преговорите в хотел Мажестик се влачат вече два месеца безрезултатно поради това искане, което Вашингтон знае много добре, че е абсолютно неприемливо за ДР Виетнам.

Сред парижките наблюдатели съществува подозрение, че американската делегация е инструктирана да води тактика на увъртания и протакания до началото на август. Тогава президентът Джонсън възнамерява да направи нов драматичен „миролюбив" жест, за да повлияе на предстоящите избори. След това, към края на октомври, той ще покаже, че е постигнат някакъв, разбира се, мним напредък, с което ще иска да намекне, че мирът е вече близък, ако същият екип остане начело на американското правителство.

Десетки хиляди убити и осакатени американци и виетнамци са цената, която ще бъде заплатена за това, което започва вече да се очертава като предизборна маневра. Изглежда, че мирното разрешение е последното нещо, което Джонсън желае. Въобще сегашната тактика на САЩ удивително наподобява тактиката, използувана в началото на преговорите в Панминджон за прекратяване огъня в корейската война. И в двата случая Вашингтон използува едни и същи аргументи. Но както тогава американските делегати трябваше да отстъпят от своите абсурдни позиции и да започнат истински преговори, така и в сегашните парижки преговори те ще бъдат заставени да се откажат от своето абсурдно искане. В отговор на това искане ръководителят на виетнамската делегация на парижките преговори Суан Туй заяви: „Виетнам е една страна и виетнамският народ е един народ. Никой няма правото да ги разделя и никой не може да ги раздели. Виетнамският народ не предизвика САЩ, нито пък нанася вреди на американските граждани от другата страна на Тихия океан. Но тъй като САЩ извършиха агресия срещу Виетнам, всеки виетнамец има правото да воюва срещу тях навсякъде, във всяка част на любимата му родина. Това е свещен, неотнимаем дълг. Ето защо настоявам по силата на този факт, САЩ да преустановят агресията, без да искат „реципрочност, въздържание от двете страни или взаимна деескалация".

Колкото по-дълго американците отлагат истинските преговори, толкова повече се влошава тяхната позиция на преговорите, тъй като военното и политическо положение в Сайгон става все по-неудържимо за тях. Режимът на кликата Тхю-Ки се разпада. Единствените елементи на този марионетен режим, които все още функционират, са репресивните органи — армията и полицията — но дори и те са раздирани от вътрешни противоречия.

Новогодишната офанзива и операциите като тази на обкръжаването и завземането на американската база Кхе Сан разкриха още веднъж силата и боеспособността на южновиетнамските освободителни сили, подкрепяни от народа на Южен Виетнам. През октомври 1967 г. американският командуващ генерал Уестморленд предсказваше, че силите на ФНО не биха могли да действуват в единици по-големи от тези на батальон. Но само след няколко дни тези сили атакуваха неговите войски на дивизионно равнище. От този момент генерал Уестморленд не можа вече да си върне инициативата.

Ето защо сега американските представители са в Париж. Ако американците можеха да изтръгнат инициативата и да я задържат, те никога не биха дошли в Париж за преговори с виетнамците. Инициативата отдавна се намира в ръцете на Фронта за национално освобождение на Южен Виетнам и вече никой не може да му я отнеме.

Пътят към мира във Виетнам обаче не ще бъде открит, докато не бъдат преустановени безусловно всякакви военни действия на САЩ срещу ДРВ.

СЪОБЩЕНИЕ

на Окръжен отдел „Статистика" — гр. Силистра за резултатите от изпълнението на държавния план за развитието на народното стопанство през първото шестмесечие на 1968 година в Силистренски окръг

Изтеклото шестмесечие се характеризира с нови успехи в изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП за интензивно и ефективно развитие на икономиката, въпреки трудните условия, настъпили в резултат на продължителното засушаване.

I. Промишленост

Промишленото производство продължи да се развива с бързи темпове. Държавните и кооперативните промишлени предприятия произведоха с 5 900 хил. лв. или с 15,9 на сто повече промишлена продукция, отколкото през първото полугодие на миналата година. Постигнатият ръст се равнява на произведената през полугодието продукция от завод „Оргтехника", ЗММ и завод „Хром", взети заедно.

Независимо от това, постигнатият темп на прираста през полугодието е по-нисък с 1 пункт от предвиденото по народностопанския план.

Развитието на промишленото производство през изтеклото полугодие не бе съпроводено в достатъчна степен с влиянието на интензивните фактори, като по-голямата част (70 на сто) от прираста на продукцията бе получена за сметка на повишения брой промишлено производствени работници и само 30 на сто бе получена чрез увеличаване производителността на труда.

Високи темпове на нарастване на производството постигнаха предприятията на държавната промишленост, като предприятията на местната промишленост достигнаха 23,2 на сто ръст, държавните предприятия на централно подчинение — 16,2 на сто, а кооперативната промишленост има само 5 на сто ръст.

Нарастването на производството през първото полугодие на 1968 година в сравнение със същия период на 1967 година по предприятия е както следва:

ПРЕДПРИЯТИЯ	Изпълнение от началото на 1968 г. в % към същия период на 67 г.
I. ДЪРЖАВНА ПРОМИШЛЕНОСТ вс (а плюс б)	117,7
а) НА ЦЕНТРАЛНО ПОДЧИНЕНИЕ	116,2
1. ДМЗ „Стомана"	107,0
2. ЗММ	155,7
3. Завод „Хром"	110,3
4. ЗГУ „Терма"	167,9
5. ДИП „Текстилни влакна"	109,5
6. ДИП „Добруджа"	95,1
7. ДИП „Липа"	131,4
8. ДИП „Дунав"	101,6
9. ДПЗХ „1 май"	82,2
10. ДСП „Млекопреработване"	102,9
11. ДСП „Родопа"	101,3
12. ДСП „Винпром"	31,6
13. ДСП „Булгарплод"	109,9
14. Строит. промишлено предприятие	119,3
15. Завод за почвообработв. машини	142,4
16. РТС — Тутракан	160,3
17. Държавен екарисаж	116,0
18. Горско стопанство — Силистра	102,3
19. Горско стопанство — Тутракан	109,4
20. Горско стопанство — Дулово	74,3
21. Завод „Оргтехника"	391,6
22. Керамична фабрика	99,0
б) МЕСТНА ПРОМИШЛЕНОСТ	123,2
23. Промкомбинат „Текстил"	115,0
24. Промкомбинат „Камъшит"	128,8
25. Промкомбинат „Дръстър"	106,8
26. Промкомбинат — Тутракан	95,9
27. Промкомбинат — Дулово	116,1
28. ДПП „Електрометал"	167,3
II. КООПЕРАТИВНА ПРОМИШЛЕНОСТ	105,0
29. ТПК „Дунав"	97,2
30. ТПК „Метал"	116,2
31. ТПК „9 септември"	119,9
32. ТПК „Добруджанка"	115,0
33. ТПК „Съединение"	95,8
34. ТПК „Нов живот"	103,2
35. ТПК „Домостроител"	103,8
36. ТПК „Прогрес"	107,1
ОБЩО ЗА ОКРЪГА:	115,9

(Продължава на 3-та стр.)

БЪЛГАРИЯ, ФЕСТИВАЛЪТ, ВИЕТНАМ

ОЩЕ ОТ ПЪРВИЯ ДЕН — 28 юли — фестивалът ще отбележи солидарността на световната младеж с народа и младежта на Виетнам. А вторият ден изцяло ще принадлежи на солидарността. В девет часа сутринта ще започнат митинги в резиденциите на всички делегации и ще се открие акция за събиране на подписи от организациите, участнички във фестивала, под специален призив „За солидарност с Виетнам". Един час след това ще започнат масови трудови акции, средствата от които ще се включат в международния фонд за Виетнам. В Двореца на пионерите ще манифестират деца от много страни като израз на дружбата им с техните малки виетнамски приятелчета. Българските пионери ще поднесат подаръците, които ще бъдат изработени за виетнамската делегация. А върху асфалтовите „платна" чувствителните пръсти на малките художници ще се състезават за най-хубава рисунка на тема „Солидарност с Виетнам". Малките стихотворци и авторите на картини и произведения, посветени на тази тема, ще участвуват в специалния конкурс и в изложбата.

През целия ден в София и окръга пратениците на виетнамската младеж ще участвуват в срещи с българските младежи от заводите, предприятията и кооперативните стопанства на окръга, с делегациите на фестивалните страни.

В централното фоайе и в аулата на Софийския университет „Климент Охридски" ще бъде открита международна изложба от фотоси, рисунки и плакати за солидарност с Виетнам и ще бъде връчена наградата за най-доброто произведение на тази тема.

Следобедът ще започне с прожекции на филми от и за Виетнам ,а малко по-късно започва и митингът за връчване на подаръците и материалната помощ, събрана от националните подготвителни комитети за Виетнам.

И може би един от най-интересните моменти през този ден ще бъде срещата между младите американци и виетнамци в аулата на университета.

Вечерта на площад „9 септември" факелното шествие ще се превърне в начало на тържествения митинг, който още веднъж ще подчертае съпричастността на младежта с проблемите на виетнамските приятели. След митинга — международен концерт на площада и още 16 тематични концерта за солидарност. Приходите от тези концерти ще отидат в същия виетнамски фонд.

Във форума по международна политика доклади ще изнесат представители на ДР Виетнам и Южен Виетнам, а в най-голямата университетска аудитория участниците във фестивала ще се срещнат с видни обществени дейци, активни участници в движението за солидарност с Виетнам. И киносфестивалът ще започне с филмова програма на тази тема.

Един само ден — и колко много прояви на братска подкрепа и готовност за единодействие в името на голямата цел — мир във Виетнам.

По време на своя престой виетнамските другари в срещи с представители на Международния подготвителен комитет, на Националния подготвителен комитет и на Централния комитет на Комсомола обсъдиха всички въпроси, свързани с Виетнам и фестивала. Уточнена бе програмата за изпращането на ешелон за Виетнам, с който ще бъдат отправени всички подаръци и материална помощ на световната младеж за сражаващия се народ. Взе се решение в края на фестивала да се свика специална конференция за Виетнам, в която да участвуват представители на всички младежки организации.

Виетнамските другари благодариха сърдечно за вниманието и участието на световната младеж и на нашия Димитровски комсомол и изказаха своето одобрение на програмата. Те потвърдиха готовността си да изпратят внушителна делегация — почетен гост на фестивала.

Международният подготвителен комитет за фестивала придава голямо значение на световната кампания за солидарност с Виетнам, предприета от СФДМ. Тази инициатива се превръща в център на младежкия софийски форум. Към нея се присъединиха милиони млади хора. Митингите за солидарност в Берлин и Париж са достойни събития за тази кампания. Младежта от много страни изразява своята солидарност с виетнамските приятели чрез митинги, протестни акции, демонстрации, събират се средства и материални помощи за Виетнам. В акцията за продажба на марки на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам се включиха милиони млади хора. В началото на фестивала ние ще узнаем точния брой на продадените марки и размера на събраните средства. По време на младежката среща представителите на Виетнам ще получат събраните подаръци — велосипеди, медикаменти, дрехи и др. Българските младежи ще изпратят 4 000 костюма, 60 мотопеда, 1 санитарен автобус и 1 линейка.

Съветските младежки организации са решили да поемат грижите и да заплатят пътните разходи на младежките делегации от Демократична република Виетнам и от Южен Виетнам.

И няма съмнение — това личи от самата програма, на всяка конференция, свободна трибуна ,колоквиум, семинар, дискусия темата за Виетнам ще заеме своето място. Защото не може да се говори за правата на човека и на гражданина, за правата на младежта и да не се засегне най-невралгичната точка от нашата планета.

Стана ни известна и една малка тайна на виетнамските приятели — те ще носят като сувенири различни предмети, изработени от частите на свалени американски самолети. Като символ и като предупреждение.

Борис ДИМИТРОВ

Комсомолките Добра Пенева и Марийка Янкова от село Калипетрово берат праскови.

СПЪТНИЦИТЕ НА ЮЛИЯНА

ОЩЕ СЕ ЧУДЯ кое повече вълнува и занимава Юлияна Кирякова, техник по семепроизводството в Държавната сортоподържаща станция в Силистра. Може би народната песен или пък поезията. Нейните приятелки биха казали, че народната песен. А тя самата и сега не може да определи. Но като че ли нейният първи вечен спътник е народната песен. Нали той преди три години я доведе и до тукущо създадения ансамбъл за добруджански песни и танци при Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите.

Преди години Юлияна завърши селскостопанския техникум. И постъпи на работа в станцията. Тя познава всички работници още от малка. Родена е в нея. Не е пропущала нито една лятна ваканция да не работи заедно с майка си в лозаро-овощарската бригада. Пък и след завършването на техникума близо две години работи при лозарите и овощарите. И само колко песни е научила от работничките! И от тях житейските истини е опознала. Тези умни и работливи българки са й вдъхвали твърдост и уважение към земята, към всичко родно.

— Как ми се иска да прилича на Гергана — казва Юлияна. — За мене тя не е просто литературен герой, а постоянен стремеж към физическа красота и нравствен ореол. Символ на всичко българско. И не са прави онези мои приятелки, които мислят, че идеализирам нещата. Аз искам да вярвам на хората от полята. Те са с най-силните характери, нали?

Две години работи с лозарите. Но това не бе пречка за задочното й следване по икономика на селското стопанство във Висшия селскостопански институт „Георги Димитров" в София. Наесен ще бъде в трети курс. И колкото да е изморена от работа, намира време всякога да попрелисти страниците на дебелите учебници и книги, да се подготвя за изпитите. Е, понякога умората е натежавала, но волята за утоляване на жаждата за повече знания винаги е надделявала.

Като техник по семепроизводството Юлияна работи отскоро. Ала и тази работа й се вижда твърде интересна. И отговорна. Особено през тази година, когато сушата създаде толкова много трудности на стопаните. Колко пъти е поглеждала с угрижен поглед към повехналите листенца в опитния участък и е дотичвала да донесе вода, за да ги съживи! Нали за растенията в опитните семенни участъци се нужни по-големи грижи?

Като участничка в ансамбъла за добруджански песни и танци Силистра Юлияна е делегатка на Деветия световен фестивал на младежта и студентите. Тогава сабили репетициите, трудно си спомня. Но всякога, когато крачвала прага на репетиционната зала с едно голямо желание. Защото трябва да се представят добре по време на концертната програма. Щастливият може би хората от свят.

— На фестивала ще чуем изпълнители на народни песни от много страни. И желанието ми е да бъде да се запозная с тях. Защото би и фестивалът да бъде най-интересният миг в живота ми?

... Казват, че всеки човек има спътник в живота. Спътникът на Юлияна си има два спътника —народната песен и поезията. Ала и двата са почти близки. Единият подхранва другия. Поне при нея е така.

Вълчо РАДЕВ

Надеждно и вярно начало

КОГАТО ми казаха, че средната възраст на работниците от ДИП „Липа" е двадесет между 21 и 22 години, не повярвах. Оказва се, че това е едно от най-младежките предприятия в града, в което вдъхновените ръце на младостта се чувствуват навсякъде. И не случайно комсомолците от „Липа" развиват дейност, която заслужава едно по-сериозно внимание. Разбира се, и в богатия, многопосочен процес на повратите една са започнали да навлизат и настъпилото оживление след конгреса в тяхната работа е плод не само на такава стеклите се обстоятелства, но и една необходимост от нещо по-ново, по-голямо и по-хубаво.

Петдневната работна седмица в предприятието създаде условия за развиване на редица полезни инициативи в двата почивни дни. Излетите до „Каракуз", „Памук кулак", до лобни места на загинали антифашисти са залегнали в плановете на всички дружества и комсомолски групи. И не само са залегнали, но и повечето са направени. Интересно е съревнованието, което са сключили двете комсомолски организации от „Липа" и „Доброруджанска мебел" от Толбухин, съревнование не само по производствените показатели, но и по комсомолската работа. Двете организации са се срещнали на „неутрален" терен — в Мадара, отчели са съревнованието, обменили са опит, дори спорни състезания са си провели, след това разгледали музея в Мадара, мебелното предприятие в Шумен „Август Попов", което е едно от най-модерно обзаведените предприятия в страната, и въобще доста неща оползотворили и научили комсомолците от срещата с толбухинските си колеги.

Едно ново явление се утвърждава все повече в организациите в града — търженото приемане на новите работници за членове на работническите колективи. В „Липа" на младите работници се връчва книжка — паспорт за член на работническата класа, директорът на предприятието инженер Маринов говори за историята и успехите на колектива, стари работници разказват за създаването и пътя, който е изминат от предприятието, за още по-големите му перспективи и от този тържествен момент новопостъпващият става член на колектива. Този тържествен ритуал си има своето положително въздействие — още от първите дни внушава уважение и респект и недвусмислено подчертава значението на влизането в голямото работническо семейство. А в това семейство ролята на Комсомола става все по-значителна.

За да може дейността на комсомолските дружества да се координира и съсредоточи по-добре, трите дружества се обединиха в две, а в същото време се увеличи броят на комсомолските групи. Сега в завода съществуват 14 комсомолски групи, като всяка си има актив от трима човека, планове, дневници, дейност. Работата по групите като най-малки организационни единици се оказва сполучлива и комсомолците лесно се обединяват в един малък и сплотен колектив. И с тези колективи вече се върши работа — като се започне от излетите в събота и неделя и се свърши с участието им в карнавала, в празника на река Дунав, в различните спортни състезания. А самите комсомолци сега ще проведат спартакиада по футбол, волейбол, лека атлетика, шах и пр. Затова и някои жертвуваха свободното си време и пренастиха волейболната площадка на по-удобно място в двора на завода.

Все пак въпросът със спортната материална база далече не е разрешен при тях и те трябва да положат доста усилия, за да създадат нормални условия за спортуване. Но не е само този въпрос. Някак си не особено здравословно е подхванат и проблемът за патриотичното възпитание, а и предфестивалната дейност не е кой знае каква. Но всичко не може от един път да стане, а, както казахме и в началото, комсомолците решават и важни производствени задачи в общото преустройство на предприятието.

Оживлението в работата на комсомолската организация настъпило в последно време е плод на нарастващия авторитет на Комсомола, на неговото все по-активизиращо се участие в решаването на редица задачи от всякакъв характер. плод на настъпилата промяна в самите комсомолци. А това е вече нещо хубаво и то говори за едно вярно начало в цялостния процес на преломата.

Ат. НИКОЛОВ

Изучаваме живота на българските революционери

Една от основните задачи, които си поставихме във връзка с Четвъртата Димитровска експедиция, бе да проучим борбите на нашия народ срещу петвековния поробител. В тая велика борба с перо и меч загинаха плеяда народни борци. В съзнанието на всички ни дълбоко е залегнала необикновената личност на Хр. Ботев, притежаващ титанична духовна сила и нравствено мъжество. Още в началото на изтеклата учебна година, когато възникна идеята да посетим Румъния, започнахме усилена подготовка. С голям интерес четяхме историческа литература, разлиствахме „Немили-недраги" на Ив. Вазов, особено ценни ни оказаха „Записките по българските въстания" на Захари Стоянов.

... Поемаме курс към Букурещ, който е не само столица на една съседна страна, но и бивш център на нашите емигранти-революционери, прокудени от дълговековния поробител.

Искаме да научим повече за това, което сме чели и научили през годината за Ботев, Раковски, Каравелов, Левски. Голяма помощ ни оказва българското посолство. То ни изпрати Атанас Господинов, преводач в посолството и дългогодишен учител в българското училище, където е учителствувал и Хр. Ботев. Ето я и улица „Кълъраш" 16. Пред нас е двуетажна постройка, запазена в оригинал. През 1869 години на българите, живеещи в Букурещ, я купуват от румънските власти за българско училище. В стената над вратата с издълбани букви е написано: „Българска народна църква и училище „Св. Кирил и Методий", устроено със старанието и помощта на тукашните трудолюбиви българи—1869 год. Букурещ".

Най-много тук е учителствувал дядо Георги, който понастоящем е на 86 години. Той и сега живее в малка къщица, в съседство до училищния двор. Когато разбра, че сме от България и че униформата ни е такава, за да подражаваме на нашите четници революционери, с насълзени очи и сподавен глас можа само да изрече: „Ха, добре сте дошли тогава, малки Ботеви поклонници! И не забравяйте нашето славно минало."

Незаличим спомен ще остави и посещението ни в сградата на „Каля Мошилор" 134. Това е солидна двуетажна постройка, с два странични широки входа. На стената откъм улицата е поставена паметна плоча с надпис: „В този дом живя и работи големият български общественик и писател Любен Каравелов. Тук той редактира и печата вестниците „Свобода" и „Независимост" — органи на българското национално революционно движение"

Приближаваме се към улица „Думитру Ончул" 23. Това е малка, но здрава постройка, построена върху развалините на малка, бедна къщица, в която са живели Ботев и семейството му до напущането на Румъния. На поставената плоча се чете: „Тук бе къщата, в която живя през 1876 година великият български революционер и поет Хр. Ботев. От тук той потегли начело на въстаническа чета за Родината си и загина геройски в борбата за нейното освобождение". В тая малка къщица се ражда и единствената му дъщеря Иванка.

Пътят ни води обратно през Букурещ за гр. Гюргево. Има какво да видим и тук. Та нали от гюргевското пристанище Ботев със своята чета завинаги напуща Румъния, за да даде най-скъпото — живота си — за нашата свобода! В дясната страна на входната врата на корабната агенция върху стената е поставена плоча с надпис на румънски. „От това място на 16 май 1876 година големият български поет и революционер Хр. Ботев заедно със своята чета се качи и завладя австро-унгарския параход „Радецки" и потегли за освобождението на своето отечество от турско робство". Тук румънските власти ни посрещнаха много радушно, отзоваха се на нашата молба, като ни дадоха възможност да посадим борче в цветната алея на самия бряг на Дунава, което си носехме от България. Запечатаната бутилка с списъка на експедиционния ред и кратко пояснително писмо за целта на нашата екскурзия Румъния ние поставихме в корените на борчето. В края на писмото между другото се казва: „Нека това борче напомня за нашето героично минало, борбата ни срещу петвековния османски поробител и бъде символ на нерушимата българо-румънска дружба в строителството на новия живот".

Всички се върнахме щастливи и доволни от това, което видяхме и научихме за живота на българските революционери.

ЕКСПЕДИЦИОНЕН ОТРЯД „Д. ДОНЧЕВ" при училище „Н. Й. Вапцаров" Силистра

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ" 6

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Ние сме потресени от тази трагична и нелепа смърт — каза той и доверително добави: — Но нашият главен редактор иска да съгласува с вашето ръководство мнението — в разкриването на това извън всички норми злодеяние да участвуват най-добрите оперативни работници.

— Благодаря за вниманието— усмихна се Тихонов — само че най-добрите са още малко, а престъпленията са доста. Така че ако най-добрите се занимават с едно дело, тогава престъпниците не само че ще живеят, а ще се разпореждат свободно. Освен това ние се занимаваме не с разследвания, а с оперативни издирвания. Следствията води прокуратурата.

— Аз навярно неправилно се изразих. Исках просто да кажа, че на това убийство трябва да се обърне необикновено внимание.

— Аз не се обиждам. А що се отнася до необикновеното внимание, то се отделя при нас на всяко убийство.

— А как мислите, ще хванат ли убиеца?

— На мен затова ми плащат — каза Стас злобно и си спомни спокойното шараповско: „Ще намерим! И по-сложни сме откривали!"

— И все пак, случва ли се такива престъпления да остават неразкрити?

— Случва се.

— Ето виждате ли!

— Какво да виждам? Убит е човек. Трябва да се изясни защо? Тогава ще бъде по-лесно да се изясни кой го е убил.

Беляков гледаше недоверчиво: разиграва ли го оперативният работник, какво ли? Стас говореше спокойно, леко усмихвайки се, скривайки раздразнението си.

Особено вбесяваше Стас това, че Беляков беше млад. Ако беше някакъв старец, пенсионер, простено е да мърмори така, но съвсем млад мъж — това е вече дявол знае какво! Само да не се скарат, спокойно.

— Доколкото разбирам, вие искаге от мен да се задължа да намеря убиеца. Такава гаранция аз няма да ви дам. И на никого няма да я дам. Защото аз съм човек. И престъпникът изобщо, също е човек. Виж, ако престъпленията извършваха машини и машините ги разкриваха, то за световното правосъдие би било достатъчно да намери само необходимия логаритъм и с престъпността би било свършено. Но вие разберете, че аз съм човек и всеки друг оперативен работник — млад или стар — също е човек. Затова ние можем да сгрешим, да не запомним, да не знаем, да не разберем, да не предвидим. И все пак ние търсим, и като правило намираме.

— За сметка на какво? — с интерес попита Беляков.

— За сметка на всичко — уморено каза Тихонов. — На моя страна е законът, всички хора, общественото мнение. Накрая, аз съм човек, а той — вълк, човеко-вълк, и рано или късно ние ще го хванем за спашката.

— Да-да, това по своему е убедително, макар и доста общо — прямо каза Беляков.

— Добре, предлагам тази криминологическа дискусия да остави за извънслужебно време. Аз бих искал с ваша помощ да се запозная с архивата на Таня Аксенова...

Към три часа през деня Стас затвори последното чекмедже на масата, облегна се на стола. Това е всичко. Не се намери нищо интересно. Беляков също се умори от напрежение — той разшифроваше на Стас някои непонятни Танини бележки.

— Ето погледнете нейния последен бележник. Тя го забравила на моята маса, отивайки си в понеделник.

„Предпоследният — помисли Тихонов.—Последният е в чантата й".

Той взе от ръцете на Беляков червената книжка, дълго я разлиства. Бележки и отметки за хора, за някакви кораби, за атомната електростанция на Чукотка, приказка за дивия елен Гор и много, много фрази — бележки, подобни на режисьорски ремарки: „Съвсем много експресивност", „това „одеяло" на лъжата е закърпено с парчета истина", „понижение на темпа", „лъже така убедително и интересно, че не ти се иска да споришь".

Изглежда Таня е имала привичката механически да записва отделните мисли. Вече съвсем накрая се редяха бележки от очерка за хората от Ровненския завод, който утре ще бъде напечатан във вестника. На последната страница е написано: „А. Ф. Хижняк. Казват, че микробите на проказата могат да прежиеят в организма, без да се проявяват обективно, до 15 години". „В бента на моралните устои на цизмът откри отдушник на всичките си човешки нечистотии". „Страхливостта е детонатор на ужасните постъпки". Някакви средства за отбелязване. Повече нищо няма.

— Тук също нищо няма — върна Стас на Беляков бележника. — Кажете Аксенова не ли давала заявка за някакви материали, свързани с проблемата за фашизма? Или може би със съдбите на жертвите на фашизма?

— Не, това въобще не се отнася до тематиката на нашия отдел. С такива проблеми се занимава отделът за международна информация. Тя ми каза, че ще предаде някакъв интересен материал, но аз в понеделник бях много зает...

—Кога видяхте Таня за последен път?

— Почакайте, сега ще ви кажа точно. Третата колона носи в пет и половина. Да, в пет и половина аз се отбих в отдела и Таня говореше с някого по телефона. Да-да, тя дори ми направи знак с ръка да почакам

(Следва)

СЪОБЩЕНИЕ

на Окръжен отдел „Статистика“—гр. Силистра за резултатите от изпълнението на държавния план за развитието на народното стопанство през първото шестмесечие на 1968 година в Силистренски окръг

(Продължение от 1 стр.)

В сравнение с полугодието на миналата година са произведени повече стоки както следва: метало режещи машини 226 бр., електронни калкулатори 1 262 бр., печки всичко 5 871 бр. сборен стоманобетон 589 куб. м, камъшитови плочи 39 704 кв. м., дървени въглища 32 т, мебели за 355 хил. лв., килими 22 802 кв. м, трикотажно облекло 4 х. бр., месо от говеда и биволи 48 т, месо от свине 227 т, млечни масла 166 т, кашкавал 155 т, ярма 93 т, захарни изделия 3 т, ишлеме и услуги за 201 х. лв.

Производителността на труда на едно лице от промишлено производствения персонал в държавните и кооперативните промишлени предприятия нарасна в сравнение с първото полугодие на миналата година с 4,2 на сто, в това число в държавните промишлени предприятия на централно подчинение със 7,4 на сто, местната промишленост с 1,2 на сто и кооперативната промишленост с 4,9 на сто.

II. Капитално строителство

През изтеклото полугодие на тази година обемът на капиталните вложения по плана на ОНС не достигна обема на вложените капитални вложения за същия период на миналата година с 57 х. лв., което представлява 5,7 на сто.

По-голямата част от усвоените капитални вложения бяха използувани за комунални битови нужди и просвета. Значителни средства бяха отделени за разрастване на жилищното строителство.

Строителните организации извършиха през първото полугодие строителство за 643 х. лв. или с 29 на сто в повече, отколкото през същия период на миналата година.

Достигнатият темп на увеличение на общия обем на строителното производство е по-висок с 14 пункта от предвидения в народностопанския план.

През първото полугодие бяха въведени в действие основни фондове от лимитни капитални вложения на стойност 1 046 х. лв., или със 728 х. лв. повече от съответния период на миналата година.

Завършени са и въведени в експлоатация през шестмесечието жилищен блок „Детелина 2“ и „Ваницаров“ с 92 апартамента, нова водопроводна мрежа в окръга с обща дължина 41 300 метра, 7 000 метра канализационна мрежа в гр. Тутракан, детска градина в Силистра за 100 деца и т.н. За промишлените предприятия на окръжно подчинение са доставени нови машини и съоръжения на сума 45 000 лв.

В строителната организация бяха заети 963 лица, от които 725 работници в основното производство. В сравнение със същия период на миналата година техният брой е по-голям съответно с 16,6 на сто и с 19,2 на сто.

Средната изработка на едно лице от персонала, зает в строително-монтажните работи, помощните и спомагателните производства, нарасна спрямо първото полугодие на 1967 година със 7,9 на сто.

III, Транспорт и съобщения

Транспортът за общо ползване превози 454 тона товари и 3 989 х. пътници, като извърши 19 436 х. тон/км, и 46 287 х. пътни километра превозна работа.

В сравнение със съответния период на 1967 година товарите нараснаха с 62,4 на сто, а броят на превозените пътници със 17 на сто. Обемът на извършената работа в тон/км се увеличи с 46,7 на сто и в пътни километри с 11,8 на сто.

Приходите от товарните превози нараснаха с 38,1 на сто, а от пътните превози с 8,7 на сто.

През първото полугодие продължиха да се развиват успешно и пощенските, телеграфните и радио услугите. Телевизионните абонати нараснаха с 2 203 броя, а телефонните постове с 200 броя.

В държавното автомобилно предприятие за общо ползване бяха заети през полугодието на 1968 година 768 лица, като в сравнение със съответния период на миналата година техният брой се увеличи с 32 на сто. Производителността на едно лице от експлоатацията е увеличена в сравнение с първото полугодие на миналата година с 21,2 на сто.

IV, Търговия

През първото полугодие на настоящата година чрез търговската мрежа и заведенията за обществено хранене бяха продадени стоки за 35 271 х. лв. В сравнение със същия период на миналата година стокооборотът нарасна с 9,2 на сто — в търговската мрежа с 9,5 на сто и с 8 на сто в общественото хранене.

Постигнатият ръст е с 1,3 пункта по-нисък от предвидения с разчетите на народностопанския план, като предприятията от държавния сектор имат 1,5 пункта по-малко от разчета по плана, а предприятията от кооперативния сектор 1,1 пункта.

Увеличението на реализирания стокооборот е както следва:

Стокооборот от 1. I до 30. VI. 68 г. в процент към съответния период на 1967 година

Показатели	В-ко	Търг. мрежа	Общ. хран.
Общо за окръга	**109,2**	**109,5**	**108,0**
По социален сектор			
Държавен сектор	**111,2**	**111,2**	**111,4**
ДТП	110,0	110,0	—
ГТП „Здрава храна“	111,4	—	111,4
ОТП „Топливо“	123,3	123,3	—
ДТП „Мототехника“	103,1	103,1	—
Други към плана на МВТ	105,5	103,7	111,2
Аптечно предприятие	90,3	90,3	—
ОП „Печатни произведения“	114,9	114,9	—
ДСП „Булгарплод“	133,4	133,4	—
Кооперативен сектор	**107,7**	**108,2**	**106,0**
Наркоопп	109,4	109,8	108,2
Селкоопи	107,0	107,2	106,1
Други извън плана на МВТ	109,4	112,8	94,3
По място на реализацията			
В градовете	112,0	112,4	110,1
В селища от градски тип	101,6	105,4	88,2
В селата	105,8	105,8	106,0
За гр. Силистра	112,3	113,4	107,1

През изтеклото полугодие бяха продадени по-големи количества стоки, отколкото през същия период на миналата година: ориз 13 т, фасул 17 т, захар 53 т, захарни изделия 41 т, кашкавал 6 т., яйца 44 х. бр., риба 57 т., копринени тъкани 13 х. м., шивашки изделия за 29 х. лв., обувки 5 х. чифта, печки с течно гориво 267 бр., радиоприемници 136 бр., телевизори 211 бр., електрически хладилници 240 бр., часовници 801 бр. и други.

Както се вижда особено много нараснаха продажбите на стоките с културно-битово предназначение. Известно задържане и намаление показват продажбите на вълнен трикотаж, месо и месни произведения, сирене.

Постигнатите резултати в развитието на народното стопанство през изтеклото полугодие показват, че за изпълнение на предвидените задачи с народностопанския план за годината е необходимо да се положат още по-големи грижи за по-пълното и по-ефективното използуване на трудовите, материалните и финансовите възможности, да се усъвършенствува все повече организацията на производството, труда и управлението, да се повишава ролята на интензивните фактори.

Окръжен отдел „Статистика“

Една от задачите на кооператорите от ТКЗС — Калипетрово е бързото прибиране на плодовете. С това те ще допринесат за намаляване на загубите, нанесени от сушата.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от лозаро-овощарската бригада берат круши.

Когато се мисли отрано

Когато влезе човек в кравефермата на с. Бръчма, още от пръв поглед го обхваща приятно чувство. Личи, че тук всичко е на мястото си. Оборът е добре почистен, приборите за обслужване на животните са правилно подредени. Ясно е, че има здрави ръце на грижливи стопани.

Колективът от кравефермата е малък. Той се състоеше допреди няколко дни от трима, а сега от двама доячи. Те се ръководят от опитния животновъден бригадир Неделчо Йорданов.

Стадото е от 52 крави. В началото на годината ръководството на стопанството предвиди да се получат през първото шестмесечие 64 100 литра мляко.

— Нашият колектив не ще от същи от поетото задължение и ние няма да се посрамим — каза смело животновъдният бригадир.

Сред животновъдите още от първите дни на новата година закипяло небивало съревнование. Стараели се добре да обслужват животните. Да ги нахранят и напоят навреме, за да могат да получат повече мляко. Полагали грижи за хигиената. Подържали винаги постелята чиста и суха. Всичко това е от голямо значение за количеството и качеството на получаваното мляко.

Храненето на животните е добро. Дневно им се дават по 2 кг смески и 0,500 кг шрот. През зимата им давали освен това сочен фураж и меласирана слама, а сега по 25 кг зелена люцерна.

Добрите грижи за животните допринесли планът на фермата да се преизпълни. Вместо предвидените 64 100 литра мляко животновъдите надоили 83 045 или с 18 945 литра в повече. Най-много мляко надои Вълю Калушев. При план 23 600 литра, той получи 32 860 литра.

От началото на м. юли бръмменските кравари се радват на твърде ценна придобивка. В обора на кравефермата завърши монтирането и бе пуснат в експлоатация доилен агрегат. От ръчно доене те преминаха към механизирано. Това улесни много труда им.

Сега ръководството на стопанството е решило да провери дали двукратното доене ще се отрази на млеконадоя. Затова с опитна цел се премина от трикратно ръчно доене към двукратно механизирано доене. Засега както и по-рано се получават дневно по 430-440 литра мляко. Ако опитът покаже, че двукратното доене не се отразява на млеконадоя, то ще се приложи и в останалите кравеферми на кооператива. Това ще спести много време и ще улесни труда на краварите.

Георги КИРИЛОВ

С МИНИМАЛНИ РАЗХОДИ НА РЪЧЕН ТРУД

В началото на тази година в ТКЗС с. Бабук бяха изградени две бригади за комплексна механизация. Всяка от тях поема обработката на 16 000 дка земя. Такива двете бригади, ръководени от Тодор Петров и Димо Иванов, се разположиха върху 73 на сто от площта на кооперативното стопанство.

Към тях бяха зачислени само четири култури — пшеница, ечемик, царевица и слънчоглед. Кооперативното стопанство разполагаше с техника, посредством, която можеше да осигури почти пълна механизация в отглеждането на тези култури. За някои особени случаи и най-вече за изпълнението на отделни спомагателни работи, бе предвидено да се използува ръчен труд от полевъдните и специалните бригади, без това да омаловажава значението на комплексната механизация за стопанството.

И ръководителите, и кооператорите от ТКЗС с. Бабук приеха с голямо желание внедряването на тази нова форма на организация на труда. В стопанството работната ръка е малко и това години наред затрудняваше срочното извършване на мероприятията по отглеждането на културите и прибирането на реколтата. Изход от това положение се търсеше. Посевите се пръскаха с хербициди. В зеленчукопроизводството се използуваше разсадопосадъчна машина. Бяха изградени звена за комплексна механизация. Едното от тях, ръководено от Кирил Обретенов, постигна забележителни успехи в областта на механизираното отглеждане на културите, макар и да не разполагаше с много съвършена техника.

Към масово приложение на комплексната механизация се пристъпи тази година. Вече седем месеца изминаха, откакто двете бригади разгръщат своите сили. И макар че засега е прибрана само реколтата от есенните и крайните производствени резултати още не са известни, вече е ясно, че механизаторите са постигнали големи успехи в осъществяването на главната цел, която са си поставили — да приложат възможно най-голяма механизация при обработката на зачислените им площи.

При пшеницата и ечемика ръчният труд бе премахнат напълно върху всички равни площи. От подготовката на сеитбата до обработката на зърното на площадките всички процеси бяха механизирани. Към двете бригади са включени и посевите на стръмни места. Тази година механизаторите проявиха по-голяма заинтересованост и пожънаха част от тези площи, на които досега не са работили комбайни. Наръка бе прибрана реколтата само от около 400 дка.

Не е вложен ръчен труд и в обработката на останалите две култури — царевицата и слънчогледа. За разлика от много други стопанства тук пунктираната сеитба се извърши на точно определени разстояния. Специалистите не се уплашиха от трудностите, които създадоха климатичните условия, и не засяха повече семена от необходимите. Разбира се, взеха се ефикасни мерки, за да се опазят младите растения от вредители. Добрата предварителна подготовка на почвата също оказа благоприятно влияние за дружното поникване на всички засети семена. Правилно извършената сеитба даде възможност да се избегне едно трудоемко мероприятие — ръчното разреждане на посевите.

Масово бяха използувани и хербицидите при царевицата и слънчогледа. Това опази тези култури чисти от плевели и не се наложи да се извършват ръчни обработки. Механизаторите от комплексните бригади помогнаха и на останалите бригади да третират фасула с хербициди и да приложат по-висока механизация в обработката на останалите култури. Положителните резултати от всичко това са налице. Въпреки че жътвата започна 15 дни по-рано от други години, за шестмесечието е икономисан над 20 000 лв. фонд работна заплата. И най-важното стопанството вече не изпитва затруднения от липсата на работна ръка и всички мероприятия се извършват в благоприятни срокове.

Вярно е, че понякога бригадите за комплексна механизация търсят помощта на полевъдите. Но това става в изключителни случаи, като жътвата на ръка, прибирането на сламата и др. Бригадите разполагат с три слампресоподбирача. Но те не можаха да се използуват напълно. Понеже трябваше да се засеят 10 000 дка с царевица — втора култура, наложи се сламата да се извлича веднага на края на блоковете с волокуши и трупане то ѝ на купи да става от полевъдите. На останалите площи сламата бе прибрана със слампресоподбирачи.

Предстои прибирането на царевицата и слънчогледа. Кооперативното ръководство смята и тук да не допусне участие на ръчен труд или това да бъде в минимален размер. При слънчогледа този проблем ще се реши лесно. Прибирането му ще се извърши със зърнокомбайни, а почистването на стъблата ще стане с машини.

За прибирането на царевицата стопанството разполага с три кукурузокомбайна. Направена е заявка за закупуване на още два. С тези машини ще има възможност да се прибере реколтата от по-голямата част засети площи, при положение, че бъде създадена добра организация и изпълнението на тази задача започне навреме. Останалата царевица ще бъде прибрана направо със зърнокомбайни. По този начин ще се съкратят сроковете за освобождаването на площите и подготовката им за есенната сеитба. Ще се направи и икономия на труд. Необходима ще бъде работна ръка само за дообелване на кочаните от прибраната царевица с кукурузокомбайни, тъй като засега кооперативът не разполага с необходимата техника. Обработката и прибирането на вторите култури ще се извърши изключително с машини.

Успехите, които постигнаха механизаторите от ТКЗС с. Бабук, са добра предпоставка, за да може в близко бъдеще да се премине не към абсолютно пълна механизация в обработката на зачислените им площи, към прилагането на индустриални методи в селското стопанство. За това, разбира се, ще бъде необходима допълнителна техника, която предполагам стопанското ръководство ще се постарае да достави. Считам, че е наложително площите на бригадите за комплексна механизация да се увеличат още повече и към тях да се прикрепят и други култури като фасул и цвекло.

Емил ПРАХОВ

С ускорен темп

Трактористите от бригадата за комплексна механизация при ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево се включват активно в извършването на дълбоката оран.

Площите се изорават на 38-40 см. дълбочина. Трактористите работят денонощно, на смени. Досега във филиала са изорани 1 200 дка, освободени от есенния.

Най-добре се справят с работата през тези дни механизаторите Сабри Наимов, Хамид Юмеров, Сюлейман Даудов и други.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Новости техника Новости

ЛЕТЯЩ КАМИОН

Специалисти от една английска фирма разработват конструкция на летящ камион, който ще може да превозва товари до 2 тона. Предимствата му ще се състоят в това, че ще се издига на височина 1 500 метра над шосето и ще лети със скорост около 350 км/час. Това превозно средство ще бъде нещо средно между камион и транспортен самолет.

Вече се създават проекти за организиране на авиация от самолети с отвесен старт, която след 1970 година ще могат да излитат от центровете на големите градове. Техният капацитет ще бъде 70 пътници, а средната им скорост — 500 км в час.

СНИМКИ НА ТЪМНО

Разработено е устройството, с помощта на което могат да се правят снимки и при пълна тъмнина. Пред камерата се поставя специална апаратура, действуваща с лазерови лъчи. Образът е така качествен, както когато се снима при най-силно слънце. Устройството ще се използува и в самолетния транспорт и за охраняване на важни обекти през нощта.

ДЪРВЕСИНА С ИЗДРЪЖЛИВОСТ НА МЕТАЛ

Латвийски химици са предложили нов метод за обработка на дървесни плочи, чрез който те не отстъпват по издръжливост на металните и пластмасовите изделия. Тяхната издръжливост се увеличава повече от три и половина пъти от естествената и се осигурява непрекъснатост на технологическия процес при производството на пластифицирана дървесина с обемно тегло до 1,4 грама на куб. см.

ОБРАБОТВАНЕ НА КАМЪНИ ЧРЕЗ ПЛАМЪК

Завод „Гранит и порфир“, заедно с Централния институт за заваръчна техника в гр. Хале — ГДР, са изработили нова технология за обработване на всякакъв вид камъни — гранит, базалт, хомогенни скали и др.

С пламъчна струя, достигаща до 2 700 градуса С, каменната скална маса се „взривява“. Установено е, че шумът и прахът — обичайните спътници на каменарската техника, са значително редуцирани.

ЕЛЕКТРОНЕН МИКРОСКОП УВЕЛИЧАВА 100 000 ПЪТИ

Група специалисти от политехническия институт във Вроцлав — Полша са построили електронен микроскоп с грамадна увеличителна мощ. Установено е, че този микроскоп увеличава изследвания обект до 100 000 пъти. С това постижение полските специалисти дават нов голям тласък на научните открития.

РОБОТ — ДОМАШЕН ПРИСЛУЖНИК

Под ръководството на инж. Василенко от Калининград — СССР група студенти са дали „живот“ на десет различни роботи.

Роботът „Нептун“ е изключително „интелигентен“. Той играе добре шах. Заслужава да се отбележи „дейността“ на друг робот „Яшка“, който се е оризирал към домашна работа. Със забележителна скорост, усърдие и умение той лъска паркета, като го прави огледално чист. Третият от серията роботи е именуван „Андрюша“. Той е „бебе“. По заповед следва стъпките на този, който му нарежда, както малкото дете следва майка си, заловило се за нея.

ВОДЕН ТРИОН

В Полша е произведен своеобразен воден трион. Той представлява остра водна струя с дебели на 0,1 мм. Тя се движи със скорост 3 пъти по-голяма от тази на звука. В резултат на това реже лесно дървен материал. Ширината на изрязаната част възлиза на една десета от милиметъра.

При този нов технологически процет не се получават дървесинни отпадъци.

СУПЕР МОЩЕН ЕЛЕКТРОКАБЕЛ

В Москва е произведен изключително мощен електрокабел. По него тече ток от порядъка на 10 000 ампера на кв. сантиметър в напречен разрез на кабела. Той може да се употребява и при температура до минус 296 градуса. Намира приложение предимно в магнитните системи, при космическите изследвания на радиацията чрез земните спътници, в електрониката и радиотехническата промишленост.

ВОДОРОДЪТ ВАДИ ПОТЪНАЛИ КОРАБИ

В Унгария е разработен нов метод за повдигане на повърхността на водата, потънали в морето кораби. Под потъналия кораб се прикрепват съдове, съоръжени със специални апаратури, изпълнени с вода. С помощта на апаратурата водата се разлага на съставните си химически части. При този процес освободеният водород изтласква водата от съдовете. Те се издигат нагоре и повдигат потъналия кораб. Получаваният при тази технология кислород се употребява за технически цели. При извършваните опити е бил издигнат за 8 минути корабен модел с тегло 110 килопонда, от дъното до повърхността на водата.

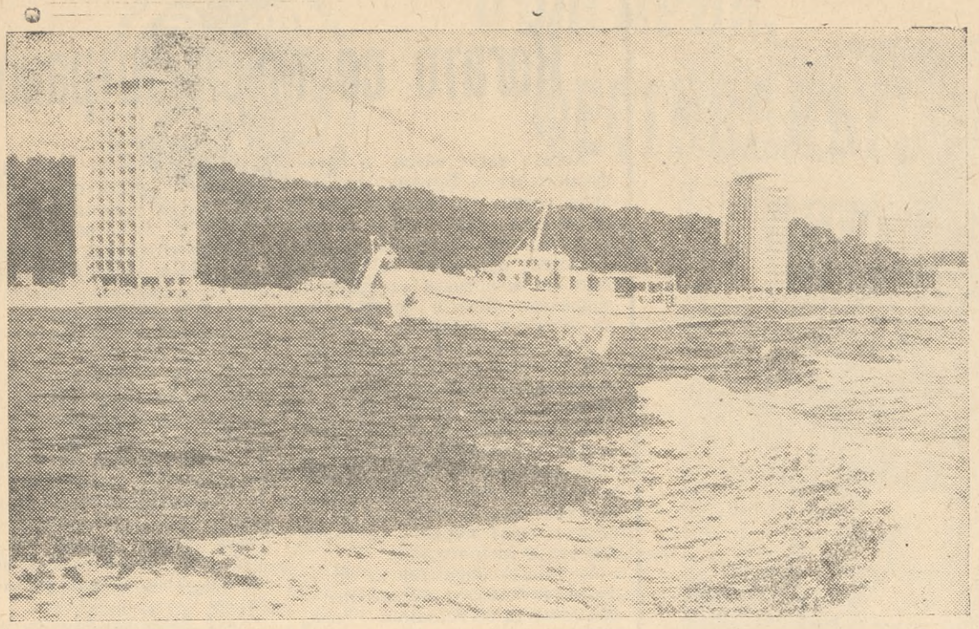
МНОГОЛИК ПОЛИМЕР

Учени от Института за химическа физика при Академията на науките в СССР са синтезирали нов термопластичен материал на основата на формалдехида. Границата на якостта на скъсване в този полимер достига 700 килограма на кубически сантиметър, а якостта на натиск — 1 100 килограма. Новият материал има висока относителна якост, ниско специфично тегло и е устойчив на киселини и основи.

Навременното балиране и извозване на сламата осигурява повече груб фураж за животните от ДСС — Силистра.

НА СНИМКАТА: Каруцарите Христо Михалев, Петър Николов и Богдан Георгиев извозват бали.

В Съветския съюз, на юг от Сочи, където нос Пицунда дълбоко се врязва във водите на Черно море и образува тих залив, сега започва своя първи сезон новият курорт „Пицунда“. Едновременно тук ще могат да летуват 10 000 души.

В ЧАСОВЕТЕ НА ОТМОРА

След напрегнатия летен ден

Вечерта е необикновено тиха. Дочуват се гласовете на последните минувачи по улиците на село Войново. Юлската тишина нарушава само едва доловима мелодия на акордеон, долитаща от двора на читалището. Много хора са се събрали там тази вечер, за да чуят изпълненията на агитгрупата при читалище „В. Коларов“.

Сръчно се движат пръстите на комсомолеца Димитър Кулев по клавишите на акордеона. Със своите мелодии и песни самодейните комсомолци поздравиха най-неуморимите кооператори в жътвената кампания и тютюнобера, от животновъдството.

До късно продължи програмата и веселбата. Приятно е човек след напрегнатия ден да послуша любими мелодии и песни, за да забрави по-бързо умората.

Под ръководството на Станка Къркова агитгрупата ще посети и околните села и там ще зарадва неуморимите труженици от кооперативните поля със своите песни.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Дело на средношколците

Щом завърши учебната година, щом се забърнаха в Господиново, средношколците от селото под ръководството на комсомолката Мариана Маркова изградиха самодеен състав. Започна усилена подготовка, разучаваха народни песни, хумористични.

В една неделна вечер средношколците изпълниха своята програма пред кооператорите от селото. На сцената един след друг излизаха изпълнителите: Николинка Добрева, Недялка Димитрова, Живка Василева и Донка Добрева, акордеонистът Румен Илиев, хумористите Христо Павлов и Жеко Колев.

Самодейната средношколска група посети селата Попрусаново и Каменци.

Христо ВАСИЛЕВ

Навременни грижи за най-малките

Текат дните на усилената полска работа в Голешкото стопанство. Напрегнат е всеки ден, всеки час; нали навреме трябва да се приберат есенниците, а и грижите за пролетниците не бива да стихват.

За да бъдат освободени родителите от грижите за децата, за да могат да се включат активно в полската работа, ръководството на кооперативата взе ефикасни мерки, като осигури средства за откриването на детска градина. В нея са обхванати 52 деца.

За тях сега се грижат възпитателките Елка Александрова и Наталия Чернева. Богато на занимания е ежедневието на децата: не са пренебрегнати нито песните, нито рисуването, нито игрите. Неусетно минава денят за тях.

За тези грижи на стопанството кооператорите се отплащат с още по-плодотворен труд.

Георги КОСТАДИНОВ

ЗАЩО НЕ ПЪТУВА СУТРЕШЕН РЕЙС?

Такъв въпрос задават кооператорите от село Брадвари от един месец насам. Но никой не им дава отговор. По-рано до селото пътуваше от Дулово рейс на ДАП — Силистра. Сутрин пристигаше в девет часа, а след обед в шестнадесет. И хората от Брадвари вместо сутрин да отиваха по работа в Силистра, ходеха в Дулово. С този рейс те имаха възможност да пътуват и до селата Водно, Черник и Черковна.

През пролетта рейсът от и за Дулово беше спрян. Вместо него пътуваше рейс, който тръгваше от Силистра в шест часа сутринта и минаваше през Брадвари и се връщаше в Силистра. След обед този автобус тръгваше по обратен път. И на това хората бяха доволни. Но докато жителите на селото се нарадват, автобусът започна да се движи само в една посока, и то в крайно неудобно за тях време — в четиринадесет часа. Докато сега за Силистра има три рейса, то за Дулово пътува само един. Пътниците от Брадвари пристигат в Дулово към 18,30—19 часа. Това е много късно и неудобно за пътниците.

Жителите на Брадвари предлагат да се възстанови маршрутът на двата обиколни рейса или пък отново да се пусне градският автобус от Дулово, който да пристига сутрин и вечер.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

БАЧКОВСКИЯТ МАНАСТИР

ИЗ НАШАТА РОДИНА

След Рилския, Бачковският манастир е вторият по значение и известност, свързан с нашето историческо минало български манастир. Той е разположен в подножието на Централни Родопи на 10-на км южно от Асеновград, по десния бряг на Чепеларската река, край която криволичи древният път, свързващ Пловдив с Бяло море.

Спирайки пред широките порти на манастира, посетителят се чувствува изведнаж облъхнат от старинната атмосфера на прочутата обител, покорен от красотата на тъй добре избраното от отшелниците „място за молитва и покой“. Край входа бълбукат изобилните ручеи на голяма чешма, чийто вековечен ромон сякаш единствен нарушава богомолната тишина и напомня за неспирния бяг на времето. Между старите клонести дървета се мержелеят манастирските постройки — средищният храм, костницата, параклисите, жилищните сгради — чудесен архитектурен ансамбъл, хармонично съчетан с природата на този кът, обвеян от спомени и легенди. Една от тях — твърде разпространена — разказва, че тук, под притвора на старата църква се намират останките на патриарх Евтимий.

Манастирът е основан в 1083 година от двама братя грузинци, по-големият от които — Григорий Вакориани — бил на византийска служба в Южните Родопи.

В средата на избраното място бил издигнат храм, който блестял с великолепието си. Построена била и друга, по-малка двуетажна църква—костница, в горния край на която се служело, а долният — бил предназначен за място „злачно, упокойно“ — за нетленните останки на духовници и ктитори. През суровото и жестоко Средновековие над манастира връхлетели твърде много бури, нашествия, войни. През това време минали и кръстоносците „освободители на божи гроб“.

След многократно преминаване на манастира от ръце в ръце, през 1212 г. той е бил завоюван от Иван Асен II, който го възобновил.

Костницата, отстояща на около 30 метра от сегашната църква, била изписана от грузинския майстор Йоан Иверопул. Това е изключително ценна фрескова живопис, изпълнена в духа и стила на византийската иконография — фигури на Богородица, на светци, духовници, отшелници — чиито автори са показали висока култура на живописци. Наистина тук често се забелязва наивен и примитивен рисунък при възпроизвеждане на фигури те, но затова пък лицата са одухотворени, постигнато е богатство на колорита и свежест на цветовете. В горния етаж се разпознава, макар и сериозно повреден, образът на Иван Александър (1331—1371), ктитор на манастира. Там са изобразени и двамата братя—основатели. Таи живопис представлява едно от най-съвършените постижения на християнското изобразително изкуство в Източна Европа по това време.

Оскъдни са сведенията за манастира през първите години на турското робство. Знае се, че някои от постройките били „до основи“ разрушени. През 16 в. била издигната и зографисана средищната църква „Св. Троица“ по образец и подобие на първата, по-малка по размери. Особен интерес представляват образите в притвора на нейните ктитори Христофор и Константин. През 17-и в. били построени и стенописани малката църква в югозападния ъгъл на двора, както и трапезарията, а през времето на игумен Ананий (1834—1838) започнал строежът на храма „Св. Николай Мирликийски“, за изписването на който бил извикан безлежитият възрожденски художник Захари Зограф.

Макар и сравнително още млад (тогава на 30 години), талантливият самоковски майстор вече се изявил със свой личен стенописен стил. Това е една от най-значителните живописни композиции от нашето Възраждане. Тя е интересна не само поради вещото разпределение и реалистичното изпълнение на фигурите, но и по тяхната достоверност: при изобразяване на грешниците Захари Зограф е имал предвид тогавашното разпътно „елитно“ пловдивско общество. Тук, в страни заедно с проигумена Ананий и игумена Матей, Зограф е нарисувал и своя собствен портрет.

Изобщо в стенописите на Зограф има ценни битови елементи. Те показват стремежа на художника да скъса със сковаващия тогавашното наше изкуство догматизъм, да въплоти нови художествени концепции в него — една от неговите исторически заслуги. Всичко у него е предадено реалистично, убедително—внушително и богато по съдържание.

Изпърво молитвен дом, след това място за поклонение и просветен център, днес Бачковският манастир е любимо място на художници и археолози, на възторжени любители на старините, туристически обект, който привлича все повече посетители от страната и чужбина.

Ив. ПОПОВ

Моминска стая

Отдавна тук никой не влиза.
Отдавна чака мъничката стая.
Годините отлитат от корниза,
а стаичката все сама остава.

Сама със тишината и със мислите,
с моминski смях, надиплен във пердетата,
с песента, бродирана в шевиците,
със погледа, замислен от портрета.

Все чака стаичката, все поглежда
към портрета, във стъпките се вслушва.
За своето момиче все нарежда
на масата цветя и зрели круши.

А то не идва. Слуша тя и трепне
при всеки глас, при всеки смях във къщи.
И все очаква между хилядите стъпки
да чуе, че момичето се връща.

Красимира ОРЛОЕВА

ПОСЛЕДНО

Остави.
Тази вечер не бих те разбрал.
Няма смисъл, недей обяснява.
По-добре си върви.
Под часовника спрял
ще остана, додето забравя.

* * *

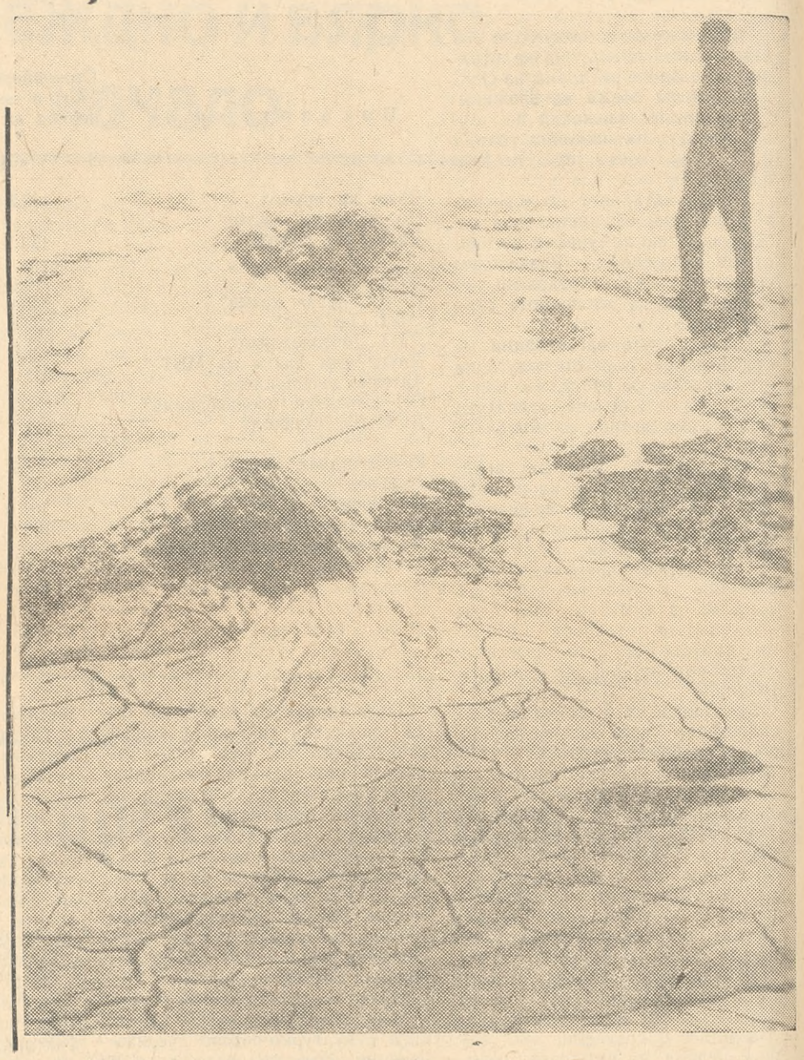
И какво, ако толкоз боли?
И какво, ако вече я няма?
Затова сме мъже... и нали
няма сълзи за всяка измама?

Толкоз срещи. А само едно
във гърдите ти бие сърцето.
Вместо сбогом — въпрос:
- От какво
са ти станали хладни ръцете?

Толкоз срещи. А сякаш в едно
всички образи вече се сливат.
Всеки взема и пита:
— Защо
е в очите утайката сива?

Пръснах вече сърцето си. Нямам
топлинка във очите и дланите.
Всеки малко от него си взе.
Само никой не взе любовта ми!

Валентин ЧЕРНЕВ

В района на Подкарпатските хълмове в Румъния, близо до нефтените находища Берка, се среща необичайно природно явление — кални вулкани. Калта съдържа разни соли и разтворени минерални вещества, които по мнение на местните жители оказват терапевтично действие и успешно лекуват ревматични заболявания.

МЕЖДУ ТЪЖНОТО И СМЕШНОТО

Ивайло Петров се представя с нова книга от две повести — „Преди да се родя“ и „Най-добрият гражданин на републиката“. И двете са познати от страниците на периодичния печат. Макар да са обединени от общи стилови белези, от общ замисъл и желание да се третира материалът в сатиричен аспект, двете произведения са неравностойни в художествено отношение. Да се спра само на първата. В нея авторът е далеч от насилието върху жизнеността, от съчинителството в известна схематичност, които характеризират втората повест.

Най-новата творба на Ивайло Петров — „Преди да се родя“ — показва, че писателят е изминал дълъг път и вече навлиза в дълбоки пластове от душевността на нашия народ. Чрез една смес от сатирична деформация и ритмичен копнеж, които впрочем често гърчат заедно, авторът поглежда към селото, завещаното село, познато от произведенията на класиците, но вече от съвсем друг ъгъл на зрение — не идиличен, умилителен, а напротив: като гнездо на тъмни сили, на неприятни психически натрупвания, на пошли отношения, на дреновост, хитруване, измами. С тази творба писателят се доближава до съвременен стил на отношение към жизнения материал, нещо повече — и към изкуството.

Като четях „Преди да се родя“, имах усещането, че авторът е попаднал в някакво „свирепо настроение“ — към себе си, към рода си, към света. Няма тук наивната вяра за бъдеща поправимост на човека, щом условията се променят, както това беше в „мъртво вълнение“.

На пръв поглед бихте помислили, че в страниците на тази книга обитава някакъв зъл дух, като че ли той е овладял автора и за него вече няма нищо свято — ни майка, ни баща, нито героизъм. А ето, че отведнаж гримасата ще изчезне, една хитра, прощаваща усмивка ни казва: „Такива сме си всичките“.

„Преди да се родя“ е произведение на писател, освободен от временните тревоги и недоволства и обърнат към устойчивите качества на героите си.

Ивайло Петров е на път към зрялото спокойствие, което трябва да дойде след изживяването на скритите драми на твореца.

Йордан ВАСИЛЕВ

ПРОБЛЕМ

(Хумористичен разказ)

Вестта, че началникът си е извадил зъб, се разнесе с бързината на циклон из учреждението. След 29 секунди го знаеше вече и бай Цоки, нощният пазач, въпреки че си беше в къщи и спеше.

Трябваше да се направи нещо. Да. Всеки мислеше така. Да ти извадят зъб и да стоиш на работното си място? Пък отгоре на това да си началник. Това не бе възможно. Това бе нечувано.

Учреждението бучеше като стадион. Имаше реална опасност да се разлукат стъклата или да се събори сградата.

Профпредседателят бе принуден да свика веднага извънредно събрание с колектива. Той го откри и с две думи описа положението. Началникът махна с ръка в смисъл, че не трябваше, че има по-важни задачи, но подпря бузата си и млъкна. Той знаеше простата истина, че срещу колектива не се върви.

Още не беше произнесено „Кой иска думата?“, Чуреков вече беше вдигнал ръка. Това винаги се повтаряше и досега никой, ама абсолютно никой, не бе имал възможността да изпревари Чуреков. И сега той бързо се качи на трибуната, изпи водата от гарафата и започна:

— Другарки и другари, Халилео Галилей е казал: „Най-ценното богатство — това е здравето на народа...“

— Не е Халилео, а Галилео — обади се един младежки глас отзад.

— Халилео Галилео все то — изгледа го накриво Чуреков.

— Не го е казал той, ами Георги Димитров — обади се пак някой.

— Амчи още по-хубаво, другари. Значи, наш човек го е казал за нашия народ, знаи. Та думата ми е за конкретното в случая. Животът на нашия ръководител е в опасност, другарии. Не можем нито пасивно да наблюдаваме, да го гледаме отстрани, значи. Трябва да направим, значи...—Доста говори той, без да каже нищо. Говориха още много колеги, обаче до нищо конкретно не се стигна. И в това време главният счетоводител викна:

— Открих!

— Открих, другарят началник трябва да излезе в отпуск. Без това от две години не е ползувал полагаемия му се отпуск.

Предложението стана решение. Единодушно. Без въздържали се. И началникът се подчини. Срещу колектива не можеше да се върви. Той знаеше това. На излизане извика главния счетоводител при себе си в кабинета.

— Добре ме нареди ти ме не — каза му той. — Ха сега пък измисли нещо умно в смисъл какво да правя с отпуската, разбираш ли!...

— Че от това по-лесно има ли? — смигна му главният счетоводител и запали от цигарите му. — Според мене ще бъде най-хубаво да отидете на море—важно каза той. — Сега всички началници са там.

— На море ли? — вдигна чудено вежди началникът.— Че нали оня ден бях във Варна за обмяна на опит. За десет дни ми омръзна и пясък, и водата...

— Вярно — измънка счетоводителят, — аз забравих, но вървете не във Варна, а на Слънчев бряг, Несебър. Поморие...

— Все същото, брат, пясък, море и слънце. Нали сме ги обходили. Никъде едното не е повече, отколкото на другото място, и обратно...

— Тогава на планина?

— И там не ме влече, пък и кой ходи на планина...— и запали цигара. — Миналия месец бяхме в Боровец по преписка ХА-21-31, а после се отбихме във Вършец, имам един колега там... Така че измисли нещо по-така...

— Ами-и-и... — счетоводителят вече се затрудняваше — ами вземете една раница на гърба и из родината, туризъм, ойлари-и-ипи-и, а?

— Хубаво, ама не е за моите крака това нещо. Виж с кола да можеше да се изкачват върхове, бих се съгласил.

— Знаете ли какво? — въодушеви се счетоводителят. — Направете една колиба в някоя гора и живейте откъснати от всичко, а? — с надежда запита той.

— Забравяш ни положението, братко, нима ми прилича, а?

— Вярно—скоифузи се финансовият началник и замълча.

— Е, видях, че нищо умно няма да измислиш, а представи си имам на разположение цели два месеца, какво ще правя с тях? Ще полудея, наистина ще полудея.

И началникът почна нервно да ходи из стаята. Изпушиха него вите цигари, после на счетоводителя, а до никакво решение не дойдоха. Каквото и да предложеше счетоводителят, началникът бе ходил там било по безбройните преписки, било по обмяна на опит или по друга служебна линия.

Свършиха цигарите. Счетоводителят изпуши всичките угарки и накрая призна, че абсолютно нищо не може да измисли.

— Братко — простена началникът,— за тия два месеца скуката може да ме довърши, знаеш ли? Напрегни се брат, още малко и измисли нещо, а?

Счетоводителят се изпоти от напрежение и трябва ли му се признае: глагата му най-сетне роди решението на проблема.

— Знаете ли какво — с наслада каза той, — няма да ходите никъде, ами ще работите. Това ще бъде повече от полезно за вас... -Началникът го изгледа продължително и лицето му светна.

— Братко, дай да те прегърна. Да. Защо ми е отпуска? Ще работя, братко, ще влея скромните си сили в общия поток за успеха на учреждението ни. Да. Да. Ще работя. Пък сега измисли нещо за пред колектива.

Счетоводителят се усмихна блажено. Това бе лесна работа.

Али РИЗОВ

ОБЯВА

Промкомбинат „Камъшит“ Силистра търси да назначи:

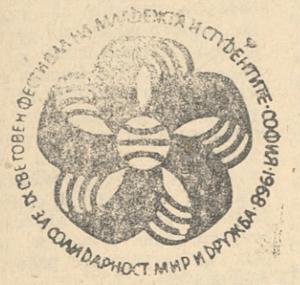
Матричари—от V до VIII разряд и 30 на сто премии върху тарифната ставка —3 души.
Монтьори — 3 души от V до VII разряд.
Стругари — 3 души.
Дърводелци — 10 души.
Справка: служба „Личен състав“.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 86 (1403) | Четвъртък, 25 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Предфестивални дни в София

НАШАТА КРАСИВА СТОЛИЦА е изпълнена с трепетно очакване на Деветия световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба. Като омайващ полъх се долавя фестивалната атмосфера.

От няколко дни в сградата на 48-мо училище в София, където е настанена силистренската делегация, звучат добруджански песни, отново ехтят стъпките на танцьорите. Ансамбълът за добруджански народни песни и танци при ОНС и ОСПС — Силистра участвува в общите репетиции за тържественото откриване на фестивала, които се провеждат ежедневно на стадионите „Васил Левски“ и „Народна армия“.

Пълноценно и резултатно преминават репетициите на ансамбъла за десетте концерта, които той ще изнесе през дните на фестивала. Първата му изява пред публика ще бъде довечера на площад „Александър Невски“. Този концерт всъщност ще бъде и генералната репетиция за фестивалните концерти.

Художественият ръководител на ансамбъла Станьо Бенев, ръководителят на танцовия състав Стоил Енчев и всички самодейци полагат усилия за постигане на по-добри художествени резултати, за достойно представяне.

Освен ансамбълът в силистренската делегация е включена и внушителна група от млади хора, които ще участвуват в така наречените срещи по професии. Сега те се подготвят системно и методично — слушат лекции, четат, обсъждат въпросите, които евентуално биха възникнали на срещите с колегите им от други страни.

Ръководителите на силистренската делегация начело с първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров вярват, че 94-мата пратеници на крайдунавската добруджанска земя ще защитят достойно честта на окръга, честта на нашата социалистическа Родина.

Симеон МАНОЛОВ
(наш специален пратеник)

Успехи в хигиенизирането и благоустрояването

След всяка изминала година ставаме свидетели на все по-доброто благоустрояване и хигиенизиране на селищата в окръга. Потвърждение за успешната работа в тази насока е и решението на националната междуведомствена комисия да **награди с грамоти Окръжния народен съвет в Силистра и общинския народен съвет в Ширково** за успешно участие във воденото съревнование по обновяване облика на селищата.

Месец октомври т. г. ще бъде обявен за активен месец по благоустрояването. Той фактически ще бъде един нов етап във всенародната благородна надпревара за образцова подредба на селищата в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. Това е също добър повод за поемане нови инициативи, за потвърждаване и увеличаване на досегашните успехи.

Слънчогледът ще се прибере без загуби

Неотдъхнали още от жътвата, комбайнерите от ТКЗС — Дуло во започнаха да се подготвят за прибирането на слънчогледа.

Тази ценна индустриална култура заема 7 370 дка от земята на стопанството. Навсякъде състоянието на посева е много добро. Натежалите пити обещават надпланова продукция. Затова хората се организират навреме и без загуби да я приберат.

В кооператива ще се работи с 11 комбайна. За пръв път през тази година те ще се съоръжат със специални приспособления, които ще намалят до минимум разпиляването на питите. При благоприятни условия, само за 8 дни комбайнерите ще могат да приключат с жътвата на слънчогледа, която през това лято ще започне с две седмици по-рано.

Както при жътвената кампания, така и в този случай ще се приложат материални стимули. На първенците всеки ден ще бъдат раздавани награди. Това без друго ще помогне за срочното и качествено изпълнение на тази задача.

С. ПЕТРОВА

Сламата се прибира грижливо

За фермите на ТКЗС „Хр. Ботев“ в с. Ширково са необходими над 4 000 тона слама. Освен това над 2 000 тона ще бъдат съхранени за държавата и за животните от личния сектор.

Жътвата отдавна приключи. Сламата от около 26 000 дка площ почти е извлечена в края на блоковете.

Сега в стопанството няма човек, който да не знае цената на този груб фураж. Затова той се прибира грижливо. Още от първия ден на жътвата започна балирането му с четири преси. Балите се извозват в стопанските дворове и при фермите. В комплексната бригада на Борис Павлов от с. Брадвари около 250 тона балирана слама е складирана в стопанските дворове. В с. Ширково една част от балите е съхранена под новопостроения сеновал. Останалите се окупяват и покриват със слама. Общо над 700 тона слама е балирана и съхранена. Останалата е струпана в края на блоковете. Балирането й продължава.

Във всички бригади строго се спазват взетите на специално съвещание решения за правилното съхранение на сламата. Председателят на стопанството др. Георги Колев проверява и следи изпълнението на тези решения. Тук е забранено например да се подпалва сламата, останала неизвлечена след волокушите. Тя или се събира с каруци, или се дава на кооператорите за личния им добитък.

Добрата организация при изпълнението на тази задача ще помогне на стопаните от ТКЗС — Ширково да осигурят за животните от обществения и личния сектор необходимия груб фураж.

Р. ДЕМИРОВ

Подчинени на общата цел

Прибирането на сламата в ТКЗС — Нова Черна бе добре организирано. Това помогна на кооператорите да съхранят навреме този груб фураж.

Стопанството разполага с 5 балировачки. Хората, които ги обслужват, работиха на две смени. Благодарение на това сламата от 14 500 дка се балира и прибра без загуби. Само от 2 000 дка тя се извлече с волокуши. Тази слама е окупена в края на блоковете. Тя няма да се балира, тъй като ще се използува за постеля в ягодовите насаждения. Необходимите 2 000 тона за животновъдството вече са превозени в стопанските дворове и окупени. Кооперативът трябва да продаде по план 500 тона слама на целулозния завод в Букьовци. Тази задача ще бъде изпълнена.

Само при извличане на този груб фураж с волокуши се допуснаха в някои случаи разпиляване. Разпръснатите купчинки са прибрани от кооператорите за личните им стопанства.

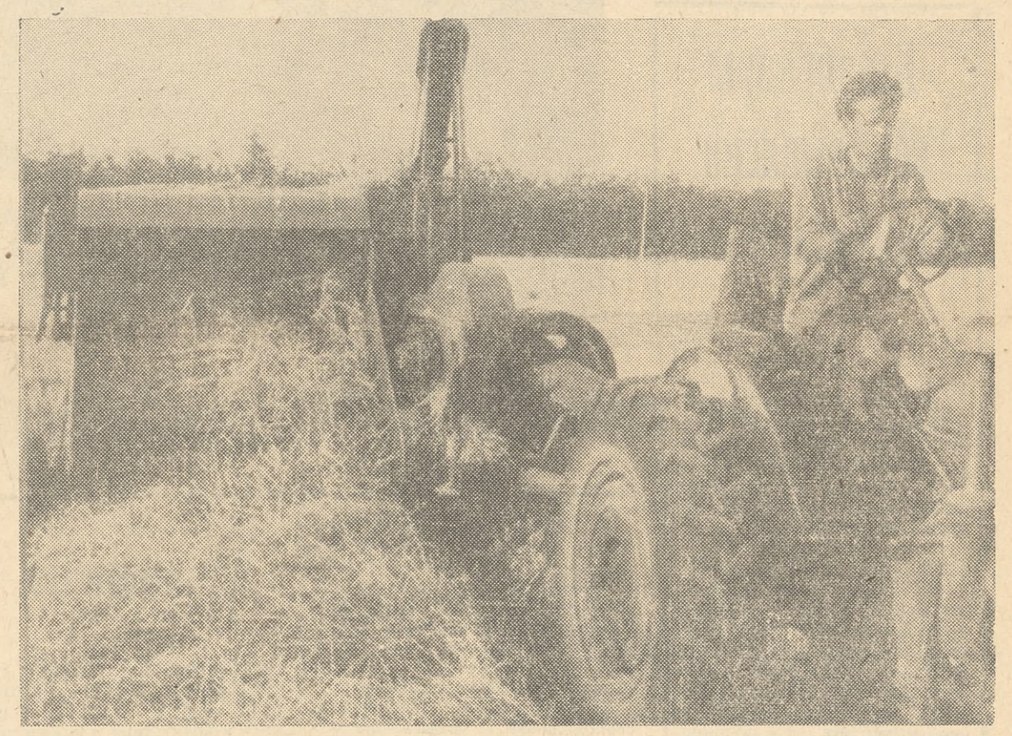
Навременното освобождаване на стърнищата позволи на механизаторите да започнат по-нататъшната обработка на почвата. Впрочем 10 900 дка от общо 17 000-те, освободени от есенници, се засяха с втори култури. Предстои дълбока оран на останалата площ. Доскоро новочерненци не отчитаха такава обработка. Но в това време машините не бездействуваха. Тъй като при опитите за извършване на дълбока оран земята се къртеше на големи буци, тук се възприе друг начин на работа. Над 2 000 дка стърнища се изораха на дълбочина 12-15 см. След това тази оран се продълбочава до 28 сантиметра. Макар с цената на повече труд и средства, специалистите прилагат такава обработка, защото тя довежда почвата до по-приемлив вид. Големината на буците е много по-малка. Земята се изравнява.

В полята на ТКЗС — Нова Черна сега сновят 11 дизела. Първите 700 дка дълбока оран са вече отчетени. Според създадената организация и подходящ график, само за 12-13 дни стърнищата ще бъдат изорани. При добри климатични условия дълбоката оран ще завърши до 3 август.

По отношение председателят на стопанството др. Георги Колев проверява да отбележим, че в ТКЗС — Нова Черна тя не изостава. От грах и фий тук са освободени 900, а от фасул 600 декара. Тази почва е наторена с по 80 кг суперфосфат средно на декар и изорана, без да се губи наличната влага.

Работата на механизаторите през тази година е повече, отколкото всеки друг път. Но както навсякъде в окръга, така и тук те се справят добре с нея, подчинявайки се на общата цел — получаване на планираната продукция от полевъдството.

Ст. ГЕОРГИЕВА

На денонощна оран

Извършването на дълбоката оран в бригадата на с. Търновци е поверено на двамата механизатори Никола Георгиев и Юмер Изетов. Съгласно спусканията на бригадата план трябва да се подготвят за пролетни култури 3 400 дка. Тези площи са вече освободени от сламата и двамата механизатори, заедно със своите помощници, орат денонощно.

Участъковият агроном Христо Петров и бригадирът Димо Ташев често ги посещават, интересуват се има ли пречки в работата и същевременно контролират качеството на оранта.

Наред с това механизаторите не изоставят и предсеитбената подготовка на почвата за есенници. Преди няколко дни те изораха 380 дка фиеви и грахови места. Предварително те бяха наторени с по 60 кг на декар суперфосфат. Предстои тракторите да забраздят освободените 420 дка фасул и 200 дка от бракувана люцерна. Падналият валеж създава добри условия за висококачествена подготовка на почвата и позволява на механизаторите да преизпълняват нормите си.

Със своя денонощен труд по кооперативните блокове механизаторите от с. Търновци полагат основите на богата реколта за идната година, готвят се задостойно посрещане на славната 25-годишнина на победата на социалистическата революция в нашата страна.

Живко ТРУШЕВ

За висококачествена продукция

Кооператорите от с. Преславци отделят голямо внимание на получаването на висококачествена продукция от тютюна. Те го засадиха в благоприятен срок. Сега целта им е да не допуснат нито едно листо да премине техническа зрелост и да бъде похабено. Затова всеки ден в тютюневия блок има хора от различните звена, които сутрин рано берат, а след това нижат ценните листа. Досега в бригадата са подготвени 4 000 низи. На първо място с изпълнението на тази задача са звената на Мустафа Жеферов и Сюлейман Шакиров.

Муртаза МУРТАЗОВ

ПО ПЪТЯ КЪМ ГОЛЯМОТО ПЛОДОРОДИЕ

МНОГОГОДИШНАТА ПРАКТИКА в областта на селското стопанство неведнъж е доказала решаващата роля на предсеитбената подготовка за получаването на високи добиви. В необходимостта да се доведе почвата до градинско състояние сега е убеден всеки специалист и кооператор. На това постоянно и все по-нарастващо изискване е подчинена цялостната тазгодишна предсеитбена подготовка.

На изпълнението на тази задача е посветена дейността и на кооператива в с. Окорш. Тази година механизаторите от стопанството имат да изпълняват важни и отговорни задачи. Необходимостта да се компенсират загубите, които нанесе сушата, наложи бързо и качествено да се изорат и засеят 8 090 дка царевица за зърно втора култура и 1 600 дка за силаж.

— Тази година — разказва председателят на стопанството Димитър Харалампиев — ние трябва да засеем есенници — 15 000 дка пшеница и 3 000 дка ечемик.

За срочното и качествено изпълнение на поставената задача сега в кооперативното стопанство се извърши необходимата работа. Във всяка бригада има по един тежък валяк и друга прикачна техника. Поставена е и задачата в близки дни да се доставят и две греди за изравняване. Върху по-голяма част от направената досега предсеитбена оран влагата е добра и угарта е хубава. Готови са и по-голяма част от необходимите семена.

Ако готовността на техниката и състоянието на почвата са важна предпоставка за качествена и навременна подготовка за есенната сеитба, то организацията на работата има решаващо значение.

Наскоро заедно с актива от района на кооператива бяха приети няколко документа, в основата на които лежи цялостната организационна и практическа дейност, която стопанството ще осъществява в предвидения до сеитбата срок.

В приетата план-програма ръдещите се от района на стопанството предвиждат да получат през идната година най-малко по 450 килограма пшеница и ечемик от декар. За да се изпълни поетото задължение, решено е до 25 септември т. г. да бъдат освободени 85 на сто от площите, предвидени за сеитба. На всички механизатори и шофьори взели участие в изпълнението на това мероприятие да им се заплати 20 на сто върху изработеното трудово възнаграждение за отделните култури. Другата част от площите да се освободи до 5 октомври при същите условия. Бригада, която освободи 85 на сто от площите до края на м. септември, ще получи допълнителното 15 на сто върху основното възнаграждение.

На трактористи, извършили качествена предсеитбена оран на ранните предшественици, средно ранните предшественици средно числи по 30 на сто върху основното заплащане, а на класираните се на първо, второ и трето място да се дадат като награда 50, 30 и 20 лева, на трактористите, извършили качествена оран и по фигурен начин, да им се дадат още по 10 лева.

Подробно и конкретно са предвидени и сроковете, както и материалните стимули за срочно и качествено извършване на есенната сеитба. На бригада, спазила всички предвидени срокове, да се даде на ръководителя на бригадата, механизаторите и кооператорите 35 на сто повече от основното възнаграждение по време на сеитбата. А тези, които засеят до 25 октомври, да получат 10 на сто върху основната си заработка.

В приетата план-програма не по-малък интерес представлява обявеният конкурс за най-добър сеяч. Победителят ще се определя по набраните най-много точки за отделните видове работа.

По отношение на подготовката на почвата предвидени са три степени. Добра, средно и лошо подготвена почва. По отношение на сеитбата — прави редове и криви редове. По отношение на дълбочината на засяването най-много точки се дават на 6 сантиметра, помалко на 4-6 сантиметра и нула точки на под 4 см. Независимо от другите възнаграждения по бедителите от първите три места получават 50, 30 и 20 лева.

Бригада, спазила всички условия по подготовката и провеждането на есенната сеитба до 20 октомври, получава 7-дневна екскурзия из страната, а ръководителите на бригадите по една месечна заплата. Тези, засели до 25 октомври, ще получат по половин месечна заплата.

Цялостната програма на технологическите изисквания има за цел да бъдат използувани само изпитани и високодобивни сортове. Да се сеят само качествени семена и в никакъв случай да не се допусне сеитба при неправилно сеитбообръщение. Торенето да стане съобразно предшественика и условията. Сеитбата да стане при висока агротехника. Успешно да се изведе борбата с вредителите и неприятелите и в срок от 10 дни да се прибере реколтата без загуби.

Иван НИКОЛОВ

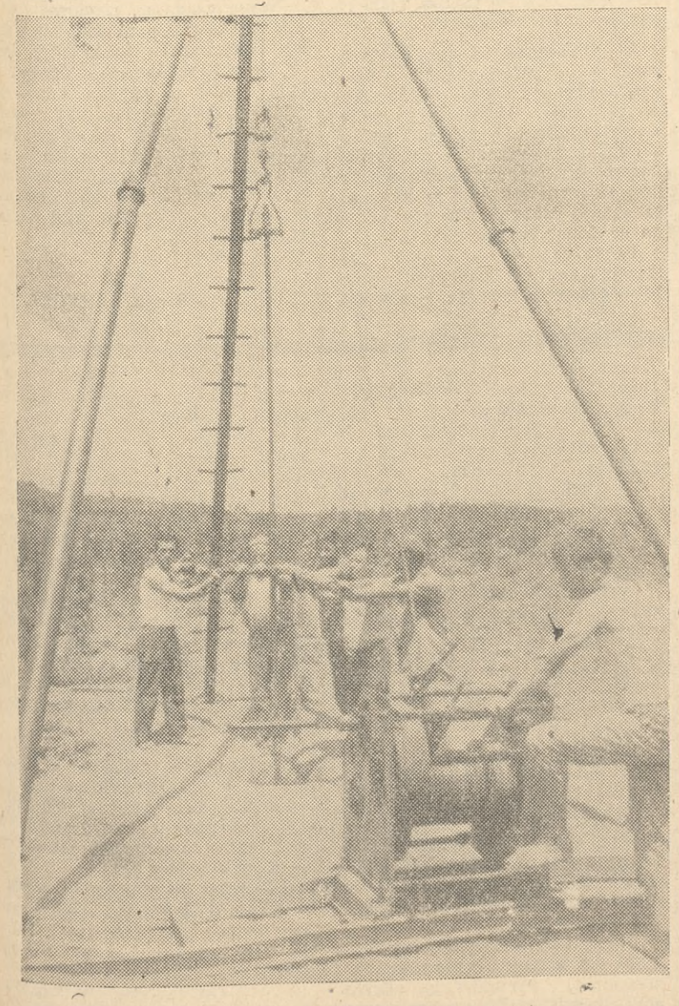
В помощ на кооператорите от нашия окръг през лятната кампания пристигнаха механизатори от други райони на страната. Те се включиха активно както в прибирането на зърното от есенниците, така и в съхранението на сламата.

НА СНИМКАТА: Трактористът Илю Петков от с. Ново село — Ловешко, балира слама в блоковете на с. Преславци.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия
до 22. VII. 1968 г.

ТКЗС	Дълбока оран — %	Осигурен листников фураж %	Прибран фасул %	Почистена пшеница за посев %
Айдемир	52	66	0	43
Калипетрово	38	X	25	20
Бабук	33	56	33	44
Алфатар	44	8	9	17
Алеково	45	11	7	82
Ширково	80	38	75	16
Смилец	81	53	50	35
Попина	53	0	40	31
Сребърна	65	4	22	60
Ситово	29	5	76	18
Срацимир	40	50	4	32
Кайнарджа	59	20	47	73
Голеш	61	7	7	59
Средище	49	17	15	25
Тутракан	38	14	26	64
Нова Черна	7	X	56	21
Старо село	40	0	81	59
Белица	13	50	59	69
Главиница	34	57	55	100
Ст. Караджа	27	65	94	77
Сокол	31	142	70	43
Зафирово	43	0	75	34
М. Преславец	67	18	37	50
Дулово	86	14	18	55
Междей	41	9	0	31
Окорш	31	24	6	100
Секулово	43	9	44	100
Добротица	52	52	91	27
Чернолик	69	24	92	14
Паисиево	24	11	20	13
Всичко ТКЗС	46	24	40	46

Борбата със сушата продължава. В нея се включват и кооператорите от с. Босна. С помощта на сонда те търсят подпочвена вода за напояване.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ВАЛЕЖИТЕ В ОКРЪГА

На 22 юли след обяд и през нощта срещу 23 юли в целия окръг паднаха значителни по количество валежи. Най-много дъжд бе измерен в село Бабук — 51 л на кв. м, и в село Ситово 37,5 л на кв. м. В Силистра, Тутракан, Дулово, Зафирово, Главиница, Белица, Нова Черна, Паисиево и Алфатар размерът на валежите се движи около 30-32 л на кв. м. Най-малко количество бе измерено в Кайнарджа — 21,3 л.

Падналите валежи създават добри условия за развитието на късните пролетни култури, главно царевицата, зеленчуците и засетите втори култури. Наличието на значително количество влага в почвата ще позволи да се извършат на високо качество предсеитбената и дълбока оран, с което ще се положат основите на високи добиви за идната година.

Макар и значителен обаче, дъждът съвсем не изменя постановките по отношение на борбата за компенсиране на загубите. Никой не бива да се самоуспокоява. Вредите от сушата върху изпълнението на тазгодишния план са вече налице. Влагата в почвата само създава добри предпоставки за по-пълно използуване на допълнителните резерви, за успешно изпълнение на набелязаните мероприятия за компенсиране на загубите.

партиен живот

Обмяна на опит по работата в партийните групи

СЛЕД КАТО ОЦЕНИ правилно мястото и ролята на партийните групи, бюрото на ГК на Партията в Тутракан организира на 18 юли т. г. среща за обмяна на опит по работата и ръководството на партийните групи в промишлеността, търговията, транспорта и строителството. Това стана в промкомбинат „Трансмариска". Гостите разгледаха цеховете на комбината, поговориха с партийните отговорници и отделни комунисти за дейността на партийните групи.

В клуба на предприятието участниците в срещата бяха запознати с работата на партийните групи от секретаря на първичната партийна организация Борис Георгиев. В промкомбината са изградени три партийни групи, в които са включени 67 на сто от комунистите. Партийното бюро правилно е разпределило комунистите по производствени участъци. Всички имат поръчения. Те служат за пример на останалите работници, увличат ги за активно участие в социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. В движението за комунистически труд участвуват 20 бригади или 90 на сто от работниците на предприятието.

Партийните групи са извършили огромна политическа дейност за изпълнението на стопанските задачи и имат голям дял за преизпълнението на плана през първото шестмесечие. Те съдействуват за увеличаване на рационализаторските предложения, за повишаването на качеството на продукцията и популяризирането на положителния опит в работата. Помагат за непрекъснато активизиране работата на комсомолските дружества. За тая цел са изпратени с поръчения да работят в Комсомола комунистите Никола Драганчев, Ангел Ганев, Петър Калчев. Хубави инициативи са осъществени във връзка с Деветия световен младежки фестивал, за класово-партийното и патриотичното възпитание на младежта. Комунистите и комсомолците ще посетят заедно музеите в Плевен и музея „Баба Тонка" в Русе.

Своите задачи партийните групи получават от партийното бюро, но провеждат много мероприятия и по своя инициатива. Често разглеждат въпроси от вътрешен и международен характер. Партийното бюро контролира работата на партийните групи. Сам секретарят прави чести проверки на работата им, а отговорниците периодически се отчитат пред партийното бюро или на събрание. Не е достатъчен обаче контролът по изпълнението на поръченията в самите групи.

Своя опит като групов отговорник сподели на срещата Петър Дичев. Тази група вече е на трупала известен опит, но комунистите не престават да се учат. С интерес са разгледали статията за работата на партийните групи в завода за захар в Русе и са решили да ползват техния опит.

Много от присъствуващите партийни отговорници се изказаха и оцениха добре инициативата на бюрото на ГК на Партията за обмяна на работата в партийните групи. Но изказалите се отговорници говориха твърде малко за работата на своите групи. В бъдещите срещи това трябва да се избегне, за да има по-голям ефект.

Завеждащият отдел „Организационен" на Окръжния комитет на Партията Калин Димитров подчерта голямата роля на партийните групи в живота на партийните организации и посочи, че там, където те работят добре, добра е и работата на партийните организации и на самото предприятие. За да се постигне това, нужно е да не се допуска едностранчивост в дейността на групите. Те са първите организатори за изпълнението на стопанските задачи. Но това се постига чрез разгръщането на широка масово-политическа работа за издигане съзнанието на хората.

На срещата бе подчертано голямото значение на кадрите — за подбора, обучението и възпитанието на партийните групови отговорници. Следва да се полагат и по-големи грижи за изучаване и популяризиране на положителното в дейността на партийните организации.

Първият секретар на ГК на Партията в Тутракан Димитър Даскалов говори за работата на партийните групи по превръщането им в дейни организатори на комунистите и трудещите се за достойно посрещане на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас.

Началото е сложено, макар и с пропуски. ГК на БКП направи крачка напред в използуването на натрупания опит в партийните групи. Хубаво е той да проучи опита на партийните организации в Силистра и Дулово, за да бъдат резултатите още по-добри.

Йордан ПАРУШЕВ

Политически форум на младото поколение

ВАЖНО МЯСТО в общата програма на фестивала заемат политическите дискусии, свободните трибуни, колоквиумите и семинарите, теоретичните конференции и разговорите между пратениците на младежта от целия свят. Деветият фестивал ще се превърне в световен форум, на който младежта от всички страни ще има възможност да изрази своята безрезервна солидарност с народите, борещи се за национално освобождение, да се обяви срещу агресивната политика на световния империализъм. Фестивалците в творчески дискусии ще търсят мястото на младежта в по-нататъшното развитие на науката и културата и реалния принос на младото поколение за бъдещето на човечеството. На десетки и стотици срещи в центъра на вниманието ще бъдат актуални въпроси на международното положение, борбата за мир и мирно съвместно съществуване между държавите с различни социални системи, въпросите на разоръжаването, сътрудничеството на младежта в дух на дружба и взаимно разбирателство, проблемите на борбата против големите злини на нашето съвремие — глад, негрpreмотност, болести, безработица, както и перспективите на сътрудничеството в областта на туризма доброволния труд и пр.

По време на Деветия световен фестивал младите хора свободно ще дискутират по такива регионални проблеми, като европейската сигурност, солидарността с африканската младеж, борбата на латиноамериканската младеж и др., ще вземат участие в двудневната конференция за правата на младежта.

Голяма част от участниците са специалисти в различните области. Вероятно те ще проявят и определен интерес към работата на своите колеги от другите страни, към условията на техния труд, успехите и постиженията им в различните области на икономиката и културата, както и към многобройните специфични проблеми от професионален характер.

Традиция за световните фестивали са срещите по професии. Те са важна част от пълнотата програма на фестивала и способствуват за взаимно опознаване на младите работници и творци от целия свят. Наред с това участниците в професионалните срещи ще дискутират и по някои проблеми от социален характер, като условията на труда и заплащане в различните страни, безработицата в капиталистическия свят, положението на девойките, специализацията на кадрите и др.

Немалък дял се пада и на международните срещи, където участниците във фестивала ще разговарят с видни културни и политически дейци от различни страни. Ще се срещнат младите парламентаристи, учители, писатели, журналисти, профсъюзни дейци. Есперантистите, фотолюбителите, кинолюбителите, самодейците, филателистите, авиомоделистите, ловците и рибарите ще търсят общия език на дружбата и взаимното разбирателство. В политическата панорама на фестивала особено място заемат свободните трибуни за обмяна на мнения. Между тях изпъкват темите „Капитализъм и социализъм" и „Младежта и политиката". В Пловдив ще се дискутира по личността и обществото.

Ще се проведат и няколко срещи по регионални проблеми. Първата от петте теми е „Европейската сигурност и младежта, средства, чрез които младежта и студентите могат да си сътрудничат". Втората обхваща проблематиката на борбата на младежта срещу намесата на САЩ във вътрешните работи на латиноамериканските страни и срещу т. н. „междуамериканска сила за мир" и други форми на империалистическата агресия, както и борбата за защита суверенитета на Куба. Важен регионален проблем, който ще бъде предмет на дискусия, е солидарността с младежите от Африка в подкрепа на борбата за освобождаване на народите под португалско и колониално господство, срещу расизма и апартейда. Ще се проведе и среща на младежта по въпросите на борбата срещу всички форми на интервенция на американския империализъм в различните райони на Азия. Петият проблем обхваща ситуацията в Средния изток, израелската агресия и маневрите на империалистите, насочени срещу движението за национално освобождение на народите от тази област на Средиземноморието. И последният проблем — сътрудничеството между младежта и народите на Балканите в името на мира.

Единадесет теми обединява в себе си една от най-крупните политически прояви на фестивала — форумът по международната политика. На преден план ще се разглежда ролята на младежта и студентите в борбата за мир. Главно внимание ще бъде отделено на политиката на невмешателство и борбата против агресията на империализма като основна заплаха за световния мир и независимостта на народите.

Благоевград ще бъде център за обсъждането на връзката и взаимната зависимост между борбата за запазване на световния мир и борбата на народите за национално освобождение, срещу империализма, колониализма и неоколониализма. Във Велико Търново ще се разгледа проблемът за уважение на принципите на мирно съвместно съществуване между държавите с различен обществен строй като неотменно право на всеки народ за самоопределение, равенство, суверенитет, териториална цялост и ненамеса във вътрешните работи на народите.

В Пловдив ще се разгледат три проблема — ликвидирането на остатъците от Втората световна война като условие за европейска сигурност и световен мир, всеобщо пълно и контролирано разоръжаване, частични мерки за разоръжаване, създаване на безядрени зони, разтуряне на военните блокове, ликвидиране на чуждестранните бази, борба за демокрация, против реакционните и противонародни режими и фашистки диктатури.

Конференцията за правата на младежта ще обхване шест теми. Първите две, предмет на дискусии в София, са: „Правата на младежта и студентите за активно участие в политическия живот, **право на глас и право** бъдат избирани, право на свободно създаване на собствени организации" и „Ролята на младежките организации в обществения живот на страните и правата на трудещата се младеж". В Пловдив ще се разгледа въпросът за правото на труд, професионална подготовка, равноправно заплащане на труда на младежите без дискриминация. Интерес представляват и трите останали проблема, които обхващат правото на образование и учение, демократизирането на образователната система, научно-техническата революция и младежта, достъпа до културата и спорта и правото на почивка.

Панорамата на фестивала като политически форум идва още веднъж да подчертае неговата роля като най-крупно събитие в живота на младото поколение през последното десетилетие.

ГДР. Между седемстотинчленната делегация на ГДР за фестивала е и ансамбълът „Октеберклуб" от Берлин.

Незабравим комсомолски ден

Един незабравим ден прекараха комсомолците-активисти от Тутракан в гората „Ири Хисар", намираща се до село Осен. Градският комитет на ДКМС бе решил обучението на актива този път да се проведе сред природата и повече от 30 комсомолски активисти потеглиха към определеното място.

Секретарят на ГК на ДКМС Киро Минчев изнесе доклад за състоянието на финансовата отчетност на дружествата и спря вниманието на актива върху някои предстоящи за разрешение въпроси. Гинка Пецова, секретар на ОК на ДКМС, говори за необходимостта от по-широка разгърната културно-масова работа, а първият секретар на ГК на БКП Д. Даскалов разгледа обстойно редица въпроси от международното положение. Разменени бяха и интересни мисли във връзка с предстоящия фестивал на младежта и студентите в София.

След приключването на деловата част комсомолци устроиха помежду си интересни спортни игри, пяха революционни песни и младежки песни, които не секнаха и когато автобусът потегли обратно за Тутракан. Така те съчетаха полезното с приятното — в красивата вековна гора прекараха един хубав ден и обсъдиха важни въпроси.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Агликина поляна — прославено хайдушко сборище

АГЛИКИНА ПОЛЯНА! Символ и легенда! Национална гордост и светиня! Второ Оборище — неосъществено, но проектирано от кървавия път на четата на Хаджи Димитър и Стефан Карджа от Дунава до хайдушкия Балкан, вградено в сърцата от подвига на шепа храбреци.

Име, синоним на непокорство, свободолюбие и всеизгаряща любов към народ и Родина! Име, символ на духа на българина, посрещал непревит бурите на своята история! Име — ключ за вълшебен свят от предания и легенди, отломъци, що носят твърдостта на пранита, топлината на слънцето, дъха и поезията на родния Балкан! То пълни сърцата с великa гордост за юначните деди, знайни и незнайни, наследили и бранили с кръвта си най-драгоценното съкровище на народа ни — българщината.

Като от най-висок планински хребет Агликина поляна разделя две тактики — две времена в нашето националноосвободително движение — на хайдутството и четничеството. На това прославено хайдушко сборище преди един век заглъхват последните акорди от героизма на четата на Хаджи Димитър и Стефан Карджа. Съхранила неповторима мъжествена симфония за хайдушкото юначество, към Агликина поляна в края на август ще тръгнат походници и туристи, певци и инструменталисти, млади и стари от всички кътчета на Родината. През поля и плодородни ниви, през вековни гори и скалисти хребети, през хладни усои и слънчеви поляни ще потекат реки от хора към Източна Стара планина, към билото ѝ, където се разклоняват трите ѝ раздела.

Тук е проходът „Железни врата" или „Вратника". Стара връзка между Мизия и Тракия. Водел на исторически епохи, на непримирими светове — могъща Византия и напиращите от северен Аспарухови българи; на разкапващата се турска империя и всепомитащото свободолюбие на поробения българин. Теснините на прохода помнят не един подвиг, не една героична битка, не една кървава схватка, не една смела хайдушка засада. За тях разказват тук руините на каменните крепости, следите от сражения.

На 5-6 километра на запад от прохода по билото на планината, сред вековните букаци е стаена Агликина поляна. Естествено стратегическо място, удобно за изкачване на турските кервани, на синджирите роби, откарвани от Северна България за Диарбекир или анадолските зандани, Агликина поляна е била и най-старото хайдушко сборище.

Малка седловинка, леко повишена в източния край. Застлана със зелен килим, дълъг 200 и широк до 60 метра. Наоколо са стари букови гори, в които доживяват и столетници, мълчаливи свидетели от историята. В югозападния край на поляната, през буките, към дола с хайдушкото кладенче води неотъпкана пътека. От прогнила хутола (изкорубен буков дънер) струи бистра като сълза вода. Оттук на запад, на 15 до 20 минути път, се изправя „Темната гора", в хладните усои на която не прониква слънчев лъч, а от тайнствената ѝ песен сърцето се сковава. От високата част на поляната на изток се открива безкрайното море на забулените с призрачния воал на далнината планински хребети, замръзнали в надпреварата един след друг. На юг тъмнее зелената палитра на гъстите гори.

Тук, на височината на малката седловина, е побита триметрова отломка от скала — израз на признателността на поколенията. Седнеш ли до нея, заслушаш ли се в шепота на листата, в песента на буките, мигом те пленява с непреодолима сила миналото, чийто дух витае на поляната. В паметта ти оживява чутото, прочетеното. Фантазията трескаво го подема. И виждаш дружината на хаджията, Хаджи Димитър

той под буката сидеше
с неговата чета юнашка
шарено ягне едяха
и червено вино пиеха.

Редят се картини от хайдушкия живот на Панайот Хитов.

Виждаш да минават напетите юнаци на Злати войвода, чиито думи „дорде е Стара планина, на турчин не се прекланям" са били химн, знаме на хайдутите.

Край хайдушките огньове се задържат четите на Добри и Гунчо войвода, на Индже войвода, на Георги Трънкин, загинал тук наблизо край изворите на река Камчия.

Еленка войвода е извела в ранно утро седемдесет юнаци на поляната. В столетна бука, на която е окачен пръстенът ѝ, се прицелват хайдутите. Никой пръстена не улучва. Еленка последна се прицелва. Тя улучва пръстена си и спечелва воеводството.

Възкръсва пред погледа и героичната смърт на хубава мома Аглика, родственица на прочутия войвода Филип Тотю, водена от конен турски отред за харема на Хасан паша в Одрин.

... Лятна нощ е над поляната, на която е отседнала дъщерята на Садък паша, поляклията или амазонката, както я наричат сливенци. Тръгнала е да залови войводата Филип Тотю, за чиято глава султанът обещава крини злато. Свъсила вежди, тя съдирото рови огъня, недалеч от който е заспала турската потеря. През поляната минава сянка. Зад дъщерята на Садък паша се изправя сам войводата.

— Момчетата са в долната кория — долитат до слуха мъжествените му слова. — Аз сам се приближих. Исках да те видя каква си. Предай на баща си това, което не успях да му кажа, когато бях негов пленник в Сливен. Ние сме петимни за нашето, за своята свобода. Грешно ли е да се борят людете за нея?...

Редят се една след друга сцени, от които в душата и сърцето ѝ преливат вълни на синовно преклонение и неизразима гордост... Проточват се сенките на буките по стихналата в утрото поляна. Предпазливо от гората се подават окъсани и изтощени от глад и умора четиринадесет четници. Последните четници на Хаджи Димитър и Стефан Караджа, достигнали до мястото, изречено от войводата. Следващите мигове, изплували от истината, свиват сърцето в остра болка.

Погледът се спира на гранитната отломка, до която си поседнал. На нея е издълбан кратък надслов: „Тук, на Агликина поляна, прославено хайдушко сборище, е трябвало през 1869 година Хаджи Димитър и Стефан Караджа да обявят привременно правителство и да образуват въстаническа армия за освобождението на България. До това място достигат 14 четници.

Вечна слава на героите!"

И долавяш сякаш шепота на буките да повтаря последните слова на признателност и преклонение. Гората ги подема и понася над околните долове, над близките и далечните склонове като нова и безсмъртна песен за юначните и смелите българи, завещали на нас, поколенията, безмерната си любов към народа и родината.

Перка ВАНКОВА

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

7

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Но мен ме извикаха в секретариата и аз реших да мина по-късно. Отбих се след 40 минути, но нея вече я нямаше.

—А за какво говореше Таня, не чухте ли?

— Знаете ли, нямам навика да подслушвам чужди разговори.

— Жалко — каза Тихонов.— Жалко, че този път не сте нарушили принципа си.

В отдел кадри Стас бързо прелисти личното дело на Аксенова. Последната характеристика беше за посещението ѝ в Международната почивна станция на журналистите във Варна: „... Дейна и инициативна журналистка..., развива голяма обществена работа..., политически грамотна..., морално устойчива..."

„По-лош начин да се обезличи един човек не може да се измисли—помисли Тихонов. — Характеристика! Кого може тя да охарактеризира? И въобще това е нелепо. На добрите работници характеристики не са нужни, на лошите, според мен, характеристики въобще не дават..."

Кадровикът попита замислията се Стас:

— Нещо неясно ли има?

— Неясно. Какво означава например, „морално устойчива"?

— Как какво значи! Значи се е представила добре..

— Дейна и активна?

— Устойчива в бита и производството. Не е имала аморални прояви и разни там други лоши прояви.

— Забележително — усмихна се Стас.

Последният лист в делото — преписка от заповед: „Да се командирова специалният кореспондент Аксенова Т. С. в град Ровно на строежа на химическия завод от 3. II. до 10. II. 1966 година".

Десети — това какъв ден е? Стас извади от джоба си календарче. Така — десети е четвъртък. Значи трябвало да бъде на работа в петък, а Беляков казва, че се е върнала в събота. Трябва да се узнае не му ли е обяснила тя някак си забавянето си. Тихонов се върна обратно по коридора но в стая 414-та нямаше никой. На масата на Беляков лежеше бележка: „Аз съм на заседание на редколегията. Ще се върна в 17 часа". Стас погледна часовника. Време е да се върне на Петровка.

3.

Шарапов открехна вратата в кабинета на Тихонов: Стас внимателно разглеждаше няколко документа, напечатани на машина.

— Отдавна ли си дошел?

— Преди час. Влез, Владимир Иванич.

— Нещо откри ли?

— Това — онова. Както се казва в процесуалния кодекс „характеризиращи личността" документи.

Шарапов се приближи до Тихонов и седна на крайчеца на стола.

— Е?

— Бях в редакцията. Ето, вземи и прочети характеристиката ѝ. — Тихонов му подаде редакционна бланка.

Шарапов прочете, намръщи се.

— Да-а, за углавния отдел тук има малко...

— Тук и за който и да е има малко. Не е малко само за някой друг кадровик. Изискан, строг отчет, както виждаш имала е и три поощрения. Висшистка и си е вършила обществената работа, а в самодейността не е участвувала. Аз, разбира се, говорих с другарите ѝ — те разказват за нея, като за жива. А за мен сега е по-важно от всичко да я опозная именно като жива. При нашите първоначални данни шансовете да открием убиеца са минимални. Трябва да се търси мотив. Докато не установим мотива за нападението, престъпника няма да открием. Ще се въртим като куче, вързано за дърво.

— Моля — каза Шарапов. — Ако искаш, хайде да започнем да прехвърляме всички варианти. Първо, може да са я убили с користна.

— Едва ли — възрази Тихонов. — В такава обстановка престъпникът не би могъл да я ограби. Отзад е имало хора. Пък и чантичката на Аксенова е останала при нея. На богато наследство също не е можело да се разчита...

Шарапов кимна:

— Значи — отпада. Тогава ревност.

— Да, това е допустимо. Млада, красива — може да е взела ума на някого. Изобщо, струва ми се, че мотивът е скрит някъде в личния ѝ живот. И тези писма...

Шарапов каза:

— Да видим по-нататък. Хулиганство. Начинът на убийство напълно подхожда за тази версия: пияница някакъв си, разгулял се и намушкал с шилото съвсем невинен човек...

— Могли са да я убият и във връзка с изпълнението на обществен или служебен дълг — продължи Тихонов, — но данни за такава версия фактически нямаме. Убийство на семейна почва? Не, това автоматично отпада...

— Остава още убийство за отмъщение или за прикриване на друго тежко престъпление — замислено каза Шарапов, — а такива данни засега също нямаме, но да отхвърляме тези мотиви е още рано.

— Рано е — съгласи се Тихонов. — И последното — ексцес. Аксенова може да я е убил някой побъркан или пък да са я нападнали по погрешка, вземайки я за друг човек.

Шарапов се усмихна тъжно:

— Направо целия наказателен кодекс прехвърлихме. Значи, кои направления ще оставим?

(Следва)

ОЩЕ ЕДНА УСПЕШНА ГОДИНА

*** Преизпълнение на планираната продукция**
***Първите помощници на главния зоотехник**
***Нови моменти в работата на дуловските овцевъди**

ЗА ПРЪВ ПЪТ дуловци прекъснаха овцевъдството в рентабилен отрасъл през 1961 година. Оттогава то продължава да носи доходи на кооператива. Резултатите от шестмесечието подсказват, че и сега ще се реализира планираната печалба.

Докато в някои стопанства на окръга планът за овчето мляко остана неизпълнен, тук са надоени 31 тона повече. Повече е и настриганата вълна. Вместо по 5 кг пастирите получиха по 5,560 кг вълна средно от овца. Най-висок настриг постигнаха овцевъдите от гр. Дулово: 6,950 кг средно от животно. Добро е постижението на Реджеб Салиев. Той се грижи за стадо шилета в дуловската ферма. Многото грижи, които полага за стадото си, му помогнаха да настриже по 10,560 кг вълна от всяко младо животно.

Значителни са успехите на животновъдите и по отношение броя на малките агнета. От 100 овце за разплод те получиха по 116 агнета. Голяма част от тях бяха продадени на високи цени. При по-добра организация от страна на ДСП „Родопа" резултатите в това отношение биха били още по-добри.

Всеки би се съгласил, че успехите в овцевъдството на ТКЗС —Дулово се дължат преди всичко на неуморния труд на всички овчари. Но първите и най-големи помощници на главния зоотехник си остават бригадирите на отделните ферми. Те са с под ходящо образование. Добитите в техникумите знания им помагат да изпълняват всички задачи според изискванията на зоотехниката. Димитър Ставрозов — заведущ фермата в Дулово, Минчо Стойчев от Черник и Илия Христов от Черковно са хората, които прилагат във всекидневната практика разпорежданията на главния зоотехник.

И сега, в усилните дни на случната кампания, пак тези хора се грижат за правилното й провеждане. Във всички ферми осеменяването започна 1 месец по-рано, отколкото през миналата година. Предварителната подготовка е добра. Трудността за набавяне на необходимите матери али се преодоля. Осеменителните пунктове отговарят на санитарните изисквания. От наличните 4 700 овце досега са осеменени 1 500.

Ранното започване на случната кампания е нов момент в работата на дуловските овцевъди. Тази практика, проведена през последните години в някои кооперативи на окръга, се оказа резултатна. Затова и дуловци навлизат смело в прилагането й.

Друг нов момент на работата във фермите е оставянето на 400 мъжки агнета, които ще бъдат продадени през пролетта, след стрижбата. В това отношение се ползува опитът на с. Кочово — Шуменски окръг. От всяко животно се очаква да се получат по 10 кг вълна, което е един значителен резерв за повишаване рентабилността на овцевъдството.

За резултатната дейност на овцевъдите от голямо значение си остава племенно-подобрителната работа в стадата. Освен от фермата в с. Раздел, от всички останали ферми отговарящите на изискванията женски агнета се използуват за ремонт. Нещо повече. ТКЗС—Дулово снабдява с млади животни и Голеш, Мерден и Чернолик. Стадата в гр. Дулово, които наброяват 1 124 животни, са под наблюденията на Племенна инспекция— гр. Силистра.

В стопанството се полагат необходимите грижи за помещенията, в които са настанени стадата. И трябва да кажем, че е направено немалко в това отношение. При неподходящи условия се отглеждат само шилетата, събрани в с. Поройно. Тук през тази година бе планувано строителство на ферма, но поради сушата строежът бе спрян. Повече от необходимо е обаче за следващата година този обект да бъде отново планиран.

Както за всички животни, така и за овцете неблагоприятните климатични условия оказват своето влияние при намиране на подходяща паша и набавяне фураж за зимата. Овцевъдите полагат максимум усилия, за да хранят животните така, че те да не влошават телесното си състояние. По план в бригадите ще бъде изсечен и струпан 3 000 куб. м листников фураж. През тези дни първите купи се вече струпват в съседство с овцефермите.

Сред отделните колективи не се отбелязва текучество. Във фермите работят дългогодишни овчари с богат опит и умение. Те ще успеят да завършат годината така, че овцевъдството в ТКЗС—Дулово да си остане рентабилен отрасъл.

Ст. СТАНЕВА

Отново край селекторите

След приключване на лятната кампания, вниманието на полевъдите от ТКЗС—Дулово е насочено към подготовката на семената за есенната сеитба.

Работата е съсредоточена в бригадата на с. Раздел, където са и семенните участъци на стопанството. Тук около двата селектора се трудят кооператори на две смени. Досега са почистени 140 т ечемик (толкова, колкото са необходими за сеитба), 60 т пшеница от сорта „Сан Пасторе", която ще се сее в смес с ечемик. Подготвени са и 120 тона пшеница.

Кооперативът разполага със собствени семена от първо и второ размножение. Освен за своите нужди, той снабдява и ТКЗС — Голеш със 108 тона пшеница за посев.

В блоковете на всички дуловски бригади отново ще се отгледа само пшеница от сорт „Безостая—1". За изпитание ще бъдат засети и 100 дка от сорта „19-16".

От направените на място опити личи, че кълняемостта на семената ще бъде задоволителна. В Семеконтролна инспекция — Силистра са изпратени проби, които най-достоверно ще покажат това качество на посевния материал.

Специалистите от кооператива считат, че почистването на не обходимите семена ще завърши до 10 август. Това ще даде възможност да се получат резултатите от всички проби и там, където е необходимо, да се работи допълнително за довеждане на семената до първа класа. Само така дуловци ще могат да проведат сеитба, която да отговаря на необходимите агротехнически изисквания.

М. ТРИФОНОВА

Деветият младежки фестивал и валутните ограничения

Световните младежки фестивали станаха крупни жалони по пътя на изграждането на единен фронт на световната демократична младеж, проникнати с идеите за мир и дружба; те са мощна преграда по пътя на антинародните стремежи на империалистите. Именно поради това историята на провежданите досега фестивали е хронология на непрекъсната борба на демократичната младеж с враговете на мира и дружбата, с противниците на единството на младежта.

Нашата слънчева родина през м. м. юли и август тази година ще посрещне гостоприемно младостта от близки и далечни страни за провеждането на Деветия фестивал на младежта и студентите.

Той ще се проведе под лозунга „За солидарност, мир и дружба". Солидарност с тези, които се борят за национална независимост, за изграждане на новото общество, за прогрес и демокрация.

В нашия окръг не се предвижда посещение на младежи фестивалци от други страни, обаче не е изключено едно евентуално посещение на някои от тях в Силистра, Тутракан или Дулово.

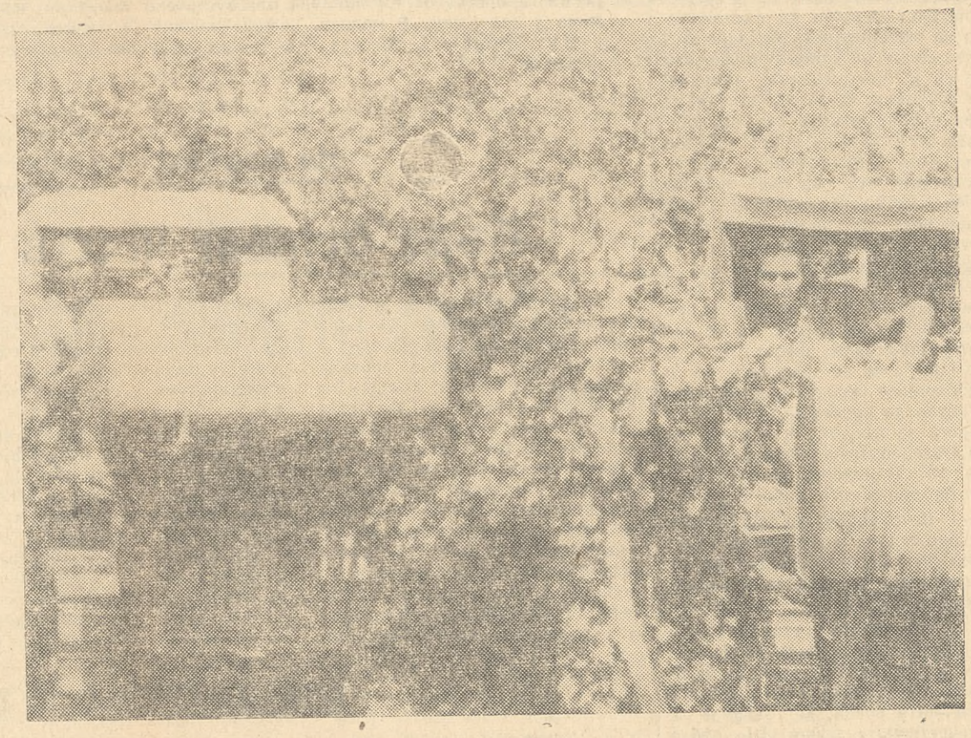
Във връзка с това управлението на окръжния клон на БНБ в гр. Силистра припомня на всички граждани, на всички служители при търговските, промишлените и комуналните предприятия за някои разпореждания на Закона за сделките с валутните ценности и валутния контрол, който съществува в нас. (Д. В. бр. 51—1966 год.) С член 18 от този закон е забранено на българските граждани да купуват или продават чуждестранна валута срещу български левове, или пък да извършват замяна на една валута с друга такава; с чл. 19 се забранява на българските граждани да купуват от чуждестранни лица с български левове, внесени от чужбина, стоки или по друг начин, както и да извършват замяна на такива стоки.

Всички услуги, които се правят, и покупките, които извършват чуждестранните граждани, се заплащат от тях само в български левове; при евентуална липса на такива, чужденците следва да се отправят към местните клонове на БНБ, където ще им се обмени предлаганата чуждестранна валута по курсовата стойност в български левове.

На български граждани БНБ обменя чуждестранна валута в левове само срещу представяне на вносно митническо бордеро или при документиран произход на същата.

Нарушителите на този закон се наказват съгласно чл. 250 от Наказателния кодекс с лишаване от свобода до три години и с глоба от петстотин до две хиляди лева.

Димитър СТОИЛОВ,
директор на БНБ — Окръжен клон — Силистра

Борбата с болестите по лозата е важна задача, с която механизаторите от с. Сребърна се справят добре. Едни от най-работливите между тях са Петко Великов и Атанас Стоянов. На ден те пръскат поотделно по 70-80 дка лозя.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Основа на бъдещите успехи

В последните години кооперативното стопанство в с. Иширково постигна добри резултати в развъдната работа в овцевъдството. Благодарение на това, подобри се породният състав на овцете и се увеличи продукцията, която се получава от тях.

Сега в стопанството от всяка овца се добиват над 4 кг вълна и 45 л мляко. До преди няколко години беше проблем изпълнението на плана за приплодите. Само чрез добрата подготовка на овцете за случната кампания от страна на овчарите и правилната организация по време на самата кампания бяха напълно премахнати всички неудачи в този отрасъл. Вече всяка година в стопанството се получават десетки агнета над плана. Тази години техният брой пак беше около 300.

С всяка измината година подготовката на овцете за случната кампания и самата кампания за нея в кошарите на овчарите Хълми Муртазов, Петър Ганчев, Юмер Ахмедов и др., които сега най-добре си подготвиха стадата.

почват по-рано, отколкото преди. Миналата 1967 година осеменяването започна на 16. VII. Тази година във всичките овцеферми осеменителните пунктове бяха готови до 5 юли, а първите животни бяха заплодени на 6 юли. Първи започнаха кампанията овчарите от с. Иширково. Тук опитният техник-осеменител Нико Жеков Христов вече е осеменил над 200 овце от всичко 1 200.

За укрепване на телесното състояние на животните, от което много зависят бъдещите успехи, стопанското ръководство с цялата си загриженост в тази сушава година отпусна по 200 г концентриран фураж и по 1 кг зелена люцерна или царевица дневно.

Овцевъдните бригадири Недьо Добрев от с. Брадвари и Кольо Христов от с. Иширково са радостни, че на 2—3 декември, с около 15 дни по-рано от миналата година, ще заблеят първите ягнета.

Високата хигиена, образцовото провеждане на тази важна кампания и големите грижи на овчарите, на специалистите и на стопанското ръководство ще дадат възможност осеменяването на овцете в Иширковското стопанство да приключи в определения срок.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Добра подготовка — добри резултати

Всяка година потребителната кооперация в с. Правда открива пункт за преработка на кайсии. Климатичните и почвените условия позволяват в района да се произвеждат значителни количества от този вкусен плод, който най-резултатно се оползотворява в пулп. Пунктът, макар да съществува временно, представлява отделно предприятие със своя организация на труда, със своя технология, със свои трудности и успехи.

През миналите години бяха допускани грешки, които се отразяваха неблагоприятно в крайния резултат, затова управителният съвет на кооперацията започна отрано подготовката за тазгодишната преработвателна кампания. Две седмици преди да започне беритбата на плодовете, бе построен нов, просторен навес, покрит с цигли. Направени бяха маси, върху които се извършва манипулацията по сортирането, ваденето на костилките и т. н. Бяха доставени удобни пейки. Навремє бяха осигурени необходимите бурета и амбалаж за беритба.

За всяко производство са необходими подготвени кадри. Сезонната работа обаче не позволява непрекъснато да се провеждат мероприятия за квалификация на работниците, затова организаторите на преработвателния пункт издириха всички миналогодишни работници, придобили известна сръчност и умение в практиката. Към тях бяха предадени и новите производственици. Най-трудна е обработката на плодовете с химическите препарати, където се изисква определено дозиране. Тук бяха поставени най-квалифицираните работници.

Предварителната подготовка даде добри резултати. За три дни на пункта бяха приготвени 25 тона пулп. Производителността на труда нарасна значително в сравнение с миналата година, което говори, че и рентабилността ще бъде по-висока.

Ферхад БОНДЖУКОВ

Сръчни кооператори

Кооператорите от с. Яребица първи в Чернолишкото стопанство започнаха беритбата на тютюна. Това стана още в края на юни. Оттогава досега още от тъмно тютюневият блок се оглася от веселия глъч на кооператорите, дошли да приберат узрелите листа. Целта на всички е да не допуснат нито един лист да премине техническа зрелост.

Най-сръчни в прибирането на тютюневите листа са хората от звеното на Мюмюн Сарачов. Те имат най-много приготвени низи досега.

Ф. МЕХМЕДОВ

Нашата консултация по трудово-правното законодателство и социалното осигуряване в ТКЗС

ВЪПРОС: При изплащане на месечните добавки за деца след 1. I. 1969 година ще се вземат предвид и децата, които са навършили 16-годишна възраст преди 1. I. 1969 г. при определяне тяхната поредност?

ОТГОВОР: При изплащане на месечните добавки за деца след 1. I. 1969 година ще се вземат предвид и децата, които са завършили 16-годишна възраст преди 1. I. 1969 година, макар и за същите да не се изплащат добавки.

Пример I. Ако едно семейство има 3 деца, които първото по ред е навършило 16-годишна възраст преди 1. I. 1969 година, семейството ще получава добавки за второто и третото дете в размер на 50 леза (15 плюс 35). При определяне размера на месечните добавки за деца се следи кое дете по ред е навършило 16-годишна възраст, дадено за осиновяване или е настанено на пълна държавна издръжка.

Пример II. Ако едно семейство има 4 деца, от които първото е навършило 16-годишна възраст, а третото се намира в учебно заведение на пълна държавна издръжка, семейството ще получава месечни добавки за второто и четвъртото дете в размер на 20 лева (15 плюс 5).

ВЪПРОС: Когато старши трактористът и помощник-тракторист работят за един ден двамата, имат ли право на месечни добавки за деца?

ОТГОВОР: Щом и двамата за този ден получават трудово възнаграждение, денят им се зачита за работен и следва да получават месечни добавки за деца.

Николай КРУМОВ — началник ДОО

Отрупани с плод са дънерите в зеленчуковата градина на с. Нова Черна. За това допринася до голяма степен редовното поливане на растенията.

НА СНИМКАТА: Момент от ежедневието на поливачите Иван Петров и Еньо Василев.

Нормативни срокове и пусковост на обектите в жилищното строителство

НЕОТДАВНА Инспекцията за държавен контрол — Силистра извърши проверка по изпълнението на плана за жилищното строителство в окръга през 1967 година и през петте месеца на настоящата година.

ДСО „Стройрайон"—Силистра е преизпълнил общия си строителен план през този период. Планът за жилищното строителство обаче не е изпълнен през 1967 година с 3 на сто. Неизпълнение има и през петте месеца на 1968 година. Причините за неизпълнението са в строителното предприятие, но вина има и в инвеститорите, които не са осигурили своевременно строителни площадки и комплектувани проектосметни документации.

Макар че неизпълнението, изразено в проценти, е малко, то говори за незадоволителната организация в жилищното строителство. Щом като стройрайонът има преизпълнение на общия си план, следва че по-настойчива и по-организирана е била работата в строителството на промишлените и стопанските обекти. Не са били създадени добри условия за работа през зимния период на 1967—1968 год. На по-голямата част от покритите жилищни блокове, а и на непокритите блокове можеше да се работи през зимата в долните етажи, ако бяха създадени своевременно условия за това.

Почти за всички обекти не са спазени нормативните и договорираните срокове. Така например нормативният срок за жил. блок „Димитър Благоев" е месец септември 1967 година, срокът за предаването му съгласно договора е 30 юни 1968 година, а той не е предаден и през месец юли. Жилищен блок „Москва" има нормативен срок месец декември 1967 година и срок по договор 30 юни 1968 година. Нормативният срок на блок „Космос—1" и „Космос—2" са месеците юли и август, обаче не могат да бъдат предадени през тази година. Голяма вина за това има СП „Жилищно строителство" към ГНС—Силистра, понеже закъсня с осигуряването на строителни площадки и откри финансирането след определения срок.

Договорните срокове на всички жилищни обекти са значително по-големи от нормативните. Удължаването не е оправдано, понеже стройрайонът има добри предпоставки за намаляването им. Това особено важи за тази година, когато е създадена добра организация, налице са квалифицирани кадри за изпълнението на всички строителни работи, има достатъчно работна ръка и т. н.

Освен ненавременното осигуряване на строителни площадки, което е задължение на СП „Жилищно строителство", причина за изоставането е и незадоволителната работа по откриване на финансирането. До момента на проверката не бе открито финансирането на жилищен блок „Комсомолец" — Силистра. Градският съвет е готов с всички документации, но работата се спира от търговските организации, които строят в този блок магазини и работилници. Те нямат готовност. Напоследък остана да се уреди въпросът с магазинната част на ДТП, заради която БНБ отказва да открие финансирането на целия блок.

Би трябвало въпросите по изграждането на магазинната част да се решават още с изготвянето на плановите задания за проектиране, за да могат заинтересованите инвеститори да координират помежду си взаимните връзки.

Тези и други причини допринасят за изкуствено удължаване на нормативните срокове. Има опасност и през следващата година да се повтори случаят с бл. „Комсомолец", понеже е предвиден строеж на магазини и работилници в партерните етажи на блоковете, а работите по проектирането не са придвижени.

Сериозна пречка за несвоевременното осигуряване на строителни площадки в Силистра е тази, че ГНС досега не е обособил оборотен фонд по смисъла на наредбите, а с този, с който разполага в момента, не се улеснява жилищното строителство. Голяма част от проектите и документациите не се представят в определените срокове на инвеститорите, а те от своя страна закъсняват с предаването им в строителната организация. Проектната документация на голяма част от блоковете не се представя напълно комплектувана, което затруднява контролните органи и най-вече инвеститорите.

Авторският надзор върху изпълнението не винаги се упражнява от самите автори-проектанти, а от натоварени за целта хора, понеже около 50 на сто от проектите за жилищно строителство не са изработени от силистренската проектанска организация, а от Русе, Шумен и София. По тази причина, често пъти се допускат пропуски, отразяващи се върху качеството на строителството.

Характерно в работата на „Стройрайон" — Силистра е това, че не се обръща необходимото внимание на малките довършителни работи, които не дават обем на изпълнение. Също така не се създава в достатъчна степен и необходимата организация преди пусковите срокове, с оглед бързото завършване и предаване на обектите. През настоящата година са сформирани специални групи за извършване на довършителните работи и може да очакваме по-добър резултат.

За дребното индивидуално и кооперативно жилищно строителство в градовете Силистра и Тутракан са създадени строителни групи. Трябва да кажем обаче, че те са все още малки и не са снабдени с механизация. По тази причина не могат да задоволят нуждите. Желаещите да строят или да ремонтират са принудени в повечето случаи да търсят услугите на частни майстори-строители. Взаимното споразумение по отношение на заплащането води до оскъпяване на жилищата, строени по този начин, а и качеството на извършените работи не всякога е добро. Необходимо е да се вземат сериозни мерки в това отношение от СП „Комунални услуги"—Силистра и ТПК „Домостроител" — Тутракан, на които е възложено дребното жилищно строителство.

Иван РАЙКОВ,
инспектор при ИДК — Силистра

ОТ РАВНОСМЕТКАТА ДО ПЕРСПЕКТИВИТЕ

Близо година и половина измина от създаването на съветите за изкуство и култура в страната ни. Това време бе достатъчно, за да се изградят и утвърдят като ефикасни органи в ръцете на Партията на културния фронт.

Представител на редакцията се срещна и разговаря с др. Йордан Симеонов, председател на градския съвет за изкуство и култура в Тутракан, за основните насоки на работа в съвета.

Поради това, че някои от проблемите на художествената самодейност в Тутракан и района вече ни бяха известни, първият ни въпрос имаше именно такава насоченост:

— **Другарю Симеонов, как преценявате досегашната ви работа със самодейните колективи и какви са постигнатите резултати?**

— Може би защото така добре разбираме мястото и ролята на самодейността във възпитанието на хората, някои въпроси около нея особено силно ни вълнуват. Не искам да се спирам с подробности на всички от тях. Основният за нас си остава работата с младежта, как да я обхванем, как да подходим, за да приемете тя самодейното дело като свое. А засега се работи трудно. Не знам какви са точно причините — не пренебрегвам наличието на телевизори и радиоапарати, гостуването на различни трупи — но струва ми се, че с това не се изчерпват. Един проблем от такъв характер ни вълнува много и мисля, че той има не само местно значение.

— **Но струва ми се, че именно тази година вие направихте крачка напред, като пристъпихте към изграждането на младежки хор в Тутракан.**

— Как да кажа точно, не знам. Хвърлихме немалко сили, уж и Градският комитет на Комсомола помогна, а нищо не стана. Опитахме с различни средства, но...

—Уверенията на Градския комитет на Комсомола бяха твърде категорични.

— В крайна сметка пак се опряхме на старите хористи и пак не можахме да разрешим онзи въпрос, който ни вълнуваше. Затова занапред, още през тази есен, искаме да преустроим работата си в това направление, просто някак си да експериментираме. Ориентираме се да изградим самодейни състави разбира се певчески, преди всичко към предприятията. Искаме да подходим диференцирано, съобразно съставите и възможностите им. От хористките от завод „Терма" и промкомбината ще изградим един по-голям състав, който да замести, така да се каже, градския представителен хор. Ще се запази вокалната група в болницата, ще изградим битов състав в клона на промкомбинат „Камъшит".

Но... Не можем да отделим по-нататъшната си работа от проблема за специалистите. Крачка не можем да направим напред, докато в града нямаме поне един утвърден музикант. Разбирате добре, че при днешните изисквания, това е повече от необходимо. Имаме известни уверения от Окръжния съвет за изкуство и култура, ако бъдат изпълнени...

— **Другарю Симеонов, на бюрото Ви виждам някакви перспективни планове за развитието на библиотечното дело в съвета. Може би по тях ще кажете нещо повече?**

— Да, извършихме една внимателна проверка на библиотечното дело в съвета и се натъкнахме на някои тревожни и нерешени въпроси. Именно по тази причина ние изграждаме перспективен план за работа до 1972 година. Залагаме на едно голямо увеличение на книжния фонд, но това няма да бъде основното. Тревожи ни състоянието на материалната база; в малките селца на района библиотеките са в неподходящи помещения. Мисля, че засега не е намерен и най-краткият път на книгата до хората, в което основен дял имат библиотечните кадри. Конкретно тук има едно противоречие: на тях им заплаща кооперативното стопанство, а методически контрол се упражнява от Окръжния съвет за изкуство и култура. Зависимостта от тези два фактора е несъмнена и при този метод на работа не се постига максимален ефект. Аз и по-рано съм се изказвал, че е необходимо кооперативното стопанство да превеждат парите на съвета за изкуство и култура, за да бъде по този начин по-действен упражняваният контрол върху библиотечните работници.

— **Вече знаем, че направихте твърде много в музейното дело. Има ли някакви перспективи за обогатяване на новосъздадената музейна сбирка?**

— Ще бъдат поставени в скоро време четири нови табла. С тях ще осветлим по-добре участието на тутраканци в Освободителната война, а също и в Отечествената война. Ще набележим повече на експонатите, свързани с борбата против османското робство. Това вече се извършва — те се събират, обработват. Във връзка с патриотичното възпитание, за укрепване на националното ни чувство през идната година ние предвиждаме една голяма проява — „Дни на старинния Тутракан". Наситили сме я с много богато съдържание.

Накрая искам да повдигна един въпрос, който ни вълнува — нужно е да се организира по-добре известен контакт, обмяна на опит между работниците на културния фронт, което би ни улеснило в ежедневната ни работа.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

През 1967 година значително нарасна материалното благосъстояние на съветския народ. Построени са повече от 1,9 милиона благоустроени квартири, построени са нови 375 хил. жилищни домове в колхозите. В новите домове живеят 11 милиона души.

НА СНИМКАТА: Москва, 19-етажни жилищни блокове с панелна конструкция на Ленинския проспект.

На морално-етични теми

Къде остават честта и доверието

Пред другарския съд в село Главиница е изправен 40-годишният Христо Цветков Йотов от гр. Тутракан. Христо е преподавател по строително бояджийство в УПП „Труд" в Главиница. Макар че е с основно образование, хората му се доверяват, повериха му да учи на професия ученици. Но какво се получава?

Един ден Христо Цветков взе ма ученика Садулла Адемов от училището и тръгват да довършат мазилката на пивницата в село Коларово, където имало обект. Но не отиват в Коларово, а в Зафирово, където боядисали къщата на Георги Атанасов за 70 лева. На ученика си Христо дал само 5 лева от тях и го подучва да излъже директора, че са спукали гума и са спали по пътя.

Така постепенно Христо привиква със служебни материали да боядисва частни къщи и да прибира своята пари. По този начин е била боядисана къщата на Наньо Нанев от Зафирово.

Но идва краят на всички заблуди и лъжи. Случаят вече напълно е разяснен. Христо е изправен пред другарския съд, чери се пред другарите си, пред собствените си ученици. В това няма нищо нелогично, защото до такъв край трябва да стигнат всички, които пренебрегват истината и честния начин на живот.

Много е справедливо решението на другарския съд Христо Цветков да бъде глобен 10 лева и да възстанови присвоените средства, а ръководството на УПП „Труд" да предприеме най-обстойно неговите постъпки и вземе съответно решение.

Ахмед ДЕМИРОВ

ДНИ ЗА ОТДИХ И ЗА ТРУД

Пеят пионерите

Над улица „Байкал" свечерява. Приятната вечерна прохлада прогони лятната жар. Току-що завърнали се от работа, родители и граждани от квартала бързаха към малкото площадче на улицата; тази вечер децата щяха да пеят за тях. Сега е лятс — няма училище, но затова пък пионерите изградиха своя команда. Нарекоха я „Лебед". Прибраха в нея и чавдарчета и по-малки дори, просто да не стоят настрана, да не се сърдят. В Тутракан има още 14 такива команди.

Когато хората от квартала се събраха, децата запяха. И веднага над съседните улици се понесе онази позната и любима песен — „Щом слънцето през лято..."

Слушаха гостите, слушаха родителите. Бяха приятни минути на отмора след горещия напрегнат юлски ден. Редяха се песен след песен, стихотворение след стихотворение, хумористични. Разтегна акордеона Николай Тодоров. Себаг и Лиляна изпяха турска песен.

Не продължи много литературната програма на малките кварталци. Но тя бе посрещната със задоволство. Радостни бяха най-много родителите. Може би те си спомниха за своето трудно детство, може би сега най-добре разбраха, че сега децата има в какво да оползотворят дните от лятната ваканция. И спокойни се прибраха по домовете си.

А децата? Те останаха на любимото си място на улица „Байкал". Сред тях бяха отрядната ръководителка, дежурната учителка от училище „Йордан Йовков". Защо да не се наредят в дългата колона на „влакчето"...

А утре ги чакат нови дела. Ще трябва да отидат в местната радиоуредба, за да изнесат програма в чест на фестивала; тимуровската команда си има свои задачи; запланувни са трудови акции.

Б. МАРИНОВ

Отново под бригадирското знаме

И тази година по инициатива на общинския комитет на Комсомола в Голеш всички средношколци изградиха местна бригада. Отново в селото се развя бригадирското знаме, под което 46 ученици в продължение на един месец ще дадат своя доброволен труд за окончателното завършване на физкултурния комплекс.

Всички комсомолци най-съзнателно се заловиха за работа. Само за два дни площадката беше почистена и беше направена 200 метра писта, укрепена бе южната страна на стадиона. Отличиха се със своя труд бригадирите Петър Симеонов, Стоян Георгиев, Васил Колев, Пенка Николчева, Гинка Иванова, Савка Койчева, Иваркa Дончева и др. Между отделните чети се води съревнование за по-качествена и по-резултатна работа.

Комсомолското ръководство е помислило и за правилното оползотворяване на свободното време на бригадирите: разучават се песни и сценки, с които младежите ще се представят пред кооператорите от трите села на съвета. На разположение на средношколците е добре обзаведеният комсомолски клуб: едни гледат телевизия, други играят шах, трети четат вестници и списания.

Атанас ПАНАЙОТОВ

Здравеопазването — първостепенна грижа

Сесия на общинския народен съвет в Ситово

Съвместно с общинския комитет на Отечествения фронт общинският народен съвет в Ситово проведе сесия на 18 юли, която обсъди състоянието на здравното дело и здравеопазването в района. Активисти и съветници изслушаха доклада на д-р Венелин Войков и съдоклад от д-р Иван Панайотов.

Категорично бе посочено, че здравните работници от района денонощно бдят за опазване здравето на трудещите се. През първото тримесечие на годината най-напрегната е била работата в село Искра. В местния кабинет за този период са били прегледани 1 232 души.

В резултат на добрата дейност на здравните работници в съвета рязко е намалена детската смъртност — един голям и от първостепенно значение проблем за окръга. Радостно е, че от родените през първото полугодие 55 деца всички са живи и здрави. В помощ на майките са трите млечни кухни, в които се приготвя разнообразна храна за децата до едногодишна възраст. По този начин за 69 деца от района ежедневно се осигурява пълноценна и витаминозна храна. Добри грижи се полагат от здравните работници и общинския народен съвет за откритите детски ясли в Ситово и Искра.

Чрез добре организираните женски консултации в Ситово и Искра бременните получават ценни съвети относно правилното износване на плода и за всички привилегии, от които се ползуват майките и бременните.

Сесията даде добра оценка за труда на здравните работници по санитарно-противоепидемичната работа. Тази голяма задача се изпълнява добре от тях. За постигането на още по-задоволителни резултати е нужно съдействието на актива на Отечествения фронт, поради това че някои хора още не искат да осъзнаят нуждата от санитарно-противоепидемична дейност.

Съвместните грижи и най-вече упоритият труд на здравните работници довеждат след всяка измината година до намаляване на случаите от заразни болести.

От докладите и изказванията стана ясно, че здравният пункт в централното село Ситово все още не изпълнява докрай задълженията си към населението. В него за три години се сменяха трима лекари. За съжаление на сесията нямаше представител от окръжните здравни органи, за да изслуша изказаните становища и да отговори на някои актуални въпроси около здравеопазването и хигиената на населените места.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Футболна смяна-68 е пред своя край

Над 500 пионери от окръга се включиха в тазгодишното футболно първенство за излъчване на най-добрите футболисти между пионерите. През месец юни се проведоха вътрешни първенства, на които бяха излъчени общинските първенци, които продължиха участието си в турнира в срещите от 16-финалите. Още от първите срещи малките футболисти показаха умение да контролират добре топката, добър поглед в играта, чисти и точни подавания. Победители от 16-финалите продължиха борбата в осминафиналите. Тук се разчиташе повече на домакинството, като отборите-домакини успяха в повечето срещи да се наложат: Грънчарово —Окорш — 2:1, Голеш — Срацимир — 2:1, Алфатар спечели служебно срещу Межден, Главиница—Тутракан— 4:0 и пр. Но не на всички стените у дома помогнаха. Така например малките футболисти от Зафирово показаха добра психическа устойчивост, техническа игра и успяха да победят в Айдемир с 4:3. На чужд терен добре се представиха и пионерите от Силистра, които победиха в Попина с 3:0. Но най-добре играха пионерите на Добротица, които спечелиха на чужд терен в Смилец с разгромяващия резултат 5:0.

На проведените наскоро четвъртфинали след много оспорвана борба се излъчиха четиримата полуфиналисти. Голеш спечели служебно от Межден, Силистра победи Зафирово с 5:2, а Главиница —Нова Черна с 2:1. Интересен резултат се получи между отборите на Грънчарово и Добротица. Редовното време изтече, без да бъде излъчен победител — 2:2. При изпълнението на дузпи по-точни бяха стрелците от Добротица и при резултат 7:6 те се класираха за полуфинала.

И така, останаха само четири отбора да разрешат спора. Срещите между тях ще се играят при разменено гостуване. Победителите от тези срещи ще се срещнат на 28 юли на стадиона в Силистра от 18 часа да излъчат новия носител на купата. Да пожелаем на нашите най-малки футболисти успех във финалните срещи.

Г. САВОВ

Турнир за купата на ГК на БКП

В Дулово бе проведен интересен турнир в чест на Деветия световен младежки фестивал в София и в рамките на третата републиканска спартакиада между футболните отбори на осем предприятия и учреждения. Борбата между отборите премина много оспорвано и до последния съдийски сигнал не бе известен крайният победител. Друга характерна особеност на първенството беше постоянно нарастващото спортно майсторство на отборите по време на турнира и изключително спортсменският му характер.

В проведените двадесет и три срещи между отборите участвуваха над 130 футболисти. Едва в последната среща бе излъчен крайният победител — отборът на Промкомбината, който спечели 6 срещи, не допусна нито един равен резултат и загуби само една. Втори се класираха футболистите от ДМЗ, които спечелиха 5 срещи и загубиха две. След тях се нареждат отборите на Военното поделение, ГНС, Транспред, търговските работници, ДАП и МВР. В класирането по спортсменство първото място спечели отборът на ДАП, който се отличаваше с коректната си игра, дори и когато губеше с голям резултат. А в индивидуалното спортсменство първи е състезателят Павел Николов от Транспред, чието държание може да бъде пример за всички футболисти. Отбор с най-резултатно нападение бе този на Военното поделение и не случайно голмайсторът на първенството Тодор Данов е от същия отбор.

При тържественото закриване на турнира на отличилите се бяха раздадени награди, а на първенеца бе връчена купата на ГК на БКП.

Нейко НЕЙКОВ

ЗАПАДНИ НРАВИ

МАКСИМУМ ПУСТОТА

Защо не се вижда скулпторът? — тревожат се посетителите, крачейки из пустите зали на парижката галерия Ивон-Ланбер, където, съгласно съобщението, „са изложени" работи на скулптора Санжуан. Накрая в една от залите те забелязват наредени сандъци от синтетичен материал, напълнени с вода. В средата на другата зала е издигнат на пиедестал някакъв предмет, напомнящ подемен кран в миниатюра. Това са „скулптурите" всъщност. Но глеждайки в каталога на изложбата, зрителят научава, че Санжуан се интересува не от създаването на скулптури, а от „организацията на пространството в стаята", в което те са поставени.

Санжуан мъдро назовава своите постижения „минимални структури". Критикът Дю парк обяснява, че „творчеството на Санжуан се нарежда в доминиращата тенденция на съвременното изкуство, което поставя под съмнение предметността на изкуството.

С една дума „максимум пустота"!

ПОЛИЦЕЙСКИ ИЗОБРЕТЕНИЯ

На западногерманските полицаи, на които всеки ден се налага да се справят с антифашистките демонстрации, е нужно да заменят остаряла та палка с нови оръжия. За интересовани лица горещо поддържат тези търсения. Западногерманският министър на земята в Северен Рейн Вили Вайчер, по думите на мюнхенския вестник „Квик", признал: „Сега ние правим експерименти. Ние изучаваме електробобината, а също така някои видове газове, разбира се, безвредни". „Квик" дава списък на вна сяните отвъд океана „безвредни" средства за борба с непокорното население газ, парализиращ нервната система, химическа течност, която временно предизвиква загубване на зрението и помрачаване на съзнанието, пневматическо оръжие, стрелящо в демонстрантите с игли, съдържащи силни дози наркотици, свръхмощни прожектори, заслепяващи очите на демонстрантите.

„САМО ЗА МЪЖЕ"

Свиреп великан на ярка обложка — такава е отличителната черта на много издания в САЩ и някои западноевропейски страни. И самите им названия говорят сами за себе си: „Мен" („Мъж"), „Майл" („Самец") „Манс уорлд" („Светът на мъжа"), „Фор мън онли" („Само за мъже")...

Съдържанието като по правило е еднообразно: война и любовни приключения. А мястото на действие най-често е Виетнам, където войниците извършват главозамайващи подвизи в името на „западната свобода"... На Северния полюс група американци разрушава „ракетен град на черните под леда" („Трюкшн"); 18 американци вземат в плен батальон виетнамски патриоти („Стедж") — ето само два от сюжетите на това четиво, предназначено за невзискателния вкус; сексът и садизмът в него се преплитат с шовинистичната пропаганда.

Проповядвайки жестокост и човеконенавист, всички тези вестници и списания „за мъже" внушават на читателя, че американецът е свръхчовек, кръстоносец, на когото всичко е позволено, а неговите противници са чудовища, които той трябва да изтреби с всички средства.

Из в. „Литературная газета"

Младостта — едно очаквано попълнение в певческите самодейни колективи.

НОВИ КНИГИ в книжарниците на Силистра

Марк Твен. Писма от Земята. II издание.

В. Арсенев. През тайгата.

Павел Вежинов. Сините пеперуди.

Тодор Генов. Дневник с обрат на дата.

Христо Ясенов. Избрано.

Недялко Йорданов. И все пак любов.

Александър Беляев. Главата на професор Доуел.

Корнел Филипович. Провинциален романс.

Аркадий и Борис Стругацки. Трудно е да бъдеш бог.

Курсисти от Селскостопанския техникум в помощ на КОС —Силистра.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОБЯВА

Окръжна болница — Силистра търси да назначи огняри —2.

Заплата по щата.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 87 (1404) | Събота, 27 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ФЕСТИВАЛНИ ВЕСТИ

* * *

КОМСОМОЛЦИТЕ от Окръжната болница организираха фестивална викторина. Участниците в нея проявиха голям интерес към историята на младежкото световно фестивално движение, към идеите и замислите на предстоящия Девети световен фестивал на младежта и студентите. Най-добре се представи доктор Карианов, който получи пропуск да бъде гост на фестивална София. Останалите бяха наградени с екскурзия из страната и с книги.

Присъствуващите останаха доволни от отговорите на участвувашите във викторината. Те разказаха интересни неща за подготовката на делегациите за Софийския фестивал, за историята на световното демократично младежко движение.

* * *

В ЧЕТВЪРТЪК преди обяд в Дунавския парк в Силистра се състоя фестивал на сборните пионерски команди. Малките певци, балетисти и рецитатори изпълниха хубава програма в чест на Деветия световен младежки фестивал.

Най-добре се представиха сборните команди „Червените възли“ и „Виктория — Чайка“ от училище „Никола Вапцаров“ и „Дунавски вълни“ от училище „Отец Паисий“. Първенците получиха награди.

В. ИОРДАНОВ

ВЪВ ВТОРНИК от Силистра със специални автобуси за гр. Пловдив ще потеглят около осемдесет представители на селската младеж от нашия окръг. Там те ще имат честта лично да подарят на виетнамската делегация за Деветия световен фестивал на младежта и студентите закупения трактор „Болгар“ с комплект машини от средствата, събрани в „Механизаторския фонд за солидарност с Виетнам“. Това ще стане на Празника на селската младеж, който ще се състои на 31 юли.

По време на гостуването си в Пловдив нашите пратеници ще разгледат изложбата на машините и подаръците за героичен Виетнам. Заедно с една чуждестранна делегация те ще посетят и едно кооперативно стопанство в Пловдивски окръг.

На първи и втори август групата ще бъде в София и ще наблюдава програмите на фестивала, предвидени за двата дни.

Осигурен листников фураж

Само за една седмица кооператорите от село Калугерене успяха да подготвят 54 кубически метра листников фураж за животните. Той бе складиран в близост до фермите.

Най-дейни при превозването на младите дъбови клонки бяха каруцарите Мустафа Садулов и Мюжелит Хюсменов. Докато другите им правеха по 4 курса на ден, те извършваха още по един.

С навременното набавяне на листници, кооператорите от село Калугерене решават въпроса за тази добавъчна, богата на белтъчини храна за животните.

Раиф ЮМЕРОВ

Жътва на конопа

Кооператорите от бригадата на Желязко Митев в с. Казимир обработват 350 дка конопа. Въпреки сушата, посевът се развил много добре. За това помогна преди всичко навременната сеитба.

Стеблата на конопа избуяха високи. Настъпи моментът за прибирането му. Това става механизирано. Вече трети ден трактористът Ганю Николов работи в блока с конопожетварка. На смяна той поваля по 60 дка.

Симеон КОЛЕВ

Беритбата, низането и сушенето на тютюна сега е една от по стоянните грижи на кооператорите от стопанствата.

НА СНИМКАТА: Комсомолките Мюедет Билялова, Мюйдия Османова и Афия Исмаилова от бригадата на Павел Иорданов от с. Овен поставят низи за сушене.

Подготовка за есенната сеитба

ТКЗС—Голеш

Кооперативното стопанство в Голеш през тази есен ще засее 15 000 дка пшеница и 3 800 дка ечемик. За да може успешно да се реши задачата, поставена от Окръжния комитет на БКП за получаване на 420 кг зърно от декар през 1969 год., тук ще се положат още по-големи грижи за правилната агротехника на есенниците, за отстраняване на всички слабости, допускани досега. С тази отговорна работа са се заели всички специалисти и кооператори.

Земята, освободена от граха и фуражните смески, които заемаха общо 1 300 декара, е изорана на дълбочина 22-25 см. Допълнителната обработка с новите германски култиватори-комбинатори довежда почвата до градинско състояние. Преди оранта се извършва предсеитбено торене с около 60 кг суперфосфат средно на декар. По бригади се изработва точен план-график, в който се посочва кой блок кога ще се освободи, какви агротехнически мероприятия ще се приложат и кога ще се извърши самата сеитба.

Разчетите на кооператива са такива, че до 30. IX. т. г. 80 на сто от площите да бъдат готови за сеитба.

Един от важните фактори за получаване на планираните добиви от пшеницата и ечемика е: сеитбата да се извърши само с първокласни семена от високодобивни сортове. За тази цел всички семечистачни машини в стопанството работят. От необходимите 78 тона ечемик са почистени над 60 тона, а от 435-те тона пшеница — над 200 тона.

За правилното торене на тези култури стопанството осигурява по 60 кг суперфосфат и по 40-45 кг амониева селитра на декар.

Всеки агроном е поел обезателството да се грижи за 1 000 декара пшеница и да получи от тях над 500 кг зърно среден добив. Тук ще се проведат партийни и бригадни събрания, на които ще се направи равносметка на получените през това лято резултати. Ще се приеме новият технологически кодекс по отглеждане на есенниците през 1968-1969 година. В началото на август ще се проведе теоретически курс с кооператорите, които участвуват активно в зърнопроизводството. Усилията на всички са насочени към получаване на 420 кг пшеница и ечемик от декар през 1969 година.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ТКЗС—Тутракан

Наскоро в Тутракан се състоя разширено съвещание, на което се разгледаха въпросите, подчинени на една основна цел: получаване на 420 кг пшеница и ечемик от декар през 1969 година.

В информацията на др. Захари Захариев — председател на тутраканския кооператив, бяха отчетени грешките, допуснати през миналогодишната сеитба. Стана ясно, че не само сушата е допринесла за получаване на ниски добиви от есенниците. На първо място, тук не бе решен напълно въпросът за подготовката на семенния материал. Съблюдаваха се само чистотата и кълняемостта на семената, без да се държи сметка на абсолютното им хектолитрово тегло.

Допуснаха се слабости и при подготовката на почвата. Решението до 1 октомври 80 на сто от площите, определени за сеитба, да бъдат готови не бе изпълнено. Към тази дата едва 52 процента от тях бяха подготвени за сеитба.

Решенията, взети на това съвещание, са категорични. Всички семена трябва да бъдат почистени до 15 август. До същата дата да се изпратят и необходимите проби в Семеконтролната инспекция — Силистра. Наред с това да се доусъвършенствуват и машините за обеззаразяване на семената и да не се допуска то да става на ръка — с лопати.

Сега отново се поставя задачата до края на септември да бъде подготвена 80 на сто от земята за сеитба. Това трябва да стане под прякото ръководство и контрол на специалистите и бригадирите. Освен това трябва да се държи точна сметка за правилното торене на всеки блок.

Срочното провеждане на сеитбата в ТКЗС — Тутракан ще се осъществи с помощта на 10 новозакупени редосеялки. Във всички бригади сега се бърза с почистването на семената. На ден се подготвят средно по 15-20 тона. Досега са почистени общо 100 т ечемик и 400 т пшеница.

Поучени от миналогодишните слабости, тутраканци ще работят така, че да постигнат срочна и качествена сеитба, която е и основата за получаване на високи добиви от есенните култури.

Викентий НЕНОВ

ТКЗС—СМИЛЕЦ

С всеки изминат ден напрежението по подготовката на есенната сеитба в ТКЗС — Смилец расте. Надхвърлили 80 процента от дълбоката оран, механизаторите насочват своите усилия към предсеитбената подготовка на почвата.

В стопанството са освободени 600 дка земя от ранни предшественици. Те са наторени с по 60-80 кг суперфосфат на декар и изорани. Полевъдите обработват и 900 дка фасул. От тях 750 дка са вече освободени.

Наторяването на отделните блокове се извършва според конкретните указания на специалистите. Кооперативът разполага с карти на полетата и данните, посочени в тях, подсказват най-правилната агротехника.

Голяма част от семената тук ще бъдат набавени от други стопанства. Само 70 т пшеница и 15 т ечемик са собствен посевен материал. Тези количества са вече почистени.

М. Т.

Дълбоката оран сега е една от най-важните задачи пред механизаторите от кооперативните стопанства. С нея успешно се справят трактористите от бригадата в с. Раздел.

НА СНИМКАТА: Трактористите Васфи Мустафов и Мусин Мехмедов от шеста бригада правят дълбока оран.

Нашата реплика

Значи може да бъде и по-добре!

Завчера, в сряда, редакционната поща ни донесе молба от двадесет силистренски граждани. В нея дословно се казва: „...въпреки големите молби от страна на гражданите за редовното им извозване до предприятията, то ДАП — Силистра вместо да подобри работата си, повече я влошава. В резултат на това много от нас закъсняват за работа. Молбата ни е да се сложи край на това безобразие.“

Постъпилата при нас молба незабавно отнесохме в ДАП. Оказа се, че 10 от автобусите на предприятието са в София да обслужват фестивалците, а него ден имало авария. Това естествено вчесло объркване в работата на диспечерите, а на гражданите причинило изключително големи неприятности.

Въпреки трудностите обаче, директорът на ДАП — Марин Добрев, се зае основно да проучи повдигнатия от гражданите въпрос и да направи необходимото за обезпечаване редовността на градския автотранспорт. И ето че рано сутринта на следващия ден лично той с други отговорни служители от предприятието проконтролирал работата на автобусите, като на място решавал всички спорове. Работата, както и трябвало да се очаква, тръгнала съвсем нормално.

Същата заран в редакцията звъниха няколко граждани (очевидно — участници в отправената до нас молба) и изказаха благодарност за въведения ред в автотранспорта него ден.

Излиза... че въпреки липсата на десетте автобуса, въпреки непредвидените аварии, при по-добра организация на работата и при по-голямо желание на диспечери и шофьори, могло е нормално да се обслужат нашите граждани от автобусите на Силистра. И макар в четвъртък това да е станало под прякото ръководство и контрол на директора, очевидно при по-високо чувство на отговорност и у другите служители и шофьорите на ДАП, то може да бъде така всеки ден. И колко хубаво, приятно и полезно би било за всички!

Горното по недвусмислен начин потвърждава, че работата на градския автотранспорт в Силистра може да бъде много по-добра и тя трябва да стане такава.

Тодор ПЕТРОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

* * *

ГРАЖДАНИТЕ на Силистра и окръга могат да намерят по магазините много нови стоки.

Доставени са съветски перални машини „Рига“ и „Ревтруд“, както и полски перални. На клиентите се предлагат също български перални машини със и без нагревател.

Във връзка с приготвянето на зимнината по домовете много се търсят капачки за буркани. Във връзка с това може да съобщим, че в магазина „Домашни потреби“ в центъра на Силистра и в магазина до ДАП са доставени памаринени капачки за високи буркани.

Търговските работници от мебелните магазини предлагат на клиентите тапицирана мебел— гарнитури комплект и отделно фотьойли. Часовници има всякакви— мъжки, дамски ,стенни и будилници. Велосипедистите могат да намерят богат асортимент на резервни части за колелета.

* * *

ИЗПЪЛНЕНИЕТО на задачите, поставени в 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката, ще бъде анализирано в гр. Тутракан през следващата седмица. Там ще се състои пленум на Градския комитет на Партията по техническия прогрес и рентабилността в промишлеността, транспорта и търговията.

* * *

ПРЕЗ следващата седмица силистренци ще имат възможност да посетят много хубава естрад на програма „Весела среща“. Ще участвуват известните наши артисти Георги Парцалев и Стоянка Мутафова, естрадната певица Мария Мицева, инструменталният квинтет с ръководител Михран Вартан и др. Концертът ще се състои в петък на баскетболната площадка.

* * *

РЕПЕТИЦИИТЕ на оперетата „Мадам Сан Жен“ от Парашкев Хаджиев се провеждат в читалище „Доростол“ всеки ден. Сега се подготвят солистите под ръководството на вокалния педагог Стефка Радева. Силистренските самодейци ще представят оперетата тази есен.

* * *

ДНЕС започва окръжен турнир за излъчване на първенец, който ще участвува в републиканското първенство по шахмат. Републиканският турнир ще се проведе в Силистра от 15 август.

* * *

КИНО „Москва“ ще прожектира през следващата седмица съветския филм „Сатурн не отговоря“, кино „Доростол“ — „Свинарка и пастир“ (съветски) и „Изневяра“ (чехословашки); лятно кино — „Царе на комедията“.

С РАДОСТТА НА СЪЗДАТЕЛИ

— НИЕ сега сме в процес на самосъздаване — шеговито ни посрещна директорът на предприятието. — И каквото и да сме направили досега, то ще бъде нищо в сравнение с онова, което ще направим, когато се самосъздадем напълно.

Тука вече нямаше шега. Имаше вяра и амбиция, много амбиция, за да се докаже, че от една полусрутена сграда с няколко стайчки може да израсне цяло предприятие, което носи името промкомбинат „Първи май“ — Главиница.

Един прашен горещ път ни от веде в това изграждащо се през летните месеци предприятие. На всякъде миришеше на вар и хоросан. Впрочем не само миришеше, но и все още се работеше с тях. Строи се новата сграда на промкомбината, строи се пътят до нея, строят се площадки, цехове. Строи се там, където е имало локви, достатъчно дълбоки, за да се къпят гъските и да боксуват колите. Да, боксуват и закъсват така, че други да идват на помощ. Причерняваше е на шофьорите, когато са тръгвали да карат материали за новия промкомбинат, но нали все пак е трябвало да се строи. И затова една от първите грижи на работническия колектив бе да построи поне в района нови пътища. Иначе придъждовете и снега трябва всички само с колите да се занимават.

Директорът ни въвежда в канцеларията. Странна канцелария — с няколко човека вътре, с две маси за най-необходимите документи и... толкова. В нея са и директор, и главен счетоводител, и техници, и икономисти, и всичко. И тука научихме историята на това растящо с часове и дни предприятие, което Йордан Матеев — директорът, така въодушевено ни разказа.

Ще ни се пак да изтъкнем — само преди няколко години никой не е предполагал, че на това пусто място ще стане такова нещо. Съществуващата там сграда едва ли е подсказвала някому нещо с пробитията си покрив, с порутените стени. Но ето, че все пак се намерили хора, които решили на това място да се започне, макар и в старата сграда, производство, което ще сложи начало на бъдещия промкомбинат. Постепенно даракчийницата и стайчките, носещи названието цехове за каруци и кации, се разрастват в една истинска дърводелна работилница, в стругарски и шлосерски цехове, в цех за мебелно боядисване, коларо-железарна, цех за плетене на оградни мрежи и пр. И какво ли не само се прави тука. Бюфети, плетат се физкултурни мрежи за волейболни и футболни игрища, маси, шкафчета и т. н. Впрочем, расте жът им личи и от непрекъснато увеличаващия се обем на производството. Миналогодишният е бил 202 хиляди лева — те са го преизпълнили и са произвели за 300 хиляди. Сега само за седем месечието имат 215 хиляди лева и този план е вече преизпълнен с пет хиляди лева. Явно нараства капацитетът и възможностите на промкомбината.

Заслужава интерес още един факт — въпреки лошите условия на работа, налице е една добра организация на труда. Производителността на труда на работник от средносписъчния състав по план е 1700 лева за годината, а е постигнато по 2845 лева. Високата производителност е довела и до преизпълнението на плана за печалбата — при план 3 хиляди лева тя е четири хиляди. И то ва е сега, когато едва се започва. А такова начало радва всички — и работници, и ръководители.

Да, наистина ентусиазирано работят сто и петнайсетте работници от промкомбината. Всъщност, в този момент всички бяха работници — онези, които не участвуваха в производството, строяха. И може би няма нищо по-хубаво от това със собствените си ръце да правиш стените и прозорците на цеховете, в които утре ще работиш. Затова изглежда така бързо се привършва новата двуетажна сграда. А до нея вече се копаят основите на нова — явно е, че тази сграда ще посрещне само най-насъщните нужди.

— А кадрите, как решавате въпроса с кадрите, откъде ги намирате?

— Кадрите ли, елате, ще ви заведа при нашите кадри — засмя се директорът и ние тръгнахме от помещение в помещение, запознавахме се с усмихнати млади момчета, които с удоволствие ни обясняваха нещо неясно. „Кадрите, заяви директорът, си ги създаваме сами. Тука работят все отракани момчета — половината от работниците са комсомолци и бързо усвояват професията. А да работиш с комсомолците е приятно, пък и се подмладяваш.“

Една след друга ще изтекат години, старите постройки — люлката на промкомбинат „Първи май“, ще се съборят и на тяхно място вероятно ще се издигнат по-нови и по-модерни, предприятието ще укрепне, ще удвои и утрои производството си. Но тези години, годините, когато всеки е бил творец и е полагал основите, ще се запомнят не само с трудностите, но и с радостните мигове на създаването.

Бл. ПЕШЕВСКИ

Н. РОМАНОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Изглед от центъра на нашата фестивална столица.

Пропуски в работата на окоршското кино

Напоследък в работата на киното в село Окорш се забеляз ват известни дразнещи пропуски, от които недоволни остават зрителите на филми. Какво поточно имаме предвид?

Изглежда преди започване на прожекцията на филмите не се правят предварителни щателни прегледи за отстраняване на евентуални недостатъци и техни чески дефекти, та от начало докрай зрителите да гледат спо койно цялата продукция. Освен това обикновено не се спазва оп ределеното време за начало на прожекцията — тя започва твър де със закъснение. Преди някол ко дни така се получи при фил ма „Чичо Томовата колиба“, кой то започна вместо в 20,30 в 21 и завърши в 22 часа, като се има предвид, че не мина и без прекъсвания.

Зрителите в Окорш считат, че тези недостатъци трябва да се отстранят, за да играе киното онази роля, която му се възлага.

Владимир ПОПОВ

ПОЗНАВАТЕ ЛИ ТЕЗИ ИМЕНА

НИКОЛА МАВРОДИНОВ

Никола Мавродинов почина на 28 февруари 1958 година. Но това изглежда като един невероятен факт, защото като че ли още са пред очите ни неговите статии, написани живо и динамично, които често срещахме в печата, неговите разговори с млади хо ра на изкуството. Такава представа за една личност мо же да се запази само тогава, когато тя е живяла живот, на пълнат, динамичен и пълноценен, само тогава, когато ни е завещала някаква голя ма обич, някаква голяма страст. За Никола Мавроди новв това може да се каже без всякакъв резерв.

Един младеж отрано проя вява своите интереси и на клонности. И то така ярко, защото България го изпраща да учи в Белгия. За първа в Лиеж археология и история на изкуствата, кога то е само на двадесет го дини. Това е Никола Мавро динов. Един мъж, още не на влязал в зрелите си години, е поканен да чете лекции през учебната 1936/37 година в Сорбоната (Па риж) за старата българска архитектура. Това е пак Ни кола Мавродинов, едва на вършил 32 години. Разбира се, това е най-малкото, което може да се каже за голямата ерудиция на този учен, по светил целия си живот на българската наука на българското изкуство.

Никола Мавродинов е ро ден на 2 ноември 1904 годи на в град Тутракан. По този начин той спада към групата големи имена, които са гор дост за нашия крайдунавски край, за родното си място.

Творческата си дейност след завръщането си от Белгия Мавродинов посвещава на ар хеологията, като започва да проучва античните паметници в България. Но след това с особена голяма научна последователност и страст изследва старото българско изкуство, за да стигне до неговите най-нови прояви на съвремен ните български художници. На 27-годишна възраст Мавроди ков вече е завършил моногра фични трудове с неоспорими достойнства („Еднокорабна та и кръстовидна църква по българските земи до края на XIV век“).

Никола Мавродинов може би е от малцината учени, кои то така прекрасно съчетават в своето творчество качества та на вглъбен научен изследовател и автор, който умее да пише увлекателно, с език на поет. Неговите трудове за изкуството на старите бъл гари са написани с дълбока полемична страст. От тях лъха не само компетентното бо равене с многобройните фак ти, но и истинско чувство за стил. Това е израз на една голяма култура, израз на пре клонение пред онова, което е създал българският народ. На неговото голямо и без смъртно творчество посвеща ва целия си живот Никола Мавродинов. Той го проучва с изключителна последователност и един стремеж всичко да бъде обобщено и системати зирано, за да достигне до нас, за да остане на поколе нията; за да се гордеят с не го, за да се учат от него. Наистина усилията на Мавроди нов в тази насока са неоцени мо големи и тепърва нашата наука ще оценява неговите заслуги.

Никола Мавродинов ни остави два обобщени труда за старобългарската живопис (1946 година) и за новата бъл гарска живопис (1947 годи на). Редица трудове на учи ния са посветени на отделни паметници като „Боянската църква и нейните стенописи“, на отделни художници като Иван Фунев и Жеко Спиридо нов.

В много вестници и списа ния, в Известия на Народния археологически музей са пре снати стотици статии на проф. Мавродинов, в които прави анализи от археологи чески разкопки и се отзовава по актуални изкуствоведчески въпроси.

Особено ползотворна в научно отношение е дейност та на проф. Мавродинов през последните години от живота му. Тогава именно той изда ва като записки в три тома „Обща история на изкуство то“, написва труд за визан тийската архитектура. Пак тогава той си поставя за зада ча да направи преценка на всичко писано за българското изкуство, да обобщи своите собствени наблюдения и про учвания. За съжаление изля зе само една книга от този огромен труд — „Изкуството на българското възраждане“. Тя може би е най-значител ното произведение на учения, първо цялостно изследване на изкуството през дадена епоха. След смъртта му изле зе и книгата „Старобългарско то изкуство“ — едно прекра сно луксозно издание, един труд, написан напълно в сти ла на Мавродинов: широк кръ гозор върху фактите, които са събирани от различни па метници години наред.

Никола Мавродинов умря в разцвета на творческите си сили, не изпълнил докрай всич ките си цели в областта на българското изкуство. Но той ни остави многобройни пре красни изследвания, завеща но своята пословична работо способност и обич към всич ко българско.

П. ПЕТРОВ

Дни за отдих и за труд

Голямата помощ на учениците

Зърноплощадката в село Таслаково и тази заран беше оживена — на нея работеха само млади хора. Едни зареж даха селекторите със зърно, други вече събираха почистено то жито, трети отделяха отсевките.

Откъм селото по-късно се зададе възрастен кооператор. Втренчи поглед натам и не отделяше очи от ония, които работеха неуморно. Запали цигара и каза: „Браво, бра но, младежи. Не знаят що е умора. Ех, къде са младежки те ми години“.

След малко тук пристигна и Фатма Насуфова, секретар на комсомолското дружество в селото.

— Е, какво ще кажете? — обърна се към нас тя.—Рабо тят ли комсомолците. Това са ученици. По инициатива на дружеството тази година създадохме ученическа група, за да помогне в лятната кампания — допълни тя.

И ръководителите, и хора та са доволни от работата на средношколците. С голяма отговорност и съзнание поемат възложените им задачи.

Часовете минаваха неусет но. Слънцето се извиси над нас. Лъчите започнаха да пар ят земята. Струи пот тече ше по лицата на учениците. Но всички работеха неуморно. Първенци сред тях бяха Ремзи Реджебов и Рафед Ах медов.

Ученическата група с ръко водител Неджати Нзсуфов досега е участвувала в берит бата на кайсии, в прибиране то на фуража, а сега на ден чисти по 50-60 тона зърно.

— Подобна ученическа гру па има и в село Колобър — сподели с нас Фикрет Ади лов — секретар на първична та партийна организация. И тя е създадена по инициати ва на комсомолското дру жество. Взе активно участие в беритбата на кайсиите, в прибирането на окосената лю церна. С една дума — върши добра работа. Учениците сега са заети с беритбата на тю тюна. Дават дори по-добра работа от кооператорите.

След малко заедно с Фикрет се от правихме към село Колобър, което е само на два километ ра. В стопанския двор около двадесет ученика нижеха тю тюн от сорта „Харманлийска басма“, набран още в ранно утро.

— На ден всеки ниже по 30 низи — каза ръководител ката на групата М. Халимо ва. — А някои достигат и до 35. За две седмици са при отвени повече от 4 000 низи.

Трудовият ден завършва. Свечерява се. Учениците пое мат към читалището — щяха да гледат един съветски филм. А след това ще го об съдят.

На другата сутрин, още преди да се разсъмне, група та се събра на селския мег дан и след малко пое пътя към местността „Мешелика“. Учениците се впуснаха отно во да берат пожълтелите листа на тютюна. Започваше нов трудов ден за средно школците. Работеха и пееха. Песните им се носеха далеч в равнината.

Така се редят ден след ден за комсомолците от две те съседни села Таслаково и Колобър.

Зия ИСМАИЛОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

МАЯК ЗА ПОКОЛЕНИЯТА

(140 години от рождението на Н. Г. Чернишевски)

31 май 1864 година. Студено мъгливо утро на Митийския площад в Петербург. На дъсчения по диум довеждат човек с дълго черно палто. Той е поставен на „позорния стълб“, на който виси желязна верига. Палачът смъква шапката от главата на осъдения, окачва на шията му черна дъска с надпис „Държавен престъпник“, вкарва в ръцете му звеното на веригата. Така „престъпникът“ стои четвърт час.

Чиновникът чете монотонно при съдата, а „престъпникът“ ка то кръгоглед се взира около себе си и вижда, че е заобиколен от войници, а настрана стоят него вите приятели.

След произнасянето на присъ дата, палачът изважда ръцете на „престъпника“ от звеното на ве ригата, смъква го на колене и над главата му строшава сабя. Така се извършва обредът на гражданското наказание на Нико лай Гаврилович Чернишевски. След това го чака Сибир, дълго и тежко заточение.

Царското правителство иска да унизи един верен син на руския народ, но се излъгва. Наказа нието предизвиква обществено съ чувствие. Младежта, която при съствува на площада, му хвърля цветя. При появяването му на по диума един поет се провиква вси чки да свалят шапките си. На страниците на сп. „Колокол“ него вият приятел и съратник Херцен заклеймява царизма: „Чернишев ски бе изправен от вас до стълба за четвърт час, а вие... за колко години ще останете вързани за него? Проклятие за вас. И ако може, отмъщение!“

Големият руски учен, писател и революционер е роден в Сара тов, в семейство на свещеник. На дарен със забележителни спо собности, от 16 години Чернишев ски владее чужди езици. По-голя мата част от своите знания той придобива по пътя на самостоя телния труд. Твърде наблюдате лен, той вижда ужасите на кре постничеството и с гореща обич се отнася към всички нещастни и бедни.

В семинарията, където постъп ва, веднага обръща внимание на преподавателите си, като му пред ричат блестяща духовна кариера. Но това не привлича Чернишевски. Той започва да се замисля върху въпросите на обществения живот и внимателно наблюдава всичко около себе си.

След разочарованието си от университета в Петербург, Чер нишевски се отдава на самообра зование. Неговият дълбок ум тър си среща с мислителите на света. Разбрал слабостите на идеали стическата идеология, той преми нава към материалистическата философия на Фойербах. Когато от 1885 година започва работа в Некрасовия „Съвременник“, намира истинско поле за дей ност. Некрасов му възлага едни от най-важните отдели: полити ческия и критическия. Под него во ръководство списанието става трибуна на революционната де мокрация. Чернишевски не е са мо теоретик на революцията. Око ло себе си в „Съвременник“ той развива и нелегална революцион на дейност. Още преди публику ването на манифеста за „освобож дението“ на селяните Чернишев ски нарекъл реформата мерзост.

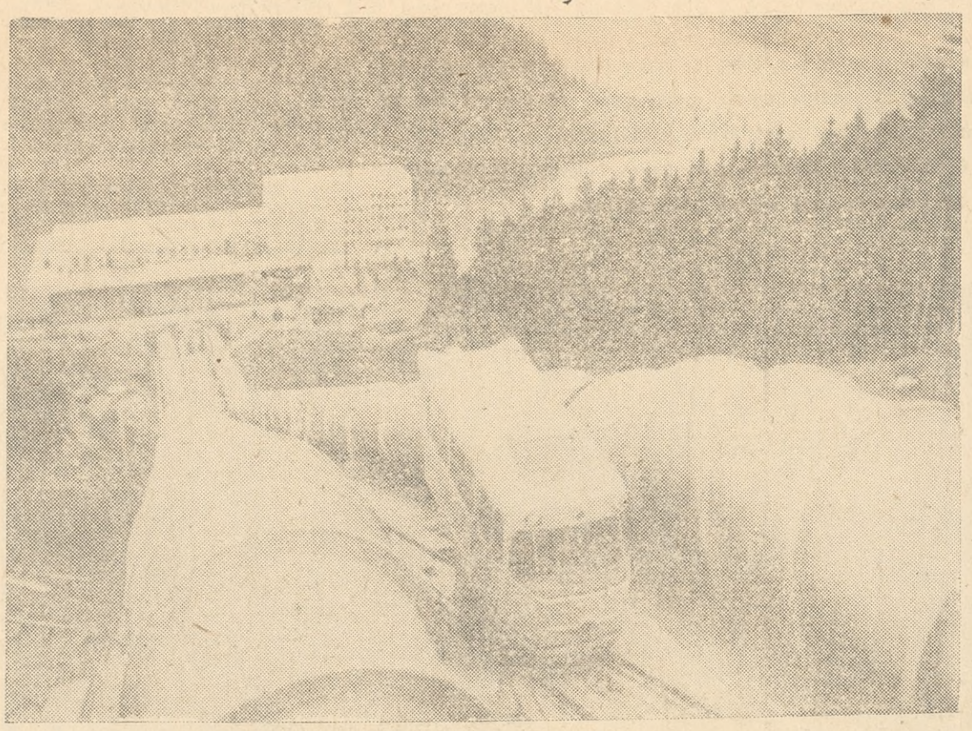
В началото на 1862 година об становката в Русия се нажежава. Правителството преминава към открита разправа с революцион ните сили. Чернишевски е аресту ван. Писателят, революционерът, ученият прекарва 678 дни в Пет ропавловската крепост, показвай ки поразително мъжество и твър дост на духа. И тук Чернишевски развива кипяща дейност: прави много преводи, написва редица статии, няколко художествени произведения, между които и из вестния му роман „Какво да се прави“.

Рядко в историята се срещат личности, които да съчетават в себе си качества на философ, ико номист, писател, критик и рево люционен вожд. С това се обяс нява и подчертаното внимание на Ленин към Чернишевски.

Чернишевски ни е близък с це лия си живот, с идеите си. Като че ли към нас днес са адресира ни думите му: „...Ти познаваш бъдещето. То е светло, то е прек расно. Обичайте го, стремете се към него, трудете се за него...“

Николай ВАСИЛЕВ

Из социалистическите страни

В централата за събиране на вода чрез изпомпване във Вендерфурт, ГДР, близо до Маг дебург, е пуснат в действие лифт, чиято кабина се движи с помощта на въже между двете тръби. Лифтът има три различни скорости. Той служи за превозване на монтьорите при из вършване на работи по поддържането и изминава 280 м за шест минути.

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 8

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Аз мисля, че на първо време трябва да се спрем на убийство по ревност и хулиган ство. После ще мислим за от мъщение, това понятие е широ ко. Ще опитаме да проверим и ексцеса.

— Разбира се — Шарапов стана, повъртя в ръце характе ристиката. — Не забравяй само: нея може да са я убили затова, че прекалено много е знаела за нещо. Изобщо много работа ще имаме.

4.

СВОДКА

16 февруари 1966 година № 138.

„... Да се провери в отделе нието на милицията няма ли между гражданите, зарегистри рани за хулигански прояви, мъж, приличащ на този, когото търсим. Да се ориентира общест веността, доброволните сътруд ници към издирване на лица, които имат остро оръжие от ти па на шилото. Да се разпитат всички медицински учреждения за постъпване на болни, имащи рани от такова оръжие, за из ясняване обстоятелствата на тяхното раняване.

Да се информира за произ шествието персоналът на психи атричните лечебни учреждения, тъй като не е изключена възмож ността да бъдат задържани с та кова оръжие психически болни.

Углавните дела за всички ана логични престъпления, в това число и за временно задържане, незабавно да се представят в Управлението.

Заместник началник на Управ лението:

полковник Санин“.

5.

Тихонов със съжаление пре несе на края на масата папката с криминалното дело за хули ганство на Якимов. Много, много привлекателна и натрапваща се аналогия: Алексей Якимов, кого то вчера арестуваха за пиянски скандал в общежитието на строй управлението, преди четири годи ни пак пиян с остро наточе на дълга пила с дървена дръж ка, удари съвсем непознат човек, минаващ покрай него, без какъв то и да е повод. Скоро излезе на свобода и ето че пак започна да се проявява. Дали не е него ва работа убийството на Аксено ва? Начинът на нападение във всеки случай е същият. Но през цялата тази седмица Якимов е работил през нощта. Пък и отли чителните му белези са различни от тези на младежа, когото са видели Евстигнеева и Лапина. Все пак, за всеки слу чай, трябва по-добре да се проу чи къде е бил Якимов в поне делник вечерта.

Телефонът иззвъня.

— Тихонов.

— Ало, Тихонов, обажда се Демидов.

— Да, да, Иван Михалич, слу шам.

— Днес с мен отново пътува младежът, за когото ти ме разпитва, по същото време...

Стас неочаквано се задави:

— Къде е той?

— А откъде да го знам? На Цветна, до цирка, слезе от кола та. А се качи тук, до Байкал, извади от куфарчето си книжка и през цялото време чете.

— Ах, дявол да го вземе! За що не го задържа?

— Откъде да знам дали да го задържа или не? Ние не се уговорихме така. Ти ме помо ли да позвъня, ако има нещо...

— Това е вярно — каза с до сада Тихонов. Помисли и повто ри: — По същото време, каз ваш? И от същата спирка?

— В 20,37. От „Байкал“.

Тихонов помисли още малко.

— Тогава, виж какво, Иван Михалич. Утре по същото време ние с теб ще бъдем там. Ако младежът влезе в автобуса, дай ми знак...

— Добре. Ще изсвиря два пъти.

— Разбрахме се. Довиждане.

ЧЕТВЪРТЪК

1.

Тихонов затвори вратата, но бравата пак не пусна ключа. Стас бавно го превъртя и дръпна към себе си. Ключът излезе. Стас обърна глава и в дългия полутъмен коридор видя Шара пов, отдалече позна неговата по клащаща се походка.

— Надалеч ли си се упътил?

— Да поговоря със Ставицки.

— А защо не го извикаш при себе си?

— Не е целесъобразно. Кога то му задавам въпроси в къщи — все едно, че водя мила беседа. А когато мило беседваме на Пет ровка — това е вече разпит. А да го разпитваме мисля е още рано. Засега трябва само внима телно да беседвам с него.

— Е, хайде, събеседнико! Виж го ти...—ехидно се усмихна Шарапов.

В четвъртък сутринта се за топли и отново заваля сняг. Стас постоя до ъгъла, помисли: До Кузнецкия мост може да се стигне с 42 тролейбус, а може и пеша. Реши да отиде пеша по булеварда. Трябваше още вед наж да обмисли всичко. Това дело го плашеше със своята неясност, несвързаност, с отсъст вието на очевидни мотиви. Не, това не е хулиган, просто така мушнал я с шилото си. След по кушението с шилото тази исто рия не е започнала, а е завър шила. На заснеженото изоставено място до хотел „Байкал“ са поставили и край. Някакви невидими страсти отдавна са се борили под леда. А са пробили леда на Владикинското изоста вено място. Но защо? И кой? Както беше записано в бележни ка на Таня: „Микробите на про казата могат да живеят в човешкия организъм до 15 години...“ Шарапов пази в чекмеджето на масата си забавна загадка — малко разноцветно кълбо. Доста тъчно е да се дръпне пръстенът и то ще се разпадне на части. Стас доста се потруди, докато направи от тях кълбото. Но там имаше всички части. Всички. И той знаеше това от по-рано. А тук? Стас вече прехвърли през ума си десетки стройни версии. Но достатъчно беше коя да е от версиите да се опре в рамка та на достоверността, за да рух не. Ще се наложи да се върви по единствения път — да търси недостигащите части.

— Нищо — прямо си каза Стас, натискайки звънеца. — Ние ще направим това кълбо...

Ставицки се оказа съвсем не такъв, какъвто си го представя ше Тихонов. Нищо в него не бе ше изнежено и отпуснато. Висо кият — близо колкото Стас — младеж отвори вратата, бегло погледна удостоверението и сно йно каза:

— Влезте. Аз ви чаках.

— Това пък защо е?

— Най-грубата грешка от страна на следствието би била да не поговориш с човека, кой то, може би, най-добре от всич ки е познавал убитата.

Думата „убитата“ неприятно стресна Стас. Все пак той гово ри за любим човек!

— Ето че аз реших да не допускам тази грешка.

Стас съблече палтото си, по въртя се, сякаш търсеше къде да го закачи. На закачалката ви сеше сиво късо палто, а върху едно сандъче беше поставено черно кожено яке.

Стас простовато се усмихна:

— Извинете за нескромния въпрос: колко струва това яке?

Ставицки учудено го погледна:

— Седемстотин и двадесет форинта. Аз го купих от Унга рия. Защо?

— Също такова ми предлагат. Деветстотин рубли искат. Май че е много скъпо?

— Това е любителска работа.

— Аз дори не зная дали ще ми отива. Черен цвят. Страху вам се, че при моята фигура ще приличам на факлоносец.

— Премерете това.

— Може ли?

— Разбира се.

Стас облече якето, погледна се в огледалото. Топло, с под плата, с кожена яка. До среда та цип. После каза:

— И през зимата може да се носи вместо палто.

(Следва)

За ранни агнета

Овцевъдите от всички ферми на Тутраканския кооператив се отзоваха на решението за ранно то започване на случната кампа ния.

Най-добре е организирано то ва мероприятие в с. Дунавец. Бригадирът на фермата Петър Вълчев ръководи добре работа та. Това помогна в някои от стадата кампанията да завърши преди определения срок. Така например животните, които се отглеждат от Вълчо Иванов и Георги Петров, вече са заплоде ни. Общо за фермата 80 на сто от овцете са осеменени.

Ранното и качествено провеж дане на случната кампания е сигурна предпоставка за получа ване на здрави и жизнени агне та и за постигане на по-добри резултати от овцевъдството в ТКЗС — Тутракан.

Живко ТРУШЕВ

Берат фасул

Механизаторите от с. Брадва ри подготвиха добре почвата за сяване на 800 дка фасул. С много старание кооператорите от полевъдно-тракторната брига да го окопаха двукратно. Макар и недостатъчни, валежите преди цъфтежа помогнаха за правил ното развитие на тази доходна култура.

Сега фасулът е узрял. Рано сутрин хората от бригадата оти ват на полето, за да прибират още ненапръхналите от силното слънце стебла.

Досега е изскубан над 480 дка фасул. Звената на Димитър Иванов и Мердан Фелимов са на първо място по прибирането на тази култура.

По предварителни данни, пла ниране добиви от фасула ще бъдат получени.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

КЪДЕ СИ ТИ, ХИГИЕНА?

АКО в предишната наша обзорколка из град Силистра говорехме за някои нередности по отношение на хигиената на храненето, то в повечето села на окръга почти не съществува магазин или хранително заведение, където да се спазват санитарните указания така, както трябва. И това въпреки неоднократните критики във вестника, неоднократните предписания и протоколи, а даже актове и глоби. Затова искаме да изнесем някои от нередностите, пък дано ръководствата на потребителните кооперации се постреснат малко—все пак цял окръг ще ги чете.

Да започнем от Главиница. Най-напред нарушава правилата самият председател на селкоопа. Назначава хора без здравни книжки, прегледи и пр. Махар да ваме, че това не е редно. Така наречената текуща хигиена в повечето от заведенията се поддържа лошо. А знае се, че именно през лятото това поддържане трябва да бъде добро. За съжаление там, където правят хляба в Главиница — фурната, положението е повече от плачевно. Нито един работник няма работно облекло, складът стои непочистен поне от десетина дни. А на масата за сладкарски изделия като че ли месо е кълцано — цялата е потъмнала в мазнини и нечистотии.

Ножарево е съставно село от Главинишкия район. В сладкарницата повече от три месеца стои 21 килограма бяла халва, без да се бракува, която в момента се е разтопила и потъмнела в мухи. Никой не обръща внимание на тези, които продават захарни пръчици — всеки, който може да ги прави, ги продава — кой ти гледа хигиена, важното е пара да пада. Всъщност магазинери работят със собствено облекло — изглежда селкоопът няма пари да им купи и за престилка, та да не продават със същите дрехи, с които носят дърва или разни други предмети.

Нищо хубаво не може да се каже и за село Стефан Караджа. Там пък двама председатели не могат да се разберат на кого е фурната — на селкоопа или на ТКЗС. Преди повече от два месеца в нея бе направена проверка, бяха констатирани много нередности, бе съставен протокол и бе уточнено с двамата председатели кой какво ще направи. Но всичко остана в протокола. Чувалите с брашното продължават да се поставят направо на земята, а трябва да има скари, мивката е повредена, работниците са без работно облекло, липсват вентилатори и пр. Почти същото е положението в сладкарницата, въпреки новата сграда. Складът е в безобразно състояние, никъде няма мрежи за мухи и сладкарницата се е превърнала в кошер. Това е в централното село. А в съставните села е по-лошо — няма защо да изброяваме всичко. Навсякъде се натъкнахме на подчертано лоша лична хигиена на търговските работници.

Белица беше единственото село, където работите стояха малко по-добре, но содолимонадената работилница всеки момент може да падне. Подът е изкъртен, стените мръсни и неизмазани, вътре е пълно с мухи.

За да кажем какво видяхме в Алфатар, трябва да се извиним най-напред на нашите читатели. Защото във фурната освен на хляб, мирише и на... отходно място. То е съвсем близко до фурната, отворено, недезинфекцирано и мухите от там... на хляба. В едно и също помещение се приготвят пасти, сладолед, държи се амбалаж, яйца и пр. Работниците, начело с отговорника, нямат работно облекло. Добре, че другите магазини са в по-добро състояние, та поомиват очите на това селище от градски тип.

Между ни предложи в магазините си развалени продукти, които се държат заедно с годните. В смесения магазин в хладилника до другите продукти на мерихме и няколко развалени кокошки. Магазинерите и работниците от фурната и тук са без работно облекло. В село Цар Асен отново фурната е в най-лошо състояние — мухлясали и изкъртени стени, кафезите с хляб се влачат по мръсния под, някои от работниците нямат здравни книжки. Пивницата в селото е още по-мръсна — под, мивка, маси и пр. — да се чудиш как сядат хората на тези маси.

В Окорш не намерихме поне за цяр един хранителен обект с мрежи на вратите или прозорците, да не говорим за мръсните помещения — трябва да се повтаряме. Ще спомена само, че заместник-председателят на ТКЗС — Окорш — Февзи Бехчедов, през главите на толкова институти нарежда да се открие в село Овен стол. Само че не знаем дали е готов да носи отговорността за лошата хигиена в стола и липсата на здравни книжки?

Не е добро хигиенното състояние и на магазините в Ситово и района. Особено в Искра— там и сладкарницата, и ресторантът са направо мръсни. При това ресторантът е нов. Председателят на селкоопа — Анчо Тодоров от Ситово, назначава Реджеб Салиев от Искра за отговорник на ресторанта, без въобще да помисли, че този човек трябва да мине през медицински преглед. Но най-фрапиращ е примерът със зафировския председател на селкоопа — Дончо Георгиев, който назначава за лавкаджия в Коларово болен човек, на когото въобще не трябва да се дава достъп до хранителни и каквито и да е стоки. Тука ще ви запознаем с някои подробности — в края на юни именно по ради горната причина лавката бе затворена, но само един час след това Дончо Георгиев нарежда да се отвори и да се продава декарана риба. Той навярно си спомня точките от предписанието, което специално му бе изпратено от ХЕИ десетина дена преди това и от които той не е спазил поне една. Вероятно опитът му в това отношение заслужава вниманието и на други органи, освен на ХЕИ.

А ето какво намерихме в няколко други села. В село Богдан ци имаше застояли половин килограм пастърма, килограм и половина вмирисана наденица. Интересно е, че магазинерите са се обадили в селкоопа, но от там никой не дошъл да ги бракува. В Попина пък открихме цели залежи — 22 килограма развалена саздърма, която стоеше заедно с другите продукти. А в Средище чак от улицата се чувстваше, че има развалено месо — така се и оказа — 13 килограма и половина вмирисано говеждо месо и 6 развалени кокошки, и то само в лавката. Магазинерът, ако се вярва на думите му, заяви, че всеки ден се обажда в селкоопа да дойде човек и ги бракува, но на, никой не идва.

Както виждате, това са само фактите. Трябва да кажем, че това са част от фактите — има неща, които няма как да се напишат — мръсотията просто не може да се облече в думи. А да каже някой, че не знаят как да спазват хигиената, не е вярно — всички знаят. Да кажеш, че не могат да бъдат в ред — могат и още как. Трябва само някой да накара тези търговски работници да се сприятелят веднъж завинаги с хигиената, че да бъде приятно на купувачите да правят покупки. Може би ОКС — Силистра ще се помъчи да им припомни, че без хигиена за култура в търговията не може да се говори. Наистина крайно време е да се разбере, че хигиената е здраве и затова трябва да заеме мястото си в нашата търговия.

Иван ПЕТРОВ,
санитарен инспектор от ХЕИ

Николай ЗЛАТЕВ,
в-к „Силистренска трибуна"

В с. Босна доматите са важен източник за получаване на допълнителна продукция. Затова тук за тях се полагат големи грижи.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Ваит Османов окопават домати.

ИЗХОДЪТ Е НАМЕРЕН

Години наред птицевъдството в ТКЗС—Алфатар носи загуби. Това кара ръководители и специалисти да търсят пътища, по кои то то да се превърне в рентабилен отрасъл.

Един от изходите е отглеждането на бройлери. Още през март във фермата на с. В. Левски бяха доставени 5 400 бройлера. От гледаха ги най-добрите стопанки. И силите им не огидоха на празно. За 54 дни от всяко пиле е достигнато 1,350 кг средно жи во тегло. Данните показват, че за килетата е изразходван фураж за 2 548 лв. Вложен е труд за 1 519 лв. Стойността на доставените пилета е 1 500 лева или всичко 5 567 лева. От продажба на бройлери в касата на стопанството постъпиха 8 661 лв. Чистата печалба е 3 095 лв.

Докато от дялото птицевъдство за полугодието себестойността на 100 кг прираст птиче месо е 134 лв., то при бройлерите тя възлиза на 80,30 лв. Всяка птица е донесла на стопанството по 45 стотинки чиста печалба.

Кои са основните моменти за постигане на тези успехи?

На първо място остават добрите грижи на гледачите. От 5 400 пилета са умрели само 20. Храненки са само със специални смеси за бройлери. Хигиената също е на нужната висота.

Един от изходите за превръщане на птицевъдството в рентабилен отрасъл в ТКЗС—Алфатар е намерен.

М. МАРИНОВ

ИЗОСТАВАНЕТО Е ПРЕОДОЛИМО

ГЛАВНИТЕ ФАКТОРА ЗА НЕУСПЕХА 2. КОЙ НАЛИВА БОДА В МЛЯКОТО? 3. РАНДЕМАНЪТ—ПОД ЕЖЕДНЕВНО НАБЛЮДЕНИЕ

В Държавното предприятие „Млекопреработване" — Силистра ни отведе тревожната вест за неизпълнението на производствения план за полугодието. Ето как изглежда всъщност положението в това предприятие, снабдено с модерна техника. Вместо планувaната продукция за 4 540 000 лева е реализирана продукция за 4 307 000 лв. или в процентно изражение — 94,87 на сто. По производи планът е изпълнен както следва: вместо 379 тона масло е произведено 358 тона; вместо 521 тона кашкавал—471 тона, при план 957 тона сирене е произведено 1 061 тона, а стоковият фонд, включващ в себе си производство и продажба на прясно, кисело и сурово мляко, вместо за 2 502 000 лева продадено е за 1 611 000 лева.

По този повод директорът на предприятието др. Тодор Димитров беше любезен да обясни мотивите за занижения производствен ръст на „Млекопреработване" — Силистра.

— Две са основните причини за сегашните неудачи на нашия колектив. На първо място ние поставяме неустойката на много кооперативни стопанства от окръга по отношение издължаването на договорираните количества мляко и на второ място, занижения рандеман—въпрос, който дава повод за обширен разговор.

...Дълга е поредицата на кооперативните стопанства, които, аргументирайки се с оскъдния фураж през тази година, не доставят млякото, за което сме сключили съответните договори. С по-големи неустойки мога да посоча стопанствата в Попина, Белица, Добротица, Иширково, Айдемир и др.

Не на последно място директорът на предприятието посочва и тревожния факт, че въпреки съществуващите стандарти, някои стопанства, с които „Млекопреработване" е в контакт, си позволяват оводняване на мляко то.

Излишни стават всякакви коментари и оправдания от страна на „хитреците", защото протоколната книга за направените отбиви на мляко говори красноречиво. Доставени са оводнени млека от кооперативните стопанства Иширково, Паисиево, Ситово, Сребърна, Главиница, ДЗС — Силистра, Чернолик, а от ТКЗС—Айдемир такова нарушение е извършено на два пъти. Обясненията на ръководствата на тези стопанства са, че злоупотребата е направена от доячите, чиито користни цели са насочени към повишаване на собственото си заплащане. Много от ръководителите вдигат безпомощно ръце, мотивирайки се с думите, че големи наказания не се налагат, защото доячите са „дефицитни", трудно се намират хора за работа в кравефермите. А нима не се вижда, че без наказания работата с оводняванията продължава повсеместно. Време е да се намери някаква форма и начин за надзор над персонала във фермите, но в никакъв случаи не бива да се допуска злоупотреба със суровината на предприятието.

— Оводненото мляко — каза с тревога директорът—едно че не става за нищо, но понижава маслеността на останалите количества и продукцията се похабява.

До месец май „Млекопреработване" е върнало големи количества нестандартно мляко на стопанствата, както следва: на Кайнарджа — 7 505 литра, на Срацимир — 6 973 литра, на Попина — 8 502 литра, на Тутракан— 8 276 литра, на Межден—8 385 литра и др. Това са оводнени, прокиселени или замърсени мляка, от които не може да се получи нито сирене, нито кашкавал, нито пък да се пусне на свободна продажба за прясна консумация.

— Ние взехме бързи и енергични мерки срещу злосторниците. Сега разполагаме с прецизни апарати, които своевременно могат да открият и най-малкото количество вода в съдържанието на резервоарите, докато порано можехме да регистрираме оводнение само над 5 на сто.

С тревога говори директорът за складовата база на „Млекопреработване". Докато в Силистра тя е сравнително добра, в базите по селата положението продължава да си е както преди години. Примитивните условия за съхранение на суровината влошават рандемана. А необходимостта от складове, снабдени със съвременни съоръжения за поддържане на подходяща температура, е голяма. С месеци престояват в предприятието сиренето, кашкавалът и др. Поради тези обективни причини продуктите често губят от хубавите си качества и се налага обезценяването им, което води до немалки загуби. Тук преобладава надеждата, че след пускането в действие на цеха за сухо мляко ще се намали производството на сиренето и нуждата от складова площ ще понамалее. Освен това в мероприятията, които ръководството на предприятието взема по спешност поради неизпълнението на плана, е и заповедта за ежедневна отчетност на рандемана и за своевременна отговорност на нарушителите. За в бъдеще ще се промени и практиката по приемането на суровината от доставчиците. Докато по-рано се случваше приемането да става няколко дена след пристигането на същата, сега то ще става още в часа на доставянето ѝ. Така своевременно ще се знае кой каква суровина доставя и какво е нейното качество.

До края на третото тримесечие има още време. В рамките на възможното е колективът на „Млекопреработване" — Силистра да преодолее съществуващите неудачи в производството и да встъпи в график с плановете си. За това е необходимо обаче и повече добросъвестност и добро желание в съответните органи на кооперативните стопанства, които по една или друга причина досега допускаха злоупотреби, които са в разрез с разбиранията ни.

Р. МИХАЙЛОВ

Доброто състояние на люцерната в ТКЗС — Старо село ще помогне до голяма степен за набавяне на необходимия фураж за животните. За правилното развитие на тази култура спомогна най-много редовното поливане.

Между механиците, които работят с дъждовалните инсталации, е и Спас Спасов. Той умело направлява водните струи, които помагат на растенията да израстват буйни и сочни.

Сред звъна на хлопатарите

Така минава при тях всеки ден — сред овцете, сред хлопатарската песен. Понякога стадото хрупка трева и овчарят, подпрян на гегата си, унесен в своите овчарски и човешки мечти, намира време да послуша и звъна на хлопатарите, ту ритмичен, ту неравномерен.

Но само човек, който не познава овчарлъка, би решил, че тук всичко е спокойно. Не спокойни са сега дните и на другарите на Йовчо Колев от тутраканската овцеферма. Може би защото песента на кавала тук е отстъпила място на напрежението в битката за повече продукция. За Йовчо Колев — бригадира на овцефермата, за дългогодишните овчари Петър Иванов, Никола Русчев, Васил Арабаджиев, Ради Ламбаджиев, Георги Змеев, Илия Ефремов и другарите им не секва песента на хлопатарите нито ден, нито нощ. Години. Десет и повече години.

Ние сме пак сред тях — хора здрави, обгорени от зноя. На възраст, а пъргави. Един другар нарече животновъдите от „Футола" (местността, в която се намира овцефермата) родени овчари. Много от тях си малки са сред стадото, поели бащиния занаят.

Години вече жънат успехи тутраканските овчари. Те имат ясна цел. Да станат ферма за комунистически труд.

Ровим се в папките, правим извлечения, беседваме за овцевъдите със стопанските ръководители. „Един здрав колектив, упорит" — разказва за тях председателят на кооперативното стопанство Захари Захариев. „Йовчо Колев се утвърди като добър ръководител. А другарите му са хора, в които можеш да вярваш, на които можеш да разчиташ" — откликна главният зоотехник Монев.

Говорят и цифрите.

Труд и разход в рамките на плана; над 61 тона мляко със 7 на сто масленост при държавен стандарт 6,5 на сто, при годишен план 51 тона; повече от 2 000 лв. над плана от вълната, надпланов прираст при агнетата.

...Сега е лято — горещо, сухо лято. Макар че овчарите не осигуряват фуражи, те не престават да се вълнуват от този въпрос. Като утре ще дойде зима. Зоотехникът Монев има предвид прибирането и на листников фураж, но овчарите от „Футола" не му дават мира. Грижи се бригадирът и за правилния ход на случната кампания. От 865, досега са заплодени 300.

Лято, жарко лято. Изсъхна тревата по пасбищата. Не се спират стадата тук. Но непримирите овчари търсят трева по стърнища, по освободените площи. До късно през нощта, сред веселия звън на хлопатарите...

Викентий ДУКАНОВ

НОВОЧЕРНЕНСКИ ПРОФИЛИ

ПОЛИВАЧИТЕ са най-уважаваните това лято в ТКЗС—Нова Черна. От 20 април досега сто души неуморно напояват зажадняла земя. Те дадоха вода на пшеницата, за да роди всеки декар с по 40 кг средно повече от планираното. Те помогнаха на люцерната да не загуби и в най-големия зной зеления си цвят. Под живителната влага цвеклата развиха едри листа, а царевиците нахвърляха безброй кочани. Пак те дадоха живот на вторите култури, с които стопанството ще компенсира значителна част от загубите, нанесени от сушата.

Един от стоте, един от най-упоритите е Хасан Салиев. За него хората от с. Цар Самуил шеговито подхвърлят:

— Хасан ли? Лесно ще го познаете: ботушите му са прогнили от водата!

От първия ден на поливането, та досега Хасан не знае почивка. Ту в първа, ту във втора смяна, той е непрекъснато на полето. Не му е чужда нито работата с мариците, нито поливането по гравитачен път. Сега мургавият висок мъж и другарите му насочват за трети път водата в цвеклото, което е засято в съседство с Юперското стопанство. Водните струи тихо бълбукат в най-крайните канали на системата и послушно поемат по пътя, начертан от тримата опитни мъже.

— От осем години съм поливач. Преди беше по-лесно. Дъждовете ни отменяха. Но сега...

Не е лесно наистина всеки ден от месеци наред да бъдеш сред водата. Да поливаш на смяна (когато е на ръка) по 6-7 дка посев. Да отдъхнеш за часове и без да знаеш празник, да се трудиш непрекъснато. За това се иска издръжливост, воля и едно голямо желание за постигане на очакваните успехи.

ТРУДОВАТА БИОГРАФИЯ НА ЯШАР САЛИЕВ е по-кратка. Но това, което учудва, е късият срок, за който младият мъж успя да се справи с нелеката работа на звеновод. За първа година в зеленчуковата градина, за пръв път звеновод, а резултатите са очебийни. Ако по сегите сега градината на с. Цар Самуил, не може да не забележите разликата: там, където хората на 25-годишния звеновод берат домати, лехите са най-чисти. Стеблата завързани здраво до колчетата, целите отрупани с плод

— Кои са най-работливите, Яшар?

— Най-работливите ли? — чупи русоляви вежди звеноводът. — Всички са работливи, всички идват редовно на блока.

И Яшар заразказва за първите, за най-ранните пролетни дни, когато хората му разделяли времето си между парниците и 18-декаровия бостан, който отглеждат. Особено трудно било с четиритях декара, които засели под полиетиленово платно. Така направили и останалите звена на бригадата, но бостанът на Яшар се развил най-добре. Когато семената поникнали, почти всеки ден другарите му идвали тук, за да проветрят всяко гнездо. Помогнали им и поливачите. И въпреки голямата суша, ласти мивка не слиза от лицето на главния зоотехник М. Маринов. И има от какво да е доволен дългогодишният специалист. През шестте месеца от годината в кооператива е произведена животинска продукция за 110 000 лева в повече. И което е най-важното: планираният чист доход вместо 12 000 лева достигна 65 000 лева! (Само през миналата година стопанството завърши шестмесечи ето с 43 000 лв. загуба от животновъдството).

— На какво се дължат големите успехи?

— Преди всичко на овцевъдството. Произведената в този отрасъл продукция е двойно по-голяма от очакваната. А перспективите са още по-надеждни. За пръв път осеменителната кампания на стадата завърши рано и в срок само от 30 дни. До 15 декември всичките ни овце ще бъдат оагнени. А какви са преимуществата от това, вече всички знаят.

Другарят Маринов пое дъх и продължи с още по-мажорен тон:

— Средният настриг от животно при нас е 7,250 кг. И все пак това не ни задоволява. Та само в съседни на нас стопанства от Русенски окръг постиженията в това отношение са по-големи. И сега нашата задача си остава да подобряваме още повече стадата. Да ги доближаваме все повече до типа на истинското мерино.

Впрочем в ТКЗС — Нова Черна всички стада са под контрола на Племенна инспекция — Силистра. Всяка година от фермите се отделят голям брой агнета за разплод. Освен за свои собствени нужди, кооперативът продава женски животни и на други стопанства. Само през тази пролет са продадени за тази цел 480 агнета.

Планът за шестмесечието тук е изпълнен и в областта на говедовъдството. Разбира се, в този отрасъл има още много да се желае по отношение себестойността на продукцията. Тук тя е все още скъпа.

— Поевтиняването на животинската продукция си остава нашата основна задача. За нейното разрешение до голяма степен ще помогне перспективният план, върху който работя от месеци насам. През 1972 година нашето животновъдство ще има съвсем друг вид.

Другарят Маринов, този сръчат и неуморен човек, затвори разгърнатите отчети. Явно разговорът ни трябваше да приключи. Очакваше го спешна работа.

...НАПУСНАХМЕ ТКЗС — НОВА ЧЕРНА с едно чувство на радост и неудовлетвореност в същото време. Та тук първенците са толкова много, но може ли за всички наведнъж да се разкаже!...

Стефанка СТАНЕВА

ЗДРАВЕЙ, ФЕСТИВАЛНА МЛАДОСТ!

ДЕВЕТИ СОФИЙСКИ...

ОТ УТРЕ София става столица на световното младежко фестивално движение. В нея най-тържествено ще се открие Деветият световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба. Така в историята Деветият световен младежки фестивал ще остане под името софийски. В този най-голям форум на младежта от света за годината ще участвуват 14 018 делегати от 142 страни. Младото българско поколение и българският Комсомол посрещат приятели, другари и връстници от всички кътове на цялата планета.

В отличие от досегашните осем фестивала Деветият ще има ярко подчертан политически характер. Младостта на земното кълбо ще демонстрира по неповторим начин своята солидарност с геройчния виетнамски народ в справедливата му борба срещу американските интервенти. Още един път тя ще изрази своята съкровена мечта и дълбокото си убеждение да живее, работи и твори в мир и дружба, ще издигне мощния си глас в защита на народи, борещи се за своята свобода и независимост.

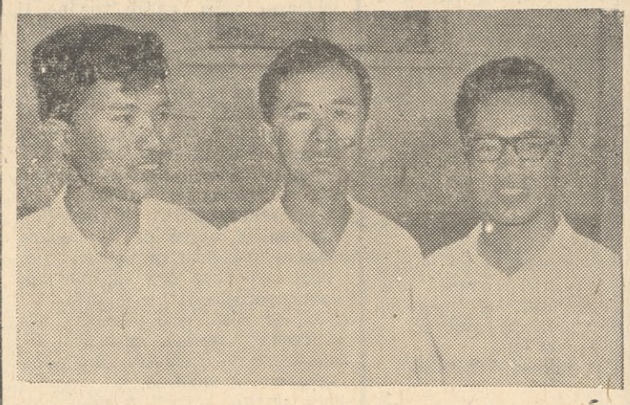
Многобройните теми на дискусиите, срещите и разговорите ще детелствуват за трезвия поглед на младежта от всички страни към проблемите на световното развитие, към възхода и напредъка. Пъстрата гама от прояви, конкурси, концерти и спортни състезания подчертава широката разностранност на интересите, на изявата на творчеството и талан та. По трибуните, естрадите, по диумите, сцените и изложбените зали възторжените изпълнители ще покажат способностите си в песента, музиката, танца и изкуството.

Българската делегация е най-многочислената. В нея са включени най-достойните представители на младостта на социалистическа България. Тя ще се открои не само като превъзходен домакин, а и като истински приятел на младежта от всички кътища на планетата. С участието си във всяка програма на фестивала младите българи ще представят самобитната култура на народа ни, наследена от многовековната ни история и получила истински разцвет в годините на народната власт, постиженията та ни в социалистическото съзиждане.

Младежта от нашия окръг е представена на фестивала от 94 делегати. Това са пратениците на работниците, младите кооператори, учащите се интелигенцията. В състава на делегацията влиза и ансамбълът за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС. Те ще воюват за достойно представяне на окръга. Ви сокохуманна е инициативата на младите механизатори, полевъди и животновъди, които събраха средства за закупуване на трактор „Болгар" с комплект машини. Специална делегация на селската младеж от окръга ще го подари на виетнамската делегация за фестивала в Пловдив в Деня на селската младеж. С това младите хора от полята и фермите на нашия окръг изпълняват своя интернационален дълг.

Десет дни младостта на света ще опознава България и нейната младеж, ще живее с идеите на Деветия световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба.

Ние ще победим!

Гости на митинга, от който тържествено бяха изпратени делегатите от нашия окръг за Деветия световен фестивал, бяха трима виетнамски студенти. Бинк Нгок Нгуен, Хунг Ши Нгуен и Шинк Ван Нгуен се учат във Висшия институт за механизация и електрификация на селското стопанство в Русе. Представител на редакцията се срещна с тях и води разговор за борбата на техния народ, за участието на виетнамската младеж в тази борба, за фестивала и неговите идеи.

Най-напред като синове на нашия народ бихме искали да изразим радостта си от засилващите се успехи в борбата на нашите патриоти срещу американския империализъм. Все повече нарастват патриотичните сили, все повече победи жънат те по различните фронтове. Вие сами знаете колко хиляди самолети са свалени, колко жива сила и бойна техника на противника е унищожена. А нашите братя от Южен Виетнам съвсем обърках сметките на американците и техните марионетки — сега те могат по всяко време да атакуват агресора, да му нанесат тежки поражения, да го дезорганизират.

В тази тежка борба не е малък делът на младежта, която воюва, възстановява разрушенията от бомбардировките, работи и намира време да се учи и под ръководството на Виетнамската партия на трудещите се, въпреки тежките условия, строи социализъм. Докато съществува тази младеж, докато имаме подкрепата на целия социалистически лагер в справедливата ни борба, ние ще се бием до окончателната победа.

В лицето на България и българската младеж и целия народ ние винаги сме имали един верен приятел. И не по-малко от вас се радваме, че Деветият световен фестивал ще се състои в София, защото именно в една братска страна ще се издигне един от главните лозунги на фестивала — солидарност с борбата на нашия народ. Когато зад нас стои солидарността на младостта от целия свят и така горещо се изразява, чувствуваме се още по-силни и по-уверени в победата ни над агресора. И с радост ще присъединим нашия глас за мир и дружба между народите, за забрана на всякакви войни.

Комсомолски устрем

С РАДОСТ И ВЪЛНЕНИЕ

Преди заминаването си за на вестника своите вълнения и

София петима делегати от окръга споделиха с представители мисли за най-голямата международна младежка проява за годината.

АТАНАС КИРОВ, първи секретар на ОК на ДКМС

За радостта си като делегат на това най-голямо международно събитие не мога да намеря думи. Защото на този младежки форум демократичната младеж от планетата ще изрази още един път своя стремеж за мир, дружба и единодействие в борбата срещу империализма. И аз не се съмнявам след фестивала младежките редици ще се сплотят още по-здраво и ще се изправят като мощна бариера срещу агресивните сили в света.

Може би на фестивала ще има хора, които ще се опитат да действуват в интерес на международното напрежение. Ще изтъкват „предимствата" на отживелия времето си капиталистически строй, на „свободния свят". Младежта обаче, особено от социалистическите страни, знае каква е тази свобода, където експлоатацията на човек от човека се смята за вечен закон на общественото развитие. Затова идеологическата диверсия на империализма няма никакви шансове за успех и на този младежки форум.

Като член на българския Комсомол, като българин, искрено се гордея, че именно нашият Съюз, красивата ни Родина и гостоприемният ни народ ще бъдат домакини на това голямо събитие в живота на младежта. Деветият световен фестивал ще има своя специфична физиономия с допълнението за солидарност към досегашния фестивален лозунг и то говори за неговия ярко изявен политически характер. В тази солидарност, в укрепването на младежкото световно движение ще даде своя принос и делегацията от нашия окръг — верен отряд на българския Комсомол.

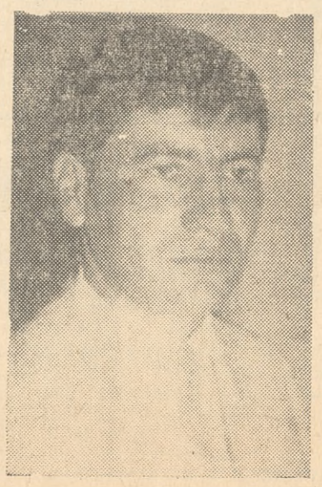
ДОБРИНКА ДИМИТРОВА, дружинна ръководителка в гр. Дулово

За отиването си на фестивала научих едва в последния момент, и да си призная, много се зарадвах, защото навярно всеки би искал да участвува в десетте фестивални дни. По това време ще гледам да науча колкото може повече за живота на пионерските организации в другите страни, да обменя опит с някои пионерски ръководители. Ще ме интересува и отношението на делегатите към проблемите на младежкото движение и преди всичко проявите за солидарност с геройчния виетнамски народ, защото като всички честни хора ненавиждам смъртта на невинни хора, насилието и войната.

ДИМИТРИЧКА ГЕОРГИЕВА, секретарка на общинския комитет на ДКМС в село Стефан Караджа

Бих искала най-напред да споделя огромната си радост за участието ми в най-големия младежки форум. Радвам се и за това, че нашата страна ще събере младежите от цял свят и те ще могат да се запознаят с това, което сме направили през годините на социализма. Ще проявя по-голям интерес към политическите дискусии, ще се интересувам и от онова, което ще покажат младежите в областта на художествената самодейност.

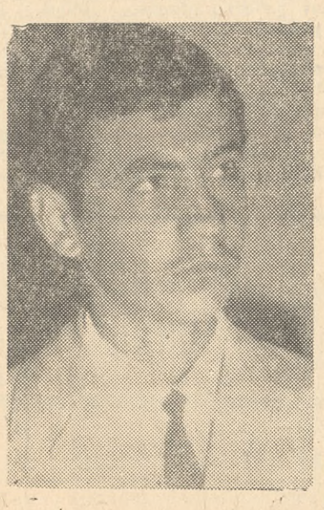

ВАСИЛ МИНКОВ, ветеринарен лекар в село Секулово

Много се зарадвах, когато узнах, че ще бъда делегат на Деветия световен младежки фестивал. На мене се падна честта да представя на фестивала в нашата столица младите селскостопански специалисти от окръга. С голямо желание ще участвувам в срещите с хора от моята професия, при какви условия работят какви са постиженията им в специалността.

Особен интерес бих проявил към онези въпроси, които по настоящем най-много вълнуват младото поколение на нашата планета. Ще бъда много щастлив, ако имам възможност да видя всички програми от културен характер. И вярвам, че това ще ми се отдаде.

За пръв път ще присъствувам на такава голяма международна младежка среща и ще се постарая да видя проявите на младостта във всички области. Фестивалът ще предостави възможността да се запозная с млади хора от други страни.

ГЕОРГИ КОЕВ, заместник-секретар на ученическия комитет на ДКМС при ТМТ — Силистра

Чувствувам се безкрайно щастлив, че и аз ще присъствувам във фестивала на световната младост. Деветият световен фестивал на младежта и студентите е един прекрасен повод младите хора от цялото земно кълбо да поговорят за своите проблеми, за въпросите, които най-много ги вълнуват.

Обменът на мисли за младежта и нейното място в развитието на съвременното общество е един изключително голям проблем. Младежта винаги се е стремяла да поглежда трезво на нещата, да ги вижда във вярна светлина. Многото митинги на солидарността с борбата на народите, които се борят за правда и справедливост, ще покажат единството и сплотеността на младото поколение.

ТЕ ЩЕ ГОСТУВАТ НА ФЕСТИВАЛЦИТЕ

ОКОЛО СТО младежи и девойки от нашия окръг ще имат честта да бъдат гости на Деветия световен фестивал на младежта и студентите за солидарност, мир и дружба, който ще се състои в столицата на нашата прекрасна социалистическа Родина. Това са активисти на Димитровския комунистически младежки съюз, млади първенци от трудово-кооперативните земеделски стопанства, промишлените предприятия, млади специалисти от различни учреждения и организации.

На 2 август вечерта те ще отпътуват през Русе за фестивалната столица. От трети до шести август ще имат възможност да наблюдават различните мероприятия на фестивалците. Едни ще присъствуват на твърде интересните дискусии по теми, които най-много интересуват днес младото поколение от света, други ще се радват на успехите на участниците в художествените конкурси за спечелването на златните, бронзовите и сребърните медали на фестивала. Любителите на спортните дисциплини ще гледат безкрайно оспорваната борба между спортистите от десетки страни на света.

Всяка вечер ще носи големи изненади за делегатите на фестивала. Сред участниците в младежките увеселения по улиците, площадите и градините ще бъдат гостите на фестивала и от нашия окръг. Там те ще се запознаят с младежи и девойки от други страни, ще им подарят значки, карти и изгледи от България.

В. ВЕЛИКОВ

ПРЕЗ ДЕСЕТТЕ ДНИ НА ФЕСТИВАЛА

28 юли — тържествено откриване на фестивала

Фестивалните колони ще преминат през улиците на София и ще спрат на стадион „Васил Левски", където ще стане официалното откриване на световния младежки форум и ще се състоят масовите гимнастически упражнения.

29 юли — Ден за солидарност на младежта с борбата на геройчния народ и младежта на Виетнам против агресията на американския империализъм

От 9 часа в различни места на столицата ще започнат митингите за солидарност с Виетнам. Открива се и акция за събиране на подписи от организациите, представени на фестивала под призива „За солидарност с Виетнам". Делегатите ще участвуват в трудови инициативи, средствата от които ще бъдат внесени в международния фонд за солидарност с Виетнам.

В Двореца на пионерите ще се състои манифестация на дружбата с виетнамските деца.

30 юли — трети фестивален ден

Продължават разискванията във форума на международната политика. На пленарните заседания ще бъдат разгледани редица важни въпроси, по които младото поколение ще каже своето мнение. В така наречената свободна трибуна делегати ще разискват по обвързаността и необвързаността на младежта към политиката.

31 юли — Ден за солидарност на младежта с народите, борещи се за национално освобождение, национална независимост, мир, демокрация и социален прогрес

Сутринта се открива официално международната изложба „За солидарност, мир и дружба". После идва ред на световното младежко изложение на плаката, на конкурса за ангажираната песен, среща на участници с делегати от Испания и Португалия, с прогресивни младежи от САЩ. Ще има митинг за солидарност с народа и младежта на Гърция.

1 август — Ден на дружбата с младежта и народа на България

Тържественото откриване на Деня на България ще стане на площад „Народно събрание". В Двореца на пионерите ще се открие Празникът на българския пионер с концерти на български пионерски колективи. Ще се засадят дръвчета в „Парка на дружбата".

2 август — Ден на девойката

Традиционно поднасяне на цветя на девойките-участнички във фестивала. Срещи с български девойки.

Откриване на изложбата на цветята и модното ревю. В зала „Универсиада" ще има „Бал на девойката" и конкурс за „Мис Фестивал".

3 август — Младежта и развитието на революционните, патриотичните и националните традиции на народите от цял свят

Делегатите и гостите ще присъствуват на изложбата-базар на изделия, изработени от народни майстори. Ще наблюдават парада на младежи, облечени в национални костюми, както и международния младежки карнавал с атракционни програми. Ще се състои международен празник на народните танци, на хумора и естрадната песен.

4 август — Ден за защита правата на човека

Рано сутринта ще започне маршовият туристически поход „Защита правата на човека" и покоряване на Черни връх. В салона на БАН ще се открие изложбата, посветена на дейността на ООН за защита правата на човека.

5 август — манифестация, посветена на борбата за мир, против ядреното оръжие

Срещи на участниците във фестивала с делегати от Япония. Откриване на фотоизложбата „Да няма война". Международен празник на песента. Специален митинг, посветен на борбата за мир, против атомното оръжие. Конференция за правата на младежта. Събор на младите организатори на борбата за мир.

6 август — тържествено закриване на фестивала

На голяма пресконференция ще бъдат съобщени резултатите от акциите за солидарност с Виетнам. В 18 часа ще започне тържествената манифестация за солидарност, мир и дружба, която ще прелее в заключителен митинг. Под звуците на химна на СФДМ ще бъде смъкнат фестивалният флаг.

ДЕЛЕГАТКАТА

ДВЕ МОМИЧЕШКИ ПЛИТКИ игриво следваха движението на главата по време на разговора. По навик тя прибира немирния кичур коса, паднал на челото ѝ, и някак стеснително заговорва за избирането ѝ за делегат. Искаше ѝ се всички нейни приятели и другари, с които е работила през годината, с които е делила успехите и разочарованията в комсомолската работа в гимназията, да отидат на фестивала. Затова някак си е неудобно, че заминава само тя.

Стана дума за какво най-много ще се интересува на фестивала. Разбира се, от нейните връстници от учениците от другите страни, от техния живот, интереси, стремежи.

Ще има какво да разкаже на своите връстници на фестивала секретарката на ученическия комитет на ДКМС от СПУ „Йордан Йовков" — Тутракан Венета Бързева. Не са малко успехите на комсомолската организация в училището. С цената на много труд тази година те подготвиха оперетата „Шибил", с много инициативи посрещнаха и 90-годишнината от освобождението на България. Ще разкаже и за трудовите акции, за веселбите, за спортните състезания. Училището е на второ място в страната по спортното строителство.

Ще разкаже Венета и за високото ниво, на което протича обучението в кабинетите, за интересите на своите другари, ще пита. „Само че как ще се разбирам с делегатите от различните страни — усмихва се тя, — на руски, френски и румънски криво-ляво ще се оправим, но на другите". И все пак не се страхува много — младостта се разбира на всички езици.

Наесен Венета е единадесетокласничка. Ще мине и тази година, ще завърши средното си образование. Ще стане навярно студентка. Може би ще отиде и в чужбина. Ще срещне навярно и стари познати от дните на фестивала в София. Ще завърши и висшето си образование, ще се влее в социалистическото строителство. Но фестивала няма никога да забрави. Защото тук младостта ще издигне своя глас за мир, дружба и солидарност. И един от гласовете за мир и щастие ще бъде и гласът на делегатката от Тутракан — Венета Бързева.

В. МАРИНОВ

Фестивалната делегация от нашия окръг

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 88 (1405) | Вторник, 30 юли 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Знаме на дружбата

За постигнати най-добри успехи в изпълнението на производствените планове, за богатия и разнообразен живот на колектива, за добрата организационно-политическа дейност през второто тримесечие на 1968 година, на партийната организация при ДИП „Липа" — Силистра преди няколко дни бе връчено знамето на дружбата, подарено от градския комитет на КПСС — гр. Хмелницк, Украинска ССР.

На тържественото събрание, състояло се по този повод, говори за постигнатите успехи и за работата на партийното ръководство секретарят на ГК на БКП др. Станчо Николов.

Христо ПЕТКОВ

Легендарен герой

И ВЕРНИ ИЗЛЯЗОХА пророческите слова на Любен Каравелов, писани през 1870 година във вестник „Свобода", че духът на Хаджи Димитър ще живее винаги между българите. Вече цял век името му не слиза от устата на всеки родолюбив българин. Няма и да слезе. Защото с героичната си саможертва за свободата на Отечеството прославеният сливенски войвода изплете безсмъртната си слава.

На днешния ден преди 100 години на легендарния старопланински връх Бузлуджа загина в неравен бой с турския ятаган без страшният борец срещу петвековното робство Хаджи Димитър. Загина този герой, който ведно със своя побратим Стефан Караджа поведе от Румъния през Дунава на 17 срещу 18 юли 1 868 година стотина смели юнаци, все млади храбреци, за да се борят против поробителите.

Ненапразно Хаджи Димитър е изтъкван като най-ярката звезда в съзвездието на последните български хайдути. Подвигът му се превърна в символ на борбата за народни правдини. В дивната и величествена балада „Хаджи Димитър" големият поет и революционер Христо Ботев сътвори прекрасната възхвала на бореца за свобода, увенча го с ореола на безсмъртието.

Любовта на народа намери израз в повернето, че Хаджи Димитър е жив и води своята юнашка дружина. Това накара и Ботев да възкликне: „Жив е той, жив е!"

Близо две седмици се сражава войводата с турските орди, воюва за човешка справедливост. Сам той заяви преди преминаването на четата в България, че целта му е „да покаже на братя българи как се умира за Отечеството". И той падна. Но

„този, който падне в бой за свобода,
той не умира: него жалеят
земя и небо, звяр и природа,
и певци песни за него пеят..."

ДЕВЕТИЯТ СВЕТОВЕН ФЕСТИВАЛ НА МЛАДЕЖТА И СТУДЕНТИТЕ Е ОТКРИТ

НАШЕТО ЕДИНСТВО — НАША СИЛА

СОФИЯ, 29 юли. (По телефона от нашия специален пратеник)

Прогресивната младеж от петте континента се събра в София, за да манифестира твърдо и непоколебимо своето единство, своята воля да живее в мир и дружба.

Първите дни на фестивала изпълват всяко сърце с оптимизма и надеждата, че бъдещето на света е поверено в сигурни ръце. Светлите и могъщи слова „солидарност, мир и дружба" звучат с неотразима сила на всички езици.

Невъзможно е да се предаде с думи красотата и очарованието на този голям младежки форум, който беше открит на 28 юли т. г. на стадион „Васил Левски" в София. И най-силните думи не могат да дадат достатъчна представа за красивите мигове, които преживяхме в този паметен за България ден. В неделя следобяд столицата бе завладяна от могъщите и красиви вълни на младостта. Перото отказва да опише последователно, да разкаже протоколно за отделните моменти, които съставят събитието, на речено тържествено откриване.

След приземяването на петимата парашутисти в центъра на стадиона, след дефилирането на разноезичните и разноцветни групи от отделните страни произнесоха слово президентът на СФДМ Родолфо Мекини, представителят на героичната южновиетнамска младеж Чан Ван Тъ и първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков. И тримата оратори осъдиха американската агресия във Виетнам, приветствуваха усилията на младежта от света да се бори за мир и дружба.

Родолюбива тръпка премина през сърцата на младите българи, когато на пилоните се развяха българският трибагреник и фестивалното знаме, което София прие от пратениците на Хелзинки — осмата фестивална столица. Под тържествените звуци на музиката световният и олимпийски шампион Боян Радев запали фестивалния огън. От специален фонтан избликнаха струи розова вода и дъхът на българската роза се разнесе над многохилядния стадион.

За изумителните гимнастически и танцови композиции на българските младежи и девойки не може да се разказва с обикновени думи.

Ние, делегатите от Силистренски окръг, не без гордост наблюдавахме нашия силистренски ансамбъл за народни песни и танци, който взе участие в масовата фолклорно-танцова композиция.

Тържественото откриване завърши с неизбройми топовни салюти.

ФЕСТИВАЛ — 68

Приятели от всички континенти,
връстници на безбожната ми младост,
в очите ни спокойно, меко свети
софийският просторен, пъстър август.

И погледът красиво, светло властва
на радостта в законната държава,
където няма никога гримаса
усмивките добри да заличава.

Словата ни се сливат като ручеи
в едно море, което не затихва.
Светът сега във София се учи
на български да се усмихва..

Симеон МАНОЛОВ,
делегат на фестивала

През дните на фестивала в окръга

НА 27 ЮЛИ вечерта ГК на Комсомола в Тутракан организира в чест на Деветия световен младежки фестивал за солидарност, мир и дружба в село Дунавец среща на комсомолците от селата Антимово, Търновци, Царевдол и Пожарево. Състоя се двубой на тема: „Кой знае най-много за младежкото световно фестивално движение?" Участваха отбори от петте села. На първо място излезе отборът на комсомолците от село Антимово. На първенците бяха раздадени награди.

Участниците в срещата изпратиха протестна телеграма до посолството на САЩ в София, с която настояха да бъде прекратена по-скоро войната във Виетнам.

В понеделник, в Деня на солидарност с народа на Виетнам, по предприятия в Тутракан се състояха протестни митинги на младите работници. Те изразиха още един път своята подкрепа към справедливата борба на виетнамския народ и заклеймиха американските злодеи и техните позорни деяния в свещената земя на виетнамците.

Кирил МИНЧЕВ,
секретар на ГК на Комсомола

* * *

ГРУПА КОМСОМОЛЦИ от ДСП „Булгарплод" в Силистра вчера гостуваха на младите работници от ДСП „Булгарплод" във Варна. По време на гостуването се състоя викторина-конкурс, посветена на Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София.

* * *

ВЧЕРА преди обяд група пионери от село Ситово, членове на сборните команди, посетиха Силистра. Те се срещнаха с пионери от силистренските сборни команди. На срещата пионерите пяха песни и рецитираха стихове, посветени на борбата на виетнамския народ за свобода и независимост. Тяхното желание е да има мир и във Виетнам.

Фестивална хроника

НА 27 ЮЛИ делегатите на фестивала от Силистренски окръг посрещнаха на аерогара София първата жена космонавт — Валентина Терешкова. Неописуем е спонтанният изблик на обич и възторг пред героичния подвиг на космонавтката. Заедно с нея пристигна и майката на Зоя Космодемянская.

На посрещането присъствува първият секретар на ЦК на ДКМС и председател на Комитета за работа с младежта и спорта Иван Панев и първият секретар на ЦК на ВЛКМС Евгени Тяжелников.

* * *

ЧЛЕНЪТ на виетнамската делегация на IX световен фестивал Фан Бин (13-годишен) е раняван четири пъти в героичната борба на виетнамците против американските агресори.

* * *

КОМСОМОЛЦИТЕ Венцеслав Найденов и Иван Василев от Силистра пристигнаха на автостоп във фестивална София. Те бяха посрещнати и сърдечно поздравени от първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров.

* * *

НА 29 ЮЛИ силистренската делегация взе участие в митинга на солидарност с Виетнам.

Между първите в окръга

Почти половината от обработваемата площ в ТКЗС—Иширково бе засята с есенни култури. В жътвата бяха използувани най-рационално и целесъобразно всички трудови ресурси на стопанството. Непосредствено след прибирането на зърното от първите декари започна извозването на сламата. Докато една част от тежките машини през деня извличаха сламата, останалите дизели активно се включиха в дълбоката оран. През нощта към тях се присъединяваха и останалите.

Сега за пръв път пред механизаторите бе поставен въпросът за фигурна оран. Ефектът от този начин на обработка е голям. Тя се оказа особено подходяща при комплексните бригади. С осъществяването на фигурната оран тук са запознати и ангажирани всички механизатори. Благодарение на системния контрол на специалистите и ръководителите на стопанството, някои слабости са отстранени навреме. Така например при направената проверка от председателя на стопанството — др. Георги Колев, бе констатирано, че някои от механизаторите изпълняват неправилно това важно агротехническо мероприятие. Едни не спазват необходимата дълбочина (в с. Иорданово, с. Иширково), а други орат без предплужници (с. Брадвари, с. Иширково).

На състоялото се след проверките съвещание, контролът на

Момент от масовите упражнения при откриването на фестивала.

Почти половината от обработваемата площ в ТКЗС—Иширково бе засята с есенни култури. В жътвата бяха използувани най-рационално и целесъобразно всички трудови ресурси на стопанството. Непосредствено след прибирането на зърното от първите декари започна извозването на сламата. Докато една част от тежките машини през деня извличаха сламата, останалите дизели активно се включиха в дълбоката оран. През нощта към тях се присъединяваха и останалите.

Сега за пръв път пред механизаторите бе поставен въпросът за фигурна оран. Ефектът от този начин на обработка е голям. Тя се оказа особено подходяща при комплексните бригади. С осъществяването на фигурната оран тук са запознати и ангажирани всички механизатори. Благодарение на системния контрол на специалистите и ръководителите на стопанството, някои слабости са отстранени навреме. Така например при направената проверка от председателя на стопанството — др. Георги Колев, бе констатирано, че някои от механизаторите изпълняват неправилно това важно агротехническо мероприятие. Едни не спазват необходимата дълбочина (в с. Иорданово, с. Иширково), а други орат без предплужници (с. Брадвари, с. Иширково).

На състоялото се след проверките съвещание, контролът на расна. Въведе се нова практика. Всеки механизатор е снабден с тетрадка, в която се вписват данни от специалистите по отношение обработката на всеки блок. Когато се прави проверка, тази тетрадка се изисква от контролното лице. Прочитат се вписаните препоръки и тогава се измерва дълбочината и др., като направените констатации се отбелязват в нея.

Взетите мерки допринесоха за правилното провеждане на фигурната оран. Повече от 80 процента от площите са вече изорани. На голяма част от останалите се извършва основно торене. Досега на блоковете са извозени общо 4 500 тона оборски тор. Съставен е точен план по бригади. Количеството, с което ще бъде наторен всеки определен блок, ще зависи от почвените условия и културите, с които ще бъде засята земята.

Наторените блокове се изорават. Всеки от 11-те дизела на ден извършва по 75—80 дка дълбока оран. При план до 30 август стопанството ще завърши тази важна задача до средата на този месец.

На първо място са трактористите от с. Брадвари, изорали до сега 6 100 декара. С качеството на своята работа те служат за пример на другарите си.

Добрата организация при провеждането на дълбоката оран ще допринесе без друго за постигане на високи добиви от пролетниците. Тя нарежда на едно от първите места в окръга стопанството при изпълнение на това важно мероприятие.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Летен куклен театър

Не след много време и децата от Силистра ще имат летен куклен театър. Той е скътан в северния край на Дунавския парк, на тихо и подходящо място.

Цялата постройка със сцената е направена от дърво —стилизирана е хубаво и има съвсем подходящ за целта вид. Тя е дело на срънните ръце на възпитаниците от Техникума по дървообработване. Сега предстои изравняване на насипа, където ще бъдат поставени пейки със 160 места за малките зрители.

Инициативата на Градския народен съвет е повече от навременна. Но наред с това трябва да се помисли и за по-пълно ценното използуване на летния театър.

От тук ще тръгват пълните кораби

С ВСЯКА ИЗМИНАТА ГОДИНА плодородието на земята на Добруджа и Лудогорието расте. Още по-богата ще стане тя, когато върху милионите декари потече от бъдещата голяма напоителна система живителната влага на водите на Дунава.

За да може да се отговори на големите задачи, които ще постави бъдещето, още отсега започна подготовката за правилното съхраняване и оползотворяване на милионите килограми зърнена продукция.

В северозападната част на град Силистра започна на 1 юли т. г. подготовката за строителството на голяма кейова стена и модерен силоз за 10 000 тона зърно. Строителството на този обект е предоставено на ДСО—Стройрайон — Силистра. Той ще трябва да бъде готов в началото на м. юли 1969 година.

— Започнатото строителство в тази част на нашия град — сподели директорът на ДПЗХ „1 май" — Силистра Мардирос Мардиросян — ще представлява един голям комплекс на нашето предприятие. Веднага щом завърши строителството на първия силоз, последователно ще бъдат построени още два със същата вместимост. Модерната техника, която ще използваме, ще ни даде възможност да осигурим пълно механизирано разтоварване и товарене на шлеповете и машините, които ще превозват зърното.

На мястото на бъдещата кейова стена и огромен силоз вече месец кипи усилена работа. В помощ на строителната организация тук сега продълбава дъното на реката дълбачката „Вида" на управление Плавателен път — Русе.

— Нашата задача е—каза капитанът на „Вида" Ангел Ангелов — да подготвим гнездото на бъдещата кейова стена. По плана на строителната организация на нас ни бе предвидено за един месец да направим подводен изкоп от 15 000 кубически метра пръст. Дали сме се справили с възложената задача, нека говорят цифрите. Само до 27 юли т. г. ние имаме изкопани 11 000 кубически метра, а като се има предвид, че всеки ден вместо по 860 ние стигаме и до 1 080 кубически метра, не е трудно да се разбере, че колективът с чест изпълнява поставената му задача. До първи август ние ще завършим изкопната работа.

— Ако трябва да отчетем онова количество пръст, което бе предвидено по плана, то ние отдавна сме си изпълнили задължението — продължи да разказва партийният секретар Стефан Димитров. —Поради бързото спадане на водата на Дунава работата на Драгажния флот — Силистра бе затруднена. Районът, където те стоварват пясък, остана открит и стана невъзможно речните съдове да се приближават до брега. Ние с готовност се отзовахме на молбата да помогнем. За три дни неспирна работа екипажът на дълбачката ни изтегли от дъното 3 360 кубически метра пръст и осигури възможност Драгажният флот да си изпълни плана.

Трудовите успехи на екипажа на „Вида" и оказаната другарска помощ напълно отговарят на високото звание, което носи колективът — „Екипаж за комунистически труд". Не случайно те са носители на Паспорта на трудовата слава, а сега упорито изпълняват задълженията си в съревнованието за Паспорта на победата.

В успеха си колективът е уверен, затова защото повечето от 30-те му члена са млади, пълни с енергия и трудов ентусиазъм. Гордост сред тях са моряците Стефан Абаджиев, Янко Колев, Гецо Маринов, Георги Кирилов и други.

Иван ПЕЙЧЕВ

Наскоро на посещение в град Силистра беше другарката Цола Драгойчева, член на Политбюро на Централния комитет на Партията и председателка на Общонародния комитет за българо-съветска дружба. По време на престоя си другарката Драгойчева посети и дома за българо-съветска дружба. Членове на клуба на говорещите руски език при дома й подариха цветя, пожелавайки й друг път да им бъде скъп гост.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Нов младежки клуб

Наскоро в село Грънчарово беше открит нов младежки клуб. Комсомолците избраха клубен съвет с председател Янка Илиева, който ще ръководи цялостната дейност.

Клубът е обзаведен с телевизор. Всяка вечер младежите от селото ще идват тук и ще гледат предаванията на телевизията. Уредено е и ежедневно дежурство.

Сега младите хора от Грънчарово има къде нови вестници и списания да четат, да получат и книги за прочит. Ще има време и за различните мероприятия и прояви.

От хубавата придобивка всички комсомолци са доволни.

Иван СТОЯНОВ

ПРОСЛАВА НА ХАЙДУТСТВОТО

ЗНАМЕНОСЕЦЪТ

В ЕДНО ОТ ПИСМАТА си до Никола Обретенов живият след Освобождението четник Петър Иванов пише: „За байрактар беше определен Велко от Карлово“, а когато съобщава имената на другарите си, пише и името на Велко Дачев от с. Ердуванлийски чифлик, Новозагорско. Така е и записано името му на паметната плоча в Разград. И повече нищо. А в папките и връзките на разни архиви лежат документи. В село Вятово, Русенско, и гр. Кубрат живеят синът и дъщерята на знаменосеца.

Документите и живите свидетели разказват, че Велко Дачев Тишев е роден в село Ердуванлийски чифлик, сега село Радево при гр. Нова Загора, през 1844 година. Още млад, напуснал бащина стряха и поел по гурбет из Влашко и хайдутувал в планината. „В четата бил най-млад, 19-годишен“ — спомня си синът на Дачо, а дъщеря му Алтъна помни, че „четата поел дядо Жеко“. Дали не е било през 1866 година? Ходили по Сливенско. Една нощ се отбили в родното му село. Баба Йордана познала своя син по белега на главата:

— Сине, Велко, сине, пази се!

И пак скитане по планината и по чужбина. Труд и гладуване по бахчите на Влашко — Галац, Браила, Оршова, Олтеница. Личният и як момък не се заседява много на едно място, но на много влахини запалва сърцата. За мъж го поискала мушиерска дъщеря, но той повече обичал Отечеството си и, когато пламва Априлското въстание, намерил се в Олтеница и тръгнал със знамето на Таньовата чета.

Четниците минали на 16 май през село Пожарево под Тутракан и девет дена скитали из Лудогорието и Поломието с надежда да вдигнат се лата от Разградско и Ескиджумайско (Търговищко). На десетия ден започнали тридневните битки, които свършили на 27 май с гибелта на войводата под „Керчен баир“ при село Априлово. Поповско, и с разпръсването на четата. Четниците поели в разни посоки. Велко Дачев тръгнал на юг към Балкана. След една седмица го заловили при Котел и попитали с телеграма другарите му в Разградския затвор дали познават Велко Карловията. Казали, че не го познават, и турците го отвели в Одринския затвор. Нечовешки мъки претърпял тридесет и две годишният знаменосец, но не отворил уста за предателство.

— Мирен човек съм, на сбор отивах в Котел. А пакет чето бял прах, което е зашито в дрехата ми, казаха, че е цяр за глава — казал Велко Дачев.

Пакетчето било отрова. Един ден заптието заспало и Велко избягал от затвора. Минал нощем за последен път през родното си село, целунал за последен път ръка на майка си и заминал на север.

На север Русия се готвела за Освободителната война. В Кишинев се образувало Българското опълчение. Велко Дачев се записал на 19 април 1877 година в шеста дружина с командир майор Беляев. Тръгнал с предния отряд на генерал Гурко. Минал Дунава и Балкана и на 4 юли 1877 година при село Уфланлий шеста дружина влиза първа в сражение с турците. На 5 юли бил осво боден Казанлък. По време на шипченските боеве дружината на Велко Дачев пази на Кръстец левия фланг, а на 28 декември под командата на генерал Скобелев се прославя в боя за Шейново.

Уволнил се след подписване то на Сан-Стефанския мир. Велко Дачев Тишев намерил родното си село опожарено и майка си заклана. Оженил се в Чирпан, после с брат си Димитър дошли в село Вятово, Русенско, където бившият знаменосец на Таньо войводата и опълченец от шеста опълченска дружина бил озем лен. Заловил се за мирен труд. Но когато сърбите вероломно нападнали България през 1885 година, Велко Дачев заминал доброволец. Отгледал шест деца, от които вторият му син Иван паднал убит при Люле Бургас през 1912 година.

Велко Дачев Тишев умрял на 10 септември 1921 година и е погребан в село Вятово, Русенско.

Борис ИЛИЕВ

На морално-етични теми

Защо се забравя синовният дълг?

Често пъти един стар, прегърбен човек, с торбичка на рамо, идва за хляб във фурната на село Окорш.

Той едва, едва ходи. Личи, че годините са много и че силите отдавна са го напуснали. Това е нашият съселянин дядо Димитър Петков, 96-годишен. Този столетник има трима сина. Те са задомени и се радват на добри семейства.

Но как преживява техният баща и свекър? Кой се грижи за неговите старчески нужди? Ето тези въпроси ме вълнуват, когато непринудено влязох в разговор със стареца:

— Дядо Димитре, викам му, годините ти вече са много. Как преживяваш? Кой те пере, кой ти готви и почиства?

— Ех, синко — въздиша дядо Димитър. — Сам се пера, сам се грижа за храната си. Та нали сам виждаш с каква мъка ходя за хляб до фурната.

— Ами близките ти, синовете ти — думам му — не те ли спохождат, не се ли грижат за тебе?

— По-добре е да умра, да се отърва — тихо отговаря дядо Димитър.

Дядо Димитър на младини много е работил, много грижи е положил, за да отгледа децата си. Добре е изпълнил своя родителски дълг. Но как сега на старини неговите близки го подпомагат и подкрепят? Жалко! Той е напълно самотен в своя старчески живот. Той страда!

Къде остава тогава синовният дълг? Така ли трябва да се отнасяме към старите хора и родите ли?

Владимир ПОПОВ

ИНТЕРЕСНО ПЪТЕШЕСТВИЕ

ПРЕДСТОЕШЕ НИ ДА преминем по един от националните маршрути на четвъртата Димитровска експедиция — по стъпките на Рило-Пиринския партизански отряд. За този отряд пионерите от отряда „Червените витязи“ знаеха малко. Бяха чували само нещичко за известната акция „Жабокрек“. Затова всеки си подготви бележника и молива, за да може по-пълно да отрази онова, което ще научи.

Започнахме от Рилския манастир. Минахме местността „Пчелина“ и пристигнахме в с. Рила. Отидохме в общинския комитет на БКП с молба да ни се уреди една среща с живи партизани. За наше щастие, оказа се, че секретарят на общинския партиен комитет е бил партизанин от същия отряд. Нещо повече. Димитър Мавров е завършил педагогическото училище в Силистра. Като научи, че сме силистренци, той с радост прие молбата ни. Не след дълго сред нас бяха трима партизани от отряда — Димитър Мавров, Кирил Начев (Калин) — сега председател на общинския народен съвет, и Александър Килев, сега председател на общинския комитет на Отечествения фронт. Спомени разказаха и тримата. След срещата поднесохме малки подаръци на партизаните. Направихме си заедно снимки пред паметника на загиналите партизани в с. Рила. След с. Рила посетихме Кочерново, а оттам се отправихме за Банско. Напуснахме Рила, за да отидем на Пирин, която е не по-малко красива. В един момент ние се намирахме между двете планини. Това беше на „Предела“. Вляво от нас остана Рила, а вдясно — Пирин. В Банско посетихме къщата-музей на нашия поет и революционер Н. И. Вапцаров. Късно след обяд се изтеглихме в планината край хижа „Бъндерица“. Тук прекарахме три дни. Красива планина. Затова и народът я възпява:

„Хей, красив си, Пирин, Пирин,
най-красив си на света...“

Нямахме възможност да посетим много обекти, но и това, което видяхме, бе достатъчно, за да се убедим в нейната красота. Чудна е гледката от връх Вихрен. Видяхме и най-старото дърво на Пирин—„Байкушевата мура“, която е на 1 221-годишна възраст, ням свидетел на много събития, свързани с историята на нашия героичен народ.

На 10 юли пристигнахме във Велинград. Нощта изкарахме на „Юндола“, а рано сутринта тръгнахме към града. Запасихме се с храна и се отправихме същия ден към хижа „Кладова“, за да посетим местата, свързани с партизанския отряд „Чепинец“ — отряда на Вела Пеева (Пенка). Този отряд е рожба на отряд „Антон Иванов“, по чиито стъпки ние минахме през май-юни тази година. От Градския народен съвет успяхме да издействуваме екскурзовод. Това даде възможност за добиване на по-пълни впечатления. Посетихме лобното място на Вела Пеева при „Белите скали“. Подлата ръка на предателя отнела един млад живот. Когато фашистите я обкръжават, тя близо 3 часа се сражава с тях. Последния куршум изстрелва в главата си, за да не попадне жива в ръцете им.

С тези си посещения отрядът премина още един национален маршрут — по стъпките на партизанския отряд „Чепинец“. От Велинград тръгнахме на 12 юли към 21 часа в посока за Карлово. Нощувахме в туристическата спалня край ВЕЦ „Пещера“. В Карлово пристигнахме на 13 юли към обяд. Заминахме веднага за Калофер, а оттам за местността „Паниците“, на 7 км от Калофер. Предстоеше покоряването на връх Ботев. Лагер направихме на красива поляна. Очакваше ни тежък ден, затова и подготовката беше по-голяма и по-рано се оттеглихме на почивка.

Всеки от отряда ще запомни 14 юли. Това бе ден, изпълнен с риск и напрежение. Тези, които са покорявали връх Ботев през хижа „Рай“ по „Тарзановата пътека“, най-добре ще ни разберат. Когато тръгнахме сутринта от „Паниците“ към хижа „Рай“, времето беше слънчево, горещо. До хижата стигнахме за 4 часа. Там наистина е рай. Започна най-трудното — изкачването. То продължи 3 часа. Но нагоре бе много трудно. Навсякъде пропасти, сипеи, страшен наклон. Бих казал, това беше три часа борба. А горе гъста непрогледна мъгла и студ. При такива условия покорихме и шестия връх. Слизането се оказа още по-трудно. Мъглата се сгъстяваше. Започна дъжд. Докато се приберем, вали непрекъснато.

В лагера стигнахме без произшествия, с високо настроение. Дъждобраните ни запазиха сухи. Всички трудности бяха поне сени. Трудният изпит бе издържан от всички с отличен. Едва бяхме се прибрали в палатките, когато започна бурята. Сухо място не ни остана. Палатките плуваха във вода. Цяла нощ валя. Към 3 часа през нощта преместихме малките пътешественици в близкото помещение. Палатките повече не издържаха. Но ние издържахме. Следващият ден беше слънчев. До обяд сушихме дрехи и палатки. След обяд заминахме пак за Карлово, където посетихме къщата-музей „Васил Левски“. Вечерта се оттеглихме в местността „Беш бунар“ над Карлово. Тук построихме лагера си. Към 22 часа заваля отново. Цяла нощ валя. Този път обаче по-слабо. Евакуации не се наложиха.

С това завърши и вторият етап от пътешествието ни. Започнахме вече третия — екскурзионното летуване в Средна гора с изходен пункт Клисура. Сега сме на хижа „Богдан“. Отрядът постигна голяма победа. Покорихме седмия връх — връх „Богдан“. С това преизпълнихме изискванията за носители на значката „Покорители на планински първенци“ — златна.

За нас бяха необходими 5 върха, а ние имаме вече всички те 7 върха. Преминахме и по стъпките на средногорския партизански отряд „Г. Бенковски“. Пътешествието е към края. До този момент всички са здрави и бодри. Настроението е отлично. Независимо, че бяхме поставяни при трудни условия досега, няма болни. Отрядът се закали и укрепна още повече. За това имат дял и трудностите, които преодоляхме.

Витош ПОПОВ,
ръководител на експедиционен отряд „Червените витязи“ при училище „Отец Паисий“ в Силистра

Организатор на трудовите успехи

РАБОТНИЧЕСКИЯТ КОЛЕКТИВ на завод „Хром“ бе един от първите, който изпълни плана си за седемте месеца. В добрата организация на производството, в поддържането на трудовата дисциплина и въобще в целия живот на този колектив немалка роля играе профкомитетът. Разбира се, той не се занимава само с производствените процеси, а се грижи и, както се разбра доста добре и за уплътняването на свободното време на работниците, за пълноценната им почивка. Но нека да залочнем поред.

В предприятието 12 бригади са се включили в движението за комунистически труд, пет вече са получили това високо звание, а останалите се надяват за 9. IX. 1968 година да бъдат удостоени. Тази година се развижи съревнованието между бригадите и въобще това движение някак си се оживи.

Това съживяване е свързано и с техническия прогрес, на който преди излизането на постановлението не бе обръщано такова голямо внимание. Например в завода до месец април нямаше нито едно рационализаторско предложение. А така не биваше да продължава. Заводският профкомитет проведе събрания с профсъюзния актив, бяха обсъдени и разяснени редица мероприятия. Липсата на средства за предложенията за поощрения също за държаше малко работата. Но средства бяха отпуснати и още на следващата седмица постъпиха около седем рационализаторски предложения. Особено внимание се отдели на едно предложение за усъвършенстване краищата на бойлерите.

Освен това заводският профкомитет включи като едно от условията за получаване званието „Бригада за комунистически труд“ и стремежа към усъвършенстване на производствения процес, към техническия прогрес. Сега всяка бригада си има тетрадка, в която се записват всички предложения, те се разглеждат от комисия и в най-къс срок им се отговаря.

Заводът е едно от малкото предприятия, които работят по талонната система, и затова качеството на продукцията не може да има значителни колебания. Защото след като три пъти се наруши качеството, виновникът се вписва в талоните, а когато има нечист талон, може и разрядът да пострада. Затова тази система все още ефикасно действува по отношение на качеството. Но и в профкомитета не бездействуват — подет е починът на съветските другари от Саратов за бездефектна продукция. А това ще рече, че от вратите на завода не трябва да излиза некачествено производство. И макар че сега процентите на качеството са 99, то все още има какво да се направи в това отношение. Немалко грижи са положени за осигуряването на отдиха на трудещите се, особено през лятото. За това помага и правилното използуване на така наречния фонд „СБКМ“. Доста средства се изразходваха за построяването на нова баня за работниците. Освен това в Балчик са много добре обзаведени осем бунгала за работниците от завода. В тях на всеки петнайсет дни почиват по 16 човека, профкомитетът е договорирал и карти за Вършец за нуждаещите се от лечение, а рейсът на завода е всяка неделя в движение — различни бригади и групи правят екскурзии из нашата страна.

Сравнително добре е организирана и квалификацията на работниците. Непрекъснато функционират квалификационни курсове, като на всеки три месеца се провеждат изпити за увеличаване на разряда. Добре подготвени специалисти ръководят тези курсове и почти всички участвуващи в тях наистина повишават квалификацията си.

Разбира се, всичко това завод ският профкомитет прави в тясна връзка с партийното и комсомолското ръководство в завода — дори много от изброените мероприятия се осъществяват взаимно. Впрочем така и трябва — нали всички се борим и за технически прогрес, и за висококачествено производство, и за научна организация на труда. „Това са темпове на живота и ние, като организация, която обединява повечето работници, не можем да не държим сметка за тях — заявява председателят на завод ския профкомитет Павел Павлов. — А и всеки иска да бъде в крак с времето“.

В. АТАНАСОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 9

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Може — отговори Ставицки. — Макар че аз обикновено го обличам само в колата.

Помълча, помисли, после каза:

— Е, какво, навярно маскарадът може да завърши? Якето не е толкова важно: задният ви джоб е издут от пистолета. А защо ви трябваше да оглеждате моето яке?

Стас бързо го погледна в очите и спокойно отговори.

— Якето — не ми трябваше. Аз исках да огледам себе си в яке. Ние сме с вас на един ръст. А колкото за пистолета, вие грешите. Това е кутийка с ментови бонбони. Почерпете се!

— Добре. Тогава да се уточним. Значи ме подозирате?

— Не. Нямам достатъчно основание. А има за какво да поговорим сериозно.

Ставицки сърдито изръмжа:

— Как така за такъв сериозен разговор не взехте пистолета си?

Тихонов удобно седна в креслото.

— Напразно със себе си не го нося. Нали, дявол да го вземе, е толкова тежък. Пък и да го мъкна навсякъде със себе си — може да го загубя, после ще ми отрежат главата заради него.

— Струва ми се, че вие без този задължителен детективски атрибут никак не можете да се справяте.

— Работата е в това, че този атрибут за мен е също така инструмент за работа, както за съответоводителя отчетите или за вас — флакончето с грим. Вие не го вземате със себе си, когато отивате в магазина или на гости, нали?

— А вие дойдохте, за да премерите моето яке?

— Не. Аз ви дойдох на гости. Наистина на гости ходят само, когато ги поканят. Но спецификата на моята работа ме принуждава да пренебрегвам някои условности. Затова аз реших да ви дойда на гости и това е по-добре, отколкото да ви викам при себе си. Така ми се струва на мен, че е по-добре.

— За кого е по-добре?

— Изобщо е по-добре — направи неопределен жест с ръка Стас.

— Изглежда вие предполагате, че разпитът в неофициална обстановка е по-ефектен?

— Аз вече казах, че това не е разпит. А колкото се отнася до ефектността — несъмнено. Аз ще ви напомня за причината и целта на своята визита — тихо каза Стас и гласът му стана остър. — Убита е при непонятни обстоятелства жена, която вие, според мен, сте обичали, за която сте се готвели да се ожените и сте били отхвърлен от нея отдавна. Във всеки случай аз мога да разчитам на вашата голяма помощ в разкриването на убиеца. Затова дойдох тук. В тази, както вие казвате, неофициална обстановка тя е била много пъти, тук още трябва да звучи нейният глас и вие сте длъжен да помните това и да ми разкажете всичко, което има връзка с делото.

— Но вие ме подозирате!

Стас го погледна и каза:

— Разкажете какво правихте в понеделник вечерта.

Ставицки се раздвижи из стаята:

— От театъра бях свободен. Позвънних на Таня в редакцията около 5, може би в пет и половина, предложих й да се срещнем, да поговорим. Тя бързаше за някъде, каза ми, че трябва да се срещне с някого. Помоли ме да позвъня в сряда. И аз отидох при Генка Григорев...

— Кой е този?

— Мой приятел, също актьор. Него го нямаше в къщи. До неговия дом е киното „Прогрес“. Няма какво да правя — влязох там. После отидох в ресторанта, вечерях и си отидох в къщи да спя. Доволен ли сте?

— Почти. Вие откъде звънихте на Таня?

— От къщи.

— След колко минути излязохте?

— Скоро. Може би след тридесет минути.

— Къде живее Григорев?

—На Ломоносовски проспект.

—С какво превозно средство отидохте до тях?

— С четвърти тролейбус.

— И така, да направим равно сметка: В пет и половина вие сте звънили на Таня, плюс половин час за подготвяне — шест. Петнадесет минути за отиване до спирката на четвърти тролейбус, плюс тридесет минути пътуване. Значи седем без четвърт сте били у Григорев. Така ли е?

— Така.

— Когато излизахте от къщи, някой видя ли ви от съседите?

— Не зная. Като че ли никого не срещнах.

— По-нататък. В дома на Григорев някой видя ли ви?

— Не. Нали ви казах, че не го имаше.

— А може би някой от семейството му?

— Не. Никой не отвори вратата.

— Добре. Седем без пет сте били в киното. Какъв филм прожектираха?

— Някаква вносна глупост.

— А по-точно?

Виждаше се как Ставицки се напряга: — „Върни се, Беата!“

— Прекрасно. Кога завърши филмът?

—Към девет.

—Но това е кратък филм. Защо така късно?

— Прегледът беше дълъг.

— Не помните ли за какво беше?

— „Новости в науката и техниката“.

— Направо от киното ли отидохте да вечеряте?

— Не. Времето беше хубаво, валеше сняг и аз отидох до метро „Университет“, а от там почти до моста през Москва река. Там взех такси.

— В кой ресторант вечеряхте?

— В дома на актьорите. Пристигнах там около десет.

— Кой портиер беше дежурен? Володя ли?

— Не, друг. Не го познавам.

— Добре. Не запомнихте ли кой от сервитьорите ви обслужва?

— Да, разбира се, Надя. Тя може да потвърди.

— За съжаление тя може да потвърди само това, че вие сте отишли в ресторанта около десет. Тя не е пътувала с вас до Григорев и не е гледала „Върни се, Беата!“

Хапейки устни, Ставицки каза:

— Е, да, нямам алиби, но това още нищо не значи.

— Разбира се не значи. А якето си кога обличахте за последен път?

— Преди седмица. А може би и десет дни. Не помня — каза Ставицки. — Ако знаех, че ми предстои разговор с вас, бих му окачил табелка: „ Обличано на първи февруари от 17. 30 до 20.00“.

— Но вие не се сърдете — миролюбиво каза Стас.

— Как бихте се чувствували вие на моето място! — злобно махна с глава Ставицки. Той извади от барчето малка издута бутилка, извади тапата. — Искате ли да опитате? Това е „Реми Мартин“ — един от най-хубавите в света коняци.

— Благодаря, не искам.

— А защо? Във вашия Скотланд-ярд не пият ли?

(Следва)

Обещанието за мене е план

НЕДАЛЕЧ от село Колобър се намира птицеферма. От селото към нея води криволичещ чер път. Заедно със секретаря на първичната партийна организация Фикрет Адилов тръгнахме нататък.

На двора, сред струпаните птици, забелязахме птицегледача Сами Махмудов. В този момент той пълнеше хранилките и не ни забеляза.

— Трудолюбив човек, хей — провикна се партийният секретар. — И да го караш, няма да стои без работа.

Сами само се усмихна и ни покани да отидем в стаята му. Помоли ни да го почакаме малко, докато нахрани кокошките. Нямаше какво да правим и трябваше да го почакаме.

След малко той дойде в стаята. Позаинтересувах се за работата му, за успехите му. Но на него като че ли не му се говореше, изглежда не обичаше да се хвали.

— Какво да ви кажа. Плана за яйцата редовно преизпълнявам — каза той тихо и добави, — партийният секретар може по-добре да ви каже за мене.

Партийният секретар, може би разбрал неудобството на трудолюбивия птицевъд, побърза да се намеси в разговора. От неговите думи разбрах, че Сами работи в птицефермата вече четири години. Сам се грижи за 1 500 птици. Още от първите дни е показал изключителна упоритост в работата си. С трудолюбието си е спечелил уважението на своите съселяни. На почит е и в целия Меджански кооператив. Често го сочат за пример. И има защо. Та нали той всяка година получава най-много яйца от кокошка.

През тази пролет продължителната суша го поизплашила. Сигурно ще се затрудним с фуражите—помисли си той. Затова пък решил да прави икономии. Да залага храната почесто и по по-малко, за да не се пръска. Търсел и допълнителни източници на фураж. Давал на птиците отсевки и други отпадъци. Преработвал фуражите и изпълнявал всичко така както казвал главният зоотехник Петко Стефанов.

Голямо внимание обръща добрият птицевъд на хигиената в помещенията. В това ние се уверихме със собствените си очи. Всичко беше почистено и добре подредено. А това е едно от условията за високите успехи на Сами. Не случайно тук смъртност по кокошките почти не съществува.

Годишният план на фермата е 222 000 яйца. Сами обаче е обещал да добие 226 000.

— Обещанието за мене е план — казва той. — Него на всяка цена съм решил да изпълня. Надявам се, че ще мога да получа и 4 000 яйца сверх обещанието.

Според спуснатия график той трябва да получава на ден по 900 яйца. А прибира по 1 200—1 300. Това му даде възможност още до средата на юли да изпълни 80 на сто от годишния си план. Освен това добиваната от Сами продукция е със себестойност значително под изкупните цени. Това носи доходи на стопанството, подпомага изпълнението на производствено-финансовия план в тази трудна година.

Напуснахме фермата и тръгнахме към село. А работливият птицевъд ни изпрати и веднага се залови за работа. Не обича да бездействува. Зае се да почиства двора около птичарника.

Зия ИСМАИЛОВ

Когато липсва грижата на добрия стопанин

ПАИСИЕВО не е вече някогашното затънтено и изостанало дерменско село. По асфалтирания път посетителят лесно може да стигне до центъра му или, по-точно казано, до онова място, което преди десетина години разделяше двете села — Голямо и Малко Паисиево. На мястото на тогавашните ниви трудолюбивите селяни са издигнали кооперативен дом и читалище, търговска сграда, мандра, а в момента из граждат многоетажно и просторно училище.

И кооператорите сега не са някогашните. Новите къщи, телевизионните антени, добре подредените дворове, масовото посещение на читалището изразяват по-висока култура, по-разнообразни интереси, любознателност и естетика. Кооперативното стопанство е базата на тази материална и духовна култура. Затова селяните непрекъснато увеличават добивите и своето възнаграждение.

Но след хубавия селски център, след големия напредък, който се чувствува на всяка крачка, състояни ето и подреждането на стопанския двор на ТКЗС не е ли една лоша шега?

Път от каменна настилка води край краварника и зърноплощадките до ремонтната работилница. От двете му страни са посадени фиданки от декоративни дървета. Малки са и някои от тях са изостанали в развитието си, но са опазени от добитъка и след години ще красят този участък от двора. Може да е силно казано, обаче пътят с фиданките е единственото хубаво и на място поставено нещо в стопанския двор.

Вдясно на петдесетина крачки от входа, който е означен с два голи циментови стълба, са краварниците. Грижата на добрия стопанин изглежда отдавна е напуснала този кът. Купчини тор, разкривени и някъде паднали дървени огради, тревясали площи и нечистотии ограждат от всички страни краварниците. Пред единия обор, до самия път, грози и разнася зловоние цяло блато, създало се от оттечните води на обора. По-нататък, пак вдясно от пътя, се строи хангар за комбайните. Цялото пространство между него и последния краварник е обрасло с половинметрови тръни, а в горния си край е покрито с остатъците от силажните траншеи. Може да се спомене още за безразборно разхвърляните колесарки, за струпания на открито изкуствен тор, за десетината купчини от бракувани машинни части, дървени парчета, остатъци от каруци и т. н. И в този лабиринт, образуван от сгради, остатъци, машини, тор, тръни и какво ли не още, и в който не се вижда нито една озеленена площ, единствено фиданките край пътя свидетелстват, че някой някога е помислил да даде на стопанския двор по-подреден и по-естетичен вид.

Естетика, чистота, зелени площи! Кому са необходими? На външния човек, на госта, който ще ми не и ще замине и само след ден ще забрави виденото? Или на стотиците кооператори, на които стопанските сгради, площадките, работилниците са вторият дом. И в този втори дом в тях се създават навици, чувство към грозното или красивото, учат се на ред и стопанисване.

Разгледахме стаята на глед чите в единия краварник. Не зная дали в нея са надниквали ръководителите на стопанството, но сме сигурни, че зоотехникът и бригадирът неведнъж са сядали на опапаните с вар столове, вижда ли са масата с червена покривка, потънала в прах и отрупана с остатъци. Не са им направили впечатление дъбовото легло, мръсното одеяло, зацапаната до черно възглавница и ръждясалата печка, защото не са направили нищо, абсолютно нищо за създаване на по-добри битови условия на хората.

Паисиевското стопанство не е бедно. Разполага и с достатъчно работна ръка. И просто учудващо е защо въпросът за подреждането, хигиенизирането и естетиката в стопанския двор се намира още в началната фаза на решаване. Учудващо е също така безпристрастието на санитарните власти. Техният активен контрол би извадил от бездействие онези, които са отговорни за възпитанието, здравето и почивката на стотиците кооператорки и кооператори от фермите, зърноплощадките и работилниците.

„Виж му двора и съди за стопанина“ — казва една народна поговорка. С нея не искаме да подчертаем, че паисиевци са лоши стопани. Напротив, добивите, млеконадоят, възнаграждението са добри. В производствената дейност не се чувствува подценяване на нито едно мероприятие. Но защо се подценяват мероприятията, свързани със здравето, с бита и възпитанието на хората? Стопанинът, макар и добър, не е изпълнил в тази насока задължението си. И е останал длъжник!

Доколкото ни е известно, въпросът за естетиката на стопанските дворове е поставен отдавна от Окръжния народен съвет. И сигурно на Окръжния кооперативен съюз е възложено да окаже съответната помощ — организационна и методическа — на управителните съвети. Учудващо е тогава защо виденото в Паисиево се повтаря в по-голяма или по-малка степен и в други кооперативни стопанства. В долния край на окоршския стопански двор отдалеч се чувствува вонята, разнасяна от блатата край свинарниците. Така беше тук преди десетина години, така е и сега. Подобно нещо може да се види и в Главиница, а и в други стопанства.

Изводът идва сам по себе си. Ще се задоволим да го премълчим. Нека го направят онези, които имат някаква връзка с повдигнатия от нас въпрос.

Благовест ПЕШЕВСКИ

Николай РОМАНОВ

Наскоро работниците от строителството и строителната промишленост честуваха своя празник. На тържеството, което се състоя в местността „Памук кулак“, бяха наградени много от проявилите се строители и работници от строителната промишленост. Най-голяма бе обаче радостта на онези, които Президиумът на Народното събрание награди със златни ордени на труда.

НА СНИМКАТА: Носителите на златната слава Жеко Кьорилиев — технически ръководител в гр. Тутракан, Павел Батанов — технически ръководител в ДСО —Стройрайон— Силистра, и Иван Липков — бригадир на бригада за комунистически труд при ДСО—Стройрайон — Силистра, са озарени от щастливата усмивка.

Пак за разхладителните напитки

ПРЕДИ ИЗВЕСТНО ВРЕМЕ бях в град Дулово и ми се наложи да вечерям в първокласния ресторант на ГПК „Наркоон“. Не след много сервитьорът Данчо (така му викат там) ми донесе поръчката, отвори бутилка жълта лимонада и отиде при друг клиент. Очевидно Данчо бе добре школуван в работата си. Налях лимонадата в чаша. Тя се проточи като белтък от яйце. Опитах се да пия, но тази лигава течна маса нямаше вкус на лимонада. Огледах добре бутилката. Течността вътре бе разделена на два пласта — отгоре по-светъл, а отдолу — по плътен и жълт. И в този втори пласт плуваше удавен паяк. Ясно ми беше, че точещата се течност бе резултат на вложеното по-малко количество винена киселина — не е била спазена рецептурата при производството на лимонада, но какво търсеше в бутилката този паяк? Очевидно работниците не влагат достатъчно старание при измиването на амбалажа. Това говори и за принизен контрол от страна на ръководителите на „Наркоон“ — Дулово.

Не бих повдигнал въпроса, ако случаят бе единствен. Само след един ден — на 18 юли, на масата на другаря Крум Синджирлиев бяха поднесени пет бутилки лимонада. Върху една от тях беше залепнало тялото на умрял щурец, а към долния край на стъклото имаше сламки.

Изглежда бюфетчикът на ресторанта е свикнал с този хигиенен порядък на външно замърсените бутилки и вътрешно обогатеното им съдържание и не му правят никакво впечатление. В противен случай той никога не би предал на сервитьора неизмити стъкла и развалена лимонада.

Не зная как биха реагирали ръководителите на „Наркоон“ — Дулово, ако на тях се сервират разхладителни напитки с въпросното качество и замърсени с труповете на удавени насекоми.

Смятам също, че е слаба дейността на санитарните органи в този град.

Иордан ПОПОВ

Консултация по трудово-правното законодателство и социалното осигуряване в ТКЗС

ВЪПРОС: Считат ли се осигурени по Кодекса на труда стоковедите при трудово-кооперативните земеделски стопанства.

ОТГОВОР: Не. Упоменатата длъжност не е включена в Наредбата за уреждане правата на административния, инженерно-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по Кодекса на труда. Назначените лица на горната длъжност ще се считат за осигурени само ако са назначени по трудов договор, т. е. да не са членове на кооператива.

ВЪПРОС: Годините ,през които кооператорът е отбивал редовната си военна служба, зачитат ли се за трудов стаж за получаване допълнително трудово възнаграждение за прослужени години (клас).

ОТГОВОР: На лицата, които са отбили редовната си военна служба през периода от 9. IX. 1944 година до 31. XII. 1957 година, времето, през което са били в казармата, се зачита за трудов стаж за получаване на допълнително възнаграждение за прослужени години (клас).

ВЪПРОС: Считат ли се осигурени по Кодекса на труда касиерите при ТКЗС, които водят сметка № 68, т. е. извършват и счетоводна работа.

ОТГОВОР: Касиерите при ТКЗС не се считат осигурени по Кодекса на труда, макар да извършват и счетоводна работа. При комбинирани длъжности се гледа коя е основната и тогава се определя дали лицето е осигурено или не.

Пример: Лицата, които заемат длъжността касиер-счетоводител не са осигурени по КТ ,а счетоводител-касиерите са осигурени.

Трябва основната длъжност да е включена в Наредбата за уреждане правата на административния, инженерно-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС, тогава да се счита лицето за осигурено по Кодекса на труда.

ВЪПРОС: По щата на ТКЗС има среден специалист-агроном, който изпълнява длъжността отчетник на опитното поле, а за агрономическата работа се грижи главният агроном. Следва ли този среден специалист да бъде осигурен по Кодекса на труда.

ОТГОВОР: Отчетниците в ТКЗС не се считат за осигурени по КТ ,независимо от техния образователен ценз.

ВЪПРОС: Как следва да се вписва диагнозата в болничния лист—на български или на латински език.

ОТГОВОР: Диагнозата в болничния лист трябва да се вписва чрез латинското наименование с български букви.

ВЪПРОС: Чл. 150—б от Кодекса на труда следва ли да се прилага за ТКЗС във връзка с изплатените парични обезщетения за временна нетрудоспособност поради трудова злополука на земеделските стопани-кооператори.

ОТГОВОР: В Правилника за социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори не е предвиден текст, който да съответствува на чл. 150—б от КТ и § 26, ал. I от Правилника за прилагане на дял III от същия кодекс. При това положение ТКЗС не следва да възстановяват изплатените парични обезщетения поради временна нетрудоспособност, вследствие на трудова злополука на земеделските стопани-кооператори. Това не се отнася за административния, инженерно-техническия персонал и механизаторите в ТКЗС, за които важат всички разпоредби на дял III от Кодекса на труда, включително и чл. 150—б.

ВЪПРОС: Когато се изплаща помощ за погребение и смърт за починал земеделски стопанин-кооператор, следва ли същият да е отговарял на условията по § 2 от Правилника за социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори.

ОТГОВОР: За да се изплати помощ за погребение и смърт за починал земеделски стопанин-кооператор, необходимо условие е същият да е бил осигурен за всички осигурителни случаи съгласно § 2 от упоменатия правилник. Това условие е необходимо и когато земеделският стопанин-кооператор трябва да получи помощ за погребение за починал член от семейството си.

За изплащане помощ за погребение на земеделски стопанин-кооператор — пенсионер не се изискват условията по § 2 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори.

Кооператорите и членовете на техните домакинства, които получават пенсии по Закона за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори, имат право на помощ за погребение съгласно § 32 от упоменатия правилник, независимо от това, дали в момента на смъртта са били кооператори или не. Когато същите се водят като кооператори към дадено ТКЗС, помощта за погребение им се изплаща от стопанството. Когато стопанството, чиито членове са били, ги е отписало и не ги води като кооператори поради това, че са отишли да живеят в други населени места, при децата си или по други причини, както и при случаи, когато ТКЗС-то е ликвидирано, помощта за погребение се заплаща от отдела „ДОО“ при Окръжния съвет на профсъюзите по местожителство на пенсионера за сметка на фонд „Пенсиониране на земеделските стопани-кооператори.“

Справка: § 31 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ бр. 67 от 1967 г.); т. т. 1 и 2 от Наредбата за уреждане правата на административния и инженерно-техническия персонал и механизаторите при ТКЗС по КТ. (Изв. бр. 21 от 1962 г.); т. 37 от Инструкция № 5 300 за реда за издаване на болнични листове (ДВ бр. 100 от 1963 г.) и Окръжно № I—6 от 5. IV. 1962 г. на Управление „ДОО“.

Николай КРУМОВ,
началник на отдел „ДОО“

ОПАСЕН РАЗВЪДНИК НА ПЛЪХОВЕ

Наскоро ми се наложи да ми на неколкократно по черния път близо до южната страна на калипетренската свиноферма. Обхвана ме особено отвращение от една невиждана досега от мен гледка. Извън свинарника, по пътя и около стената, видях толкова много плъхове, че е невъзможно да се преброят. Едни се препичаха на слънце, други бавно се разхождаха, необезпокоявани от никого.

Между външната стена на свинарника и пътя почвата е силно подкопана с дупки. За отбелязване е, че сградите заемат твърде голяма площ. Покрай другите страни не обикалях и вътре в двора и складовете не влизах, но по всяка вероятност и там картината няма да е по-различна.

Замислих се за тази напаст от плъхове, нападнала стопанството. Спомних си за книгата, в която неотдавна четох за големите щети, нанасяни от тях, и опасността от разпространяване на заразни болести сред хората и домашните животни.

За сивия плъх се знае, че тежи от 200 до 800 г. Бременността му трае 3 седмици. Женската ражда от 4 до 8 пъти в годината от 5 до 20 малки, които стават полово зрели след 2-3 месеца. Ед на двойка плъхове навъжда годишно над 800 потомци. И какъв ще бъде броят на тези вредители през следващата година, ако не се поведе борба с тях?

А щетите, които нанасят плъховете на стопанството? Та всеки един от тях годишно изяжда средно по 25 кг храна! Размножат ли се масово, те могат да унищожат напълно някои култури. Ако допуснем, че плъховете в свинефермата са само 1 000, те ще изядат за годината 25 тона храна. А колко свине биха се угоили с това количество фураж?... Но броят на плъховете по всяка вероятност тук е 5-10 пъти повече. В литературата се дават сведения за плъховете и мишките като преносители на бруцелоза, туларемия ,антракс, коремен тиф, бяс, червенка и чума по свинете и др. Разпространявано нето на инфекциите става чрез изпражненията им, урината, слюнката, кръвта и пр., като се замърсяват хранителните продукти, фуражите, водите, предметите за обслужване. Не крие ли това огромна опасност за животните и хората, които работят тук? Не обходимо е по този въпрос твърде добре да се помисли.

Вярно е, че борбата с плъховете, като се има предвид тяхната плодовитост и някои биологически особености ,е трудна. Но тя не е невъзможна, стига да се води правилно и системно. За това науката е дала редица ефикасни методи и средства.

Имайки предвид голямата опасност от плъховете за пренасяне на заразни болести, както и щетите, които кооперативът понася от тях, необходимо е час поскоро да се започне борба с тази нагла и опасна напаст.

Герасим КИРОВ

Напрегнато е ежедневието на тютюнопроизводителите. Набраните в ранно утро листа сенжат до късно през деня в стопанските дворове.
НА СНИМКАТА: Звеното на Руфи Руфиев от с. Овен ниже тютюн.

Новости • техника • Новости

ТЪКАНИ ОТ ТЕРИЛЕН

Полската текстилна промишленост завърши първия етап от усвояването на производството на нова тъкан за подплата на мъжко и дамско облекло. Тази тъкан представлява смес от 70 на сто полиефирно влакно на терилена и 30 на сто вълна. Тя притежава редица качества: лесно се почиства ,без да се изменя, не се свива, трайността ѝ надвишава неколкократно вълнените тъкани. Положителното в новия материал е това, че той се оцветява още когато е на маса, т. е. в процеса на подготовката му за преждане, което дава възможност да се постигне богат асортимент от разцветки.

БОРМАШИНА VVPZ

Колектив от специалисти при Варшавския политехнически институт е създал нова бормашина с изключително висока точност на пробиване — до 2 000 милиметра. Тази уникална машина е незаменима при обработката на точни детайли. Предназначена е за машиностроителните ,инструменталните и приборостроителните предприятия.

ПОЛСЕРИОГРАФ

Това е нов медицински серио-граф — апарат, който намира широко приложение в клиническата практика и служи за изследвания на кръвоносните съдове на вродените и придобитите сърдечно-съдови заболявания на артериални и венозни системи. Апаратът е съставен от три основни елемента: автоматически шприц, устройство за управление и универсален стол. Устройството за програмно управление позволява да се получат рентгенови снимки на сърцето, артериите, вените в произволни промеждутъци от време. Той е цял клинически комбинат, с помощта на който само един лекар може за кратко време да изследва сърцето на пациента и да извърши други, свързани с него изследвания.

НАЙ-ДЪЛГИЯТ ГАЗОПРОВОД

В Съветския съюз се изгражда най-дългият газопровод. Той ще бъде дълъг 3 180 километра и ще свързва Средна Азия с Москва. Годишно по него ще протича 10,5 милиарда кубически метра газ.

ОРИЕНТАЦИЯ ПО ЗВУКОВИ ВЪЛНИ

Един американски биолог установил, че тюлените се ориентират във водата по отражението на звуковете, които издават. Той открил това качество на тюлените, когато намерил близо до калифорнийското крайбрежие сляп тюлен в отлична форма. Той направил опити с няколко тюлена, отглеждани от него. Пуснал ги в голям съд с вода и през нощта при пълна тъмнина пуснал вътре няколко риби. Тюлените ги намерили много бързо, тъй като звуковете, които издавали, по своето отражение много бързо ги информирали за присъствието и положението на рибите.

ЗАТОПЛЯНЕ НА ПЛАНЕТАТА ЧРЕЗ ПРЪСТЕН ОТ ПРАХ

Съветски инженер предлага около Земята да се създаде изкуствен пръстен от прах. По този начин би се използувала слънчевата топлина за затопляне на цялата ни планета. Праховият пръстен би се състоял от малки бели частици, които биха разпръснали ракети на височина от 1 000 до 10 000 километра. Този пръстен, широк 100 километра, би излъчвал топлинна енергия, съответствуваща на източник с мощност около 270 милиона мегавата, а пръстен, широк 50 километра — 1,35 билиона мегавата.

ВЪЗДУХ СРЕЩУ ЗАПЛАЩАНЕ

Японска девойка вдишва глътка кислород от автомат, инсталиран в един от най-шумните квартали на Токио. Така тя се освежава ,след като е дишала нечистия въздух на града. За една минута автоматът изразходва 3 000 кубически сантиметра чист кислород. Жителите на Токио просто се нареждат ча опашки, за да вдъхнат малко чист въздух след приключване на работния ден.

Зеленото богатство на Силистра — какво знаете за него?

През идната година Силистра ще отбележи две дати с особена историческа значимост: 18-вековното си съществуване като град и 25-годишнината от победата на социалистическата революция в страната. Програмата за тяхната достойна среща е твърде широка и повсеместна. Сега искаме да разкажем за дейността на колектива от „Паркове и градини", върху който несъмнено пада твърде голяма тежест в съвременното оформление на града.

Колко са жителите на Силистра, които в ранно утро и в късна вечер са минавали по алеите на парка и са си спомняли за онези хора, създатели на тези алеи, на цветята, на лехите, и са изказвали благодарността си за техния благороден труд? Стотици и хиляди са навярно. Но с това представата ни за тяхното ежедневие е далеч непълна; то е далеч по-богато, далеч по-наситено с грижи и тревоги. Тревогите на един добър и упорит стопанин.

Съдете сами: през 1954 година градината край Дунава е била само 68 декара, а сега паркът има 182 декара; за тези години е създадена водопроводна мрежа, една истинска артерия, от 5 000 метра; асфалтирани са алеи от 15 000 кв. метра; и още едно сравнение — през 1954 година пейките са били само 54, а днес — 430.

Когато говорим само за Дунавския парк, за неговото разширение, повече сравнения едва ли са нужни. И тези са достатъчно показателни и категорични. Те са свидетелство за стремежа на Градския народен съвет да бъде в тон с оформлението на съвременния град, те са израз на една грижа за пълноценния отдих на гражданите. Наистина, дали ще се намери някой, който да оспори, че паркът на града става по-хубав. Та нали всички ние виждаме как той се разширява, как едно след друго в него израстват дръвчетата, създават се кътове за различни цели. Тази пролет с помощта на много трудещи се и жители бе извършено освобождаването на тревната му площ и за идната, юбилейна, година тя ще има онзи вид, който е необходим.

Вече се говори за издигане то на кейовата стена по брега на Дунава, едно огромно укрепително съоръжение от голяма важност за тази част на града. В строежа й вече е направена първата копка. Стената ще бъде дълга 600 метра и за нейното завършва не ще бъдат нужни 620 000 лева, тази година трябва да бъдат оползотворени 100 000 лева. В горния й край една дълбачка вече започна работа.

Но, разбира се, паркът си има и своите належащи за разрешение проблеми. Архитектурното оформление засега е бедно. Липсват скулптури на различни дейци и други фигури. За закупените до сега „чапли" и „еленчета" са заделени около 5 000 лева. Когато говорим по този въпрос, натъкваме се на един извод, който е твърде тревожен: през 24-те години на народна власт в града са издигнати само два бюста (на Ма марчев и Толстой) и един паметник (на добруджанските революционери и Дочо Михайлов). А нашият добруджански край едва ли е беден на личности, на големи имена!...

Фонтаните в парка също са демодирани и не са в състояние да задоволяват съвременните естетически изисквания. В един по-дълъг период от време предстои и тяхната подмяна.

Когато говорим за зелените площи на Силистра, трябва да кажем, че градът има създадени 36 градини с обща площ 382 декара. Нужно е да се посочи, че на всеки жител се падат по повече от 11 кв. метра, а нормативът за града е 8. Може би малко хора са знаели това досега и са отправяли неоснователни упрецИ. През последните години твърде много е направено за оформлението на някои булеварди, за входните артерии на града. За поддържането на тези 382 декара сега се грижат немалко хора — 68 работници, а заделените средства от Градския народен съвет за настоящата година възлизат на 90 000 лева.

Какви са перспективите? Занапред зелените площи в града все повече и повече ще се приближават до жилищата. Те ще заемат терените около и между новопостроените блокове. Но наред с това е нужно да се каже, че за създаването им е необходима и помощта на гражданите, които засега проявяват пълна дезинтересованост по създаването на градини около собствените им жилища.

Около Силистра има 1 463 декара лесопаркове. За тяхното оформление сега се работи генерален план от „Агролесопарк". Идейните проекти за „Меджиди табия" се нуждаят само от едно последно оглеждане. Специално за този район за идната година предстои да се направи още твърде много и около стълбището: ще бъдат създадени лятна читалня, декоративен кладенец и др. съоръжения.

Когато говорим за дейността на „Паркове и градини", трябва да споделим и една голяма грижа на колектива — опазването на всичко, което се създава с толкова труд. А съзнанието на хората е на много ниско ниво и с лека ръка се чупят пейки и дръвчета, тъпчат се лехи, трошат се цветя. Досега е отправян не един призив. Нека и ние повторим — защо да не се чувствуваме истински и добри стопани на това, което е създадено за самите нас.

Светослав ИВАНОВ

НАШАТА РЕПЛИКА

Кой ще ни избави от тая напаст?

Думата ни този път е за нетърпимите нарушения на обществения ред и сигурност от колоездачите. Яхнали своите коле лета, те бързат за работа, за съвещания и събрания, отиват на мач или да се почерпят. Градът е равен, улиците добри и защо силистренци да не пътуват с велосипеди? Търговията ги доставя от хубави по-хубави, а материалните възможности сега са такива, че купуването на велосипед не е проблем. Дотук всичко е добре, но голямото зло идва от другаде. За съжаление то расте неимоверно бързо.

Проблемът е колоездачите да спрат да нарушават обществения ред в града, да прекратят да тормозят гражданите на Силистра. Според действуващия правилник за обществения ред и сигурност, строго е забранено колоезденето по тротоарите, по градинските алеи и из Дунавския парк. Въпреки забраната обаче, по тези места могат да се видят колоездачи през всяко време на денонощието. Нещо повече. По тротоарите и градинските алеи те често се надбягват, возят се по двама и по трима, дивят се успоредно по няколко души измежду гражданите и т. н.

Кои са нарушителите?

Това са хора от всички категории. Тук ще видите юноши и деца, младежи и девойки, възрастни мъже и жени, работници, служители. Въпрос на възпитание, въпрос на уважение на реда, на обществото, това в случая е главното.

Излиза трудовият човек сам или със семейството си на разходка, а през цялото време е притеснен от напрегнатото внимание да пази себе си и децата си. Покрай него фучат велосипеди, брумчат мотопеди и мотоциклети, които вдигат прахоляк, тровят въздуха с неизгорелите си газове. И вместо разходката в парка да го отмори след осемчасова работа, той се връща в къщи подтиснат и измъчен, проклинайки и безпорядъка в града, и тези, които го създават, и другите, които пасуват и не се справят с него. Нещо повече. Често гражданите се оплакват и от грубото реагиране на колоездачите, когато им се направи забележка, че нарушават реда. Съществуващата аномалия, която се разширява с всеки ден, може да се отстрани и трябва да бъде отстранена. Въпросът е: кой ще избави града от тая напаст? Може би това ще стори Градският народен съвет, Народната милиция, Доброволните отряди или трите института заедно.

Едно обаче е съвсем ясно и то трябва да се разбере от всички. Когато нарушенията в дадена област растат и стават все по-нетърпими, нужно е да се действува бързо, строго и радикално.

И. ГРИГОРОВ

Докога ще мълчат говорителите?

Преди 4 години кооператорите от село Грънчарово активно се включиха в прокопаването на канала за радиоуредбата от с. Секулово. Всичко, що се нуждаеше от тях, бе дадено.

След това бяха поставени два говорителя (сега са три), които работеха добре, със запушени уши да ги слуша човек. Но от шест месеца те не се чуват.

Повреда ли има някъде, каква е изобщо причината, никой не знае. А по време на жътвата, сега по време на различните стопански кампании хората от Грънчарово от тези говорители трябваше да узнават за най-добрите труженици, за изпълнението на отделните задачи.

Грънчаровци питат: наскоро ли ще проговорят говорителите в селото?

М. СТОЯНОВ

Насърчаващи грижи

Безплатна закуска за бременните жени в ДИП „Добруджа" — Силистра

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за насърчаване на раждаемостта поставя редица основни проблеми, свързани с увеличаване прираста на населението в нашата социалистическа родина, с бъдещето на българската нация.

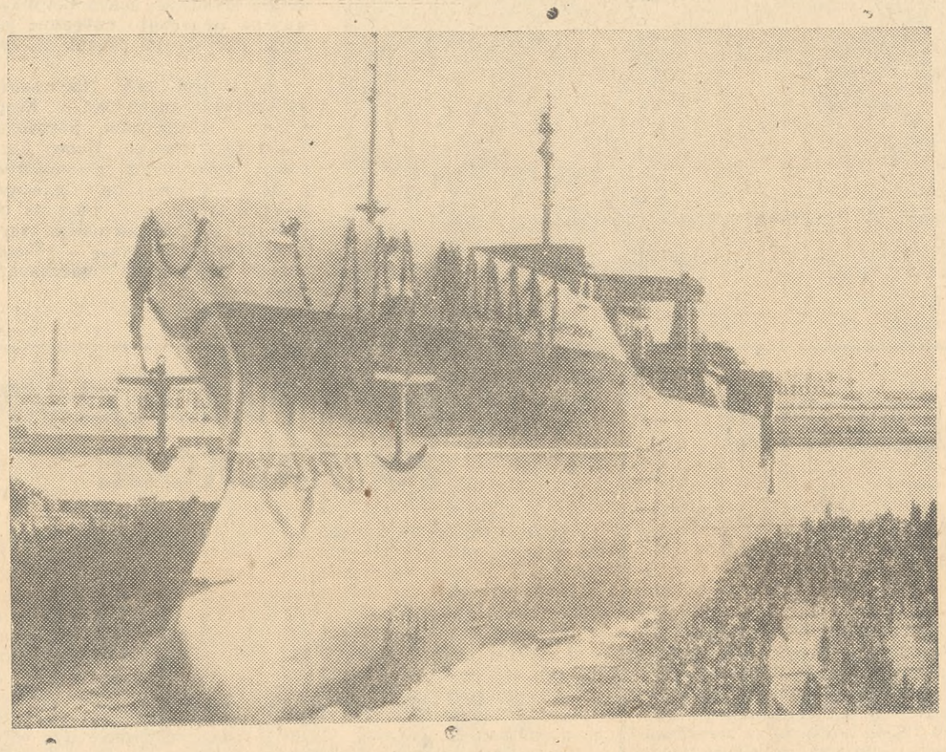
Провеждането на практика на постановлението в живота задължава цялата общественост, но особено отговорни задачи то възлага на здравните работници. Затова именно те в ДИП „Добруджа" — Силистра разработиха редица мероприятия за опазване здравето на бременната жена-работничка и направиха няколко навременни предложения пред ръководството на предприятието: да се осигурят средства за ежедневна безплатна закуска на всяка бременна жена; всяка бременна след IV лунарен месец да бъде трудоустроявана на подходяща за целта работа; комисията по социално-битовите въпроси да се запознава с битовите условия на бременните работнички и на нуждаещите се да оказва съдействие; ръководството на предприятието да съдействува на жените майки при настаняването на децата им в детските заведения; на жените с три деца и на социално затруднените семейства да се заплаща храната от детската млечна кухня, а също и медикаментите при необходимост. Всички предложения бяха приети единодушно от ръководството на предприятието.

От 1 август всяка бременна жена от ДИП „Добруджа" ще получава безплатно топла и разнообразна закуска до излизането й в отпуск.

Ние отправяме призив към здравните работници и ръководствата на другите предприятия да набележат конкретни мерки, да последват примера на ДИП „Добруджа".

Иванка НЕШКОВА

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Корабостроителите от Балтийския завод в Ленинград завършиха строежа и пуснаха във вода танкера „Комсомолец Ленинград" с водоизместимост 62000 тона.

Нови книги

Н. В. Гогол — Тарас Булба.

Здравко Петров, Цветан Стоянов — Мъдростта на древните митове.

Емилиян Станев — Повести и разкази.

Френсис Бейкън — Нов органон. Философско наследство.

Коста Странджев — Таран. Новели.

Наум Н. Виленкин — Разкази за множествата.

А. Антонов — Тонич — Автобаза Желъдна. Повест.

Да се множат успехите по хигиенизирането

Благодарение на надпреварата, която възникна в нашия град след публикуване на 36-то постановление на Министерския съвет и писмото на др. Тодор Живков до ЦК на Отечествения фронт в София по някои неблагополучия, свързани с бита и хигиената на столичани, много от гражданите в Силистра създадоха добри вътрешни уредби и образцова чистота в своите домове. Боядисани или варосани бяха стопанските или жилищни сгради, свързаха ги с хубави пътечки с улиците. Много домове бяха водоснабдени, свързани бяха с каналната мрежа или снабдени с шахти. В дворовете бяха оформени хубави градинки. Направени бяха много нови огради от циментови блокчета и железни решетки или от дъски, боядисани в зелено. Поставени бяха затворени металически съдове за събиране на сметта. Положиха се грижи за улиците дръвчета.

С една дума изпълняваха се онези указания на ГК на Отечествения фронт за спечелване на стимулиращото звание „Образцов дом". Защото хората съзнаваха, че това е част от голямата работа за превръщането на нашия град в селище с приветлив, с обновен вид.

Така до края на първата половина на тази година бяха създадени 2 543 хигиенични и приветливи домакинства. На тях хигиеничните комисии към кварталните комитети на Отечествения фронт присъдиха званието „Образцов дом", наградени бяха с емайлирани табелки и с по два билета за кино.

Но веднага трябва да кажем, че някои от гражданите попрестанаха да се грижат за своите „образцови" домове. На много места са изоставени самите жилища, липсват съдове за смет, занемарени са градинките. Нужно е да се припомни на тези граждани, че грижите за собствените им домове не бива да бъдат временно явление. От хигиенизирането на домовете не бива да се отстъпва. Затова е нужно кварталните организации да се активизират още повече, да разгърнат с още по-голяма сила съревнованието по хигиенизирането на домовете.

Георги КИРИЛОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

МАРАТОНЪТ ЗАВЪРШИ УСПЕШНО

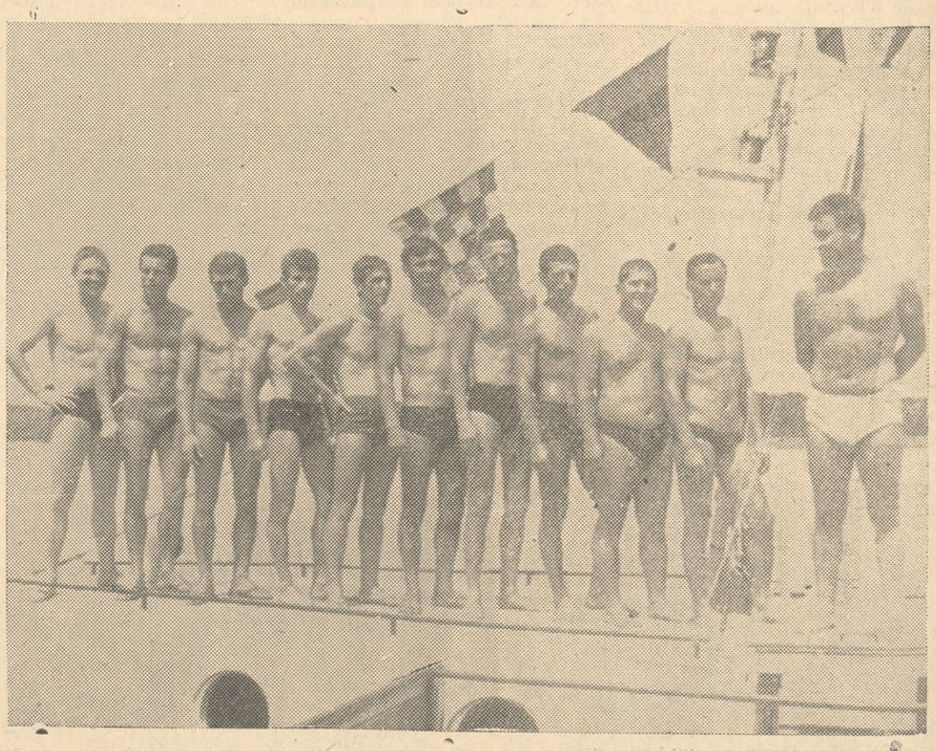
Възникналата през миналата година идея сред работниците-спортисти за организирано преплуване на разстоянието от Силистра до Измаил бе наскоро осъществена с помощта на другарите от Окръжния комитет на профсъюзите на строителните работници. Това преплуване, наречено маратон, носеше и известен риск, защото нямаше и никакъв предварителен опит. Но все пак 320-те километра бяха преплувани от десетте плувци за 52 часа без прекъсване, в непознати румънски и съветски води.

На 18 юли в 11.30 часа всички плувци стартираха и по течението на реката поеха пътя за Измаил. Не след дълго те бяха прибрани на катера и във водата остана само майсторът на спорта Хараламби Калчев, който преплува разстоянието от 25 км за 3 часа и 30 минути.

Но вече започнало да се разваля, тъмни облаци се събираха и всеки момент можеше да завали дъжд. В 22.30 часа Никола Кирнеев смени Гаджалов и в 24 часа предаде благополучно щафетата на Йонел Павлов. На този плувец бе съдено да плува в лошото време. Задухалият силен вятър скоро докара дъжд, водите се разбунтуваха, вълните ставаха все по-големи, но въпреки всичко, Павлов устоя и преплува определеното му разстояние. Същата нощ ни се случи и едно неприятно премеждие, което ни принуди да спрем попататъшното плуване. По време на бурята една от лодките се откъсна и въпреки няколкочасовото търсене, не успяхме да я намерим.

Продължихме плуването на 19 сутринта. Денят беше ветровит, имаше и вълни, но въпреки това момчетата преодоляваха успешно трудностите. И през този ден смените ставаха на два-три, а при някои и на четири часа. Времето не се промени и през нощта — студено, дъждовно и ветровито и едва няколко часа преди края се изясни. Последен във водите на реката се хвърли Хараламби Калчев и на около пет километра от пристанището всички наши плувци, носейки лозунга „Вечна дружба със СССР", успешно приключиха плувния маратон. В съветското пристанище бяхме приети много радушно, на всички бяха поднесени цветя. На двадесет и втори вечерта ни бе устроено тържествено изпращане и на 23 сутринта моторният катер „Дочо Михайлов" напусна съветските води. След денонощно пътуване, на 24 юли по обяд ние навлязохме в родното пристанище Силистра.

Петър ПАРУШЕВ

В 15 часа Калчев бе сменен с Владимир Тодоров, който трябваше да плува в местността „Гура-бат". Тук реката се стеснява и течението е много бързо. Тук се и срещнахме със съветските мощни влекачи „Новосибирск" и „Рибинск". Владимир плува час и половина и бе сменен от брат си Христо Тодоров. Христо трябваше да плува до 18 часа. С добро темпо и без особени затруднения той преплува определеното разстояние и бе сменен от Иван Златев, който успя да намали разстоянието до Измаил.

На Александър Гаджалов бе определено да плува пръв в тъмната нощ. В 21 часа той поеше щафетата от Златев. Времето ве-

О Б Я В А

Промкомбинат „Камъшит" — Силистра търси да назначи:

Матричари — от V до VIII разряд и 30 на сто премии върху тарифната ставка — 3 души.
Монтьори — 3 души от V до VII разряд.
Стругари — 3 души.
Дърводелци — 10 души.
Справка: служба „Личен състав".

Граждани и гости на Силистра!
Очаквайте спектаклите на най-големия български
Ц И Р К „О Р И О Н"
гастролирал в Гърция, Турция и Израел.

ХОРА С БЛЕДА КРЪВ

По твърде авторитетната преценка на Националното статистическо бюро в Италия 2 милиона души в страната са носители на естествена аномалия в кръвта, открита преди около двадесет години и наречена микроцитомия. Носителят може дори да не знае нейното съществуване (и на практика болшинството от тези два милиона италианци не подозират, че са болни, и се чувствуват добре). Но ако такъв човек встъпи в брак с друг носител на същата аномалия, то детето от такъв брак с вероятност от 25 процента може да има необикновено разширен стомах, ненормално тънки ръце и крака, лице от монголски тип и анемия. Това е смъртоносната „болест Кули".

Момчетата умират твърде рано и само някои от тях стават бащи. Днес единственият начин за спасяването на болните е преливането на кръв. Децата, към които за пръв път е бил приложен този метод, вече са 20-годишни и някои са сравнително по-добре. Но за тях е нужно през целия им живот на всеки 15 дни да им се прелива по 300-400 кубически сантиметра кръв.

„Болестта Кули" е древна болест и е известна като „средиземноморска анемия". За пръв път е била проучена в нейната типична среда (както се предполага, тази среда е именно южното Средиземноморие) от педиатъра д-р Кули от Детройт (САЩ), който наблюдавал нейното проявление в лекуващите се при него деца на италиански и гръцки емигранти.

В 1943 година съпрузите италианци Силвестрони при опит да установят ранната диагноза на рака се натъкнали на странна аномалия в състава на кръвта на съвсем здрави хора. Червените кръвни телца у тези хора се оказали по-малко, отколкото нормално (оттук и названието микроцитомия). Лекарите установили наследствения характер на тази болест. Ако на съпружеска двойка, носител на микроцитомия, се родят 10 деца, то 2 от тях обезателно ще бъдат здрави, 5 ще наследят аномалията в кръвта, обаче без последствия, 3 ще заболеят и ще умрат (или ще живеят само ако им се прелива кръв).

Какъв е произходът на микроцитомията? Точно това никой не знае. Някои търсят неговото обяснение с гените. За премахването на болестта има единствен, но безотказен начин — да се убедят носителите на микроцитомия да встъпват в брак само един с друг и не се вземат никакви мерки за спасението на децата. Малко по малко носителите на микроцитомията ще изчезнат.

В случай, че носителят на микроцитомия встъпи в брак със здрав човек, той рискува да предаде аномалията на своята кръв на детето си.

Оттук следва, че сега в Италия никаква двойка не бива да встъпва в брак и да се раждат деца без предварително изследване на кръвта в специализиран център.

Два милиона италианци са болни от микроцитомия — това е твърде много; децата, които се раждат днес, живеят само благодарение на преливането на кръв. И трябва да се отбележи, че тази болест е твърде сериозна, понася се твърде тежко и скъпо струва лечението й. Нужно е да се отбележи, че в някои области концентрацията на болните е твърде висока: 17 процента в провинция Ферара и до 27 процента в Сардиния.

В цялата страна има 15 центъра, в които могат да отидат болните от микроцитомия. Центровете са твърде малко, разбира се, и при това не са осигурени с необходимите средства.

(Из „За рубежом")